

شہ راحی اللولی والمرجبان

فیما اتفق علیہ الشیخان

البخاری ومسلم

وضعه

محمد فواد عبد الباقي

به پیٹووسی

نوری فارس حه مه خان

سه رپه رشتی چاپ

محمدود احمد محمد

(به رگی چواره)

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra-ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابه زانیانی جوهره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

شہرحی
اللُّؤْلُو وَالْمَرْجَان

فِيمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ الشَّيْخَانِ

البخاري ومسلم

وضعه

محمد فؤاد عبدالباقي

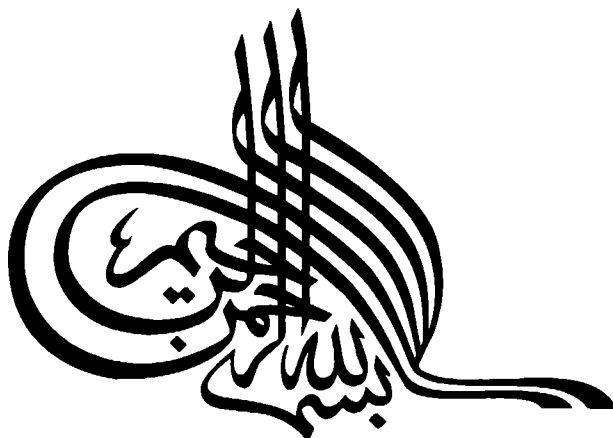
بهینووسی

نوری فارس حمہ خان

سہریہ رشتی چاپ

محمود احمد محمد

﴿بہرگی چوارم﴾

📖 ناوی کتیب: شهرحی اللؤلؤ والمرجان فیما اتفق علیه الشیخان البخاری
ومسلم.

📖 نووسینی: ماموستا نوری فارس همه خان

📖 تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

📖 ژماره سپاردن: له به ریویه رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره
سپاردن (۱۲۷۸) ی سالی (۲۰۱۵ز) ی پیدراوه.

📖 کومپیوتیه رو دیزاین: (سامان محمد امین)

📖 له سه ره رکی کتیبخانه ی نارام له سلیمانی چاپکراوه، مافی
چاپکردنه وهی بو کتیبخانه ی ناویراوه.

۲۹- کتاب الحدود

نامه‌ی تۆله‌ی تاوان (هودود)

{بروانه: تاجول ئوصول/۳، زنجیره: ۸۱ و ۸۲ له ژماره: ۲۲۸۷ هه‌تا ژماره: ۲۳۰۵ + فیهی ئاسان بهرگی دووهم زنجیره: ۳۱۹ چاپی تاران + ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری، بهرگی پینجه‌م، زنجیره: ۸۹ له ژماره: ۲۰۶۵ هه‌تا ژماره: ۲۰۷۱ + مختصر صحیح مسلم بهرگی سییهم لاپه‌ره: ۱ چاپی یه‌که‌م، زنجیره: ۸۱۴ هه‌تا زنجیره: ۸۲۷ له ژماره: ۱۰۳۶ وه هه‌تا ژماره: ۱۰۵۰} + {بلوغ المرام/۲ له ژماره: ۱۰۳۶ وه هه‌تا ژماره: ۱۲۸۲}.

(۱) باب حَدُّ السَّرِقَةِ وَنَصَابِهَا

باسی تۆله‌ی دزی و نه‌ندازه (نصاب) ی دزی

۱۰۹۷- عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: تقطع اليد في ربع دينار فصاعداً. (الحديث ۶۷۸۹ طرفاه فی: ۶۷۹۰، ۶۷۹۱): (۱۰۹۷)
عائیشه (رمزای خوای لی بی) دمفه‌رموی خۆشه‌ویست دروودی خوای له‌سه‌ر بی- دمفه‌رموی: دمستی دز به‌پئی شهرع، کاتی دمپرری که بایی چاره‌کن دیناری زیپر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی. (تاجی گوردی/۲ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ ز/ ۲ - باسی سزای دزی - ش/د/ت/ن).

(۱۰۹۷) تجرید/۵، ژماره: ۲۰۶۹ = ۶۷۸۹ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۴۳ = ۴۳۷۸ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۸۶ رقم الباب/۱۳).

۱۰۹۸- عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما أنَّ رسول الله صَلَّى الله عليه وسلَّم قطع في مَجْنِ ثَمَنه ثلاثة دراهم. (الحديث ٦٧٩٥ أطرافه في: ٦٧٩٦، ٦٧٩٧، ٦٧٩٨): (١٠٩٨)

ثيبنو عومهر -رمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغهمهر -دروودی خوای لهسهر بی- دمستی دزیکی بری، لهسهر دزینی قه‌لخانی که بایی سی درهم بوو! (تاجی کوردی/ ٣/ ل ٢٣٤/ ز ٩٠/ ز ٣/ ش/ د).

۱۰۹۹- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى الله عليه وسلَّم قال: لعنَ الله السارق يسرق البيضة فتقطع يده، و يسرق الحبل فتقطع يده. (الحديث ٦٧٨٣): (١٠٩٩)

ئهبو هورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: نه‌فرین و له‌عنه‌تی خودا له‌دز، که‌ئه‌ومنده نه‌فسی سووکه، لهسهر دزینی هیلکه‌یی، یا به‌هوی دزینی گوریسیکه‌وه دمستی دم‌پرن به‌پیی شهرعی خوا. (تاجی کوردی/ ٣/ ل ٢٣٣/ ژماره: ١، زنجیره: ٩٠ = ژماره: ٢٣٤٢ - ش/د/ت/ن باسی دزی..).

(١٠٩٨) تجرید/ ٥، ژماره: ٢٠٧١ - ٦٧٩٥ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ٢، ژماره: ١٠٤٤ = ٤٢٨٢ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٨٦ رقم الباب/ ٧).

(١٠٩٩) تجرید/ ٥، ژماره: ٢٠٦٨ - ٦٧٨٣ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ٢، ژماره: ١٠٤٥ = ٤٢٨٤ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٨٦ رقم الباب/ ٧).

(۲) باب قطع السارق الشريف وغيره والنهي عن الشفاعة في الحدود

۱۱۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّ قَرِيشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ الْفَتْحِ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِئُ عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حَبُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَلَّمَهُ فِيهَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: « أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟ » فَقَالَ لَهُ أُسَامَةُ: اسْتَغْفِرْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَلَمَّا كَانَ الْعَشِيُّ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاخْتَطَبَ، فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: « أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا »، ثُمَّ أَمَرَ بِتِلْكَ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فَقَطَعَتْ يَدَهَا، قَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): فَحَسَنْتُ تَوْبَتَهَا بَعْدُ، وَتَزَوَّجْتُ، وَكَأَنَّتْ تَأْتِينِي بَعْدَ ذَلِكَ فَأَرْفَعُ حَاجَتَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ٤٣٨٧ = ٤٣٧٩ فم. تجريد/٤، رقم: ١٤٧٠ = ٣٧٣٣، ٢٦٤٨، ٣٤٧٥، ٣٧٣٢، ٣٧٣٣، ٤٣٠٤، ٦٧٨٧، ٦٧٨٨، ٦٨٠٠} : (١١٠٠)

عائشه (رمزای خودای لی بی) که هاوسه ری پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: ژنیکی مه خزوومی دزیی کردبوو، قوردهش زور به ته نگیه وه بوون، نه مهیش له سه رده می پیغه مبه ردا بوو، له کاتی غه زای نازا کردنی مه که که دا بوو، گوتیان: به کی بلتین که له بارمی وه له گه ل پیغه مبه ردا فه بکا؟ گوتیان: کی پرکیشی نه وه دمکا له ئوسامه ی کوری زمید به ولاره، که

(١١٠٠) تجريد/٤، ژماره: ١٤٧٠ = ٣٧٣٣ بخاری. بوخته ی موسليم/٣، ژماره: ١٠٤٦ = ٤٢٨٧ شیخا

خۆشەويىستى پېغەمبەرە (دروودى خوداى لەسەر بى) جا كەژنەكەيان برد بۆلای
پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئوسامە لەبارمىيەو قىسەى لەگەل
پېغەمبەر كرد، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رەنگى گۆراو فەرمووى:
(چۆن ھەلەى وادەكەى، تەكا دەكەى بۆ جىبەجى نەكردنى ھەددى لە ھەددە
شەرىعيەكان، كە خوداى گەرە خۆى دايانە؟) جا ئوسامە لە ھەلەكەى خۆى
پەشيمان بۆو و ەرزىكرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! داواى لىخۆشبوونم لەخودا
بۆ بكە، كەلەم ھەلەى لىم خۆش بى!

جا سەر لەئىوارى، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەلەسايەو و
وتارىكى دا، لەپىشا سوپاس و ستايشىكى جوانى خوداى كرد، بەشيوەى كەھەر
شاينى ئەو بى، ئەو جا فەرمووى: (پاش سوپاس و ستايشى خوداى گەرە، ئەى
خەلگىنە! دىزان كە بۆجى نەتەوكانى پىش ئىو لەناو چوون؟ چونكە كاتى
كەسىكى خانەدان لەناوينا دىزى بىكردايە، وازيان لى دەھىنا، بەلام ئەگەر
لازمبوون بى نەواكانيان دىزيان بىكردايە ھەددىيان لى دەدان، جوولەكەكان
وابوون، ھەددىيان لەئاغاو بەگەكانيان نەدەدا، بەلام ھەزارىكيان دىزى بىكردايە
دەستيان دەبىرى. جا سویندم بەيەزدانى پاك من ناھەقى وا قەبوول ناكەم،
گرىمان فاطىمەى كچى موھەممەدىش، كەكچى خۆمە، دىزى بكا، بەپىي ياسا
نامەى خودا، دەستى دەبىرم!

عائىشە فەرمووى: ئىنجا فەرمانى كرد دەستى ژنەكەيان بىرى، لەوودوا،
تەوبەيەكى جوانى كرد، وە شووى كرد، وەگەل جەر دەھات بۆلای من و ھاموشوى
دەكردم، جا ئەگەر كارى، داخوازيەكى ببوايە، بەمنى دەگوت، منىش ەرزى
ھەزرمتم دەكرد، ئەويش داخوازيەكەى جىبەجى دەكرد بۆى). {تاج/۳،

زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۲۳۹۸، ج/۴ - ش/د/ت/ن}.

(۴) باب رَجَمِ الشَّيْبِ فِي الرِّزْيِ

به‌رده‌بارانی ژنو پیاو، هاوسه‌ردارین، یان له هاوسه‌ر جیاوه بووین، نه‌نجام

ده‌دری، کاتی داوینپیسی بکه‌ن!

۱۱۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ مِمَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا، فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى فَيُضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْصَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ، أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوْ الْإِعْتِرَافُ. {الحديث: ۴۳۹۴ = ۴۳۸۶ فم: (۱۱۰۱)}

عوبه‌یدوللای کورپی عه‌بدوللای کورپی عوتبه (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: له عه‌بدوللای کورپی عه‌بباسم بیست (رمزای خودایان لی بی) دمیفه‌رموو: عومهری کورپی خه‌تاب (رمزای خوای لی بی) له‌سه‌ر دوانگه (واته: له‌سه‌ر مینه‌بر) مکهی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: بی‌گومان که‌خودا موحه‌مه‌دی ناردوو له‌گه‌ل نایینی راست و دروستداو قورنانی ناردوته خوارموه بوئی، نایه‌تی به‌رده‌بارانکردنی داوینپیسان جاران نایه‌تی بوو له قورنآن که‌ئمه‌دمقه‌که‌ی بوو: {الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا فَارْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ} واته: پیاوو ژنی به‌ته‌مه‌ن، نه‌گهر زینایانکرد، به‌بی چه‌ندو جوون سه‌نگه‌سه‌ریان بکه‌ن). ئیمامی عومهر فه‌رمووی: ئیمه‌به‌خودی خویمان نه‌و نایه‌تی ره‌جه‌مان

(۱۱۰۱) بخاری. حدود: ۶۸۲۹. پوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۰۳۷ = ۴۳۹۴ شیخا (بخاری رقم

خویندوهو له مەبەستەكەى تى گەشتووین، ھەرچەندە ئەم ئایەتە لە تىلاوەتدا نەسخ بۆتەووەو لە خویندەنەویدا سىراوئەووەو لە قورئاندا نانوسى، بەلام دەگەرۆ کارىگەرى و بىرشتى ھەرماووەو ھىشتا ھوكمى پى دەكرى، بۆيە پىغەمبەر خۆى (دروودى خۆى لەسەر بى) لەسەردەمى خۆيا، كارى پى دەكردو داوینپىسانى بەردەمباران دەكرد، ئەومتانى ئىمەى ياران و جىنىشىنانى ئەویش، لەپاش خۆى داوینپىسان بەردەمباران دەكەين، بەلام دىترسم كە موسولمانان بکەونە سەردەم و رۆژگارێكەو، كەسى پەيدا بىي بلئ: لەنامەى خودادا ئایەتى بەردەمباران كەردنى تىانىيە، ئەوسا بە نەكەردنى ئەركى، كەخودا لەقورئانا دايناوہ لەسەريان، تاوانبار دەبن و لەرێگە دەردەچن! بىگومان كە بەردەمباران كەردن ھەرمانى نامەى خودايەو راست و دروست و ھەقە، وئەم ھەرمانە (واتە: ئەم ھوكمە) بۆ ئەو پىاوو ژنانەيە، كە لەووە پىش ژنيان ھىنابى و بەدەمستيان گرتى، ياخود شوويان كەردى و مىرد چووبىتە لايان و بەدەمستى گرتى، واتە: موحصەن بن.

وہل لەھەل و مەرجىكا كە بەلگە ھەبى، كە برىتییە لەچار شایەتى نىرینەى دادپەرور، یاسك دیارى بداو سكهكە ھىچ ئەگەرێكى تری نەبى، یاپى لیئان و چوونە ژىرو داننان بەتاوانا، لە ئارادا ھەبى). {تاج/۳، زنجیرە: ۹۲، ژمارە: ۲۳۵۶ - ش/د/ت/ن}.

(۵) باب مَنِ اعْتَرَفَ عَلَى نَفْسِهِ بِالزُّنَى باسی پیلینان (نیعتیراف) له داوینپسی

۱۱۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَى رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَنَادَاهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي زَنَيْتُ . فَأَعْرَضَ عَنْهُ ، حَتَّى رَدَدَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ ، فَلَمَّا شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ ، دَعَاهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ « أَلَيْكَ جُنُونٌ » . قَالَ: لَا . قَالَ: « فَهَلْ أَحْصَيْتَ » . قَالَ: نَعَمْ . فَقَالَ: النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « اذْهَبُوا بِهِ فَأَرْجُمُوهُ » .^(۱۱۰۲)

{بوخاری/مناقب/۳۶۳۵، ۱۳۲۹، ۴۵۵۶، ۶۸۱۹، ۶۸۴۱، ۷۳۳۲، ۷۵۴۳. مختصر صحیح مسلم/۳، ژماره: ۱۰۳۸ = ۴۴۰۰ ء ۴۴۰۱ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا. صحیح مسلم: ۱۶۹۱}:

ئەبوهورمیره (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: ماعیزی ئەسلەمی (رمزای خودای لی بی) هاتە خزمەتی حەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بی) عەرزیکرد: کە داوینپسی کردوو، لەوکاتەدا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەمزگەوت بوو، بەلام وەلامی پیاومکە ی نەدایەوه، بەلکوو رووی کرد بەولاولە، سا بەلکوو واز لەو قسانە بهیئ، بەلام ئەو لەولاولە چوو بەردەمی و عەرزیکردەوه: ئە ی پیڤەمبەری خودا! داوینپسەم کردوو، دیسان پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) وەلامی نەدایەوه و رووی لی وەرگیرایەوه، بەلام ماعیز دیسانەوه رویشتەوه بەردەمی و عەرزیکردەوه: کەوا داوینپسی کردوو، جا هەتا چوار جار ئەم پیلینانە ی دووبارە کردەوه و چوار جار شایەتی لەخۆی دا، کە شەروالپسی کردوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بانگی کردو پیی

^(۱۱۰۲) شەرحی بلوغ المرام/۳، ژماره: ۱۲۲۳. بخاری. مناقب/۳۶۳۵ پوختە ی موسلیم/۲، ژماره:

فهرموو: (ئایا تۆ شیتیت؟) ماعیز (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: (نەخەیر، شیت نیم) پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئی) فهرمووی: (ئایا ژنت هیناوه؟) ماعیز (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: (به لی ژنم هیناوه).
 ئەوجا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئی) فهرمووی: (ئادە بیبەن بەردەبارانی بکەن) ئەوانیش بردیان بەردەبارانیان کرد هەتا مرد. {تاج/۳، زنجیرە: ۹۲، ژمارە: ۲۳۵۷ ج/۴}.

روونکردنەوه:

ماعیز کۆری مالیکی ئەسلەمی (رمزای خودای لی بئی) دائەنری بەهاوەلی پیغه مبهەر، چیرۆکی بەردەبارانکردنی لەصەحیحی بوخاری و لە صەحیحی موسلیماً هەیه، دائەنری بەمەدینەیی، لەپاش ئەوەی کە داوینپرسی لی روویدا، تەوبەیهکی جوانی کردو پەشیمان بۆوه و هاته خزمەتی پیغه مبهەر و پێی لەتاوانی خۆی ناو وازی نەهینا، هەتا بەردەباران کرا، لە فهرموودمیهکا دمفهرموی: بۆ ئەوەی کە ماعیز پەشیمان ببێتەوه، پیغه مبهەر پێی فهرموو: ڕمگە هەر ماچت کردبێ؟ گوتی: نە، تاپێی فهرموو: بەشیومیی کە دەق بئی لەسەر داوینپرسی و هیچ لێکدانەویەکی تر هەلنەگری، پێی فهرموو: {هَلْ نَكْتَهَا؟} : ئایا گاوتە؟ گوتی: به لی گاومە. لەگیرانەومیەکا: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئی) لەپاش سەنگەسار کردنەکە ی فهرمووی: (ئەمە تەوبەیهکی وەهای کرد، ئەگەر بێت و دابەش بکری بەسەر نەتەوهیهکی گەورەدا، بەشی هەموویان دەکا).

لە فەتحولباریدا لەم شوێنەدا دمفهرموی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئی) دمفهرموی: (ئێستا ماعیز لەرووبارەکانی بەهەشت خۆی دمسۆزی!!).

جا لهه روانگه وه زاناگان (رهحمهتی خودایان ئی بئ) دهفهرموون:

۱- بههیج شیومیی دروست نییه جنیو بههاوهلانی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) بدرئ و لهپاش مهه رگیان تانه و تههه ریان ئی بدرئ، با گوناھی که ورهشیان ئی قهه و مابئ چونکه صوحبه، خه لاتیکی خوداییه.

۲- گیرانه وهی ئهه جۆره فهه رموودانه بۆ موسولمانان و باسکردنیان لهناو وتارو پههراو و شتی وادا دروسته و ناباشیی تیا دا نییه، وه دانانری بهغه یبهت و بوختان و پاشمله گۆیی، چونکه مهه بهست له باسکردنی ئهه جۆره داستانانه که لهسهه حابه و هه ندی پیاو باشانی نه ته وهی نیسلام قهه و ماون، مهه بهست سووکی و بئ ریژی و تانه و تههه ر نییه لهوان، به لکوو مهه بهست په ند و مرگرتنه لهه جۆره باسو خواسه و له پلهی یه که ما، مهه بهست زانین و فیربهوونی برپاره شهه رعییه کانه لیان.

ئههه گیرانه وهی ژماره (۱۲۳۳) ی بهه رگی سیی بلوغ المرام بوو، له (ئههه صله - اللؤلؤ والمرجان) که دا ئههه ی پتره، له کو تایی فهه رمووده که وه:

جاییری کوری عهه بدوللا (رهه زای خودایان ئی بئ) فهه رمووی: خۆم یه که یك بووم لهوانه ی که بهه ردهه بارانیان کرد، له نوێژگا که بهه ردهه بارانمان کرد، که تهه ختاییه که بوو لهه نزیکي مزگه وته که ی پیغه مبهه رموه بوو لهه مهه دینه، بۆ نوێژی جهژن و بۆنه کان دهه چوون لهوئ نوێژی بهه کۆمه لیان دهه کرد، جا بهه ره بهه ره که بهه ردهه کان ئیشیان پئ که یاند هه لهات، بهه لام نیشتی نه سهه ری له (ئههه لهه رهه) گرتمان و بهه ردهه بارانمان کرد، تامرد.

(ئههه لهه رهه) جیگه یه که، له سهه ردهه می پیغه مبهه ردا، لهه دهه رموه ی شاری مهه دینه بوو، خره بهه رداو ییه کی رهه شبوو.

روونکردنه وه:

له کاتی وادا، که داوینپیس رابکات، ههندی له زاناکان (وهک شافعی و نه حمه دو که سانی تریش) دهه رموون: (وازی ئی نه هینری با رابکا) چونکه پیغه مبه (دروودی خودای له سه ر بئ) له م روودا ودا هه رموویه تی: «هَلَّا تَرَکْتُمُوهُ فَلَعَلَّهُ یَتُوبُ فِیْ تَوْبِ اللّٰهِ عَلَیْهِ». واته: بریا وازتان ئی دهینا، با رابکردایه، سا به شکوو تهوبه ی بکردایه و خودا تهوبه ی ئی قه بوول بکردایه!.

۱۱۰۳- عَنْ أَبِي هُرَیْرَةَ وَزَیْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُمَا قَالَا إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَشَدُّكَ اللّٰهُ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللّٰهِ فَقَالَ الْخَصْمُ الْآخَرُ وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ نَعَمْ فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللّٰهِ وَأَذَنْ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ): (قُلْ) قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلٰی هَذَا فَرَزَنِي بِأَمْرَاتِهِ وَإِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّ عَلٰی ابْنِي الرَّجْمَ فَأَقْضَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي: أَلَمَّا عَلٰی ابْنِي جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ وَأَنَّ عَلٰی امْرَأَةٍ هَذَا الرَّجْمَ فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ): (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللّٰهِ الْوَلِيدَةُ وَالْغَنَمُ رَدٌّ وَعَلٰی ابْنِكَ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ اغْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُئِهَا) قَالَ: فَقَدَا عَلَیْهَا فَاعْتَرَفَتْ فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) فَرُجِمَتْ. (الحديث ۲۷۲۴، أطرافه فی: ۲۶۹۵،

۲۷۲۴، ۶۶۳۳، ۶۸۲۷، ۶۸۳۳، ۶۸۳۵، ۶۸۴۲، ۶۸۹۵، ۷۱۹۳،

۷۲۵۸، ۷۲۷۸، ۷۲۶۰). (الحديث ۲۷۲۵، +، أطرافه فی: ۲۶۴۹، ۲۶۹۶،

۲۷۲۵، ۶۶۳۴، ۶۸۲۸، ۶۸۳۱، ۶۸۳۶، ۶۸۴۳، ۶۸۶۰، ۷۱۹۴،

(۷۲۷۹، ۷۲۵۹): (۱۱۰۳)

(۱۱۰۳) تجرید/۳، ژماره: ۱۱۳۲ = ۲۷۲۴ بخاری. مسلم/شیخا: ۴۴۱۰ (بخاری رقم الكتاب/ ۸۶ رقم

الباب/ ۴۶). شهرحی بلوغ المرام/ ۲، ژماره: ۱۲۳۱.

ئەبەھورمېرەم زەمىدى كۆرۈ خاليدى جۈھەنى(پەزىلەتلىك خەلىپە) (بى)
 فەرمۇيەن: پەزىلەتلىك دىننىڭ ھەتتە خەزىمەت ھەزىمەت ۋە ھەزىمەت كەلگەن: قوربان!
 ئەي رەھمانى كەزىمەت ۋە تەبىئەت ۋە خەزىمەت ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 نەدەي! ھەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 نامەي خەزىمەت ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 لەپىشا قەسە بىكەم.

پەزىلەتلىك ھەزىمەت (دەزىمەتلىك خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە)
 بىلەن: گەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 دەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 بىكەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 كەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 سەد دەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 بەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە

پەزىلەتلىك ھەزىمەت (دەزىمەتلىك خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە)
 ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 دەزىمەتلىك ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 ئەمە ئەگەر ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 جەكە ئەگەر ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 لەسەر بىلەن ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە
 ژمارە: ۲۳۵۴ - باسلىق ھەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە خەزىمەت ۋە

(۶) باب رجم اليهود أهل الذمة في الزنى

جووله که ی په نادار، که ناودارن به نه هلی زیمه، کاتی چه سبا داوینپسیان
کردوو به رده باران ده کړین

۱۱۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ الْيَهُودَ جَاءُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَّرُوا لَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْهُمْ وَامْرَأَةً زَنَيَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ فِي شَأْنِ الرَّجْمِ؟ فَقَالُوا: نَفْضُحُهُمْ وَيُجْلَدُونَ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: كَذَبْتُمْ أَنَّ فِيهَا الرَّجْمُ فَأَتَوْا بِالتَّوْرَةِ فَنَشَرُوهَا فَوَضَعَ أَحَدُهُمْ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ فَقَرَأَ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: ارْفَعْ يَدَكَ فَرَفَعَ يَدَهُ فَآذَا فِيهَا آيَةَ الرَّجْمِ فَقَالُوا: صَدَقَ يَا مُحَمَّدُ فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرُجِمَا قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَرَأَيْتُ الرَّجُلَ يَجْتَأُ عَلَى الْمَرْأَةِ يَقِيهَا الْحِجَارَةَ (الحديث: ۳۶۳۵، طرفه في: ۱۳۲۹، ۴۵۵۶، ۶۸۱۹، ۶۸۴۱، ۷۳۳۲، ۷۵۴۳). (بروانه: ژماره: ۱۳۳۷ = ۳۳۲۹ف): (۱۱۰۴)

نیبنو عومر (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: جووله که کان له
مه دینه هاتنه خرمه تی پیغه مبر (دروودی خودای لی بئ) پنیان گوت: پیاویک
و ژنی له خو مان داوینپسیان کردوو، تو مه حکمه میان بکه بو مان، نه ویش
پی فهرموون: (سه بارمت به که سی داوینپسی بکا، له ته وراتدا چی ده لی،
له باره ی سهنکه سارکردنیه وه؟) گوتیان: له سهر نه شیمیه ریسوایان دمکهین و
له پاشا داری هدیان لی دمدمین و ته و او، پرووی هر دوولایان ږمش دمکهین و
بهروپشت سواری دوو ولاخیان دمکهین و دمیانگیرین بهناو دی دا، هه تا ببن به
په ندو ریسوا ببن.

(۱۱۰۴) ته جریدی بوخاری/۴، ژماره: ۱۴۴۶ = ۳۶۲۵ بخاری. پوخته ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۰۴۰ =
۴۴۱۲ شیخا. شهرحی بلوغ المرام/۳، ژماره: ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ (بخاری رقم الكتاب/۶۱ رقم الباب/۳۶).

عهبدووللای کوری سهلام که خوئی له پیشا زانییهکی گهورهی جوولهکه بووموه ئیسلام بوو، پێیانی فهرموو: (درۆدمکهن، له تهوراتا نایهتی سهنگه سار کردنی داوینپیسانی واتیادا) جا تهوراتیان هیناو والایان کردموه، کهچی ئهو کهسهی کهدمیخویندموه نایهتی پهجم کردنی کرد به ژیر دستیهوموه نهیخویندموه، بهلکوو پێش و پاشهکهی خویندموه، عهبدووللای کوری سهلام پێی فهرموو: ئادهی دمستت ههلهپه، کهدمستی ههلهپه نایهتهکه لهژیریداوو، ئهو جا به ناچاری گوتیان: راست دمکا ئهی محمد! نایهتی بهرده بارانکردنی واتیادا نیت پێغهمبهر (دروودی خودای لی بی) فهرمانی دمرکرد، ژن و پیاوهکهیان بهردمباران کرد). (تاج/ ۲ ل/ ۲۴۲ زنجیره: ۹۲ ف/ ۸ = ژماره: ۲۳۵۸ - باسی: توڵهی شهروالپسی).

۱۱۰۵- حدیث عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى عَنِ الشَّيْبَانِيِّ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى هَلْ رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ نَعَمْ . قُلْتُ قَبْلَ سُورَةِ الثَّوْرِ أَمْ بَعْدَ قَالَ لَا أَذْرِي: (۱۱۰۵)

شهیبانی (رحمهتی خودای لی بی) - که ناسراوه به ئهبو ئیسحاق شهیبانی، که لهپهپهروانه، واته تابیییه - فهرموو: له عهبدووللای کوری ئهبو ئهوفام پرسی: ئایا پێغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) داوینپیس بهردمباران دمکرد، ئایا لهسهردهمی ئهودا، به فهرمانی ئهو، کهسێ لهداوینپیشان سهنگهسار کرا؟ فهرموو: بهلێ. گوتم: ئایا ئهمهی که لهسهر فهرمانی پێغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) داوینپیس بهردمبارانکراوه، ئایا بهر له نایهتی سورمتی (نوور) بوو، یا لهپاشی بوو؟ که دمهفرموی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ - النور/ ۲﴾ واته: داوینپیس - چی ژن چی

پیاو — کاتی چهسپا که داوینپسی نه‌نجام داوه، سه‌رو سه‌د قه‌مچی (جه‌لده) یان
لی بدمن!

مه‌به‌ستی شه‌یبانی له‌م پرس‌یاره نه‌ومیه: نه‌گهر داوینپ‌یس
به‌ردمباران‌کردنی له‌لایه‌نی پی‌غه‌مبه‌روه له‌پیش هاتنی نه‌م نایه‌ته‌وه بووبی،
به‌م نایه‌ته‌وه له‌لده‌ومشی‌ته‌وه نه‌سخ دمبی‌ته‌وه. عه‌بدوللا له‌ وه‌لامی نه‌م
پرس‌یاره‌ی شه‌یبانا فه‌رمووی: (نازانم که نایا به‌ردمباران له‌پیش هاتنی نه‌م
نایه‌ته‌دا بوو، یا له‌پاش هاتنی نه‌م نایه‌ته‌ بوو).

۱۱۰۶- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَقُولُ: { "إِذَا زَنْتَ أُمَّةً أَحَدِكُمْ، فَتَبَيَّنْ زِنَاهَا، فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ، وَلَا يُثْرَبْ
عَلَيْهَا، ثُمَّ إِنْ زَنْتَ فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ، وَلَا يُثْرَبْ عَلَيْهَا، ثُمَّ إِنْ زَنْتَ الثَّلَاثَةَ، فَتَبَيَّنْ زِنَاهَا،
فَلْيَعْفَها وَلَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ. { ته‌ج‌رید/ ۲، ژماره: ۹۷۳
= ۲۱۵۲، ۲۱۵۳، ۲۲۳۳، ۲۲۳۴، ۲۵۵۵، ۶۸۳۷، ۶۸۳۹ بوخاری. مختصر
صحیح مسلم/ ۳، ژماره: ۱۰۴۱ = شیخا ۴۴۲۲ = مسلم ۱۷۰۳: (۱۱۰۶)

نه‌بوهورمیره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: گویم لی بوو پرس‌یار گرا
له‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌باره‌ی که‌نیزه‌که‌وه، که به‌عه‌رمبی
پی‌ی ده‌گوتری نه‌مه‌ته، که گو‌یله‌یه له‌ره‌گه‌زی می، پرس‌یاری لی کرا: نه‌گهر
که‌نیزه‌ک داوینپ‌سی گ‌ردو له‌سه‌ری چه‌سپاو له‌هه‌مان کاتدا مو‌حصه‌ن بوو،
واته: درابوو به‌شوو، وم‌گو‌یزرا بووه، نایا له‌کاتی وادا هه‌ددی شه‌ری له‌سه‌ره یا
نا؟

(۱۱۰۶) بلوغ المرام/ ۳، ژماره: ۱۲۳۶ ته‌ج‌رید/ ۲، ژماره: ۹۷۳ = ۲۱۵۲ بخاری. بوخته‌ی موس‌لیم/ ۳،

ژماره: ۱۰۴۱ = شیخا: ۴۴۲۲ (بخاری رقم‌الکتاب/ ۳۶ رقم‌الباب/ ۶۶).

نڀينو شهاب (رحمته تي خوداي ٿي بي) فهرموي: نازنم لهپاش جاري
سڀيه، يان لهپاش جاري چوارم، فهرموي: (دروودي خوداي لهسهر بي) (نڀير
يا بيفروڻيت!). { تاج/۳، زنجير: ۵: ۹۲، ژماره: ۲۳۵۹ ۴/ج }.

١١٠٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُئِلَ عَنِ الْأَمَةِ إِذَا زَنَّتْ وَلَمْ تُحْصِنْ؟ قَالَ: «إِنْ زَنَّتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَّتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَّتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَّتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ يَبْعُوهَا وَلَوْ بِضَفِيرٍ». قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: لَا أَدْرِي أَبْعَدَ الثَّلَاثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ. {الحديث: ٤٤٢٢ = ٤٤١٤ فم. تجريد/٢، رقم: ٩٧٣ = ٢١٥٢، ٢١٥٣، ٢٢٣٣، ٢٢٣٤، ٢٥٥٥، ٦٨٣٧، ٦٨٣٩} : (١١٠٧)

(۱۱۰۷) بیروانه: ژماره: (۱۱۰۶).

ثیبنو شه‌هاب (ره‌حمه‌تی خودای ئی بی) فهرمووی: نازانم له‌پاش جاری
سییه‌م، یا له‌پاش جاری جواره‌م فهرمووی: (با بیفرۆشی!). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲،
ژماره: ۲۳۵۹، ۲۳۶۰ ج/۴ - ش/د/ت/ن}.

(۸) باب هَدِ الْخَمْرِ

تَوَلَّاهُ مَهْيَنُوشِي

۱۱۰۸- عَنْ أَنَسٍ قَالَ جَلَدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَمْرِ بِالْجَرِيدِ
وَالنَّعَالِ ، وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ: ^(۱۱۰۸)

له‌شه‌رحی بلوغ المرام، به‌رگی/۳، ژماره: ۱۲۶۶ ئاوايه:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى
بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ، فَجَلَدَهُ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوِ أَرْبَعِينَ. قَالَ: وَقَعَلَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا كَانَ
عُمَرُ اسْتَشَارَ النَّاسَ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: أَخَفَّ الْحُدُودُ ثَمَانُونَ، فَأَمَرَ بِهِ
عُمَرُ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {بوخاری/۶۷۷۳. مسلم/ شیخا: ۴۴۲۷}:

ئهنه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: جاری پیاویکیان
هینا بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئارمقی خواردبۆوه، پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمانی کرد، به‌دوو په‌لکه‌ خورما ده‌وری چل
داریان ئی دا. فهرمووی: ئه‌بویه‌گریش له‌سه‌رده‌می جینشینی خۆیدا، فهرمانی
ده‌کرد به‌ په‌لکه‌ خورما نزیکه‌ی چل داریان له‌مه‌ینۆش دهدا، به‌لام کاتی عومه‌ر
بوو به‌جینشین، له‌م باره‌یه‌وه راویژی به‌ خه‌لکه‌که‌ کرد، عه‌بدوره‌حمانی کوری

^(۱۱۰۸) شه‌رحی بلوغ المرام/۳، ژماره: ۱۲۶۶، مسلم/شیخا: ۴۴۲۷ (بخاری رقم الكتاب/۸۶ رقم

عموف فهرمووی: سووکتین تۆله ههشتا جه لدمیه، جا عومهریش هه ددی باده
نۆشی کرد به ههشتا جه لده.

روونکردنه وه:

ئه وهی که ده لئ: (به دوو په لکه خورما، دهووی چل داریان لئی دا،
مه به ست نه و میه: که ژماره ی دارمه کان چل داریووه، به په لکه خورمائی
ژماره یه کیان ئی داوه، به په لکه خورمائی تریش ژماره یه کیان ئی داوه، که
هه ردوو ژماره که کردوو یانه ته چل جه لده، مه به ست نه وه نییه که به دوو په لکه
خورما چل جه لدمیان ئی دابئ).

۱۱۰۹- حدیث علی بن ابی طالب (رضی الله عنه) قَالَ مَا كُنْتُ لِأَقِيمَ حَدًّا عَلَى
أَحَدٍ فَيَمُوتَ ، فَأَجِدَ فِي نَفْسِي ، إِلَّا صَاحِبَ الْخَمْرِ ، فَإِنَّهُ لَوْ مَاتَ وَدَيْتُهُ ، وَذَلِكَ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَمْ يَسُنَّهُ: ^(۱۱۰۹)

له بوخته ی موسلیما، ژماره (۱۰۴۸) دا ناوایه:

عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا كُنْتُ أَقِيمُ عَلَى أَحَدٍ حَدًّا فَيَمُوتَ فِيهِ فَأَجِدُ
مِنْهُ فِي نَفْسِي إِلَّا صَاحِبَ الْخَمْرِ، لِأَنَّهُ إِنْ مَاتَ وَدَيْتُهُ، لِأَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه
وسلم) لَمْ يَسُنَّهُ. {الحدیث: ۴۴۳۳ = ۴۴۲۴ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۲۰۶۶ = ۶۷۷۸ فتح
الباری}:

عهلی (رهزای خودای ئی بن) ده فهرموئ: داری هه دد له هه رکه سی بدهم، لهو
که سانه ی که داری هه ددیان به پئی شهرع ئی دمدری، وهک بوختیانکه رو
داوینپیس، نه گهر بهو داری هه دده ی منه بشمرئ دهر به ستی نیمو خه مو

^(۱۱۰۹) تجرید/ ۵، ژماره: ۲۰۶۶ = ۶۷۷۸ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۰۴۸ شیعا (بخاری

خهفتهی بی ناخۆم، چونکه ئەو جوړه هەدانه، پێغه‌مبەر خۆی دیاریکردوون و دایناون، بەلام ئەگەر گریمان داری هەددی مەینۆشی لەکەسی بدهم و بەوداری هەددی منە بمری، ئەو پەستم دەکا، وە خۆینی ئەو کابرایەش دهم که لەکاتی وادا بمری، لەژێر داری هەددی مەینۆشیدا، چونکه هەددی مەینۆشی پێغه‌مبەر نه‌دیاریکردوو و نه‌دایناوه! لەسەر ئەم شیوهی نیستا، که هه‌شتا داری ئی دهمری). {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۲۳۷۴}.

(۹) باب قَدَرِ اَسْوَاطِ التَّغْزِيرِ

باسی نه‌ندازهی ژماره‌ی قه‌مچیه‌کانی ته‌میکردن (ژماره‌ی دارلبدانی ته‌میکردن)

۱۱۱۰- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « لَا يُجْلَدُ أَحَدٌ فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ، إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ ». {الحديث: ۴۴۳۵ = ۴۴۲۶ فم. تجريد/۵، رقم: ۲۰۷۲ = ۶۸۴۹، ۶۸۵۰. أبو داود. حدود: ۴۴۹۱. ترمذی. حدود: ۱۴۶۳. ابن ماجه. حدود: ۲۶۰۱. تحفة الأشراف: ۱۱۷۲۰: (۱۱۱۰)}

ئەبو بوردە (رمزای خودای ئی بی) هه‌رمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) دهمه‌رموی: (مه‌گەر بو هەددی شه‌رعی، ئەگینا له‌سەر هیچ سه‌رپێچیه‌کی تر، له‌ده‌دار (جه‌لده) زیاتر له‌کەس نادری). {تاج/۳، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۲۳۷۷، ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

(۱۱۱۰) تجريد/۵، ژماره: ۲۰۷۲ = ۶۸۴۹ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۰۴۹ = ۴۴۳۵ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۸۶ رقم الباب/۴۲).

نه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری، ناوی هانی کورپی نیاره، خالی به‌رائی کورپی عازیه،
 ناماده‌ی جه‌نگی به‌درو نه‌به‌رده‌کانی پاش به‌در بووه، هه‌روا ناماده‌ی په‌یمانی
 عه‌قه‌به‌ی دووهم بووه، فه‌رمووده‌ی له‌بوخاری و موسلیمدا هه‌یه، له‌بوخاریدا
 هه‌ر نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی هه‌یه، نه‌بو بورده‌ی بی وه‌جه‌ بووه، منال و مناله‌ی زای
 له‌پاش به‌جی نه‌ماوه.

لایه‌نگیری عه‌لی بوو له‌هه‌موو نه‌به‌رده‌کانیدا، ده‌لین: له‌ده‌ورو به‌ری سالی
 چلو یه‌ک، یادوو، یا بێنج مردوو (ره‌زاو ره‌حه‌متی خودای لی بی).

(١٠) باب الحدود كفارات لأهلها

کەسێ شایانی هەددی شەریعی بێ، وە نەو هەددە ی بەسەردا جێ به‌جێ کرا،
 نەو هەبێ به‌ داپۆشەرو پاکه‌وه‌که‌ر بۆی!

۱۱۱۱- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَالَ وَحَوْلَهُ عِصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: (بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا
 تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبَهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا
 تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ
 بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ
 شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ). (الحديث ١٨ أطرافه
 في: ٧١٩٩، ٧٠٥٥، ٦٨٧٣، ٦٨٠١، ٦٧٨٤، ٤٨٩٤، ٣٩٩٩، ٣٨٩٣، ٣٨٩٢،

(٧٢١٣، ٧٤٦٨): (٣٣٣)

(٣٣٣) تجرید/١، ژماره: ١٨ - ١٨ بخاری. مسلم: ١٧٠٩ = ٤٤٣٦ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٢ رقم

عوبادهی کورپی صامیت (رەزای خوای لی بئ) فەرمووی: (دەستەیی لەیارانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەدەوری بوون، فەرمووی پێیان: پەیمانم لەگەڵ دا بکەن لەسەر ئەوە: کەهاوبەش (شەریک) بۆ خوا دانەنن و دزی و حیزی نەکەن و دەس پاک و داوینپاک بن و مندالی خۆتان لەبەر نەبوونی نەکوژن و لەخۆتانەوه لەخوت و خۆرای بوختیان هەلنەبەستن، وەلەکردنی چاکە و پیاوتمی سەرپێچی نەکەن و لاریتان نەبی لەکاری خێر) جا هەرکەسیکتان ئەم پەیمانە هەتا سەر بردمەر ئەوە پاداشی باشی دمکەوێتە سەر خوا، وئەومیشی تووشی شتی بوو لەمانەو، لەم جیهانەدا تۆلە ی ئەوەی ئی سەندرا ئەوە دەبی بەکەفارت بۆی و ئەو تۆلە یە بریتی ی تاوانەکە ی دمکەوێ، وئەومیشی تووشی شتی بوو لەمانە بەلام لەجیهان داخودا بۆی پۆشی، ئەوە کاری دمکەوێتە دەست خوا، جا خودا ئەگەر حەز بکا ئەوا ئی دمیووری، ئەگینا تۆلە ی ئەوەی لەوجیهان دا ئی دەستی ئی عوباده فەرمووی: (جا ئیمەیش لەسەر ئەوە پەیمانمان پێ دا). (تاج/ ۳ ل/ ۲۶۵ ز/ ۱۰۱ ف/ ۱ تاج/ ۱ ز/ ۸ ز/ ۵۵).

(۱۱) باب جُرْحُ الْعَجَمَاءِ وَالْمَعْدِنِ وَالْبِيرِ جُبَارُ

زیانی نازەل و مالات و کان و بیر نابژیرری!

۱۱۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «الْبُرُّ جَرْحُهَا جُبَارٌ، وَالْمَعْدِنُ جُبَارٌ، وَالْعَجَمَاءُ جَرْحُهَا جُبَارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ». {الحديث: ۴۴۴۳ = ۴۴۳۴ فم:}

ئەبو هورمیرە (رەزای خودای ئی بئ) دەفەرموێ: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرموێ: (کان و بیر ئەگەر شتیکیان تیکەوت، یا رمان بەسەریا، شتەکە زامار بوو، یامرد، وە لەودا سووچی خاوەن کان، یا سووچی خاوەن بیرمەکی تیانەبوو، ئەوە ئەو شتە خوینی نییە و فیرۆیە، هەروەها نازەل و

مالاتو ولاخیش ئەگەر زىانى بىدەن، كەسى زامار بىكەن، بەبى سووچى
خاومەنەكەيان، خوینی نییە، گەنجینەى كۆنى دۆزراومیش پىنجیەكى ھى
زمكاته). {تاج/۲، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۱۲۱۵}.

روونکردنەوہ:

لەراستیدا زۆر لەشیوہ وینەو جۆرمكانى سەودا و مامەلەو باوو نەرىتو
كىشە كۆمەلایەتیيەكان، لەسەر شیوہى دیرینیان نەماون و بەشیوہیەكى تر
سەریان ھەلداوہ، ئیستا کارمەساتى رێگەو بان و رووخانى كان و مردن بە تەزووى
كارمباو رووداوى دلتەزىنى زۆرى تەپەیدا بوون، كە زانا كۆشكارەكان
(مجتەھەكان) دمتوانن لەم جۆرە فەرموودانە، بىپارە شەرىعیەكانیان بدۆزنەوہ.

(پوختەى بىپارەكانى ئەم باسە)

- ۱- ھەددى مەینۆش، بەدوو شایەت دەچەسپن، یا بەپىلانیانى مەینۆشەكە
خۆى كە بلى بادەم نۆشیوہ.
- ۲- ژمارەى دارو قەمچییەكان چل دارن.
- ۳- ئەوہى كە لەھەندى فەرموودما ھاتووە كە لەجارى چوارەم یا
پىنجەمدا مەینۆش دىكوژرئ، بەكۆى دىنگ زانایان دەفەرموون: (ئەم بىپارە
ھەلگىراوہ و پووج كراومتەوہ و نەماوہ و كارى پى ناكرئ).
- ۴- لەكاتى لىدانى كەسىكا، بەھەق و بەناھەق، واباشە لەدەموچاوى
نەدرئ، بەتایبەتى ئەگەر لىدانەكە بۆ تەمى و تەسكىن بوو.
- ۵- ھەدد لەمژگەوتا جىبەجى ناكرئ، ھەروا ھەر شتى تر كە لەگەل
رىزى تايبەتى مژگەوتا نەگونجئ.

۶- ھەرچى مرقۇڭ سەرخۇش بىكا ھىرامو نادروستە، ئىتر كەم بى يا زۆر،
 وشك بى يا تەر، لەمپوھ دروست كرابى وەك ترىو خورما، يا لەشتى تر وەك
 جۆو ھەنگوین، وە بەھەر ناویكەوھ بى جىياوازی نییە، مادام زۆرەكەى
 سەرخۇشكەرە، كەم و زۆرى نادروستە و قەدەغەو ھىرامە.

۷- كۆمەللى شتى ھەللاو رەوا، كە پىغەمبەر خۆى لىى خواردوونەتەوھ،
 وەك: ئاوو شەربەتى ھەنگوین و شىراو و شىرو دۆو ماستاوو ئاوى زەمزەم و
 خۇشاوى ترىو خورماو ئاوى شەوى كوندەو ئاوى بىرو ئاوى باران و ئاوى
 كوندەو ئاوى مەتارەو دەمى ناوہ بە ئاوى جۆگەوھو لىى خواردۆتەوھ، بەسوارى و
 جاروبار بەپپوھ ئاوى خواردۆتەوھ.

۸- ناوھىنانى خودا لەسەرمەتای ھەموو خواردنەو مپەكى دروستەوھو
 سوپاسکردنى خودا لەسەرى لەدوا نۆشىنى.

۹- لەم كاتانەدا نابى بىسمىلا بىكرى، يا ناوى خودا بەپىنرى:

آ- لەكاتى خواردن و خواردنەوھى شتى نادروستەو ھىرامدا، وەك ئەوھ
 كەدەست دەكا بە ئارمقخواردنەوھ (بسم الله) بىكا، شتى وا ئەگەر سووكى بەنايىن
 بى، پىى كافىر دەبى، يا وەك ئەوھ كە دەست دەكا بەخواردنى گۆشتى بەراز، يا بۆ
 خواردنى شتى دىراو (بسم الله) بىكا، ئەمىش ھەروھەا، ئەگەر بۆ سووكى بەنايىن
 بى، پىى ناموسولمان دەبى، جا خوا نەخواستە، پىويستە لەسەر كەسى كەشتى وا
 ھەلەو نادروست ئەنجام دەدا، بەبى دواخستن تەوبە بىكاو لەو تاوانە پەشىمان
 بىيىتەوھو نەگەرپتەوھ بۆ سەرى.

ب- لەكاتىكا كەشتى نادروست ئەنجام بەدا، وەك: دزى و داوینپىسى و
 گەندەللى، تەنانەت ھىرامە بۆ كەسى كە لەكاتى بىنۆپىزى و سوورى مانگانەدا

بجیته لای ژنی خوی (بسم الله) بکا، یا ناوی خودا بهیئی، یا کاتی به نارہوا
رؤزووہکەشی بشکینی دروست نییە بیسمیلای لی بکا.

۱۰- ھەروا نادروست و نارہوا و تاوانە، کە لەدوا خواردنەوہ و خواردنی
نادروست ھەمدو سوپاسی خودای لەسەربکا، یا لەپاش ئەنجامدانی کاریکی
نارہوا ھەمدو سوپاسی خودا بکا، وەک ئەوہ لەپاش ئەنجامدانی دزی و حیزی و
خواردنی پیسی و کردنی درۆ، سوپاسی خودا بکا لەسەری، وەک ئەوہ بلئی:
(سوپاس بۆ خودا لەسەر ئەم گزییە!).

۱۱- بەلام کاتی کەسێ گوناھێ ئەنجام بدات، وەک ئەوہ دزی، یا حیزی، یا
بادەنۆشی، یا ھەرتاوانیکی تر ئەنجام بدا، ئەگەر لەکاتی وادا، بەوینە بلئی:
(سوپاس بۆ خودا پێیان نەزانیم دەنا ھەیا ی ھەزار سالەم دەچوو، یا بلئی:
سوپاسم بۆ خودا کە وازم لەو کارە ناھەموارە ھینا، یا بلئی: سوپاس بۆ خودا کە
سوودم لەو دزییە و مرنەگرت، سوپاس بۆ خودا کە بەھۆی ئەو مەستی و
سەرخۆشییەوہ کەتنیکی گەورەم نەقەوماند، سوپاس بۆ خودا کە ھەر دزییەکەم
کرد، خاوەن مالەکەم نەکوشت، سوپاسکردنی خودای گەورەم سەرۆمەر لەم جۆرە
کاتانەدا، کاری پەسەندە، ناپەسەند نییە، چونکە لەم جۆرە بارودۆخانەدا،
سوپاسکردنەکە لەسەر کردنی تاوانەکە نییە، بەلکوو لەسەر بەھرە و نیعمەتیکە
کە بەپێی شوینەکە ھەستی پێ دەکری).

۳۰- کتابُ الأُضیةِ

نامه‌ی دادوده‌ی

{بروانه: ریاض. زنجیره: ۸۲، ۸۳، ژماره: ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰ + ته‌جرید/۳،
ژماره: ۱۱۸ همتا ژماره: ۱۱۲۵ + تاج/۲ له زنجیره: ۱۰۲ همتا زنجیره: ۱۲۱ له ژماره:
۲۴۰۱ همتا ۲۴۹۶ + فیهی ناسان، به‌رگی دووهم، زنجیره: ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱،
له لاپه‌ره: ۱۰۳۵ همتا لاپه‌ره: ۱۰۴۸ چاپی ئیران + زنجیره: ۴۰۱ همتا زنجیره: ۴۰۶ =
لاپه‌ره: ۱۰۷۴} + {شهرحی بلوغ المرام/۳ له ژماره: ۱۴۱۰ همتا ژماره: ۱۴۴۶}.

(۱) باب الیمین علی المدعی علیه

به‌لکوه نیشانه له‌سه‌ر داواکاره، داوا‌بیکراویش نه‌گه‌ر نه‌چووه ژیری، نه‌وا

سویندی له‌سه‌ره

۱۱۱۳- عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) أَنَّ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا تَخْرُجَانِ فِي بَيْتٍ أَوْ
فِي الْحُجْرَةِ فَخَرَجَتْ أَحَدَاهُمَا وَقَدْ انْفَذَ بَاشْقَى فِي كَفِّهَا فَادَّعَتْ عَلَى الْآخَرَى فَرَفَعَ
أَمْرُهُمَا إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَذَهَبَ دِمَاءُ قَوْمٍ وَأَمْوَالُهُمْ ذَكَرُوهَا بِاللَّهِ
وَأَقْرَأُوا عَلَيْهَا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ فَذَكَرُوهَا فَاعْتَرَفَتْ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ:
قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ). (الحديث: ۴۵۵۲،
طرفاه فی: ۲۵۱۴، ۲۶۶۸) به‌رگی / ۳ - ۱۷۵ ژماره: ۱۰۸۲ ته‌جرید: (۱۱۱۳)

(۱۱۱۳) ته‌جرید/۴، ژماره: ۱۶۴۴ - ۴۵۵۲ بخاری. مسلم: ۱۷۱ - پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۵۳ =

ئىبنو ئەبى مولەيكە (رحمەتى خودای لى بى) فەرمووی: دوو زن لەناو مائىكا، يالەناوھۆدەمىەگدا، درەوشەگارى دەگەن يەگىتکيان برىندار دەبى، درەوشەيى چوو بوو بەناو لەپيا، داواى ئەووە بووگە گوايە ژنەگەى تر واى لى کردووە، داوا گەيان برا بو لای ئىبنوعەباس (رمزای خودايان لى بى) فەرمووی: پىڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموئ: (ئەگەر ئەو خەلگە لەسەر داواى خويان، بەبى پى نيشاندانى بەلگە و راستکردنەوھى شايەت، ھەرچى داوا بکەن بدرى پى يان ئەوا دەبى بەتیکە و لیکەو ھەرکەسەو بوخوئى سەرنەنجام، گەلى سەرو مال و خوین و سامانى زۆرکەس بەفەرۆ دەروا).

ئىبنوعەباس (رمزای خودايان لى بى) فەرمووی: تەمىو نامۆزگارى ژنە گومان لىکراوہ کە بکەن و پىزى خودای ياد بخەنەوہ ترسى خودای بخەنەبەر، بە تايبەتى ئەم ئايەتەى بوخويننەوہ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأِيمَانِهِمْ ثَمًّا قَلِيلًا﴾ ۷۷/۳. (واتە: کەسانى کەبەلین وپەيمان بەخودا دەدەن و سويند دەخوئن و، لەپاشا پەيمانەکە دەشکینن و سويندەکانيان نابەنە سەر و، بەبەھايەکی دونيايى دەيانگۆرنەوہ...). فەرمووی: کەوايان کرد، ژنەکە پى لى نا کە ئەو واى لى کردووە. ئىبنوعەباس (رمزای خودايان لى بى) فەرمووی: پىڤەمبەر (دروودى خودای لى بى) دەفەرموئ: (لەکاتى داوا و داواکاریدا، سويند دەدرى بەداوا لىکراو) (تاج/ ۶ ل ۷۸ ز ۴ ف ۱۳).

(۳) باب الحکم بالظاهر والخُنُّ بالحجة

برپاری شهرع به پیتی رووکاره (هوکم به پیتی زاهیره) هندی کیش له به لکه سازیدا به دهمو پلتره

۱۱۱۴- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمِعَ جَلْبَةَ خَصْمٍ بِبَابِ حُجْرَتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ فَأَحْسِبُ أَنَّهُ صَادِقٌ، فَأَقْضِي لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ، فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ يَذَرَهَا». {الحديث: ٤٤٥٠ = ٤٤٤٠ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٦٧ = ٢٤٥٨، ٢٦٨٠، ٢٩٦٧، ٢١٦٩، ٧١٨١، ٢١٨٧} : (١١٤)

نوم سه له مهی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو رمزای خودا له هاوسه ر هکانی بی) فه رمووی: دوو پیاو هاتنه لای حمزرت (دروودی خودای له سه ر بی) هندی که له پووریان هه بوو، له سه ری بوو بوو به نا کوکیان، له به ر دمرگای هو دمه کی پیغه مبه را بوو به دمه قالیان، که سیشیان به لگه یان نه بوو، ته نیا داوای رووت نه بی، کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) گوئی له قره قریان بوو، چوو دمه بو لایان، کاتی له مه سه له که حالی بوو، فه رمووی: (منیش همر ئاده میزادمو، وهک ئیوه غه ییزان نیم، له به ر نه وه به پیی رووکاری کارمه که برپار دمه دهم، جاوادمبی که دوو هاوداوا دین بو لای من، بو دادگایی، وادمبی یه کیکیان له وی تریان به دمه پلتره و قسه زانتره، منیش وادمزانم که راست دمکا، وه له م روووه برپاری بو دمه دهمو به ظاهیر داواکه دمباهه وه، دهی بزائن: همر که سی له سه ر قسه ی نارموای خوئی من شتی برپاریده م

(۱۱۴) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۶۷ = ۲۴۵۸ بخاری. بوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۵۱ = ۴۴۵۰ شیخا

بۆی، بهوه نابئ بههه ئهو، كهواته باومرى نهگرئ، چونكه شتى وا بهو برپاردانهى منه، كه لهسهر شايهتى و بهلگه و قسهى نارپهواى خۆى بووه، نابئ بههه خۆى، بهلكوو ئهوه پارچهئ ناگرى رووته من برى دهمدم بۆى! ئيتر پاش ئهم روونكردنههميه ئارمزووى خۆيهتى ئهو پارچه ناگرميه ههلهدهگرئ، يا وازى لى دئنى!). {تاج/۳، زنجيره: ۱۸، ژماره: ۲۴۸۳، زنجيره: ۱۱۹، ژماره: ۲۴۹۱}.

(۴) باب قضيّة هند

باسى سهركوزهشتهكهى هيندى ژنى نهبو سوفيان

۱۱۱۵- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ هِنْدَ بِنْتَ عُتْبَةَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ ، وَلَيْسَ يُعْطِنِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي ، إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ فَقَالَ « خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ »: (۱۱۱۵)

له تهجريدى بوخاريدا، ژماره (۹۹۰) ناوايه:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ هِنْدُ أُمُّ مُعَاوِيَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَخُذَ مِنْ مَالِهِ سِرًّا؟ قَالَ: (خُذِي أَلْتِ وَبَنُوكِ مَا يَكْفِيكَ بِالْمَعْرُوفِ). (الحديث ۲۲۱۱، أطرافه في: ۲۴۶۰، ۳۸۲۵، ۵۳۵۹، ۵۳۶۴، ۵۳۷۰، ۶۶۴۱، ۷۱۶۱، ۷۱۸۰):

عائيشه (رمزى خوداى گهورهى لهسهر بئ) فهرمووى: هيندى دايكى موعاويه (رمزى خودايان لئ بئ) عهرزى پئغهمبهرى كرد(دروودى خواى لهسهر بئ) گوتى: نهى پئغهمبهرى خودا! نهبو سفيانى ميتردم، پياويكى رزىدو گيرمو، نهومندهم ناداتئ كهبهئاسايى بهشى خووم مالو منالهكانم بكا، مهگهر نهو نهزانئ شتى ترى ببهه ئهوسا بهشمان بكا، جا ئايا نهگهر بهنهئنى

(۱۱۱۵) تجريد/۳، ژماره: ۹۹۰ = ۲۲۱۱ بخارى. پوختهى موسليم/۲، ژماره: ۸۸۵ = ۲۳۰۷ شيحا

(بخارى رقم الكتاب/۶۹ رقم الباب/۹).

لهمالهكهى ببهه بؤ مهسرهفى خؤم و منالهكانم گوناهم دهگات؟
 فهرمووى (دروودى خواى لهسهر بئ) : (ئهوهنده ببه كه بهشى خؤت و منالهكانت
 بكا، بهشيؤميهكى پهسهند بهپئى ياساى شهرع). (تاج ۱۹۶/۲، ف/۸، ژماره: ۲۲۸۶
 ج/۴ - ش).

له بوختهى موسليما، ژماره (۸۸۵) دا ئاوايه كه روونكردنه و ميهكى باشه
 سهبارمت بهم بابته:

عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « أَفْضَلُ
 دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ، وَدِينَارٍ يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ », قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ. ثُمَّ قَالَ
 أَبُو قِلَابَةَ: رَأَى رَجُلٌ أَعْظَمَ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعْفُهُمْ، أَوْ يُنْفَعُهُمْ
 اللَّهُ بِهِ، وَيُغْنِيهِمْ. {الحديث: ۲۳۰۷ = ۲۲۸۵ فم} :

ئهوبان (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر
 بئ) دمفه رموی: (باشترین دیناری که پیاو خهرجی بکا، ئه و دینارمیه که خهرجی
 دهکا بؤ مال و منالی خوی، ههروا ئه و دینارمیه که پیاو خهرجی بکا بؤ
 ولاخه کهی که له پیناوی خوادا پئی تی دهکۆشی، وهک ئه وه غهزای پیوه دهکا،
 یاپئی دهچئ بؤ چهج، ههروا ئه و دینارمیه که پیاو سهرفی دهکا بؤ هاوهلانی
 خوی، که له ریگهی خوادا خهبات دهگیرن و غهزا دهکهن و له پیناوی ئایینی خوادا
 تی دهکۆشن).

ئهبو قیلابه (که ئهوبان مامۆستای مامۆستاکهیهتی) دمفه رموی:
 پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) به خهرجی خیزان ریزه کهی دمست پی
 کردوه، تا ئاماژمیی بۆ ئه وه که خیرکردن به پئی ئه م ریزکردنه خیری زۆرتره.
 له پاشا ئه بو قیلابه بؤ پشتیوانی ئه م بۆچوونهی خوی، که خیرکردن له خیزانی

خۆتەوۈ دەست پى بىكەى خىترترە فەرموۋى: دەى پاداشى كى لەپاداشى ئەو كەسە گەورەترە، كە مەسرفى كۆمەللى منالى ورد دەكىشى، تا لەخەم دەرەخسىن و لەروو زەردى دەرۋوزەو سوال رزگارىان دەبى و چاويان لەدەستى ئەم و ئەم نابى! وەخودا بەھۆى ئەوموۈ سووديان پى بگەيەنى و داراۈ دمولەمەنديان بكات؟! ديارە كەس. {بەروانە: تاج/۲، زنجىرە: ۲۱، ژمارە: ۱۲۷۴، ج/۴} + {رياض/۱، زنجىرە: ۳۶، ژمارە: ۲۹۰}.

۱۱۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ جَاءَتْ هِنْدُ بِنْتُ عُتْبَةَ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، مَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْ أَهْلِ خِبَاءٍ أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يَذَلُّوا مِنْ أَهْلِ خِبَائِكَ ، ثُمَّ مَا أَصْبَحَ الْيَوْمَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلُ خِبَاءٍ أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يَعِزُّوا مِنْ أَهْلِ خِبَائِكَ . قَالَ وَآيُضًا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ مُسِيكٌ ، فَهَلْ عَلَى حَرْجٍ أَنْ أُطْعِمَ مِنَ الَّذِي لَهُ عِيَالًا قَالَ « لَا أَرَاهُ إِلَّا بِالْمَعْرُوفِ »: (۱۱۱۶)

ئەمەيش گىرەنەومىيەكى تىرى پوختەى موسلىمە، بۇ ژمارە (۱۱۱۶) كە لەپوختەى موسلىما ژمارە: (۸۸۷)ى بەرگى دوو:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَاءَتْ هِنْدُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلُ خِبَاءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَذَلُّهُمْ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ خِبَائِكَ، وَمَا عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلُ خِبَاءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَعِزَّهُمُ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ خِبَائِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « وَآيُضًا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ »، ثُمَّ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ مُسِيكٌ، فَهَلْ عَلَى حَرْجٍ أَنْ أُنْفِقَ عَلَى عِيَالِهِ مِنْ مَالِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا حَرْجَ

(۱۱۱۶) تجريد/۳، ژمارە: ۹۹۰ - ۲۲۱۱ بخارى. پوختەى موسلىم/۲، ژمارە: ۸۸۷ - ۴۴۵۴ شىخا

عَلَيْكَ أَنْ تُنْفِقَ عَلَيْهِمْ بِالْمَعْرُوفِ ». {الحديث: ٤٤٥٤ شيعا = ٤٤٤٤ فم. تجريد/٣،
رقم: ٩٩٠ = ٢٢١١، ٢٤٦٠، ٣٨٢٥، ٥٣٥٩، ٥٣٦٤} :

عائیشه (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: هیندی دایکی موعاوییه (رمزای
خودایان لی بئی) هات بۆلای پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئی) عهرزیکرد:
ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! سویند به‌خودا، له سهر رووی زه‌وی، بنه‌ماله‌و ولات
نه‌بووه، که به‌قه‌د بنه‌ماله‌و ولاتی تۆ، پیم خوش بئی، که خودا داماوو که‌ساسیان
بکا، به‌لام خودا کارێکی وایکرد، که ئیستا بنه‌ماله‌و ولات نییه، که به‌قه‌د
بنه‌ماله‌و ولاتی تۆ، که پیم خوش بئی، خودا سهر به‌رزی ههر دوو جیهانیان بکا.
پیغه مبه‌ریش (دروودی خودای له سهر بئی) فهرمووی: (به‌وه‌که‌سه که گیانی منی
به‌ده‌سه، ئه‌م خوشه‌ویستییه‌ی تۆ بۆ من و بۆ ئایینی من، رۆژ به‌رۆژ زیاتر
ده‌بی!)

ئه‌وجا هیند فهرمووی: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! پرسیارێکم هه‌یه که
ئه‌مه‌یه: ئه‌بو سوفیانی می‌ردم، پیاوێکی رژدو گیره، ئه‌ومنده‌م ناداتی که به‌شی
خۆم و مناله‌کانم بکا، به‌ئاسایی، مه‌گه‌ر ئه‌و نه‌زانی، خۆم شتی تری ببه‌م ئه‌وسا
به‌شمان بکا، جا ئایا ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌زانی، به‌نه‌ینی خۆم له‌ ماله‌که‌ی ببه‌م، بۆ
مه‌سرمفی خۆم و مناله‌کانم گونا‌هم ناگا؟ پیغه مبه‌ریش (دروودی خودای له سهر
بئی) فهرمووی: (گونا‌هت ناگا، که به‌پێی ده‌ستووری جوانی ناو کۆمه‌ل
مه‌سرمفیان بۆ بکه‌ی!). {تاج/٣، زنجیره: ٨٠، ژماره: ٢٢٨٦}.

روونکردنه‌وه:

هیندی کچی عوتبه، هاوسه‌ری ئه‌بو سوفیان، دایکی موعاوییه، (رمزای
خودایان لی بئی) ههرسیکیان هاوه‌لی پیغه مبه‌ر بوون، خۆی و ئه‌بو سوفیانی

میردی له (مهسله مه) ی فهتج بوون، رۆژی نازادکردنی مهککه موسولمان بوون، لهپیشا له دوژمنه ههره سهر سهختهکانی پیغه مبهه بوون، کاتیکیش خودا هیدایهتی دان موسولمانی جوانیان ئی دمرچوو، هیند له جهنگی ئو خوددا، له گهل دمستهیی، لهژنان، به سروود خویندنه وه هانی میرد مهکانیان دهدا که ده جهنگان له گهل پیغه مبهه وه له شکری ئیسلاما، هانیان دمدان له سهر شه پرکردن و به دمهفه وه دمیانگوت و دمیانچراند:

نَحْنُ بَنَاتُ طَارِقٍ نَمَشِي عَلَى النَّمَارِقِ
 اِنْ تَقْبَلُوا نَعَانِقِ اَوْ تُدْبِرُوا نُقَارِقِ
 فِرَاقَ غَيْرِ وَاَمِقِ

واته:

کچی نه ستیره ی سوورین په رو مردس سهر مافوورین
 عاشق به شیرو شوورین له پیاوی کوونی دوورین!
 یاری لای جه سوورین

یا ئاوا:-

کچی نه ستیره و مانگین به ناز و شوخ و شهنگین
 ناشق به شیر ی جهنگین نه و گوله و نیمه ههنگین
 له هه لهاتوو دلت ههنگین

کاتی هیند موسولمان بوو، بوتیکی هه بوو، به ته شوئ پارچه پارچه ی کردو گوتی: به راستی هه تا له گهل تو بووین، چاک له خومان بایی بوو بووین!

هیند کاتی له جهنگی ئو خوددا ودهشی همزه می پښه مبهری شهید
کرد، سکی دری و جهرگی دهرهینا و برژاندی و ویستی بیخوات، چونکه همزه
له جهنگی به دردا عوتبه ی باوکی هیندی کوشتبوو!

له سهرده می جینشین می عومهری کوری خهتابا، له و روژهدا که نه بو
قوحافه ی باوکی نه بو به کوری صه دیق مرد، هیندیش مرد، (رمزاو ره حمه تی
خودایان لی بی). بو تیگه یشتنی ته و او له م بابه ته پروانه: ۱- ژماره: ۱۹۷
له بوخته می موسلیم ژینامه می موعاوییه می کوری نه بو سوفیان. ۲- ژماره: ۸۶۲
له بوخته می موسلیم. هه روا تاج/۳، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۳۴۲۲ + زنجیره: ۲۴، ژماره:
۳۴۲۳، ۳۴۲۴. هه روا ته جریدی بوخاری، بهرگی یه که م ژماره: ۶۳ + ته جرید/۲،
ژماره: ۶۱۴.

(۵) باب النّهی عن کثرة المسائل من غیر حاجة والنّهی عن منع وهات وهو
الإمتناع من أداء حق لزمه أو طلب ما لا يستحقه
داواکردنی شت به بی پتویستی، ریکری له بکروه بهرده، وهک نه وه به نارده و
ما فی خه لک نه داو به ساخته گه رو گتجه ل به خه لک بکات
۱۱۱۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (پرمزای خوی لی بی) قَالَ:
قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ وَوَأْدَ الْبَنَاتِ
وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ) (الحديث ۲۴۰۸،
أطرافه فی: ۱۴۷۷): (۱۱۱۷)

موغیره می کوری شووعبه (پرمزای خوی لی بی) فهرمووی:
پښه مبهر (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: خودا قه دهغه می کردوو

(۱۱۱۷) تجرید/۵، ژماره: ۲۱۲۳ - ۷۳۵۲ بخاری. بوخته می موسلیم/۳، ژماره: ۱۰۵۶ = ۴۴۶۲ (بخاری

لهسهرتان، دئرمنجانی باوک و دایکان، ومزیندهبهچال کردنی کچان، ومنهدانی مافی سهرتان، ومزهوت کردنی مافی خهئکان، ومحهزیش ناکا لهم سئ رمفتاره بۆتان: لهوتی وتی و لهپرسیاری زۆرو لهسوالکردنی زۆر، لهزایهکردنی مال بهبی هووده. (تاج/۲/۳۴۵ف-۴+تاج/۲ ص ۲۲۵).

(۶) باب بیان اجر الحاکم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ

دادوهر کاتی بریار دهدا، نهگهر بهر لهوه بۆ دۆزینهوهی بریاری دروست تیکۆشی، نیتر بیپیکی، یان نهیپیکی وههله بکا، پاداشی باشی بۆی ههیه ۱۱۸- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يقول: « إِذَا حَكَّمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَّمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ ». {الحديث: ۴۴۶۲ = ۴۴۵۱ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۱۲۳ = ۷۳۵۲ فتح الباری. أبو داود. أقضية: ۳۵۷۴: { (۱۱۸)

عهمری کوری عاص (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بئ) دهفهرمووی: (دادپرس (حاکم = قازی) نهگهر لهکاتی بریاردانا، چاک تیکۆشی و باش وردبیتهوه بۆ گهیشتن بهمهق و بۆ پهیردن بهرووی راستیی پرسهکهو، نهنجا بریارهکه دمرکا، نهوه لهم کاتهدا نهگهر بریارهکهی راست بوو، نهوه دوو پاداشی بۆ ههیه، بهلام نهگهر له بارودۆخی وادا بریارهکهی ههلهبوو، نهوه یهک پاداشی بۆ ههیه، چونکه نهو به نهمرکی سهرشانی خۆی ههلساوهو درێغی نهکردوو). {تاج/۳، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۲۴۸۲، ج/۴}.

(۷) باب گراهه قضاء القاضی وهو غضبان
له کاتی تورپییدا، دادور نابی دادگایی بکا

۱۱۱۹- حدیث اَبی بَکْرَةَ قَالَ کَتَبَ أَبُو بَکْرَةَ إِلَى ابْنِهِ وَكَانَ بِسِجِسْتَانَ بِأَنَّ لَا تَقْضِي بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْتَ غَضْبَانٌ ، فَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ « لَا يَقْضِيَنَّ حَكَمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ »: (۱۱۱۹)

نهم فهرمودمیه له بوختهی موسلیما، ژماره: (۱۰۵۵) ناوایه:

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: كَتَبَ أَبِي وَكَتَبْتُ لَهُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ وَهُوَ قَاضٍ بِسِجِسْتَانَ أَنْ لَا تَحْكُمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْتَ غَضْبَانٌ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ ».

{الحدیث: ۴۴۶۵ = ۴۴۵۴ فم. تجرید/۳، رقم: ۲۱۰۹ = ۷۱۵۸ فتح الباری}:

عہدورہ حمانی کوری نهبوبہ کرہ، فہرمووی: عوبہیدوللای برام لہسیجستان
دادور (قازی) بوو، باوکم نامہیہکی بہمن نووسی بووی و بوینارد، بووی نووسی:
لہکاتی توورپییدا، دادگایی کہس مہکہ، چونکہ من خوم بونہوہ لہ پیغہمبہرم
بیستووہ دمیفہرموو (دروودی خودای لہسہر بی): (دادور لہکاتی توورپییدا،
دادگایی کہس نہکا). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۱۳، ژمارہ: ۲۴۶۷، ج/۴}.

لہتہجریدی بوخاریدا، ژمارہ (۲۱۰۹) ناوایہ:

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لَا يَقْضِيَنَّ حَكَمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ. (الحدیث ۷۱۵۸):

(۱۱۱۹) تجرید/۵، ژمارہ: ۲۱۰۹ = ۷۱۵۸ بخاری. بوختهی موسلیم/۳، ژمارہ: ۱۰۵۵ = ۴۴۶۵ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۹۳ رقم الباب/۱۳).

نه‌بو به‌کړه (رمزای خودای لی بڼ) فهرمووی: خوښه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بڼ) فهرمووی: (دادوور له‌کاتی توورپی دا دادپرسی و مه‌حکمه‌ی که‌س نه‌کا). (تاج/۲ ل/۳۰۴ ز/۱۱۳ ژ/۱ - ش/د/ت/ن‌بای د‌ستوورو یاسای دادووری).

(۸) باب نقض الأحکام الباطلة ورد مَخْذَاتِ الْأُمُور

هه‌لوه‌شاندنه‌وی بریاری ناره‌واو بهر له‌کاری تازه‌هه‌لکرتن

۱۱۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ ».^(۱۱۲۰)

عائیشه (رمزای خودای لی بڼ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) دم‌فهرمووی: (هه‌رکه‌سې شتیکی ناشایسته له‌م نایینه‌ی ئیمه‌ دابه‌ینن، که‌ په‌یومندی پی‌وه‌ی نه‌بی، نه‌و شته‌هه‌بوول نییه‌و دم‌ریته‌ دواوه).

نه‌مه‌یش گپ‌رانه‌وی ژماره (۱۲۳۷) ی پوخته‌ی موسلیمه:

عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: سَأَلْتُ الْقَاسِمَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ رَجُلٍ لَهُ ثَلَاثَةُ مَسَاكِينَ فَأَوْصَى بِثُلْثِ كُلِّ مَسْكَنٍ مِنْهَا، قَالَ: يُجْمَعُ ذَلِكَ كُلُّهُ فِي مَسْكَنٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ قَالَ: أَخْبَرْتَنِي عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». {الحديث: ۴۴۶۸ = ۴۴۵۷ فم. بخاری. صلح: ۲۶۹۷. أبو داود. السنة: ۴۶۰۶}:

سه‌عدی کوړی ئیبراهیم (ره‌حمه‌تی خودای لی بڼ) فهرمووی: چووم بو‌لای قاسمی کوړی موحه‌مه‌د، نه‌م پرسیاره‌م لی‌ی کرد: پی‌اوی سې خانووی هه‌بی، راسپیړی که‌ له‌پاش مه‌رگی خو‌ی، له‌هه‌ر خانوویه‌ک له‌و سې خانووانه‌ سې

^(۱۱۲۰) بو‌خاری. صلح: ۲۶۹۷. پوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۳۷ = ۴۴۶۸ شیخا (بخاری رقم

یەکیکی خیری، ئایا ئەمە چۆنەو ئەم راسپیریە تەواوە یانا؟ فەرمووی:
 ھەرسێ سێ یەکەکە لەیەك خانوو یانا کۆدەکرێنەووەو ئەو خانوو ھەمووی دەبێ
 بەخێرو دوو خانوو ھەیکە تر دەمێننەووە بۆ کە لەپوور بەرھەکان، چونکە من لە
 عایشە پوورم بیست دەیفەرموو: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 دەفەرموێ: (ھەرکەسێ شتیکی ناشایستە لەم ئایینە ئیمە زیاد بکا، کە
 پەيوەندی پێوە نەبێ، ئەو شتە قەبوول نییەو دەدرێتە دواوە). {تاج/۱، زنجیرە:
 ۹، ژمارە: ۶۳} گێرپانەوێ ئێرە ئاوايە: (ھەرکەسێ کاری بکا، کە فەرمان و رمزای
 ئیمە لەسەر نەبێ، ئەوکارە قەبوول نییەو دەدرێتە دواوە).

روونکردنەوہ:

۱- لەپەرەو شەرھەکانا، پوختە ئێم پەرسە ئەمەيە:
 (مەبەست ئەوێ کە لایەنی لە لایەنانی خاوەن ماف، لەم جۆرە پەرسەدا
 زیانەو مەند نەبێ، دەنا لەم پەرسیارە بەردەستدا، ئەگەر سێ خانوو ھەیکە لە
 باشی و خراپیدا جیاوازیان ھەبوو، ئەو دەبێ ھەرسێ خانوو ھەیکە سێ یەکیان ئی
 دەرکری، دەنا نا، تا کە لەپوور بەرھەکان زیانیان ئی نەکەوێ).

۲- قاسمی کورپی موھەممەدی کورپی ئەبوبەکری صەدیق برازای ھەزەرھتی
 عایشەيە، کە کەسناوی (کونیە)ی ئەبو عەبدورھەمانە، گێرپانەوێ لەزۆر لە
 ھاوہلە مەزنەکانی پێغەمبەرھوہ ھەيە، وەك عایشەو عەبادیلە، قاسم راستالو
 پایە بڵندو زاناو پێشەوا بوو، زۆر خاوەن وەرع بوو، فەرموودەي زۆرە، کە
 موھەممەدی باوکی کوژرا، ئەو کاتە قاسیم ھەتیو بوو، عایشەي پووری
 سەرپەرشتی ئەوی دەکرد، بوخاری دەفەرموێ: قاسم باشتەري سەرھەمی خۆی
 بوو، سوننەت زانیکی زۆر نایاب بوو، دەلێن لە تەمەنی ھەفتا سالیدا، لە سەدو
 شەشی گۆچیدا مردووە.

(۱۰) باب بیان اختلاف المجتهدین

باسی رهونکردنهوهی جیاوازی نیوانی کۆشکاران

۱۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ مَثَلِي وَمَثَلُ النَّاسِ كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَ الْفَرَّاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ تَقَعُ فِي النَّارِ (الحديث: ۳۴۲۶). وَقَالَ: كَانَتْ امْرَأَتَانِ مَعَهُمَا ابْنَاهُمَا جَاءَ الذُّبُّ فَذَهَبَ بَابِنِ أَحَدَاهُمَا فَقَالَتْ صَاحِبَتُهَا: أَلَمَّا ذَهَبَ بَابِنُكَ وَقَالَتْ الْآخَرَى: أَلَمَّا ذَهَبَ بَابِنُكَ فَتَحَاكَمْنَا إِلَى دَاوُدَ فَقَضَى بِهِ لِلْكُبْرَى فَخَرَجْنَا عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ فَخَبَّرَتْهُ فَقَالَ: اثْنُونِي بِالسَّكِينِ اشْقَهُ بَيْنَهُمَا فَقَالَتِ الصُّغْرَى: لَا تَفْعَلْ يَرْحَمُكَ اللَّهُ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى). (الحديث: ۳۴۲۷، طرفه فی: ۶۷۶۹): (۳۳)

فهرموودهی یه کهم له ریاض الصالحین دا ئاوایه:

له جابیره وه (رمزای خودای لی بئ) له چه زمرته وه (دروودی خودای لی بئ) دمفه رموی: (وینهی من و وینهی نیوهی ئۆمهتی من، وهک وینهی پیاوی وایه، ناگریکی کردبیتته وه، جانه و مرو په پوله یه کی زۆری تی ووروو کابی و، په یتا په یتا بکهونه ناوی و بسووتین، نهویش خۆش خۆش به په رۆشه وه دووریان بخاته وه له ناگرمکه، نه وه تانی من که مهرم گرتوون و به زۆر دوورتان دهخمه وه له ناگرمکه، که چی نیوه به زۆر خۆتان له دمستم رادمپسکینن و خۆتانی تی فری دمدن!). (ریاض ۱/ل ۱۵۱/ز ۱۶/ف ۱۶۳) + (تاج ۱/ل ۵۴/ز ۹/ف ۶، ژماره: ۶۶).

فهرموودهی دووه میشت له تاجول ئوصول دا ئاوایه:

ئه بو هورمیره فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بئ) فهرمووی (جاری دووژن دوو کوری خۆیان پی دمبی، گورکی له ولاره دی، کوری ژنیکیان

(۳۳) تجرید ۴، ژماره: ۱۳۶ = ۳۴۲۶، ۲۴۲۷ بخاری. مسلم/ترقیم محمد فؤاد/ ۱۷۲۰ = بوختهی

موسلی ۳، ژماره: ۱۰۵۷ = ۴۴۷۰ شیخا (بخاری رقم الكتاب ۶۰ رقم الباب ۴۰).

دەبات، ژنەكە بەهاوړيكيه دهلي: گورگهكه كورپهكهى توى فړاندووه، نهویش دهلي: نه، كورپهكهى توى بردووه، جابو دادگايى و مهكهمه دهچنه لای داوود پيغه مېهر داووديش (سهلامى خواى لى بى) برپاردمدا: كه نهو كورپهى ماوه بو ژنه گهوره كهبي، چاكه دينه دمرهوه دهگهن به حمزرتى سولهيمانى كورپى داوود (سهلامى خواى لى بى) وه باسهكهى بو دمگړنهوه، نهویش دمفرموى: نادى چهقويهكم بوبينن دميكم به دوو لهتهوه بۇتان!

جازنه بچكولهكه دهلي: نا، پهحممتى خودات لى بى وای لى مهكه، كورپى نهوه، نهویش كهروانى: ژنه بچكولهكه سكى به منالهكه دمسوتى زانى كهمنالى خويهتى، جالهمېر نهوه دايهوه بهژنه بچكولهكه).

ئهبو هورميره (رمزى خودای لى بى) فمرمووى: بهخوا نهو روزه نهبي ناوى چهقوم نهبيستبوو، نيمه جاران لهولاتى خويمان ههردهمانگوت سيكاردو كيږد (تاج/۲ ل/۲۵ ز/۱۱۹ ف/۷، ژماره: ۲۴۸۸ - باسى اجتهاد) + (رياض/۴ ل/۱۳۲۳ ف/۲۰، ژماره: ۱۸۲۷).

(۱۱) باب إستحباب إصلاح الحاكم بين الخصمين

دادوهر ناوېزى له نيوانى هاوداواكانا دهكا

۱۱۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اشْتَرَى رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ عَقَارًا لَهُ، فَوَجَدَ الرَّجُلُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ فِي عَقَارِهِ جَرَّةً فِيهَا ذَهَبٌ، فَقَالَ لَهُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ: خُذْ ذَهَبَكَ مِنِّي إِنَّمَا اشْتَرَيْتُ مِنْكَ الْأَرْضَ، وَلَمْ أَبْتَغِ مِنْكَ الذَّهَبَ، فَقَالَ الَّذِي شَرَى الْأَرْضَ: إِنَّمَا بَعْتُكَ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا، قَالَ: فَتَحَاكَمَا إِلَى رَجُلٍ، فَقَالَ الَّذِي تَحَاكَمَا إِلَيْهِ: أَلَكُمَا وَلَدٌ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمَا: لِي غُلَامٌ،

وَقَالَ الْآخَرُ: لِي جَارِيَةٌ، قَالَ: أَنْكِحُوا الْغُلَامَ الْجَارِيَةَ وَأَنْفِقُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ مِنْهُ
وَتَصَدَّقًا. {الحديث: ٤٤٧٢ = ٤٤٦١ فم. تجريد/٤، رقم: ١٣٨٤ = ٣٤٧٢} : (١١٣٢)

نەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بی) ھەرمووی: ھەزەرت (دروودی خودای
لەسەر بی) ھەرمووی: (جاری پیاوی خانووێکی کەری لە پیاوێکی تر، کەیارەکی
کووبەلەیی زێری تیا دۆزییەو، جا بەفرۆشیارەکی گوت: زێرەکی ھی تۆیە، لێم
ومرگەرەو، چونکە من تەنیا زەویەکیەم لەتۆ کەریو، خۆ زێرەکیەم ئی نەکەریو،
نەویش گوتی: من زەویەکیەکی خۆی و ھەرچی واتیادا، فرۆشتووومە بەتۆ، زێرەکی
ھی خۆتە من و مری ناگرمەو. ھەرمووی: جابۆ دادگایی و ناوبژیکردن چوون
بۆلای پیاوی و کردیان بە ھەرمانەرەو و ناوبژیوان (ھەکەم - ناوبژیکەر).

پیاوێکی گوتی: نایا منالتان ھەیە؟ یەکیکیان گوتی: من کۆرێکم ھەیە، نەوی
تەریشیان گوتی: منیش کچێکم ھەیە، نەویش گوتی: کەواتە کچەکی لە کۆرەکی
مارە بکەن و زێرەکیەکی بۆ خۆتان خەرج بکەن بۆ مەسەرفی شایی، وەخێریشی
ئێ بکەن، نیتەر ئەوانیش وایان کرد. {تاج/٣، زنجیرە: ١٢١، ژمارە: ٢٤٩٣}.

(١١٣٢) تجريد/٤، ژمارە: ١٣٨٤ = ٣٤٧٢ بخاری. پوختە موسلیم/٣، ژمارە: ١٠٥٨ = ٤٤٧٢ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٦٠ رقم الباب/٥٤).

۳۱- كِتَابُ اللَّقْطَةِ

نامہی دؤزراوہ

{بروانہ: تاج/۲، زنجیرہ: ۱۸۴، لہ ژمارہ: ۱۹۵۹ - ۱۹۶۵ + تجریدی
بوخاری/۲، زنجیرہ: ۵۰، لاپہرہ: ۱۴۹، لہ ژمارہ: ۱۰۵۵ ھتا ژمارہ: ۱۰۵۶ + فقہی
ناسان، بہرگی یہ کہم زنجیرہ: ۲۴۰ باسی ھلگرتنی شتی دواکہ وتوو + شہرحی
بلوغ المرام/۲ لہ ژمارہ: ۹۶۵ ھتا ژمارہ: ۹۷۰}.

۱۱۲۳- وَعَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: {جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَهُ عَنِ اللَّقْطَةِ؟ فَقَالَ: "إِغْرِفْ عِفَاصَهَا وَوِكَاءَهَا، ثُمَّ عَرَّفْهَا
سَنَةً، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَشَأْنُكَ بِهَا". قَالَ: فَضَالَةُ الْعَنَمِ؟ قَالَ: "هِيَ لَكَ، أَوْ
لِأَخِيكَ، أَوْ لِلذَّئْبِ". قَالَ: فَضَالَةُ الْإِبِلِ؟ قَالَ: "مَا لَكَ وَلَهَا؟ مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا،
تَرُدُّ الْمَاءَ، وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ، حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {تجریدی بوخاری/۱،
ژمارہ: ۷۹ = ۹۱، ۲۳۷۲، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۶، ۲۴۳۸، ۵۲۹۲، ۶۱۱۲ بوخاری. مختصر صحیح البخاری/۳، ژمارہ: ۱۰۶۰ =
شیخا/۴۷۷} : (۱۱۲۳)

زمیدی کوری خالیدی ئەلجوھەنی (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی:
پرسیارکرا لہ پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی): حوکم و بریاری زیرو
زیوی دؤزراوہ و شتی داکەوتە ی تری دؤزراوہ چییە؟

فەرمووی: (پریاسکە و دەمبێنەکە ی نیشانە بکە، و مەھتا سائێ جاری بۆ
بدە و ناو نیشانی ھەڵبەد، جا ئەگەر لە و ماوە دا خاومنەکە ی پەیدا بوو، ئەوا

(۱۱۲۳) شەرحی بلوغ المرام/۲، ژمارہ: ۹۶۶. تجریدی بوخاری/۱، ژمارہ: ۷۹ = ۹۱ بخاری. پوختە ی
موسلیم/۳، ژمارہ: ۱۰۶۰ = شیخا/۴۷۷. (بخاری رەقم الکتاب/۴۲ رەقم الباب/۱۲).

بیدرموۋە پىي، ئەگەر چەسپانى كەھىنى خۇيەتى، دىنا چى ئى دەكەى بىكە، يا خەرجى بىكە بۇخۇت، ۋە لەھەمان كاتدا، وايدابنى كە سپاردە (ۋەدىعە) يە لەلەى تۆ، ھەركاتى خاۋمەنەكەى داۋاى كىردەۋە، دەبىي بىدەمىتەۋە پىي).

لېشى پىرسى: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خۇدا! ئەى بىرىارى بىزنو مەپرى گومبىۋو چىيە؟ فەرموۋى (دروۋدى خۇداى لەسەر بى): (بىبەرمەۋە، چۈنكە ئەگەر تۆ نەبىبەيتەۋەۋە خاۋمەنەكەى نەيدۇزىتەۋەۋە برادەرىكى تىر نەبىباتەۋە بۇخۇى، دىارە كە گورگ دەپخوات!).

عەرزىكىرد: ئەى قوربان! بىرىارى وشىرى بىزىر چىيە؟

فەرموۋى: (تۆ دەخلىت چىيە بەسەرىيەۋە؟ تۆ دەخلى مەكە، وشىر پىلاۋو كۈندەى خۇى پى ھەيە، بۇ خۇى ئاۋ دەخواتەۋەۋە لەۋمىر دەخۋا، ھەتا خاۋمەنەكەى دەيدۇزىتەۋەۋە دەبىباتەۋە). {تاج/۲، زىجىرە: ۱۸۴، ژمارە: ۱۹۶۰، ۱۹۶۱}.
۱۱۲۴- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةَ عَلِيٍّ عَهْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهَا مِائَةٌ دِينَارٍ فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، فَلَمْ أَجِدْ مَنْ يَغْرِفُهَا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا فَلَمْ أَجِدْ ثُمَّ أَتَيْتُهُ ثَلَاثًا فَقَالَ: (اخْفِظْ رِغَاءَهَا وَعَدَدَهَا وَوَكَّاءَهَا فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْنِعْ بِهَا) (الحدیث ۲۴۲۶، أطرفه فی: ۲۴۳۷): (۱۱۲۴)

ئوبەى كورى كەعب (پىزى خۋاى لى بى) فەرموۋى: پىياسكەيەكەم دۇزىيەۋە سەد دىنارى زىپرى تىادا بوۋ، چوۋم بۇ خىزمەتى پىغەمبەر (دروۋدى خۋاى لەسەر بى) بارودۇخەكەم بۇى روۋنكىردەۋە، فەرموۋى: (يەك سالى

(۱۱۲۴) تىجىرەد/۳، ژمارە: ۱۰۵۵ - ۲۴۲۶ بخارى. مسلم/مۇھەممەد فۇاد/۱۷۲۳ = مسلم/شىخا: ۴۴۸۱ (بخارى

تهواو جاري بۇ بده) منيش وام كرد، بهلام كهسم دهست نهكهوت كهناونيشاني شتهكه م بۇ ههل دا، دووباره رويشتمهوه بۇ خزمهتي پيغه مبه ر (دروودي خواي لهسر بئ) فهرموويهوه: (ساليكي تريش جاري بۇ بدمروه). منيش دووباره ساليكي تريش جارم بۇي دايهوهو، ديسانهوه كهسم دهست نهكهوت كهناونيشاني بزاني، بۇ جاري سييه م جوومهوه بۇ خزمهتي پيغه مبه ر (دروودي خواي لهسر بئ) فهرمووي: (ناگاداري پرياسكهكه ي و ژمارهكه ي و بهني دمبينهكه ي بكه، جا نهگه ر خاومنهكه ي هاتهوه بيدمروه پئي، بهمهرجي ناسينهوه ي دما بۇ خوت سوودي لي و مبرگهرو بيهكه بهه ي خوت).

(٢) باب تخريم حلب الماشية بغير اذن مالگها دوشيني نازهل بهبي مؤله تي خاوهني نادروسته

١١٢٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يَحْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ، أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تُؤْتِيَ مَشْرُبَتَهُ فَتُكْسَرَ خِرَاتَتُهُ، فَيُنْتَقَلَ طَعَامُهُ، فَإِنَّمَا تَخْزَنُ لَهُمْ ضُرُوعُ مَوَاشِيهِمْ أَطْعَمَتَهُمْ، فَلَا يَحْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ ». {الحديث: ٤٤٨٦ = ٤٤٧٥ ف.م. بخارى. لقطة: ٢٤٣٥: (١١٢٥)}

ئيبنو عومهر (رمزاي خودايان لي بئ) فهرمووي: پيغه مبه ر (دروودي خوداي لهسر بئ) فهرمووي: (كهس نازهل ي كهس نه دوشي، مهگه ر بهرمزاي خوي، كامتان پيتان خوشه كه رمفه كهتان بشكينن و خواردنه كهتان ببهن، دياره كهس نه مه ي پي خوش نيه، ده نهو خه لكه يش گواني نازهل كهكانيان دولابي

(١١٢٥) بخارى. لقطة: ٢٤٣٥. بوخته ي موسليم/٢، ژماره: ١٠٦٢ = ٤٤٨٦ شيحا (بخارى رقم

خۇراکه که یانه! که واته: کهس نازده لی کهس نه دوشی، مه گهر به خواستی خوی).

{تاج/ ۲، زنجیره: ۸۴، ژماره: ۱۹۶۳}.

(۳) باب الضیافه ونحوها

بابه تی میوانداری و شتی تری وا

۱۱۳۶- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْعَدَوِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أُذُنَايَ وَأَبْصَرْتُ عَيْنَايَ حِينَ تَكَلَّمْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ « مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتُهُ » . قَالَ وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ « يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ وَالضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ ، فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنُمْتُ » :

عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْخَزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « الضِّيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَجَائِزَتُهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ أَخِيهِ حَتَّى يُؤْتِمَهُ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ يُؤْتِمُهُ؟ قَالَ: « يُقِيمُ عِنْدَهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ يَقْرِبُهُ بِهِ ». {الحديث: ۴۴۸۹ = ۴۴۷۸ فم} :

ئەبو شوریحی خوزاعی (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) فەرمووی: (میوانداری سی رۆژه، خه لاته که ی شهوو رۆژیکه، دروست نییه بۆ موسولمان که له لای برای نایینی خوی به ناوی میوانداری به وه دایکوئی ههتا تووشی گوناھی دمکا) هاوه لان عهرزیان کرد: ئە ی پێغه مبهری خودا! (چۆن چۆنی تووشی گوناھی دمکا؟) فەرمووی: (ئهو منده له لای دهمینیت به وه بیزاری دمکا، نییه تی نان و ناوی بداتی و وهک میوان میوانداری بی بکا، له بارودوخی وادا دوور نییه، که غه یبه تی بکا).

١١٢٧- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْكُفَيْيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ « مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ ، جَائِزَتُهُ يَوْمَ وَلَيْلَةٍ ، وَالضَّيْفَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَوَيَّعَ عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ »: (١١٣٧)

له ژمارمکانی پېښیه وه له م باسه دا و اتاو مهبهست لئی رویشته.

١١٢٨- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَبْعُنَا، فَتَنْزِلُ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَنَا، فَمَا تَرَى؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « إِنْ تَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ، فَاقْبَلُوا، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ ». {الحديث: ٤٤٩١ = ٤٤٨٠ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٦٨ = ٢٤٦١، ٦١٣٧ فتح الباری} :

عوقبهی کوری عامیر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: عهرزی حهرزهمان کرد: قوریان! وادمبی تۆ دهمان نیری بۆ کارو فرمانی، جاری واههیه دهچینه ناو گوندیک، میوانداریمان پی ناکهن، جاله م بارمیه وه فهرمانت بهچییه؟ فهرمووی پیمان: (کاتی دهبین بهمیوانی خه لک، نه گهر نه وهی که باوه بۆ میوان دمکری بۆیانکردن نهوا لییان هه بوول بکهن، دهنه نه گهر نه یانکرد خوتان نه وهی که مافی میوانه لییان بستینن!).

۳۲- کتاب الجهاد نامه‌ی خه‌بات و تیکوشان

{بروانه: تاجول نوصول/۴، زنجیره: ۱۱، لاپه‌ره: ۶۴۳ له ژماره: ۵۴۲۹۷هه
ههتا ژماره: ۴۶۴۹ + ته‌جریدی بوخاری/۲، لاپه‌ره: ۲۷۹ ج/۱، زنجیره: ۶۰، له ژماره:
۱۱۴۶ ههتا ژماره: ۱۲۸۶ + مختصر صحیح مسلم/۲، لاپه‌ره: ۲۰، چاپی یه‌که‌م له
ژماره: ۱۰۶۸ موه ههتا ژماره: ۱۱۱۱ + ریاض الصالحین/۲، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۲۸۵
ههتا ژماره: ۱۳۵۷ + بلوغ المرام/۲ له ژماره: ۱۲۸۳ ههتا ژماره: ۱۳۴۳}.

(۱) بابُ جَوَازِ الْإِغَارَةِ عَلَى الْكُفَّارِ الَّذِينَ بَلَغَتْهُمْ دَعْوَةُ الْإِسْلَامِ مِنْ غَيْرِ تَقَدُّمِ
الْإِعْلَامِ بِالْإِغَارَةِ
به‌لاماردانی بی‌باوه‌رانی که بانکه‌وازی نی‌سلامیان پی‌که‌یشتوووه، له‌ناکاو،
به‌بی‌ناکادارکردنه‌وه

۱۱۲۹- عَنْ ابْنِ عَوْنٍ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى نَافِعٍ أَسْأَلُهُ عَنِ الدُّعَاءِ قَبْلَ الْقِتَالِ؟ قَالَ:
فَكَتَبَ إِلَيَّ: إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، قَدْ أَغَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم) عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ، وَهُمْ غَارُونَ وَأَنْعَامُهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ، فَقَتَلَ مَقَاتِلَتَهُمْ
وَسَبَى سَبْيَهُمْ، وَأَصَابَ يَوْمَنْدٍ، قَالَ يَحْيَى: أَحْسِبُهُ قَالَ: جُوزِيَّةٌ أَوْ الْبَتَّةُ ابْنَةُ الْحَارِثِ،
وَحَدَّثَنِي هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْجَيْشِ.
{الحديث: ۴۹۳۹ = ۴۴۸۳ فم. تجرید/۳، لاپه‌ره: ۱۸۰، رقم: ۱۰۸۹ = ۲۵۴۱. أبو
دارود. جهاد: ۲۶۳۳} : (۱۱۲۹)

(۱۱۲۹) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۸۹ = ۲۵۴۱ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۱۲۰ = ۴۵۳۹ شیخا
(بخاری رقم‌الکتاب/۴۹ رقم‌الباب/۱۳).

ئىبنو عەون (كە فەرموودە زانىكى گەورە بوو، (رەحمەتى خودای ئى بى) فەرمووی: نامەیهكم نووسی بۆ نافیعی شاگردى ئىبنو عومەر (رمزای خودایان ئى بى) لەبارەى بانگەوازی پێش دەستپێکردنى جەنگەو، پرسىارم لێى کرد، ئەویش نامەى بۆمن نووسییهووە لەووەلاما فەرمووی: كە ئەمە لەسەرەتای ئىسلامەتییهووە وابوو، هەتا بانگیان نەکردنایە بۆسەر ئىسلام و لەپاش مل نەدان و رەتکردنەووەى قەبوولی پەيامى ئىسلام، هەتا ئاگاداریان نەکردنایەتەووە: كە خۆيان نامادە بکەن بۆ شەرى بەرابەر، پەلاماریان نەدەدان و هەلمەتيان نەدەبەردە سەريان! بەلام لەووەدا پێغەمبەر خۆى (دروودى خودای لەسەر بى) بەلەشکرەو، لەناکاو دای بەسەر تیرەى بەنى موصطەلەقداو پەلامارى دان و شالۆى بۆ بردن، بەبى ئەووە كە ئاگیان لەخۆيان بى، لەوکاتەدا ئازەلەکانیان لەسەر ئاو بوون، خەریکبوون ئاویان دەدان! جا پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەو جەنگەدا پیاووە جەنگاو مەرەکانى کوشتن و خیزانى بەتالانى بردن، و مەھر لەو رۆژەدا بوو كە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) جوومیرییهى كچی حاریتى سەرکۆمارى ئەو خێلەى دەست کەوت و ماری کرد بۆخۆى).

مامۆستاگەى شیخی موسلیم، كە یەحیای كۆرى یەحیای تەمیمییه، فەرمووی: سولهیمی كۆرى ئەخضەرى مامۆستام، بەبى گومان كە فەرمووی: (كچی حاریث) بەلام وادەزانم ناویشی هیناوە بەدەق فەرمووی: (جوومیرییهى كچی حاریتى.... تاد).

نافیع (رەحمەتى خودای ئى بى) فەرمووی: عەبدوللای كۆرى عومەرى كۆرى خەطاب (رمزای خودایان ئى بى) ئەم فەرموودمییهى گێرایەووە بۆم، وە عەبدوللای خۆى یەكێك بوووە لە بەشداربوانى ئەو سوپایە لەم غەزایەدا. {تاج/٤، زنجیره: ٤٦، ژمارە: ٤٤٦٢، ٤/ج}. .

(٣) باب في الأمر بالتيسير وترك التنفير

فهرمان به کارناسانی و به وازهیتان له کارکرانی

١١٣٠- عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) بَعَثَ مُعَاذًا وَأَبَا مُوسَى إِلَى الْيَمَنِ قَالَ « يَسْرًا وَلَا تُعَسِّرُوا ، وَبَشْرًا وَلَا تُنْفِرُوا ، وَتَطَاوَعًا »: (١١٣٠)

له پوختهی موسلیما ناوایه:

عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) بَعَثَهُ وَمُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ: « يَسْرًا ، وَلَا تُعَسِّرُوا ، وَبَشْرًا ، وَلَا تُنْفِرُوا ، وَتَطَاوَعًا وَلَا تَخْتَلِفَا ». {الحديث: ٤٥٠١ = ٤٤٨٩ فم. بخاری. جهاد: ٣٠٣٨ ، ٤٣٤١ ، ٤٣٤٢ ، ٤٣٤٥ ، ٦١٢٤ ، ٧١٧٢. أبو داود: ٤٣٥٦. نسائی: ٥٦١١. ابن ماجه: ٣٣٩١} :

نهبو موسای نهشعهری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) من و موعازی کوپی جهبه لی نارد بو یه مهن و پیی فهرمووین: (کار ناسان بکهن و کار گران مه کهن، مژدهی خوش به خه لک بدمن و، بهه پرشه و گورپشه ی زور خه لک له دین مه ته کی نه وه، به گوپی یه کتری بکهن و دزایه تی یه کتری مه کهن و له بهینی خوتانا ناکوک و ناتبا مهن!). {ریاض/٢، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٦٣٧} + {تاج/٤، زنجیره: ١٠٤، ژماره: ٤٦٤٧}.

١١٣١- عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ « يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا ، وَبَشَرُوا وَلَا تُنْفِرُوا »: (١١٣١)

(١١٣٠) بخاری. جهاد: ٣٠٣٨. پوختهی موسلیم = مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ١١١٢ = ٤٥٠١

شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ٦٤ رقم الباب/ ٦٠).

(١١٣١) بخاری. علم: ٦٩ مسلم. شیخا: ٤٥٠٢ (بخاری رقم الكتاب/ ٢ رقم الباب/ ١١).

نهنہسی کوړې ماليک (رمزای خودای لی بیئ) فہرمووی: پیغہمہر
 (دروودی خودای لہسہر بیئ) فہرمووی: (کار ناسان بکہن و ناسانکاربن و کار گران
 مہکہن و گرانکار مہبن، وہ موژدہی خوؤش بہخہلک بدمن و، بہ ہہرہشہو
 گوړہشہی زور خہلک لہ نایین مہتہکیننہوہ!).

(۴) باب تحریم الغدر

بیہیمانی نادروستہو نارہوایہ

۱۱۳۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ
 الْغَادِرَ يَنْصِبُ اللَّهُ لَهُ لَوَاءً يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ. (الحديث
 ۶۱۷۸ أطرافه في: ۶۱۷۷، ۳۱۸۸، ۶۱۷۸، ۶۹۶۶، ۷۱۱۱): (۱۱۳۳)

ئیبنو عومہر -رمزای خوادایان لی بیئ- دمفہرمووی: پیغہمہر -دروودی خوای
 لہسہر بیئ- دمفہرمووی: لہروژی قیامہتدا ہہموو ستہمگہر و بیئ پہیمانی،
 نالایہکی تایبہتی خوئی ہہیہ، ہہلدہکری لہ دیاری، پیئی دمناسریتہوہ، دہلین:
 نہمہ نیشانہی ناپاکی و پہیمانشکینی فیسارہکہسہ، ہہتا ناوا ناوی بہیدی بزری
 و ریسوا بیئت.

۱۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) قَالَ: (لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ أَحَدُهُمَا: يُنْصَبُ، وَقَالَ الْآخَرُ: يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ، يَعْرِفُ بِهِ) (الحديثان: ۳۱۸۶، ۳۱۸۷): (۱۱۳۳)

(۱۱۳۳) تجرید/۵، ژمارہ: ۱۹۵۷ = ۶۱۷۸ مسلم/محمد فؤاد/۱۷۳۵ = پوختہی موسلیم/۳، ژمارہ: ۱۱۲۴

= ۴۵۱۳ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۷۸ رقم الباب/۹۹).

(۱۱۳۳) تجرید/۳، ژمارہ: ۱۲۸۶ = ۳۸۶، ۳۸۷. مسلم/شیخا: ۴۵۱۱ (بخاری رقم الکتاب/۵۸ رقم

عەبدوللای کوری مەسعودو ئەنەس (ڕمزی خویان لی بی) فەرموویان:
 پێغه مەبەر (دروودی خوی لەسەر بی) دمه فرموی: (لەرۆزی قیامەتدا،
 لەنێستگاکانا بۆ هەموو ستمگەر و بی پەیمانێ، ئالایەکی تایبەتی خۆی هەیه،
 لەدیار سەری بۆی هەلدمکری هەتا پێی بناسرێتەوه و ریسوا ببی، بانگەواز
 هەلدمەری: (نەمە نیشانە ناپاکی و پەیمان شکینی ئەم کابرایمە) (تاج/۳/۲۷۵-
 ۷- باسی پەیمان - زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۲۴۱۷) + (تاج/۸/۱۳۲-۵۵).

(۵) باب جواز الخداء فی الحرب

باسی فیل و تەفرەدان لە جەنگا

۱۱۳۴- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم):
 «الْحَرْبُ خُدْعَةٌ». {الحديث: ۴۵۱۵ = ۴۵۰۲ فم. تجريد/۳/۳۶۰، رقم: بلا رقم =
 ۳۰۲۸، ۳۰۲۹ فتح الباری. أبو داود. جهاد: ۲۶۳۶. ترمذی. جهاد: ۱۶۷۵. تحفة
 الأشراف: ۱۴۶۷۶} : (۱۱۳۴)

جابیری کوری عەبدوللای (ڕمزی خودایان لی بی) فەرمووی: پێغه مەبەر
 (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: شەر فرۆفیلە، جەنگ بە فرۆفیل
 دمبڕیتەوه!}. {تاج/۴، زنجیرە: ۵۰، ژمارە: ۴۴۷۴}.

۱۱۳۵- أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم)
 الْحَرْبَ خُدْعَةٌ: (۱۱۳۵)

(۱۱۳۴) تجريد/۳، ژمارە: بلا، ژمارە: ۱۲۳۸ = ۳۰۲۷ بخاری. (بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم

(الباب/۱۵۷).

(۱۱۳۵) بروانه: (۱۱۳۴) (بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۱۵۷).

نه‌بو هورمه‌ره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سهر بی) شه‌ری ناونا: (ه‌روفیل و ته‌فردان).

(٦) بابُ كَرَاهَةِ تَمَنَّى لِقَاءِ الْعَدُوِّ، وَالْأَمْرُ بِالصَّبْرِ عِنْدَ الْلِقَاءِ

موسولمان شه‌رخواز نه‌بو جه‌زی له‌ ناشتی‌یه، وه‌ هه‌میشه‌ لا شه‌ره، به‌لام که
توشیش بوو به‌ تووشه‌وه ده‌بی خوگرو وده به‌رز بی

١١٣٦- أَبِی هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ «لَا
تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا» (١١٣٦)

نه‌بو هورمه‌ره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سهر بی) فه‌رمووی: (نه‌ی موسولمانینه! ناوات مه‌خوازن بو رووبه‌روو
بوونه‌وه‌ی دوژمن و شه‌ر فروش مه‌بن. وه‌لی کاتیکیش تووش بوو به‌ تووشه‌وه به
نارام و به‌پشو و خوږاگرین له‌مه‌یدانا).

١١٣٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى حِينَ خَرَجَ إِلَى الْحَرُورِيَّةِ فَقَرَأَهُ فَإِذَا فِيهِ إِنَّ
رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ انْتَبَهَرَ حَتَّى
مَالَتْ الشَّمْسُ، ثُمَّ قَامَ فِي النَّاسِ قَالَ «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوْا اللَّهَ
الْعَاقِبَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ الشُّوَفِ، ثُمَّ قَالَ
اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْنَاهُمْ وَأَلْصِقْنَا
عَلَيْهِمْ» (١١٣٧)

له‌ بوخته‌ی موسلیما، ژماره: (١١٣٦) ناویه:

(١١٣٦) بخاری. جهاد: ٣٠٢٦. مسلم/شیخا: ٤٥١٦ (بخاری رقم الكتاب/٥٦ رقم الباب/١٥٦).

(١١٣٧) تجرید/٣، ژماره: ١٢١٧ = ٢٩٦٥ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/٣، ژماره: ١١٢٦ = ٤٥١٧ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٥٦ رقم الباب/١٥٦).

عَنْ أَبِي النَّضْرِ عَنْ كِتَابِ رَجُلٍ مِنْ أَسْلَمَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) يُقَالُ لَهُ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَرْقَى، فَكَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حِينَ سَارَ إِلَى تَحْرِيرِيَّةٍ يُخْبِرُهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ يَنْتَظِرُ، حَتَّى إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ، قَامَ فِيهِمْ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا نَقَاءَ الْعَدُوِّ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلِّ السُّيُوفِ». ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَقَالَ: «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْبِرِ السَّحَابِ، وَهَازِمِ الْأَحْزَابِ اهْزِمْنَهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ». وفي رواية ثانية: «وَانْصُرْنَا عَلَيْهِمْ». {الحديث: ٤٥١٧ = ٤٥٥ فم. تجريد ٣/٣٤٢، رقم: ١٢١٧ = ٢٩٦٥ = ١٢٠٤ = ٢٩٣٣ فتح الباري. أبو داود. جهاد: ٢٦٣١. تحفة الأشراف: ٥١٦١} :

ئەبو نەضر كەنووسەری عومەری كۆری عوبەیدوللا بوو، كە ئەم عومەرە سەر لەشكری ئەو سوپایە بوو، كە چوون بۆسەر حەرورییەكان، كە تیرمی بوون نەمەوارییەكان، ئەبو نەضر فەرمووی: كاتی عومەری كۆری عوبەیدوللا بەخۆی و لەشكرەكەییەو كەوتنەری بۆسەر ئەم حەرورییانە، عەبدوللای كۆری نەبو ئەوفا، كە لەهۆزی ئەسەم بوو، كە یەكی بوو لەهاوەلانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەم نامەییە بۆ عومەری كۆری عوبەیدوللا نووسی: لەیەكی لەو رۆژانەدا كە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تووشی دۆژمن بوو، چاومڕوانی كرد هەتا خۆر لاریبۆو، ئەوسا هەلسا وتاریکی بۆیان داو بە خەلكەكەیی فەرموو: (ئەیی مەردووم! ئەیی موسوڵمانینە! ئاوات مەخوازن بۆ رووبەرۆو بوونەووی دۆژمن، وە لەخودا داوای ئاسوودمی ئیجگاریی بكەن، كە بریتییه لەخۆشی و باشیی لەش و گیان و دین و دنیا، كاتیكیش تووشی دۆژمن بوون و چوونە مەیدان بۆ یەكتری، خۆراگربن و بە حەوسەلەو بەپشووین.

وہیزانن کہ بہہشت وا لہسایہی سیبہری شمشیردا) ئەوجا پیغہمبەر (دروودی

خودای لہسەر بئ) ھەئساو فەرمووی:

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»:

خودایە! ئەو ئەو کەسەو کە قورئانت بەخەلات ناردووہ بۆ موحمەد! ئەو

ئەو کەسەو کە بەتەوانایی خۆت با ھەئدەکەیت و بەھەموو لایەکا دمیخەیتە

رێ و ھەوری بێ ئی دەخوڕی بۆ ھەر لایێ کەبتەوئ! ئەو ئەو کەسەو کە بەتەنیا

خۆت گەلەکۆمەو کۆمەئەو دوزمنانی ئیسلامت تێک شکاند! لہم غەزایەشدا

تێک و پێکیان بشکێنەو سەرمان بخە بەسەریانا). {تاج/٤، زنجیرە: ٤٨، ژمارە:

{٤٤٦٦}.

(٨) باب تحريم قتل النساء والصبيان في الحرب

لە کاتی جەنگا، بەبێ مەھانەو رەوا، کوشتنی ژنان و منالان نادروستەو

نارەوايە

١١٣٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ امْرَأَةً وَجِدَتْ فِي

بَعْضِ مَغَازِي النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْتُولَةً فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) قَتْلَ النِّسَاءِ وَالصَّبْيَانِ). (الحديث ٣٠١٤، طرفه في: ٣٠١٥). (١١٣٨)

عەبدوللای کوڕی عومەر(پەزای خوای لێ بئ) فەرمووی: لەغەزایەکا

لەغەزاکانی پیغەمبەر(دروودی خوای لەسەر بئ) لاشەو ژنیکی کوژراو

دۆزرایەو، پیغەمبەر(دروودی خوای لەسەر بئ) کوشتنی ژن و منالی

(١١٣٨) تجرید/٣، ژمارە: ١٢٣٤ = ٢٠١٤ بخاری. مسلم: ١٧٤٤ = پوختەو موسلیم/٣، ژمارە: ١١٣٣ =

٤٥٢٣ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٥٦ رقم الباب/١٤٧).

به‌ناپه‌سهند دانا. (تاج/۸-۱۳۰-۱۴۰۵، ژماره: ۴۴۷۹. باسی ژنو منالو بیرهمیردو کؤیله‌و سوتان).

**(۹) باب جواز قتل النساء والصبيان في البيات من غير تعدد
بی‌تکان و زامار بوونو کوزرانی ژنو منالی دوزمن له کاتی هیرش بردنه سهر
شه‌به‌یخوونی شه‌ودا دروسته**

۱۱۳۹- عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) قَالَ مَرَّ بِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْأُبَوَاءِ - أَوْ بَوْدَانَ - وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ يُبَيِّتُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ، فَيَصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ قَالَ «هُمْ مِنْهُمْ»^(۱۱۳۹)

له موخته‌صهری صه‌حیحی بوخاریدا، که ناسراوه به ته‌جریدی بوخاری

ئاوایه:

عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَّ بِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْأُبَوَاءِ أَوْ بَوْدَانَ وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ يُبَيِّتُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَيَصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ قَالَ: (هُمْ مِنْهُمْ) وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: (لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)). (الحدیث ۳۰۱۲، طرفه فی: ۱۰۴۱ تجرید = ۲۳۷۰ فتح):

صه‌عی کوری جه‌ثامه (ر‌مزای خوای لی بی) فه‌رمووی: له شه‌بواء، یا له ومددان، پیغه‌مبه‌ر(دروودی خوای له‌سهر بی) ته‌شریفی هات، شه‌م پرسیاره‌یان لی کرد: له‌شه‌ودا ده‌دری به‌سهر ناموسولمانانی جه‌نگی (حه‌ربی) دا، له‌ناو ماله‌کانیانا له‌کاتی شه‌و شه‌به‌یخوونه‌دا، ژنو منالیان به‌رده‌که‌ون نایا به‌کوشتن یا

^(۱۱۳۹) تجرید/۳، ژماره: ۱۲۳۳ = ۳۰۱۲. مسلم ترفیم محمد فؤاد/۱۷۳۵ = بوخته‌ی موسلیم/۳،

ژماره: ۱۱۳۴ = ۴۵۲۵ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۵۶ رقم الباب/۱۴۶).

بهمزمار بوون، ئايا حوگم و برپاری نهو ژن و منالانه چييه؟ فهرمووی:
(نهوانیش لهوانن لهبمرناچاری برپاری کوشتنی ژن و منال و شهرکهریان لهحالی
وادا - کهسته مه لهیهکتری جیابکرینهوه- وهک یهکهو دروسته) (بروانه: تاج/۸-
۱۳۰ز-۵۲ف-۲، ژماره: ۴۴۸۰. باسی ژن و مندال و پیرمهئرد ناکوژرین) + (ژماره: ۱۰۴۱
تجرید).

(۱۰) باب جواز قطع أشجار الکفار وتخريفها

برینی دارو دره ختو باخی دوژمنی بیتاوهرو سووتاندنیان له کاتی شهرو
شۆردا دروسته

۱۱۴۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ حَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَقَطَعَ وَهِيَ الْبُؤَيْرَةُ فَنَزَلَتْ (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَاِذْنِ اللَّهِ) : (۱۴۰)

لهبهرنهوهی له پوختهی موسلیمدا، لهژماره (۱۱۳۵)دا، ئەم فهرموودمیه
تیرو تهسهلتره، نهقلی دمکمین:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَطَعَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ وَحَرَّقَهُ، وَبِهَا يَقُولُ حَسَّانُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ):
وَهَانَ عَلَى سَرَاةِ بَنِي لُؤَيٍّ حَرِيقُ الْبُؤَيْرَةِ مُسْتَطِيرٌ
وَفِي ذَلِكَ نَزَلَتْ (مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا) الْآيَةُ.
{الحديث: ۴۵۲۸ = ۴۵۱۶ فم. تجرید/ ۴/ ۲۷۳، رقم: ۱۵۳۸ = ۴۰۳۱، ۳۰۲۱،
: { ۴۸۸۴، ۴۰۳۲

(۱۴۰) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۲۶۵ = ۳۱۲۴ بوخاری. مسلم: ۱۷۴۷ = پوختهی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۱۳۷ =
۴۵۳۰ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۵۷ رقم الباب/ ۸).

ئىبنو عومەر (رمزای خودایان لى بى) فەرمووی: کاتى پىغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بى) رمزه دارخورماکانى جووله‌کەى بەنى نەزىرى سووتاندو
فەرمانیدا بەبرپىيان، کە ئەم رمزانە لەبوومىرە بوون، کەنزیکی دوو میل
لەمەدینەوه دوورە، کە ئەم جووله‌کانە ئەو پەیمانەى دابوویان بە پىغەمبەر
هەلێان وەشاندهوه، جووله‌کەکان بەمە ناگريان تى بەربوو، گوتيان: ئەى
موحەممەد! تۆ لەلایمکەوه دەلێیت: من پىغەمبەرم، کەچى لەلایمکى ترمەوه
دەچى رمزوباخ دادەپاچى و دارى بەرى دەسووتىنى و دادەهێنى، ئەمە چەنى
بەچەنە؟

جا خودای گەورە بۆ بەرپەرچى ئەم گومانە ئەم نایمتهى نارد: {مَا قَطَعْتُمْ
مَنْ لَيْتَ أَوْ تَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ - حشر -
٥٩/٥}.

واتە: هەرچى ئێوه برپىتان لەباخە خورماکانى بەنى نەزىر، یا هێشتانەوه
بەراوەستای لەسەر رمگ و ریشەى خۆى، هەمووی بەفەرمانى خودابوو، هەتا
ببیاوەرانی پى چاوترسین ببو و ئەو بەدکار و فاسق و لەپەیمان دەرچوانە، رەنجە
رۆو ریسوابىن، بەفەرمانى خودا).

بەم بۆنەیهوه هەسەنى کورى ئابیت دەفەرموئ (وافى):
وَهَٰذَا عَلَى سَرَّاءٍ بَنِي لُؤَيٍّ
حَرِيْقٌ بِالْبُؤْيَةِ مُسْتَطِيرٌ
واتە (وافى):

بەلێسەى ناگريان لە بوومىرە بەرمە
سەرۆكى قورەيشى پى کەوتۆتە لەرمە!

{تاج/٤، زنجیرە: ٤٢، ژمارە: ٤١٥٧ + تاج/٤، زنجیرە: ٧٥، ژمارە: ٤٥٥٣ ج/٤}.

(١١) باب تحليل الغنائم لهذه الأمة خاصة

ده ستهوتى تالانى ده لکراوه بونهم نه تهودى نيسلامه به تايبه تى

١١٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غَزَا نَبِيُّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ لَا يَتَّبِعْنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا وَلَمَّا يَبْنِ بِهَا، وَلَا أَحَدٌ بَنَى بُيُوتًا وَلَمْ يَرْفَعْ سُقُوفَهَا، وَلَا أَحَدٌ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ يَنْتَظِرُ وَلَادَهَا. فَغَزَا فِدْنَا مِنَ الْقَرْيَةِ صَلَاةَ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشَّمْسِ إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ، اللَّهُمَّ احْبِسْنَاهَا عَلَيْنَا. فَحُبِسَتْ، حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ، فَجَاءَتْ - يَعْنِي النَّارَ - لِتَأْكُلَهَا، فَلَمْ تَطْعَمْهَا، فَقَالَ إِنَّ فِيكُمْ غُلُولًا، فَلْيَبَايَعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ. فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ فِيكُمْ الْغُلُولُ. فَلْتَبَايَعْنِي قَبِيلُكَ، فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ بِيَدِهِ فَقَالَ فِيكُمْ الْغُلُولُ، فَجَاءُوا بِرَأْسٍ مِثْلِ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنَ الذَّهَبِ فَوَضَعُوهَا، فَجَاءَتْ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا، ثُمَّ أَحَلَّ اللَّهُ لَنَا الْغَنَائِمَ، رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَأَحَلَّهَا لَنَا»:

نهمه نيره دمهي ژماره (١٣٦٥)ى ته جريدى بوخاريه، نهمهيش دمهي

ژماره (١١٣٧)ى بوختهى موسليمه، هه ندى بههرى پترى تيايه!

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غَزَا نَبِيُّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَقَالَ لِقَوْمِهِ لَا يَتَّبِعْنِي رَجُلٌ قَدْ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا، وَلَمَّا يَبْنِ، وَلَا آخَرُ قَدْ بَنَى بُيُوتًا، وَلَمَّا يَرْفَعْ سُقُوفَهَا، وَلَا آخَرُ قَدْ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ مُنْتَظِرٌ وَلَادَهَا، قَالَ: فَغَزَا فَادْنَى لِلْقَرْيَةِ، حِينَ صَلَاةَ الْعَصْرِ، أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ، فَقَالَ لِلشَّمْسِ: أَنْتِ مَأْمُورَةٌ، وَأَنَا مَأْمُورٌ، اللَّهُمَّ احْبِسْنَاهَا عَلَيْنَا، فَحُبِسَتْ عَلَيْهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَجَمَعُوا مَا غَنِمُوا، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ لِتَأْكُلَهُ، فَأَبَتْ أَنْ تَطْعَمَهُ، فَقَالَ: فِيكُمْ غُلُولٌ، فَلْيَبَايَعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ، فَبَايَعُوهُ فَلَصِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ، فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ، فَلْتَبَايَعْنِي قَبِيلُكَ فَبَايَعْتُهُ، قَالَ: فَلَصِقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ، فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ، أَنْتُمْ غَلَلْتُمْ، قَالَ: فَأَخْرَجُوا لَهُ مِثْلَ رَأْسِ بَقَرَةٍ

مِنْ ذَهَبٍ، قَالَ: فَوَضَعُوهُ فِي الْمَالِ، وَهُوَ بِالصَّعِيدِ، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ فَأَكَلَتْهُ، فَلَمْ تَحِلِّ
الْفَنَائِمُ لِأَحَدٍ مِنْ قَبْلِنَا، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجْزَنَا، فَطَيَّبَهَا لَنَا
«} الحديث: ٤٥٣٠ = ٤٥١٨ فم. تجريد بالكوردی / ٣ / ٣٨٩، رقم: ١٢٦٥ = ٣١٢٤،
٥١٥٧. تحفة الأشراف: ١٤٦٧٧، ١٤٧٨ { :

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای لی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بئ) ھەرمووی: (پێغەمبەری لە پێغەمبەران (دروودی خودای گەورە
لەسەر ھەموویان) ویستی بچێ بۆ غەزایی، بە گەلەکەیی خۆی ھەرموو: ئەو
پیاوی کەژنی مارەپریوەو دمیەوئ کە بیگوێزیتەو، وە نەیگوێزاوتەو، با ئەو
جۆرە پیاو لەگەڵمانا نەیمت بۆ ئەم غەزایە، ھەروەھا ئەو کەسەیش کە
خانووێھکی دروست کردووە ھێشتا سەری نەگرتووە، ھەروەھا ئەو کەسەیش کە
وشترو بزنی و مەرو مالتیاتی ئاوسی لەسەر گوانی کەپووەو چاومروانی زایینیان
دەمکات.

ھەرمووی: ئەوجا چوو بۆ غەزاکەو، دەمی نوێژی عەصر، یا نزیککی کاتی
نوێژی عەسر، لەدیکە نزیکەو بوو، پێغەمبەرکە بەخۆری ھەرموو: تۆیش
ھەرمانبەری و منیش ھەرمانبەرم، خودایە! ئەم خۆرە رابگرە بۆمان و مەبە ئە
ئاوا ببێ ھەتا ھەرمانی خۆمان ئەنجام دەدەین و ئەم گوندە ئازاد دەکەین، ئێتر
خودا خۆرمکەیی راگرت بۆی و خۆرمکە ئاوا نەبوو ھەتا خودا شارمکەیی ھەتھکرد
بۆی، ھەرمووی: ئەنجا ھەرچی تالانیان گرتبوو کۆیان کردمووەو لەسەر دەستووورو
یاسای پێشینەیی پێغەمبەران لەشوێنێکی بەرزێ بەرچاودا خەریان کردمووە،
دایاننا ھەتا ئاگر لە ئاسمانەو بەھەرمانی خودا بێت بیخوا، بۆ دووپات
کردنەوێ ئەوێ کە غەزاکیان لەبەر خودا بوووەو لەبەر تەمای مالی دنیا
نەبوو، کەچی ئاگرکە کەھات چەشکەیی نەکرد!

نیت پښه مېهرکه زانی که گزی و دزی و دسپسی له تالانییه که کراوه،
 بویه فهرمووی؛ گزیتان له تالانییه که کردووه بویه ناگرکه نایخوا!
 که وایه با لههر خیلې پیاوې پهمانم بداتې، جا له کاتی پهمان
 به ستنه که دا، دمستی پیاوې له سر خیله کان نووسا به دمستی پښه مېهرکه وه.
 فهرمووی: دزیه که وا له ناو نیومه دا، با خیله که ی توبین یه که یه که پهمانم پی
 بدم، کاتې نهو خیله پهمانیان پېدا، دمستی پیاوې یا دوو پیاو لکا به دمستی
 پښه مېهرکه وه و دزهمکان دوزران هوه و فهرمووی: دزیه که نیوه کردووتانه.
 نهو جا پارچه یی زېریان هیئا بو پښه مېهرکه، له سر شیوه ی سهرگا و ابوو،
 نهویشیان له سر مالی تالانییه که دانا، که له سر زهوییه که دانرا بوو نهو جا
 ناگرکه له ناسمانه وه هاتو هه مووی خواردا!

حه زرت فهرمووی: له پېش نیمه دا، خواردنې تالانی بو که سی تر حه لال و
 رهوا نه بووه، به لام له پاشدا خودای پاک و پیر و زو گه وره، که دی حالی نیمه ی گه ی
 نیسلام کزهو بی هیزهو زه بوونین، به زموی پیامانا هاته وه و بوی حه لال کردین).
 {تاج/۴، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۴۸۹. چاپی جواره م}.

(۱۲) بابُ الْاَنْفَالِ

باسی نه نفال، که وشه یه کی قورنانییه

۱۱۴۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 بَعَثَ سَرِيَّةً فِيهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَبْلَ نَجْدٍ فَعَقِمُوا إِبِلًا كَثِيرَةً فَكَانَتْ سِهَامُهُمْ اثْنِي
 عَشَرَ بَعِيرًا أَوْ أَحَدَ عَشَرَ بَعِيرًا وَتَقْلُوا بَعِيرًا بَعِيرًا (الحدیث ۳۱۳۴، طرفه فی:
 (۴۳۳۸): (۱۱۴۲)

(۱۱۴۲) تجرید/۳، ژماره: ۱۳۶۶ - ۳۱۳۴ بخاری. مسلم. ترقیم محمد فؤاد/ ۱۷۴۹ - ۵۳۳ ترقیم

وتخریج الشیخ خلیل مأمون شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۵۷ رقم الباب/ ۱۵).

ئىبنو عومەر (رمزى خىلى لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خىلى لەسەر بى) پەلى لەشكرى نارد بەرمو نەجد بۇ غەزا، مەن خۇم لەناوينا بووم، رانە وشتر و گەلەپەكى زۆرمان بەتالان گرت، گىشتان ھەرىپەكى سەرو دوازە وشتر، پىشكان بەرگەوت. پىغەمبەرىش ھەرىپەكى سەرو وشترى تىرى بەزىادە بەش پىمان دا. (تاج/۸/۱۳۶-۵۶-ف-۵، ژمارە: ۴۴۹۲، ۴۴۹۳).

۱۱۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ كَانَ يُنْفِلُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لَأَنْفُسِهِمْ خَاصَّةً سِوَى قَسَمِ عَامَّةِ الْجَيْشِ، وَالْخُمْسُ فِي ذَلِكَ وَاجِبٌ كُلِّهِ. {الحديث: ۴۵۴۰ = ۴۵۲۸ فم. بخارى. فرض الخمس: ۳۱۳۵. أبو دارد. جهاد: ۲۷۴۶} : (۱۱۴۳)

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: جاران پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) زىادە بەشى تايپەتى دەدا، بەھەندى لەو پەل و لقانەى كە دەيناردن بۇ غەزا، سەرمەراي ئەو بەشەيش كە دەيدا بەگىشت كەسى لەسوپاكە، ديارە كە پىنج يەك لەھەموو تالانىيەكە لەپىش دابەشكردنيدا، پىويستە كە دىمىركى، تەنەنەت پىنج يەك لەم زىادە بەشانەيش لەپىش دابەشكردندا دىمى دىمىركى). {تاج/۴، زنجىرە: ۵۷، ژمارە: ۴۴۹۷}.

روونكردنهوه:

بۇ روونكردنهوى باسى پىنج يەك بىروانە: {تاج/۴، زنجىرە: ۵۹، ژمارە: ۴۴۹۹
ھەتا ژمارە: ۴۵۰۳ + تاج/۴، لاپەرە: ۲۳۷، زنجىرە: ۹ سوورمتى ئەنفال} +

(۱۱۴۳) بخارى. خمس/۳۱۳۵ بوختەى موسلىم/۳، ژمارە: ۱۱۴۰ = ۴۵۴۰ (بخارى رقم الكتاب/۵۷ رقم

{تهجریدی بوخاری، بهرگی سییه، لاپه‌ره: ۳۷۹، زنجیره: ۶۱ باسه‌کانی پینج یهک، له‌ژماره: ۱۲۵۸ و هه‌تا ژماره: ۱۲۷۵}.

له‌ده‌وروبه‌ری (۱۹۹۳ی زایینیدا، ئەم چامه‌یه‌م نووسیوه، به‌بۆنه‌ی ئەن‌فاله به‌دنا و مکه‌ی سه‌ددام‌ی هه‌ددام و حیزبی به‌عشی خه‌بیشه‌وه، سوپاس بۆ خودا نزا که گیرابوو، وئهمه‌ نموونه‌یه‌کی ره‌جه‌زی شه‌ترکراوه، که له‌به‌رگی دووی (عه‌رووزی کوردی) دا، بلاوم کردۆته‌وه، ئەمه‌یش شیعه‌رمانه:

تَبَّأ لِبَعَثِ آخِرِ الزَّمَانِ	قَوْمُ بِلَادِيْنَ وَلَا أَمَانِ
هُمْ غَلَمَةٌ مِنْ شِيعَةِ الشَّيْطَانِ	شِيْمَتُهُمْ عَدَاوَةُ الرَّخْمَنِ
قَدْ غَلَبَ اللُّؤْمُ عَلَيْهِمُ وَالْحَسَدُ	مِنْهُمْ جَرَسٌ مَجْرَسِ الدِّمَاءِ مِنْ جَسَدِ
قَتَلَتْ لَهُمْ جِبَالَ مِنْ مَسَدِ	لِشَّقِّ مَنْ فِي قَلْبِهِ حُبُّ الْوَاحِدِ
كَبِيرُهُمْ عَلَى الْقِسَادِ قَدْ مَرَدَ	وَفِي الْقُسُوقِ وَالضَّلَالَةِ انْقِرَدَ
قَادَتْهُمْ حَشَّاشَةُ الْاَفْيُونِ	مَبْدُوهُمْ ثُمَّ تَذَهَبُ الْمُجُونِ
إِنَّ الْعَمَى أَضْلَمُ لِلْعِيُونِ	مِنْ رُؤْيَا الْعَفْلَاقِ الْمَلْعُونِ
سَمُّوا بِإِسْمِ أَقْدَسِ الْأَسْمَاءِ	جَرِيْمَةٌ مِنْ أَنْكَرِ النُّكْرَاءِ!!
خَاضُوا إِلَى الْأَذْنِ فِي دِمَاءِ	كُورِدِ مُسَالِمِينَ أَبْرِيَاءِ
يَا مُنْذِرًا قَوْمَهُ بِالْأَخْقَافِ	يَا هُوْدُ يَا مُقَدِّمَ الْأَشْرَافِ
يَا تَالِي الْأَنْعَامِ وَالْأَعْرَافِ	قُلْ مَصْنَا مَقُولَةِ الْإِنْصَافِ!:
قَدْ حَرَّفَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ	مَنْ أَنْقَلَ الْأَكْرَادَ فِي شَرَانِعِهِ
الْكُورِدُ لِلْأَنْقَالِ أَصْدِقَاءُ	دَلَاهُمَا لِمَنْزِلِهَا سَوَاءُ
آيَاتُهَا لِدَانِهِمْ شِقَاءُ	وَتُورُهَا لِعَيْنِهِمْ ضِيَاءُ
وَمَنْ رَأَى مَظَالِمَ الْأَكْرَادِ	وَكُلَّ مَا لِلْكُورِدِ فِي الْبِلَادِ

حَتَّى قُبُورِ صَالِحِ الْعِبَادِ وَمَذَقَنِ الْآبَاءِ وَالْأَنْجَادِ
 كَيْفَ تَحَوَّلَتْ إِلَى الرَّمَادِ عَلَى يَدِ الْبَغْتِ ذَوِي الْقَسَادِ
 نَادِي مُنَادِيًا بِكُلِّ نَادِي: قُولُوا مَعِيَ يَا مَعْشَرَ الرُّشَادِ:
 تَبَّتْ يَدَا أَبِي حَلَا الْبَغْدَادِي وَاللَّهِ وَصَّحْبِهِ الْوُغَادِ
 أَوْ غَدَ مِنْ صَدَّامَ فِي اعْتِقَادِي كُرْدُ أَغَانُوهُ عَلَى اضْطِهَادِ
 أَبْنَاءِ جَنَسِهِمْ مِنَ الْأَكْرَادِ إِعَانَةَ الْعَبِيدِ لِلْأَسْيَادِ
 وَأَنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ لِمُكْثِرِ الْقَسَادِ فِي الْبِلَادِ
 وَأَنَّ بَطْشَ رَبِّكَ شَدِيدٌ وَاللَّهُ قَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ
 قَعَّالٌ أَوْ أَجْلًا يُبِيدُ بَاطِلَهُمْ حَقٌّ، قَلَّا يُعِيدُ
 هَا قَدْ نَرَى عَارَ رِقَاقِ عَادٍ لَا حَقَّهُمْ لِدَاخِلِ الْأَنْجَادِ
 يَقْدُمُهُمْ (هَدَامَ) كَالشُّدَادِ يَلْفُهُ الذِّخْرُ، كَسِيلِ الْوَادِي
 يَا هَالِكِي، يَا أَكْبَرَ الْجَلَادِ أَشْرُ مِنْكَ حَيْدَرُ الْعِبَادِي!!

(١٣) باب استحقاق القاتل سلب القاتل

كهسي له غمزادا، ناموسولمانى بكوزى، تفاقو كهلويه كهى مافى خويهتى

١١٤٤- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ حُنَيْنٍ، فَلَمَّا التَقَيْنَا كَانَتْ لِلْمُسْلِمِينَ جَوْلَةٌ، قَالَ: فَرَأَيْتُمْ رَجُلًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ عَلَا رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَاسْتَدْرْتُ إِلَيْهِ حَتَّى أَتَيْتُهُ مِنْ وَرَائِهِ فَضَرَبْتُهُ عَلَى حَبْلِ عَاتِقِهِ، وَأَقْبَلَ عَلَيَّ، فَضَمَّنِي ضَمَّةً وَجَدْتُ مِنْهَا رِيحَ الْمَوْتِ، ثُمَّ أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ فَأَرْسَلَنِي، فَلَحِقْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقَالَ: مَا لِلنَّاسِ؟ فَقُلْتُ: أَمْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ رَجَعُوا، وَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا، لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ»، قَالَ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي؟

ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ فَقَالَ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: مَنْ يَشْهَدُ لِي؟ ثُمَّ جَلَسْتُ، ثُمَّ قَالَ ذَلِكَ الثَّالِثَةُ، قَالَ: فَقُمْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا لَكَ يَا أَبَا قَتَادَةَ؟» فَقَصَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: صَدَقَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَلَبَ ذَلِكَ الْقَتِيلَ عِنْدِي فَأَرْضِيهِ مِنْ حَقِّهِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): لَا هَا لِلَّهِ، إِذَا لَا يَعْمَدُ إِلَى أَسَدٍ مِنْ أَسَدِ اللَّهِ يُقَاتِلُ عَنِ اللَّهِ، وَعَنْ رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيُعْطِيكَ سَلَبَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «صَدَقَ، فَأَعْطِهِ إِيَّاهُ»، فَأَعْطَانِي قَالَ: فَبِعْتُ الدَّرْعَ فَأَنْتَعْتُ بِهِ مَخْرَفًا فِي بَنِي سَلَمَةَ، فَإِنَّهُ لَأَرُلُ مَالٍ تَأْتِلُهُ فِي الْإِسْلَامِ. {الحديث: ٤٥٤٣ = ٤٥٣١ م. بخاری. بیوع: ٢١٠٠، ٣١٤٢، ٤٣٢١، ٧١٧٠. ترمذی. سیر: ١٥٦٢} (١٧٤٤)

نهبو قمتاده (رمزای خودای لی بن) دهمرموی: لهسالی غمزای حونهیندا، که لهگهل حمزرمندا (دروودی خودای لهسمر بن) دمرچوین بونهم غمزایه، که نهم غمزایه لهپاش نازادکردنی مهککه روویدا، حونهین شیویکه لهنیوانی مهککه و طانیفدا، لهپشت عهرمفاتوه، دموری ده دوازه میلی له مهککهوه دووره، کاتی بهرمنگاری ناموسولمانهکان بووین، لهسهرمتاوه موسولمانهکان زال بوون و سهری دووان سهرکهوتن، پیاویکم بینی لهبت پهستهکان پیاویکی موسولمانی دابوو بهزمویداو لهسهری دانیشتبوو، دمیویست له پهل و پوی بخات و بیکوژی، منیش سوورپیکم بو خواردو لهپشتیهوه بوی چووم و شمشیریکم مالی بهسهر نهپهی شانیدا، گهپاندمه سهرجیگهی کاریگههی، لهگهل نهومیشا پهلاماری دامو باومشی پیاماکردو به گوشینیکي وا گوشیمی مردنم بهچاوی خووم دی، بهلام نیر کهوته گیانهلاو تلیسایهوهو منی بهرداو مرد. بهره بهره سوپای نیسلام شکستیان تی

(١٧٤٤) بخاری. بیوع: ٢١٠٠، ٣١٤٢ مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ١١٤١ - ٤٥٤٣ شیخا (بخاری رقم

كهوت، منيش رامکرد، لهړئ گه‌يشتم به‌عومه‌رى كورې خه‌ططاب (رمزاي خوداي
 لى بى) فهرمووى: نه‌وه نه‌و خه‌لگه چيپانه بو‌وا شكان؟ گوتم: فهرمانى خودا
 وابوو، چارمنووسى خودايى رمتبوونه‌وى نييه! له‌پاشدا خه‌لگه‌كه گه‌رانه‌وه‌و
 شي‌رانه‌و مه‌ردانه تى هه‌لچوونه‌وه‌و له‌دمورى چه‌زرت (دروودى خوداي له‌سهر
 بى) وهك شووراي پو‌لايين ناخ‌ل‌ه‌يان داو گوى سهركه‌وتنيان له‌مه‌يدانا،
 به‌هه‌لمه‌تى پاله‌وانه‌يان، به‌دوژمن به‌جى هيشت‌و، نالاي هه‌ميشه سهر به‌رزو
 سهركه‌وتوى موحه‌مه‌ديان ديسانه‌وه له‌مه‌يدانا شه‌كانه‌وه، جا له‌پاش
 سهركه‌وتنى ته‌واو، چه‌زرت (دروودى خوداي له‌سهر بى) دانىشتو فهرمووى:
 (كه‌سى له‌غه‌زادا ناموسولمانى بكوژى و به‌لگه‌ى هه‌بى له‌سهر نه‌وه كه نه‌و
 كوشتوويه‌تى، نه‌وه رووتى بكاته‌وه بو‌خوى و كه‌لوپه‌له‌كه‌ى و تفاقه‌كه‌ى هى
 خو‌يه‌تى!). فهرمووى: منيش هه‌ل‌سام گوتم: كى شايه‌تيم بو‌ د‌ه‌دا كه‌من
 پاله‌وانىكى واوام كوشتووه، هه‌تا پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداي له‌سهر بى)
 تفاقه‌كه‌يم بداتى؟ نه‌وسا دانىشتمه‌وه، چه‌زرت (دروودى خوداي له‌سهر بى)
 سى‌جار ناو به‌ناو نه‌م فهرمايشته‌ى فهرموو، هه‌موو جارى منيش هه‌ل د‌ه‌سام
 د‌ه‌مگوت كى شايه‌تويه‌كى واوام بو‌ د‌ه‌دا، هه‌تا له‌جارى سى‌يه‌ما كه هه‌ل‌سام
 پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداي له‌سهر بى) فهرمووى: (نه‌وه نه‌ى نه‌بو قه‌تاده!
 چيه‌ته؟) منيش چيروكى كوشتنى پاله‌وانه‌كه‌م له‌نووكه‌وه بو‌ى گيرايه‌وه، جا
 پياوئ گوتى: نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خودا! نه‌بو قه‌تاده راست ده‌كا، تفاق و
 كه‌لوپه‌له‌كه‌ى نه‌و كوژراوه وا له‌لاى من، ده‌ى تو بفهرموو كه نه‌و له‌من رازى
 بكه، شتىكى تر و‌م‌برگرئ له‌جياتى مافى خوى. نه‌بو به‌كرى سه‌ديقيش (رمزاي
 خوداي لى بى) فهرمووى: نه به‌خودا شتى وانا‌بى، پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداي
 له‌سهر بى) شتى وانا‌كا، كه‌بچى په‌لامارى د‌ه‌سكه‌وتى شي‌رئ له‌شي‌راني خوداب‌داو،

لهوی بستین و بیدات به تو، نه مه له کاتی کدا که نهو شیر، له پیناوی خوداو پیغه مبهری خودادا جهنگ دمکاو دمست به قورگی شیردا دمکا!!

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (نه بوبه کر راست دمکاو قسه که ی دروسته، که و ابو تفاق و که مرسته و که لوبه له که گشتی بده به نه بو قمتاده، هی نه وه هی تو نییه). نه بو قمتاده ریش فهرمووی: کابرا که ریش که لوبه له که ی دایه وه به من، زیره کهیم فروشت و به پارم که ی له ناوچه ی به نی سه له مه باخیکم پیی کری، وه نه و باخه بوو به بناخه ی مالداری کردنی سهرده می نیسلامه تیم). {تاج/ ٤، زنجیره: ٦٢، ژماره: ٤٥١٣}.

١١٤٥- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: بَيْنَا أَنَا وَاقِفٌ فِي الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ، نَظَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَشِمَالِي، فَإِذَا أَنَا بَيْنَ غَلَامَيْنِ مِنَ الْأَنْصَارِ حَدِيثَةِ أَسْنَانُهُمَا، تَمَنَّيْتُ لَوْ كُنْتُ بَيْنَ أَضْلَعٍ مِنْهُمَا فَغَمَزَنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ: يَا عَمَّ هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، وَمَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: أَخْبَرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَنْ رَأَيْتُهُ لَا يُفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَهُ حَتَّى يَمُوتَ الْأَعْجَلُ مِنَّا، قَالَ: فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ، فَغَمَزَنِي الْآخَرُ، فَقَالَ مِثْلَهَا، قَالَ: فَلَمْ أَنْشَبْ أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَزُولُ فِي النَّاسِ، فَقُلْتُ: أَلَا تَرَانِي؟ هَذَا صَاحِبُكُمَا الَّذِي تَسْأَلَانِ عَنْهُ، قَالَ: فَأَبْتَدَرَاهُ فَضَرَبَاهُ بِسَيْفَيْهِمَا حَتَّى قَتَلَاهُ، ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخْبَرَاهُ، فَقَالَ: «أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟» فَقَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُهُ، فَقَالَ: «هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْكُمَا؟» قَالَا: لَا، فَنَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ، فَقَالَ: «كِلَاكُمَا قَتَلَهُ»، وَقَضَى بِسَلْبِهِ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ، وَالرَّجُلَانِ: مُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو

بْنِ الْجُمُوحِ، وَمُعَاذُ ابْنِ عَفْرَاءَ. {الحديث: ٤٥٤٤ = ٤٥٣٢ فم. تجريد/٣، رقم: ١٢٦٩ = ٣١٤١، ٣٩٦٤، ٣٩٨٨} : (١٤٥)

عەبدورەحمانی کورپی عەووف (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: لەرۆژی غەزای بەدردا، وا لەرپیزی شەرکردندا راوەستاوم، کەسەیری راست و چەپی خۆم کرد، وا دوو کورپی میرد مندالی ئەنصاری وان لەراست و چەپمەوه، لەدلی خۆما گوتم: خۆزگە لەنیوانی دوو پیاوی لەمانە دلێرتدا بوومایە، کە کارامە بوونایە و ئەزموونی جەنگیان هەبوايە.

جا یەکیکیان تیۆی ژەندم و گوتی: مامەکە! ئایا ئەبوجەهل دمناسیت؟ گوتم: بەئێ، بۆجیتە، ئەی کورپی بڕام؟ گوتی: بیستوومە جەمێن بە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دەدا، بەوکەسە کە گیانی منی والەدەستا، ئەگەر ببینم لەکۆلی نابمەوه، هەتا یادەمکۆژی یادەمکۆژم، دیارە ئەوهمان دموکۆژی کەزووتر ئاکامی دیت! منیش لەم قسەیه سەرسام بووم و لەلام سەپرو عەنتیکە بوو، ئەوی تریشیان هەروا.

جا ئەوهندی نەبرد، تەماشام کرد ئەبوجەهل جێ بەخۆی ناگرێ، وەك سەگی هار دیت و دەجێ. جا بەدوو لاومکەم گوت: وریابن! ئەمە یارۆکەتانه، ئەمە ئەومیه کەئێوه بۆی دگەرێن و لەبارمیهوه لەمنتان پرسى، ئەوه ئەبوجەهله، ئیتەر هەردووکیان بە شمشیری رووتەوه پەلاماریاندا، وە دایانە بەرشیر، هەتا کوشتیان.

ئەوجا هەردووکیان چوون بۆ خزمەتی پێغەمبەر و پێیان گوت: ئەبو جەهلماں کوشت، فەرمووی: کامتان کوشتان؟ هەردوکیان گوتیان: من کوشتم،

(١٤٥) تجريد/٣، ژماره: ١٢٦٩ = ٣١٤١ بخارى. بوختەى موسليم/٣، ژماره: ١١٤٢ = ٤٥٤٤ شىخا

(بخارى رقم الكتاب/٥٧ رقم الباب/١٨).

فهرمووی: (ئایا شمشیړه کانتان سړپوه؟ گوتیان: نه، که ته ماشای شمشیړه کانی کردن، فهرمووی: راست ده کهن به هه درو وکتان کوشتو وتانه).
 نه و جا تفاق و که لوپه له رو و تکراره کوی نه بوجه هلی دا به موعازی کوری
 جه مووح، وه نه و دوو لاومیش موعازی کوری عه فراء بوون(۱). {تاج/۴، زنجیره:
 ۸۶، ژماره: ۴۵۸۶}.

(۱۵) باب حکم الفیئ

برپاری چوښتی دابه شکردنی فه یا، که نه و ده سته کوه تاییه ته یه که له کانی
 نازادکردنی شوینی، له خاکی ناموسولمانه کان، به بی شه و شوړو کوشتار،
 ده ست سوپای موسولمانان ده که وی، که بی ده کورتی: (فه یا) واته: مالی
 مفتی بی ناره قی، به رسیته ر

۱۱۴۶- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّا لَمْ يُوجِفِ الْمُسْلِمُونَ عَلَيْهِ بِخَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاصَّةً وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ مِنْهَا نَفَقَةً
 سَنَتَهُ ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ (الحدیث ۲۹۰۴،
 أطرافه فی: ۳۰۹۴، ۴۰۳۳، ۴۸۸۵، ۵۳۵۷، ۵۳۵۸، ۶۷۲۸، ۷۳۰۵): (۱۴۶)

عومهر (پرمزای خوی لی بی) فهرمووی: نه و مال و تالانییه که له مالی هوژی
 به نی نه مضیری جوله که، دمستی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) که و ت
 خودا خوی دمستی پیغه مبه ری (دروودی خوی له سهر بی) خستبوو، موسولمانان
 به تاودانی مایین و نه سپ و به غاردانی و شتر و، به جهنگ په یدایان نه کردبوو،
 ومه و مال و تالانییه به ر برپاری نه م نایه ته ده که وی ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾

(۱۴۶) تجرید/۳، ژماره: ۱۱۹۵ = ۲۹۰۴ بخاری. مسلم ترفیم محمد فؤاد/ ۱۷۵۷ = ۴۵۵۰ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۲۴ رقم الباب/۸۰).

مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ: نه وهی که خودا دست پیغمبره ری خوئی خست، له مالی مفتی بنی نارمقی هوژی بهنی نهضیر، نیوه - نهی له شکری نیسلام! - بو بهدمستهینانی نهو مالو سامانه، هیج نهسپو وشتریکتان تاونهدابوو، بهلکوو خودا بهبهخششی خوئی رهخساندبووی بوئی.

عومهر (پرمزای خوای لی بن) فهرمووی: جا لهبهر نهوه نهو مالو سامانه بهتایبهتی بوو بوون بههی پیغمبره(دروودی خوای لهسهر بن) نازوقهو مهسرمفو خهرجی سالیکی خیزان و کس و کاری خوئی لی دادمناو، ههرچی لهوه دهمایهوه، دایدمنا بو نیش و کارو پیویستی موسولمانان و خهرجی دمکرد بو نامادهکردنی جهنگ و تفاقى جهنگ و ولاخ، لهپښگهی خودادا، دمیکرد بهکههرستهی جهنگ. (تاج/٧/١٨٨ف-٣ز-٤٢سوورمتی حهشر-ش/د/ت/ن).

١١٤٧- حدیث عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسِ بْنِ الْحَدَثَانِ النَّصْرِيِّ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضی الله عنه) دَعَاهُ إِذْ جَاءَهُ حَاجِبُهُ يَرْفًا فَقَالَ هَلْ لَكَ فِي عُثْمَانَ ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ ، وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدِ بْنِ سَعْدٍ يَسْتَأْذِنُونَ فَقَالَ نَعَمْ ، فَأَدْخِلَهُمْ . فَلَبِثَ قَلِيلًا ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ هَلْ لَكَ فِي عَبَّاسٍ وَعَلِيٍّ يَسْتَأْذِنَانِ قَالَ نَعَمْ . فَلَمَّا دَخَلَ قَالَ عَبَّاسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، أَفْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا ، وَهُمَا يَخْتَصِمَانِ فِي الَّذِي أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنْ بَنِي النَّضِيرِ ، فَاسْتَبَّ عَلِيٌّ وَعَبَّاسٌ ، فَقَالَ الرَّهْطُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، أَفْضِ بَيْنَهُمَا وَأَرِخْ أَحَدَهُمَا مِنَ الْآخِرِ . فَقَالَ عُمَرُ أَتَيْدُوا ، أَتَشْدُكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ ، هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا تَوَرَّثُ ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً » . يُرِيدُ بِذَلِكَ نَفْسَهُ . قَالُوا قَدْ قَالَ ذَلِكَ . فَأَقْبَلَ عُمَرُ عَلَى عَبَّاسٍ وَعَلِيٍّ فَقَالَ أَتَشْدُكُمَا بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ قَالَ ذَلِكَ قَالَا نَعَمْ . قَالَ فَإِنِّي أُحَدِّثُكُم عَنْ هَذَا الْأَمْرِ ، إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ كَانَ خَصَّ رَسُولَهُ (صلى الله عليه وسلم) فِي هَذَا الْفَيْءِ بِشَيْءٍ لَمْ يُعْطِهِ

أَحَدًا غَيْرَهُ فَقَالَ جَلَّ ذِكْرُهُ (وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ) إِلَى قَوْلِهِ (قَدِيرٌ) فَكَانَتْ هَذِهِ خَالِصَةً لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ، ثُمَّ وَاللَّهِ مَا اخْتَارَهَا دُونَكُمْ ، وَلَا اسْتَأْثَرَهَا عَلَيْكُمْ ، لَقَدْ أَغْطَاكُمْوهَا وَقَسَمَهَا فِيكُمْ ، حَتَّى بَقِيَ هَذَا الْمَالُ مِنْهَا ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً سَتَّيْهِمُ مِنْ هَذَا الْمَالِ ، ثُمَّ يَأْخُذُ مَا بَقِيَ فَيَجْعَلُهُ مَجْعَلِ مَالِ اللَّهِ ، فَعَمِلَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَيَاتِهِ ، ثُمَّ تُوَفِّيَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ فَأَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) . فَقَبِضَهُ أَبُو بَكْرٍ ، فَعَمِلَ فِيهِ بِمَا عَمِلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ . فَأَقْبَلَ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ وَقَالَ تَذَكَّرَانِ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ عَمِلَ فِيهِ كَمَا تَقُولَانِ ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُ فِيهِ لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ تُوَفِّيَ اللَّهُ أَبَا بَكْرٍ فَقُلْتُ أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَبِي بَكْرٍ . فَقَبِضْتُهُ سَتَّيْنِ مِنْ إِمَارَتِي أَعْمَلُ فِيهِ بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَبُو بَكْرٍ ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي فِيهِ صَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ، ثُمَّ جِئْتُمَانِي كِلَاكُمَا وَكَلِمَتُكُمَا وَاحِدَةٌ وَأَمْرُكُمَا جَمِيعٌ ، فَجِئْتَنِي - يَعْنِي عَبَّاسًا - فَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا تَوَرُّثُ ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةٌ » . فَلَمَّا بَدَأَ لِي أَنْ أَدْفَعُهُ إِلَيْكُمَا قُلْتُ إِنْ شِئْتُمَا دَفَعْتُهُ إِلَيْكُمَا عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَهْدُ اللَّهِ وَمِيثَاقُهُ لَتَعْمَلَانِ فِيهِ بِمَا عَمِلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَبُو بَكْرٍ ، وَمَا عَمِلْتُ فِيهِ مُدَّةً وَلَيْتُ ، وَإِلَّا فَلَا تُكَلِّمَانِي ، فَقُلْتُمَا اذْفَعُهُ إِلَيْنَا بِذَلِكَ . فَدَفَعْتُهُ إِلَيْكُمَا ، أَفْتَلْتُمَا مَنَى قَضَاءٍ غَيْرَ ذَلِكَ فَوَاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ لَا أَقْضِي فِيهِ بِقَضَاءٍ غَيْرَ ذَلِكَ حَتَّى تَقْوَمَ السَّاعَةُ ، فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهُ ، فَادْفَعَا إِلَيَّ فَأَنَا أَكْفِيكُمَاهُ: (١١٤٧)

لهزمارة (١١٤٧)ى بوختهى موسليما ناوايه:

(١١٤٧) تجريد/٣، زمارة: ١٢٥٨ = ٢٠٩٤ بوختهى موسليم/٣، زمارة: ١١٤٧ = ٤٥٥٢ تخريج وترقيم

الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم (بغارى رقم الكتاب/٦٤ رقم الباب/١٤).

عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: أُرْسِلَ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَجِئْتُهُ حِينَ تَعَالَى النَّهَارُ قَالَ: فَوَجَدْتُهُ فِي بَيْتِهِ جَالِسًا عَلَى سَرِيرٍ مُفْضِيًا إِلَى رِمَالِهِ مُتَكِنًا عَلَى وِسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ، فَقَالَ لِي: يَا مَالُ! إِنَّهُ قَدْ دَفَّ أَهْلُ أَيْيَاتٍ مِنْ قَوْمِكَ، وَقَدْ أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضْخِ فَخْدِهِ فَاقْسِمْهُ بَيْنَهُمْ، قَالَ: قُلْتُ: لَوْ أَمَرْتَ بِهَذَا غَيْرِي، قَالَ: خُذْهُ يَا مَالُ! قَالَ: فَجَاءَ يَرْفًا فَقَالَ: هَلْ لَكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدٍ؟ فَقَالَ عُمَرُ: نَعَمْ، فَأَذِنَ لَهُمْ، فَدَخَلُوا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: هَلْ لَكَ فِي عَبَّاسٍ وَعَلِيٍّ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَأَذِنَ لَهُمَا، فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا (وَذَكَرَ كَلَامًا) قَالَ: فَقَالَ الْقَوْمُ: أَجَلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَاقْضِ بَيْنَهُمْ وَأَرْحَهُمْ (فَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَوْسٍ: يُخَيَّلُ إِلَيَّ أَنَّهُمْ قَدْ كَانُوا قَدَمُوهُمْ لِذَلِكَ) فَقَالَ عُمَرُ: اتَّيَدَا، أَنْشِدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا نُورُثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً»؟ قَالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى الْعَبَّاسِ وَعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ: أَنْشِدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا نُورُثُ، مَا تَرَكْنَاهُ صَدَقَةً»؟ قَالَا: نَعَمْ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ كَانَ خَصَّ رَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِخَاصَّةٍ لَمْ يُخَصَّصْ بِهَا أَحَدًا غَيْرَهُ، قَالَ: (مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى، فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ) مَا أَدْرَى هَلْ قَرَأَ الْآيَةَ الَّتِي قَبْلَهَا أَمْ لَا؟ قَالَ: فَقَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَكُمْ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ فَوَاللَّهِ مَا اسْتَأْثَرَ عَلَيْكُمْ، وَلَا أَخَذَهَا دُونَكُمْ، حَتَّى بَقِيَ هَذَا الْمَالُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْخُذُ مِنْهُ نَفَقَةً سَنَةً، ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ أَسْوَةَ الْمَالِ، ثُمَّ قَالَ: أَنْشِدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ، أَتَعْلَمُونَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، ثُمَّ نَشَدَ عَبَّاسًا وَعَلِيًّا بِمِثْلِ مَا نَشَدَ بِهِ الْقَوْمُ: أَتَعْلَمَانِ ذَلِكَ؟ قَالَا: نَعَمْ، قَالَ: فَلَمَّا تَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجِئْتُمَا، تَطْلُبُ مِيرَاثَكَ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ، وَتَطْلُبُ هَذَا مِيرَاثَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا نُورُثُ،

مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً. «فَرَأَيْتُمَا كَاذِبًا آثِمًا غَادِرًا خَائِنًا! وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنَّهُ لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ. ثُمَّ تَرَفَّى أَبُو بَكْرٍ وَأَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْلَى أَبِي بَكْرٍ، فَرَأَيْتُمَانِي كَاذِبًا آثِمًا غَادِرًا خَائِنًا! وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ، فَوَلِيَّتُهَا، ثُمَّ جَنَّتَنِي أَنْتَ وَهَذَا، وَأَنْتُمَا جَمِيعٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ فَقُلْتُمَا: اذْفَعُهَا إِلَيْنَا، فَقُلْتُ: إِنْ شِئْتُمْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَهْدُ اللَّهِ أَنْ تَعْمَلَا فِيهَا بِالَّذِي كَانَ يَعْمَلُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخَذْتُمَا بِذَلِكَ، قَالَ: أَكْذَلِك؟ قَالَا: نَعَمْ، قَالَ: ثُمَّ جَنَّتُمَانِي لِأَقْضَى بَيْنَكُمَا؟! وَلَا وَاللَّهِ لَا أَقْضَى بَيْنَكُمَا بِغَيْرِ ذَلِكَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا فَرُدَّاهَا إِلَيَّ. {الحديث: ٤٥٥٢ = ٤٥٤٠. تجريد/ ٣، رقم: ١٢٥٨ = ٣٠٩٤، ٤٠٣٣، ٤٨٨٥، ٧٣٥٧، ٥٣٥٨، ٦٧٢٨، ٧٣٠٥. أبو داود. خراج: ٢٩٦٣. ترمذی. السير: ١٦١٠. نسائی. قسم الفیئ: ٤١٥٩. تحفة الأشراف: ٣٦٤٤، ٣٩١٤، ٥١٣٥، ٦٦١١، ٩٨٣٤، ١٠٦٣٢}:

مالیکی کوری نهوسی کوری حهدهشان (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له مالی خۆم له ناو که سوکارم دانیشتبووم، چیشته نگاوئیکی درمنگ بوو، له ودهمه دا فروستاده ی عومهری کوری خه طاب هات به دواما، گوئی: فهرمانره وای موسولمانان منی ناردوو به شوینتا که بجی بو خزمه تی، منیش له گه لیا چووم و چوومه خزمه تی، ته ماشام کرد له سهر ته خته یه کی به په لکه خورما چنراوی روت دانیشتوو، دۆشه ک و رایه خو شتی وای له سهر رانه خراوه، به لگوو له سهر ته خته رهق و ته قه که پال که وتوو، له سهر پشتیه کی چه رمین شانی داداو، سلاوو روژ باشیم لی کردو نه و جا له خزمه تیدا دانیشتم. فهرمووی: (ماله! چه ند خیزانی له هوزمه کی تو هاتوون بۆلام و هانایان هی ناوه، منیش هه ندی یارمه تیم بریار داوه بۆیان، وری بگرمو خۆت دابه شی بکه به سه ریانا. منیش گوتم: قوربان! خۆزگه فهرمانت دم کرد به که سیکی تر که به م کاره هه لسی. فهرمووی: دمی ههر وری بگری نه ی پیاوی باش!

من هەر هیشتا له خزمهتیدا دانیشتبووم، که پهردمدار (دەرگاوان) دهکی، که ناوی یهرفهء بوو، هات بو خزمهتی و عهززی کرد: قوربان! عوسمانی کوری عهففان و عهبدورهحمانی کوری عهوفو زوبهیری کوری عهوامو سهعدی کوری نهبو ومقاص، لهدمروه چاومروان دهکن، که جهنابتان ریگهیان پی بدن بین بو خزمهتتان، فرمانتان بهچییه؟ عومهر فهرمووی: بابین، نهویش فهرمووی لی کردن و هاتنه ژوورموو سلاویان کردو دانیشتن. نهوجا یهرفهء کهمی تر لهشوینی خوی دانیشتهوه و هاتهوه و گوتی: عهلی و عههباسیش چاومروان ریگه خوازی دهکن، فرمانت بهچییه؟ فهرمووی: بهلی بابینه ژوورموو! نهویش فهرمووی لهوانیش کردو نهوانیش هاتن و سلاویان کردو دانیشتن، جا عههباس فهرمووی: نهی فرمانپهروای موسولمانان دادگایی نیوانی من و نیوانی نهمه بکه (له صهحیحی موسلیما، دهقهکه ناوایه، دانهری نه پوختهیه، نهوهی لابردووه، لهبر زهقی و رهقی: دادگایی نیوانی من و نیوانی نه درۆزنه، تاوانبار، بی بهیمان، ناپاکه بکه. دیاره که نیمامی عههباس، که ههق مامهی نیمامی عهلی بووه، لهرووی نازمووه لهحالهتی توورمیی و بیزاریدا نهمهی به عهلی گوتووه، نهوهک لهسه ر شیوهی راستهقیه).

عههباس و عهلی کیشیهکیان ههبوو، سهبارمت بهدابهش کردنی نهو دهستکهوتهی که لهم نایهتهدا باسکراوه: {وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ} . واته: نهوهی کهخودا دهست پیغهمبهری خوی خست، لهمالی مفتی بی نارمقی هۆزی بهنی نهضیر، نیوه — نهی لهشکری نیسلام! بو بهدهستهینانی نهو مال و سامانه، هیچ نهسپ و وشتریکتان تاونهدابوو، بهلکوو خودا به بهخششی خوی رهخساندبووی بو پیغهمبهری خوی). {بروانه نه شوینانه بو روونکردنهوهی نه نایهته: تهجرید/۳، ژماره: ۱۱۹۵ = ۲۹۰۴ فتح الباری + تاج/۴، زنجیره: ۴۲، ژماره: ۴۱۵۸ ج/۴} .

کۆمهلهکهيش که لهوئ بوون، واته: عوسمان و هاوهلهکانی فهرموویان: نهی
 فهرمانرموای موسولمانان! بفرموو دادگایی نیوانی ئەمانه بکه و رزگاریان بکه
 لهم کیشیه. مالیکی کوری ئەوس دمیفرموو: وادمانم که عوسمان و هاوړیکانی،
 عهیباس و عهلی لهپیش خۆیانوه ناردبوویانن بۆ ئەوئ، ههتا قسهیی خیر لهم
 لایهنهوه بکه و لهلای عومەر تکایان بۆ بکه.

ئیمامی عومهریش (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: لهسهرهخۆ بن و کهمی
 ئارام بن، ئەوجا روویکرده کۆمهلهکه و فهرمووی: توو ئەو خودایه که
 بهفرمانی ئەو ئهرزو ئاسمان راوستاوه، ئایا ئاگاتان لێیه که پێغه مبه
 (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرموویهتی: (که لهپوور لهئیمه پێغه مبه
 ناگیرئ، ئەوهی لهدارایی دنیا لهئیمه بهجئ بمینئ لهپاش مهرگمان دمی
 بهخیر و خهرج دهکری، بۆ بهرزه و هندی ئیسلام) دیاره که پێغه مبه
 (دروودی خودای لهسهر بئ) خۆشی مهبهسته، بهم فهرموودمیه، ئایا ئیوه ئەمه دزمانن
 یانا؟ کۆمهلهکه فهرموویان: بهئئ ئەوهی فهرمووه، ئەوجا عومەر رووی کرده
 عهیباس و عهلی و پێی فهرموون توو خودا ئایا ئیوه ئەمه دزمانن؟ ههر دوکیان
 گوتیان: بهئئ ئەوهی فهرمووه. عومەر فهرمووی: دهبا با باسی ئەم کارمان
 بۆ بکه، هه موومان دزمانین که خودای گه ورده مهن، لهم فهینه، لهم مفته
 ماله، هه ندئ شتی تایبهتی تهرخان کردووه بۆ پێغه مبهری خۆی، وه ئەو
 تایبهتمه ندیهی به کهسی تر نه داوه، ئەوهتا دمه فرموئ: {مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى
 رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ - حشر - ٥٩/٧} :

مالیک فهرمووی: نازانم ئیمامی عومەر ئایه ته کهی پێش ئەم ئایه ته شی
 خۆیندموه یانا؟ ئەوجا عومەر فهرمووی: (دهی ئەمه تایبهت بوو به پێغه مبه
 (دروودی خودای لهسهر بئ) به لām سویندم به خودا، گهرچی ئەمه وایه و خودا
 خۆی ئەم به شهی تهرخان کردبوو بۆ پێغه مبه، به لām پێغه مبه (دروودی

خودای لەسەر بێ) ھەر بۆخۆی بەتەنھا ئەمەى خەرج نەدەکردو ئێوەى ئى بى بەش بکا، بەلگوو بەشى ئیۆمیشى ئى دەداو پەخشی دەکردمو بەناوتانا، ئانەم سامانەى کە ئیستا ئیۆه کیشەتانه لەسەرى مایەوہ بۆ پیغەمبەر خۆى. پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەژیانى خۆیدا ئازووقەى سالانەى خیزانەکانى، لەومالى فەینە دابین دەکرد، وە ئەومیشى لەوہ دەمایەوہ حیسابى مالى خودای بۆ دەکردو دايدەنا بۆ نیش و کارو پیویستی موسولمانان، جا ھەتا پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆى مابوو، لەژیانى خۆیدا ئەم حالە بەردەوام بوو، ئەوجا فەرمووی بەکۆمەلەکە: توو ئەو خودایەى کە ئەم ئاسمان و زەمینە بە فەرمانى ئەو راوەستاوہ، ئایا ئیۆه ئەوہ دەزانن؟ کۆمەلەکەیش فەرموویان: بەئى ئاگامان لەمە ھەيە. ئەوجا ئیمامى عومەر بە عەباس و بە عەلى فەرموو: (تووزاتى خودا ئیۆمش وەك ئەوان ئەم باسو خواسە دەزانن یانا؟). ئەوانیش فەرموویان: بەئى دەیزانین.

عومەر فەرمووی: کاتى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خودا بردیەوہ و پیالەى مەرگى نۆشى، ئەبوبەگرى صەدیق کەبوو بەجینشینى ئەو، فەرمووی: من سەرۆکسىتى شەرى پیغەمبەرم و لەجى ئەو کارو بارەکانى ئەنجام دەدەم، ئەومبوو ئیۆه ھاتن بۆلای ئەبوبەگر: تو ئەى عەباس! داواى بەشە کەلەپوورى خۆت دەکرد، لە کەلەپوورى پیغەمبەر، کە برازاتە، عەلىش داواى بەشە کەلەپوورى ژنەکەى دەکرد، لە کەلەپوورى باوکى، چونکە فاطیمەى ژنى عەلى، کچى پیغەمبەرى خودایە. ئەبوبەگریش فەرمووی: شتى وانییە، چونکە پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموئ: (پیغەمبەران کەلەپووریان ئى ناگیرئ، ئیمە لەپاش مەرگمان چى مائمان ئى بەجى بمىنى خىرو صەدەفەيە).

که چی ئیوه باومرطان به نه‌بویه‌کر نه‌کردو به‌لک‌وو نه‌بویه‌کرتان به‌درۆزن و تاوانبارو بی‌په‌یمان و گزیکار دانا، وه‌خودای گه‌وره‌بو‌خۆی دهمزانی که نه‌بویه‌کر راستگۆو چاکه‌کارو هه‌ق‌ناس و هه‌ق‌خواو په‌پرەوی راستی بوو، به‌پیچه‌وانه‌ی بو‌چوونی ئیوموه، له‌پاشا که نه‌بویه‌کریش مه‌رگ بوو به‌میوانی و، من بووم به‌جیگه‌نشینی پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو بووم به‌سه‌رومسیتی ئه‌وان و برپارمدا په‌پرەوی ئه‌وان بکه‌مو له‌ریبازی ئه‌وان دهرنه‌چم، دیسان ئیوه‌منیشتان به‌درۆزن و تاوانکارو بی‌په‌یمان و گزیکار زانی، به‌لام خودای گه‌وره‌بو‌خۆی باش دهمزانی که من راستگۆو چاکه‌کارو هه‌ق‌ناس و هه‌ق‌خواو راستی خوازم، له‌به‌رئه‌وه‌ئهو بو‌چوونه‌چه‌وته‌ی ئیوه‌بایه‌خی نه‌بوو، نه‌له‌لای نه‌بویه‌کر، نه‌له‌لای من!!

کاتی من له‌داوی نه‌بویه‌کر بووم به‌سه‌رومسیتی و ئهو ماله‌م و مرگرت، وه‌تاماه‌ی دوو سال به‌رنامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌رو به‌رنامه‌که‌ی نه‌بویه‌کرم، سه‌بارت به‌م ماله‌، که ئیستا ئیوه‌گی‌شه‌تانه‌له‌سه‌ری، په‌پرەو ده‌کرد، دیسان تۆ ئه‌ی عه‌بباس له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا، واته‌: له‌گه‌ل عه‌لی برازاتا، هاتن بو‌لای من و به‌وه‌رازی نه‌بوون و هه‌ردوو لاتان قسه‌تان کردبوو به‌یه‌ک و هه‌رکه‌سه‌تان داوای به‌شه‌که‌له‌پووری خۆی له‌پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌کرد، و مگوتان: ئه‌م سامانه‌ته‌سلیمی ئیمه‌بکه‌. کاتی بۆم دهرکه‌وت که ته‌سلیمی ئیوه‌ی بکه‌م، سه‌رم سوکتر ده‌بی، ئه‌ومبوو به‌م مه‌رجه‌ماله‌که‌م ته‌سلیمی ئیوه‌کرد: (به‌ئین و په‌یمان دهمدین به‌خودای گه‌وره‌، سه‌بارت به‌م ماله‌، په‌پرەوی ئهو به‌رنامه‌یه‌بکه‌ین که پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌رده‌می خۆیدا جی‌به‌جی ده‌کرد). ئیومیش هه‌ردوکتان به‌مه‌رازی بوون و ئه‌م په‌یمانه‌تاندا، ئایا ئه‌مه‌وايه‌؟ عه‌بباس و عه‌لی فه‌رموویان: به‌ئێ چۆنی ده‌فه‌رمووی وابوو.

عومەر فەرمووی: (ئەی ئیتەر جیتان لەمن دەوی، دیارە بریاریکی تەرتان لەمن دەوی، دەی سویندەم بەخودای گەورە، بریارى تری جگە لەمە لەم بارمىهوه نادەم، هەتا قیامەت هەل دەستى، چونکە هەر بریارىکی تر بدەم ناھەقە و منیش شتى ناھەق ناگەم، بەمە رازین ئەوا باشە خو ئەگەر ناتوانن ئەم بەرنامەى پىغەمبەر و ئەبوبەکر و من جىبەجى بکەن و دەبى بەگىشە و بەرمتان لەسەرى، ئەوا روو بەرووی خو می بکەنەو، من چارەسەرى دەگەم بۆتان!!).

روونکردنەو:

۱- لە وەرگیرانی ئەم فەرموودەىدا، بەھرە لەگىرانی ئەمەى نىمامى بوخارى وەرگیراوە، لەگەل شەرحەکانى، وە مەبەست لە فەرموودەکە ئەمەى کە گوترا، تەکایە فەرموودەى دوا ئەم فەرموودەش رەچاوبکەن، کە پەيوەندى بەھىزى ھەيە بەم بایسەو.

۲- مالىکى کورپى ئەوسى کورپى حەدەسان ھاوئى پىغەمبەر بوو، لەسەردەمى نەزائىدا، بەر لەھاتنى ئىسلام جەحىل بوو، وابوو کە سواری مایىن بى، بەلام دیارە درەنگ موسوئەمان بوو، لەبەرئەو ھەندى لە پەسپۆران بە پەپرەو (تابع) دادەنئ، بەپى سەرچاوە باوەرپیکراوەکان گىرانی ئەمەى ھەيە لەخودى پىغەمبەر و ئەبوبەکر و عومەر و عوسمان و عەل و کەسانى تەرمو، لەسەردەمى جىنشىنى پىشەوا عومەردا، دەمراستى ھۆزەکەى بوو، وەک لە فەرموودەکەدا ئامازە بۆ ئەم کارە ھەيە. لەتەمەنى نەوودو چوار سالىدا، لەسالى نەوودو دووى کۆجى، ھەندى دەئىن: پەنجاو دووى کۆجى لەمەدینە ئەمرى خودای کردوو (رەزاو رەحمەتى خودای لى بى) دوو فەرموودەى لە بوخارىدا ھەيە، ئەگەر لەپەنجاو دووى کۆجىدا مەردبى و تەمەنىشى وەک گوتراوە نەوودو چوار سال

بووبی، راسته که لهسه رده می نه زانیدا، زهلام بووه و وابووه که بتوانی سواری و لاخی بهرزه بیی.

(۱۶) باب قول النبی ﷺ «لَا تُورِثُ مَا تَرَكَنَا فَهُوَ صَدَقَةٌ»
 فهرمایستی پیغه مبه (درودی خودای لهسه ربی) {لَا تُورِثُ مَا تَرَكَنَا فَهُوَ
 صَدَقَةٌ}

۱۱۴۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ تُوْفِّي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَدْنَ أَنْ يَبْعُنَ عُثْمَانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ يَسْأَلْنَهُ مِيرَاثَهُنَّ . فَقَالَتْ عَائِشَةُ أَلَيْسَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تُورِثُ مَا تَرَكَنَا صَدَقَةٌ »: (۱۱۴۸)

له ته جریدی بوخاریدا ناوایه:

عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَقُولُ: (أُرْسِلَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عُثْمَانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ يَسْأَلْنَهُ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكُنْتُ أَنَا أَرُدُّهُنَّ فَقُلْتُ لَهُنَّ أَلَا تَتَّقِينَ اللَّهَ أَلَمْ تَعْلَمْنَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ لَا تُورِثُ مَا تَرَكَنَا صَدَقَةٌ يُرِيدُ بِذَلِكَ نَفْسَهُ أَمَّا يَأْكُلُ الْ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ هَذَا الْمَالِ فَأَتَتْهُ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى مَا أَخْبَرْتُهُنَّ) (الحديث: ٤٠٣٤ ، طرفاه في: ٦٧٢٧ ، ٦٧٣٠):

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: هاوسهره گانی پیغه مبه (درودی خودای لی بی) له پاش مهرگی پیغه مبه، عوسمانی کوری عهفانیان نارد بوخرمه تی نه بوبه گری صه دیق، که نه وکاته نه وجینیشین (خه لیفه) بوو،

(۱۱۴۸) تجرید/۴، ژماره: ۱۵۳۹ = ۴۰۳۹ بخاری. مسلم: ۱۷۸۵ = بوخته می موسلیم/۳، ژماره: ۱۱۴۹ =

۴۵۴۸ شیخا + تجرید/۳، ژماره: ۱۱۴۳ (بخاری رقم کتاب/۸۵ رقم الباب/۳).

که عهرزی بکا، ههشتیهکی خۆیان پی بدا، لهو مفتە مالهی که خودای گهوره رهخساندبووی بۆ پیغه مبهەر (دروودی خودای لی بی) له تالانی دیهاتی دهووبهری مه دینهی پیروژ، منیش په شیمانم دهکردنهوه پییانم دهگوت: نهوه بۆ لهخودا ناترسن، نه دی نازانن که پیغه مبهەر (دروودی خودای لی بی) دمیفه رموو: (میرات و که له پوور له نیمه ناگیرئ، که دهستهی پیغه مبههرانین، ژپوزار ومه سهرفی که سوکاری موحه ممه د (دروودی خودای لی بی) له سه ره به یتولاله).

ئیتەر هاوسه ره گانی تری پیغه مبه ریش هاتنه سه ره قسه کهی وداوای به شه میراتیان نه کرد، له به جیماوهی پیغه مبه ر، (تاج/ ۳ ل/ ۲۴ ف/ ۲).

له بوختهی موسلیما ژماره (۱۱۴۹) ناوایه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفْقَةِ نِسَائِي وَمَنْوَنَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ ». {الحديث: ۴۵۵۸ = ۴۵۴۶ فم. تجرید/ ۳، لاپه ره: ۲۷۴، رقم: ۱۱۴۳ = ۲۷۷۶، ۳۰۹۶، ۶۷۲۹. أبو داود. خراج: ۲۹۷۴. تحفة الأشراف: ۱۳۸۰۵}:

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه رموو: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ره بی) فه رموو: (که سوکاری من، له پاش مه رگی من، پارهو پوول دابهش نا کهن، هه رچیم له پاش به جیما خپرو خپراته، ته نیا ژپواری ژنه گانم و نازوو خه ی سه رکارم که می لی دهرچئ). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۱۹۹۵}.

۱۱۴۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا): أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُرْسِلَتْ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ بِالْمَدِينَةِ وَقَدْ كَرِهَ وَمَا بَقِيَ مِنْ خُمْسِ خَيْبَرَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً، إِنَّمَا يَأْكُلُ آلُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي هَذَا الْمَالِ » وَإِنِّي وَاللَّهِ

لَا أُغَيِّرُ شَيْئًا مِنْ صَدَقَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ خَالِهَا الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهَا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا عَمَلَنَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَبَى أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَدْفَعَ إِلَى فَاطِمَةَ شَيْئًا، فَوَجَدَتْ فَاطِمَةُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ فِي ذَلِكَ، قَالَ: فَهَجَرْتُهُ فَلَمْ تُكَلِّمُهُ حَتَّى تُوَفِّيَتْ، وَعَاشَتْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سِتَّةَ أَشْهُرٍ، فَلَمَّا تُوَفِّيَتْ دَفَنَهَا زَوْجُهَا عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) لَيْلًا، وَلَمْ يُؤْذِنْ بِهَا أَبَا بَكْرٍ، وَصَلَّى عَلَيْهَا عَلَى. وَكَانَ لِعَلَى مِنَ النَّاسِ وَجْهَةٌ حَيَاةَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَلَمَّا تُوَفِّيَتْ اسْتَنْكَرَ عَلَى وَجْوهَ النَّاسِ فَالْتَمَسَ مُصَالِحَةَ أَبِي بَكْرٍ وَمُبَايَعَتَهُ، وَلَمْ يَكُنْ بَايَعَ تِلْكَ الْأَشْهُرَ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ أَنْ ائْتِنَا، وَلَا يَأْتِنَا مَعَكَ أَحَدٌ {كَرَاهِيَةَ مُحَضَّرِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)}، فَقَالَ عُمَرُ لِأَبِي بَكْرٍ: وَاللَّهِ لَا تَدْخُلْ عَلَيْهِمْ وَحْدَكَ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَمَا عَسَاهُمْ أَنْ يَفْعَلُوا بِي، إِنِّي وَاللَّهِ لَا تَيْتَنَّهُمْ. فَدَخَلَ عَلَيْهِمْ أَبُو بَكْرٍ فَتَشَهَّدَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّا قَدْ عَرَفْنَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَضِيلَتَكَ، وَمَا أَعْطَاكَ اللَّهُ، وَلَمْ نَنْفُسْ عَلَيْكَ خَيْرًا سَاقَهُ اللَّهُ إِلَيْكَ، وَلَكِنَّكَ اسْتَبَدَدْتَ عَلَيْنَا بِالْأَمْرِ وَكُنَّا نَحْنُ نَرَى لَنَا حَقًّا لِقَرَابَتِنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمْ يَزَلْ يُكَلِّمُ أَبَا بَكْرٍ حَتَّى فَاضَتْ عَيْنَا أَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا تَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لِقَرَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ أَصِلَ مِنْ قَرَابَتِي، وَأَمَّا الَّذِي شَجَرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأَمْوَالِ فَإِنِّي لَمْ آلُ فِيهِ عَنِ الْحَقِّ، وَلَمْ أَتْرُكْ أَمْرًا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَصْنَعُهُ فِيهَا إِلَّا صَنَعْتُهُ، فَقَالَ عَلَى لِأَبِي بَكْرٍ: مَوْعِدُكَ الْعَشِيَّةَ لِلْبَيْعَةِ، فَلَمَّا صَلَّى أَبُو بَكْرٍ صَلَاةَ الظُّهْرِ رَقِيَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَتَشَهَّدَ، وَذَكَرَ شَأْنَ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَتَخَلَّفَهُ عَنِ الْبَيْعَةِ وَعَذَرَهُ بِالَّذِي اعْتَدَرَ إِلَيْهِ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ. وَتَشَهَّدَ عَلَى بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَعَظَّمَ حَقَّ أَبِي بَكْرٍ وَأَنَّهُ لَمْ يَحْمِلْهُ عَلَى الَّذِي صَنَعَ نَفَاسَةً عَلَى أَبِي بَكْرٍ وَلَا انْكَارًا لِلَّذِي فَضَّلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ وَلَكِنَّا كُنَّا نَرَى لَنَا فِي الْأَمْرِ نَصِيبًا فَاسْتَبَدَّ عَلَيْنَا بِهِ، فَوَجَدْنَا فِي أَنْفُسِنَا،

فَسَرَّ بِذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ، وَقَالُوا: أَصَبْتَ، فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ إِلَى عَلِيٍّ قَرِيبًا، حِينَ رَاجَعَ الْأَمْرَ الْمَعْرُوفَ. {الحديث: ٤٥٥٥ = ٤٥٤٣ فم. بخاری. فضائل الصحابة: ٣٧١١، ٣٧١٢، ٤٠٣٥، ٤٠٣٦، ٤٢٤٠، ٤٢٤١، ٦٧٢٥، ٦٧٢٦، أبو داود. خراج: ٢٩٦٨. نسائی. قسم الفیئ: ٤١٥٢. تحفة الأشراف: ٦٦٣٠} (١١٤٩)

عائیشهی کچی ئه بوبه کرى صهديق (رمزای خودایان ئی بئی) فهرمووی: فاطیمهی کچی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئی) ناردی بۆلای ئه بوبه کرى صهديق (رمزای خودای ئی بئی) کاتئ بوو به جینشین پیغه مبهه، داوای به شه که له پووری خویی ئی کرد، له که له پووری پیغه مبهه له هی ئه و مفته ماله ی که خودا ره خساندی بۆ پیغه مبهه ری خوی، له مه دینه، له دارایی و سامانی به نی نه ضیرو له زموی و زاری فه دهک، که شاریکه سی قوناخ له مه دینه وه دوورم و له و به شه ی که له پینچ یه کی دمسته وتی خه یبه ره ده مایه وه.

ئه بوبه گریش فهرمووی: بۆخۆم له پیغه مبهه رم بیستوه دمیفه رموو: (میراتو که له پوور له ئیمه ناگیرئ، که دمسته ی پیغه مبهه رانین، هه رچیمان له پاش به جئ بمینئ خیر و خیراته، به لام بژیوی و گوزمرانی که سوکاری موحه مه ده له م سامانه دهرئ که ئه م سامانه هیش به شیکه له به یتوال).

ئینجا ئه بوبه گر فهرمووی: به خودا خۆم چیم دیوه له پیغه مبهه ری خوی (دروودی خودای له سهه بئی) که کردوویه تی له م ماله، له سه رده می خۆیدا، له خیر و له ژبواری مال و منالی و له یارمه تیدانی که سوکاری له م ماله، منیش هه روای ئی دمکه م و یه ک شتی ئی ناگۆرم).

(١١٤٩) بخاری. فضائل الصحابة: ٣٧١١ پوخته ی موسلیم/٣، ژماره: ١١٤٨ = ٤٥٥٥ شیخا (بخاری رقم

ئىتر ئەبوبەكر قايل ئەبوو كەھيىچ شتئ لەوھى كە فاطىمە داواى دەكرد
پىئى بدات، لەبەرئەوھ فاطىمە زوئربوو لە ئەبوبەكر. زوھرى كە ئەم
فەرموودمە لە عوروى كورپى زوبەيرەوھ، لە عائىشەى پوورىەوھ دەگىرپتەوھ
دەفەرەمۆئ: ئىتر فاتىمە ھەتا مرد نە ھاموشۆى ئەبوبەكرى كردو نە قسەى
لەگەلدا كرد، وە فاتىمە لەپاش مەرگى پىغەمبەر شەش مانگ زيا، كاتئ فاتىمە
مرد، عەلى مێردى بەشەو ناشتى، وەخۆى نوئىزى تەرمى لەسەرى كرد، وە
ئەبوبەكرى لەم بارمىەوھ ناگادار نەكردەوھ.

لەسەردەمى ژيانى فاتىمەدا، ئىمامى عەلى (رەزائى خوداىيان لى بى) لەناو
خەلكا، رىزو برەوئىكى باشى ھەبوو، كاتئ فاتىمە كۆچى دواىى كرد، عەلى
ھەستى كرد خەلكەكە وەك جارەن روويان خۆش نىيە لەگەلئا، لەبەرئەوھ
ويستى خۆى ناشت بكاتەوھ لەگەل ئەبوبەكرى پەيمانى لەسەر قەبووئى
جىنشىنى (خەلافەت) بدا پىئى، چونكە لەماوھى ئەو شەش مانگەى ژيانى
فاتىمەدا پەيمانى نەدابوو پىئى. جاوہلامى نارد بۆ ئەبوبەكر: كەسەردانىكمان
بەكە، بەلام باكەست لەگەلدا نەبىن، كەدئيت بۆلامان، مەبادا كە عومەرى كورپى
خەتابى لەگەلدا بچيئت! عومەرىش بە ئەبوبەكرى فەرموو: بەزاتى خودا نابى
بەتەنھا خۆت بچيت بۆ ناويان، ئەبوبەكرىش فەرمووئ: قابىلە چىم لى دەكەن،
بەزاتى خودا دەروم بۆلايان، جا ئەبوبەكر رۆيشت بۆلايان، جا ئىمامى عەلى
كەسەرى باسى كردەوھ شايمەتمانى ھىنا، شايتەتى دا لەسەر يەكتايى خودا و لەسەر
قەبووئى پىغەمبەرايەتى موحەممەد، ئەو جا فەرمووئ: ئەى ئەبوبەكر! ئىمە
باش دىزانين كەتۆ خاومەن قەدرى رىزى، وەمدىزانين كەخودا خەلاتى گەورەى پى
بەخشىوى، قەت لەسەر ئەو خىرو خۆشپىيەى كەخودا بۆى رەخساندووئ
بەخىلى و ھەسوودىمان پى نەبردووئ، بەلام ئەومندە ھەيە، كەتۆ تاكەرەوانە،
بەبى راوئز لەگەل ئىمەدا، كاروبارى جىنشىنىت قۆستەوھ بۆ خۆت، لەراستيدا

ئېمە لەم روومووخۇمان بەخاۋەن ماف دىزەن، لەبەر ئەو خىزمەتچىسى
 كەھەمانە لەگەل موحەممەددا، كە پېغەمبەرى خۇدايە (دروودى خۇداى لەسەر
 بى) ئىترەلى ھەر بەردەوام بوو لەسەر گەتوگۇ لەگەل ئەبۇبەكردا، ھەتتا
 ئەبۇبەكر دىلى پېرېو، ئەسەر بەچاۋەكانىدا ھاتە خوارمۇ ئەبۇبەكرىش كە
 قەسى كەرد فەرموۋى: (سۆيىندىم بەيەزدانى پاك كە گىيانى منى والەدەستدا،
 ھەزەدەكەم كە لەگەل خىزمەتچى ھەزەرتدا (دروودى خۇداى لەسەر بى)
 زىاتەر چاكە و پىاۋەتى بىكەم ھەتتا لەگەل خىزمەتچى خۇمدا، ھەتتا ئەۋەى كەروۋىدا
 لەنىۋانى من و لەنىۋانى ئىۋەدا، سەبارەت بەو سامانانەى كە لەپاش پېغەمبەر
 (دروودى خۇداى لەسەر بى) بەجى ماۋن، من لەو لايەنەۋە دىرغىم نەكردوۋە
 لە شەقامە رىي ھەق لام نەداۋە، بۇ خەرج كەردنى ئەو سامانانە، پېغەمبەرم
 كەردوۋە بەسەر مەشق بۇ خۇم، ھەرچى دىۋمە كە پېغەمبەر (دروودى خۇداى
 لەسەر بى) كەردوۋىەتى لەو سامانانە منىش ھەمان شەم كەردوۋە. جا ەلى بە
 ئەبۇبەكرى فەرموۋ: وادەمان پاش نوۋىزى نىۋمېرۋى، بۇ دانى پەيمان و ئەۋگاتە
 پەيمانى قىۋوۋى خەلافەتى تۇ رادەگەيەنم، جاكاتى ئەبۇبەكر بەرنوۋىزى نوۋىزى
 نىۋمېرۋى لەمزگەۋتى پېغەمبەر كەرد، سەرگەۋتە سەر دوانگە (مىنبەرم) مەكى
 پېغەمبەر و شايەتمانى ھىنا، وەباسى خۇي و ەلى كەرد، وە ھۇي چى بوۋە كە
 ھەتتا ئىستا لە پەيماندا دواكەۋتوۋە، وە ئەو عوزرو پۇزىشەى ەلى لەم لايەنەۋە
 ھىنايەۋە قەبوۋى كەرد پاشان داۋاى لىۋوردنى تاۋانى بۇ ھەموان لە خۇداى
 گەۋرە كەرد. جا ەلى كۆرى ئەبو طاللىبىش شايەتمانى ھىناو {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ} كەرد و ماف و رىزى ئەبۇبەكرى بەرزى نرخاندو
 باسى ئەۋەى كەرد كە ئەو ھەلۋىستەى كەبوۋىەتى لەگەل ئەبۇبەكردا، لەپاش
 مەردنى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) نە لەبەر بەخىلى بىردن بوۋە بە

نه بویه کر، نه بؤ حاشا کردن بووه لهو قه درو ریژهی که خودای گه وره و بالا دست خه لاتی کردووه بهو، به لام نیمه بامرمان وابوو که به شیتمان ههیه به کاروباری جینشینی پیغه مبه رموه وهی نه ومان لی زه و تکراره، له به ره وه له ده وه دلگران بووین. نیر موسولمانان بهم ناشتبوونه ویه شادمان بوون، وه هه رمووین به عه لی: جاکت کرد، پیکات، نیر پاش نه وه که عه لی به کار که دا چوووه، به ره به ره موسولمانانیش له عه لی نزیک دهبوونه وه. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۱۹۹۶ + تاج/۳، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۳۳۶۲}.

۱۱۵۰- حدیث عائِشَةُ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ (رضی الله عنها) أَخْبَرَتْهُ أَنَّ فَاطِمَةَ (عَلَيْهَا السَّلَامُ) ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَأَلَتْ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ بَعْدَ وَفَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يَقْسِمَ لَهَا مِيرَاثَهَا ، مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ.

فَقَالَ لَهَا أَبُو بَكْرٍ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ « لَا تُورِثُ مَا تَرَكَنا صَدَقَةٌ ». فَغَضِبَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَهَجَرَتْ أَبَا بَكْرٍ ، فَلَمْ تَزَلْ مُهَاجِرَتُهُ حَتَّى تُوُفِّيَتْ وَعَاشَتْ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سِتَّةَ أَشْهُرٍ . قَالَتْ وَكَانَتْ فَاطِمَةُ تَسْأَلُ أَبَا بَكْرٍ نَصِيبَهَا مِمَّا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) . قَالَتْ وَفَدَكَ وَصَدَقَتِهِ بِالْمَدِينَةِ ، فَأَبَى أَبُو بَكْرٍ عَلَيْهَا ذَلِكَ ، وَقَالَ لَسْتُ تَارِكًا شَيْئًا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَعْمَلُ بِهِ إِلَّا عَمِلْتُ بِهِ ، فَإِنِّي أَخْشَى أَنْ تَرَكْتُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِهِ أَنْ أَزِيعَ . فَأَمَّا صَدَقَتُهُ بِالْمَدِينَةِ فَدَفَعَهَا عُمَرُ إِلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ ، فَأَمَّا خَيْرٌ وَفَدَكَ فَأَمْسَكَهَا عُمَرُ وَقَالَ هُمَا صَدَقَةُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَتْما لِحَقُوقِهِ الَّتِي تَعْرُوهُ وَتَوَائِبِهِ ، وَأَمْرُهُمَا إِلَيَّ مَنْ وَلِيَ الْأَمْرَ . قَالَ فَهُمَا عَلَى ذَلِكَ إِلَى الْيَوْمِ: (۱۱۵۰)

له ژماره (۱۱۴۹) دا، که یه کسهر وا له پېش نهم ژماره یوه واناو مه به ستو ته خریجه که ی رویشته.

۱۱۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ تَفَقَّةِ نِسَائِي وَمَنْوَنَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ ». {الحديث: ۴۵۵۸ = ۴۵۴۶ فم. تجريد/۳، لاپهړه: ۲۷۴، رقم: ۱۱۴۳ = ۲۷۷۶، ۳۰۹۶، ۶۷۲۹. أبو داود. خراج: ۲۹۷۴. تحفة الأشراف: ۱۳۸۰۵} : (۱۱۵۱)

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (که سوکاری من، له پاش مهرگی من، پاره و پوول دابهش ناکهن، ههرچیم له پاش به جیما خیرو خیراته، ته نیا ژیاوری ژنه کانم و نازوو خه ی سهرکاره که می لی دمرچئ). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۱۹۹۵}.

(۱۹) بابُ رِبْطِ الْأَسِيرِ وَحَبْسِهِ وَجَوَازِ الْمَنِّ عَلَيْهِ

دروسته دیل ببه ستریت هوه، یان به ند (چه پس) بکری، یان به پیاو ته ی به ر

بدری، به بی به رابه ر

۱۱۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْلًا قَبْلَ نَجْدٍ فَجَاءَتْ بِرَجُلٍ مِنْ بَنِي حَنِيفَةَ يُقَالُ لَهُ: ثَمَامَةُ بْنُ اثَالٍ فَرَبَطُوهُ بِسَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ فَخَرَجَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَا عِنْدَكَ يَا ثَمَامَةُ؟ فَقَالَ: عِنْدِي خَيْرٌ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ تَقْتُلَنِي تَقْتُلْ ذَا دَمٍ وَإِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَيَّ شَاكِرٌ وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ مِنْهُ مَا شِئْتَ فَتَرَكَ حَتَّى كَانَ الْغَدُ ثُمَّ قَالَ لَهُ: مَا عِنْدَكَ يَا ثَمَامَةُ قَالَ:

(۱۱۵۱) تجريد/۳، ژماره: ۱۱۴۳ = ۲۷۷۶ بخاری. پوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۱۴۹ = ۴۵۵۸ شیحا

(بخاری رقم الكتاب/۵۵ رقم الباب/۲۲).

مَا قُلْتُ لَكَ: اِنْ تُنْعِمَ تُنْعِمَ عَلَيَّ شَاكِرٍ فَتَرَكَهُ حَتَّى كَانَ بَعْدَ الْقَدْرِ فَقَالَ: مَا عِنْدَكَ يَا ثَمَامَةَ فَقَالَ: عِنْدِي مَا قُلْتُ لَكَ فَقَالَ: اَطْلِقُوا ثَمَامَةَ.

فَانْطَلَقَ اِلَى نَحْلِ قَرِيبٍ مِنَ الْمَسْجِدِ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَقَالَ: اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَاشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللَّهِ يَا مُحَمَّدُ وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَيَّ اَرْضٌ وَجْهٌ ابْغَضَ اِلَيَّ مِنْ وَجْهِكَ فَقَدْ اصْبَحَ وَجْهَكَ احَبَّ اِلَيَّ وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ دِيْنٍ ابْغَضَ اِلَيَّ مِنْ دِيْنِكَ فَاصْبَحَ دِيْنَكَ احَبَّ اِلَيَّ وَاللَّهِ مَا كَانَ مِنْ بَلَدٍ ابْغَضَ اِلَيَّ مِنْ بَلَدِكَ فَاصْبَحَ بَلَدُكَ احَبَّ اِلَيَّ وَالْاَبْلَادِ اِلَيَّ وَاَنْ خَيْلَكَ اخَذْتَنِي وَاَنَا اُرِيْدُ الْعُمْرَةَ فَمَاذَا تَرَى فَبَشَّرَهُ رَسُوْلُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاَمَرَهُ اَنْ يَغْتَمِرَ فَلَمَّا قَدِمَ مَكَّةَ قَالَ لَهُ قَائِلٌ صَبَوْتُ قَالَ لَا وَلَكِنْ اسَلَّمْتُ مَعَ مُحَمَّدٍ رَسُوْلِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا وَاللَّهِ لَا يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَامَةِ حَبَّةٌ حِنْطَةٍ حَتَّى يَأْذَنَ فِيهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث: ٤٣٧٢، اطرافه في: ٤٦٢٠، ٤٦٩، ٢٤٢٢، ٢٤٢٣): (١١٥٢)

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: چه‌زمت (دروودو سلاوی
خوای گهورهی له‌سهر بی و سهر و مال و منال و هه‌ست و نه‌ست به‌قوربانی گهردی
سهر گوپی پیروزی) برکه‌یی سواری به‌رمو نه‌جد نارد، که‌هاتنه‌وه پیاویکی به‌نی
چه‌نیفه‌یی یان دیل کردبوو، له‌گه‌ل خو‌یان هی‌نابوو‌یان، ناوی سومامه‌ی کوپی
ئوسال بوو، سهرگهورهی خه‌لکی یه‌مامه‌ بوو، جا له‌بهر نه‌وه‌ی که‌له‌سهرده‌می
چه‌زمتدا به‌ندیخانه‌یان نه‌بوو، چونکه‌ حوکه‌میان تابلیتی سادمو پردادو عه‌دالته‌ت
بوو، پی‌ویستیان به‌ پۆلیس و که‌له‌بچه‌ و زیندان نه‌بوو، له‌بهر نه‌وه‌ پیاوکه‌یان
به‌ کو‌له‌که‌یی له‌کو‌له‌که‌کانی مزگه‌وته‌وه‌ به‌سته‌وه‌...

(١١٥٢) تجرید/٤، ژماره: ١٦٠٧ = ٤٣٧٢ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/٣، ژماره: ١١٥٢ شیخا (بخاری رقم

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چوو بۆلای و فەرمووی پێی: ئەى
 ئومامە! پێت وایە چیت ئى دمکەین؟ ئەویش گوتى: ئەى موحەممەد! ئومىدى
 خىرت ئى دمکەم: چونکە تۆ پیاویكى حەققانىت، لەبەر ئەوە، ئەوەى کەتۆ
 بیکوژى شایانى گوشتنەنە وە ئەوەى کە تۆ پیاومتى لەگەڵ بکەى مایەى سوپاس
 و شانازییە بۆی، خۆ ئەگەر پارمو مالىشت دەوئ، چەندە حەز دەکەى داوا بکە
 دمتەمى، جا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وازی ئى هیناو بۆ دووسەبەى،
 فەرموویەو پێی (ئەى سومامە! لات وایە کە چیت ئى دمکەم؟) ئەویش گوتى:
 ھەرئەومىیە کە پێم گوتیت! پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەو پۆرمیش
 وازی ئى هینایەو و بۆسەبەینى فەرموویەو: (ئەى سومامە! لات وایە چیت ئى
 دمکەم؟ گوتى: ھەر ئەومىیە کە ئەو پۆرژە پێم گوتووی، ئومىدى خىرت ئى
 دمکەم: چونکە ئەوەى تۆ دیکوژى شایانى گوشتنە، وە ئەوەى کەتۆ پیاومتى
 لەگەڵ بکەى مایەى سوپاسکردنە، کەواتە بۆ منیش چ بمرکوزیت و چ پیاوتم
 لەگەڵ بکەى جیگەى خۆیەتى، خۆ ئەگەر دمتەوئ بە پارمو مالىش بەرم بدمیت
 چەندە دمت دەوئ داوا بکە دمی دەم پێت، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 فەرمووی: (سومامە بەردەن).

سومامە رۆیشت لەناو باخە خورمایەکا، کە لەنزىكى مرگەوتەو بوو لەوئ
 خۆى شۆردو ھاتەو بۆ مرگەوت و گوتى: (اشھد ان لا الھ الا اللھ واشھد ان محمدا
 عبده ورسوله) ئەى موحەممەد! بەزاتى خودا لەمەو پێش کەس نەبوو لەسەر
 رووى زەوى، کە بەقەد تۆرقەم لێى بێ، بەلام ئیستا کەس نییە کە بەقەد
 تۆخۆشم بوئ ھەروھا ئایینەکەت و ولاتەکەشت، بەزاتى کەزاتى خودایە، دین
 نەبوو کە بەقەد دینەکەى تۆ رقەم لکى بێ بەلام ئیستا دینەکەى تۆم لەھەموو
 دینیكى تر خۆشتر دەوئ، بەزاتى کەزاتى خودایە، ولات نەبوو کە بەقەد
 ولاتەکەى تۆرقەم لکى بێ، بەلام ئیستا ولاتەکەى تۆ خۆشەويست ترين ولاتە

بهلامهوه، من لهو کاته دا که سواره کانی تو گرتمیان دهمو يست عه مره بکه م، بو
 نه مه چی دمفه رمووی؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سره بئ) مزگینی پی
 داو فهرمانی کرد، که بچی عه مره که ی بکا. چاکه ده چی بو مه که که، یه کی پی
 ده لی: نه وه له نایینی خوت و مرگه راویت و بوویت به صابیئی (واته: به موسولمان)
 سومامه پی گوت: نه خیر نه بووم به صابیئی، به لام موسولمان بووم و دینی
 پیغه مبه ری راست و دروستی خودام و مرگرتووه، که نایینی موحه ممه ده، ده سا
 به ذاتی خودا، تا نیوه له سره نه م بارودوخه ناحه زانه بن له گه ل نیسلام دا، یه ک
 دمنگ گهنم جییه، له ولاتی یه مامه وه بوتان نای، مه گهر رهمانه ندی پیغه مبه ری
 له سه ربی! (تاج/ ۸ ل/ ۱۷۱ ز/ ۷۰ - باسی دیل).

نه و به هرا نه ی له م فهرمووده پیروزیه و مرده گیرین:

۱- دروسته گومانبار چه پس بکری، یابه شیومی که له باربی بوحال
 ببه ستریته وه.

۲- بوونی بیباومر له ناو مزگه و تا له بهر پیویستی ره و دروسته.

۳- له کاتی نیسلام بوونا غوسل کردن مه شرووع و ره وایه.

۴- سومامه یه کی که له گه وره پیاوانی هاوړپیان پیغه مبه ر (دروودی خودای
 له سره بئ) له پیش نازاد کردن مه که که دا نیسلام بووه. فهرمووده کانی له
 بوخاریدا له ړیگه ی سه عیدی مه قبورییه وه، له نه بو هورمیره وه گیرد راونه ته وه،
 کاتی خه لکی یه مامه له نیسلام هه لگه پانه وه و دای موسه یله مه ی که زاب که و تن،
 سومامه و نه و موسولمانانه ی به گوپیان کرد کوچیان کرد بولای عه لانی
 چه زره می بو به حرمین، وه له گه ل نه وانا چوون به گز هه لگه راوه کانی
 موسویله مه دا.

(۲۰) باب إجلاء اليهود من الحجاز
چو لکردنی ولاتی حجاز له میلله تی جووله که

۱۱۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ خَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ»، فَخَرَجْنَا مَعَهُ، حَتَّى جِئْنَاهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَنَادَاهُمْ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ يَهُودَ أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا»، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ! فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا»، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ! فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَلِكَ أُرِيدُ»، فَقَالَ لَهُمُ الثَّالِثَةُ، فَقَالَ: «اعْلَمُوا أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنِّي أُرِيدُ أَنْ أُجْلِيَكُمْ مِنْ هَذِهِ الْأَرْضِ، فَمَنْ وَجَدَ مِنْكُمْ بِمَالِهِ شَيْئًا فَلْيَبِعْهُ، وَإِلَّا فاعْلَمُوا أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ». {الحديث: ۴۵۶۶ = ۴۵۵۴ فم. بخاری. جزیه: ۳۱۶۸. أبو داود. خراج: ۳۰۰۳: (۱۱۵۳)}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: جاری لەمژگەوت بووین، ھەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بئ) ھات بو ناومان و ھەرمووی: (ئادەدی بابەرپۆین بۆناو جوولەکەکان). جا لەخزمەتیدا رویشتین و چووینە مائی مالوومەکەیان. ھەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بئ) لەوی راووستا و بانگی کردن و ھەرمووی: (ئەوی کۆمەلەی جوولەکە! موسولمان بین، سەر ئاسوودەو سەلامەت دەین).

ئەوانیش بو تەفرەدان و چەواشەکاری گوتیان: ئەوی باوکی قاسم! تۆ بەئەرکی سەرشانێ خۆت ھەڵسایت و کارەکەت بەئیمە راگەیاندا، ئیتر بەرپرسیاری دەکەویتە سەرشانێ ئیمە!! پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئ) ھەرمووی پێیان: (دەوی منیش مەبەستم ئەومێ، کەئێوە دیان بەو راستیەدا

بنیٰن و پیٰ لهوه بنیٰن کهمن پیٰم راگه یاندوون، دهی موسولمان ببن سهر
 ئاسوودو سهلامت دهبن). دووباره گوتیانهوه: نهی باوکی قاسم تو بهنهرکی
 سهرشانی خوت ههلسایت و کارمکت بهئیمه راگه یاند، ئیتر بهرپرسیاری
 دمکهوئته سهرشانی ئیمه، نهوهک سهرشانی تو! پیغه مبه ریش (دروودی خودای
 لهسهر بئ) فهرموویهوه: (دهی منیش نهوهم دهوئ). لهسهری جاری سئیهمه
 فهرمووی پئیان: (بزانن که نهه خاکه هی خوداو پیغه مبه ریی خودایه و مافی
 ئیوهی پیوه نییه، لهراستیدا من دمهوئ نهه ولاتهتان پی چۆل بکهه،
 لهبهرنهوه نهگهر مالی، شتیکتان ههیه ساخی بکهه وهه و بیفرۆشن و بهخۆشی
 برۆن و ئیره چۆل کهن و سهری خوتان به لایه کا دمرکهن! نهگینا باش باش لیټان
 روون و ناشکرا بی که نهه ولاته خاکی خوداو پیغه مبه ریی خودایه و فری ئیوهی
 بهسهرمه نییه و نهگهر بهخۆشی خوتان نهروئن به زهبری شیرو تیر پیټان چۆل
 دمکهین و نهوسا تهواو حالتان شر دهبی). {تاج/ ٤، زنجیره: ٨١، ژماره: ٤٥٦٦. چاپی
 چوارهم}.

١١٥٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (حَارَبَتِ التَّضِيرُ قُرَيْظَةَ فَاجْلَى بَنِي
 التَّضِيرِ وَأَقْرَ قُرَيْظَةَ وَمَنْ عَلَيْهِمْ حَتَّى حَارَبَتِ قُرَيْظَةَ فَقَتَلَ رِجَالَهُمْ وَقَسَمَ نِسَاءَهُمْ
 وَأَوْلَادَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ لَا بَعْضُهُمْ لِحَقِّوَا بِالنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فَاَمَنَهُمْ وَاسْلَمُوا وَاجْلَى يَهُودَ الْمَدِينَةِ كُلَّهُمْ بَنِي قَيْنَقَاعَ وَهُمْ رَهْطَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ
 وَيَهُودَ بَنِي حَارِثَةَ وَكُلَّ يَهُودِ الْمَدِينَةِ). (الحديث: ٤٠٢٨): (١١٥٤)

ئیبنوعومهر (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: هۆزی نهوهی نهزیرو
 هۆزی نهوهی قورپهزه له دزی پیغه مبه ر شهربان کرد، لهئه نهجاما

(١١٥٤) تجرید/ ٤، ژماره: ١٥٣٧ - ٤٠٢٨ بخاری. مسلم. محمد فؤاد/ ١٧٦٦ - ٤٥٦٧ شیخا (بخاری رقم

پيغه مېهر (دروودی خودای لی بی) مه دینه ی به نه وهی نه زیر چول کرد و نه وهی قورمیزه ی له شوینی خوین لهوئ هیشته وه و هیچی لی نه سه ندن و کردی به پیاو متی به سه ریانه وه، به لام دوو باره به نی قورمیزه ده ستیان کرده وه به شهرو بهی مانه که یانین شکان، بویه پیغه مېهریش (دروودی خودای لی بی) له سه ر نه وه پیاوه جه نگا و مره گانی کوشتن و زن و مندا ل و مالیشیانی به سه ر موسولماناندا دابه ش کرد، وه لی هوزم که ی عه بدو لای کوری سه لام هاتنه لای پیغه مېهر (دروودی خودای لی بی) نه ویش نه مانی دان و نه وانیش موسولمان بوون. دواتر پیغه مېهر (دروودی خودای لی بی) مه دینه ی چول کرد به هه موو جووله که یی، وه ک به نی قهینو قاع و به نی حاریسه و جووله که گانی تری مه دینه (تاج/ ۸ ل/ ۲۲۲ ف/ ۳ ز/ ۸۹ - غه زای به نی نه زیر و به نی قورمیزه - ش) .

(۲۲) بابُ جَوَازِ قِتَالٍ مِّنْ تَقْضِ الْعَهْدِ، وَجَوَازِ اِنْزَالِ اَهْلِ الْحِصْنِ عَلَى حُكْمِ حَاكِمٍ عَدْلٍ اَهْلِ الْحَكَمِ

جهنگ دروسته له که ل نه وانه ی که په یمان ده شکستن، هه روا له یاسا نامه دا دروسته که خه لکی ناو قه لایی، له قه لاکه یان دابه زن، له سه ر به لیتی هوکمداریکی دادپهروه ر، که شایانی بریاردان بیت

۱۱۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (نَزَلَ أَهْلُ قُرَيْظَةَ عَلَى حُكْمِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى سَعْدٍ فَأَتَى عَلَى حِمَارٍ فَلَمَّا دَنَا مِنَ الْمَسْجِدِ قَالَ لِلْأَنْصَارِ: قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ أَوْ خَيْرِكُمْ فَقَالَ: هَؤُلَاءِ نَزَلُوا عَلَى حُكْمِكَ فَقَالَ تَقْتُلُ مَقَاتِلَهُمْ وَتَسْبِي ذُرَارِيَهُمْ قَالَ: قَضَيْتُ بِحُكْمِ اللَّهِ وَرَبِّمَا قَالَ: بِحُكْمِ الْمَلِكِ). (الحدیث: ۴۱۲۱، طرفه فی: ۳۰۴۳، ۳۸۰۴، ۶۲۶۲). (۱۱۵۵)

(۱۱۵۵) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۵۵۲ = ۴۱۲۱ بخاری. مسلم/ محمد فواد/ ۱۳۱۸ = پوخته ی موسلیم/ ۱۱۵۴ -

ئەبو سەئیدی خودری (رمزای خودای لى بى) فەرمووی: ھۆزى بەنى قورمىزە، کاتى لەشکرى ئىسلام دەورمیان دان و، بیست و پىنج رۆژ گەمارۆی قەلاکانیان دان چاریان ئەما رازی بوون بەو گەسەعدى کورى موعاز ھەر بېرار و حوکمى دەربارەى ئەوان دەرگا، ئەوان پى قایل بن، جا لەسەنگەر و قەلاکانیان ھاتنە دەرەو، بەلام لەودەمەدا سەعد لەوئى نەبوو، چونکە لەغەزای خەندەقا زامار بوو بوو، پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) ناردى بەشۆپنیدا، سەعد بەسواری گۆندریزى ھات، جا کە گەیشتە نزىکى مزگەوت (واتە: نوێزگاگە) پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) بەئەنصارى فەرموو: (بچن بەپىرى ناغاتانەو) یا پى فەرموون: (بچن بەپىرى پیاو بەشەگەتانەو).

ئەوجا فەرمووی: (ئەى سەعد! ئەمانە تۆیان کردوو بە ھەکەم و فەرمانپەرەو بەبەریارى تۆ رازی بوون). سەعدیش فەرمووی: (دەوا من ئەم بېرارىمان بۆ دەدەم: کە جەنگاومرەکانیان بکوژرین و خاوو خیزانىشیان بەتالانى بگيرین!) پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) فەرمووی: (بە پى فەرمانى خودا فەرمانت دا) یا فەرمووی: (بەپى فەرمانى پادشای گەورە کە خودایە فەرمانت دەرکرد) تاج/ ٥ ل/ ١٧٥ ف/ ٤ ز/ ٤٥- باسى گەورەى سەعدى کورى موغاز+تاج/ ٨- ل/ ٢٢٢- ٤ ز/ ٨٩- غەزای بەنى نەزیر (...).

١١٥٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أُصِيبَ سَعْدُ يَوْمَ الْخَنْدَقِ، رَمَاهُ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ يُقَالُ لَهُ ابْنُ الْعَرِقَةِ، رَمَاهُ فِي الْأَكْحَلِ، فَضْرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خِيْمَةً فِي الْمَسْجِدِ يَعُوْدُهُ مِنْ قَرِيبٍ، فَلَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْخَنْدَقِ وَضَعَ السَّلَاحَ فَاغْتَسَلَ، فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَام) وَهُوَ يَنْفُضُ رَأْسَهُ مِنَ الْغُبَارِ، فَقَالَ: وَضَعْتَ السَّلَاحَ؟ وَاللَّهِ مَا وَضَعْنَاهُ، اخْرُجْ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإَيْنَ؟» فَأَشَارَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ، فَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَنَزَّلُوا عَلَى حُكْمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)،

فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْحُكْمَ فِيهِمْ إِلَى سَعْدٍ قَالَ: فَإِنِّي أَحْكُمُ فِيهِمْ أَنْ تُقْتَلَ الْمُقَاتِلَةُ وَأَنْ تُسَبَى الذَّرِّيَّةُ وَالنِّسَاءُ وَتُقَسَمَ أَمْوَالُهُمْ، (قال هشام: قال أبي: فَأُخْبِرْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَقَدْ حَكَمْتُ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». وفي رواية: «حَكَمْتُ بِحُكْمِ اللَّهِ»، وَقَالَ مَرَّةً: «لَقَدْ حَكَمْتُ بِحُكْمِ الْمَلِكِ». {الحديث: ٤٥٧٣ = ٤٥٥٩ فم. تجريد/٤، لاپه‌ره: ٢٩٣، رقم: ١٥٥٣ = ٤١٢١، ٣٠٤٣، ٣٨٠٤، ٦٢٦٢ فتح الباری. أبو داود. أدب: ٥٢١٦} (١٣٦)

عائیشه‌ی دایکی باوم‌پداران (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له‌روژی غه‌زای خه‌نده‌قا، سه‌عدی کوری موعاز پیکرا، پیاوی له‌ قورمیش ناوی نیبنولعه‌ریقه بوو، تیریکی دا له‌په‌گی ژبانی، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) چاتولتیکی له‌ناو مزگه‌وتدا بۆ هه‌لدا تا له‌نزیکه‌وه‌ خۆی زوو زوو سه‌ردانی بکا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) کاتی غه‌زای خه‌نده‌ق ته‌واو بوو، گه‌پایه‌وه‌ بۆ مالّه‌وه‌، چه‌کی داناو خۆی شۆرد، هه‌زرمتی جوبرائیل (سلاوی لی بی) ته‌شریفی هات بۆلای، ته‌پوتۆزی به‌شداریی کردنی له‌شه‌ری غه‌زای خه‌نده‌قا له‌سه‌رو گوێلاکی خۆی دمه‌کاند، به‌ پیغه‌مبه‌ری فه‌رموو: (ئه‌وه‌ تۆ چه‌کت داناوه‌، گوايه‌ غه‌زا ته‌واو بووه‌؟ سویندم به‌خودا ئیمه‌ی ه‌ریشته‌ هیشتا چه‌کمان دانه‌ناوه‌و ئه‌و چه‌که‌ی هه‌لمان گرتووه‌ بۆ به‌شداری له‌جه‌نگی خه‌نده‌قا، هیشتا هه‌روا پیمان، نادمی خۆتو سوپاکه‌ت دهرچن بۆیان!).

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فه‌رمووی: (بۆکی دهرچین و بۆ کوئی؟؟). جوبرائیل ئاماژه‌ی کرد بۆ جووله‌که‌کانی به‌نی قورمیشه‌، که‌به‌چ بۆ سه‌ریان.

(١٣٦) تجرید/٤، ژماره‌: ١٥٥٣ = ٤١٢١ بخاری + تجرید/١، ژماره‌: ٢٨٢، پوخته‌ی موسلیم/٣، ژماره‌:

١١٥٤ = ٥٥٧٣ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٤ رقم الباب/٣٠).

هۆزی بهنی قورمىظه له کاتی غەزای خەندەقا، ئەو پەیمانهی که هەیانبوو له گەڵ موسوڵمانان، پەیمانه کەیان شکان، جا پێغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بێ) به فەرمانی خودا، که جوبرائیل بۆیهینابوو، له شکری برده سهریان و بیست و پینج رۆژ له شکری ئیسلام دهورمیان دان و گەمارۆی هەلاکاتیان دان، پاش شەڕێکی قورس، چاریان نەماو رازی بوون بهوه که سهعدی کورپی موعاز هەر بریارو حوکمی دەربارەیی ئەوان دەر بکا، ئەوان پێی قاییل بن، چونکه ئەوسی هۆزی سهعدی کورپی موعاز هاوپهیمانی جووله که کانی بهنی قورمیزه بوون، جا جووله که کان له سهنگهرو هەلاکاتیان هاتنه دهرموهه به هەر بریارو حوکمی پێغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بێ) دەربارەیی ئەوان دهری بکا پێی رازی بن، پێغه مبههریش بریارو حوکمه کهی ههوائهیی سهعدی کورپی موعاز کردو ئەوی کرد به سههرپشک، که هههرچی بریارێ، له بارهیی ئەوانهوه دەر بکا، موسوڵمانان جێ به جێی بکهو و پابهندی ئەو بریارهیی سهعد بن. بهلام لهو ده مهدها سهعد لهوئ نه بوو، ناریدیان به دوایا هات، پێغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بێ) پێی فەرموو: (ئەي سهعد! ئەمانه تۆیان کردووه به ههکهمو سههرپشک و به فەرمانهرواو به بریارێ تۆ سهبارت به چارمنووسی ئەوان لهم شههردا قاییل و رازین و ئیمهیش ههروا).

سهعدیش فەرمووی: دهوا من ئەم بریارمیان بۆ دهمه: که جهنگاو مرهکانیان بکوژرێن و خاوو خیزانیان بکرین به دیل و کۆیله و سامانه کانیشیان بکرین به تالانی جهنگو دابهش بکرین به سەر له شکری ئیسلاما!!).

هیشامی کورپی عوروهی خوشکهزای عانی شه فەرمووی: باوکم فەرمووی: ههوائم پێدرا، که پێغه مبهەر (دروودی خودای له سەر بێ) به سهعد ده فەرموئ: (به پێی فەرمانی خودای گهورهو سهروهر ئەم فەرمانهت دهر کرد سهبارت بهوان!) له گێرانه ومیهکا: (به پێی فەرمانی خودا، فەرمانت دا) له گێرانه ومیهکی

تردا: (به پئی فرمانی پادشای گه وره که خودایه فرمانت دهرکرد). {تاج/۳، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۳۴۶۸، ۳۴۶۹}.

۱۱۵۷- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ سَعْدًا قَالَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أُجَاهِدَهُمْ فِيكَ مِنْ قَوْمٍ كَذَّبُوا رَسُولَكَ (صلى الله عليه وسلم) وَأَخْرَجُوهُ، اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَظُنُّ أَنَّكَ قَدْ وَضَعْتَ الْحَرْبَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ، فَإِنْ كَانَ بَقِيَ مِنْ حَرْبٍ قُرَيْشٍ شَيْءٌ، فَأَبْقِنِي لَهُ حَتَّى أُجَاهِدَهُمْ فِيكَ، وَإِنْ كُنْتُ وَضَعْتَ الْحَرْبَ فَأَفْجُرْهَا، وَاجْعَلْ مَوْتِي فِيهَا. فَأَنْفَجَرَتْ مِنْ لَبِيهِ، فَلَمْ يَرُغْهُمْ وَفِي الْمَسْجِدِ خِيَمَةٌ مِنْ بَنِي غِفَارٍ إِلَّا الدَّمُ يَسِيلُ إِلَيْهِمْ فَقَالُوا يَا أَهْلَ الْخِيَمَةِ مَا هَذَا الَّذِي يَأْتِينَا مِنْ قَبْلِكُمْ فَإِذَا سَعْدٌ يَغْدُو جُرْحُهُ دَمًا، فَمَاتَ مِنْهَا (رضي الله عنه): (۱۱۵۷)

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خودا له‌سهر پیغه‌مبهر و رمزای خودا له‌هممو و هاوه‌لان و هاوسهرانی بی) ه‌رمووی: سه‌عدی کوپی موعاز، له‌غمزای خنده‌ما زامار بوو، به‌م بۆنه‌یه‌وه، نه‌م نزایه‌ی ه‌رموو: (نه‌ی خودایه!) تۆ خۆت باش باش د‌م‌زانی، که که‌سی نییه، که که‌ز بکه‌م و پی‌م خۆش بی که جه‌نگیان له‌گه‌لدا بکه‌م، له‌پیناوی تۆدا، وه‌ک هۆزی ه‌ورمیش، که باوم‌پیان به پیغه‌مبهرمکه‌ی تۆ نه‌کردو له مه‌ککه‌ی زی‌دیشی د‌م‌ریان‌کردو له‌وئ هه‌لیان‌فراند، ده‌ی نه‌ی خودایه! گهرچی من گومانم وایه که‌تۆ کۆتاییت به‌جه‌نگ هیناوه له‌نیوانی ئیمه و نه‌وانا، به‌لام نه‌گهر شه‌رێ له‌نیوانی ئیمه و نه‌وانا ماوه، نه‌وا به‌مه‌یله‌ بۆ نه‌و شه‌ره، هه‌تا له‌و جه‌نگه‌یشدا به‌شداری بکه‌م، له‌پیناوی ئایینه‌که‌ی تۆدا، وه‌لێ نه‌گهر کۆتاییت به‌شه‌ر هیناوه له‌نیوانی ئیمه و نه‌وانا، نه‌وا زامه‌که‌م به‌ته‌قینه‌و بیکه به‌هۆی شه‌هیدبوونه‌!.

فهرمووی: ئیتەر ھەر ئەو شەو زامەکی تەقی و بەھۆیەو
شەھیدبوو..... تاکو تایی فەرموودەکە، کە لەگێرانەوێ تەجریدی بوخاریدا،
تۆمارکراوە، کە لەژمارە (۱۱۵۵) دا رابورد.

(۲۳) بَابُ مَنْ لَزِمَهُ أَمْرٌ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَمْرٌ آخَرُ

کەسێ کاری بگرتە نەستۆی خۆی و کاری تری بێ بەسەردا چی بکا باشە

۱۱۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) لَنَا لَمَّا رَجَعَ مِنَ الْأَحْزَابِ « لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ »: فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا نُصَلِّي حَتَّى نَأْتِيَهَا ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ نُصَلِّي لَمْ يُرْزَ مِنَّا ذَلِكَ . فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَلَمْ يُعْنَفْ وَاحِدًا مِنْهُمْ: (۱۱۵۸)

لە تەجریدی بوخاریدا ژمارە (۴۹۷ = ۹۴۶) ئاوايه:

عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا لَمَّا رَجَعَ مِنَ الْأَحْزَابِ (لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ) . فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَا نُصَلِّي حَتَّى نَأْتِيَهَا وَقَالَ بَعْضُهُمْ : بَلْ نُصَلِّي ، لَمْ يُرْزَ مِنَّا ذَلِكَ ، فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُعْنَفْ وَاحِدًا مِنْهُمْ (الحديث: ۹۴۶-أطرافه في: ۴۱۱۹):

دیسان ئیبنوعومەر (پەرزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: لەپۆژی غەزای
خەندەقا، کە پێشی دەگوتری: غەزای ئەحزاب، ناموسوڵمانەکان بە نائومیدی
گەرانەووە پێغەمبەر و موسوڵمانەکانیش سەنگەرەکانیان چۆڵ کردو بەسەر
بەرزێ گەرانەووە بۆ مالهو، پێغەمبەر بە یارانێ خۆی فەرموو: (خۆ دیتان ئەم

(۱۱۵۸) تجرید ۱/، ژمارە: ۴۹۷ = ۹۴۶ بخاری. مسلم: ۱۷۷۰ = پوختە موسلیم/ ۱۱۷۵ = ۴۵۷۷ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۱۲ رقم الباب/ ۵).

جوولهكه نامەردانەى ھۆزى نەوھى قورمىزە جى نامەردىيەكيان لەگەل كردين و
چۆن لەم كاتە ناسكەدا دەستيان خستە ناودەستى دوژمنى سەر و مال و ئاينى
ئىمەوھو پەيمانى نىوانى ئىمە و خويان شكاند، كەواتە: كەس نوپۆزى عەصرنەكا
ھەتا نەچىنە ناو بەنى قورمىظە ونەدەين بەسەرياندا).

كەدەكەونە پرى بەرەوبەنى قورمىظە، دەستەين لەياران لەپۆزى نوپۆزى
عەصريان لى دەبى، دەبن بەدوو دەستەو، لایەكيان دەلێن: ئىمە نوپۆز ناكەين
تانەچىنە ئەو، لاكەى تردەلێن: ئىمە نوپۆزى خۆمان دەكەين، چونكە مەبەستى
پىڤەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەو قەسەيە ئەمە نەبوو، كەلەرئى نوپۆز
نەكەين تانەكەينە ئەو، بەلكو مەبەستى ئەو مەبوو كە دەست و بردكەين و زوو
بپۆين بۆسەريان، جاكاتى كەئەمەيان عەرزى پىڤەمبەر كەرد سەرزەنشتى
كەسيانى نەكەرد (تاج/ ۸/ ۲۲۱-ش).

لە ژمارە (۱۱۷۵) ى موختەسەرى صەحیحى موسلىمدا ئاوايە:
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَادَى فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ انْصَرَفَ عَنِ الْأَحْزَابِ « أَنْ لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الظُّهْرِ إِلَّا فِي بَنِي
قُرَيْظَةَ ». فَتَخَوَّفَ نَاسٌ قَوْتَ الْوَقْتِ فَصَلُّوا دُونَ بَنِي قُرَيْظَةَ، وَقَالَ آخَرُونَ: لَا نُصَلِّي، إِلَّا
حَيْثُ أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِنْ فَاتَنَا الْوَقْتُ قَالَ: فَمَا عَنَّفَ وَاحِدًا
مِنَ الْفَرِيقَيْنِ. {الحديث: ۴۵۷۷ = ۴۵۶۵ فم. تجريد/ ۱/ ۴۷۴، رقم: ۴۹۷ = ۹۴۶،
۴۱۱۹. تحفة الأشراف: ۷۶۱۵}:

عەبدوللای کۆری عومەر (رمزای خودایان لى بى) دەفەر موی: لەپۆزى غەزای
خەندەقا، کەپیشى دەگوترى: غەزای ئەحزاب، ناموسو ئمانەکان بەنائومیدی
گەرانیوھو پىڤەمبەر و موسو ئمانەکانیش سەنگەرەکانیان چۆلکردو بەسەر
بەرزی گەرانیوھو بۆ مالهو، جا وەك لەپیشەوھ لەژمارە: ۱۱۵۶دا، حەزەرتى

جوبرائیل (دروودی سلاوی خودای لهسەر بئ) هات بۆلای پیغه مبهرو پیی
 فهرموو برۆ بۆسەر جووله کهی بهنی قورمیزه، پیغه مبهرو (دروودی خودای
 لهسەر بئ) بهناو یارانیدا جاریدا: (خۆدیتان ئهم جووله که نامهردانهی هۆزی
 نهوهی قورمیزه چی نامهردییه کیان له گهڵ کردین و چۆن لهم کاته ناسکه دا
 دستیان خسته ناو دستێ دوژمنی سهرومال و ئاینی ئیمه وه، پهیمانی نیوانی
 ئیمه و خۆیان شکاند، کهواته: کهستان نوێزی نیومرۆ نهکا، ههتا نهچینه ناو
 بهنی قورمیزه نه دهمین بهسهریاندا). که دهکهونه رێ بهرهو بهنی قورمیزه،
 دسته یێ له هاوهلانی پیغه مبهرو (دروودی خودای لهسەر بئ) له رێ نوێزی
 نیومرۆیان لێ دمی، دمبن بهدوو دسته وه، لایه کیان دهلێن: ئیمه نوێزی خۆمان
 دهکهین، دمرسین کاتی نوێز بهسهربجی و نوێز کهمان بفهوتی، بهرله وه بگهینه
 بهنی قورمیزه، چونکه مهبهستی پیغه مبهرو (دروودی خودای لهسەر بئ) لهو
 فهرماشته نهوه نهبوو: که له رێ نهگهر نوێزمان لێ بوو، نوێز نهکهین تا
 نهگهینه نهوێ، بهلکوو مهبهستی نهومبوو که دست و برد بکهین و زوو برۆین
 بۆسهریان، لایه کهی تریان دهلێن: ئیمه نوێز ناکهین، تانهگهینه ناو بهنی
 قورمیزه، که پیغه مبهرو (دروودی خودای لهسەر بئ) پهیمانی فهرمووه که لهوێ
 نوێز بکهین، با کاته کهشمان بهسهربجی. جاکاتی ئهمه یان عهرزی ههزرت کرد،
 که لهسەر کردنی نوێز بوون بهدوو لایه نهوه، سهرزمنیشتی کهسیانی نهکرد).
 {تاج/ ۴، زنجیره: ۸۹، ژماره: ۴۶۰۸ ج/ ۴}.

(٢٤) بَابُ رَدِّ الْمُهَاجِرِينَ إِلَى الْأَنْصَارِ مَنَاحِمَهُمْ مِنَ الشَّجَرِ وَالْتِمَرِ حِينَ اسْتَقْنَوْا
عَنْهَا بِالْفُتُوحِ

کۆچکاران به خسراوه کان دهگیرنه وه بۆ یاریده ده ران له پاش نازاد کردنی ولات

١١٥٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا قَدِمَ الْمُهَاجِرُونَ مِنْ مَكَّةَ الْمَدِينَةَ، قَدِمُوا وَلَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ، وَكَانَ الْأَنْصَارُ أَهْلُ الْأَرْضِ وَالْعَقَارِ، فَقَاسَمَهُمُ الْأَنْصَارُ عَلَى أَنْ أَعْطُوهُمْ أَنْصَافَ ثِمَارِ أَمْوَالِهِمْ كُلِّ عَامٍ، وَيَكْفُونَهُمُ الْعَمَلَ وَالْمَوْنَةَ، وَكَانَتْ أُمَّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَهِيَ تُدْعَى أُمَّ سُلَيْمٍ، وَكَانَتْ أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ كَانَ أَخًا لِأَنَسٍ لِأُمِّهِ، وَكَانَتْ أَعْطَتْ أُمَّ أَنَسٍ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَاقًا لَهَا فَأَعْطَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَوْلَاتَهُ أُمَّ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا فَرَعَ مِنْ قِتَالِ أَهْلِ خَيْبَرَ، وَانْصَرَفَ إِلَى الْمَدِينَةِ، رَدَّ الْمُهَاجِرُونَ إِلَى الْأَنْصَارِ مَنَاحِمَهُمُ الَّتِي كَانُوا مَنَحُوهُمْ مِنْ ثِمَارِهِمْ، قَالَ: فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أُمِّى عِدَاقَهَا، وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَكَانَهُنَّ مِنْ حَائِطِهِ، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: وَكَانَ مِنْ شَأْنِ أُمَّ أَيْمَنَ أُمَّ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَنَّهَا كَانَتْ وَصِيفَةً لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَكَانَتْ مِنَ الْحَبَشَةِ، فَلَمَّا وَلَدَتْ آمِنَةً رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ مَا تُوُفِيَ أَبُوهُ فَكَانَتْ أُمَّ أَيْمَنَ تَحْضُنُهَا، حَتَّى كَبُرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَعْتَقَهَا، ثُمَّ أَنْكَحَهَا زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ، ثُمَّ تُوُفِيََتْ بَعْدَ مَا تُوُفِيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِخَمْسَةِ أَشْهُرٍ. {الحديث: ٤٥٧٨ = ٤٥٦٦ فم. تجريد/ ٣/ ١١٣، رقم: ١٠٢٣ = ٢٣٢٥، ٢٧١٩، ٣٧٨٢ + ١١١٦. فتح الباري + رقم: ١١١٦ = ٢٦٣٠، ٣١٢٨، ٤٠٣٠، ٤١٢٠} (١١٥٩)

(١١٥٩) تجريد/ ٣، ژماره: ١٠٢٣ = ٢٣٢٥ بخاری. بوختهی موسلیم/ ٣، ژماره: ١١٨١ = ٥٦٦٦ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٥١ رقم الباب/ ٢٥).

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: كاتى كۆچكاران لە مەككەو، لەتاو ستەم و ئازارى ناموسولمانەكان كۆچيان كرد بۇ مەدىنە، ھىچيان بەدستەو نەمايو، ئەو مال و سامانەى كە ھەيان بوو، لەمەككە بەجى مابوو، وە يارىدمەدەران (أنصار) یش خاومنى زموى و زارو رمزو باخ بوون، جا يارىدمەدەران كۆچكارەكانيان كرد بەھاوبەشى خۇيان، لەبەرۋبوومى باخ و رمزو داھاتى سامانەكانياندا، بەمەرچى ئەوانىش لەباتى خۇيان، سەرەوگارى باخ و دىبەرۋ سامانەكانيان بكنو و سالانە بەرھەميان بەيئنو و بنكەكان بۇ خاومەكانيان بى، بەلام بەرۋبوومەكەيان بەنيومى بۇ ھەردوولا بى. {بىروانە: بەرگى/۲. تەجرىد ژمارە: ۱۰۲۳}. دايكىشم (كەناسراو بوو بە ئوم سولەيم، واتە: دايكى سولەيم) كە دايكى عەبدوئلاى دايك بىرام بوو، كە كۆرى ئەبو طەلحەى باوہ پيارەى من بوو، چونكە ئەبو طەلحە مىردى دايكە بوو، ئوم سولەيمى دايكە بەرى چەند دار خورمايەكى خۇى بەخشیبوو بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە سالانە بەرمەكانيان بۇ پىغەمبەر بى، بەلام خودى دارمەكان بمىننەوہ بۇ دايكە، پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) بەرى ئەو دار خورمايانەى بەخشیبوو بە ئوم ئەيمەنى ئازادگراوى خۇى، كەدايكى ئوسامەى كۆرى زمىد بوو، وە دايكى شىرى پىغەمبەرىش بوو. ئىمامى زوھرى كە ناسراوہ بە ئىبنو شەھاب دەفەرموئ: ئەنەسى كۆرى مالىك ھەوالى داپىم، كە كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەشەرى غەزای خەيبەر دەگەرپتەوہ بۇ مەدىنە، كۆچكاران ئەو رمزو باخانەيان گىراپەوہ بۇ يارىدمەدەران، كە لەوہوپىش لىيان وەرگرتبوون و بەنيومى بەخىويان دەگردن، جا پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) دارە خورماكانى لەئوم ئەيمەن سەندموہو داپەوہ بەدايكە، وە لە باخەكەى خۇى پىغەمبەر تۆلەى كردموہ بۇ ئوم ئەيمەن. ئىمامى زوھرى

دەفەرموئ: هەندئ هەوال کە پەيوەندی بە ئوم ئەيمەنەو هەيه، کە دایکی ئوسامە کورێ زەيديشە (رەزای خودا لەهەموویان بئ) ئوم ئەيمەن لەپيشا کەنیزمکی عەبدوللای کورێ عەبدولوطەليب بوو، کە باوکی پيغەمبەر بوو، بە رەگەزو نەزاد حەبەشەیی بوو، پيغەمبەر لەسکی ئامینە دایکیدایم، کە عەبدوللای باوکی دەمرئ، کە لەدایک دەبئ ئوم ئەيمەن دەبئ بە لەلەیی و بەدایەنی و گەورەي دەکا، جا کاتئ پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) گەورە دەبئ چاکەي ئوم ئەيمەن دەتاتەو و نازادی دەکا، ئەوجا مارەي دەکا لە زەيدی کورێ حارینە، ئوم ئەيمەن بە پينج مانگ، لەپاش مەرگی پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) مەرگ دەبئ بەمیوانی و دەمرئ).

روونکردنەو:

ئوم ئەيمەن (رەزاو رەحمەتی خودای ئ بئ) لەلەو دایەنی پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بوو، ناوی بەرەکە بوو، یەکئ بوو لەو چوار ژنانەي کە مەمکیان داو بە پيغەمبەر: ١- ئامینە دایکی. ٢- ئوومەيبەي ئەسلەمی. ٣- حەليمەي سەعدییه. ٤- ئوم ئەيمەن. لە مەککەو کۆچی کرد بۆ مەدينە، ئيبنو عەبدولبەرر لە ئیستیعابا دەفەرموئ: دوو کۆچی کردوو: یەکئ بۆ حەبەشەو یەکئ بۆ مەدينە، پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بە ئوم ئەيمەنی دەفەرموو: دایە! وە دەیفەرموو: (بەرەکە لەدوای دایکە ئەو دایکە). پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەژيانیدا ریزی ئوم ئەيمەنی دەگرت، مووچەو بەراتی بۆ دەبريیهو، دینی ئەوی دەکرد، ئەبووبەکرو عومەریش بەسەریان دەکردو و سەردانی ئەویان دەکرد، گەلئ جار ئوم ئەيمەن نازی بەسەر پيغەمبەردا دەکرد، چونکە دایەنی بوو و پەرومردەو گەورەي کردوو و دایکی

شیری بووه، نوم ئهیمهن لهزمیدی کوری حاریته ئوسامهی بوو. {تاج/۳، ۶۸۵، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۲۴۴۷، ۲۴۴۸}.

ئهمهیش یهکیکه له گێرانه و مکانی ته جریدی بوخاری بو ئهم
فهرموودمیه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَتِ الْأَنْصَارُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اقسِمَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا التَّخِيلَ قَالَ: (لَا) فَقَالُوا: تَكْفُونَا الْمُنُونَةَ وَتَشْرِكُكُمْ فِي الثَّمَرَةِ قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا. (الحديث ۲۳۲۵، طرفاه في: ۲۷۱۹، ۳۷۸۲):

ئهبوهورمیره (رهزای خوای لی بی) فهرمووی: یاریدمدهران عهرزی
پێغه مبهریان کرد: قوربان! بهبۆنه ی کۆچکردنی کۆچکارانه وه له خزمهت
جه نابتا له مهککه وه بۆ مه دینه، گێشه ی نه بوونی و ناتاجی دروست بووه، جا
ئیمه بۆ چارمه هری ئهم گێشه یه پیشنیار دهکهن که جه نابت باخ و
بیستانهکانی ئیمه ی یاریدمدهران (انصار) دابهش بکه ی به سه ر ئیمه و نه وانا تا
نه وانیش وهک ئیمه ببن به خاوهنی مال و سامان و مایه ی ژیاوریان بۆ دابین
بکری؟

پێغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بی) فهرمووی: (نابی) جاپاریدمدهران
فهرموویان: ده ی نه ی پێغه مبه ری خودا! ئیوه ی کۆچکاران باخ و بیستانهکانمان
بۆ به خێوبکه ن و بۆمان به ره هه م به یئن، ئیمه ییش ده تانکه ین به هاو به شی خو مان
له به رو بوومه که ی دا؟ فهرمووی: (باشه) کۆچکارانیش که بی نیان
پێغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بی) وا بۆ ئه مه یان موافقه به یه ک ده نگ
فهرموویان: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا = ئه مه یان زۆر به جییه بۆ ئه مه یان به گویتان
دهکهن).

۱۱۶۰- عَنْ أَنَسٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ كَانَ الرَّجُلُ يَجْعَلُ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) التَّخْلَاتِ حَتَّى افْتَتَحَ فُرْطَةَ وَالتَّضِيرَ ، وَإِنَّ أَهْلِي أَمَرُونِي أَنْ آتِيَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَأَسْأَلَهُ الَّذِينَ كَانُوا أَغْطُوهُ أَوْ بَعْضُهُ . وَكَانَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ أَغْطَاهُ أُمَّ أَيْمَنَ ، فَجَاءَتْ أُمُّ أَيْمَنَ فَجَعَلَتْ الثُّوبَ فِي عُنْقِي تَقُولُ كَلَّا وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا يُعْطِيكَهُمْ وَقَدْ أَغْطَانِيهَا ، أَوْ كَمَا قَالَتْ ، وَالنَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ « لَكَ كَذَا » . وَتَقُولُ كَلَّا وَاللَّهِ . حَتَّى أَغْطَاهَا ، حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ « عَشْرَةَ أَمْثَالِهِ » . أَوْ كَمَا قَالَ: ^(۱۱۶۰)

ئەنەسى كورى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: بەرلەوھ كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەتھى ھۆزى بەنى قورمىظە و ھۆزى بەنى نەزىر بكا، كە دوو خىلى جوولەكەى ناسراو بوون، لەشارى مەدينە، كە باخە خورماى زۆريان ھەبوو، باخەكان بوون بەھى موسولمانان، بەر لەم فەتھانە، پياو ھەبوو، لە ئەنصار، واتە: لە يارىدمەران، بەرى چەند بىكە خورمايەكى دىمەخشی بە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)، ھەتا دابەشیان بكا بەسەر كۆچكارانا، مالى ئىمەيش بۆ ئەم مەبەستە بەرى چەند دارخورمايەكمان بەخشی بە پىغەمبەر، پىغەمبەرىش دارە خورمايەكانى ئىمەى دا، بە دابەنەكەى خۆى كە ناوى ئوم ئەيمەن بوو!

جا كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ولاتى ھۆزى بەنى قورمىزە و ھۆزى بەنى نەزىرى ئازادكردو رمزو باخەكانيان بوون بەھى پىغەمبەر، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەو دارە خورمايانەى گىراپەوھ بۆ خاومەنەكانيان، كە لەپیش ئەم رزگاركرندەدا، يارىدمەران

^(۱۱۶۰) بخارى: ۳۱۲۸، ۴۰۳۰، ۴۱۲۰ مسلم ترقىم الشیخ خلیل مأمون شیخا: ۴۵۷۹ (بخارى رقم

به‌خشیوونیانن به پیغه‌مبهر. که‌سوکاری منیش به‌منیان گوت: بچؤ بؤ خزمه‌تی پیغه‌مبهر، داوای نه‌وه‌ی لی بکا، که وه‌ک نه‌و خه‌لکه‌ی تر داره‌خورمایه‌کانی ئیمه‌یش بداته‌وه پیمان، منیش چووم بؤ خزمه‌تی و نه‌ویش رازی بوو داره‌خورمایه‌کانی گیرایه‌وه بومان. جا که نوم ئیمه‌ن به‌مه‌ی زانی رازی نه‌بوو، هات بؤلای من و جله‌که‌ی خسته‌ملم و به‌کیشی کردم بؤلای پیغه‌مبهر و فهرمووی پیم: (من پیغه‌مبهر خوی ئه‌م داره‌خورمایانه‌ی پیم داوه، به‌خودا نایانده‌مه‌وه پیت!).

پیغه‌مبهریش (دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: (ئه‌ی نوم ئیمه‌ن! وازی لی به‌ینه، هه‌قت بؤ ده‌که‌مه‌وه، نه‌ومنده‌و نه‌ومندمت پئ دهمدم له‌باتی نه‌و داره‌خورمایانه‌ی نه‌وان). نوم ئیمه‌نیش دمیغه‌رموو: نه‌خه‌یر به‌خودا شتی وا ناگه‌م، هه‌تا پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) دمیغه‌رموی: نه‌ومنده‌ی دا پیی! یا وه‌ک نه‌و فهرمووی!

(۲۵) باب اخذ الطعام من ارض العدو

بردنی خواردنه‌نی خاکی دوزمن

۱۱۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا مُحَاصِرِينَ قَصْرَ خَيْبَرَ ، فَرَمَى إِلَيْنَا بِجِرَابٍ فِيهِ شَحْمٌ ، فَتَزَوْتُ لَأَخُذَهُ ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ: (۱۱۶۱)

عه‌بدوللای کوری موغفهل (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: گه‌ماروی ته‌لارمه‌کی خه‌یبه‌رمان دابوو، مروفتی هه‌مانه‌یی پیوی فهردا، په‌لامارم دا که

(۱۱۶۱) بخاری. فرج الخمس: ۲۱۵۲، ۴۲۱۴، ۵۵۰۸. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۱۳۶ = ۴۵۸۰ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۵۷ رقم الباب/ ۲۰).

بیبه بۆ خۆم، که ئاورم دایه وه روانیم وا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ته ماشا ده کا، ئیتر شهرم لئی کرد.

ئه مه یش ده قی ژماره: (۱۱۳۶) ی پوخته ی موسلیمه، که گێرانه ومیه کی تری ئه م فه رموودمیه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَبْتُ جِرَابًا مِنْ شَعْمِ يَوْمِ خَيْبَرَ قَالَ: فَالْتَزَمْتُهُ، فَقُلْتُ: لَا أُعْطَى الْيَوْمَ أَحَدًا مِنْ هَذَا شَيْئًا، قَالَ: فَالْتَفَتْتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مُتَبَسِّمًا. {الحديث: ۴۵۸۰ = ۴۵۶۸ فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۱۵۳، ۴۲۱۴، ۵۵۰۸. أبو داود. جهاد: ۲۷۰۲، نسائی. ضحایا: ۴۴۴۷}:

عه بدو ئلای کور ی موغه فقه ل (رهزای خودای لی بئ) فه رمووی: له رۆژی غهزای خه یبه ردا هه مانه یی پیوم چنگ که وت، هه لمگرت بۆ خۆم و گوتم: ئه مه نه مرۆ بۆ خۆم و به شی که سی تری لی ناده م، گوئی: که ئاورم دایه وه سه یرمکرد وا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له وئ بوو، گوئی له قسه که م بوو پێده که نی). {تاج/۴، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۴۵۴۷}.

(۲۶) باب کتاب النبى ﷺ إلى هرقل يدعوهُ إلى الإسلام

نامه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) که ئاردی بۆ هه رقل، داوا ی لی کرد که ئیسلام ببی

۱۱۶۲- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ أَبَا سَفْيَانَ أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ: انْطَلَقْتُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّأَمِ إِذْ جِيَءَ بِكِتَابٍ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَى هِرَقْلَ يَعْنِي عَظِيمَ الرُّومِ، قَالَ: وَكَانَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ جَاءَ بِهِ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ عَظِيمُ بُصْرَى، فَدَفَعَهُ عَظِيمُ بُصْرَى إِلَى هِرَقْلَ، فَقَالَ هِرَقْلُ: هَلْ مَا هُنَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَدَخَلْنَا عَلَى هِرَقْلَ، فَاجْلَسْنَا

بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا، فَاجْلِسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَاجْلِسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي ثُمَّ دَعَا بِتَرْجُمَانِهِ، فَقَالَ لَهُ: قُلْ لَهُمْ إِنِّي سَأِلْتُ هَذَا عَنِ الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذِّبُوهُ، قَالَ: فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَآيَمُ اللَّهِ لَوْلَا مَخَافَةُ أَنْ يُؤَثَّرَ عَلَى الْكَذِبِ لَكَذَبْتُ، ثُمَّ قَالَ: لِتَرْجُمَانِهِ: سَلُّهُ كَيْفَ حَسَبَهُ فِيمَكُمْ؟ قَالَ: قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: لَا، قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ، أَشْرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ، قَالَ: أَيْرِيدُونَ أَمْ يَنْقُصُونَ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا، بَلْ يَزِيدُونَ، قَالَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخْطَةٌ لَهُ، قَالَ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَجَالًا: يُصِيبُ مِنَّا وَنُصِيبُ مِنْهُ، قَالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لَا، وَتَحْنُ مِنْهُ فِي مُدَّةٍ لَا نَدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكَّنَنِي مِنْ كَلِمَةٍ أُدْخِلُ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ، قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا. قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ: إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ حَسَبِهِ، فَزَعَمْتَ أَنَّهُ فِيمَكُمْ ذُو حَسَبٍ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابِ قَوْمِهَا، وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ، فَزَعَمْتَ: أَنْ لَا، فَقُلْتُ: لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ، قُلْتُ رَجُلٌ يَطْلُبُ مُلْكَ آبَائِهِ، وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ؟ فَقُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ، وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ فَزَعَمْتَ أَنْ لَا، فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيدَعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ يَذْهَبَ فَيَكْذِبُ عَلَى اللَّهِ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ سَخْطَةٌ لَهُ فَزَعَمْتَ أَنْ لَا، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةَ الْقُلُوبِ، وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ يَنْقُصُونَ؟ فَزَعَمْتَ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ، وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ، وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ فَزَعَمْتَ أَنَّكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَجَالًا: يَنَالُ مِنْكُمْ وَتَنَالُونَ مِنْهُ، وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ، ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ،

وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَغْدِرُ؟ فَرَعَمْتُ أَنَّهُ لَا يَغْدِرُ، وَكَذَلِكَ الرَّسُلُ لَا تَغْدِرُ، وَسَأَلْتُكَ: هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ فَرَعَمْتُ أَنْ لَا، فَقُلْتُ: لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ، قُلْتُ: رَجُلٌ ائْتَمَّ بِقَوْلٍ قِيلَ قَبْلَهُ. قَالَ: ثُمَّ قَالَ: بِمَ يَأْمُرُكُمْ؟ قُلْتُ: يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَفَافِ، قَالَ: إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ، وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ، وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي أَخْلَصُ إِلَيْهِ لَأَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ، وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَعَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ، وَلَيَبْلُغَنَّ مُلْكُهُ مَا تَحْتَ قَدَمَيَّ، قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَرَأَهُ، فَإِذَا فِيهِ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى. أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْ تَسْلِمًا، وَأَسْلِمِ يَوْمَ تَكَلَّمَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ، وَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ، وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ). فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ، ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ، وَكَثُرَ اللَّفْظُ وَأَمَرَ بَنَاهُ فَأَخْرَجَنَا، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَصْحَابِي، حِينَ خَرَجْنَا: لَقَدْ أَمَرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ! قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُ سَيُظْهِرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ. {الحديث: ٤٥٨٣ = ٤٥٧١ فم. تجريد/ ١، رقم: ٧ = ٧، ٥١، ٢٦٨١، ٢٨٠٤، ٢٩٤١، ٢٩٧٨، ٣١٧٤، ٤٥٥٣، ٥٩٨٠، ٦٢٦٠، ٧١٩٦، ٧٥٤١} (١٣٣)

عبداللّٰى كورى عه بېاس (رمزى خودايان لى بى) كه ناسراوه به نيينو
عه بېاس، دمفه رموى: نه بو سوفيان به زمانى خوى بوى گيرامه وه، فه رموى:
له كاتى ريكه و تنه كهى حودميببيه دا كه له نيوانى من و پيغه مبه ردا كرابوو، چووم

(١٣٣) تجريد/ ١، ژماره: ٧ = ٧، ٥١ بخارى. پوختهى موسليم/ ٣، ژماره: ١١٢٢ = ٤٥٨٣ شيخا (بخارى

بۆ شام لەوکاتەدا کەمن لەشام بووم لەکۆتایی سالی شەشەمی کۆچیدا، دیحیە
 کەلبی نامەیهکی هینا لە پێغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) نووسرابوو
 بۆ قەیسەری رۆم کە هەرقلە، دیحیە کاغەزمکەى پێغەمبەر (دروودی خودای
 لەسەر بێ) دەداتە دەست سەرداری بوسرا، سەرداری بوسرايش دەداتە دەستی
 هیرمقل خۆی، هیرمقل لەشکری فارس دابووی بەسەریداو تەنگی پێ هەلچنی
 بوو، شامو هەموو دەورووبەری شام تا جزیرو گەلێ ولاتی تری ئی داگیرکردبوو،
 خۆی پەنای بردبوو بۆ قوستەنتەنییە، لەویشدا ماومیهکی دوورو درێژ گەمارۆی
 دابوو، کە خودا لەشکری فارسی لەکۆل کردەوه بۆ سوپاسی ئەو بەهره گەورمیه،
 لە حیمصەوه بە پێیان چوو بۆ قودس.

(زوهری (رەحمەتی خودای ئی بێ) کە یەکیکە لە گێڕمەرەوهکانی ئەم
 فەرموودمیه دەگێڕتەوه، کە لەحیمصەوه تا قودس مافووریان بۆ راخستبوو،
 گۆل و رمیخانەیان لەسەر دانابوو بەسەریا دەرۆی، هەتا بەیتولەقدیس - خانەى
 پیروژ).

جاگاتی نامەکەى پێغەمبەری پێدمگا، دەلێ: ئادەى بگەرپن، بزانی لێره
 کەسێ هەیه، کە لەهۆزی ئەم پیاومبێ کە ئەم کاغەزەى بۆمن نووسیوهو خۆى
 بە پێغەمبەر دزانێ؟ دەلێن: بەلێ. گوتی: جا من و چەند کەسیکی تری
 قورمیشیان بانگ کرد، کە دەورى (۳۰) سى کەس دەبووین، بردینیان تاجووینه
 لای هیرمقل لە قودس، لەبەردەمیا دایان نیشانیدین، قەیسەر لەسەر تەختی
 پاشایی دانیشتبوو، تاجی لەسەردا بوو، گەوره گەورەى رۆم و بەتریق و قەشەو
 راهیبی زۆری لەدەوردا بوو، گوتی: کامتان بەخزمایەتی بەم پیاوه نزیکتره کە
 گوايه خۆى بە پێغەمبەر دزانێ؟ ئەبو سوفیان گوتی: گوتم: من، ئیتر منیان
 لەبەردەم قەیسەر خۆیدا دانیشان و هاوڕێکانەمیان لە پشتمەوه دانیشان، ئینجا
 زبانیان (تەرجمان)ەکەى خۆى بانگ کردو گوتی: پێیان بلێ: ئەوا من لەم پیاوه

پرسیار دمه‌م و هه‌والی نه‌و پیاوه‌ی ئی دمه‌پرسه که ده‌لئ من پیغه‌مبه‌رم، جا نه‌گه‌ر نه‌م له‌م بارمیه‌وه به‌درۆ وه‌لامی منی دایه‌وه، ئیوه به‌درۆی بجه‌نه‌وه. نه‌بو سوفیان گوتی: به‌خوا له‌به‌رئه‌وه نه‌بوايه که‌پیم شهرم بوو درۆم ئی دمه‌ریکه‌وئ، نه‌گینا نه‌و رۆژه درۆم ده‌کردو قه‌یسهرم چه‌واشه ده‌کرد، له‌بارهی هه‌والی پیغه‌مبه‌رمه‌وه، چونکه نه‌و سه‌رده‌مه من و چه‌زمرت هاودا‌وای یه‌کتری بووین. ئینجا هیرقه‌ل به‌ زبانه‌که‌ی گوت: لئی به‌رسه: به‌چه‌و ره‌سه‌نی له‌ناوتانا چۆنه، خانه‌دانه یان نا؟ گوتم: هه‌تا بلتیت خانه‌دان و وه‌جاخزادمیه، گوتی: ئایا له‌ناو باوو باپیرانیا پادشایان تیادا هه‌لکه‌وتوو؟ گوتم: نه‌خه‌یر، پادشایان تیانه‌بووه، گوتی: باشه نه‌م پیاوه له‌پیش نه‌وه‌دا که بلئ من پیغه‌مبه‌رم درۆتان ئی دیوه؟ گوتم: نه‌ه، گوتی: باشه نه‌وانه‌ی که په‌پرهموی ده‌که‌ن و ده‌چه‌ سه‌ر ئایینی نه‌و، له‌خانه‌دانه‌کانی خه‌لکن، یا له‌ لازمبوون و بئ نه‌واکانیانن؟ گوتم: نه‌ه، هه‌ر له‌ لازمبوون و مسکینه‌کانیان په‌پرهموی ده‌که‌ن، گوتی: به‌ره به‌ره زۆر دمبن یا که‌م ده‌که‌ن؟ گوتم: نه‌خه‌یر، به‌لکوو رۆژ به‌رۆژ زۆر دمبن، گوتی: باشه که‌س هه‌یه له‌وانه‌ی که‌ده‌چه‌ سه‌ر نه‌و ئایینه، له‌پاشا لئی بیزار ببئ و پاشگه‌ز ببیته‌وه‌و و مرگه‌پړئ و وازی ئی ببینی؟ گوتم: نه‌ه، گوتی: نه‌ی په‌یمان ده‌شکینی و بئ په‌یمانه یان نا؟ گوتم: تا ئیستا بئ په‌یمانیمان ئی نه‌دیوه، به‌لام ئیستا که په‌یمانیکمان له‌نیواندا هه‌یه، ریکه‌وتووین له‌سه‌ر شه‌ر و هستان و شه‌ر نه‌کردن بۆ ماومه‌یکی ناوبراو، جا نازانین دمیاته سه‌ر یانا.

نه‌بو سوفیان گوتی: به‌خودا ته‌نیا نه‌م وشه‌یه نه‌بئ مه‌ودای تری نه‌دام، که تیچینیکی تی چینم و نه‌نگی له‌ پیغه‌مبه‌ر بگرم. گوتی: نه‌ی باشه که‌سی تر له‌پیش نه‌مه‌وه، قسه‌ی وای کردوو له‌ناوتانا؟ گوتم: نه‌ه، نه‌نجا به‌ زوبانه‌که‌ی خۆیی گوت: پئی بلئ: که‌من لیم پرسیت له‌لایه‌نی به‌چه‌و ره‌سه‌نی نه‌م پیاوه‌وه، تۆ وه‌لامت دایه‌وه گوتت: که هه‌تا بلتیت خانه‌دان و

وہجاخلزادمیہ لہناوماننا، ئەومیش ئادابو نہریتی ھەموو پیغەمبەرئ بوو، ھەموویان وانە، ھەمرکاتئ خودا ویستبیتی پیغەمبەرئ بنیرئ، کەسیکی خانەدان و وہجاخلزادمی ھەلبزاردووہو کردوویتی بە پیغەمبەر و ناردوویتی بۆسەر ھۆزمکە ی خۆی، لیشم پرسیت کە ئایا باوو باپیرانی ئەم پیاوہ شایان تیابووہ یانا، تۆ گوتت نە، منیش لەدئی خۆما گوتم: ئەگەر لەباوک و باپیرانیا پادشا ببوايە دەمگوت پیاویکە داوی مولک و دمولەتی باوک و باپیرانی دماکتەوہ، پرسیاریشم ئ کردیت ئایا پەیرموانی ئەم پیاوہ رمشە خەلک و کۆمەلە ی مسکینەکانن، یا ناغاو بەگزادەکانن، ئەومبوو تۆ گوتت لازمبوون و مسکینەکان پەیرموی دماکتەن.

لەرستیدا ھەمیشە زۆربە ی پەیرموانی ھەموو پیغەمبەرئ ئەو جۆرە کەسانەن. لیشم پرسیت ئایا لەپیش ئەوہدا کە بلئ من پیغەمبەرم درۆتان ئ دیبوو، تۆ گوتت نە، منیش گوتم: چۆن دمیئ لەگەل خەلکا درۆنەکا، بەلام لەپاشا بجئ درۆ لەگەل خودادا بکا، شتی وانابی، من لەتۆم پرسی ئایا کەسی ھەمە لەشویئکەوتوانی، کە بجیتە سەر دینەکە ی و کە شارمزابی ئ پەیدا کرد وازی ئ بەئنی و بەدئی نەبی؟ تۆ گوتت نە، لەرستیدا ھەمرکاتئ دل کە خوشیی باومرو ئیمان بجیزئ و تامو جیزئ ئ و مریگری، ئیتر ھەتا ھەتایە ئەو ھینکی باومرە لەو دلە نارامە دمرناچی و دمیئ بەگول و بولبول؟ من لەتۆم پرسی ئایا پەیرموانی ئەو لەزۆرین، یا لەکەمین؟ تۆ گوتت ھەتا دی زۆرتر دمیئ! ھەموو نایین و بیرو باومریکی دروست ئاوايە، ھەر لەزیادبوونە، ھەتا لەئەنجاما سەردەمگری و تەواو دمیئ، من لەتۆم پرسی ئایا شەرو شۆرو جەنگتان لەگەلدا کردووہ، تۆ گوتت جەنگو شەرمان لەگەلدا کردووہ تا ئیستا جەنگی نیوانمان دوو بەختی بوو، جارئ ئەو دمیباتەوہو جارئ ئیمە دمیبەینەوہ، لەرستیدا ئەمە رموشتی ھەموو پیغەمبەرئ بوو، لەسەرمتاوہ تاقی دمرینەوہو دوو چاری

سەراسى و ئىش و نازار دەبن، بەلام لەئەنجامدا ئەوان سەردەكەون، كەخۇر
 ھەلھات بەرە بەرە سوپاى زۇرو ستەم و ناھەقى ئاو دەكرىتە ژىرى و گوئولەى
 دەكەوئتە لىژى، من لەتۆم پەرسى ئايا پەيمان دەشكىنئى يانا؟ تۆ گوتت: خاوم
 پەيمانە و پەيمان ناشكىنئى، ئەمەيش شىو و رەفتارى گشت پىغەمبەرەنە،
 پىغەمبەرەن (عليهم الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ھەت پەيمان ناشكىنئى و بەئىن دەبەنە سەر،
 من لەتۆم پەرسى ئايا كەسىكى تر لەپىش ئەمدا ئەم داوايەى ئەوى كەردو و
 لەناوتانا و گووتوئەتى من پىغەمبەرم، تۆ گوتت نە، منىش لەدى خۇما گوتەم
 ئەگەر كەسىكى تر لەپىش ئەمدا ئەم قەسەى بگوتبايە دەمگوت: ئەم پىاو مەيش
 لاساى ئەو قەسە كۆنەيە دەكاتەو!!

ئەبو سوفيەن گوتى: ئەنجا ھىرقەل گوتى: ھەرمانتان بەجى پىدەكاو دەئى
 چى بكەن و چى مەكەن؟ گوتەم: پەيمان دەئى: نوئىز بكەن، زەكات بەدن، خەزەم
 دۆست بن و بۆ خەزەم باش بن و مافى خەزەمەتى بەجى بەئىن، دەست پاك بن،
 داوئىنپاك بن، دەم و دىپاك بن، بەندەمى ساغ بەس بۆ خوداى گەورە بكەن، ھىج
 شتئى نەكەين بە ھاوئەل و ھاوبەش بۆ خودا، واز لەوئەت و خودا دروئىنەنە بەئىن
 كە باوك و باپەرەنمان لەكۆنا دەمیانپەرسەن.

ھىرقەل گوتى: ئەمەى تۆ دەمىلئىت لەبارەى ئەو پىاو دەو ئەگەر راست و
 دروست بى و ئاوابى وەك دەمىلئىت، ئەو پىغەمبەرە، من دەمزانى كە ئەم
 پىغەمبەرە بەزووى پەيدا دەبى و دى، بەلام نەمەدزانى كە لەئىوئە ئەى
 كۆمەئى عەرەب!

وئەم بەش بەحالى خۆم ئەگەر بزانەم قوتار دەبەم دەگەمە لای، ھەزەدەكەم
 بچەم بۆ خەزەمەتى، ئەگەر لەلای دەبووم قاچەكانىم دەشۆرد، بەخودا، قەلەمەرو و
 دەستەلاتى ئەو دەگاتە ئەم شوئىن پايانەى منىش، وەخاكى بەئىتولەقەدىس و
 ھەموو ولاتى شام و رۆم داگیردەكا، ئەبو سوفيەن گوتى: لەپاشا داواى نامەكەى

پېغەمبەرى كړدو خوښېدېه وه، ناوړېكېكه كې ئه مه بوو: به ناوې خودای به خشنده میهره بان، له موحه مېه ده وه كه بهنده و پېغەمبەرى خودایه، بۆلای هېرقلې مه زنی رۆم، سلاوو دروود له په پرموانی رېگه ی راستی، سلاو له راستی خوازان! له پاش ئه مه من داوات ئی دمكه كه ئیسلام ببیت، ئیسلام ببه له ههردوو جیهاندا، سهلامت دمبیت، ئیسلام ببه خودا له باتی جارئ دوو جار پاداشت دمداتی، چونكه هه موو خاومن نامه یه کی نو موسوئلمان دوو پاداشی باشی بۆهیه، سهرمپای ئه ومیش كه دمبی به ماموستان نیشاندیری خیر بۆ هه موو دمست و پېومنده كې خۆتو دمبی به سهر مەشق بۆیان، نه گهر سهر پېچیش ده كې و گهر دنكه چی بۆ ئیسلام ناكه ی نه وه بزانه كه هه م ئۆبال و گوناھی خۆتو هه م ئۆبال و گوناھی مسكین و وهرزیرمكانش له نه ستوی تۆیه، چونكه نه وان ژیردمستی تۆن و چاویان له دهمی تۆیه، هه رومها داوات ئی دمكه م به هو ی ئه م نایه ته یشمه وه كه دمفه رموی: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ} - بقرة ۶۴/۲.

واته: نه ی نه هلی کیتاب! نه ی خاومن نامه گان! نه ی کۆمه له یی كه خودا په یام و نامه ی خوی به هو ی پېغەمبەری له پېغەمبەره گانی خۆیه وه بۆ ناردوون! و مرن بۆسهر و مرگرتنی تاقه هه رمایشتی، كه بۆ ئیمه و بۆ ئیوه په كسانه و چون په كه، به بی جیاوازی، كه بریتیه له نیاز پاکی و ساخی له گهل خودادا، وه ئه م مه بهسته یش به م چهن یاسایه دیته جی:

یه كه م: عیبادمت و په رستن و خودا په رستی بۆ كه سی تر نه كه یین بۆ خودای

كه وره نه بی.

دووم: هاوئل و كورو كچ و باوك و دایك و كه سوکار بۆ خودا بریار نه دمین.

سپیهم: له ناو خو مانا په کتری نه کهین به خداو وهك خدا بیکهین به خاومن

فهرمان و شت حه لالو حهرام بکا بو مان، به بی و مرگرتنی فهرمان له خداوه.

جائه گهر نهو خاومن نامانه پشتيان له م په ندو ناموژو فهرمايشته راستو دروسته کرد، وه سهر پيچيان له يه کتايي په رستي کرد، وه نه هاتن به دهم نه م جوړه پيشنياره جوانه وه، نهوا تو نهی پيغهمبر! هم خوتو هم په پرهمکانت، پيان بلين: حه قو راستی دیارو ناشکرايه و به لگه نه ويسته ني مه قه بوولمانه، ني وه قه بوولی ناکه ن، که واته: ني وه ناگادارين و به شايهت بن که ني مه گوپرايه لی فهرمانی خوداين و موسولمان و ملکه چی فهرمانی نه وين).

نه بو سوفيان فهرمووی: که هير قه ل له خویندنه وهی نامه که بو وه، له دموری بوو به زله زلو قاوو قیزو قهرمقر، ني تر دستووردرا ني مه کراينه دمروه، که چو وينه دمروه به هاوړيکاني خومم گوت: به راستی کاری کورپه که ی نه بو که بشه تهواو گه وړه بووه، خو نه و متا پادشای روميش ليی دمترس!

(نه بو که بشه باوکی شيری پيغهمبره، ميړدی حه ليمه ی سه عدی په يه که دايه نی پيغهمبر بوو).

نه بو سوفيان فهرمووی: ني تر هر له وکاته وه، من دهمزانی که کاروباری پيغهمبر (دروودی خودای له سهر بي) سهر دمه که وئو گومانم له ودا نه بوو، تا نهو روژه ی خودا کردمی به موسولمان و چوومه سهر نايینی ئيسلام!

روونکرده نه وه:

نه بو سوفيان ناوی سه خری کورپ حهر به، له پيش ئيسلام بوونا، دوژمنی کی سهر سه ختی ئيسلام و موسولمانان بوو، دايکی نه بو سوفيان ناوی سه فييه ی کچی حهر بی نه له يلا لييه يه، له باوکه وه پووری مه يمونه ی هاوسه ری پيغهمبره

(دروودی خودا لهسهر پيښه مېهرو رمزای خودا لهسهر هه موو هاوډل و هاوسهرو بهير هوانی بئ). ټه بو سوفيان به ته مهن دسال له پيښه مېهر گهورتر بوو، سالي نازادکردن (فتهج) ي مهککه نيسلام بوو، له غه زای حونه ينا له گهل موسولمانانا بوو، هه روا له غه زای تانيفا، له روژي ئو خودو له روژي نه حزابا، سه روکي بته پرسته کان بوو، بهر له وه نه بو سوفيان نيسلام بيئ، پيښه مېهر ئوم حه بيبه ي کچي ټه بو سوفيان مارمکرد بو خو، ټه م زاتانه فهرمووده گاني ټه ويان گيرپروته وه: ټيبنو عه عباس و قهيسي کورپ حازيم و موعاوييه ي کورپ. له روژي غه زای طانيفا چاوکي پيکرا، چوو بولای پيښه مېهر (دروودی خودای لهسهر بئ) عهرزيکرد، دمبيني چاوم له ريگه ي خوادا ئاوا پيکراوه، فهرمووي: (نه گهر ئارمزوو دمکه يت له خودا دمپاريمه وه چاوت چاک دهکاته وه، حه زيش دمکه يت له باتي چاوت خودا به هه شتت پي دها). فهرمووي: به هه شت هه ل دمبزيتم.

له ناخرو ئوخري ته مهنيدا کوږبوو بوو، خولامه که ي دمستي رادمکيشاو چاو ساغي دمکرد، له سه رده مي جينشيني پيشه وا عوئمان دا، به دمردی خودا، له ته مهنی هه شتاو هه شت ساليډا، له شاري مه دينه ي نازدار، له سالي (۳۰) سيي کوچيدا، کوچي دوايي کرد.

دهلئن: وهک پي دهگوترئ ټه بو سوفيان، پيشي دهگوترئ: ټه بو حه نظله، به ناوی کورپکي تريه وه که ناوی حه نظله بووه، گوايه له غه زای به درا، به کافري، به دمستي ئيمامي عه لي کوژراوه. بروانه ټه م جيگه يانه:

۱- بوخته ي صه حيي موسليم، ژياننامه ي ئوممولوئمنين، مهيموونه ي هاوسهري پيښه مېهر، ژماره: (۱۱۷).

۲- ئوم حه بيبه ي هاوسهري پيښه مېهر، کچي ټه بو سوفيان ژماره: (۳۷۰) له بوخته ي موسليم.

- ۳- موعاوییه‌ی کوری نه‌بو سوفیان، ژماره: (۱۹۷) له پوخته‌ی موسلیم.
- ۴- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۷) نه‌بو سوفیان.
- ۵- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۶۳) معاویه.
- ۶- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۱۵۴) مه‌یموونه.
- ۷- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی دووهم، ژماره: (۶۱۴) نوم حه‌بیبه.
- ۸- تاج به‌رگی سنیهم ته‌رجه‌مه کوردیه‌که‌ی زنجیره: (۳۳)، ژماره: (۳۴۲۲) موعاوییه.

- ۹- تاج به‌رگی/۳، زنجیره: ۳۴، ژماره: ۳۴۲۴. أبو سوفیان.
- ۱۰- تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۰۹۴ نوم حه‌بیبه که‌شووی کرد به پیغه‌مبهر.

(۲۸) باب فی غَزْوَةِ حُنَینٍ باسی غه‌زای حونه‌ین

۱۱۶۳- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الْبَرَاءِ فَقَالَ: أَكُنْتُمْ وَلَيْتُمْ يَوْمَ حُنَيْنٍ يَا أَبَا عُمَارَةَ؟ فَقَالَ: أَشْهَدُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ مَا وَلَّى وَلَكِنَّهُ انْطَلَقَ أَخْفَاءُ مِنَ النَّاسِ، وَحُسِرَ إِلَى هَذَا الْحَيِّ مِنْ هَوَازِنَ وَهُمْ قَوْمٌ رُمَاءَ فَرَمَوْهُمْ بِرِشْقٍ مِنْ نَبْلِ كَانَتْهَا رِجْلٌ مِنْ جَرَادٍ، فَأَنْكَشَفُوا، فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو سَفْيَانَ بْنُ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُودُ بِهِ بَغْلَتَهُ، فَتَزَلَّ وَدَعَا وَاسْتَنْصَرَ وَهُوَ يَقُولُ: «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلَبِ. اللَّهُمَّ نَزِّلْ نَصْرَكَ». قَالَ الْبَرَاءُ: كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا احْمَرَ الْبَاسُ تَتَقَى بِهِ، وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِنَّا لِلَّذِي يُحَادِي بِهِ، يَعْنِي النَّبِيَّ

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحدیث: ۴۵۹۲ = ۴۵۸۰ فم. تجرید ۳/۳۱۰، رقم: ۱۱۸۳

= ۲۸۶۴، ۲۸۷۴، ۲۹۳۰، ۳۰۴۲، ۴۳۱۵، ۴۳۱۶، ۴۳۱۷} : (۱۱۳۳)

ئەبو ئىسحاق (رحمەتى خودای ئى بى) فەرمووی: پیاوئى ھات بۆلای بەرائى كۆرى عازىب، عەرزى كرد: ئەى باوكى عومارە! ئايا راستە ئىوھى ھاوھالانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لە رۆژى غەزای حونەیندا ھەلھاتوون و دەورى پىغەمبەرتان چۆل کردووھ؟ فەرمووی: ئەگەر ئىمە ھەموو ھەلھاتىبن، دياره پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) لەگەلمان بوو، نەبەخودا شتى وا نەبوو، نە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەلھات و نەئىمە لەدەورى ھەلھاتىن، بەلام مەسەلەكە خۆى ئاوا بوو: (جەھىل و ھەرزەكارە بزىوو بى ئەزموونەكان، لە ياران و ھاوڕێيانى پىغەمبەر (دروودى خودا لە پىغەمبەر و رمزای خودا لە يارانى بى) بەدەستى رووتى بى جەك، بەبى زىو و قەلغان ھاتبوون بۆ ئەو شەپە سەختە، جا لەناكاو لووتيان تەقى بەلووتى كۆمەلەى لەشكرى ھەوازين و بەنى نەسرەو، ئەوانىش ھۆزىكى تىر ئەندازى چاك بوون، دەست راست بوون، مەگەر بەدەگمەن تىريان بەھەلە بجوايە و نىشانى نەپىكايە، دىنا تىريان لەزەوى نەدەدا، ئىتر لەپر بوو بەشەر، ئىمە لەسەرمتاوە ھەر كەپىيان گەيشتىن شالامان بۆ بردن و ھىرشان بردە سەريان، ئىتر ئەوان شكان، بەلام پىش ئەوھى بەتەواوى پەكيان بکەوى، موسولمانەكان ئالان بەتالان كۆکردنەوھو، ئىتر ئەوانىش ھەليان بۆ رەخساو لەپر تىر بارانىكى وایان كردىن، مەگەر چۆنھا دىنا تىريان بەزايە نەدەچوو، بەتىر دەسپىژى وایان ئى دەكردىن،

(۱۱۳۳) تجرید ۲/۳، ژمارە: ۱۱۸۳ = ۲۸۶۴ بخارى. بوختەى موسلىم ۳/۳، ژمارە: ۱۱۹۰ = ۴۵۹۲ شىخا

دمتگوت پۇلە كوللە زەردمىيە، كە لەئاسمانەوہ ببارى، ئىتر ئەمەبوو بەھۇى ئەوہ
كە لەپاش ئەو سەرکەوتنە لەشكرمكەى پىڭەمبەر شكست بهيئن.

بەلام پىڭەمبەر و بەشى لەيارانى خۇيان راگرت و نەبەزىن و حەزرىت
فەرمانى كرد بە عەبباسى مامەى بانگى ھاوہلان بكاتەوہ بۇلاى پىڭەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) ئەو جا ھاوہلان و موسولمانان بەرمو پىڭەمبەر
گەرانهوہ و لەدەورى كۆبوونەوہ لەو كاتەدا پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) بەسوارى هېستەرە ماچە سېپىيەكەى خۇى بوو، ھەر باكىشى لەبىباومرەكان
نەبوو، وە ئەبو سوفيانى كورى حارىنى كورى عەبدولوططەليب، كە ھەق
نامۇزاي خۇى بوو، هېستەرمكەى بۇ رادەمكىشا، جا پىڭەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) دابەزى و نزاي كردو پارايەوہ و داواى پىرۇزى و سەرکەوتنى لەخودا
كردو فەرمووى:

أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

واتە:

مەن پىڭەمبەرم نەوەك درۆژن عەبدولموتتەليب بابە گەرەسەن !!
وہ دىشى فەرموو: (اللَّهُمَّ نَزَّلْ نَصْرَكَ: ئەى خودايە! سەرکەوتن و پىرۇزى
خۆت بىەخشە بە خۆشەويستانى خۆت).

بەراء (رەزاي خوداى لەسەر بى) فەرمووى: سویندم بەخودا، ئىمەى يارانى
پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كاتى شەر گەرم دىبوو، خۇمان دەدايە
پال پىڭەمبەر و لەپەنا ئەودا خۇمان دەپاراست، پىاوى ئازامان ئەو كەسەمان
بوو، كە لەشانى ئەوموہ بوایە!!).

روونکردنهوه:

واتای (كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا أَحْمَرَّ الْبَاسُ نَتَّقِي بِهِ) أَي جَعَلْنَاهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْعَدُوِّ وَقَمْنَا خَلْفَهُ نَحْتَمِي بِهِ}. واته: لهشهره پيغه مبهريمان دهخسته نيواني خويمان و نيواني دوژمنه وه و نيمه له پشتيه وه دهموستان و له پهنا نهودا خويمان دپاراست.

{بروانه: رفع الخفا شرح الشفا لابن الحاج الكردي مجلد ٢/، ص ٦٥}.

١١٦٤- قَالَ رَجُلٌ لِلْبِرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَفَرَرْتُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قَالَ: لَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَفِرَّ إِنَّ هَوَازِنَ كَانُوا قَوْمًا رُمَاءَ وَإِنَّا لَمَّا لَقِينَاهُمْ حَمَلْنَا عَلَيْهِمْ فَأَلْهَزَمُوا فَأَقْبَلَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى الْغَنَائِمِ وَاسْتَقْبَلُونَا بِالسَّهَامِ فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَفِرَّ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ وَإِنَّهُ لَعَلَى بَغْلَتِهِ الْبَيْضَاءِ وَإِنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخَذَ بِلِجَامِهَا وَالتَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:

أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

(الحديث ٢٨٦٤، أطرافه في: ٢٨٧٤، ٢٩٣٠، ٣٠٤٢، ٤٣١٥، ٤٣١٦،

(٤٣١٧): (١١٦٤)

پياوئ عهرزی بهرائی کورې عازیبی کرد: نهی نهبو عوماره! نایا راسته نیوهی هاوه لانی پیغه مبهري له رۆزی غهزای حونهین دا هه لهاتوون و دهوری پیغه مبهريتان چۆل کردووه؟ فهرمووی: نهگهر نيمه هه موو هه لهاتبین دياره پیغه مبهريش (دروودی خوی له سهر بی) لهگه لمان بووه، نه به خودا شتی وا نه بووه، نه پیغه مبهري (دروودی خوی له سهر بی) هه لهاتو و نه نيمه له دهووری هه لهاتین، به لأم مهسه له که خوی ناوا بوو:

(جەھىل ۋ ھەرزىمكارە بى ئەزمۇنەكان لەپاران ۋ ھاورپىيانى پېغەمبەر -
 دروودى خودا لەپېغەمبەر ۋ رمزاى خودا لەپاران بى - بەدەستى رووتى بى
 چەك ھاتبوون بۇ ئەو شەرە سەختە جا لەناكاو لووتيان تەقى بەلووتى
 كۆمەلەى لەشكرى ھەوازين ۋ بەنى نەسرەو، ئەوانىش ھۆزىكى تىرئەندازى
 چاك بوون، دەست راست بوون، مەگەر بەدەگمەن تىريان بەھەلە بچاويەو
 نىشانى نەپىكايە، دىنا تىريان لەزموى نەدەدا، ئىتر لەپر بوو بەشەر، ئىمە
 لەسەرمتاو ھەركەپىيان گەيشتىن شالومان بۇ بردن ۋ ھىرشمەن بردنە سەريان
 ئىتر ئەوان شكان، بەلام پىش ئەو ۋى بەتەواۋى پەكيان بکەۋى، موسولمانەكان
 ئالان بەتالان كۆكردنەو، ئىتر ئەوانىش ھەليان بۇ رەخساو
 لەپر تىربارانىكى واپان كردين، مەگەر چۇنھا دىنا تىريان بەزايە نەدەچوو، ئىتر
 ئەمە بوو بەھۋى ئەو ۋە كە لەپاش ئەو سەركەوتنە سەرمەتايە،
 لەشكرەكەى پېغەمبەر - دروودى خودا لەپېغەمبەر ۋ رمزاى خودا لە
 لەشكرەكەى بى - شكست بەيىن.

بەلام پېغەمبەر(دروودى خۋاى لەسەر بى) ۋ زۆرى لەپارانى خۇيان راگرتو
 نەبەزىن ۋ ھەلئەھاتن، ھەزرىت(دروودى خۋاى لەسەر بى) فەرمانى كرد
 بەعەبباسى مامەى، بەو دىنگە گەورەى خۋى بانگى ياران بىكاتەو ۋ بۇلاى
 پېغەمبەر(دروودى خۋاى لەسەر بى) ئەوجا ياران ۋ موسولمانان گەرانەو ۋ بۇلاى
 پېغەمبەر ۋ لەدەورى كۆبوونەو، ۋ ھەلئەھەتى شىرانەيان بىردە سەر
 ناموسولمانەكان، ۋ لەگەلئاندا پىك ھەلپىزان، لەودەمەدا بەچاۋى خۇم خودى
 پېغەمبەر مەدى، بەسۋارىي ھىسەرە ماچە سىپەكەى خۋى بوو، ھەر باكى
 لەكافران نەبوو، ئەومندە پىشتى بەسەركەوتنى خۋاى ئەستۋور بوو،
 ۋ مەبوسوفيانى كورى حارىشى عەبولوططەلىب كە ئامۇزاى خۋى بوو، ۋ مېراى
 شىرىشى بوو جەلەۋى ۋ لاخەكەى بۇ رادەكىشا، جا ھەزرىت(دروودى خۋاى لەسەر

بئ دابه‌زی و پاراپیه‌وه داوای پیروزی و سهرکه‌وتنی له‌خودا کرد، و مشتێ چه‌وی هه‌لگرت و وماندی به‌رووی ناموسو‌لمانه‌کانداو فه‌رمووی: (شاهت الوجوه: روویان بشیوئ) نه‌وجا خوش خوش دمیقه‌رموو:

أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

واته:

من پیغه‌مبه‌رم نه‌وه‌ک دروین عبدالله‌وتته‌لیب بابه‌ گه‌ره‌سی من!!

فه‌رمووی: ئینجا پیغه‌مبه‌ر هاو‌پیکانی خوێ ریز کردموه‌و سهرله‌نوئ هه‌لمه‌تی شیرانه‌یان برده‌موه‌و دوژمنیان تیک و پیک شکاند (تاج/۸/۱۲۵ز-۴۹+ج- ۲۳۸ز-۹۶. غه‌زای حونه‌ین).

(۲۹) باب غَزْوَةِ الطَّائِفِ

باسی غه‌زای تانیف

۱۱۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا حَاصَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الطَّائِفَ فَلَمْ يَنْلِ مِنْهُمْ شَيْئًا قَالَ: (أَنَا قَافِلُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) فَتَقَلَّ عَلَيْهِمْ وَقَالُوا: نَذْهَبُ وَلَا نَفْتَحُهُ وَقَالَ مَرَّةً: (تَقْفُلُ) فَقَالَ: (اغْدُوا عَلَى الْقِتَالِ فَعَدُّوا فَاصَابَهُمْ جِرَاحٌ) فَقَالَ: (أَنَا قَافِلُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ) فَاعْجَبَهُمْ فَضَحَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث: ۴۳۲۵، طرفاه في: ۶۰، ۷۴۸۰): (۱۱۶۵)

عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری عومه‌ر (رمزای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: له‌پاش غه‌زای حونه‌ین و نه‌وتاس پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لی بئ) دموره‌ی خه‌لکی هه‌لای تاییزی دابه‌ه‌لام زه‌به‌ری پی نه‌بردن، فه‌رمووی: (خودا هه‌زکا

(۱۱۶۵) تجرید/۴، ژماره: ۱۵۹۲ = ۴۳۲۵ بخاری. مسلم: ۱۷۷۸ = پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۱۹۲ =

دمگه پښنه وه) یارانیش (رمزای خودایان لی بښ) له بهریان گران بوو، فهرموویان: (چون بگه پښنه وه، خو نیمه هیشتا قه لاکه مان نازاد نه کردووه؟). فهرمووی (دروودی خودای لی بښ) (دمسبه ینی سهر له بهیانی برپون بو شهر و هه لکوتنه سهریان) جا بو سبه ینی که چوون، بو شهر و ههرا، له سهر لیواری شووړی قه لاکه وه به دووړه تیر هندی له موسولمانان زامار بوون و مهیچیشیان پی نه کردن، پیغه مبه (دروودی خودای لی بښ) دیسان پیی فهرموونه وه: (خوا حمزکا سبه ینی دمگه پښنه وه!) فهرمووی: که چی نهمجاره یاران گه رانه ومیان به دل بوو، رهنه یان نه بوو، پیغه مبه (دروودی خودای لی بښ) که بیینی وای رایان گوری و نه وانیس له پاش نه زموون و تافی کردنه هاتنه سهرقه کهی نهو، له حاله یان پیکه نی). (تاج/ ۸ ل/ ۲۴۲ ز/ ۹۸ - غمزی تائیف).

(۳۲) بَابُ إِزَالَةِ الْأَصْنَامِ مِنْ حَوْلِ الْكَعْبَةِ لابردنی بته کان له دهوړی کابه ی پیروز

۱۱۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ، وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ نُسْبًا فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ كَانَ بِيَدِهِ، وَيَقُولُ: «جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا» (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ)، زَادَ ابْنُ (أَبِي) عُمَرَ يَوْمَ الْفَتْحِ. {الحديث: ۴۶۰۱ = ۴۵۸۹ فم. تجرید/ ۴/ ۳۳۰، رقم: ۱۵۸۷ = ۴۲۸۷، ۴۷۲۰} : (۱۱۶۶)

عبدالولای گوری مه سعوود (رمزای خودای لی بښ) فهرمووی: له پوزی نازاد کردنی شاری مه که دا، که ناوداره به فته چی مه که، کاتی پیغه مبه

(۱۱۶۶) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۵۸۷ = ۴۲۸۷ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۸۳ = ۴۶۰۱ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۴۶ رقم الباب/ ۳۲).

(دروودی خودای لهسهر بئ) هاته ناو شاری مهککهوه، لهوکاته‌دا به‌گرد (دهور)ی مالی بهیتا سئ سهدو شهست بتی لی بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسهر بئ) داردهستیکی به‌دهسته‌وه بوو، دهیژمند به‌چاوی یه‌ک بهیه‌کی په‌یکه‌ری بته‌کانداو بته‌کان به‌فه‌رمانی خودا، گهرچی چه‌سپ کرابوون به‌زمویه‌که‌وه، ده‌که‌وتن به‌پشتداو هنگه‌و تلوور ده‌که‌وتن و پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسهر بئ) ده‌یژه‌رموو: {جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا - الإسراء - ۱۸/۱۷}. واته:

هه‌ق و راستی و دروستی واهات، نایینی پیروزی نیسلام سه‌رکه‌وت، جیگه‌ی بهشتی هیچ و پووج و نایینی پروپووجی بته‌هرستی له‌ق کردو راپیچ و رامالی کرد، له‌راستیدا سه‌رده‌می پروپووجی به‌سه‌رچوو، شتی و باوی نه‌ما، روژ روژی نیسلامه که‌ریکی هو‌شی ساخه، روژی کوفرو بته‌هرستی و شتی و ته‌واو).

وه هه‌رومه‌ها خو‌شه‌ویست (دروودی خودای گه‌وره‌ی له‌سهر بئ) دوا به‌دوای نه‌مه، نه‌م نایه‌ته‌ی تریشی ده‌خوینده‌وه: {جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ - سَبَأ - ۴۹/۳۴}. واته:

ئه‌ی موچه‌مه‌دا! بژه‌رموو: و روژی حه‌ق هه‌له‌هات و نوورو تیشکی نایینی پیروزی نیسلام بلا و بو‌وه به‌هه‌موو جیهاندا، نیت‌ر نایینی بته‌هرستی و شتی و هیچ و پووج، باوی نه‌ماو، سه‌رده‌م و کاتی به‌سه‌ر چوووه و بنه‌بر بووه، وه بپرای بپرای جاریکی تر ریز په‌یدا ناکاته‌وه و سه‌ر هه‌ل ناداته‌وه!). {تاج/۴/۳۲۴، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۳۹۶۸ - سوورمتی نیسراء - ۴/ج/۴}.

روونکردنه وه:

۱- نیمامی موسلیم (رحمهتی خودای گه وره ی لی بی) له سی ماموستای خوږه وه، نه م فرمودمیه دهگیریته وه، که بهر یز نه م سی بهر یزمن: ۱- نه بوبه کری کوری نه بو شه یبه. ۲- عه مری نه لنافید. ۳- ئیبنو نه بی عومه ر، وه ک خو ی له سه رمته ی رسته ی نه م فرمودمیه وه، ده فرموی: (حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَ عَمْرُو النَّاقِدُ، وَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ... تَادَوِي) جا نیمامی موسلیم بو مان روون ده کاته وه، که که م جیاوازی له نیوانی گیراومکانی نه م سی ماموستایه یدا هه یه، ماموستای په که م و دوو ده می، له سه رمته ی ده می فرمودمیه وه ناویان فرموده:

{دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَاسْتَوْنَ نَصْبًا فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ كَانَ بِيَدِهِ وَيَقُولُ « (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) ، (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ).

به لام ماموستای سییه می، که ناوی موحه ممه دی کوری په حیای کوری نه بو عومه ری نه له ده دنییه، وشه یه کی له م سه رمته یه پتر کردووه و ناوی گیراومته وه: {دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ، يَوْمَ الْفَتْحِ، وَحَوْلَ الْكَعْبَةِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَاسْتَوْنَ نَصْبًا فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ كَانَ بِيَدِهِ وَيَقُولُ « (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) (جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ) زَادَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ يَوْمَ الْفَتْحِ}.

نه مه ی عه رزکرا واتای نه و رسته یه یه که نیمامی موسلیم له کو تایی له فزی نه م فرمودمیه وه، به ده ق ده فرموی: {زَادَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: يَوْمَ الْفَتْحِ}.

نه م جوړه وردمه کارییه و واتای وشه کان و مبه ست له رسته کان، له سه رمته وه، له ناو زانا بهر یز مه کانا، زانراون و خه لکه که به ناسانی له م هیمو و نامازانه حالی

دمبوون و رۆژانه مامۆستاكانيان بۆيان روون دمكردنهوه، بهلام ئیستا، بهتایبمت لهولاتی نیمه، شتهكه وهك مهتهل و یانسیبی لی هاتووه، ههركهسی شتی دهلی، گرتی نهوا باشه، نهیگرت نهوا تو موجتههیدی، نابی تهماعی زۆرت ههبی، بادوو نهجر نهبی یهك نهجری!!

بهراستی زۆربهی موتهرجیمهکانی کوردستانی خۆمان موجتههیدن، نهوهك و مرگپر، چونكه دهقهكه بهپی اجتهاد و بۆچوونی چهوتی خۆیان و مردمگیرن، جا نهگهر راست دمرجوو نهوه تهقلهی مامه چهمهیه، خو نهگهر ههله دمرجوو نهوه جیگهی خۆیهتی، چونكه لهچهوت ههر چهوت دمی.

۲- لهراستیدا، نهوهی كه لهبهرجاوه، نهفهرمایشته راست و دروسته، نهومتانی رۆژ بهرۆژ، رۆشنیری نوو و زانستی راست و دروست، بهره دمستین و ئایینی راست سهردهكهوی و دلی مهردووم رۆشن دمکاتهوهو جی بهبیرو باومری رزیوی گهندهلی کۆن لهق دمکا، نهگهر بیئو فیرعهونانی سهردهم، كه نهفهرته ئیلحادی و عیلمانییهانه باشتین نموونهن بۆ فیرعهون و نهمرودو فاروونهکانی سهردهمهکان، نهگهر بیئو نهفهرعهون و دمسته و بهستهکهیان، مهودای نووکی خامهی رۆشنبیران بدمن و بهرمشهباي سهبوونی نهتۆم و بهچهرد دووکهلی شهرو شۆر، بلیسهی چراکانیان نهکوژینهوه، لهماومیهکی زۆرکهما، بهره بهره سهر رووی زموي دمی به باخی بهههشت. ئیتر پهنا بهخودا.

(۲۴) باب صَلَاحُ الْخُدَيْبِيَّةِ فِي الْخُدَيْبَةِ

بهستنی پهیمانی ریکهوتنی هودهیبیه له گوندی هودهیبیه

۱۱۶۷- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا أُخْصِرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ الْبَيْتِ صَلَاحَهُ أَهْلُ مَكَّةَ عَلَى أَنْ يَدْخُلَهَا فَيُقِيمَ بِهَا ثَلَاثًا، وَلَا يَدْخُلَهَا إِلَّا بِجُلْبَانِ السَّلَاحِ: السَّيْفِ وَقِرَابِهِ، وَلَا يَخْرُجَ بِأَحَدٍ مَعَهُ مِنْ أَهْلِهَا، وَلَا يَمْنَعُ

أَحَدًا يَمْكُثُ بِهَا مِمَّنْ كَانَ مَعَهُ، قَالَ لِعَلِيٍّ: «اَكْتُبِ الشَّرْطَ بَيْنَنَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ»، فَقَالَ لَهُ الْمُشْرِكُونَ: لَوْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ تَابَعْنَاكَ، وَلَكِنْ اَكْتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يَمْحَاها، فَقَالَ عَلِيٌّ: لَا وَاللَّهِ لَا أَمْحَاهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُرِنِي مَكَانَهَا»، فَأَرَاهُ مَكَانَهَا، فَمَحَاهَا وَكَتَبَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ، فَأَقَامَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَلَمَّا أَنْ كَانَ يَوْمُ الثَّلَاثِ، قَالُوا لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): هَذَا آخِرُ يَوْمٍ مِنْ شَرْطِ صَاحِبِكَ فَأَمْرُهُ فَلْيُخْرِجْ، فَأَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فَقَالَ: «نَعَمْ»، فَخَرَجَ. {الحديث: ٤٦٠٧ = ٤٥٩٥ فم. تجريد/٣/٢٣٣، رقم: ١١٢٨ = ٢٦٩٩ فتح الباری: (١١٢٧)}

بهراء (رمزای خودای مهزنی لی بی) دهفه رموی: سالی ریکه وتنی خودمیبیه، که ناموسولمانه کان ریگهی پیغه مبهرو هاو ده لانیان نه دا، که بچن بو کردنی عه مره، له نه نجامدا خه لکی مه ککه له گهل پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) ریکه وتن له سر نه مه: که پیغه مبهرو یارانی بچنه ناو مه ککه وهو سی رؤژ له وی بمیننه وه، بهو مهرجه که چه ک و شمشیرمکانیان به کیلاننه وه له ناو هه گبه دا بی، وه که سیش له خه لکی مه ککه له گهل خو یاندا نه بهن بو مه دینه، وه نه گهر که سی له هاو ده لانی پیغه مبهرو (دروودی خودای له سر بی) ویستی له مه ککه بمینیتنه وه، ریگهی بدهن و ریگهی مانه وهی لی نه گرن.

حه زرهت (دروودی خودای له سر بی) به عه لی فه رموو: (مهرجه که له نیوانمانا له سر نه مه شیومیه بنووسه: به ناوی یهزدانی به خشندهی میهره بان، نه مه نهو ریکه وتن نامه یهیه که موحه مبهدی پیغه مبهرو خودا ریکه وتوو له سه ری... ناموسولمانه کان گوتیان: نیمه نه گهر بزانیان که تو پیغه مبهرو

(١١٢٧) تجرید/٣، ژماره: ١١٢٨ = ٢٦٩٩ بخاری. پوختهی موسلیم/٣، ژماره: ١١٢٧ = ٤٦٠٧ شیخا

خودایت، ئیسلام دەبین و پەیرەویت دەکەین، کەواتە شتی وا نابێ، بەلام بنووسە: (موحەممەدی کۆری عەبدوللا).

حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: بەعەل کە وشە (پێغەمبەری خودا) بکوژنیتەوهو لەشوینی ئەوه وشە (کۆری عەبدوللا) بنووسی. بەلام عەل (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: نا، بەخودا نایسپرمەوه، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): جێگەکەیم پێ نیشان بده، من خۆم دەیکوژنمەوه، ئەهویش پێی نیشاندا، جا پێغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ) وشە (پێغەمبەری خودا)ی کوژاندموهو فەرمانی بە عەل فەرموو، نووسی: ئەمە ئەو رێکەوتننامەیە کە موحەممەدی کۆری عەبدوللا لەگەڵ قورمیشدا لەسەری رێکەوتوون، جا لەسالی ئاییندەدا بەپێی بەندەکانی ئەم رێکەوتننامەیە، پێغەمبەر و هاوڕێیانی هاتنەوهو عەمرمیان بەجێ هێناو سێ رۆژ لەناو مەککەدا مانەوه، لەسەری رۆژی سێیەمدا خەلکەکە بە عەلییان گوت: بەپێی مەرجهکە، هاوڕێکەت ئەمڕۆ دوا رۆژیەتی، دە پێی بلێ بابروا، عەلێش پێی گوت، ئەهویش فەرمووی: بەلێ باشە! ئینجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەشار دەرچوو. {تاج/۴، زنجیرە: ۷۶، ژمارە: ۴۵۵۴}.

ئەمە دەقی ژمارە: (۱۱۷۷)ی پوختە موسلیم بوو، بۆ ئەم فەرموودەیە، کە باسی چۆنیتی پەیمانی خودمیبییه دمکا، ئەمەیش ژمارە: (۱۱۲۸)ی تەجریدی بوخارییه، کە لایەنێکی تری ئەم باسو بابەتە روون دەکاتەوه:

عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ذِي الْقَعْدَةِ فَأَبَى أَهْلُ مَكَّةَ أَنْ يَدْعُوهُ يَدْخُلُ مَكَّةَ حَتَّى قَاضَاهُمْ عَلَى أَنْ يُقِيمَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَتَبُوا الْكِتَابَ كَتَبُوا هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالُوا: لَا نُقِرُّ بِهَا فَلَوْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا مَنَعْنَاكَ لَكِنْ أَنْتَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: (أَنَا

رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) ثُمَّ قَالَ: (لِعَلِيِّ أَمَحُ رَسُولُ اللَّهِ) قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَمُحُوكَ أَبَدًا فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكِتَابَ فَكَتَبَ: هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَا يَدْخُلُ مَكَّةَ سِلَاحٌ إِلَّا فِي الْقِرَابِ وَأَنْ لَا يَخْرُجَ مِنْ أَهْلِهَا بِأَحَدٍ إِنْ أَرَادَ أَنْ يَتَّبِعَهُ وَأَنْ لَا يَمْنَعَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ أَرَادَ أَنْ يُقِيمَ بِهَا).

فَلَمَّا دَخَلَهَا وَمَضَى الْأَجَلَ أَتَوْا عَلِيًّا فَقَالُوا قُلْ لِصَاحِبِكَ أَخْرُجْ عَنَّا فَقَدْ مَضَى الْأَجَلَ فَخَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَبِعَتْهُمْ ابْنَةُ حَمْزَةَ يَا عَمَّ يَا عَمَّ فَتَنَّاوَلَهَا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَالَ لِفَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ دُونَكَ ابْنَةُ عَمِّكَ أَحْمَلِيهَا فَاخْتَصَمَ فِيهَا عَلِيٌّ وَزَيْدٌ وَجَعَفَرٌ فَقَالَ عَلِيٌّ: أَنَا أَحَقُّ بِهَا وَهِيَ ابْنَةُ عَمِّي وَقَالَ جَعْفَرٌ: ابْنَةُ عَمِّي وَخَالَتُهَا تَحْتِي وَقَالَ زَيْدٌ: ابْنَةُ أَخِي فَقَضَى بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِخَالَتِهَا وَقَالَ: (الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ) وَقَالَ لِعَلِيِّ: (أَأْتِ مَنِّي وَأَنَا مِنْكَ) وَقَالَ لِجَعْفَرٍ: (أَشْهِبْتِ خَلْقِي وَخُلُقِي) وَقَالَ لِرَزِيدٍ: (أَأْتِ أَخُوْنَا وَمَوْلَانَا) (الحديث ٢٦٩٩):

به پرائی کوپی عازیب (پرمزای خوای لی بی) فہر مووی: سائی ریکہوتنی حودمیبیہ، کہ ناموسوٹمانہکان ریگہی پیغہمبہرو یارانیاں نہدا کہ بچن بو عہمرہ، نہوہ بوو پیغہمبہرو ہاورپیکانی لہمانگی ناوجہژنانا، لہ مہدینہوہ کہوتنہری بو مہککہ بو عہمرہ کردن. بہلام لہنہنجاما خہلکی مہککہ لہگہل پیغہمبہردا(دروودی خوای لہسہر بی) لہحودمیبیہ، کہناوی بیریکہ لہمہککہوہ قوٹاغی دوورہ، ریکہوتن لہسہر نہوہ کہ پیغہمبہر(دروودی خوای لہسہر بی) و ہاورپیکانی نہمسال کہ سائی شہشی کوچیہ عہمرہ نہکہن و بگہرینہوہ بو مہدینہو سائی ناپیندہ بینہوہ بو عہمرہ بو مہککہ، لہوی سی روژ بمیننہوہ.

جا کاتی پهمانه‌گه‌یان نووسی پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر بئ) به
 ئیمامی عه‌ل(ر‌مزای خوای لئ بئ) فهرموو: مهرجه‌که له نیوانمانا له‌سهر ئەم
 شیومیه بنووسه: به‌ناوی یه‌زدانی به‌خشنده‌ی میهرمبان، ئەمه ئەو ریکه‌وتن
 نامه‌یه که موحه‌ممهدی پیغه‌مبهری خودا ریک که‌وتوو له‌سهری....
 ناموسولمانه‌گان گوتیان: شتی‌وا ناسه‌لینین چونکه ئەگەر ئیمه بزانی‌ن که تۆ
 پیغه‌مبهری خودا یت ئیسلام دمبین و په‌یره‌ویت دمکه‌ین، نه‌وه‌کوو قه‌ده‌غه‌مان
 ده‌کردی له‌عه‌مره. که‌واته شتی‌وا نابئ، به‌لام بنووسه: موحه‌ممهدی کورپی
 عه‌بدو‌للا تۆ له‌لای ئیمه موحه‌ممهدی کورپی عه‌بدو‌للا‌ی وبه‌س. پیغه‌مبهر
 (دروودی خوای له‌سهر بئ) فهرمووی: (من پیغه‌مبهری خوداشم و موحه‌ممهدی
 کورپی عه‌بدو‌للا‌شم).

ئ‌ه‌وجا پیغه‌مبهر(دروودی خوای له‌سهر بئ) به‌عه‌ل فهرموو: (وشه‌ی
 پیغه‌مبهری خودا بکوژینه‌وه‌و له‌شوینی ئەوه وشه‌ی (کورپی عه‌بدو‌للا بنووسه)
 عه‌ل فهرمووی: نا، به‌خودا هه‌رگیز شتی‌وا ناکه‌م و تۆ ناسه‌ر‌مه‌وه، جا
 پیغه‌مبهر(دروودی خوای له‌سهر بئ) به‌عه‌ل فهرموو: جیگه‌که‌یم پینیشان بده
 من خۆم دمیکوژینه‌وه‌و، ئەویش پئی نیشان دا، جا پیغه‌مبهر(دروودی خوای
 له‌سهر بئ) نامه‌که‌ی وەرگرت و (پیغه‌مبهری خوای) کوژانده‌وه‌و، ئ‌ه‌وجا فهرمانی
 به‌عه‌ل فهرموو: نووسی: (ئ‌مه ئەومیه که موحه‌ممهدی کورپی عه‌بدو‌للا له‌گه‌ل
 قورمیشدا له‌سهری ریکه‌وتوون: له‌سالی ناییندمدا که موحه‌ممهدو هاوه‌له‌گانی
 دینه‌وه بۆ عه‌مره، دمبئ که دینه‌ناو مه‌که‌وه چه‌که‌کانیان له‌گی‌لانا بئ له‌ناو
 هه‌بگه‌دا، و‌مه‌هر که‌سی‌کیش له‌خه‌لکی مه‌که‌ه وستی شوینی بکه‌وئ نابئ
 بیبات، و‌مه‌هر که‌سی‌کیش له‌شوینکه‌وتوانی موحه‌ممهد وستیان له‌ مه‌که‌ه
 بمیننه‌وه نابئ ریکه‌ی ئەوه‌ی لئ بگرئ).

جا له سالی ئاییندهدا به پیتی بهندهکانی ئەم ریکهوتنه له مانگی ناوجهژنانا پیغه مبهرو هاوهلانی هاتنهوه عه مرمیان به جی هیئاو سی رۆژ له ناو مهککهدا مانهوه. له سهری رۆژی سییه م دا خه لکه که به عه لیان گوت: به پیتی مه رجه که هاو ریکهت ئەمرو دواوژیتهتی، دمی پیتی بلی بابروا، عه لیش پیتی گوت، ئەویش فهرمووی: (به لئی باشه!) ئەو جا پیغه مبهرو (دروودی خوی له سه ر بێ) خوی و سوپاکهی له شار دهرچوون و به رهو مه دینه گه رانه وه.

کچه که ی چه مزهی مامی پیغه مبه ریش که له غه زای ئو حوددا شه هید بوو، به مامه مامه دوايانکهوت، عه لیش په لاماری داو دهمستی گرتو دایه دهمست فاطیمهی هاوسه ری، پیتی گوت: کچی مامهت بگهرو هه لئ بگره.

جا عه ل و زمیدو جه عفه ر له سه ر ئەم کچه که ی کامیانه، بوو به کی شه و به رمیان، عه ل دمیگوت: کچی مامه و به من له پی شتره، جه عفه ریش دمیگوت: کچی مامه ی منیشه و پووری شی ژمه، خوشکی دایکی خیزانی منه، زمیدیش فهرمووی: هی منه چونکه باوکی به پیتی به یاننامه ی برایه تی به ستن، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بێ) کردوویه تی به برای من، که واته ئەم کچۆله یه برازی منه و هی خۆمه.

پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بێ) برپاری دا که به ر پووره که ی دمه که وئو شهرع دمیدا به و، ومفه رمووی: (پور له جیگه ی دایکه) ومبه عه ل فهرموو: (تۆ له منی و من له تۆم) به جه عفه ریش فهرموو: (تۆ هه م له شی و مداو هه م له رمفتاری به رزدا له خۆم دمه که یه ت). ومبه زمیدیش فهرموو: (تۆ هه م برامانی و هه م دۆستی نازادکرا ومانی!). (تاج/ ۸/ ۷۸- ۷۶. باسی ریکهوتن+ تاج/ ۵/ ۱۰۵- ۱۸).

۱۱۶۸- حدیث سهل بن حنیف عن أبي وإيل قال كُنَّا بِصَفِينَ فَقَامَ سَهْلُ بْنُ حُنَيْفٍ فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ أَتَهُمُوا أَنْفُسَكُمْ فَإِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)

يَوْمَ الْحُدَيْيَةِ ، وَلَوْ تَرَى قِتَالًا لَقَاتَلْنَا ، فَجَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَهُمْ عَلَى الْبَاطِلِ فَقَالَ « بَلَى » . فَقَالَ أَلَيْسَ قِتَالَنَا فِي الْجَنَّةِ وَقِتَالَهُمْ فِي النَّارِ قَالَ « بَلَى » . قَالَ فَعَلَى مَا تُعْطِي الدِّيَّةَ فِي دِينِنَا أُنْرَجِعُ وَلَمَّا يَحْكُمُ اللَّهُ بَيْنَنَا وَيَتَّهِمُ فَقَالَ « ابْنُ الْخَطَّابِ ، إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ ، وَلَنْ يُضَيِّعَنِي اللَّهُ أَبَدًا » . فَأُتِيَ عُمَرُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ لَهُ مِثْلَ مَا قَالَ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ إِنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ ، وَلَنْ يُضَيِّعَهُ اللَّهُ أَبَدًا . فَتَزَلَّتْ سُورَةُ الْفَتْحِ ، فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - عَلَى عُمَرَ إِلَى آخِرِهَا . فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَوْفَتْحَ هُوَ قَالَ « نَعَمْ »: (۱۱۶۸)

نهب و وائیل (خودای لی رازی بی) گوتی: له صهفین بووین، پیاوی گوتی: نایا تهماشای نهمانه ناکه، بانگ دمکریں بو حوکم کردن به پی نامهی خودا که قورنانی پیروزه که دمفهرموی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَلَا ضَرَرَ فِيهِمَا - الحجرات/۹﴾ که چی رازی نابن؟ عهلی (خودای لی رازی بی) گوتی: به لی، من بهم پیشنیاری دهستی موعاوییه رازیم، که قورنانه له بهینا بی، چونکه نه گهر نیاز پاک بی و مهبهست نه و مبی که خوینی موسولمان به دهستی برای موسولمانی نه پیرئرو کردارو پرفتار به نامهی خودا بکری من بو نهمه له پیشه و هم و سهرم پیوه نیه، وه لی هندی کهس رخنه یان له سولج و ریکه و تن دمگرت، له بهر نه وه سه هلی کوری نه حنه ف گوتی: زور له رای خوتان رازی مهبین و گومان له خوتان بکهن، چونکه مهرج نیه که همرچی نیوه به باشی بزانن نه وه باش بی، له روژی ریکه و تنی حوده ییبیه دا نیمه شیش زور رازی نه بووین به و ریکه و تنه ی که له نیوانی پیغه مبهرو هاویه شهیداکرمکاندا پرووی

(۱۱۶۸) بخاری: ۳۷۸۱، ۳۲۸۲، ۴۸۸۹، ۴۸۴۴، ۷۳۰۸ مسلم: ۴۶۰۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۵۸ رقم

دا، وه چه زمان له شهر بوو به رادهميهك عومهر چوو گوتی: باشه ئه دی ئیمه لهسهر ههق نین و نهوان لهسهر باطیل و بۆش و هیج و پووچ نین؟ ئایا کوژراوهکانی ئیمه له بهههشتدا نین و کوژراوهکانی نهوان له دۆزهخدا نین؟ چه زمرت (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: با، چۆنی دهئیی وایه، عومهر گوتی: که وایه ئیتر بۆچی سووکایهتی بهسهر ئایینی خۆمان بئین و بهرلهوه که خدا له نیوانی ئیمه و نهواندا بروانی و حوکم بکا، بگهڕینهوه و ئهم ههموو مهرجه نافۆلایانهی نهوان که نیشانهی دهستهوسانی ئیمهیه قهبوول بکهین؟ چه زمرت (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: ئه ی کورپی خهططاب! من پیغه مبهرو رهمانه گراوی خودام و پشت ئهستوورم له یارمهتی خودای خۆم و ههرگیز خودا فهرامۆشم ناکا! جا عومهر به تورمیی گهراپهوه و ئۆقره ی نهگرت: ههتا چوو بۆلای ئه بو بهکرو پئی گوت: باشه ئیمه لهسهر ههق نین و نهوان لهسهر باطیل؟ ئه ویش گوتی ئه ی کورپی خهططاب! ئه و خۆی پیغه مبهری خودایه، خودا خۆی رهمانه ی کردووه، کهواته قهت خودا به گورگان خواردووی نادا! ئیتر سورمهتی فهتج هاته خوارموه، له رینگه ی مه دینه، کاتی گهراپهوه ی چه زمرت (دروودی خودای لهسهر بئ) له حودهمیبیه.

جا پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) سوورمهته که ی بهته واوی لهسهر متاوه ههتا کۆتایی خویندهوه بۆ عومهر، عومهر فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خودا! فهتجه که ئهم صولجی حودهمیبیه بوو؟ فهرمووی: (به ئی).

چونکه ئهم ریکهوتنی حودهمیبیه بوو بهکلیل بۆ کۆمه ئی بههره ی گهوره، بۆ گهلی ئیسلام، وهك: هاموشۆی نیوانی موسولمانان و ناموسولمانان له نیوانی خۆیان و تیگه یشتنی ناموسولمانهکان له کرۆکی بنه ماکانی ئیسلام و

سهرمنجام بوو به هوئی فهتحي مهككه و په خشي نووري ئيسلام به جيهانا، ئيتر عومهر شادمان بوو، وه ره خنهى نه ماو ته تسليم بوو.

(۳۷) باب غزوة اُحُد

باسى غزای نوحود

۱۱۶۹- عَنْ أَبِي حَازِمٍ: أَنَّهُ سَمِعَ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيَّ يُسْأَلُ عَنْ جُرْحِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أُحُدٍ؟ فَقَالَ: جُرْحُ وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكُسِرَتْ رِجَاعِيَّتُهُ وَهَشِمَتْ الْبَيْضَةُ عَلَى رَأْسِهِ، فَكَانَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَغْسِلُ الدَّمَ، وَكَانَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَسْكُبُ عَلَيْهَا بِالْمِجَنِّ، فَلَمَّا رَأَتْ فَاطِمَةُ أَنَّ الْمَاءَ لَا يَزِيدُ الدَّمَ إِلَّا كَثْرَةً، أَخَذَتْ قِطْعَةً حَصِيرٍ فَأَحْرَقَتْهُ حَتَّى صَارَ رَمَادًا، ثُمَّ أَلْصَقَتْهُ بِالْجُرْحِ فَاسْتَمْسَكَ الدَّمُ). {الحديث: ٤٦١٨ - ٤٦٠٦ فم. بخاری. جهاد: ٢٩١١، ٤٠٧٥، ٥٧٢٢}؛ (۱۱۶۹)

نهبو حازم (رهحمتي خودای لي بي) فهرمووی: لهسههلی کورې سهعدی نهل-ساعیدیم بیست، کاتې پرسپاری برینداربوونی پیغه مبهریان لهروژی نوحوددا لي کرد، فهرمووی: لهروژی ههراکهی نوحوددا، دهموچاوی پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بي) زامدار بوو، خوین به دهموچاویا هاته خوارمدهو ددانه چوارینه (روباعیه) کهی لهریزی لای راستی، له خوارمدهو شکا، خوودمهکی لهسهریدا شکا، کاتې شهر تهواو بوو، لهشکری بیباومرګان بهسهرکه وتووی گهړانهوه بو مهككه، ژنان لهمه دینه دمرچوون، چوون بو کومه کی هاوۀ لان، فاتیمه کی کچی پیغه مبهریش لهگه ټیانا بو نهم مبهسته دمرچوو، جا عه لی له هه ټغانیکا ناوی دمه ټناو دمیکرد به دهستی فاتیمه داو فاتیمه یش خوینه کهی

(۱۱۶۹) تجرید/ ٤، ژماره: ١٥٤٥ - ٤٠٦٨. پوخته ی موسلیم: ١١٦١ = ٤٦٢١ شیخا (بخاری رقم

دمشوری، کاتی فاتیمة (رمزای خودای لی بی) کهروانی وا خوینه که به ئاوکه زیاتر دمی، چوو پر زوئی همسیری هیئاو سووتاندی و کردی به سووتوو، نهوجا سووتووکهی دانا لهسهر زامه که، نیتر خوینه که وهستایه وه). {تاج/۴، زنجیره: ۷۰، ژماره: ۲۰۱۳ چاپی چواره م} + {تاج/۴، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۷۷}.

نهمهیش دهفتیکی تری نه رووداومیه:

عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُسِرَتْ رِجْلُهُ يَوْمَ أُحُدٍ، وَشَجَّ فِي رَأْسِهِ فَجَعَلَ يَسْلُتُ الدَّمَ عَنْهُ، وَيَقُولُ: « كَيْفَ يَفْلِحُ قَوْمٌ شَجُّوا نَبِيَّهُمْ، وَكَسَرُوا رِجْلَهُ، وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ؟ » فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ). {الحديث: ۴۶۲۱ = ۴۶۰۹ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۵۴۵ = ۴۰۶۸، ۴۰۶۹}:

نه نهس (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: لهروژی ههرای ئوحوودا، ددانی چوارینهی پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) له لای راستی ریزی خوارمووی شکا، وه سهری شکا و ناوچه وانی شکا و خوین بهروویدا هاته خوارموه، خوش خوش خوینه کهی لهخوی دهمسری و دمی فهرموو: (هوژی که نارهموایی ئاوا له پیغه مبهری خویان بکه، سهری بشکینن و رووی زامار بکه و ددانه چوارینه کهی بشکینن، چۆن چۆنی سهر دمه وون و رزگاری دابین دمه، نه مهیش له کاتی کهدا بی که نه و بانگیان بکا به دلسوزانه بۆلای رهحمهت و بههرمو نیعمهتی باومر به خودا و ریگهی راستیان پی نیشان بدا، که چی نهوان به پیچه وانه وه نهو بانگ بکه و بۆناو ناگری دۆزهخ).

جا بهم بۆنهیه وه خودا نه ئایهتهی نارد خوارموه: {لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ - نالی عیمران - ۱۲۸/۳}. {تاج/۴، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۷۷، ۳۷۶}. بپروانه نه خشی ددان له ژماره: ۱۵۴۵ ته جرید، لاپهره: ۲۸۳، بهرگی: ۴.

۱۱۷۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): قَالَ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ضَرَبَهُ قَوْمُهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: «رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ». {الحديث: ٤٦٢٢ = ٤٦١٠ فم. تجريد/٤/٧٤، رقم: ١٣٨٧ = ٣٤٧٧، ٦٩٢٩} : (١١٧٠)

عهبدوللای کوپی مهسعوود (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: (دهلیی
 ههر لهبهر چاومه، کهچۆن چۆنی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر لی)
 لاسکایی پیغهمبهری له پیغهمبهرمکانی دمکردموه، که گهلهکهی لییان دابوو، وه
 سهریان شکاندبوو، وه دهموچاویان خویناوی کردبوو، خوینهکه بهدهم و چاویا
 هاتبوووه خوارموه، ههزرمته (دروودی خودای لهسهر لی) به پهنجهی خوی
 روخساری خوی دهمسپی و تهمسلی نهو پیغهمبهری دهکرد، که لهپاش
 دهمسدریزی هۆزمکهی، خوینهکهی لهرووی خوی دهمسپی، کهچی لهباتی نهوهی
 نزای خراپیان لی بکا، بۆیان دمپاراپهوهو دهمیهموو: (رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ: خودایه! نهی پهرومردگارم! لییان مهگره، لهبهر نهزانی خویانه که
 نه مه حالی منه بهدمستیانهوه). {ریاض/١، لاپهه: ٥٦، زنجیره: ٣، ژماره: ٣٦ +
 تاج/٤، زنجیره: ٨٧، ژماره: ٤٥٩٦ ج/٤}.

(١١٧٠) تجريد/٤، ژماره: ١٥٢٦ = ٣٩٦٢ بخاری. پوختهی موسلیم/٢، ژماره: ١١٦٩ = ٤٦٣٨ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٦٠ رقم الباب/٥٤).

(۲۸) باب اِشْتِدَادِ غَضَبِ اللَّهِ عَلَى مَنْ قَتَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

خودای گهوره رقی زور سه ختی لهو که سه به که به دهستی پیغه مبهری خودا

بکوژی

۱۱۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اِشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ فَعَلُوا هَذَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) », وَهُوَ حِينَئِذٍ يُشِيرُ إِلَى رَبَاعِيَّتِهِ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اِشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَجُلٍ يَقْتُلُهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَبِيلِ اللَّهِ ». {الحديث: ۴۶۲۴ = ۴۶۱۲ فم. تجريد/ ۴/ ۲۸۸، رقم: ۱۵۴۸ = ۴۰۷۳ فتح الباری: (۱۱۷)}

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (رقو توورپی خودا تهواو تاوی سه ندووه دزی نهو کومه لهی که ناوایان له پیغه مبهری خودا کردووه) پیغه مبهری نامازی کرد بو ددانه چوارینه کهی خوی که له غمزای ئو خودا هاوبهش پهیدا کهرمان شکاند بوویان. ههروا فهرمووشی: (کوورمی رقی و قین و قاری خودا، جوش دمه نیت له ناستی نهو که سه که پیغه مبهری خودا به دهستی خوی بیکوژی، له پیناوی سهر که وتنی ناپینی خودادا).

روونکردنه وه:

۱- له غمزای ئو خودا کومه لی پیکان له پیغه مبهری (دروودی خودای لهسهر بی) کرا، چهند زامیکی گهوره گهوره، له چهند جیگهیه کی لهشی کرا، دموچاوی زامار بوو، ددانه چوارینه ی له لای راستی ریژی خواره وهی شکا، سهری شکا، لیوی

(۱۱۷) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۵۸۴ = ۴۰۷۳ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۱۶۴ = ۴۶۲۴ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۶۴ رقم الباب/ ۲۴).

خواره‌وی زامار بوو، ته‌وئلی زامار بوو، دوو نه‌لقه‌ی کلاو زریه‌که‌ی هه‌لچه‌قیته کوئمی، کلاو زریه‌که‌ی له‌سه‌ریا شکا، توئخی کلاوه‌ی ئه‌ژنۆی لی‌بووه، دهوری حه‌فتا شمشیر به‌ر رووی که‌وت خودا له‌هه‌موویان پاراستی، ئوبه‌یه‌ی کوری خه‌له‌ف هه‌لی کوتایه‌ سه‌ری و هتیرشی بو‌یبردو سو‌یندی خوارد، که‌ ناگه‌رپته‌وه هه‌تا موحه‌مه‌د نه‌کوژی. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (ئه‌و ناتوانی من بکوژی به‌لکوو من ئه‌و دم‌کوژم).

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌درزی زریه‌که‌یه‌وه رمیکی تی سره‌واند، به‌رشوینی کاریگه‌ری که‌وتو وه‌ک گا که‌وته سه‌ر زه‌وی و ده‌ستی کرد به‌ بو‌ره‌ بو‌ر، کو‌مه‌له‌که‌ی هه‌لیان گرتو بردیان، روژیکی نه‌برد که‌توپی و گیانی به‌ دۆزه‌خ شادبوو. {به‌روانه: ته‌جرید/ ۴، لاپه‌ره: ۷۸. روونکردنه‌وه. فتح الباری رقم: ۴۰۷۳}.

(۲۹) بَابُ مَا لَقِيَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ أَذَى الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

باسی نه‌و گشته‌ نیش و نازاره‌ی که‌ بیتاوه‌ران و ناپاکه‌کان که‌ یان‌دیان به‌

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

۱۱۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابُ لَهُ جُلُوسٌ إِذْ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَيُّكُمْ يَجِيءُ بِسَلَى جَزُورِ بَنِي فُلَانٍ فَيَضَعُهُ عَلَى ظَهْرِ مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَالْبَعْثُ أَشَقَى الْقَوْمِ فَجَاءَ بِهِ فَنَظَرَ حَتَّى سَجَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَهُ عَلَى ظَهْرِهِ بَيْنَ كَفَيْهِ وَأَنَا أَنْظَرُ لَا أُغْنِي شَيْئًا لَوْ كَانَ لِي مَنَعَةٌ قَالَ فَجَعَلُوا يَضْحَكُونَ وَيُحِيلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدٌ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ حَتَّى جَاءَتْهُ فَاطِمَةُ فَطَرَحَتْ عَنْ ظَهْرِهِ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ إِذْ دَعَا عَلَيْهِمْ قَالَ وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الدَّعْوَةَ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ

مُسْتَجَابَةً ثُمَّ سَمَى اللَّهَ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ وَعَلَيْكَ بِعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدَ بْنَ عُتْبَةَ وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ وَعُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ وَعَدَّ السَّابِعَ فَلَمْ يَخْفِظْهُ الرَّاوِي قَالَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ عَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَرَعَى فِي الْقَلْبِ قَلْبِ بَدْرٍ). (الحديث ٢٤٠ - أطرافه في: ٥٢٠، ٢٩٣٤، ٣١٨٥، ٣٨٥٤، ٣٦٦٠): (١١٣٢)

عبدالوللای کوپی مهسعود (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) جاری له لای که عبدها نویژی دمکرد، نه بوجه هل و چند هاوپی یه کی له وی دانیشتبوون، رۆژی پیشووتریش و شترئ سهربرابوو، نه بوجه هل گوتی: ناده یه کیکتان بچن پرزانگی نه و وشتره سهربراو بهینن، که دویننی نه و ماله سهریان برپوه پرزانگه که یان له لاملان فرپی داوه، جاکاتی هیئای که موحه ممد سهری دانا له ناو کورنوش دا، نه و پرزانگه پیسو و پوخله له گه ل خوین و خوړو سیخوړمکه یدا، له سر بۆته قه ی ملی دابنی، به دترین که سی کومه له که دمرپه ری و، چوو پرزانگو خوړو خویننه که ی هیئاو، کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) کړنووشی برد، له ناو شانیدا داینا، فهرمووی: نیتر کردیان به فشه و پیکه نین و، له بهر لاقرتی و پیکه نین لال و پال که وتن به سر یه کتردا! به یه کتریان دمگوت: نه مه که تنی تو بوو کردت به موحه ممد!

منیش همر سه یرم دمکردو دمه لاتی هیچیشم نه بوو، نه گینا پرزانگه که م له سر پستی فرمدمدا، چه زمرت له سر نه و حاله له ناو سه جدمدا مایه و مو سهری هه لته بری، تامرؤقی چوو به فاطیمه ی کچی گوت حاله که وایه، نه و کاته فاطیمه منالکار بوو. که هات فرپی داو، دمستی کرد به جنیودان پییان، پیغه مبه ر

(١١٣٢) تجرید/١، ژماره: ١٧٢ - ٢٤٠ بخاری. پوخته ی موسلیم/٢، ژماره: ١١٦٧ = ٤٦٢٥ پوخته ی

(دروودی خودای لهسهر بئ) کاتی نوښترهکە ی ته‌واو کرد، دمنگی هه‌لپری و نزی شه‌ری لی کردن، دمستووری چه‌زرت (پرمزای خوی لی بئ) وابوو که‌نزی دمکرد سی جار نزاکی دووباره دمکردموه، که‌شتیکیشی له‌خودا داوا دمکرد سی جار داواکردنه‌کە ی دووباره دمکردموه.

جا چه‌زرت (پرمزای خوی لی بئ) سی جار له‌سه‌ریه‌ک به‌دمنگی به‌رز فه‌رمووی: (خودایه‌ قورمیشم هه‌واله‌ی قین و قاری تو کرد!) نه‌وانیش که‌گوڤیان له‌مه‌ بوو له‌پیکه‌نین که‌وتن و، زور له‌نزاو سکا‌لاکە ی ترسان. دوا نه‌وه فه‌رمووی: (خودایه‌! نه‌م زه‌لامانه‌م هه‌واله‌ به‌خه‌شم و قاری تو کرد: نه‌بوجه‌ه‌لی کوری هیشام و عوتبه‌ی کوری رمبیه‌و شه‌یه‌ی کوری رمبیه‌و وه‌لیدی کوری عوقبه‌و ئومه‌یه‌ی کوری خه‌له‌فو عوقبه‌ی کوری نه‌بوموعه‌یطو....) فه‌رمووی: (نه‌و چه‌وته‌میشی ژمارد به‌لام من ناوی چه‌وته‌مم له‌بهر نه‌ماوه) (چه‌وته‌م عه‌ماره‌ی کوری وه‌لید بوو. عه‌ینی). ئیبنومه‌سعود فه‌رمووی: (ده‌ی به‌وه‌که‌سه‌ی گیانی منی به‌دمسته، نه‌و به‌دبه‌ختانه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) یه‌که‌یه‌که‌ ناوی هینان و نزی شه‌ری لی کردن به‌چاوی خو‌م چاوم پڤیان که‌وت له‌پوژی به‌دردا کوژرابوون، له‌دوا‌یی دا که‌لاکه‌کانیان به‌کیش کردن و تووڤیان دانه‌ ناو کو‌نه‌ بیره‌کە ی به‌درموه!) (ت/ ۸/ ۱۹۰/ ۱ تاج- ۴ ز- ۸۲ ژ- ۴۵۶۸).

بو‌ به‌راوردو به‌هره‌ی پترو شارمزابوون له‌جیاوازی گیرانه‌وه‌کانی موسلیم له‌ گیرانه‌وه‌کانی بوخاری، ده‌قی ژماره (۱۱۶۷) ی پوخته‌ی موسلیم دمگوڤینه‌وه‌: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابٌ لَهُ جُلُوسٌ، وَقَدْ نَحَرَتْ جَزُورٌ بِالْأَمْسِ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ: أَيُّكُمْ يَقُومُ إِلَى سَلَا جَزُورِ بَنِي فُلَانٍ فَيَأْخُذُهُ فَيَضَعُهُ فِي كَتِفِي مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَانْبَعَثَ أَشَقَى الْقَوْمِ، فَأَخَذَهُ، فَلَمَّا سَجَدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَضَعَهُ بَيْنَ

كَتِفَيْهِ، قَالَ: فَاسْتَضَحُّكُوا، وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَمِيلُ عَلَى بَعْضٍ، وَأَنَا قَائِمٌ أَنْظُرُ. لَوْ كَانَتْ لِي مَنَعَةٌ طَرَحْتُهُ عَنْ ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَاجِدٌ مَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ، حَتَّى انْطَلَقَ إِنْسَانٌ فَأَخْبَرَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَجَاءَتْ وَهِيَ جُرِيرِيَّةٌ فَطَرَحَتْهُ عَنْهُ، ثُمَّ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِمْ تَشْتِمُهُمْ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاتَهُ رَفَعَ صَوْتَهُ ثُمَّ دَعَا عَلَيْهِمْ، وَكَانَ إِذَا دَعَا ثَلَاثًا، وَإِذَا سَأَلَ سَأَلَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقَرْنِشٍ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا سَمِعُوا صَوْتَهُ ذَهَبَ عَنْهُمْ الضَّحْكُ، وَخَافُوا دَعْوَتَهُ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ عَلَيْكَ يَا بَنِي جَهْلٍ بَنِي هِشَامٍ، وَعُتْبَةَ بَنِي رَيْبَعَةَ، وَشَيْبَةَ بَنِي رَيْبَعَةَ، وَالْوَلِيدَ بَنِي عُقْبَةَ وَأُمَيَّةَ بَنِي خَلْفٍ، وَعُقْبَةَ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ (وَذَكَرَ السَّابِقَ وَلَمْ أَحْفَظْهُ) فَوَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْحَقِّ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ سَمَى صَرَعى يَوْمَ بَدْرٍ، ثُمَّ سَجَبُوا إِلَى الْقَلْبِ قَلْبِ بَدْرٍ، قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ: الْوَلِيدُ بْنُ عُقْبَةَ غَلَطَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ. {الحديث: ٤٦٢٥ = ٤٦١٣ فم. تجريد البخاري/١/١٩٠، رقم: ١٧٢ = ٢٤٠، ٢٩٣٤، ٥٢٠، ٣١٨٥، ٣٦٦٠، ٣٨٥٤، ٣٩٦٠. نسائي. جهاد: ٢٠٦}:

ثيبنو مهسعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) جاری له مهککه لهلای کهعبهدها نویژی دهکرد، نهبو جههل و چهند هاورپییهکی لهوی دانیشتبوون، روژی پیشوو تریش وشری سهربرا بوو، نهبو جههل گوتی: کامتان دهچی پرزانگی نهو وشره سهربراوه که دوینی نهو ماله سهریان برپوهو پرزانگهکهیان لهلا مالان هرئ داوه، نهو پرزانگه دهیینی و کاتی که موحهمهد سهردادمنی له کورنووشتا، نهو پرزانگه لهسهر بوتهقهی ملی دابنی؟

بهترین کهسی نهو کومهله دمرپهړی و، چوو پرزانگو خوړو خوینهکهی هیناو، کاتی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) کورنووشتی برد لهناو شانیدا

داینا، فهرمووی: ئیتر کردیان بهفشه و بیکه‌نین و له‌بهر لاهرتی و بیکه‌نین لال و پال که‌وتن به‌سهر یه‌کتردا!!

به‌یه‌کتریان ده‌گوت: ئه‌مه که‌تنی تۆ بوو کردت به موچه‌مه‌دا!! منیش ههر سه‌یرم ده‌کردن و ده‌سه‌لاتی هی‌چیشم نه‌بوو، ئه‌گینا پرزانگه‌که‌م له‌سهر پشتی فری دما، چه‌زمت (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌سهر ئه‌و حاله له‌کورنووشدا مایه‌وه‌و سه‌ری هه‌لنه‌ب‌ری، تا مروفی چوو به فاطیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ری گوت حاله‌که وایه، فاطیمه ئه‌و‌کاته منالکار بوو، که‌هات فری داو، ده‌ستی کرد به‌جنی‌ودان پییان، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) کاتی نوێژمه‌کی ته‌واو‌کرد، ده‌نگی هه‌ل‌ب‌ری و نزای شه‌ری لی کردن، ده‌ستووری چه‌زمت (دروودی خودای له‌سهر بی) وابوو که نزایه‌کی ده‌کرد سی جار نزاکه‌ی دووباره ده‌کرده‌وه، که شتی‌کیشی له‌خودا داوا ده‌کرد سی‌جار داوا‌کردنه‌که‌ی دووباره ده‌کرده‌وه.

جا چه‌زمت (دروودی خودای له‌سهر بی) سی‌جار له‌سهر یه‌ک به‌ده‌نگی به‌رز فهرمووی: (خودایه! قورمیشم هه‌واله‌ی قین و قاری تۆ کرد). ئه‌وانیش که گوئیان له‌مه‌بوو له بیکه‌نین که‌وتن و زۆر له‌نزاو سکا‌لاکه‌ی ترسان، دوا ئه‌وه فهرمووی: (خودایه! ئه‌م زه‌لامانه‌م هه‌واله به‌خه‌شم و قاری تۆ کرد: نه‌بو جه‌هلی کوری هیشام و عوتبه‌ی کوری رمبیه‌و شه‌یبه‌ی کوری رمبیه‌و وه‌لیدی کوری عوقبه‌و ئومه‌ییه‌ی کوری خه‌له‌فو عوقبه‌ی کوری ئه‌بو موعه‌یطو...). فهرمووی: (ئه‌و چه‌ته‌میشی ژمارد به‌لام من ناوی چه‌وته‌مم له‌به‌رنه‌ماوه). (چه‌وته‌م: عه‌ماره‌ی کوری وه‌لید بوو - عه‌ینی).

ئیبنو مه‌سعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: (ده‌ی به‌و خودایه‌ی که به‌حه‌ق پیغه‌مبه‌ری ره‌وانه کردووه، ئه‌و به‌دبه‌ختانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر یه‌که یه‌که ناوی هی‌نان و ئه‌و نزای شه‌ره‌ی لی کردن، به‌چاوی خۆم چاوم پییان که‌وت

له‌رۆزی به‌دردا کوژرابوون، له‌ئهنجاما که لاکه‌کانیان به‌کیش کردن و توو‌ریان دانه ناو بیرمه‌کی به‌درموه!

ئه‌بو ئیسحاق که ئهم فهرموودمیه ده‌گیرته‌وه له‌عه‌مری کو‌ری مه‌یموونه‌وه، له‌ ئیبنو مه‌سعوودمیه، ئه‌بو ئیسحاق ده‌فهرموئ: (له‌م فهرموودمیه‌دا به‌ وه‌لیدی کو‌ری عوتبه، به‌ هه‌له‌ گوتراوه: وه‌لیدی کو‌ری عوقبه، راستیه‌که‌ی وه‌لیدی کو‌ری عوتبه‌یه، نه‌وه‌ک وه‌لیدی کو‌ری عوقبه. واته: به‌تئ، نه‌وه‌ک به‌هاف). {تاج/۴، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۴۵۶۸}.

۱۱۷۳- عَنِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهَا قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أَحَدٍ؟ فَقَالَ: «لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَانْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِ، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا بِ (قَرْنِ الثَّعَالِبِ) فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَتْنِي، فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ، فَنَادَانِي، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ، لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، قَالَ: فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ، وَسَلَّمَ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَأَنَا مَلَكُ الْجِبَالِ، وَقَدْ بَعَثَنِي رَّبُّكَ إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ فَمَا شِئْتَ؟ إِنْ شِئْتَ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأُخْشَبِينَ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا». {الحديث: ۴۶۲۹ = ۴۶۱۷ فم. تجرید ۳/۴۲۴، رقم: ۱۳۰۳ = ۳۲۳۱، ۷۳۸۹ فتح الباری: (۱۱۷۳)}

(۱۱۷۳) تجرید ۳، ژماره: ۱۳۰۳ = ۳۲۳۱ بخاری. بوخته‌ی موسلیم ۳، ژماره: ۱۱۶۵ = ۴۶۲۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۵۹ رقم الباب/۷).

عائیشەى ھاوسەرى پىڭەمبەر (دروودى خوداى گەورە لەسەر پىڭەمبەر و
 رمزاى خودا لەھەموو ھاوسەرە پاکیزمەکانى) دەفەرموئ: عەرزی خۆشەویستم
 کرد: قوربان! ئەى پىڭەمبەرى خودا! هیچ رۆژیکت بەسەرھاتووە کە لەرۆژی
 ئوحد سەختەر بێت؟ فەرمووی: (لەم ھۆزى تۆوە، کە ھۆزى قورمیشە، تووشى
 دەردى سەرى و ئیش و ئازاریكى ئیجگار زۆر بووم، بەتایبەتى لە رۆزمەکەى
 عەقەبەدا، تەواو سەخلەتیاں کردم، مەبەستم ئەو رۆزمیە کە لەعەقەبەى مینادا
 خۆم پێشکەشى عەبدو یالیلی براى عەبدو کولال کرد، لەپاشا چووم بۆلایان بۆ
 طائیف و دە رۆژ لەناویانا لە طائیف مامەو، لەویش دیسان داوام لەخۆی و
 لەھۆزمەکەى کەھۆزى ئەقیف بوو کرد، کە ئیسلام ببو و بێن بەپشت و پەناى
 ئیسلام، بەلام مەزەمیان نەداو بەگوێیان نەکردم و وەلامێكى زۆر ناشیرین و
 نالەباریان دامەو، ئیتر منیش بەخەمبارى و بە پەرشانى، کە و تەمەرى و بەبى
 ناگا رێگەم گرتە بەرو رۆیشتم، کاتى ھۆشم ھاتەو و بەناگا ھاتەو، تەماشام
 کرد وام لە قەرنولتەعالیب، کەسەرم ھەلپى تەماشام کرد و پەلەپى ھەور بەرا
 سەرمەو و راوستانەو بوو بە سێبەر بۆم، کە سەرنجەدا جوبرائیل لەناویدا
 بینی، جوبرائیل بانگی ئى کردم و فەرمووی: ئەى موحەممەد! یەزدانى ھىزاو
 سەرور ناگای ئى بوو، کە ھۆزمەکت چىیان پى گوتیت و چۆنیاں وەلام دايتەو،
 ئەوا فریشتەى کىوانى بۆ ناردوویت، چى فەرمانیکت ھەپە پى بفرموو، چۆن
 تۆ ھەزمەکەیت ئاویان ئى دەکا، جا فریشتەى کىوانیش بانگی ئى کردم و سلاوى
 ئى کردم و فەرمووی: ئەى موحەممەد! خودا گوێى ئى بوو کە ھۆزمەکت چۆن
 بەناشیرینی وەلامیان دايتەو و دالەمیان نەدايت، ئەو من فریشتەى سەرکاری
 سەرچیاکانەم و ھەموو کىوو چیاکان بەدەستى منە و من بەرپەرسەم لىیان و
 بەفەرمانى خودا لە فەرمانى من دەرناچن، پەروردگارى تۆ منى ناردو و بۆلای

تۆ، که فرمانت به چیه من جی به جی دمکه، نه گهر نارمزوو دمکه ی ههردوو
کیوه که ته بخ دمکه به سهریانا، کیوی نه بو قوبه یس و کیوی قه یقوعان،
که شاری مه که دمکه ویتنه نیوانیانه وه دهم به یه کا، ههتا تاقیان لی دمرنه چی).
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) پیی فهرموو: (خهیر! من شتی وا
داوا ناکه، به لکوو من ئومید دمکه که خودا له پستی نه مانه، که دانیشتووی
شاری مه که کن، نه وویی بخاته وه، وه چی پی بهیدا بی که نه وان خودا به رستن و،
به تا ک و ته نیای بزائن و هیج هاویه شی بو دانه نین). {تاج/۴، زنجیره: ۸۲، ژماره:
۴۵۷۰}.

۱۱۷۴- عَنْ جُنْدُبِ بْنِ سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَمِيتَ إِصْبَعُ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ، فَقَالَ:
هَلْ أَنْتَ إِلَّا إِصْبَعُ دَمِيتَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ

{الحديث: ۴۶۳۰ = ۴۶۱۸ فم. تجرید ۳/۲۸۵، رقم: ۱۱۵۴ = ۲۸۰۲ فتح
الباری. ترمذی. تفسیر: ۳۳۴۵. تحفة الأشراف: ۳۲۵۰: { (۱۱۷۴)}

جوندوبی کوری سوفیان (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له خزمه تی
هه زهمتا بووم، له غه زایه کا، له ناو نه شکه ویتکا، په نجه یه کی هه زهمتا (دروودی
خودای له سهر بی) زامار بوو، خوینی لی هات، پیغه مبه ریش (دروودی خودای
له سهر بی) بو دلدانه وهی په نجه ی، ههتا ئوقره بگری، له سهر ئیش و نازارمه کی
فهرمووی:

(۱۱۷۴) تجرید ۳، ژماره: ۱۱۴۴ = ۲۸۰۲ بخاری. بوخته ی موسلیم ۳/۲، ژماره: ۱۱۶۶ = ۴۶۳۰ شیخا
(بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۹).

هَلْ أَنْتِ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتِ

واته به‌شیر له‌دم‌ریاکه‌ی خو‌ی که‌ره جه‌زه:

نه‌ی په‌نجه‌ وایه‌ پایه‌وو شو‌یتت
له‌پس خـــودادا وا رڤا خو‌یتت

مه‌به‌ستی خو‌شه‌و‌یست (دروودی خودای له‌سهر بی) نه‌ومه: که له‌سهر شیوه‌ی موعجیزه، دلی په‌نجه‌ی خو‌ی بداته‌وه‌و، تیی بگه‌یه‌نی که نه‌و ئیش و نازاره‌ی که پی گه‌یشتوو، له‌چاو هی ترده هه‌ر زور که‌مه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌ومیشدا به‌خو‌رایی ناروا، خوا بو‌ی حسیب ده‌کا به تی‌کو‌شان له‌ری‌گه‌ی خو‌یدا).
{تاج/۴، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۴۲۱۷}.

روونکردنه‌وه:

که‌رجی له‌سهر چاو‌م‌کاندا بۆم روون نه‌بو‌ویه‌وه، که په‌نجه‌ی ده‌ستی زامار بو‌وه، یا هی قاجی، به‌لام له‌هه‌ندی گ‌یرانه‌وه‌دا نامازه‌ی وات‌یادا، که په‌نجه‌ی پی بو‌وبی، وه‌ک له‌ژماره (۶۱۴۶) ی سه‌حیحی بو‌خاریدا، به‌ده‌ق ده‌فه‌رموی:

سَمِعْتُ جُنْدَبًا يَقُولُ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْشِي إِذْ أَصَابَهُ حَجَرٌ فَعَثَرَ فَدَمِيتُ إِصْبَعُهُ فَقَالَ: « هَلْ أَنْتِ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتِ » .

۱۱۷۵- عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ جُنْدَبَ بْنَ سُفْيَانَ يَقُولُ: اشْتَكَيْ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَكُونَ شَيْطَانُكَ قَدْ تَرَكَكَ، لَمْ أَرَهُ قَرِيبَكَ مُنْذُ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ. قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى). (الحديث ۶۳۳ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیعا = ۶۲۱ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح

الإمام مسلم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية = المجلد الأول، الرقم: ٥٦٠ = ١١٢٤، ١١٢٥، ٤٩٥٠، ٤٩٨٣ فتح الباري): (١١٧٥)

ئەسوەدی کۆپی قەیس (پەحمەتی خودای لێ بێ) دمیقهرموو: خوڤهویست (دروودو سه‌لاواتو سه‌لامو پەحمەتو بەرمکاتو پیرۆزیی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ربێو سه‌رو مالو منالو رۆحو چاوو دل و که‌سوکارو هه‌ست و نه‌ست گشتی به‌قوربانی گه‌ردی به‌ربێی دینیکارانی ئارامگای پیرۆزی بێ) تۆزێ ناساخ بوو، دووشه‌و یا سێ شه‌و هه‌لنه‌سا بۆ شه‌ونویژ، جا عه‌ورای ژنی ئەبو له‌هه‌بی له‌عنه‌تی، هاته‌ گیانی هه‌زرمه‌ت و گو‌تی: ئە‌ی موحه‌مه‌د! ده‌نگت نییه‌، ئە‌مه‌ دوو سێ شه‌وه‌ نابینم شه‌یتانه‌که‌ت سه‌رت لێ بدات، ئومێد ده‌که‌م که‌وازی لێ هینابیت. ئیتر خودا ئە‌مه‌ی نارد: {وَالضُّحَى، وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى} (الضحى-١/٩٢-٢).

واته‌: سوێند به‌کاتی چێشته‌نگاو که‌ جوانترین کاته‌، وه‌ سوێند به‌شه‌و که‌ته‌واو دمه‌زنکیته‌وه‌و، به‌تارای ڕمشی تاریکی خۆی هه‌موو شت داده‌پوڤشی و کاتی ئە‌وه‌ دێ مانده‌و به‌سه‌یته‌وه‌و هه‌موو شت ئارام بگرێ. ئە‌ی موحه‌مه‌د! خودای تۆ که‌تۆی په‌روهرده‌ کردووه‌، هه‌میشه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ وازت لێ ناهێنی و ده‌ست به‌رده‌ارت نابێ، تۆ خوڤه‌ویستی منی، قه‌ت لێت زیزو دلگیر نابم، چ‌جای ئە‌وه‌ی رقم لێت بێ). (تاج/ ژ ٤/ ز ٧٦/ ژ ٤٢٦ - سوورمه‌تی ضوحا).

(١١٧٥) تجريد/١، ژماره‌: ٥٦٠ = ١١٢٤ بخاری. بوخته‌ی موسليم/٥، ژماره‌: ٢١٧٧ - مسلم: ٤٦٢٢

شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٩٢).

(۴۰) بَابُ فِي دُعَاءِ النَّبِيِّ ﷺ إِلَى اللَّهِ وَصَبْرِهِ عَلَى أَدَى الْمَنَافِقِينَ

بانکه وازی پیغمبر (درودی خودای له سر بن) بوقه بوولی په یامی خودای

که وروده و هوسه له و نارامگرتنی له سر نیش و نازاری دوو رووه کان

۱۱۷۶- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَكِبَ حِمَارًا عَلَيْهِ إِكَافٌ، تَحْتَهُ قَطِيفَةٌ فَذَكِيَّةٌ، وَأَرْدَفَ وَرَاءَهُ أُسَامَةُ وَهُوَ يَعُودُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، وَذَلِكَ قَبْلَ وَقْعَةِ بَدْرٍ حَتَّى مَرَّ بِمَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ عَبْدَةُ الْأَوْثَانِ وَالْيَهُودُ، فِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي وَفَى الْمَجْلِسِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، فَلَمَّا غَشِيَتِ الْمَجْلِسَ عَجَاجَةُ الدَّابَّةِ، خَمَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَنْفَهُ بِرِدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: لَا تُغَيِّرُوا عَلَيْنَا، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ وَقَفَ، فَتَنَزَّلَ، فَدَعَاَهُمْ إِلَى اللَّهِ، وَقَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي: أَيُّهَا الْمَرْءُ لَا أَحْسَنَ مِنْ هَذَا، إِنْ كَانَ مَا تَقُولُ حَقًّا فَلَا تُؤْذِنَا فِي مَجَالِسِنَا وَارْجِعْ إِلَى رَحْلِكَ، فَمَنْ جَاءَكَ مِنَّا فَاقْصُصْ عَلَيْهِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): اغْشَيْنَا فِي مَجَالِسِنَا، فَإِنَّا نَحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: فَاسْتَبَّ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْيَهُودُ، حَتَّى هَمُّوا أَنْ يَتَوَاثَبُوا، فَلَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَفِّضُهُمْ، ثُمَّ رَكِبَ دَابَّتَهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَقَالَ: «أَيُّ سَعْدُ أَلَمْ تَسْمَعْ إِلَيَّ مَا قَالَ أَبُو حُبَابٍ؟ (يُرِيدُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي) قَالَ: كَذَا وَكَذَا». قَالَ: اعْفُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاصْفَحْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ أَعْطَاكَ اللَّهُ الَّذِي أَعْطَاكَ، وَلَقَدْ اصْطَلَحَ أَهْلُ هَذِهِ الْبَحِيرَةِ أَنْ يُتَوَجَّهُوا، فَيُعَصَّبُوهُ بِالْعِصَابَةِ، فَلَمَّا رَدَّ اللَّهُ ذَلِكَ بِالْحَقِّ الَّذِي أَعْطَاكَهُ شَرِقَ بِذَلِكَ فَذَلِكَ فَعَلَ بِهِ مَا رَأَيْتَ، فَعَفَا عَنْهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ٤٦٣٥ =

٤٦٢٣ فم. تجريد/٣، رقم: ١٢٢٢ = ٢٩٨٧، ٤٥٦٦، ٥٦٦٣، ٥٩٦٤، ٦٢٠٧ فتح

الباري: { (١١٧)

(١١٧) تجريد/٣، ژماره: ١٢٢٢ = ٢٩٨٧ بخاری. پوخته ی موسلیم/٣، ژماره: ١١٢٢ = ٤٦٣٥ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٧٩ رقم الباب/٢٠).

ئوسامەى كورپى زميد (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سوارى گوى درىژى بوو، كورتانىكى پىوہ بوو، سەر كورتانەكەى قەيغەى فەدەكى بوو، منىشى لەپاشكۆى خۆيەوہ سواركرد، تەشرىفى چوو بۇ سەردانى سەعدى كورپى عوبادە، كە نەخۆش بوو، لەگەرەكى بەنى حارىشەى كورپى خەزرەج، كە ھۆزمەكى سەعد بوون، ئەمە بەر لەرووداۋى بەدربوو، كۆمەللى لە موسولمانانى لەخمەتدا بوو، لەرېگە دايان بەلاى كۆرپىكا، تىكەلبوون لە موسولمانان و ھاوبەش پەيداكاران و جوولەكە، يەكلى لەوان عەبدوللانى كورپى ئوبەيى بوو، كە سەرۆكى ناپاكەكان (مونافىقەكان) بوو، يەكلى تر لەدانىشتوانى كۆرەكە عەبدوللانى كورپى رەواخە بوو، رېگەكە شۆرمەكات بوو، لەبەرئەوہ كەمى تۆزو خۆلى ھەبوو، تۆزو خۆلى سىمى گوى درىژەكە چوو بەسەر كۆرپى دانىشتنەكەيانا، عەبدوللانى كورپى ئوبەيى، بەچمكى پۇشاكەكەى لووتى خۆيى گرت و ئەوجا گوتى: تۆز مەكە بەسەرمانا، جا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سالاۋى لى كردن و گوى درىژەكەى وىستان و دابەزى و داۋاى لىيان كرد كەرەوبىكەنە خوداۋ باومر بھىنن بەيەزدانى پاك!! ھەندى قورئانى بۇ خويندن، كە شايانى ئەم بارودۆخە بى، جا عەبدوللانى كورپى ئوبەيى تەنگە گرتى و گوتى: ئەى پياۋمكە! ئەمەى تۆ دىمىلىت ئەگەر ھەق و دروست بى، لىي باشتر نىيە، بەلام پىويست بەومناكا كەتۆ لەكۆرپى دانىشتنى خۆمانا، بەم جۆرە ھەلسوكەوتە نازارمان بەدى، بچۆ لەبارمگاي خۆت دانىشە، ھەركەسى لەئىمە ھات بۆلات ئەم جۆرە چىرۆكانەى بۆيكە.

عەبدوللانى كورپى رەواخەيش (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: (ئەى پېغەمبەرى خودا! بەم فەرمايشتانە كۆرەكانمان گولۆ پەرژىن بىفەرموو، ئىمە ئەوہمان زۆر پى خۆشە!).

فهرمووی: جا قسهیڻ له‌مو قسهیڻ له‌و، له‌نیوانی موسولمانه‌کان و
بتپه‌رسته‌کان و جووله‌که‌کانا بوو به‌شپږه جنیو، ته‌نانه‌ت خه‌ریکبوون په‌لاماری
یه‌کتری بدمن، پیڅه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بڼ) به‌رده‌وام خاوی
دم‌کردنه‌وه، هه‌تا به‌ره به‌ره دامرکان. نه‌وجا پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر
بڼ) سواری ولاخه‌که‌ی بوو، رویش بولای سه‌عدی کورپی عوباده، فهرمووی:
(نه‌ی سه‌عد! گویت ښه‌وو که نه‌بو حوباب چی ده‌لڼ؟) (مه‌به‌ستی له‌ نه‌بو
حوباب عه‌بدوللای کورپی نوبه‌یی بوو، چونکه (نه‌بو حوباب: باوکی حوباب)
که‌سناوی نه‌وېوو فهرمووی: نه‌بو حوباب! ناواو ناوا ده‌لڼ). سه‌عدیش فهرمووی:
نه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خودا! لیتی ببووره‌و چاوپوښی ښه‌و، هو‌ی نه‌م هه‌لو‌یسته
ناح‌زانه‌ی نه‌مه‌یه که‌من عه‌رزتی ده‌که‌م، به‌ خودای که‌وره نه‌م به‌هرمو
خه‌لاتانه‌ی خودا ره‌خساندی بو‌ تو‌و مه‌دینه‌ی نازداری کرد به‌ ره‌وگه‌و کو‌چگای
تو‌ له‌کاتی‌کا بوو، که‌ خه‌لکی نه‌م ولاتی مه‌دینه‌یه ری‌که‌وتبوون که‌ نه‌و کابرایه
بکه‌ن به‌ پاشای خو‌یان و تاجی شاهی له‌سهر بکه‌ن و می‌زمری تایب‌ه‌ت به‌پادشایانی
له‌سهر بن‌ین!

جاگاتڼ نه‌م کابرایه به‌هو‌ی نه‌م به‌هره‌و خه‌لاته‌ دروسته‌ی که‌ خودا
به‌خشی به‌تو‌، نه‌م پله‌و پایه‌ی له‌کیس چوو، ش‌ه‌قی بردو له‌تاوانا نه‌و هه‌لو‌یسته
نامه‌ردانه‌ی پیشاندا که‌دیت! جا پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) چاو
پوښی ښه‌و.

۱۱۷۷- حدیث انس (رضی الله عنه) قَالَ قِيلَ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) لَوْ
أَتَيْتَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُبَيٍّ. فَأُطْلِقَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَرَكِبَ حِمَارًا ،
فَأُطْلِقَ الْمُسْلِمُونَ يَمْشُونَ مَعَهُ ، وَهِيَ أَرْضٌ سَبْخَةٌ ، فَلَمَّا أَتَاهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه
وسلم) فَقَالَ إِلَيْكَ عَنِّي ، وَاللَّهِ لَقَدْ آذَانِي نَتْنُ حِمَارِكَ . فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْهُمْ

وَاللّٰهُ لَجَمَارُ رَسُوْلِ اللّٰهِ (صلى الله عليه وسلم) أَطِيْبُ رِيْحًا مِنْكَ . فَقَضِبَ لِعَبْدِ اللّٰهِ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ فَشَتَمَا ، فَقَضِبَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَصْحَابُهُ ، فَكَانَ بَيْنَهُمَا ضَرْبٌ بِالْجَرِيْدِ وَالْأَيْدِي وَالنَّعَالِ ، فَلَبَغْنَا أَلْهَا أُنْزِلْتُ (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلَا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا) : (۱۱۳۷)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: ەمرزى پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) كرا: خۆزگە دەچوۋىت بۆلای ەبدوئلاى كۆرى نوبەى كۆرى سەلۇل، پىغەمبەش (درودى خوداى لەسەر بى) بەسوارى گۆندىرىزى بەرمولاي ەبدوئلا، لەگەل كۆمەلئ لە موسولمانان كەوتنەرى، رىگەكە كرىن بوو، تەپ و تۆزى ەببوو، چونكە شۆرمكات، واتە: خۆنداربوو، كە پىغەمبەر و ھاۋەلەكانى گەشتنە لای ەبدوئلا، بە پىغەمبەرى گوت: بچۆ بەولاۋە، دووركەۋە لەمن، بەخودا بۆگەنى كەرمەكت ئازارم دەدا).

پىاۋىكى ئەنصارى فەرموۋى: (بەخودا بۆنى گۆندىرىزەكەى پىغەمبەر لەبۆنى تۆ خوشترە). جا پىاۋى لەھۆزەكەى ەبدوئلا، ەئىدايە و لەسەر ەبدوئلاى كەردەۋە لەگەل ئەنصارىيەكەدا بوو بەشەرە جنىۋيان، جا كۆمەلەى ئەنصارىيەكە لەسەر ئەنصارىيەكەيان كەردەۋە كۆمەلەى پىاۋەكەى تىرىش لەسەر برادەرمەكەى خۇيان كەردەۋە بوو بەشەر لەنىۋانىندا، بە پەلكە خورما و بەدەست و بە سۇل و كەوش و كلاش لەيەكترىان دا، جا بەئىمە گەشتۆتەۋە كە سەبارەت بەم چىرۆكە، ئەم ئايەتە ھاتۆتە خوارى ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلَا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ واتە: (ئەگەر دوو دەستە لە موسولمانان بوو بەشەريان، لەناو خۇيانا، ناوبىزىيان بکەن و نىۋانىان رىكبخەن!).

روونکردنه وه:

نیستا بو روونکردنه وهی ته و او له م داستانه، فهرموودهی ژماره (۱۶۳۶) ی بوختهی موسلیم بهرگی جوارهم دهنووسین، له گه ل ژماره (۶۰۹) و ژماره (۲۱۰۳) ی ته جریدی بوخاری:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا تُوْفِّيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُبَيٍّ سَلُولَ، جَاءَ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَهُ أَنْ يُعْطِيَهُ قَمِيصَهُ أَنْ يَكْفَنَ فِيهِ أَبَاهُ، فَأَعْطَاهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَامَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأَخَذَ بِثُوبِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَقَدْ نَهَاكَ اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا خَيْرِنِي اللَّهُ فَقَالَ: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ)، وَسَازِيدُ عَلَى سَبْعِينَ». قَالَ: إِنَّهُ مُنَافِقٌ، فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). {الحديث: ۶۱۵۷ = ۶۱۶۳ م. تجريد البخاری بالكوردی/۲، رقم: ۶۰۹ = ۱۲۶۹، ۴۶۷۰، ۴۶۷۲، ۵۷۹۶. تحفة الأشراف: ۷۸۲۶}:

ئیبینو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: که عهبدوللای کوری نوبهیی کوری سهلوول (سهروکی ناپاکانی مه دینه) مرد، عهبدوللای کوری نه م عهبدوللایه، که یه کی بوو له هاوه له راست و دروسته گانی چه زرت (دروودی خودای له سهر بی) هات بولای چه زرت، عهرزیکرد: نهی پیغه مبهری خودا! کراسیکی خۆتم پی بده، تا بیکهم به کفن بو باوگم، به لکوو به پیروزی نه و کراسه ی تو سزای له سهر سووک ببی، نه ویش کراسیکی خویی پید، له پاشا داواشی لی کرد که نوپزی مردووشی له سهر بکا. پیغه مبه ریش (دروودی خودای

لهسهر بئ) ههئسا كه بچئ نوئزى لهسهر بكا، عومهر ههئسا جلهكهى پيغه مبهرى گرتو و عهرزى كرد: قوربان! نهى پيغه مبهرى خودا! تو خودا ريگهى ئه مهى نه داويت، ئيتر نوئزى چى لهسهر دهكهيت!

فهرمووى (دروودى خوداى لهسهر بئ): خودا منى كردوو بهسهر پشك و خاتر خوى كردوو و دمفه رموى: {اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرِ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ - التوبة - ٨٠/٩}.

واته: ئارمزووى خۆته، داواى ئى خوشبوون بكه بۆيان، يان مهيكه، ئيمه ريگهى ئه مومت ئى ناگرين، بهلام ئه وه بئ سووده، نهك جارو دووجار، نهگهر حهفتا جاريش داواى لىخوشبوونيان بۆ بكهى، خودا لىيان خوش نابئ).

پيغه مبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) فهرمووى: (دهى من له حهفتا جار زياتر داواى لىخوشبوونى بۆ دهكهم!!).

عومهر (رمزاي خوداى ئى بئ) فهرمووى: ئاخىر ئه مه ناپاك و مونافيقه. قسه مبر (راوى) دهئى: جاكاتى كه حهزرت (دروودى خوداى لهسهر بئ) نوئزى لهسهرى كرد، خودا ئه م نايه تهى ترى نارد و خوارمه كه دمفه رموى: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِه - التوبة - ٨٤/٩}.

واته: بههيج شيوميئ، نابئ نوئزى مردوو بكهى لهسهر هيچ كامئ له وان كاتى كه دهمرن، وه لهسهر گۆرمكهى رامه وهسته بۆ نزاكردن بۆى). {تاج/٤، زنجيره: ١٠، ژماره: ٣٩٠٧ - سوورمى تهوبه}.

روونکردنهوه:

۱- له تهجریدی بوخاریدا، به کوردی، له ژماره: (۶۰۹ = ۱۲۶۹) دا روونکردنه و دمه کی زور دوورو درېژم له سهر هم باسه ی وا له م فهرموودمیه دا نووسیوه، نه گهر بفرمووی ره چاوی بکه ی جیگه ی خویه تی.

۲- عه بدوللای کورپ عه بدوللای کورپ سه لوول (ره زای خودای لی بی) په کیکه له هاوړپ زور به پړزه گانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له هوزی خه زره جه، که خه زره ج په کیکه له دوو هوزه گه وره که ی مه دینه، که ناسراون به نه وسو خه زره ج، له پش کۆچکردنی پیغه مبه ر بۆ مه دینه، نه م دوو هوزه کیسه ی گه وره و شهرو شۆری زورو دوورو درېژان له نیوانا بوو، خودا به هوئی نایینی پیرۆزی نیسلامه وه کردنی به دۆستو برای په کتری و ناوی نان: (انصار: یاریدمدمران).

که واته: عه بدوللای نه نصارییه، له پشدا ناوی حوباب بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ناوکه ی گۆری و ناوی نا عه بدوللای، ناماده ی غه زای به درو نوحودو گشت غه زه واته گانی تری پیغه مبه ر بووه، له خزمه ت پیغه مبه ر خۆیدا، عه بدوللای په کی بوو له نووسه رنانی سرووش، وه له غه زای ته بوو کا عه بدوللای باوکی، که ناوداره به عه بدوللای کورپ ئوبه یی کورپ سه لوول، که سه روکی ناپاکه کان بوو، هه ره شه ی له پیغه مبه ر (دروودی له سهر) کردو گوتی: (من و موحه ممه د کاتی گه راپنه وه بۆشاری مه دینه، من و موحه ممه د کاممان به دمه سه لاترو توانا تر بوو به وی ترمانی چۆل ده کات مه دینه یابۆ من دمه ی یابۆ نه و!).

جا کاتی ک قورنانی پیرۆز، په رده ی له سهر هم قسه ژمه راوییه ی ئیبنو سه لوول هه ئمالی، عه بدوللای کورپ، پشی پیغه مبه ری گرت و له دزی باوکی

وہستاو بہ پیغہمبہری فہرموو: (سویندم بہخودا ئہی پیغہمبہری خودا! داماوو ناتہوان ئہوہ، عمزیزو دلیرو توانا توی!

ہہروہما فہرموو: (ئہی پیغہمبہری خودا! ئہگہر ریگہم پی بدہی بہدمستی خۆم دمیکوژم!).

بہلام پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ریگہی پی نہداو پیی فہرموو: (بہلام بہجوانی ہاورپیتی بکہ!). پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) زۆر لیی رازی بوو، وہ گہلی جار پەسنو مەتحتی ئہوی کردووہ، لہشہری ہہلگہراومکاندا (ئہہلی ریددہدا) لہکاتی جینشینی ئہبوبہکری صہدیقا، لہسالی دوازدهی کۆچیدا، لہ ولاتی یہمامہ شہید بوو.

۳- ئہم عہدوللای کورپی سہلوولہ، باوکی ناوی ئوبہیی کورپی مالیکہ، سہلوول نہنکیہتی، دایکی باوکیہتی، زنی بوو لہہۆزی خوزاعہ، ئیبنو سہلوول یہکیک بوو، لہسہرۆک ہۆزمکانی ہۆزی خەزرەج لہمەدینہ، ہۆزی خەزرەج، لہپیش کۆچی پیغہمبہر بۆ مەدینہ، برپاریانداہوو کہ ئیبنو سہلوول بکہن بہ پادشای خۆیان، بہلام کہ پیغہمبہرو موسولمانان دہولەتی ئیسلامیان لہمەدینہ دامەزراند، ئہم ہلہی لہدہست چوو لہبەرئہوہ ئہم گابرایہ ہەتا مرد، ئہو کۆنہ قینہی لہدلددا بوو، وەرقی لہ پیغہمبہر بوو، ناسراوہ بہ سہرۆکی ناپاکہکان، کہ لہزاراوہی سوننہتدا ناودارہ بہ سہرۆکی ناپاکہکان، واتہ: سہرۆکی مونافیقہکان! ئیبنو سہلوول لہسالی نۆی کۆچیدا مرد.

ئہمہ دہقی ژمارہ (۱۶۳۶)ی پوختہی موسلیم بوو، ئہمہیش دہقی ژمارہ

(۶۰۹)ی تہجریدی بوخاریہ، بہرگی دووہم:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي لَمَّا تُوفِّيَ جَاءَ ابْنُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَعْطِنِي قَمِيصَكَ أَكْفَنُهُ فِيهِ وَصَلَّ عَلَيْهِ

وَاسْتَغْفِرْ لَهُ، فَأَعْطَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَمِيصَهُ، فَقَالَ (آذِنِي أَصْلِي عَلَيْهِ) فَأَذِنَهُ فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ جَدَّاهُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: أَلَيْسَ اللَّهُ نَهَاكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَنَا بَيْنَ خَيْرَتَيْنِ، قَالَ: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ). فَصَلَّى عَلَيْهِ، فَتَرَأَتْ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). (الحديث ١٢٦٩ - اطرافه في: ٤٦٧٠، ٤٦٧٢، ٥٧٩٦).

ئيبنو عومەر -رمزای خویان لی بی- فەرمووی: (کە عەبدولای کوری سەلوول - سەرۆکی ناپاکەکان - مرد، عەبدوللای کوری ئەم عەبدولایە، کە یەکیەک بوو لەهاوێ راست و باشەکانی پێغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بی- هات بۆ خزمەتی پێغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بی- عەززی کرد: ئەو پێغەمبەری خودا! کراسیکی خۆتەم بدمرئ، تا بیکەم بە کفن بۆ باوکەم، ئەویش کراسیکی خۆی داپیی، لە پاشا داواشی لیکرد کە نوێژی مردووشی لەسەر بکاو بۆشی بپاریتەوه، پێغەمبەریش -دروودی خوای لەسەر بی- بەئینی ئەوهی پێداو فەرمووی: (ناگادارم بکە نوێژی لەسەر دیکەم) جا کە لەشۆڕین و کفن کردنی بوونەوه، عەبدوللای پێغەمبەری ناگادارکردمەوه، کە تەشریفی بچێ نوێژی مردوو لەسەر تەرمەکە باوکی بکا، پێغەمبەریش -دروودی خوای لەسەر بی- هەلسا کە نوێژی لەسەر بکا، عومەر -رمزای خویان لی بی- هەلسا جەگە پێغەمبەری گرت و کیشایە دواوو عەززی کرد: قوربان! ئەو پێغەمبەری خودا! تۆ خودا ریگە ئەمە نەداویت، نیتەر نوێژی چی لەسەر دیکە! ئەمەتا بەناشکرا قورئان دمه‌رموویت: ﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ...﴾؟ پێغەمبەریش -دروودی خوای لەسەر بی- فەرمووی: (ئەمە تۆ دمیلتی وایە، بەلام من هیشتا ئومیدم ماوه بەتەواوی ریگە ئەوه نەگیراوه، چونکە لەم نایەتەدا، کە سەبارەت بەم بابەتەن، خودا منی کردوو بەسەر پشک و خاتەر خۆی کردووم و دمه‌رمووی: ﴿اسْتَغْفِرْ

لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ - تەووبە ۸۰/۹/ واته: ئەى پېغەمبەرى! ئارمىزوى خۆتە داواى لىخۆش بوون بکە بۆيان يا مەكە، ئىمە رىگەى ئەومىت لىناگرىن، بەلام ئەووە بى سوودە، ئەگەر نەك جارو دووجار، تەنانەت حەفتا جارېش داواى لىخۆش بوونيان بۆ بکەى خودا لىيان خۆش نابى). ئەوجا پېغەمبەر -دروودى خواى لەسەر بى- فەرمووى: (دەى من لە حەفتا جار زياتر داواى لىخۆش بوونى بۆ دەکەم). عومەر -رمزى خواى لى بى- فەرمووى ئاخىر ئەمە ناپاک و موناققە.

جا قسەبەر فەرمووى: جاکاتى پېغەمبەر -دروودى خواى لەسەر بى- نوێزى لەسەر ئىبنو سەلوول کرد، خودا ئەم ئايەتەى ترى ناردە خوارمەو کەدمەرمووت: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّا تَأْتِيهِ تَرَى نَارَهُ خَوَّارَةً﴾ تەووبە ۸۴/۹/ واته: بە هېچ جۆرى نوێزمەکە لەسەر هېچ کامى لەوان، کاتى کە دەمرن، وە لەسەر گۆرمەکەى رامەومستە بۆ نزاکردن بۆى (بىروانە: تاج ۱۶/۲۰۷/۶/ش/ت).

راقەو شىکردنەو:

يەكەم: ئەم فەرموودمە بەلگەيەكى روون و ئاشکرايە بۆ چەندبابەتيكى تازه بابەتى هاوچەرخ، کە بەزەقى و مەترەقى لەم سەردەمەى ئىمەدا روودەدەن، بەتايبەتى لەو ناوچەو ولاتانەى کە بەناوى نازادى و سەربەستىيەو رىگەى ئىلحاد دراو، ومهەندى گرووپ و لايەن و کۆمەل و پارت پەيدا بوون، بەدەق لەبەرنامەى نوسراوى خۆياندا جاردەدەن: (ئىمە باومرمان بەهېچ ئايىنى نىيە). وە زۆر کەسېش لە خەلکى ولات، دەچنە سەر ئەم بىرو باومرمان، ومناوى خۆيان لەلىستى ئەوانا دمنوسن و ناسنامەى ئەو گرووپانە ومردمگرن، کە ئەمانە

له پېش ئهم گۆرانكارىيەدا سەر به ئايىنى له ئايىنه كان بوون. ئهمه له لايى.
له لايهكى تريشه وه زۆرينه كات ههتا كاتى مردن، ئه وهى پى بلى بۆنى ئايىن
لئيان نايى، بگره زۆرينه كات به ئاشكراش دژى ئايىن دهموستن، ومكى تريش
كاتى دممرن، به شيويهكى گشتى، هه موو مه راسيم و پيوستيه ئايىنيه كانيان بۆ
دمكرى، به وینه نه گهر له پيشدا به ئيسلام ناسرابن ئه وا وهك موسولمانانى تر
دمشورين و كفن دمكرين و نويزى مردوويان له سهر دمكرى و تهلقينيان
دائه درى و پرسه يان بۆ دادمىرى و سهرخوشى له كهس و كارىان دمكرى و له
پرسه كه ياندا فاتىحه و هورئان دمخوينرى و پاداشه كه يان دمئيرى بۆ گيانيان و
نزاي باشيان بۆ دمكرى و داواى ليخوشبوونى گوناھيان له خدا بۆ دمكرى !!.

دهى برپارى شهرعى پيرۆز سه بارهت بهم مه راسيم و دستووره ئايىنيانه كه
بۆ ئهم زمندىق و بى برپا رسمىيانه دمكرين چيه؟!

له وه لامدا ده ئين: به پى بنه ما شهرعييه كان و فهرمووده زانا گهورم كان و
فهرمايشتى په راوه ناودارم كانى شهرىعت، دمبى لهم جوړه بابنه تانه دا، ئهم
بنه ماو ريسا سهرمگيانه به ووردى ره چاو بكرين:

۱- ههر كه سى ساغ بوويه وه كه به شيويهكى شهرعى له ئايىن پاشگهز
بوومته وه ئه وه له ياسانامه خودادا كۆمه ئى برپارى چه سپاوى ناسراو،
له بارميه وه ههيه. ئيمه ليرمدا مه به ستمان روونكر دنه وهى ئه و برپاره زانراوانه
نييه، كه له ياسانامه (شهرىعت) دا سه بارهت به ملحدبين و مورته ددى شهرعى
ههيه.

۲- برپاردان له سهر و مرگه پان له ئايىن كارى موختى و قازيه، نيشى
ر شه خه لك و عه وام نييه، وه ئه وانيش له كاتى وادا دمبى ئه و په رى دوور بينى
بكه ن و به كوړانه برپارى كافر بوونى كه سى نه دمن كه نيسه تى گوftarو

کرداری باشگەز بوونەھەمیان ئى دەدرى ۋەك ئەم كەسانەى كە گووتەمان.

۳- ھەموو ئادەمىزادى بە زىندووىى و بە مردووىى، بەشى خۆى رىزى ھەيە، ۋە ھەموو رىزىكى پارىزراۋە، مەگەر رىزى كە شەرىع ئىسقاتى بكاو بووچى بكاۋە.

۴- ۋەك لە شەرحەكانى ئەم ھەرموودمىيەدا ھاتوۋە، ھىكمەتى ئەم ئاسانكارىيە كە پىغەمبەر خۆى -دروودى خۋاى لەسەر بى- بۆ سەرۋكى موناققەكانى رەوا دىۋە ئەم چەند مەبەستەيە:

۱- ئومىد نەبىراۋە، دەگونجى كاپرا تەۋبە بكا، يا تەۋبەى كردبى، خاتىمە مەجھوولە، ئىمان پەنھانە، زۆر لەمانە لە سەرەمەرگ و نەخۆشىنى مەرگا، پاش نەۋەى كە لە جاھو دەستەلات و خۆشى دىنا نا ئومىد دەبن، مل بۆ ھەق دادمەۋىنن و دىن لەكانگى دىۋە قەبوول دەكەن، ئىمان ھىنانى فرەھون لەكاتى نوۋەم بوونىدا راسترىن بەلگەيە بۆ ئەم بابەتە.

ۋەك قورئان بەدەق دەفەرموى: ﴿...حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْفَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بُنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۹۰/۱۰). واتە: كاتى فرەھون لەدەريا كەدا غەرق بوو، ئىمانى ھىناۋ گوتى: (ۋاباۋەم ھىنا بەۋ خۋايەى كەنەۋەى ئىسرائىل دەپەرستىن، ۋە من يەككىم لە موسولمانان).

ب- (استصلاحاً للقلوب المؤلف) ئىتر شتەكە سوودى ھەيە بۆ مردوۋەكە يا نىيەتى ئەۋە زۆر كاريگەر نىيە لەكارمەدا. دەلىن: بەھۋى ئەم ھەلۋىستەى پىغەمبەرۋە لەگەل ئىبنوسەلوولدا، ئەۋ رۆزە ھەزاركەس لە ھۆزەكەى ئىسلام دەبن.

ج- بۆ رىزلىنن لە عەبدوللاى كورى، كە موسولمانىكى زۆر زۆرباش بوۋە، ۋەك لە زىاننامەكەيدا كەمى لەمەودوا روۋنى دەكەينەۋە، زۆر لەشۋىنكەۋتۋانى

نهم پارتە ئىلحادىيانە ساويلكەو ھەزارۆكەو رەشە خەلگن، لەكارەكە بەباشى
 ھالى نەبوون، پارتە زمندىقەكانىش بۆ تەفرەدانى جەماومرە دىندارەكە تەقىە
 بەكاردەھىتىن و زۆر بە زمقى شالۆ نابەنە سەر ئايپىن و پەپرەموانى. بگرە
 زۆركەس لەپەپرەموانى رەسمى نهم پارتە زمندىق و بى ئايپىنانە نويز دەكەن،
 رۆژو دەگرن، ھەج دەكەن، ھامۆشۆى مرگەوت دەكەن، خىر دەكەن.

نەمۆنەى زۆر ھەيە لەسەرئەو ھە مەروۇف گای رەش نىيە كە ھەتا مردن
 لەيەك پىستا بىمىنىتەو. نەوھتا رۆژانە دەبينىن كەسانى تاوانبارو فاسق و
 زمندىق و بى دىن تەووبە دەكەن و دەگەرپنەو ھە بۆ باومشى ئايپىن، كى دەلى
 ئەمانەيش تەبەرپان لەو لايەنانە نەكردووە؟!

تەكفىرى شەخسى بەتايبەتى - واتە: لەپاش مردن - جگە لەوانەى كە لە
 قورئان و سوننەتدا ناو براون، كاريكى باش نىيە، بگرە دروست نىيە، لەپاش
 رەچاوكردنى نهم خالانە، بەدلىنىيايىيەو دەلىتىن:

١- كردنى نهم جۆرە شتانە، بۆ نهم جۆرە كەسانە، بەم جۆرە نيازەنەى
 كەباسمان كردن، قەيدى نىيە، بەر مەرتەبەى عەفو دەكەون، وەبەر ئەو شتانە
 دەكەون، كە قورئان لەبارمىانەو دەفەرموئىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
 أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَكُم تَسْؤُكُمْ﴾. وە پىغەمبەرىش دروودى خواى لەسەر بى-
 دەفەرموئى: ﴿وَعَفَا عَن أَشْيَاءٍ رَّحْمَةً بِكُمْ لَا عَن نِّسْيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا...﴾.

وكمى ترىش شتەكە گەيشتوھتە رادەى بەلوا عاممە، لەبەرئەو ھە چاوپۆشى
 كردن و خو گىل كردن لىنى كاريكى خراپ نىيە. ئەوھندە ھەيە ئەگەر كەسى
 ئاگادارى تەواوى ھەبى بەسەر ھالى مردووەكەدا، كە ھەتا كاتى گيان دەرچوون،
 ھەر بەردەوام بوو لەسەر پاشگەز بوونەو لە ئىسلام، ئەو ھە باشتر و چاكتر
 ئەومىيە، كە وەك پاشگەزو مورتەدد مامەلەى لەگەلدا بكا، بەلام لە سنوورى نهم

فهرموودمیهی پیځه مېمېردا، که هانمان دمدا لهسهر سر ځایمی که بهدمق دمفهرموئ: (استعینوا علی قضاء حوائجکم بالکتمان).

ب- وډک لهم فهرمووده پېرؤزموه دمردمکهوئ، مردوو - گهرچی له ژيانيدا خرابپش بئ - بهلام کاتئ دممرئ، لهلای کهسوکاری شیرین دمبئ، نهنگیهکانی دشارپتهوه، لهبهرنهوه کهسوکاری بهپئی توانا، ههول دمدمن مایهی چاوپوښی لیکردنی خودای بؤ دابین بکهن، وه بههؤی سهرمتای خورپه لیکهوتنهوهو سامی مهرگهوه، لهمهده تارادمیئ عوزریان همیه. سهرنج بفهرموون: نهومتا عمېدوللای کورپی عمېدوللای کورپی سهلولول، لهژیانی باوکیدا، زؤر توندوتیز بووه دمرههقی، تهنانت داوای لهپیځه مېمېر - دروودی خوای لهسهر بئ - کرد که ریځگی بدات خوی بهدمستی خوی بدا لهگهردنی باوکی، لهسهر نهو ههلوپسته ناشیرینانهی که بهرامېمېر بهپیځه مېمېر ههیبوو، بهلام پیځه مېمېر ریځگی نهوهی نهدها، چونکه ناگای لهو نایهتانه بوو که سهبارمت به نیبنوسهلولولی باوکی هاتبوون، لهگهل نهومیشا، نهومتا کاتئ نیبنوسهلولول دممرئ، لهبهر چاوی عمېدوللای کورپی شیرین دمبئ، مهرگ خرابهکانی دادمپوښئ، شلوقی ههلوپست کاریکی وادمکا، که رهحمی بؤی بجوولئ، چونکه کاتئ گلهی و تانهو تهشهر نییه بهلکو کاتئ لیقهومان و فریاکهوتن و نرای باشه.

نهم دیدو بؤچوونه نوییه بوو که وای لهعمېدوللا کرد داوا له پیځه مېمېر بکاو نهو شتانه بؤ باوکی بکا، که له فهرموودمکهدها باس کراوون.

ج- پیځه مېمېری خودا - دروودی خوای لهسهر بئ - بهنهینی، ناوی مونافق و ناپاکهکانی به حوزمیفهی کورپی یه مان فهرموو بوو، لهبهرنهوه کاتئ کهسئ دمرد، پېشهوا عومهر - رمزای خوایان لئ بئ - لهلای خویهوه سهرنجی حوزمیفهی دمدا، نهگهر نامادهی سهر تهرمی نهو مردووه ببوایه و نویژری لهسهر بکردایه،

ئەوا جەزىمىتى عومەرىش دىمىزنى كە ئەو موناڧىق نىيە، لەبەرئەو ئەمادەى سەر تەرمەكەى دىبوو، وەنوئىزى لەسەرى دىمىزد، بەلام ئەگەر جوزەيفە ئەمادەى سەر تەرمەكەى نەبووايە، ئەوا عومەرىش ئەمادەى نەدەبوو، وە لەوومە ئەوەى وەردەگرت خاومە ئەو تەرمە لەو ناپاكانەيە، كەپىڧەمبەر ناوەكانىيانى بەنەينى بەجوزەيفە ووتوود، دەى ئەمە بەلگەى ئەومىيە كە ئەم جۆرە بابەتەنە هەتا لەزىر پەردەوە بن باشە، وەشەرىش ئاشكرا بىيەنە، لەبەرئەو بىرپارى شەرى بەپىي روالەتە، وەئەصلى لەم جۆرە كاتانەدا، بەرئەتە، چونكە ئەصلى بەقاي ئەصلى كەئىمانە، وە بەرئەتە لە كوفەر هەتا بەبەلگەى دامەزراو كوفىر كەبرا دەچەسپى.

د- فەرمائىشتى راست و دروست ئەومىيە: (كە موسولمان هەتا بوى دىمىزد لەدنياو لەقىامەتدا لەم جۆرە كەسانە دوور بى، لە دۇنيادا ھاوئىتى يان نەكات و، لە گۆرستان گۆرى لەگەل گۆرپاندا نەبى، چونكە نىزىكى مەروڧى خراپ لە هەردوو دۇنيادا مايەى سەراسىيە).

ه- لەبابەتى نىكاخ و تەلاق و مىرات و شتى تىر وائىشدا هەمان حسابيان بۆ بىرى.

دوومە: عەبدوللەى كۆرى عەبدوللەى كۆرى سەلوول (رەزى خاوى لى بى) يەكئىكە لە ھاوئى زۆر بەرپىزەكانى پىڧەمبەر -دروودى خاوى لەسەر بى- خەزەجىيە، ئەنصارىيە، لەپىشدا ناوى حوباب بوو، پىڧەمبەر -دروودى خاوى لەسەر بى- ناوەكەى گۆرى و ناوى نا عەبدوللە ئەمادەى غەزى بەدرو ئوحدو گشت غەزاواتەكانى تىر پىڧەمبەر بوو، لەخەمەت پىڧەمبەر خۆيدا وەمىيەكى بوو لەنووسەرانى سەرووش، وە لەغەزى تەبووكا عەبدوللەى باوكى، كە ناودارە بە ئىبنوسەلوول، كە سەرووكى ناپاكانەكان بوو، هەپەشەى لەپىڧەمبەر كردو

گوتی: (من و موحه ممد کاتی گهراینه وه بۆ شاری مه دینه، کاممان به دمه سلاّت و توانا تر بوو، بهوی ترمانی چۆل دهکات، مه دینه یا بۆ من دهبی یا بۆ نهو) جا کاتیك قورئانی پیروژ، په ردهی له سه ر نه م قسه ژمه راوییهی ئیبن سه لوول هه لمالی، عه بدوللای کورپی، پشتی پیغه مبه ری گرت و له دژی باوکی وه ستاو به پیغه مبه ری فه رموو: (سویندم به خودا نهی پیغه مبه ری خودا! داماوو ناته وان نه وه، عه زیزو دلپروتوانا توی!) هه روه ها فه رمووی: (نهی پیغه مبه ری خوا! نه گه ر پیگه م پی بدهی به دمه ستی خۆم دهیکوژم) به لام پیغه مبه ر-دروودی خوای له سه ر بی- پیگه ی پی نه دا، پیغه مبه ر-دروودی خوای له سه ر بی- زۆر لیی رازی بوو، وه گه لی جار په سن و مه دحی نهوی کردوو، له شه ری هه لگه راوه کاندا (نه هلی ری ده) دا، له کاتی جینشینی نه بو بکری سدیقا، له سالی دوانزه ی کۆچییدا، له یه مامه شه هیدبوو، (رهزای خوای لی بی) (بر: شه ریعه تی ئیسلام، مغنی موحتاج، فیهی ئاسان، باسی ته رم).

نهمهیش به شیکه له فه رمووده ی ژماره (۲۱۰۳) ی ته جریدا، که ته واوکه ری نه م بابه ته یه:

یارمبی خودایه سه رمان لی نه شیوینی، وه پیگه ی راستمان نیشان بدهی، ومبه هو ی نه قامی و سه رلیشیواوی هه ندی لایه نه وه، گه لی کوردی سته مدیده تووشی ناشووب و فه رته نه و ئازاوه ی نو ی نه گه ی وه نه بین به و هۆزانه، که خوا له بارمیان ه وه ده فه رموی: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لِّأَصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾.

جینگه ی داخه، که ئیمه ی گه لی کورد، به تایبه تی له عیراقی به عث دا، له سیبه ری عوروبه و عه نصورییه تا، حالمان له کۆیله زۆر خراپ تر بوو، ژیر دهسته و ژیر چه پۆکه بووین، هه تا کاسه ی زۆروسته م پر بوو، وه خوای گه وره به میهرمبانی خۆی ده رووی ره حمه تی لی کردینه وه، وه نازادی و سه ربه ستی پی

به‌خشين، ومبووين به‌خاومنى نامووس و قه‌وارمو كيان و ولاتى خۇمان، وه‌خودا
دوژمنه‌كه‌مانى كرد به‌پهندي بسات، سهد هزار خوزگهى به‌جارى جارانى نيمه،
كه‌چى هيشتا به‌ته‌واوى پر به‌سينگى خۇمان هه‌واى نازايمان هه‌ل نه‌مژى بوو،
به‌دمنكه جۆيى زمين، له‌باتى نه‌وى كه‌به‌پى ي ياساى دمستوورى خودايى:
﴿لئن شكرتم لأزيدنكم﴾ سوپاسى خودا بكه‌ين و هه‌ول بدمين كه‌نهم نيعمه‌تى
سهربه‌ستى و نازادى يه، ئهمجارمش وه‌ك له‌مه‌وپيش له‌كيس نه‌دمين، وه‌خۇمان
له‌ناوچه‌كه‌دا له‌بهر چاوى دۆست و دوژمن شيرين بكه‌ين، وه‌بيسه‌ليئين نيمه
كه‌لىكى باومر دارى خاومن نامووس و حيثيه‌ت و ريفتارى به‌رزين، دورترين
كه‌لين له‌بى دينى و بى رموشتى كه‌چى له‌جياتى نه‌وه، ئىستا راگه‌ياندىنى
كوردستانى نازاد، شه‌وو رۆژ، نالائى دژمدينى و زمنديقى هه‌لگردوو، هه‌ر
خه‌رىكى به‌خشى بى رموشتى و گۆرانى خه‌لاعى و بلاوكرده‌وى به‌ربه‌ره‌لايى
نيرومى‌يه، ته‌نانه‌ت زۆريان بۆ قوتابى و خويندكاره‌ كان هيناه، كه‌فترگه‌كان
بكه‌ن به‌جىگهى عيشقبازي و زانكۆ بكه‌ن به‌گانكۆ، وه‌بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ گلاوه‌ى
خۇيان، كۆمه‌لى كۆلكه‌ ميرزاو نيمچه‌ نه‌فه‌ندى و خوينه‌وارانى دمربارى خۇيان
كردوو به‌ (په‌رو فيسۆرو مه‌لا چلكاو خۆرا).

وه‌له‌سه‌ر شاشه‌و كه‌ناله‌كانى راگه‌ياندن، وه‌ك ميكى ماوس و بووكه‌له‌ دارينه،
به‌ردموام قوتيان دمكه‌نه‌وه‌و هوويان تى دمكه‌ن وسه‌رو مې رېفو بى پىزى به‌بيرو
باومر پىرۆزى نايينى و رموشتى گه‌لى كورد دمكه‌ن و به‌زۆرى زۆردارى دميانه‌وى
ئهو خه‌لكه‌يش وه‌ك ئه‌وان زمندىق و به‌ره‌لاو بى رموشت و بى نامووس و حيزو
سه‌فيل و ترپۆ و هيبى بن، كورت و پوخت مه‌به‌ستى سه‌رمكى يان نه‌وميه‌ كه‌نه‌و
خه‌لكه‌ش وه‌ك خۇيان به‌ره‌لاو له‌زمتبه‌رست بى و هه‌موو له‌كين و چون يه‌كين
بى، نه‌بادا خه‌لك پىزدار ئه‌وان بى پىز، وه‌ك قورئان به‌ده‌ق دمفه‌رموى: ﴿ودرا

لو تکفرون کما کفروا فتکونون سواء ﴿ به لئ که ناله کانی راگه یاندنیان کردووه به بلویری شهیتان لهباتی نهووی که نهه راگه یاندنه به هیزانه رحمهتی خودا بلاو بکه نهووه پرفتاری شیرین پهخش بکه نهووه ناوی جوان بو کوردو کوردستان دروست بکه نهووی بیانووی چهوسینه رهوه کانی کوردو کوردستان بپر، که گوايه کورد بی دینو هۆزیکي خیله کی و شهرانی و دوور له نهریت و باوو که لتووری جوانی ناوچه که نه، لهباتی نهووی که دمرزی مهربایهتی و نازایهتی و دلیری له لاو و گه نه که انمان بدهن، به کورو کچیانوه، ههتا کاتی کوردستان پیویستی به خوینی گهشی ئالی نهوان بوو، بهرخی نیر بن بو سهربرین و بیچه سپین: شیر که له لانه دمرچوو، چ نیر چ می! له جیاتی نهووی راگه یاندنی هه ریم ببی به مه شخه له ناوچه که داو ببی به مین به ریکی جوان بو پهخشی خووی جوان و عادمی شیرین و زیانی پر له شهرم و شکو و سهر بهرزی دین و دنیا، خه لکی فیتری نیشتان پهروهری بکا، فیتری خه بات و تیکوشان و نه بهرد بکا، وه که هه موو راگه یاندنیکي بهرپرسی جیهانی پیشکه وتوو، به تایبهتی له ناوچه که ی خۆماندا، که جی له جیاتی نهووه، راگه یاندنی کوردی بووه به نوینه ری هۆلیۆدو له پهخشی بهر به ره لایی دا، شان له شانی که ناله جنسی په کان دهدا، کارگه یشتوته نهووه، به پیچه وانهی راگه یاندنی هه موو جیهان، راگه یاندنی چه واشهی کوردی، چله ی مردوو له سهر گۆر مه که ی به ناما دمبوونی که سوکار مه که ی ناو دمنی ئاههنگ و وه که خویان ده لئین: (ئاههنگی چله ی پیشمه رگه ی دیرین له سهر گۆر مه که ی به چهند گۆرانییه که له لایه ن فلانه گۆرانی چیه وه رازایه وه!) من له م جیگه پیرۆزه دا، به نوری فیراسهی ئیمانی، له سهر زمانی نهو چه ماومره سته مدیده بی ناوو نان و بی کارمباو نهوت و غازو به نرین و بی خانه و لانه و ره شو رووته، عمرزی نهه راگه یاندنه چه واشمه ده که م: (... به لئ دمتوانن په که دوو سالی

تریش بەم جۆرە بەنگو تلیاکە، خەلگیکى زۆر سېرو چەواشە بکەن، وەسوودو بەهرە لەرقو غەزمى گەلى کورد لەسەدام و رژىمەکەى وەربگرن و نان و پيازی بېوہ بخۆن و ئەم دیاردەمىە بەرھەم بەینن و بۆ چەند سالتیکى تریش بۆ خۆیان بخۆن و بدزن و گیرفان پەركەن، تەنانەت مەلای (وُعَاطُ السَّلَاطِين) یش فەتوای ئەومیان بۆ بدمن و ژنى دوووەم و سێیەم و چوارەمیان لى مارە بېرن و تەلاقنامە بۆ ژنە دێرینەکانیان بنووسن، وەپەیک وەك رژىمە داپلۆسنەرەکان، کۆمەلە کاسەلیس و چلکا و خۆر لەخۆیان کۆبکەنەووە، خەلگیکى زۆریش، لەبەر دلسافى و خوشباومرێ و ساویلکەیی خۆیان باومەریان پى بکەن وەك گەنەى گونى گا بلكین پیتانەووە، بەلام خەیاڵیان خاوە، ھاكا قارى خوداو رقو توورمى مەلت، دەق وەك زبلى و خاشاک، خۆیان و پى پەموشتى و گەندەلێ و زەندىقى کەیانیان توور دایە ناو زبەدانى مێزوومووە!!

ئیمە رووی دەممان لەجەماومرى گەلى کوردستانە، دما ئەو لەریدەر چوانە، و شترەمکەى ھۆزى ئەموود، بەخۆی و بەچکەکەپەووە لەشاشەى کەنالەکەیان دەرچى باومرى پى ناکەنو بگەرە سەرىشى دەرپن، ئەمانە لەو جۆرە لەخوا دوورە بەدرەوشتانەن، ئەگەر بشتۆپن و لەقەبرو قیامەتا حساب و کتاب و دۆزەخ و سزابە چاوى خۆیان ببینن، ئەگەر بگەرپنەووە بۆ دنیا لەبى دینى تى ھەل دەچنەووە! وەك قوورئان بەدەق دەفەرموئ: (ولو ردوا لعادوا لما نهرا عنه).

(۴۱) باب قتل اُبی جهل
باسی کوشتنی نه بو جهل

۱۱۷۸- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ يَنْظُرُ لَنَا مَا صَنَعَ أَبُو جَهْلٍ؟» فَانْطَلَقَ ابْنُ مَسْعُودٍ فَوَجَدَهُ قَدْ ضَرَبَهُ ابْنَا عَفْرَاءَ حَتَّى بَرَدَ، قَالَ: فَأَخَذَ بِلِحْيَتِهِ فَقَالَ: أَنْتَ أَبُو جَهْلٍ؟! قَالَ: وَهَلْ فَوْقَ رَجُلٍ قَتَلْتُمُوهُ أَوْ قَالَ: قَتَلَهُ قَوْمُهُ؟ (قَالَ: وَقَالَ أَبُو مِجَلَزٍ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: فَلَوْ غَيْرُ أَكَّارٍ قَتَلْنِي). {الحديث: ۴۶۳۸ = ۴۶۲۶ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۲۶ = ۳۹۶۲، ۳۹۶۳، ۴۰۲. { (۱۱۷۸)

نه نهس (رمزای خودای لی بی) دمهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسه بی) فهرمووی: (کی دهچی بزانی که نه بو جهل ماوه یا کوژراوه؟) نیبنو مهسعوود دهچی ته ماشا دمکا وا دوو کورمه کی عهفراء که ناویان مهعازو موعه وویز بوو، به شمشیر لیان داوه و له پهل و پویان خستوووه و خهریکه سارد دمبیته ووه و دهری. جا نیبنو مهسعوود (رمزای خودای لی بی) ریشی دهری و پی دهلی: تو نه بو جهل هلیت؟ دهلی: به لی نهوم، جا چی تیایه، پی اوئی نیوه بیکوژن، نه بو نهو شوورمیه و نه بو نیوه شانازییه، یا دهلی: چی تیایه پی او هوژی خوئی بیکوژی، به لام خوژگا پی اوئیکی پی اوانه بیکوشتمایه و، به دمستی و مرزیرو سهپان نه کوژرامایه، که مه بهستی دوو کورمه کی عهفراء بوو، که لمه نصار بوون نه نصاریش خاومن دمغل و دان و باخ و بولاخ بوون.

(۱۱۷۸) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۵۲۶ = ۳۹۶۲ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۱۶۹ = ۴۶۳۸ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۶۴ رقم الباب/ ۸).

به ئیبنو مسعود ده‌لئ: له‌وکاته‌دا که‌پێ ده‌نیته‌ سه‌ر رێسی ملی هه‌تا سه‌ری له‌لاشه‌ی جیا‌بکاته‌وه‌، له‌وکاته‌دا پێی ده‌لئ: ئه‌ی شوانه‌ بچکۆله‌ی ران! ئه‌ی به‌رخه‌ له‌وان! به‌راستی چوو‌یت‌ه‌ سه‌ر جێگه‌یه‌کی به‌رزی سه‌خت! دواتر ئیبنو مسعود هه‌ندی قسه‌ی تری له‌گه‌ڵدا ده‌کاوه‌ و نه‌وجا به‌ته‌واوی ده‌یکوژی و به‌دۆزه‌خی شاد ده‌کاوه‌، سه‌ره‌که‌یی ئی ده‌کاته‌وه‌و ده‌یه‌ینی بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ). {تاج/۴، زنجیره‌: ۸۶، ژماره‌: ۴۵۸۶، ج/۴}.

(۴۲) باب قتل کعب بن الأشرف طاغوت اليهود

کوشتنی که‌عبی کوری نه‌شه‌رف، که‌ سه‌ته‌ مکارێکی سه‌ره‌که‌شی جووله‌که‌کان بوو ۱۱۷۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ فَأَتَهُ قَدْ أَذَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَامَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَتُحِبُّ أَنْ أَقْتُلَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ قَالَ: فَاذَنْ لِي أَنْ أَقُولَ شَيْئًا قَالَ: قُلْ: فَاتَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ قَدْ سَأَلَنَا صَدَقَةً وَأَنَّهُ قَدْ عَنَانَا وَأَنِّي قَدْ أَتَيْتُكَ اسْتَسْلِفَكَ قَالَ: وَابْنُ اللَّهِ لَتَمَلَّنَّهُ قَالَ أَنَا قَدْ أَتَبَعْنَاهُ فَلَا تُحِبُّ أَنْ نَدْعَهُ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى أَيْ شَيْءٍ يَصِيرُ شَأْنُهُ وَقَدْ أَرَدْنَا أَنْ نُسَلِفْنَا وَسَقَا أَوْ وَسَقَيْنَ فَقَالَ: نَعَمْ ارْهُونِي قَالُوا: أَيْ شَيْءٍ تُرِيدُ؟ قَالَ: ارْهُونِي نِسَاءَكُمْ قَالُوا: كَيْفَ نَرْهِنُكَ نِسَاءَنَا وَالتَّاجِمِلُ الْعَرَبِ قَالَ: فَارْهُونِي ابْنَاءَكُمْ ، قَالُوا: كَيْفَ نَرْهِنُكَ ابْنَاءَنَا فَيَسْبُ أَحَدُهُمْ فَيَقَالَ: رَهْنٌ بَوَسَقِي أَوْ وَسَقَيْنَ هَذَا عَارٌّ عَلَيْنَا وَلَكِنَّا نَرْهِنُكَ اللَّامَةَ قَالَ سُفْيَانُ: يَعْنِي السَّلَاحَ فَوَاعَدَهُ أَنْ يَأْتِيَهُ.

فَجَاءَهُ لَيْلًا وَمَعَهُ أَبُو نَائِلَةَ وَهُوَ أَخُو كَعْبٍ مِنْ الرُّضَاعَةِ فَدَعَاهُمْ إِلَى الْحِصْنِ فَنَزَلَ إِلَيْهِمْ فَقَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ: أَيْنَ تَخْرُجُ هَذِهِ السَّاعَةَ فَقَالَ: أَيْمًا هُوَ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ وَآخِي أَبُو نَائِلَةَ، قَالَتْ: اسْمَعْ صَوْتًا كَأَنَّهُ يَقْطُرُ مِنْهُ الدَّمُ . قَالَ: أَيْمًا هُوَ آخِي مُحَمَّدُ

بْنُ مَسْلَمَةَ وَرَضِيْعِي أَبُو نَائِلَةَ إِنَّ الْكَرِيمَ لَوْ دُعِيَ إِلَى طَعْنَةِ بَلْبَلٍ لَأَجَابَ قَالَ: وَيَذْخِلُ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ مَعَهُ رَجُلَيْنِ.

وفي رواية: أَبُو عُبَيْسٍ بْنُ جَبْرِ وَالْحَارِثُ بْنُ أَوْسٍ وَعَبَادُ بْنُ بَشْرٍ، فَقَالَ: إِذَا مَا جَاءَ فَأَنِّي قَائِلٌ بِشَعْرِهِ فَاشْمُهُ فَإِذَا رَأَيْتُمُونِي اسْتَمَكَنْتُ مِنْ رَأْسِهِ فَذُوكُمْ فَاضْرِبُوهُ وَقَالَ مَرَّةً: ثُمَّ اسْمُكُمُ فَتَزَلْ إِلَيْهِمْ مُتَوَشِّحًا وَهُوَ يَنْفَحُ مِنْهُ رِيحُ الطَّيِّبِ فَقَالَ: مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ رِيحًا أَيْ طَيِّبًا، قَالَ: عِنْدِي أَغْطِرُ نِسَاءَ الْعَرَبِ وَأَكْمَلُ الْعَرَبِ، فَقَالَ: إِذَا ذُنَّ لِي أَنْ اسْمُ رَأْسِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ فَشَمَّهُ ثُمَّ اسْمُ أَصْحَابِهِ ثُمَّ قَالَ: إِذَا ذُنَّ لِي؟ قَالَ: نَعَمْ فَلَمَّا اسْتَمَكَنَّ مِنْهُ قَالَ: ذُوكُمْ فَفَقَتَلُوهُ ثُمَّ اتَّوَا الثَّيْبِي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاخْبَرُوهُ، (الحديث: ٤٠٣٧، اطرافه في: ٢٥١٠، ٣٠٣١، ٣٠٣٢، ٤٠٣٢) (١١٣٨)

جاییری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی:
پیغہمبہر (دروودی خودای لی بی) فہرمووی: (کی دمتوانی چارہی کہعبی کوری
نہ شرف بکاو لہناوی ببات، چونکہ بہراستی نازاری خواو پیغہمبہری خودا
نہدا؟). موحہممہدی کوری مہسلہمہش دمفہرموی: نہی پیغہمبہری خودا!
حہزدہکھی کہ بیکوزم، فہرمووی: (بہلی) فہرمووی: بہلام ریگہم پی بدہ
کہشتی لہبارہی تووہ بلیم، کہبیی بہہوی نہوہ کہ بہو فیلہ بیخہلہتینم؟
فہرمووی: (بیلی) جا موحہممہدی کوری مہسلہمہش چوو بولای و پیی گوت:
نہم پیاوہ ہمر رپوڑہی داوای شتیگمان لی دمکا، رپوڑی داوای زمکاتمان لی دمکا،
بہراستی رمنجاندووینی و بیزاری کردووین وہ منیش ہاتووم بولات یہک دوو
ومسقمان بہقہرز بدہیتی .

(١١٣٨) تجرید/٤، ژمارہ: ١٥٤٠ = ٤٠٣٧ بخاری. مسلم: ١٨٠١ = پوختہی موسلیم/٣، ژمارہ: ١١٧٠ =

كەعبىش دەلى: بەخوۋا دىسانىش لىي بىزارترىش دەبن، ئەۋىش گوتى: تازە ئىمە شوۋىنى كەۋتوۋىن و توۋشبوۋىن، ھەزىش ناكەپن ھەروا بەبى مەھانە وازى لى بىنن، جارى ھەروا دەمىنن ھەتا بزانن كاروبارى ئەم پياۋە دەگات بەچى، ۋە دەشمانەۋى ۋەسقى دوو ۋەسقى خۇراگمان بەقەرەز پى بدمىت؟ كەعب گوتى: بەلى باشە، بەلام دەبى بارمىتەم پى بدمن، وتيان: چىت دەۋى كە لەبارمىتەدا داي بىنن؟ گوتى: ژنەكانتەم بەبارمىتە لەلا دانىن، گوتيان: تۆ جوانترىن ەمرەبى، چۆن ژنت بەبارمىتە لەلا دابىنن؟ توۋشى سەرشۆرى دەبن. گوتى: دەى كۆرى خۇتەم بدمنى بەبارمىتە . گوتيان: ئەۋىش ھەر زەھمەتە، سبەى جنىۋيان پى دەمدن و پىيان دەلن: ئەى بارمىتەى تەغارى خۇراك! شتى وا رىسۋايىيە بۆ ئىمە، بەلام زرىە واتە: چەك و شتى وات لەلا بەبارمىتە دادەمىنن.

ئەۋىش بەلنى پى دا كەبچى بۆلى، ئەۋىش شەۋى چوۋ بۆلى، ئەبونائىلەشى لەگەل خۇىدا برد، كەبراى شىرى كەعب بوو، جا ئەۋىش بانگى كردن بۆ ناۋقەلاكەۋ ھاتە خوارمۈە بۆ لايان، ژنەكەى پى دەلى: بەم ناۋەختە بۆ كۆى دەچىت؟ گوتى: خۇمانن: تەنیا موحەممەدى كۆرى مەسلەمەۋ ئەبو نائىلەى برامە، ژنەكەى گوتى: دەى من دەنگى دىتە گوۋم خوۋىنى لى دەتكى، كەعب گوتى: خۇمانن، ھەرموحەممەى كۆرى مەسلەمەى برام و ئەبو نائىلەى ھاۋشیرمە، پياۋى مەردىش بەشەۋ نەگەر خۇلك بكرى بۆپەتى سىدارمش دەچى بەپىرىەۋە! دەلى: موحەممەدى كۆرى مەسلەمەش لەگەل خۇىدا دوو پياۋىترىش دەباتە ژوورمۈە، لەگىرپانەۋمىيەكا: ئەم سى كەسەى لەگەل خۇى برەدە ناۋ قەلاكە: ئەبوعەبس كۆرى جەبرو خارىسى كۆرى ئەۋس و عەببەدى كۆرى بىشر.

موحەممەدى كۆرى مەسلەمە تەگىر بۆ ھاۋرىكانى دەكاۋ دەلى: كاتى ھات من قزەكەى دەگرم و بۆنى دەكەم، جا كە ئىۋە من تان دى كەدەستەم لە قزەكەى

گىربوۋو سەرىم توند گرتوۋە، ئىتر خۆكەون و دايگرن بە شمشىر جارىكيان
گوتى: بە ئيومش دەلئىم ئادەى بۇنى بىكەن.

جا كەعب خۇى لەبەرکردو خۇى پىرچەك كىردو ھاتەخوارەو
بۇلايان بۇن و بەرامەى پىرشوینەكەى كىرد، موخەممەدى كورى مەسلەمەيش بۇ
فیل گوتى: قەت بۇنى وا خۆشم نەدیوہ . كەعب بەشانازییەوہ گوتى:
بۇنخۆشترین و جوانترین زنى عەرمبانم لەلايە، لەگەلئان كەیف دەكەم، ئەم
بۇنەھى ئەومیە ، موخەممەدیش دەلئى: پىگەم ئادەى كەبۇنى ئەم بۇنە خۆشەى
سەرت بىكەم؟ كەعب گوتى: بىھەرموو، ئەویش خۇى بۇنى كىردو، ئەوجا
ھاوپىكانیشى بۇنیان كىرد، دىسان گوتیەوہ: پىگەم دەمدیتەوہ كەبۇنى سەرت
بىكەمەوہ؟ گوتى: بەلئى: جا كەچنگى لەسەرى گىربوو، گوتى: ئادەى دايگرن،
نەوانیش كۆشتیان، لە پاشا گەرانەوہ بۇ خزمەتى پىغەمبەرو ھەوالەكەیان پى
راگەیانند).

(۴۳) باب غَزْوَةِ خَيْبَر

باسى غەزای خەیبەر

۱۸۰- عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) غَزَا
خَيْبَرَ، قَالَ: فَصَلُّنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بَقُلُسٍ، فَرَكِبَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم)، وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ، وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ، فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم) فِي زُقَاقٍ خَيْبَرَ، وَإِنْ رُكِبَتِي لَتَمَسُّ فَيَخِذُ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)،
وَانْحَسَرَ الْإِزَارُ عَنْ فَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَإِنِّي لَأَرَى بَيَاضَ فَخِذِ نَبِيِّ
اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ: «اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبْتُ خَيْبَرَ إِنَّا إِذَا
نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ»، قَالَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَ: وَقَدْ خَرَجَ الْقَوْمُ
إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا: مُحَمَّدٌ وَاللَّهِ! (قَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ: وَقَالَ بَعْضُ أَصْحَابِنَا: مُحَمَّدٌ

وَالْخَمِيسُ). قَالَ وَأَصْبَنَاهَا عَنُوءَ، وَجُمِعَ السَّبِيُّ، فَجَاءَهُ دِحْيَةُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنَ السَّبِيِّ؟ فَقَالَ: أَذْهَبُ فَخُذْ جَارِيَةً، فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُيٍّ، فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطَيْتَ دِحْيَةَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُيٍّ سَيِّدَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرِ؟ مَا تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ، قَالَ: «أَدْعُوهُ بِهَا»، قَالَ: فَجَاءَ بِهَا، فَلَمَّا نَظَرَ إِلَيْهَا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: خُذْ جَارِيَةً مِنَ السَّبِيِّ غَيْرَهَا، قَالَ: وَأَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَقَالَ لَهُ ثَابِتٌ يَا أَبَا حَمَزَةَ مَا أَصْدَقَهَا؟ قَالَ: نَفْسَهَا، أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزَتْهَا لَهُ أُمُّ سَلِيمٍ، فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ، فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَرُوسًا، فَقَالَ: «مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ»، قَالَ: وَبَسَطَ نِطْعًا، قَالَ: فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالْأَقِطِ، وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالتَّمْرِ، وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمْنِ فَحَاسُوا حَيْسًا، فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم).

{الحديث: ٤٦٤١ = ٤٦٢٩ فم. تجريد/١، رقم: ٢٣٥ = ٣٧١، ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩، ٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧، ٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١، ٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥، ٥٥٢٨، ٥٩٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣، نسائي. نكاح: ٣٣٨٢. أبو داود. خراج وفيه: (١٨٠)}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇداى لى بىن) فەرەمۇ: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) سوپاى نامادەكردو بەرمو خەيبەر كەوتەرى، تاريكو لىلەكە لەپال قەلاى خەيبەردا نوێزى بەيانيمان كرد، ئەوجا پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) سواری و لاخەكەى بوۆه، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) و لاخەكەى خۆى بەناو كووجەو كۆلانەكانى خەيبەردا غاردمدا، منو ئەبو

(١٨٠) تجريد/١، ژماره: ٣٧١ = ٦١٠ بخارى. بوختەى موسليم/٢، ژماره: ٨٠٦ = ٤٦٤١ شيخا (بخارى

طەلجەى زىبابەم لەنزىكى پىڭەمبەر مودە بوو، مەن لەپاشكۆى ئەبو طەلجەدا بووم، تەنانت كەشكەژنۆم لەپاشكۆى ئەبو طەلجەدە دىدا لەپانى پىڭەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر بى) جا لەئەنجامى و لاخ تاودان و جەنجالى و پالە پەستۇدا رانى پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رووت بوو، تەنانت مەن بەچاوى خۆم سپىدەى رانى پىڭەمبەرم بىنى.

كاتى پىڭەمبەر و سوپاكەى ھەلپزانە ناو گوندەكەو، پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ڤەرمووى: (اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبْتُ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ): ئەللاھونەكبەر، ويران بوو خەيبەر، لەراستىدا ئىمە ھەركاتى بۇ ھۆزى بچىنە مەيدان، ئىتر ئەو تۆھىوانە بەيانى رۆزى رەشيانە! وە ئەم ڤەرمایشەى سى جار دووبارە كەردەو، كە ئىقتىباسە لەم ئايەتە پىرۆزە: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ - ۱۷۷/۳۷}. واتە: كاتى تۆلەى سەختى خودا بەردەرگا بەھۆزى بىپروا دەرگىو، لەھەموو لاوہ گەمارۆيان دەدا، ئىتر ئەو گەلە تۆھىوانە سەر لەبەيانى رۆزى رەشيانە. ڤەرمووى: لەولایشەوہ جوولەكەكان ئاگايان لەم ھەلەمەتە نەبوو، سەر لەبەيانى وەك رۆزانى تر وەدەرگەوتن بۆسەر مەزراو ئىش و كارى رۆزانەى خۆيان، لەپەر لووتيان تەقى بەلووتى لەشكرى ئىسلاما، جا ھاواريان ئى ھەلسا و گوتيان: ئاى! ئەمە موھەممەدو لەشكرەكەيەتى، ھاتوون بۆسەرمان.

ئەنەس (پەرزەى خوداى لى بى) ڤەرمووى: قەلاى خەيبەرمان بەزەمبىرى بازوو، لەچنگى دوژمن رەزگار كەرد. كاتى ژنە دىلەكان كۆكرانەو، دەحيەى كەلبى ھاتە خەزمەتى ھەزەرت، ھەرزى كەرد ئەى پىڭەمبەرى خودا! لەم ژنە تالانىيانە كەنیزەكەم پى بدە، ڤەرمووى: (پرو كەنیزەكەم بە). دەحيە پىاوئىكى قۆز بوو، زۆرجاران جوهرمىل لە شىوہى ئەودا دەھات بۆ خەزمەتى پىڭەمبەر (دروودى

خودای لهسەر بئ) و سرووشی بۆ دههینا، دهحیه چوو صهفیهی کچی حویهی برد بۆ خۆی، بهلام پیاوئ هات گوتی: ئەه پێغه‌مبه‌ری خودا! صهفیهی کچی حویهی، که خانمی ژنانی هۆزی بهنی قورمپظه و بهنی نه‌ضیره داوته به دهحیه، چۆن شتی وا ده‌گونجی، ئەو خانمه‌ خانه‌دانه بۆ کهسی تر دهست نادا، مه‌گهر بۆ تۆی پێغه‌مبه‌ری خودا!).

ئەوجا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (ئادهی دهحیه بانگ کهن ئەو ژنه بهیئنی). دهحیه هاته‌وه‌و صهفیهی هینایه‌وه، کاتی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسەر بئ) ته‌ماشای صهفیهی کرد، به دهحیهی فهرموو: (برۆ له‌و ژنگه‌له به‌تالانی گیراوانه که‌نیزه‌کیکی تر به‌ره بۆخۆت).

فهرمووی: ئەوجا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسەر بئ) صهفیهی نازادکردو ماره‌ی کرد بۆ خۆی، تابیتی به‌نانی به ئیمامی ئەنه‌سی فهرموو: ئەه باوکی چه‌مزه! چی کرد به‌مارمیی بۆی؟ فهرمووی: خودی خۆی کرد به‌مارمیی بۆی، له‌پێشا له‌باتی مارمیی نازادی کردو ئەوسا ماره‌ی کرد له‌خۆی، جا‌کاتی گه‌رانه‌وه بۆ مه‌دینه، له‌پێگه شه‌وی، ئومموسوله‌یمی دایکم ته‌داره‌کی بووکی بۆ صهفیه خست و جیازی بووکی بۆ کردو کردی به‌ بووک و پێشکه‌شی کرد به پێغه‌مبه‌ر، بۆ به‌یانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لهسەر بئ) زاوا بوو، ئەوسا فهرمووی: (هه‌رکه‌سی خۆراکی هه‌یه بابجی بهیئنی).

نانی شاییه‌که‌ی بریتی بوو له‌وه، که چه‌زمرت (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمانی کرد، سفرمیه‌کیان راخست، ئیتر هه‌رکه‌س له‌لای خۆیه‌وه هه‌نی خورما، یا رۆن، یا قاوت، یا که‌شکی هیناو هه‌لیان رشته سه‌ری و گردیان به‌خورماو رۆن و که‌شک و رۆن و قاوت و رۆن و ده‌ستیان کرد به‌ نۆشکردنی، ئیتر هه‌رنه‌وه

نانی شاییه‌کەى بوو). {تاج/۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۱۲۴ + تاج/۴، زنجیره: ۴۶،
ژماره: ۴۴۶۳}.

روونکردنهوه:

۱- خەبەر قەلایەکی قایم بوو، بە دەستی ھۆزی جوولەگەوه بوو، جیگەى
ھۆزی بەنى قورمىظەو بەنى نەضر بوو، لەخۆرەلەتەى باکورى مەدینەومىه،
شەش قۇناغ لە مەدینەوه دوورە، باخە خورماى زۆر بوو، سالى حەوتى کۆچى
نازادکرا.

۲- ئەبو تەلحە مێردى ئوممو سولەيمى دایکى ئەنەسى کورى مالیکە، کە
نۆکەرى پێغەمبەر بوو، ناوى زمیدى کورى سەھلى ئەنصارىیە، نامادەى شەوى
بەیمانى عەقەبە بوو، یەکیکە لە (نوقەباگان)ى ئەو بەیمانى، نەومدو دوو
فەرموودەى ھەیه، بوخارى سیانیانى گێراوتمەوه، ئەنەس زەر کورى بوو، لەپاش
مەرگى پێغەمبەر، ئەبو تەلحە چل سال لەسەر یەك بەرپۆزوو بوو، بەس لەدوو
جەژنەکانا رۆزووى دمشکان. ئەبو تەلحە خەزەرەجییە، لەھەموو غەزەواتەکانى
پێغەمبەردا نامادە بوو، پێغەمبەر لە وەسفی دلیرى ئەودا دىفەرموئ: (تەنها
دەنگى ئەبو تەلحە لەناو سوپادا لەسەد پیاو باشترە) لەرپۆزى شەرى حونەیندا
بەست پیاوى لە بێرپرواکان کوشت و چەك و کەلوپەلەکانیانى گشت بە تالان گرت،
لە شەرو غەزاگاندا خۆى دىکرد بە سوپەرو پەردە بۆ پێغەمبەر (دروودى
خودای لەسەر بێ) وە دىفەرموو: (ئەى پێغەمبەرى خودا! رۆحەم دەگەم بە
قوربانى رۆحى تۆ). {بەروانە: تەجریدى بوخارى ژماره: ۶۱۷ = ۱۲۸۵ فتح الباری
+ تاج/۳، زنجیره: ۴۹، ژماره: ۲۴۷۷ + تاج/۲، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۱۹۵۲}.

۳- شەوى عەقەبە:

ا/ عهقه بهی یه کهم له کاتی چه جدا، شەش کەس له خەلگی مەدینە، واتە:
 له ئەنصار، لەمینا، لە عهقه به، ئیسلام بوون، هەر شەشیان لە هۆزی ئەوس
 بوون، کە گەرانه وه بۆ مەدینە بوون بە نوێنەری ئیسلام و هەوڵی بلاوکردنەوهی
 بانگەشە ئیسلامیاندا، جا لەپاش سالتی لەم سەرەتایە، دیسان لە وەرزی چه جدا،
 لەهەمان شوێنی سالتی پێشوودا دوازدە پیاو لە ئەنصار، کە دەیان خەزرجی و
 دوانیان ئەوسی بوون پەیمانی عهقه بهی یه کهمیان لەگەڵ پێغه مبهردا بەست،
 کە پەیمانی بوو لە چەشنی ئەو پەیمانە ی کە پێغه مبهردا لەژانیاندا، لە ژنانی
 و مردمگرت، کە ئەمە پوخته کهیهتی: (عوبادە ی کور ی صامیت کە خۆی یه کێ
 بوو لە ئەندامانی ئەم پەیمانە، دمفرموئ: دەستە یی لە یاران ی پێغه مبهردا
 (دروودی خودای لەسەر بێ) لە دەوری بوون، فەرمووی پێیان: پەیمانم لەگەڵدا
 ببەستن لەسەر ئەوه: کە هاوبەش (شەریک) بۆ خودا دانەنێن و دزی و حیزی
 نەکەن و دمسپاک و داوێنپاک بن و مندالی خۆتان لەبەر نەبوونی نەکوژن و
 لەخۆتانەوه لە خوت و خۆرای ی بوختیان هەلنەبەستن، وه لەکردنی چاکە و
 پیاوشتی و مەردایەتی سەرپێچی نەکەن و لاریتان نەبێ لەکاری خێر) عوبادە
 دمفرموئ: پێغه مبهردا موژدە ی بەهەشتی دا بەو کەسە ی کە پابە ندبێ بەم
 پەیمانە و ببباتە سەر، بەندەکان ی ئەم پەیمانە لەم ئایەتەدا هاتوو، کە پەیمانی
 لە ژنان پێ و مردمگرت، کە دمفرموئ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
 يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا
 يَأْتِينَ بِهْتَانٍ يَفْتَرِيهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ رَاسْتًا
 لَهُنَّ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ - ١٢/٦٠}. {بەروانە تاجول ئوصول بە کوردی،
 بەرگی یه کهم، زنجیرە: ٨، لاپەرە: ٤٠، ژمارە: ٥٥ + ٦٠، هەروا تەجریدی بوخاری
 بە کوردی، بەرگی یه کهم ژمارە: ١٨ = ١٨، ٢٨٩٢، ٢٨٩٣ فتح الباری، هەروا مسلم.

حدود، ژماره: ۴۴۳۶. ترمذی. حدود: ۱۴۳۹. نسائی. بیعه: ۴۸۹ + تاج/۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۲۴۰۰}.

ب/ پهمانی عقه‌به‌ی دووهم: له‌سائی سیازده‌ی ره‌وانه‌کردنی (بیعته‌ی) پیغه‌مبه‌ردا، له‌کاتی چه‌جدا، له‌شه‌وی دوازده‌ی مانگی قورباندا، له‌لای چه‌مره‌ی یه‌که‌م له‌مینا، چه‌فتاو سی پیاوو دوو ژن، له‌موسولمانانی مه‌دینه، پهمانیاندا به‌پیغه‌مبه‌ر، که‌به‌سهر و به‌مال پارێزگاری له‌خۆی و ئایینه‌که‌ی بکه‌ن، له‌دوا و مرگرتنی ئەم پهمانه، پیغه‌مبه‌ر دوازده‌ نه‌ق‌بی بۆدانان، نۆیان له‌خه‌زده‌ج و سیانان له‌ئەوس بوون.

۴- صه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی کورپی ئەخطه‌ب (پرمزای خودای لی بئ) به‌رمگه‌ز له‌جووله‌که‌ی به‌نی نه‌ضیره، له‌نه‌وه‌ی چه‌زمرتی هاروونی برای چه‌زمرتی مووسایه (سلاوی خودا له‌سهر پیغه‌مبه‌ری خۆمان و ئەوان بئ) له‌غه‌زای خه‌یبه‌ردا یه‌خسیر گرا، چۆنیتی شووکردنی به‌پیغه‌مبه‌ر له‌فه‌رمووده‌که‌دا باسکرا، می‌رده‌که‌ی له‌م جه‌نگه‌دا کوژرا، له‌پاش استبرای شهرعی، به‌پاک‌بوونه‌وه، له‌بێنویژی، پیغه‌مبه‌ر ئازادی کردو ماره‌ی کرد له‌خۆی، سالی چه‌وتی کۆچی بوو، صه‌فیه‌ی خاتوون ده‌فه‌رمووده‌ی گیراومه‌ته‌وه، یه‌ك فه‌رمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه، صه‌فیه‌ی زۆر هێمن و به‌رپزو سه‌لارو هۆشمه‌ند و جوان بوو، پیغه‌مبه‌ری زۆر خوش دمو‌یست، له‌سهره‌ مه‌رگا عه‌رزى پیغه‌مبه‌ری کرد: ئەى پیغه‌مبه‌ری خودا! سویندم به‌خودا چه‌زده‌که‌م که‌ئەم ئیش و ئازاره‌ی تۆ به‌منه‌وه‌ بوايه، نه‌وه‌ك به‌تۆوه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (راست ده‌که‌یت!).

قسه‌ دمگاته‌وه‌ به‌دایه‌ صه‌فیه‌ی خان که‌چه‌زمرتی خاتوو عایشه‌و چه‌زمرتی خاتوو چه‌فصه‌ ده‌لێن: صه‌فیه‌ی بنه‌جووه، ئیمه‌ له‌و باشرین، ئیمه‌

ناموزاو خزمی پیغه مبه‌رین، نهو کچه جووله‌کویه، نهویش له‌داخا دهست دهکا به‌گریان، پیغه مبه‌ر ده‌چی به‌سهریا، دپروانی ده‌گری، ده‌فهرموی: (نهوه بوچی ده‌گری؟) ده‌فهرموی حه‌فصه‌ی ژنت و عائیشه‌ی ژنت پیم ده‌لین: خوین خانه‌دانن و من کچه جووله‌کهم و تانه‌ی بنه‌جوویم لی دهمن. پیغه مبه‌ر ده‌فهرموی: دهبو و بیت بگوتنایه: منی که باوکم هاروون بی و مامه مومسا بی و میردم موحه‌مه‌د پیغه مبه‌ر بی، نیر چون نیوه له‌من باشر دمن).

ته‌مه‌نی صه‌فیه حه‌فده سال بووه که شووی کردووه به پیغه مبه‌ر، ده‌وری سی سال له‌لای پیغه مبه‌ر ده‌مین و پیغه مبه‌ر وفات دهکا، له‌ته‌مه‌نی شه‌ست سالی‌دا، له مانگی ره‌مه‌زانی سالی په‌نجای کۆچیدا، له سهرده‌می موعاوییه‌دا خاتوو صه‌فیه گیانی پاکی سپارد (رمزاو رحه‌مه‌تی خودای لی بی). {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۱۲۴ + تاج/۳، زنجیره: ۴۱، ژماره: ۲۴۴۴ + تاج/۴، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۴۶۱۱ هه‌تا: ۴۶۱۴ ج/۴}.

ته‌مه ده‌می ژماره (۸۰۶) ی پوخته‌ی موسلیم بوو، به‌هره‌ی زوری واتیادا بویه نووسیمان، بروانه: ژماره (۲۳۵) ی ته‌جریدی بوخاری.

۱۸۱- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى خَيْبَرَ فَمَرْنَا لَيْلًا فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ لِعَامِرٍ يَا عَامِرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَلَا تَسْمِعُنَا مِنْ هُنِيهَاتِكَ وَكَانَ عَامِرٌ رَجُلًا شَاعِرًا حَدَّاءَ فَنَزَلَ يَخْدُو بِالْقَوْمِ يَقُولُ:

اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلِّينَا
فَاغْفِرْ فِدَاءَ لَكَ مَا أَبْقَيْنَا وَثَبَّتْ الْأَقْدَامُ أَنْ لَا قَيْنَا
وَالْقَيْنُ سَكِينَةً عَلَيْنَا إِنَّا إِذَا صِيحَ بِنَا أَبَيْنَا
وَبِالصَّيَاحِ عَوَّلُوا عَلَيْنَا

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ هَذَا؟ السَّائِقُ قَالُوا: عَامِرُ بْنُ
الْأَكْوَعِ قَالَ يَرْحَمُهُ اللَّهُ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ وَجَبَتْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ لَوْلَا امْتَنَعْتَنَا بِهِ؟ فَاتَيْنَا
خَيْبَرَ فَحَاصَرْنَاهُمْ حَتَّى أَصَابَتْنَا مَخْصَصَةٌ شَدِيدَةٌ ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَتَحَهَا عَلَيْهِمْ فَلَمَّا
امْسَى النَّاسُ مَسَاءَ الْيَوْمِ الَّذِي فَتَحَتْ عَلَيْهِمْ أَوْقَدُوا نِيرَانًا كَثِيرَةً فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَا هَذِهِ النَّيْرَانُ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ تُوقِدُونَ قَالُوا: عَلَى لَحْمٍ قَالَ: عَلَى أَيِّ
لَحْمٍ قَالُوا: لَحْمِ حُمُرِ الْأَنْبِيَةِ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَهْرِيقُوهَا وَاكْسِرُوهَا
فَقَالَ نَزَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ نَهْرِيقُهَا وَنَغْسِلُهَا قَالَ أَوْ ذَاكَ فَلَمَّا تَصَافَّ الْقَوْمُ كَانَ سَيْفُ
عَامِرٍ قَصِيرًا فَتَنَازَلَ بِهِ سَاقَ يَهُودِيٍّ لِيَضْرِبَهُ وَيَرْجِعُ ذِبَابُ سَيْفِهِ فَاصَابَ عَيْنَ رُكْبَةٍ
عَامِرٍ فَمَاتَ مِنْهُ قَالَ فَلَمَّا قَفَلُوا قَالَ سَلَمَةُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
وَهُوَ اخِذٌ بِيَدَيْ قَالٍ مَا لَكَ قُلْتُ لَهُ: فَذَلِكَ أَبِي وَأُمِّي زَعَمُوا أَنَّ عَامِرًا حَبِطَ عَمَلُهُ قَالَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَذَبَ مَنْ قَالَهُ إِنَّ لَهُ لَأَجْرَيْنِ وَجَمَعَ بَيْنَ أَصْبَعَيْهِ أَنَّهُ
لَجَاهِدٍ مُجَاهِدٌ قُلَّ عَرَبِيٌّ مَشَى بِهَا مِثْلَهُ حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا حَاتِمٌ قَالَ: نَشَأَ بِهَا).

(الحديث: ٤١٩٦، اطرافه في: ٢٤٧٧، ٥٤٩٧، ٦١٤٨، ٦٣٣١، ٦٨٩١): (١٨١)

سه له مهی کوری نه گوهع (رمزای خودای لی بنی) فهرمووی: له خزمهت
پیغه مبهردا، دمرچووین بو غهزای خه یبهر، شهو بوو دمرؤیشتین، پیاوئ له
له شکرکه به عامیری مامه می گوت: نهی عامیر! نهختی وورموورمان بو
ناکهیت، ئادهی که می هورهو سوزمان به دمنگه خوشه کهت بوبکه.

فهرمووی: عامیر پیاوئکی شاعیر بوو، هورهو سوزی خوشی دهکرد، جا
نهویش دابهزی وه دهستی کرد به سوز کردن و گوتی:

(١٨١) تجرید/٤، ژماره: ١٥٦٨ = ٤١٩٦ بخاری. مسلم: ١٨٠٢ = ٤٦٤٤ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٤)

اللهم لولا انت ما اهتدينا
ولا تصدقنا ولا صلينا
فاغفر فداء لك ما القينا
وثبت الاقدام ان لا قينا
والقين سكينه علينا
انا اذا صبح بنا ايينا
وبالصياح عولوا علينا

(بروانه: بهرگی سی، لاپەرە: ۳۰۰ = ۱۱۶۸ ته جرید).

جا خوشه‌ویست (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (ئەم دمنگ‌خۆشەکی
یەکە بە دەمنگی خوشی و شترمکان لی دەخوړی؟) گوتیان: عامری کوری ئەکومعه،
فهرمووی: (پەرحمەتی خودای لی بی) پیاوێ لەیاران کە ئیمامی عومەر بوو،
عەرزی پیڤەمبەری کرد: شەهید بوونی مسۆگەر بوو، خۆزگە پیمانەت دەهێشت،
بۆیە عومەر وایفەرموو، چونکە بە ئەزموون بۆیان دەرکەوتبوو، پیڤەمبەر
(دروودی خودای لی بی) بەهەرکەسی وابلی و ئەم نزای (رحمه الله) ی بۆ بکا،
شەهید دەبی و بەهەشتی بۆ مسۆگەر دەبی.

جا رۆیشتین هەتا گەیشتینە خەیبەر و گەمارۆمان داو دەورەمان گرت،
تووشی برسیتییه‌کی سەخت بووین، لە پاش ماومێی خودای گەرۆه بۆی فەتح
کردین و قەلاکەمان ئازاد کرد، جالە ئیوارمی ئەو رۆژەدا کە قەلاکەیان ئازاد
کرد، مەردو مەکە ناگریکی زۆریان کردەوه، پیڤەمبەر (دروودی خودای لی بی)
فهرمووی: (ئەم ناگرانە چین؟ وە لەژێر چی دا دەگرێن؟) گوتیان: گۆشتیان
وابەسەرەوه، فهرمووی: (گۆشتی چی؟) گوتیان: گۆشتی کەری مائی، پیڤەمبەر
(دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (گۆشتەکە برێژن و مەنجه‌لەکان بشکێنن)

پیاوئیکیش گوتی: ئەهی پێغه‌مبەری خودا! ئەهی بۆ گۆشتەکه نەرێژین و مەنجه‌له‌کان بشۆین؟ فەرمووی: (یاوابکه‌ن ئەومیش دمی).

جا کاتی جەنگاومرەکان لە هەردوو بەرەمی شەر، ریزبوون و بەرابەر و مستان، مەرحەبی شای خەیبەر خۆی چوو مەیدان و دەستی کرد بە هەرمشە کردن و تەحەدا کردن، عامریش بۆی چوو مەیدان، شمشیرمەکی عامر گورت بوو، دەستی کرد بە لێدانی قاجی کابرایەکی جوولەکه، که مەرحەب بوو، بەلام نووکی شمشیرمەکی گەرایەوه بۆ خۆی و دای لە کەشکه ئەژنۆی خۆی و بەوه شەهید بوو.

سەله‌مه فەرمووی: کاتی شەر تەواو بوو، گەرایەوه بۆ مەدینه، لەری پێغه‌مبەر (دروودی خودای لی بی) بینیمی، دەستی گرتم و فەرمووی: (ئەوه جیتە بۆ وابرسکاوی؟) عەرزیم کرد: ئەهی پێغه‌مبەری خوا باوک و دایکم بەقوربانت بی، پەستی ئەوهم که دەلێن: عامیری مامەم کردمووی بەفیرۆ چوو، گوایه خۆی خۆی کوشتوو؟ پێغه‌مبەر (دروودی خودای لی بی) فەرمووی: (ئەوهی واده‌لی درۆ دمکا، بەلکوو بە پێچه‌وانه‌وه عامیر لەسەر ئەم شەهید بوونهی دوو پاداشتی گەورە بۆهیه) پێغه‌مبەر (دروودی خودای لی بی) دوو پەنجەیی خۆی نووسان بەیه‌گەوه، ئەوجا فەرمووی: (ئەو دوو پاداشە هی ئەم دووشتەیه: یەگەم عامیر لە عیبادمەتا خۆی دەرمنجان و پەرستکاریکی چاک بوو، دووهم عامیر تیکۆشەر و غەزاکاریکی کهم مانەندبوو، بەدمگەن وا بوو هەتا نیستا لەناو عەرمبانا، کەلەم رۆژگارمدا زۆرینهی موسولمان عەرمبن، پیاوی وهک عامیر هەبی که ئەم دوو رەفتارە شیرینهی تیا دابی).

(۴۴) باب غزوة الأحزاب وهي الحندق

غزای نه حزب، واته: جهنگی خهندهق و غزای خهندهق

۱۸۲- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ يَنْقُلُ التُّرَابَ وَقَدْ وَارَى التُّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ وَهُوَ يَقُولُ:

وَاللَّهِ لَوْ لَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَنْزَلَنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَثَبَّتَ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبَيْنَا

(المحدث ۲۸۳۷، أطرافه في: ۲۸۳۶، ۳۰۳۴، ۴۱۰۴، ۴۱۰۶، ۶۶۲۰،

(۷۲۳۶): (۱۸۲)

بۆ تیگه یشتنی تهواو، بۆ روونکردنه وه: ی ئەم گێڕانه و میه، ئەم گێڕانه وهی
تاجول ئوصول راگوێز دمهکین، که دمهفرموو: بهراء (رهزای خوای لی بی)
فهرمووی: لهروژی غزای خهندهقا که پیشی دهگوتری: غزای نه حزب، چونکه
لهو غزایه دا ناموسولمانه کان عیلاجاریان کردبوو، گه له کۆمه یان له
موسولمانه کان کردبوو، پیغه مبهرم (دروودی خوای له سهر بی) دی له گه ل ئیمه دا
به کۆل خوئی دهگواسته وهو له خهندهکه که دووری دهخسته وه، خوێ و تهپ و تۆز
سپیتی سهر سینگ داپۆشیبوو، لهو حه له دا خو شه ویست (دروودی خوای
له سهر بی) به سوژم وه له سهر شیوهی سروود خویندنه وه دمیغه رموو:

وَاللَّهِ لَوْ لَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَنْزَلَنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَثَبَّتَ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبَيْنَا

(۱۸۲) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۱۶۸ = ۲۸۳۷ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۱۷۳ = ۴۶۴۶ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۵۶ رقم الباب/ ۲۴).

به‌شيعر له‌به‌حره‌كه‌ی خۆی كه‌ره‌جه‌زه، واته:

خودا به تۆقه‌سه‌م، له‌قه‌ضای تۆیه‌وا
 نیژو زه‌كاته‌و خێر ده‌كه‌ین و رێی ره‌وا
 ده‌گرینه‌به‌ر كه‌ به‌وو به‌شه‌ر ناسایشت
 بكه‌ینه‌ به‌ر، وه‌كه‌وو سوپه‌ر، یاسه‌ركه‌وا
 قه‌ت نایه‌لێن قه‌ین له‌دای نازاوه‌ گێر
 دووبه‌ره‌كه‌ی به‌رپا بكا له‌نیوا!

به‌راء (ره‌زای خۆی لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سه‌ر بێ)
 له‌گۆتایی شيعر مگاندا، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌نگی له‌ناخر سه‌روا به‌رز ده‌گرده‌وه‌و
 خوش خوش ده‌یفه‌رموو: (ئه‌به‌ینا... ئه‌به‌ینا = قه‌ت نایه‌لێن قه‌ت نایه‌لێن...
 تاد) (تاج/٨/٢٧٨ ف-٣ ز-٨٨. غه‌زای خه‌نده‌ق).

راقه‌و شیکردنه‌وه:

راست‌تر ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌م چه‌ند هه‌لبه‌سته‌ی كه‌وان له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هی هه‌ستیار
 عه‌بدوڵلای كورێ ره‌واحه‌یه. بۆ زانینی حوكمی شيعرو گوتنی و خۆیندنه‌وه‌ی
 له‌لایه‌نی پێغه‌مبه‌ره‌وه. (برپاوه: تاج/١٠/١٧٠-٦٨ هه‌تا ز-٧١-١٨٠).

١٨٣- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: جَاءَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَنَحْنُ
 نَحْفِرُ الْخَنْدَقَ وَنَنْقُلُ التُّرَابَ عَلَى أَكْتافِنَا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) «
 اللَّهُمَّ لَا عِيشَ إِلَّا عِيشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ »: (١٨٣)

سههلی کوری سهعد فهرمووی: له غمزای ئه حزابا، که ناموسولمانهکان، که له کۆمهیان کردبوو له موسولمانان، که پیشی دهگوتری: غمزای خهندهق، ئیمه سههرگهرمی هه لکه نندنی خه نه که که (خهندهقه که) بووین، که پیغه مبههر (دروودی خودای له سههر بی) ته شریفی هات بۆلامان، ئیمه خه ریک بووین به کۆل خۆلی خهندهقه که مان دهگواستهوه، پیغه مبههر (دروودی خودای له سههر بی) بهم بۆنهیهوه ئهم نزایه کرد بۆمان و فهرمووی:

اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ

قَاغْفِرْ لِلْمُجَابِرِينَ وَالْأَنْصَارِ

۱۷۸۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ ، فَأَصْلِحِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ »: (۱۷۸۴)

ئهنهسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای له سههر بی) ئهم نزایه کرد بۆمان:

اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ

قَاغْفِرْ لِلْمُجَابِرِينَ وَالْأَنْصَارِ

۱۷۸۵- عَنْ أَنَسِ (رضی الله عنه) يَقُولُ كَانَتْ الْأَنْصَارُ يَوْمَ الْخَنْدَقِ تَقُولُ نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا حَيَّنَا أَبَدًا فَأَجَابَهُمُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ فَأَكْرِمِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ: (۱۷۸۵)

(۱۷۸۴) بخاری. مناقب الأنصار: ۳۷۹۵. مسلم: ۴۶۴۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۳ رقم الباب/ ۹).

(۱۷۸۵) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۱۶۷ = ۲۸۲۴ بخاری. بوختهی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۱۷۴ = ۴۶۵۲ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۵۶ رقم الباب/ ۱۱۰).

بۆ شەرح و رافە و روونکردنە و دە تێگەشتنی باش لەم فەرموودمە
گێڕانە وە پێشە و بوخاری و پێشە و موسلیم دەنووسین، ژمارە (۱۱۶۷) ی
تەجریدی بوخاری، بەرگی سێیەم، ئەم فەرموودمە ئاواپە:

عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى
الْخَنْدَقِ فَإِذَا الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ فِي غَدَاةٍ بَارِدَةٍ فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَيْدٌ
يَعْمَلُونَ ذَلِكَ لَهُمْ فَلَمَّا رَأَى مَا بِهِمْ مِنَ النَّصَبِ وَالْجُوعِ قَالَ:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

فَقَالُوا مُجِيبِينَ لَهُ:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

(الحديث ۲۸۳۴، أطرافه في: ۲۸۳۵، ۲۹۶۱، ۲۷۹۵، ۲۷۹۶، ۴۰۹۹،

۴۱۰۰، ۶۴۱۳، ۷۲۰۱):

ئەنەس (پەرزەنتی خەوای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر
بێ) کاتی دەرچوو بۆ غەزای خەندەق، روانی و کۆچکارو یاری دەدەران
(موهاجرین و ئەنصار) بەو بەیانییە ساردە خەندەق هەڵدەکەن، بە دەوری
شاری مەدینەدا، ئەو سەردەمە بەندەو کۆیلەیان نەبوو، کە ئەو جۆرە کارمیان بۆ
بکا لەبەر ئەوە خۆیان ئەنجامیان دەدا، جا کاتی پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر
بێ) لەسەر ئەو حاڵی شەگەتی و برسێتیە بینینی، فەرمووی:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

واتە:

ژین ئەو ژینەیە لەبەهەشتا بێ! لەگەڵ کۆچکارو یاری دەدا بێ!

ئەوانیش بەم هۆنراوەی تر وەلامی پێغەمبەریان دایەو:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واته:

پهیماننه و دهیکهین له کهل موخه مهه د

خه بات دهگیږین تا بهردی نه لحه د!

(تاج/ ٥٥/ ١٧٢ ف- ١٧ ز- ٤٤- باسی گه ورمیی یاریدمدمران).

وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ قَالَ: جَعَلَ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ الْخَنْدَقَ حَوْلَ الْمَدِينَةِ وَيَنْقُلُونَ التُّرَابَ عَلَى مُتُونِهِمْ وَيَقُولُونَ:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُجِيبُهُمْ وَيَقُولُ:

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَبَارِكْ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

(الحديث ٢٨٣٥):

له گيړانه وميه کی تر دا نه نه س (پرمزای خوای لی بی) دمفه رموی: کوچکاران و یاریدمدمران (پرمزای خودایان لی بی) کاتی خه ریکی هه لکه مندنی خه ندمکه که بوون، به دهووری شاری مه دینه دا له کاتی غمزای خه ندمقا، ومبه کول خوله که بیان دمگواسته وه بو دمره وهی خه ندمکه که، به دهم سوز کردنه وه ثم هه لبه سته بیان ده خویندموه و دمیانگوت:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واته:

پهیماننه و دهیکهین له کهل موخه مهه د

نیسلا م په روه ر بین، تا بهردی نه لحه د!

پېغه مېر (دروودی خوی له سر بڼ) وده لامي دمدانه وده دمیغه رموو:

ژبن ته نیا ژبنی دواړه خوايه!

رېښ نه نصارو کوچکارى تيايه!

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودميه و چه ندين فهرمووده تر له م بابته نيشانه و به لگه ی
نهمن که شيعرى جوان، که خزمه تی مهبه ستيکی رهوا بکا، درووسته، به لکوو
وتنیشی له سر شيوه ی سوزو سروودی دله ژبن کاریکى باشه.

له ژماره (۱۱۷۴) ی پوخته ی موسليم، بهرگى سييه م نهم فهرموودميه

ناوايه:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَصْحَابَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) كَانُوا يَقُولُونَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ: نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا
أَبَدًا، أَوْ قَالَ: عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا (شَكَّ حَمَّادٌ). وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنَّ الْخَيْرَ خَيْرُ الْآخِرَةِ ... فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ». {الحديث: ٤٦٥٢
= ٤٦٤٠ فم}:

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بڼ) فهرمووی: هاوه لانی پېغه مېر
(دروودی خودای له سر بڼ) کاتی خه ریکی هه لکه ندى خنده که که بوون،
به دهورى شارى مه دینه دا، له کاتی غه زای خنده قا، به کول خوله که یان
ده گواسته وه، بو دهورى خنده که که، به دهم سوز کردنه وه نهم هه لبه سته یان
ده خوینده وه و دمیانگوت:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا

عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واته:

په‌یمان‌ه و ده‌یکه‌ین له‌گه‌ل موحه‌مه‌د
نی‌سلام په‌روهر بین تا به‌ردی نه‌لحه‌د

یا فه‌رمووی: ده‌یانگوت:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا
عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واته:

په‌یمان‌ه و ده‌یکه‌ین له‌گه‌ل موحه‌مه‌د
نی‌سلام په‌روهر بین تا به‌ردی نه‌لحه‌د

پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌یفه‌رموو:
اللَّهُمَّ إِنَّ الْخَيْرَ خَيْرُ الْآخِرَةِ
قَاعُفَرٍ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

واته:

خێ‌ر ته‌نیا خێ‌ری دوا روژه وایه!
خۆشبه له نه‌نصار له کوچکار خوایه!

(٤٥) باب غزوة ذي قرد وغيرها

باسی کوشتار (غزای زبیرده دوهی تر

١٨٦- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: خَرَجْتُ قَبْلَ أَنْ يُؤَدَّنَ بِالْأُولَى، وَكَأَنَّهُ لِقَاحُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) تَرَعَى بِذِي قَرْدٍ، قَالَ، فَلَقِينِي غُلَامٌ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ فَقَالَ أَخَذْتُ لِقَاحَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قُلْتُ مَنْ أَخَذَهَا قَالَ غَطَفَانُ. قَالَ فَصَرَخْتُ ثَلَاثَ صَرَخَاتٍ - يَا صَبَاحَاهُ - قَالَ فَأَسْمَعْتُ مَا بَيْنَ لَابَتَيِ الْمَدِينَةِ، ثُمَّ انْدَفَعْتُ عَلَى وَجْهِ حَتَّى أَذْرَكْتُهُمْ وَقَدْ أَخَذُوا يَسْتَقُونَ مِنَ الْمَاءِ، فَجَعَلْتُ أَرْمِيهِمْ بِنَبْلِي، وَكُنْتُ رَامِيًا، وَأَقُولُ أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ، الْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ. وَأَرْتَجِزُ حَتَّى اسْتَنْقَذْتُ اللَّقَاحَ مِنْهُمْ، وَاسْتَلَبْتُ مِنْهُمْ ثَلَاثِينَ بُرْدَةً، قَالَ وَجَاءَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَالنَّاسُ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ حَمَيْتُ الْقَوْمَ الْمَاءَ وَهُمْ عَطَاشٌ، فَأَبَعْتُ إِلَيْهِمُ السَّاعَةَ. فَقَالَ « يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ، مَلَكَتْ فَأَسْجِحْ ». قَالَ ثُمَّ رَجَعْنَا وَتُرِدُّنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى نَاقَتِهِ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ: (١٨٦)

نهم فهرموودمیه له ته جریدی بوخاریدا، له ژماره (١٢٤٠) دا ناوایه:

عَنْ سَلَمَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: خَرَجْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ ذَاهِبًا نَحْوَ الْعَابَةِ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِبَيْتَةِ الْعَابَةِ لَقِينِي غُلَامٌ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قُلْتُ: وَيْحَكَ مَا بِكَ قَالَ: أَخَذْتُ لِقَاحَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قُلْتُ: مَنْ أَخَذَهَا؟ قَالَ غَطَفَانُ: وَفَزَارَةُ فَصَرَخْتُ ثَلَاثَ صَرَخَاتٍ أَسْمَعْتُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا يَا صَبَاحَاهُ يَا صَبَاحَاهُ ثُمَّ انْدَفَعْتُ حَتَّى أَلْقَاهُمْ وَقَدْ أَخَذَوْهَا فَجَعَلْتُ أَرْمِيهِمْ وَأَقُولُ:

أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ

(١٨٦) تجرید/٣، ژماره: ١٢٤٠ = ٢٠٤١ بخاری + تجرید/٤، ژماره: ١٥٦٨ = ٤١٩٦ بخاری. پوخته می

موسلیم/٣، ژماره: ١١٧٦ = ٤٦٥٤ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٤ رقم الباب/٣٧).

فَاسْتَقْدَتْهَا مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبُوا فَأَقْبَلْتُ بِهَا أَسُوفَهَا فَلَقِنِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْقَوْمَ عَطِشَاءُ وَإِنِّي أَعْجَلْتُهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا سَقَيْهُمْ فَأَبْعَثْ فِي إِثْرِهِمْ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ مَلَكْتَ فَأَسْجَحْ إِنَّ الْقَوْمَ يُقْرَوْنَ فِي قَوْمِهِمْ) (الحديث ٣٠٤١، طرفه في: ٤١٩٤):

سهلهمه کوری نهکوه (رمزای خوی لی بی) ههرمووی: دمرچووم بو جهنگه له که که نهزیکه ی بهریدی له مه دینه وه دووره، بهریدی دوو فهرسه خه، کاتی گه یستمه مله ی جهنگه له که، خولامیکی عه بدوره حمانی کوری عه و فم بیگه یشت په شوکا بوو، گوتم: نه وه چیه هاوار له خوت؟ گوتی: وشتره شیردارمکانی پیغه مبهریان فراند. گوتم: کی فراندی؟ گوتی: چته ی هوزی غه طه فان و هوزی هزاره، جامنیش وهک باوه له کاتی وادا، سی جار به هه موو دمنگم بهرمو مه دینه هاوارم کرد: نای لهم دهمه دهمی به یانییه دا، خه لکه که! فریا که مون قه و ماوه! بهم قیزمیه لهم بهری مه دینه وه هه تا نه و بهری مه دینه م ناگادار کردم وه. سهلهمه لهم غه زایه دا پیاده بوو و لآخی سواری بی نه بوو نه و جا خوم به ته نها گوزم داو بهرمو چه ته کان تیم ته فان و پاش ماومیی گرتنه وه، دمبینم وشتره دزیه کانیان واپی، جابه تیر دام گرتن و بهدم تیر تیگرتنه وه هورم دمکردو دمگوت:

أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْعِ

واته:

نه من سهلهمه کوری نهکوه هم نامهر د دهکوژم به نه سری شهرعم

نیر به شهره تیر هه لم فراندن و وشترمکانم لی سهندنه وه و مه و دای نه وه م نه دان که بگنه سه رئاوو ناو بخونه وه، نه و جا بهرمو مه دینه لیم خوړین و گه پامه وه. جا له ری پیغه مبهرو هاوړنیانی که هاتبوون بهدم نه م رووداوه و پیم

گەشتن، عەرزىم كەرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! دوزمەن ھالىيان شەپە مەندوو
مەردوو تىنوو، مەنىش بەپەلە ھەلەم ھەلەم ھەلەم ھەلەم، نەمەشت پاراۋ بىن، ئەگەر
سوپاينى بىنەرى بەدوايانا دەيانگەنەۋە تۆلەى بەرودوايان لى دەستىن!

فەرموۋى(دروۋى خۋاى لەسەر بى): (ئەى كۈرى ئەگەۋە! بەمەزى خۆت
گەشتۋى داخى دلى خۆت پى رشتوون، پى لى ھەلەپىنىش زۆر باش نىيە،
كەۋاتە لىبوردن ھەبى باشە! چاۋپۇشى بىكە، ۋەكى تىش نىستا گەشتوونەتە
جىگەى قايم، وان لەناۋ ۋلاتو ھۆزى خۋيانا، ھۆزەكەيان پارىدەميان دەمەن
بەشتىرەن بەشۋىنەيانا سوۋدى نىيەۋ، ھەر بەناسانى بۆمان زەۋت ناكەرن).

رافەۋ شىكەرنەۋە:

ئەم فەرموۋەمە دوازەمەم فەرموۋەدى سىيانى (ئالائى) يە، لەبوخارى
پىرۋزدا (بىروانە فەرموۋەدى ژمارە: ۱۲۱۴ = ۲۹۶۰ف).

لە موختەسەرى سەھىحى موسلىمدا، لە ژمارە (۱۱۷۱)دا، داستانى ئەم
فەرموۋەمە زۆر دوۋرو درىزەۋ سوۋدو بەھەرى زۆرى ۋاتىادا، دەيكەين بە
شەرحو رافە بۇ ئىرە، كە ئەمە دەقەكەپەتى:

عَنْ إِيَّاسُ بْنُ سَلَمَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: قَدِمْنَا الْحُدَيْبِيَّةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَحْنُ أَرْبَعُ عَشْرَةَ مِائَةً وَعَلَيْهَا خُمْسُونَ شَاةً لَا تُرْوِيهَا قَالَ:
فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى جَبَا الرِّكْبَةِ فِيمَا دَعَا وَإِمَّا بَسَقَ فِيهَا
قَالَ: فَجَاشَتْ فَسَقَيْنَا وَاسْتَقَيْنَا، قَالَ: ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَعَانَا
لِلْبَيْعَةِ فِي أَصْلِ الشَّجَرَةِ، قَالَ: فَبَايَعْتُهُ أَوَّلَ النَّاسِ، ثُمَّ بَايَعَ وَبَايَعَ، حَتَّى إِذَا كَانَ فِي
وَسْطِ مِنَ النَّاسِ قَالَ: «بَايِعْ يَا سَلَمَةُ»، قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي أَوَّلِ
النَّاسِ، قَالَ: «وَأَيْضًا»، قَالَ: وَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَزِلاً (يَعْنِي

لَيْسَ مَعَهُ سِلَاحٌ)، قَالَ: فَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَجَفَةً أَوْ دَرَقَةً، ثُمَّ بَايَعَ، حَتَّى إِذَا كَانَ فِي آخِرِ النَّاسِ قَالَ: «أَلَا تُبَايِعُنِي يَا سَلَمَةُ؟» قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي أَوَّلِ النَّاسِ، وَفِي أَوْسَطِ النَّاسِ، قَالَ: «وَأَيْضًا»، قَالَ: فَبَايَعْتُهُ الثَّالِثَةَ، ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا سَلَمَةُ أَيْنَ حَجَفَتُكَ أَوْ دَرَقَتُكَ الَّتِي أُعْطَيْتُكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَيْنِي عَمِّي عَامِرٌ عَزَلًا فَأَعْطَيْتُهُ إِيَّاهَا، قَالَ: فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَقَالَ: «إِنَّكَ كَالَّذِي قَالَ الْأَوَّلُ: اللَّهُمَّ ابْعِنِي حَبِيبًا هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي». ثُمَّ إِنَّ الْمُشْرِكِينَ رَاسَلُونَا الصُّلْحَ حَتَّى مَشَى بَعْضُنَا فِي بَعْضٍ وَاضْطَلَعْنَا، قَالَ: وَكُنْتُ تَبِيعًا لِبَطْنَةِ بَنِي عُبَيْدِ اللَّهِ أَقْبَى فَرَسَهُ وَأَحْسَهُ، وَأَخْدَمُهُ وَأَكُلُ مِنْ طَعَامِهِ، وَتَرَكْتُ أَهْلِي وَمَالِي مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَلَمَّا اضْطَلَعْنَا نَحْنُ وَأَهْلُ مَكَّةَ، وَاخْتَلَطَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ أَتَيْتُ شَجَرَةً، فَكَسَحْتُ شَوْكَهَا، فَاضْطَجَعْتُ فِي أَصْلِهَا، قَالَ: فَاتَانِي أَرْبَعَةٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، فَجَعَلُوا يَقْعُونَ فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَبْغَضْتُهُمْ فَتَحَوَّلْتُ إِلَى شَجَرَةٍ أُخْرَى، وَعَلَقُوا سِلَاحَهُمْ وَاضْطَجَعُوا، فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ نَادَى مُنَادٍ مِنْ أَسْفَلِ الْوَادِي: يَا لِلْمُهَاجِرِينَ قَتَلَ ابْنُ زُنَيْمٍ! قَالَ: فَاخْتَرَطْتُ سَيْفِي، ثُمَّ شَدَدْتُ عَلَى أَوْلَيْكَ الْأَرْبَعَةِ، وَهُمْ رُقُودٌ، فَأَخَذْتُ سِلَاحَهُمْ. فَجَعَلْتُهُ ضِغْثًا، فِي يَدِي، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ: وَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَرْفَعُ أَحَدٌ مِنْكُمْ رَأْسَهُ إِلَّا ضَرَبْتُ الَّذِي فِيهِ عَيْنَاهُ، قَالَ: ثُمَّ جِئْتُ بِهِمْ أَسْوَقَهُمْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: وَجَاءَ عَمِّي عَامِرٌ بِرَجُلٍ مِنَ الْعَبَلَاتِ يُقَالُ لَهُ مِكْرَزٌ يَقُودُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى فَرَسٍ مُجَفَّفٍ فِي سَبْعِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «دَعُوهُمْ يَكُنْ لَهُمْ بَدْءُ الْفُجُورِ وَثَنَاهُ»، فَعَفَا عَنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) الْآيَةَ كُلَّهَا،

قَالَ: ثُمَّ خَرَجْنَا رَاجِعِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَتَزَلْنَا مَنْزِلًا، بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَنِي لَحْيَانَ جَبَلٌ وَهُمْ الْمُشْرِكُونَ، فَاسْتَغْفَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِمَنْ رَقَى هَذَا الْجَبَلَ اللَّيْلَةَ كَأَنَّهُ طَلِيعَةٌ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ، قَالَ سَلَمَةُ: فَرَقِيتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِظَهْرِهِ مَعَ رِيَّاحٍ غُلَامٍ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنَا مَعَهُ وَخَرَجْتُ مَعَهُ بِفَرَسٍ طَلْحَةَ أُتْدِيهِ مَعَ الظَّهْرِ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا إِذَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْفَزَارِيُّ قَدْ أَغَارَ عَلَى ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْذَنَهُ أَجْمَعٌ، وَقَتَلَ رَاعِيَهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رِيَّاحُ خُذْ هَذَا الْفَرَسَ فَأَبْلِغْهُ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَأَخْبِرْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَدْ أَغَارُوا عَلَى سَرَحِهِ، قَالَ: ثُمَّ قُمْتُ عَلَى أَكْمَةٍ فَاسْتَقْبَلْتُ الْمَدِينَةَ، فَتَادَيْتُ ثَلَاثًا: يَا صَبَاحًا! ثُمَّ خَرَجْتُ فِي آثَارِ الْقَوْمِ أَرْمِيهِمُ بِالنَّبْلِ، وَأَرْتَجِزُ أَقُولُ: أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ، فَأَلْحَقُ رَجُلًا مِنْهُمْ فَأَصُكُ سَهْمًا فِي رَحْلِهِ حَتَّى خَلَصَ نَصْلُ السَّهْمِ إِلَى كَتِفِهِ، قَالَ: قُلْتُ: خُذْهَا وَأَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا زِلْتُ أَرْمِيهِمْ، وَأَعْقِرُ بِهِمْ، فَإِذَا رَجَعُ إِلَى فَارِسٍ أَتَيْتُ شَجَرَةً فَجَلَسْتُ فِي أَصْلِهَا، ثُمَّ رَمَيْتُهُ فَعَقَرْتُ بِهِ، حَتَّى إِذَا تَضَاقَقَ الْجَبَلُ، فَدَخَلُوا فِي تَضَاقِقِهِ، عَلَوْتُ الْجَبَلَ، فَجَعَلْتُ أُرَدِّيهِمْ بِالنَّجَارَةِ، قَالَ: فَمَا زِلْتُ كَذَلِكَ أَتَّبِعُهُمْ حَتَّى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ بَعِيرٍ مِنْ ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَّا خَلَفْتُهُ وَرَاءَ ظَهْرِي، وَخَلَوُا بَيْنِي وَبَيْنَهُ، ثُمَّ أَتَّبَعْتُهُمْ أَرْمِيهِمْ حَتَّى أَلْقَوْا أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِينَ بُرْدَةً وَثَلَاثِينَ رُمْحًا يَسْتَخِفُّونَ، وَلَا يَطْرَحُونَ شَيْئًا إِلَّا جَعَلْتُ عَلَيْهِ أَرَامًا مِنَ النَّجَارَةِ، يَعْرِفُهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ، حَتَّى أَتَوْا مُتَضَاقِقًا مِنْ ثَنِيَّةٍ، فَإِذَا هُمْ قَدْ أَتَاهُمْ فُلَانُ بْنُ بَدْرِ الْفَزَارِيُّ فَجَلَسُوا يَتَضَحَّوْنَ (يَعْنِي يَتَغَدَّوْنَ) وَجَلَسْتُ عَلَى رَأْسِ قَرْنٍ، قَالَ الْفَزَارِيُّ: مَا هَذَا الَّذِي أَرَى؟ قَالُوا: لَقِينَا مِنْ هَذَا الْبَرْحِ، وَاللَّهِ مَا فَارَقْنَا مِنْذُ غَلَسَ يَرْمِينَا حَتَّى انْتَزَعَ كُلُّ شَيْءٍ فِي أَيْدِينَا، قَالَ: فَلْيَقُمْ إِلَيْهِ نَفَرٌ مِنْكُمْ أَرْبَعَةً، قَالَ: فَصَعِدَ إِلَيَّ مِنْهُمْ أَرْبَعَةٌ فِي

الْجَبَلِ، قَالَ: فَلَمَّا أَمْكَنُونِي مِنَ الْكَلَامِ، قَالَ: قُلْتُ: هَلْ تَعْرِفُونِي؟ قَالُوا: لَا، وَمَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: قُلْتُ: أَنَا سَلَمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ، وَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا أَطْلُبُ رَجُلًا مِنْكُمْ إِلَّا أَدْرَكْتُهُ، وَلَا يَطْلُبُنِي رَجُلٌ مِنْكُمْ. فَيَذَرُونِي، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَنَا أَظُنُّ، قَالَ: فَارْجِعُوا، فَمَا بَرَحْتُ مَكَانِي حَتَّى رَأَيْتُ فَوَارِسَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَخَلَّلُونَ الشَّجَرَ، قَالَ: فَإِذَا أَوَّلَهُمُ الْأَخْرَمُ الْأَسَدِيُّ عَلَى إِثْرِ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ، وَعَلَى إِثْرِ الْمُقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ الْكِنْدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، قَالَ: فَأَخَذْتُ بِعِنَانِ الْأَخْرَمِ، قَالَ: فَوَلُّوا مُدْبِرِينَ، قُلْتُ: يَا أَخْرَمُ احْذَرُهُمْ لَا يَقْتَطِعُوكَ حَتَّى يَلْحَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ، قَالَ: يَا سَلَمَةُ إِنْ كُنْتُ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتَعْلَمُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ، وَالنَّارَ حَقٌّ، فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ الشَّهَادَةِ، قَالَ: فَحَلَيْتُهُ، فَالْتَقَى هُوَ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، قَالَ: فَعَقَرَ بِعَبْدِ الرَّحْمَنِ فَرَسَهُ، وَطَعَنَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَقَتَلَهُ، وَتَحَوَّلَ عَلَى فَرَسِهِ، وَلَحِقَ أَبُو قَتَادَةَ فَارِسُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَبْدِ الرَّحْمَنِ فَطَعَنَهُ فَقَتَلَهُ، فَوَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَتَبِعْتُهُمْ أَعْدُو عَلَى رَجُلٍ حَتَّى مَا أَرَى وَرَأَيْتُ مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا غُبَارِهِمْ شَيْئًا، حَتَّى يَعْدِلُوا قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ إِلَى شَعْبٍ فِيهِ مَاءٌ يُقَالُ لَهُ: ذُو قَرْدٍ، لِيَشْرَبُوا مِنْهُ وَهُمْ عَطَاشٌ، قَالَ: فَانْظَرُوا إِلَى أَعْدُو وَرَاءَهُمْ، فَحَلَيْتُهُمْ عَنْهُ، (يَعْنِي أَجْلَيْتُهُمْ عَنْهُ) فَمَا ذَاقُوا مِنْهُ قَطْرَةً، قَالَ: وَيَخْرُجُونَ فَيَسْتَنْدُونَ فِي ثَنِيَّةٍ، قَالَ: فَأَعْدُو فَأَلْحَقَ رَجُلًا مِنْهُمْ، فَأَصَكَّهُ بِسَهْمٍ فِي نَعْصِ كَتِفِهِ. قَالَ: قُلْتُ: خُذْهَا وَأَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ. قَالَ: يَا ثَكِلْتَهُ أُمُّهُ أَكْوَعُهُ بُكَرَةً؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ يَا عَدُوَّ نَفْسِهِ أَكْوَعُكَ بُكَرَةً، قَالَ: وَأَرَدُوا فَرَسَيْنِ عَلَى ثَنِيَّةٍ، قَالَ: فَجِئْتُ بِهِمَا أَسُوقَهُمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: وَلَحِقَنِي عَامِرٌ بِسَطِيحَةٍ فِيهَا مَذَقَةٌ مِنْ لَبَنٍ وَسَطِيحَةٍ فِيهَا مَاءٌ، فَتَوَضَّأْتُ وَشَرِبْتُ، ثُمَّ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى الْمَاءِ الَّذِي حَلَيْتُهُمْ عَنْهُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَخَذَ تِلْكَ الْإِبِلَ، وَكُلَّ شَيْءٍ اسْتَنْقَذْتُهُ

من المُشْرِكِينَ، وَكُلُّ رُمْحٍ وَبُرْدَةٍ، وَإِذَا بَلَالٌ نَحَرَ نَاقَةً مِنَ الْإِبِلِ الَّتِي اسْتَنْقَذْتُ مِنْ الْقَوْمِ، وَإِذَا هُوَ يَشْوِي لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ كَيْدِهَا وَسَنَامِهَا، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ خَلْنِي فَأَتَّخِبُ مِنَ الْقَوْمِ مِائَةَ رَجُلٍ فَاتَّبِعُ الْقَوْمَ، فَلَا يَبْقَى مِنْهُمْ مُخْبِرٌ إِلَّا قَتَلْتُهُ، قَالَ: فَضَحَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ فِي صَوِّ النَّهَارِ، فَقَالَ: « يَا سَلَمَةُ أَتُرَاكَ كُنْتَ فَاعِلًا ؟ » قُلْتُ: نَعَمْ، وَالَّذِي أَكْرَمَكَ، فَقَالَ: « إِنَّهُمْ الْآنَ لَيَقْرُونَ فِي أَرْضِ غَطَفَانَ »، قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ غَطَفَانَ فَقَالَ: نَحَرَ لَهُمْ فَلَانٌ جَزُورًا فَلَمَّا كَشَفُوا جِلْدَهَا رَأَوْا غُبَارًا، فَقَالُوا: أَتَاكُمْ الْقَوْمُ، فَخَرَجُوا هَارِبِينَ. فَلَمَّا صَبَحْنَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « كَانَ خَيْرٌ فُرْسَانَا الْيَوْمَ أَبُو قَتَادَةَ، وَخَيْرُ رَجَالِنَا سَلَمَةُ »، قَالَ: ثُمَّ أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَهْمَيْنِ: سَهْمُ الْفَارِسِ وَسَهْمُ الرَّاجِلِ، فَجَمَعَهُمَا لِي جَمِيعًا. ثُمَّ أَرَدَفَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَاءَهُ عَلَى الْعَضْبَاءِ رَاجِعِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَبَيْنَمَا نَحْنُ نَسِيرُ، قَالَ: وَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ لَا يُسَبِّقُ شَدًّا، قَالَ: فَجَعَلَ يَقُولُ: أَلَا مُسَابِقُ إِلَى الْمَدِينَةِ؟ هَلْ مِنْ مُسَابِقٍ؟ فَجَعَلَ يُعِيدُ ذَلِكَ، قَالَ: فَلَمَّا سَمِعْتُ كَلَامَهُ قُلْتُ: أَمَا تُكْرِمُ كَرِيمًا وَلَا تَهَابُ شَرِيفًا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبَى وَأُمِّ ذَرْنِي فَلَأُسَابِقَ الرَّجُلَ، قَالَ: « إِنْ شِئْتَ »، قَالَ: قُلْتُ: أَذْهَبُ إِلَيْكَ، وَتُنِيتُ رَجُلِي فَطَفَرْتُ فَعَدَوْتُ، قَالَ: فَرَبِطْتُ عَلَيْهِ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ، أَسْتَبْقِي نَفْسِي، ثُمَّ عَدَوْتُ فِي إِثْرِهِ، فَرَبِطْتُ عَلَيْهِ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ إِنِّي رَفَعْتُ حَتَّى نَحَقَهُ قَالَ: فَأَصْكُهُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ، قَالَ: قُلْتُ: قَدْ سُبِقْتَ وَاللَّهِ، قَالَ: أَنَا أَظُنُّ، قَالَ: فَسَبَقْتُهُ إِلَى الْمَدِينَةِ. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا لَبِثْنَا إِلَّا ثَلَاثَ لَيَالٍ حَتَّى خَرَجْنَا إِلَى خَيْبَرَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَجَعَلَ عَمَّى عَامِرٌ يَرْتَجِزُ بِالْقَوْمِ:

تَاللَّهِ لَوْ لَا اللَّهُ مَا اهْتَدَيْنَا

وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَالَيْنَا

وَنَحْنُ عَنْ فَضْلِكَ مَا اسْتَغْنَيْنَا
فَقَبَّلتِ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا
وَأَنْزَلْنُ سَكِينَةً عَلَيْنَا

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ هَذَا؟» قَالَ: أَنَا عَامِرٌ، قَالَ: «غَفَرَ لَكَ رَبُّكَ»، قَالَ: وَمَا اسْتَغْفَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْإِنْسَانِ يَخُصُّهُ إِلَّا اسْتَشْهَدَ، قَالَ: فَنَادَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَهُوَ عَلَى جَمَلٍ لَهُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ لَوْلَا مَا مَتَّعْتَنَا بِعَامِرٍ، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا خَيْبَرَ قَالَ، خَرَجَ مَلِكُهُمْ مَرْحَبًا يَخْطُرُ بِسَيْفِهِ وَيَقُولُ:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرَ أَنِّي مَرْحَبٌ
شَاكَ السَّلَاحَ بَطْلٌ مُجَرَّبٌ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ
قَالَ وَبَرَزَ لَهُ عَمِّي عَامِرٌ فَقَالَ:
قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرَ أَنِّي عَامِرٌ
شَاكَ السَّلَاحَ بَطْلٌ مُقَامِرٌ

قَالَ: فَاخْتَلَفَا ضَرْبَتَيْنِ فَوَقَعَ سَيْفُ مَرْحَبٍ فِي تَرْسِ (عمي) عَامِرٍ وَذَهَبَ عَامِرٌ يَسْفُلُ لَهُ، فَرَجَعَ سَيْفُهُ عَلَى نَفْسِهِ فَقَطَعَ أَكْحَلَهُ فَكَانَتْ فِيهَا نَفْسُهُ. قَالَ سَلَمَةُ: فَخَرَجْتُ فَإِذَا نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُونَ: بَطْلٌ عَمِلَ عَامِرٌ قَتَلَ نَفْسَهُ، قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا أَبْكِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَطْلٌ عَمِلَ عَامِرٌ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَالَ ذَلِكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِكَ، قَالَ: «كَذَبَ مَنْ قَالَ ذَلِكَ، بَلْ لَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ». ثُمَّ أَرْسَلَنِي إِلَى عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ أَرْمَدُ فَقَالَ: «لَأُعْطِيَنَّ الرَّأْيَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْ

يُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: فَأَتَيْتُ عَلِيًّا، فَجِئْتُ بِهِ أَقْوَدَهُ، وَهُوَ أَرْمَدُ، حَتَّى أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَسَقَ فِي عَيْنَيْهِ فَبَرَأَ، وَأَعْطَاهُ الرَّأْيَةَ.
وَخَرَجَ مَرَحَبٌ فَقَالَ:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرُ أَتَى مَرَحَبُ
شَاكَ السَّلَاحَ بَطْلٌ مُجَرَّبُ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ
فَقَالَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ):
أَنَا الَّذِي سَمَّيْتَنِي أُمِّي حَيْدَرَهُ
كَلَيْتُ غَابَاتِ كَرِيمِهِ الْمَنْظَرَهُ
أَوْفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السَّنْدَرَهُ

قال: فَضْرَبَ رَأْسَ مَرَحَبٍ فَقَتَلَهُ، ثُمَّ كَانَ الْفَتْحُ عَلَى يَدَيْهِ. {الحديث: ٤٦٥٤ =
٤٦٤٢ فم. تجريد/٣، لاپه‌ره: ٣٦٤، رقم: ١٢٤٠ = ٣٠٤١، ٤١٩٤ فتح الباری +
تجريد/٤، لاپه‌ره: ٣٠٥، رقم: ١٥٦٧ = ٤١٩٧}:

نیماسی کوری سه‌له‌مه‌ی کوری نه‌کوه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی:
باوکم نه‌م فه‌رمایشه‌ی پی‌م فه‌رموو، فه‌رمووی: له‌ریکه‌وتنه‌که‌ی حوده‌یبیه‌دا،
نی‌مه‌ی له‌شکری نی‌سلام هه‌زارو چوار سه‌د که‌س بووین، که‌گه‌یشینه‌ی سه‌ر
ناوه‌که، په‌نجا سه‌ری رانی بزنی و مه‌ری له‌سه‌ر بوو، ناوه‌که نه‌ومنده‌ی که‌م بوو
به‌شی ناودانی نه‌و په‌نجا سه‌ره‌ی ناوه‌له‌ی نه‌ده‌کرد، فه‌رمووی: جا خو‌شه‌ویست
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌سه‌ر لی‌واری بیرمه‌که‌ی دانیشته‌ی، سا یا تفی کرده‌ی ناو
بیرمه‌که، یا نزای خوینده‌ی به‌سه‌ریدا، نیتر له‌پیت و فه‌ری کارمه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌رموه،
نه‌م موعجیزمه‌ی روویدا: ناوی بیرمه‌که‌ی خرۆشاو به‌رزموه بوو و سه‌رکه‌وت و سه‌ر

ريژى کرد، جا ههم ولاخه كانمان ئاوداو ههم خۇمان ئاومان خواردموه، جا پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەژىر سىبەرى دارى شەجەرەتولرىضواندا دانيشت و ئىمەى بانگ کرد بۆ پەيمان وەرگرتن لى، من خۇم لەسەرەتای خەلگەكەوه پەيمانم پىیدا، ئىتر پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هەرپەيمانى لەمەردووم وەردەگرت، هەتا خەلگەكە نىوہ بوون، حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئەى سەلەمە! وەرە پەيمانم پى بدە) منىش گوتە: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خودا! من لەهەوہلى مەردوومەكەوه پەيمانم داپىت. فەرمووی: (دىسان دووبارەى بکەرەوه) منىش فەرمانەكەيم جى بەجى کرد. پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) كەبىنى من بى چەكم و چەكم پى نىيە، قەلغانىكى پىمدا، يا فەرمووی: سوپەرىكى داپىم، ئەوجا بەردەوام بوو لەسەر پەيمان وەرگرتن لە خەلگەكە، هەتا گەيشتە كۇتايى پەيمان وەرگرتن لەخەلك، فەرمووی: (ئەى سەلەمە! ئەرى بۆجى پەيمان نادەى پىم) منىش عەرزىم کرد: قوربان! هەتا ئىستا دووجار پەيماندا بەتۆ، جارئ لەسەرەتای خەلگەكەوه و جارئ لەناومراستياندا، فەرمووی: (دىسانەوه سىبارەى بکەرەوه). سەلەمە فەرمووی: جا بۆجارى سىيەم پەيمانم پىیدا. لەپاشا خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئەى سەلەمە! ئەوه كوا قەلغانەكەت، يا كوا سوپەرمەكەت كەمن دام پىت؟). عەرزىم کرد: قوربان! بەخزمەتى عامىرى مامەم گەيشتم، بى چەك بوو، لەبەرئەوه قەلغانەكەمم دابەو. فەرمووی: جا پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پىكەنى و فەرمووی: (تۆ وەك ئەو پىاوہ پىشەنەى وایت، كە گوتووئەتى: خودايە! خۆشەويستىكى وام بۆ برەخسەنە كە لەخۇم زياتر خۆشم بوى!!).

پاشان ھاوبەش پەيداگەرەکان نوڧنەريان ھات بۆ لامان، بۆ ئاشتەوہ بوون و رڭکەوتن، ھەتا ھاموشۆ کەوتە نيوانمان و رڭکەوتين و رڭکەوتننامەى خودەيبىيەمان مۆرکرد. باوکم فەرمووی: ئەوکاتە من رەنجبەرى طەلجەى کورى عوبەيدوللا بووم و خزمەتى ئەسپەکەيم دەکردو ئاوم دەداو بەرپنەک رنەکم دەکردو خزمەتى طەلجەيشم دەکردو لەمالى ئەو نان و ئاوم دەخوارد، خيزان و مالى خۆمم بەجئ ھيشتبوو، کۆچم کردبوو بۆلاى خودای گەورەو پيغەمبەرەکەى (دروودى خودای لەسەر بئ). فەرمووی: کاتئ ئيمەو خەلگى مەککە رڭکەوتين و برپارى ئاشتيمان دا، لەپاش رڭکەوتننامەکە ھەردوولا، لەيەکترى دنيا بووين و تیکەل بەيەکترى بووين، من چووم بۆ بن درەختئ و برکەکەى بنيم مالى و لەبنيا پالکەوتم، ئەومندەم زانى چوار کەس لە لەشکرى بت پەرستەکانى مەککە ئەوانيش ھاتن بۆلاى من، بۆ بن درەختەکە، دەستيان کرد بەفەسەى ناشيرين بە پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ) رەقەم ئى گرتن و گويزامەوہ بۆ بنى درەختيکى تر، ئەو چوارە جەگەکانيان ھەلواسى بەدرەختەکەداو راکشان.

ئيتەر خەلکەکە لەبارو دۆخیکى ئاوادا بوون، کەچى لەناکاو لەداوینى شيوەکەوہ بانگەواز کارئ ھاوارى ئى ھەلسا: ھۆ ئەى کۆمەلەى کۆچکاران! ئيبنو زونەيمى ھاوہلئ پيغەمبەر، ناموسولمانەکان بەناھەق کوشتيان!

باوکم فەرمووی: ئيتەر منيش وەک کاردانەومىي بۆ ئەم رووداوہ چاومروان نەکراوہ، شمشيرەکەمم لەکيلان دەرکيشاو پەلامارى چوار پياوہکەى ژير درەختەکەمدا، روانيم خەوتوون، جەگەکانم بردن و لە دەستەدا کۆم کردنەوہ، فەرمووی: لەپاشا پييم گوتن و ھەرەشەم ئى کردن: سويندم بە خودای گەورە کە رووى موخەممەدى نازدارو ريزدار کردوہ، ئەوہى لامنجى بکا دەکيشم

بهكه‌لله‌یدا، جا پاش نه‌وه ته‌سلیم بوون، پێشی خۆمە دان و بردمن بۆ خزمەتی
 پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ). باوکم فەرمووی: له‌و لاشه‌وه هەر به‌م
 بۆنه‌یه‌وه، عامیری مامه‌یشم، له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێ له‌ له‌شکری ئیسلام پیاویکی
 میکرمز ناویان له‌هۆزی عه‌به‌لات دیل کردبوو، به‌سواری نه‌سپێ بوو، نه‌سپه‌که
 جلی زریه نامیژی پێوه بوو، هه‌تا بیپاریژی له‌چه‌ک و تیرو شیر، له‌گه‌ڵ حه‌فتا
 پیاوی تردا له‌ ناموسوڵمانه‌کان، یه‌خسیریان کردبوون و هینایان بۆلای
 پێغه‌مبەر، چونکه نه‌مانه له‌پاش مۆرکردنی رێکه‌وتنه‌نامه‌که، ویستبوویان
 په‌لاماری موسوڵمانه‌کان بدمن و وادیاره ئیبنو زونه‌میش نه‌وان کوشتبوویان،
 پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) سه‌یریکی کردن و فەرمووی: (وازیان ئی
 به‌ئین و به‌ره‌لایان بکه‌ن، با سه‌رمته‌ای په‌یمان شکاندن و دووباره کردنه‌وی په‌یمان
 شکاندنیش هەر له‌وانه‌وه دمست پێ بکا، نه‌وه‌ک له‌ئێمه‌وه که موسوڵمانین و
 خاومنی په‌یمان و به‌ئینی خۆمانین).

نێتر پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بێ) لێیان بووردو چاوپۆشی ئی
 کردن و به‌ریدان، جا به‌م بۆنه‌وه، خودای گه‌وره‌و خاومن شکۆ، نه‌م نایه‌ته‌ی
 به‌ته‌واوی ناردە خوارمه‌وه:

{وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ
 عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا - الفتح - ٢٤/٤٨}.

واته: خودا نه‌و خودایه‌یه، که به‌ حیکمه‌ت و دانایی خۆی نه‌یه‌یشت که
 ئێوه و بیباومرەکان بچن به‌گژ یه‌کتیدا، له‌پاش رێکه‌وتنی خودمیبییه، که له‌په‌نا
 مه‌که‌دا بوو، که کۆمه‌ڵێ له‌وان په‌یمان‌که‌یان شکان و په‌لاماری ئێومیان داو
 خودا لووتی شکاندن و ئێومی زاکرد به‌سەر نه‌وانه‌دا، هه‌موو کاتێ خودا بینایه

به کردمووی ئیوه و ناگای له خشی مارو میرووه. {بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۴۱۰۵ + ژماره: ۴۱۰۲ + ژماره: ۴۱۰۴} .

باوكم فهرمووی: ئهوجا دمرچووین بهرمو مه دینه گهراپنهوه، تا لهقوناغی لاماندا، بۆ پشووی ههسانهوه، لهنیوانی ئیمه و لهنیوانی بهنی لهحیاندان تهنها کیوئ ههبوو، ئهوکاته بهبولهحیان بیابومر بوون، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) مهترسی لییان ههبوو، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) داوای لیخوشبوونی لهخودا کرد بۆ ئهوه کهسهی که سهرکهوئته سهر چیاکه و لهوه و ههوالی بهنی لهحیان بزانی و ببی به پیشهنگ و پیش فهرموئ بۆ پیغه مبههر و هاوه لهکانی و ههوالی پیویستیان بۆ بهنیتهوه. سه لهمه فهرمووی: ئهوه شهوه دووجار یاسی جار بهو نیازه سهرکهوئمه سهر شاخهکه.

کاتی گهیشتی نهوه مه دینه، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) به رهباحا، که خولامی خوئی بوو، وشتره شیردارمکانی خوئی نارد بۆ ناو رانه کهی، منیش لهگه ئیدا چووم، ئهسپه کهی تهلهی ناغامم برد، ههتا لهگه ئ رانه کهدا، لهوه دهشته بیه و مپنم و بیهم بۆسهر ئاو خواردنهوه، جا لهگه ئ بهیانا، بهرلهوه که ئیمه بگهینه رانه کهی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) عهبدوره حمانی ئهل فهزاری لهگه ئ کۆمه ئی لهچهتهی هۆزی غهطمه فان و هۆزی فهزاره، وشتره شیردارمکانی پیغه مبههریان فراندو هه موویان راپیچ کردو بردو شوانه کهیشیان کوشت. فهرمووی: که منیش بهمم زانی، گوتم: ئهی رهباح! تۆ ئهم ئهسپه بهره وه و بیدرموه دمست تهلهی کوری عوبهیدوللا، وه ههوالیش بده به پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) کهوا بیابومر مگان داویانه بهسهر رانه مهرو بزنی وشترمه کیدا و فراندوویانه. فهرمووی: جامنیش چوومه سهرچیای سهلع و رووم کرده شاری مه دینه و سی جار بههه موو دنگم بهرمو

مەدینە ھاوارم کرد: ئای لەم دەمە دەمی بھانییەدا خەلگە! فریاکەون
قەوماوە!

ئەوجا خۆم بەتمنھا گۆژم داو بەرمو چەتەکان تێم تەقاندو پاش ماومیی
گرتەنەو، بینیم رانە وشرە دزیەکانیان وایی، جا بەتیر دام گرتن و بەدەم تیر
تێگرتنەو ھۆرەم دکردو دممگوت:

أَنَا ابْنُ الْأَكُوْعِ
وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْعِ

واتە:

ئەمن سەلەمەئە کورێ ئەکوعم

نامەرد دەکوژم بەنەمەئە شەرم

فەرمووی: جا نیشتمە سەر پیاویکیان، بە سواری وشرێ بوو، تیریکم نا
بەگۆپارە کورتانی وشرەکەیمەو، نووکی تیرمکە ھەلجەقی لەدەفەئە شانی،
فەرمووی: پێم گوت: وەری بگرە لەدەستی سەلەمەئە کورێ ئەکوعم، ئەئە
نامەردی بەشیری نامەردی گۆشکراو!

فەرمووی: سویندم بەخودا، ھەرتیرم پێو دەنان و ھەر ئەسپ و لاخی
ژیریانم گۆلەوار دکرد، خۆ ئەگەر سواریکیان بەرمو من بگەرایەتەو، دەچوومە
بەناداری دادەنیشتم، ئەوجا تیریکم تێ دگرت، ماینەکەیم گۆلەوار دکرد، بەرە
بەرە کیوئەکە بوو بە دەرەندئ، ئەوانیش چوونە ناو دەرەنەکەو و منیش
سەرکەوتە سەر شاخەکەو لەوێو تاویرم بەسەریاندا تلۆر دکردو و
دەمپێکان، فەرمووی: ئێر لەسەر ئەم شیوئە شۆنیان کەوتە، ھەتا بەرە بەرە
ھەموو وشرەکانی پێغەمبەرم پێ بەجێ ھێشتن و بەجێیان ھێشتن بۆمن،

لەپاش ئەمەيش ھەر شوئنيان كەوتەم تيرم تى دەگرتن، ھەتا كەوتنە بار
سووكى كردنى خۇيان و زياتر لە سىي عابا و سىي رميان لەپاش خۇيانەو ھەتا،
ھەرچىيەكيان توور دەدا بەردم لەسەر كۆمەل دەگردد دەمكرد بەنیشان ھەتا
پىغەمبەر و ھاوئەلەكانى بىكەن بەنیشانەى دۆزىنەو ھى رىگەكە و بەشوئىنمانا
بىن!!

ھەتا گەيشتنە دەرەندى لە پىچىكا، فیسارە كەسى كورى بەردى ئەل-
فەزارى ھەت بۆلايان، لەوى دانىشتن و دەستيان كرد بە خواردى نانى نيومرۆ،
و ەنیش لەسەر تەوقە سەرى گردى لە نزيكەنەو دانىشتەم، كابرەى فەزارى لىي
پرسين: ئەرئ ئەم قەلەمۆتكەى سەر ئەم گەردە چىيە؟ گوتيان: لەبەيانىيەو
زەلالەتەنە بەدەست ئەمەو!! بەخودا لە تاريكو لىلەكەو ەا بەشوئىنمانەو،
بەتەر شەرزەى كردووين، تەنانەت ھەرچىمان دەست كەوتبوو لىي
سەندووينەو. كابرەى فەزارى گوتى: ئادەى چوار كەستان بىرۆن بۆى. سەلەمە
فەرمووى: چوار كەسيان بەشاخەكەدا سەرگەوتن بۆم، فەرمووى: كاتى مەوداى
قەسكەنەم ھەبوو لەگەلئانا، پىيانم گوت: ئايا ئىو ەمزان كەمن چۆن پىاوئىكم؟
گوتيان: ئە، ئەرئ تۆ چىت كەوا ئىمە بەدەستەو زەلالەتەنە؟ باوكم
فەرمووى: گوتەم: مەن سەلەمەى كورى ئەكەم، سوئندەم بە خوداى گەورە
كەرووى موحەممەدى نازدارو رىزدار كردووە، بنیشمە سەر ھەر كەسيكتان
لەچنگ قوتارى نابى، ھەر كەسيكەش لەئىو ە بنیشتە سەر مەن تۆزى قولم
ناشكىنى!! وا: مەن دەتوانم گورز لەئىو ە بووشىنەم، بەلام ئىو ە ناتوانن زيان
لەمەن بەدەن. كەوام گوت: يەكەكيان گوتى: مەنیش باومەم وایە بۆچوونەكەت
تەواو. فەرمووى: ئىتر ھەر چوارەيان گەرانە دواو، زەمانحالىان دەيگوت: شەرى
خۆ تەين بۆ بەكەين!!

نیتړ له جیځه څوډ نه جوولام همتا بهرایی سواره کانی پیغه مېرم بینۍ،
له ناو دره خټه کانه وه د مرده که وټن. فهرمووی: ته ماشام کرد په که م که سیان که
که پشته لای من نه خره می نه سه دی بوو، په کسهر به شوین نهوا نه بو قه تاده ی
نه نصاری بوو، به شوین نه ویشا میقدادی کوری نه سومدی کیندی بوو (رمزای
خودایان لی بی)، فهرمووی: که بیباو مړمگان هستیان به مانکرد قوشقنه قه ووت
هه لھاتن، جلھوی نه سپه که ی نه خره م گرتو پییم گوت: نه ی نه خره م! وریابه،
مه ترسیت لییان هه بی، خو تیان لی بپاریزه، چاو مړوانبه، همتا پیغه مېرمو
هاوړیکانی دمگنه بهر موه، مهادا ته نیا کوژت بکه ن، نه خره م فهرمووی: نه ی
سه له مه! نه گهر تو باو مړت به خوداو بهر پوژی دواپی هه یه و دمزانی که به هه شت
هه یه و راسته و دوزه هه یه و راسته، نهوا بهرم پی مه گره و جلھوی نه سپه که م
بهرده، بانه بی به درکی مه موزین له نیوانی من و له نیوانی شهید بووندا!!

فهرمووی: منیش پیشم بهرداو وازم لی هیئا، جا نه خره م و عه بدوړه حمانی
فهزاری بهر منگاری په ک بوون و نه خره م دای له نه سپه که ی عه بدوړه حمان و
نه سپه که که ووت و عه بدوړه حمانی گلان، به لام عه بدوړه حمان رمیکی دا
له نه خره م و کوشتی و گواستیه وه بو سهر پشتی نه سپه که ی نه خره م!!

نه بو قه تاده (که نازناوی فارس رَسول الله) یه، واته: شا سواره که ی
پیغه مېرمو خودا، که پشته سهر رووداو مکه و رمیکی دا له عه بدوړه حمان و
کوشتی. سویندم به و که سه که روخساری موحه ممدی نازیزو نازدارو ریزدار
کردووه، بهر اکردن به پی شوینیان که وټم، همتا وادوور که وټینه وه، چاو له
هاوه لانی پیغه مېرم (دروودی خودای له سهر بی) نه ما که له دوامانه وه بوون،
ته نانت چاو له تمپو توژیسیان نه ما، همتا پیس خوړ ناوا بوون، لایان دایه ناو
دوئی، بو ناو خوار دنه وه، کانیه کی تیابوو، ناوی (دوو قهرمد) بوو، دیار بوو زوړ

تينوويان بوو، جا كه ته ماشايان كرد كه وا من به دوايانا راده كم، له وئش
هه لگه نران و سهر ئاومكه م بئ چۆل كردن و دهميان لئى ته پ نه كرد. فهرمووى:
دەرچوون و به هه ورازىكا به پاكردن هه ل زنين، فهرمووى: منيش به پاكردن
دوايان كه و تهم و گه يشتم به بياويكيان و تيرىكم سهرمانده ده فهى شانى و پيم
گوت: وهرى بگره له ده مستى سه له مهى كورپ نه كومى ناسراو، نهى نامهردى
به شيرى نامهرديى گوشكراو!

گوتى: نهى دايكت كوشتى بكه وئ و رۆله رۆت بۆ بكا، تۆ ههر نه و نه كومى
كه له به يانى زوومه و، وايت به شوينمانه وه؟ فهرمووى: گوتم: به لئ نهى دوزمنى
خۆت! من ههر نه و نه كومى كه له به يانى زوومه، وام به شوينتانه وه، فهرمووى:
له سهر هه ورازكه دوو نه سپيان و مستابوون و له پئ كه و تبوون و به جيان
هيشتبوون، له ترسانا فريا نه كه و تبوون كه له گه ل خويانا بيانبهن، ههر دوو
نمسه كه م پئش خۆمداو بردمن بۆلای پيغه مبه ر (دروودى خودای له سهر بئ).

فهرمووى: جا عاميرى مامه م به مه شكه يئ دۆو به گوند يئ ئاومه و هات
به ره و پيرم، ده ستوئيزم گرت و تير ئاوم خواردمه و، نه و جا چووم بۆ خزمه تى
پيغه مبه ر (دروودى خودای له سهر بئ) له سهر نه و گانيه دانيشتبوو كه من
كۆمه لهى بياومر مه كانم له سهر هه لفراندو پييانم چۆل كرد، روانيم كه وا
پيغه مبه ر (دروودى خودای له سهر بئ) هه موو رانه وشتره كهى و مرگرتۆته وه،
له گه ل هه موو نه و شتانهى تريس كه من سه ندمنه وه له ناموسولمانه كان، له گه ل
هه موو رم و عاباگانا، هه روا ته ماشام كرد كه وا بيلال وشتره ميچكه يه كى سهر
برپوه، له و وشترانهى كه من سه ندبوومنه وه له هۆزى چه ته كان، هه روا بيلال
خهريك بوو له جه رگ و دووگى وشتره كهى دمه رزانده بۆ پيغه مبه رى خودا
(دروودى خودای له سهر بئ).

فەرموۋى: گۈتم: ئەى پېغەمبەرى خودا! لېم گەپى باسەد سوار لەم گەلەى
خۆمان ھەلبىزىرم شوۋىنى ئەم بېياۋمىرەنە بىكەوم ھەموۋىان بىكوۋىن
كەسىكىان لى نەمىنىتەۋە ھەۋال بىباتەۋە بۇ ھۆزەكەيان. فەرموۋى: پېغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) زەردەخەنەيەكى كرد ددانە پېشىنەكانى دەرگەۋتن،
لەبەر رۇشنايى ئاگرەكە، فەرموۋى: (ئەى سەلەمە! تۆ بلىت ئەمەت بۇ
بىكرى؟). گۈتم: بەلى بەۋ كەسە كە ئەم رىزو قەدرەى داۋە بەتۇ بۆم دىكرى.
فەرموۋى: (ئىستا وان لەناۋ ولاتى ھۆزى غەطافانا ميوانداریان بى دىكەن،
ھۆزەكەيان يارىدەيان دىمەن بىشنىرەن بەشۋىنىانا سوۋدى نىە ھەروا بەئاسانى
بۆمان زەۋت ناكىرن).

فەرموۋى: جا پىاۋىكى غەطەفانى ھات، گۈتى: فىسارە كەس لەھۆزى
غەطەفان وشىرىكى بۆيان سەر بىرېبوو، كاتى لەكەۋلىكرىنى بوۋنەۋە، لەدوۋرەۋە
تەپوتۇزىكىان بىنى، پىيان گۈتن: موسولمانان ھاتن بۆتان، ئەۋانىش رايانكرىدو
ھەلھاتن. جاكاتى رۆژمان كىردەۋە، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
فەرموۋى: (باشترىن سوارەمان ئەمىرۇ ئەبو قەتادە بوو، باشترىنى پىادەكانىشمان
لەم غەزايەدا سەلەمە بوو!)، باۋكەم فەرموۋى: (لەپاشا پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) لەدەست كەۋتى ئەۋ غەزايە دوو پىشكى بۆمەن دانا: پىشكى
سوارو پىشكى پىادە، دوو پىشكەكەى بەسەرەكەۋە پىمەدا).

لەپاشا كە گەراپىنەۋە بۇ مەدىنە، لەرېگە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) لەپاشكۆى خۇيەۋە سۋارى غەضبای كىردم، (بۇ باسى غەضبەا بىروانە: ژمارە:
۱۰۰۸ — باب: لا وفاء لنذر فى معصية الله. پوختەى موسلىم).

فەرموۋى: بەرپۆۋە دەرپۇشتىن، پىاۋى لە ئەنصار ھەبوو بۇ راكرىد كەس
تۆزى قولى نەدەشكان، لەبەر خۇيەۋە ھەر دىگوت: ئاى بۇ پېشپىكى كىرى ھەتا

ناو مەدینە پېشپركېم لەگەڵ بكا، تا بزانیڻ كە كاممان زوتر دمگەينە مەدینە؟
منیش كە گوتم لەم قسەيەى بوو، پېيم گوت: ديارە تۆ بۆ ئەم مەسەلەيە رېزو
بايەخ بۆ كەسێ دانانی، نەبۆ بەررێزى و نەسام لەخانە دانێ دمكەى؟ گوتى: بەلێ
وايە، تەنيا پېغەمبەرى خودای ئى دمرچى (دروودى خودای لەسەر بى).

باوكم فەرمووى: گوتم: ئەى پېغەمبەرى خودا! بە باوكم و بەدايكمەو بە
قوربانت بى، مۆلەتم بدە كە لەگەڵ ئەم پياوودا ئەم پېشپركيە ئەنجام بدەم،
فەرمووى: (ئارەزووى خۆتە). فەرمووى: بەكاىراى ئەنصارىم گوت: ئادەى راكە
نۆرەى تۆبى، ئەويش دەستى پېكردو بەرمو مەدینە رايكرد، بەجوتەپى دەستم
كرد بە بازدان و رامكرد. فەرمووى: تەپۆلكەيى، دوو تەپۆلكەيى خۆم دواخست،
تا هەناسەم سوارنەبى، ئەوجا رامكردمەو بە شوینیدا، بەلام ديسان تەپۆلكەيى،
دوو تەپۆلكە خۆم دواخست. ئەوجا لەكاتى لەباردا توند دەستم كرد
بەراكردن و پېم ئى هەلپى، تا پېى گەيشتم و گرتمەو، باوكم فەرمووى: كېشام
بەناو شانیداو پېم گوت: بەخودا واپېشت كەوتەم، گوتى: منیش هەرواى بۆ
دەچم، ئىتر من لەپېش ئەودا گەيشتمە مەدینەو من بردمەو و ئەو دۆرا، باوكم
فەرمووى: بەخو تەنيا سى شەوماينەو، ئىتر دمرچووين بۆ غەزای خەيبەر
لەخزمەت پېغەمبەرى خودا. باوكم فەرمووى: جا لەرێگە مامە عامىرم بەم
جۆرە شيعرە سۆزى دەكرد، بۆ خەلكەكە:

تَاللّٰهُ لَوْلَا اللّٰهُ مَا اهْتَدَيْنَا
وَلَا تَدَقَّنَا وَلَا صَلَّيْنَا
وَنَحْنُ عَنْ قَضَاكَ مَا اسْتَغْنَيْنَا
فَتَبَّتْ الرِّقَابَ إِنْ لَّا قِيَامَ
وَأَنْزَلْنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا

واته:

به خودا له سایه‌ی خواومیه که ریگه‌ی هه‌ق شارمزا بووین، نه‌گهر به‌خشش و به‌هره‌ی خودا نه‌بی، نه زه‌کات دهمین و نه نوێژ ده‌که‌ین، په‌رومردگاری ئیمه، ئیمه له به‌خشش و به‌هره‌ی سایه‌ی تۆ بی نیازنین، خودایه! له‌کاتی به‌رمنگاربوونه‌وه‌ی دوژمندا، خۆگرو دامه‌زراومان به‌رموو، ئارام و مایه‌ی ئاسایشمان به‌سهردا ببارینه).

پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (ئه‌وه کییه؟) عامیر خۆی وه‌لامی دایه‌وه‌و فهرمووی: منم، نه‌ی پێغه‌مبهری خودا! فهرمووی: (په‌رومردگاری خۆت لێت خۆش بی).

باوکم فهرمووی: به‌ ئه‌زموون بۆمان دهرکه‌وتبوو، هه‌رکاتی پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) داوای لێخۆشبوونی بۆ تاقه‌ که‌سی به‌تایبه‌تی بکردایه، ئیتێ مسۆگهر شه‌هید دهبوو، جا له‌م روانگه‌یه‌وه عومهری کورێ خه‌طاب که به‌سواری وشتره نێره‌یه‌کی خۆی بوو، عهرزی جه‌زمتی کرد: نه‌ی پێغه‌مبهری خودا! خۆزگه جاری نزای ته‌مه‌ن درێژیت بۆ عامیر بکردایه، وه ئه‌وت به‌ئیمه ره‌وا ببینایه، له‌باتی ئه‌مه که به‌م نزایه هه‌والی شه‌هیدبوونی ئه‌وت پێ راگه‌یاندین. باوکم فهرمووی: جاکاتی گه‌یشتی‌نه خه‌یبه‌ر، پادشاکه‌یان که‌ناوی مه‌رحه‌ب بوو، هاته مه‌یدان و بازی به‌ شمشێره‌که‌ی دهمکردو به‌خۆی دهنازی و به‌که‌ش و فشیکه‌وه دمیگوت:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرَ اَنْسٍ مَرَّابٍ
شَاكَ السَّلَامَ بَطْلٌ مُجَرَّبٌ
اِذَا الدُّرُوبُ اَقْبَلَتْ تَلَمَّابٌ

واته:

خەيبەر! باشى بزانە مەرحەب شىئىرى مەيدانە
پىچەك و پالەوانە بۆ شەپ بەورى بەيانە!

فەرمووی: عامیری مامەم بۆی چووە مەیدان و بەم شیعراڤە وەلامی دایەووە
فەرمووی:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرَ أَنَسِي عَامِرُ
شَاكِرُ السَّلَامِ بَطْلٌ مُغَامِرُ

واتە:

خەيبەر باشى بزانە عامیر بەورى بەيانە
پىچەك و پالەوانە بۆ شەپ شىئىرى مەيدانە!

باوكم فەرمووی: جا بەشمشیر پەلاماری یەكتریاندا، شمشیرمەکی مەرحەب
بەر قەلغانەکی عامیری مامەم كەوت، عامیریش بەشیر بەربووە قاج و قولى
مەرحەب، بەلام شمشیرمەکی گەراپەووە بۆ خۆی و دای لەبائی خۆی و رمگی زیانی
خۆی بری و بەوە مرد!!

باوكم سەلەمە فەرمووی: كە دەرچووم، روانیم واچەند كەسێ لەیارانی
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیانفەرموو: كردهووی عامیر پووچەووە
بوو، شەهیدیی بەنسیب نەبوو، چونكە خۆی خۆی كوشتوو، خۆ كوشتنیش
تاوانیكى گەورمیه!!

جامنیش بەگریانەووە چووم بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بێ) و عەرزیم كرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! راستە كە كردهووی عامیری مامەم
پووچەووە بوو؟ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (كێ

واده ئى؟) فەرموۋى: گوتە: چەند كەس ئى لە ھاۋەلانى تۆۋا دەفەرموون.
 فەرموۋى: (ئەۋەى وابلى درۆدەكا، بەلگوو عامىرى مامەت، لەباتى پاداشى دوو
 پاداشى بۆ ھەيە).

لەپاشا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) منى نارد بەشۈپنى عەلىدا
 (رمزى خوداى ئى بى)، عەلى چاۋى دەئىشا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
 بى) فەرموۋى: (ئەم ئالايە دەدەم بە پىاۋى، خوداۋ پىغەمبەرى خوداى خۆش
 دەۋى، خوداۋ پىغەمبەرى خودايش ئەۋيان خۆش دەۋى، لەسەر دەستى ئەۋدا
 خودا قەلەى خەيبەر نازاد دەكا) سەلەمە فەرموۋى: جا چووم بەشۈپنى عەلىدا،
 عەلى لەتاۋ چاۋ ئىشە ھەردوۋ چاۋى پىچاۋو، جا منىش بووم بەچاۋ ساغى و
 ھەتا بىردەمە خىزمەتى پىغەمبەر دەستم رادەكېشا ۋەك كۆپ، جا پىغەمبەر
 (دروودى خوداى لەسەر بى) تقى پىرۋى خۇى كىردە ناۋ چاۋەكانى، ئىتر بە
 بەرەكەتى تىفەكەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) يەكسەر چاۋەكانى
 چاكەۋە بوون و يەك دەنك عەيبى نەماۋ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
 ئالاکەى دايە دەستى.

جا مەرحەب ھاتە مەيدان بۆ عەلى و گوتى:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرَ أَنْسَى مَرْغَبُ
 شَاكِ السَّلَامِ بَطْلٌ مُبَرَّبُ
 إِذَا الدُّرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلَهُبُ

عەلىش بۆى جوۋە مەيدان و بەم شىعرانە ۋەلامى دايەۋە:

أَنَا الَّذِي سَمَّيْتَنِي أَمْسَى خَيْرَ دَرَّةٍ
 كَلِمَتِ غَابَاتِ كَرِيهِهِ الْمَنْظَرَةِ
 أَوْفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السُّنْدَرَةِ

واته:

دایکم ناوی ناوم شیرکو شیریں بیّشهم به سام و سو

بن رزایه دیمه نی شیر که ده پیوی کوشتن بو میر!!

باوكم فهرمووی: جا عمل شیرکی مالی به که للهی مهره بیداو کوشتی.
نیر له سهر دهستی عه لیدا، قه لای خه پهر نازادکراو سو پای نیسلام قه لای
خه پهریان گرت). { تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۲۲۸۸، ۲۲۸۹، ۲۲۹۰ + تاج/۴، زنجیره:
۹۰، ژماره: ۴۶۱۱، ۴۶۱۲، ۴۶۱۳، ۴۶۱۴ } + { تجرید/۳، رقم: ۱۱۶۸ = ۲۸۲۷ + تجرید/۴،
لاپه ره: ۳۰۶، ژماره: ۱۵۶۸ }.

(۴۷) بَابُ غَزْوَةِ النِّسَاءِ مَعَ الرِّجَالِ

نافره تانیش له که ل پیاواندا ده چن بو غهزا

۱۸۸۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ انْهَزَمَ النَّاسُ عَنِ النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو طَلْحَةَ بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُجَوِّبٌ بِهِ
عَلَيْهِ بِحَقِّهِ لَهُ ، وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًا شَدِيدَ الْقَدِّ ، يَكْسِرُ يَوْمَئِذٍ قَوْسَيْنِ أَوْ
ثَلَاثًا ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَمُرُّ مَعَهُ الْجَعْبَةُ مِنَ التَّبَلِّ فَيَقُولُ انْشُرْهَا لِأَبِي طَلْحَةَ . فَأَشْرَفَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْظُرُ إِلَى الْقَوْمِ ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ بِأَبِي أَلَتِ
وَأُمِّي ، لَا تُشْرِفْ يُصِيبُكَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ الْقَوْمِ ، نَحْرِي دُونَ نَحْرِكَ . وَلَقَدْ رَأَيْتُ
عَائِشَةَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ وَأُمَّ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُمَا لَمُشْمَرَتَانِ ، أَرَى خَدَمَ سُوقِهِمَا ، تُنْقِرَانِ الْقِرْبَ

عَلَى مُتُونِهِمَا ، تُفَرِّغَانِهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمْلَأَانِيهَا ، ثُمَّ تَجِيَانِ فَتُفَرِّغَانِيهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ ، وَلَقَدْ وَقَعَ السِّيفُ مِنْ يَدَيِ أَبِي طَلْحَةَ إِثْمًا مَرَّتَيْنِ ، وَإِثْمًا ثَلَاثًا: (١٣٧)

ئەمە دەقی ژمارە (١٤٩٥) ی تەجریدی بوخارییە، بەلام لە (مختصر صحیح مسلم - پوختە موسلیم/٣) دا ئاوايە، لەبەرئەووەی کە بەهرە پەری واتیادا ئەو دمنووسین:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أَحَدٍ انْهَزَمَ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو طَلْحَةَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُجَوَّبٌ عَلَيْهِ بِحِجْفَةٍ، قَالَ: وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًا شَدِيدَ النَّزْعِ، وَكَسَرَ يَوْمَئِذٍ قَوْسَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ يَمُرُّ مَعَهُ الْجَعْفَةُ مِنَ الثَّبَلِ، فَيَقُولُ: انْثَرَاهَا لِأَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: وَيُشْرِفُ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْظُرُ إِلَى الْقَوْمِ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي لَا تُشْرِفْ، لَا يُصِيبُكَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ الْقَوْمِ، نَحْرِي دُونَ نَحْرِكَ، قَالَ: وَلَقَدْ رَأَيْتُ عَائِشَةَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ وَأُمَّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، وَإِنَّهُمَا لَمُشَمَّرَتَانِ أَرَى خَدَمَ سُوقِهِمَا تَنْقُلَانِ الْقَرَبَ عَلَى مُتُونِهِمَا، ثُمَّ تُفَرِّغَانِيهِ فِي أَفْوَاهِهِمْ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمْلَأَانِيهَا، ثُمَّ تَجِيَانِ فَتُفَرِّغَانِيهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ، وَلَقَدْ وَقَعَ السِّيفُ مِنْ يَدَيِ أَبِي طَلْحَةَ إِثْمًا مَرَّتَيْنِ وَإِثْمًا ثَلَاثًا مِنَ النَّعَاسِ. {الحديث: ٤٦٦٠ = ٤٦٤٨ فم. تجريد/٤/ ١٨٠، رقم: ١٤٩٥ = ٣٨١١، ٢٨٨٠، ٢٩٠٢، ٤٠٦٤}:

ئەنەسێ کۆری مالیک (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: رۆژی روودای ئوحوود، خەڵکەکە هەندیکیان لە دەوری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەڵهاتن، بەلام ئەبو طەلحە لەوکاتەدا بە قەڵخانەکیەووە خۆی دەکا بە سوپەرو دەبێ بەسەنگەر بو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەبو طەلحە

(١٣٧) تجريد/٤، ژماره: ١٤٩٥ = ٣٨١١ بخاری. مسلم: ٨١١ = پوختە موسلیم/٣، ژماره: ١١٣١ =

پیاویکی تیر ئەندازی ژۆی کهوان قایم و توندبوو، به حوججهت تیری رادەکیشاو بهری دەدا، ئەو رۆژە ئەومەندە به توندی تیر دهاویژی، دوو کهوان یاسی کهوان دهمکینی، پیاو هەبوو تیردانه‌که‌ی پڕپوو لەتیر، به‌ویدا رادەبورد، پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (تیر که‌شه‌که‌ت بۆ ئەبو طەلحە هەلپێژە).

پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گە‌لێ جار خۆی به‌رز دەکردەوه سەری دهمکیشا هەتا تەماشای تیک‌پژانی هەردوولا بکاو تی‌بگا لە‌بارو دۆخی جەنگو به‌یه‌کادانی پیاوان، ئەبو طەلحە به‌ پەرۆشه‌وه پێی دهمگوت: ئە‌ی پێغه‌مبەری خودا! باوک و دایکم به‌قوربانت بن، وامه‌که، سەر مه‌کیشه، مه‌بادا تیریکی دوزمن بت پێکی، سینگێ من قە‌لغانی سینگێ تۆیه، من لە‌شی خۆم کردووه به‌ قە‌لغان و سەنگەر بۆتۆ، ئە‌نە‌س فەرمووی: عائیشە‌ی کچی ئە‌بو‌به‌کرو ئوممو سولهیمی دایکم دی، لە‌و رۆژی نه‌به‌رده سه‌خته‌دا، زۆر زۆر خێراو به‌دمست و بردبوون، به‌کۆ‌ل به‌کونده ئاویان ده‌هیناو قولیان هە‌لگردبوو، خر‌خا‌ل و پاوانه‌کانیان له‌ قوله پێیاندا دیاربوو، به‌هه‌راکردن ده‌هاتن و ده‌جوون و لە‌ناو کۆ‌ری شه‌ره‌که‌دا، له‌جه‌نگه‌ی شه‌ره‌که‌دا، ئاو‌مه‌کیان دهم‌گێ‌را به‌سەر جه‌نگاو‌مراندا، به‌هه‌نگلی کونده‌کان، ئاو‌مه‌کیان ده‌کرد به‌دهمی پیاوه‌ غه‌زا که‌رم‌کانه‌وه، هەر له‌گه‌‌ل کونده‌وه‌وه‌م‌ده‌کان خا‌لی دمبوونه‌وه به‌بێ و‌چان دیسانه‌وه به‌ قە‌له‌مبازو به‌گومه‌ته ده‌گه‌رانه‌وه و پریان ده‌کردنه‌وه له‌ناوو، ده‌هاتنه‌وه بۆ شه‌ر‌گا‌که‌و ئاو‌مه‌کیان ده‌کردەوه به‌دهمی پیاو‌مه‌کانه‌وه، هەتا دووباره خا‌لی دمبوونه‌وه، وه‌هه‌روه‌ها. ئە‌و رۆژە دوو‌جار یاسی‌جار شمشیر له‌دمستی ئە‌بو طەلحە ده‌که‌وێته خوار‌وه، چونکه‌ پاش ترس و بیمه‌که‌ی رۆژی ئو‌حود، خودا به‌ به‌خششی خۆی ئە‌من و ئاسایشی نارد بۆیان، به‌ره‌م‌گێ‌کی وا سه‌ره‌ وه‌نه‌وز

(نوعاس) گرتنی، ئەبو طەلحەش بەھۆی ئەو سەرە و منەوزموە شیرمکی دووجار یا سنجار لە دەست دیکەوئ). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۹، ژمارە: ۲۴۷۷ + تاج/۴، زنجیرە: ۲۲، ژمارە: ۴۳۶۸}. ئەمەیش پەيوەندی بەم باسەوہ هەیه:

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَخْلَفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأُدَارِي الْجَرْحَى، وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى. {الحديث: ۴۶۶۷ = ۴۶۵۳ فم}:

ئوم عەتیی ئەنصارى (رمزای خودای لی بئ) دەفەر موی: بۆخۆم حەوت غەزام لەخزمەتی حەزەمتدا کردوو، لەبەنە و بارەگاکیان دەمامەو، نانم بۆ دروست دەکردن و تیماری زامارەکانم دەکردو سەرپەرشتی نەخۆشەکانم دەکرد). {تاج/۴، زنجیرە: ۲۲، ژمارە: ۴۳۷۱}.

(۴۹) باب عَدَدِ غَزَاوَاتِ النَّبِيِّ ﷺ

ژمارەى غەزاکانى پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بئ) چەند غەزا بوون؟

۱۷۸- خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْأَنْصَارِيُّ مَعَ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ وَزَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ فَاسْتَسْقَى، فَقَامَ بِهِمْ عَلَى رَجُلَيْهِ عَلَى غَيْرِ مَنِيرٍ فَاسْتَفْقَرَ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ يَجْهَرُ بِالْقِرَاءَةِ وَلَمْ يُدْثَنْ، وَلَمْ يُقَمْ^(۱۷۸)

عەبدوللای کوری یەزیدی ئەنصارى (لەو کاتەدا کە فەرمانرەوای کوفە بوو) لە شار دەرچوو، بەرائی کوری عازیب و زەیدی کوری نەرقەمیش (خوایان لی رازی بئ) لەگەڵیا دەرچوون، جا عەبدوللای گەڵی پارێهەو بۆ باران و لەسەر هەردوو پا راوەستا، بەلام لەسەر مینبەر نەبوو ئیتر لەسەر ئەو حالە زۆر

^(۱۷۸) بخاری. إستقاء/۱۰۲۲ بخاری. پوختەى موسلیم/۳، ژمارە: ۱۱۹۳ - ۴۶۶۹ (بخاری رقم

پاراپیهوه بۆ باران و داوای لیخۆشبوونی له خودا کرد، له دواپیدا دوو رکات نوێزی کرد، به دهنکی بهرز هورئانی له ناویانا خویند، بهلام نه بانگیدا وه نه مهقامی کرد، بهلام دهشی کەسی پاپان په پێنی و بلی: الصلاة جامعة: وا نوێزی جهاماعت دمکری به بۆنه‌ی نوێزه بارانهوه له دهستی مه‌دهن.

ئه‌مه ده‌قی گێرپانه‌وه‌ی ژماره (۱۰۲۳) ی بوخارییه، که له‌ژماره (۹۳۶) ی (التاج الجامع للأصول - الترجمة الكردية) وه راگوێزمان کرد، ئه‌مه دیاره که باسی ژماره‌ی غه‌زاکانی پیغه‌مبه‌ری تیدا نییه، به‌لام له‌ژماره (۱۸۹) دا باسی ژماره‌ی غه‌زاکانی پیغه‌مبه‌ری واتیدا که ئه‌مه‌یه له‌دواوه:

۱۸۹- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ يَزِيدَ خَرَجَ يَسْتَسْقِي بِالنَّاسِ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ اسْتَسْقَى، قَالَ: فَلَقِيتُ يَوْمَئِذٍ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ (قَالَ: لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ غَيْرُ رَجُلٍ، أَوْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ رَجُلٌ)، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: كَمْ غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: تِسْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً، فَقُلْتُ: كَمْ غَزَوْتَ أَنْتَ مَعَهُ؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً، قَالَ: فَقُلْتُ: فَمَا أَوَّلُ غَزْوَةٍ غَزَاهَا؟ قَالَ: ذَاتُ الْعُسَيْرِ أَوْ الْعُسَيْرِ. (الحديث: ۴۶۶۹ = ۴۶۵۵) فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۲۳ = ۳۹۴۹، ۴۴۰۴، ۴۴۷۱. ترمذی. جهاد: ۱۶۷۶: (۱۸۹)

ئهبو ئیسحاق (رحمه‌تی خودای لی بن) فه‌رمووی: عه‌بدو‌ل‌لای کوری یه‌زید دمرچوو بۆ دمره‌وه‌ی شار، هه‌تا نوێزه بارانه به مه‌ردومه‌که بکا، دوو رکات نوێزی نوێزه بارانه‌ی بۆیان کردو ئه‌وجا ده‌ستی کرد به نزاو پارانه‌وه‌و داوای باران بارین له‌خودا، ئهبو ئیسحاق فه‌رمووی: جا هه‌ر ئه‌و رۆژه گه‌یشتم به زمیدی کوری ئه‌ره‌م، جا یا فه‌رمووی: که‌سمان له‌به‌ینا نه‌بوو، یا فه‌رمووی: ته‌نیا یه‌ک پیاو، له‌نیوانی من و له‌نیوانی ئه‌ودا بوو، فه‌رمووی: پێیم گوت: ئه‌ی

(۱۸۹) بخاری. مغازی/ ۴۴۷۳، پوخته‌ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۱۹۳ = ۴۶۷۲ شیخا (بخاری رقم

زەمىدا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) چەند غەزاي کردوو؟ فەرمووى:
نۆزده غەزا. عەرزىم کرد: لەچەند غەزايانا تۆ خۆت لەگەڵیدا بووى؟ فەرمووى:
لەحەفدە غەزايانا من خۆم لەگەڵیدا بووم و بەشدارىم لەو حەفدە غەزايەدا
کردوو، گوتم: کامەيان يەكەم غەزاي بوو؟ فەرمووى: غەزاي زاتولعوسەير، يا
فەرمووى: غەزاي زاتولعوشەير). {تاج/۴/۷۸۷، زنجیرە: ۸۲، ژمارە: ۴۵۷۳، ج/۴}.

روونکردنەوه:

۱- عەبدوللای کورپی یەزیدی کورپی زەمىدى کورپی حوصەين، فەمانرەواى
کووفە بوو، لەسەردەمى فەرمانرەوايى عەبدوللای کورپی زوبەيردا (رەزاو
رەحمەتى خودا لەهەموويان بى) راجيايى لەوودا هەيه کە هاوێل بوو يانا،
نامادەى جەنگى جەمەل و صفەين بوو، لەگەڵ عەليدا، کاتى سەرۆكى کووفە
بوو، شەعبى نووسەرى بوو، لەصەحیحى بوخارى و لە صەحیحى موسلىدا
گێرانهوى هەيه، دارە قوطنى دەرەموى: موساى کورپی عەبدوللای کورپی
یەزیدی ئەنصارى بتمانە پێکراو، واتە: ئقەيه، باوکى و باپیرى هاوێلى
پېغەمبەرن. {تەهذيب التەهذيب لابن حجر العسقلانى/۶/۷۸}

۲- راجيايى هەيه لەژمارەى غەزاکانى پېغەمبەردا، لەنيوانى نۆزدهو بیست و
یەك و بیست و حەوتدا، ئەويش دەرەموى پېغەمبەر بۆ چەند ھۆکارىكى تايبەت کە
ئىستە مەوداى ئەو درێژکاريە نىيە.

۱۱۹۰- عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِسْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً قَاتَلَ فِي ثَمَانٍ مِنْهُنَّ. {الحديث: ۴۶۷۲ = ۴۶۵۸ فم. بخاری. مفازی: ۴۴۷۳} : (۱۱۹۰)

بورمیده (رمزای خودای لی بئی) دهفه رموی: پیغه مبر (دروودی خودای لهسهر بئی) نۆزده غهزای کردووه، نۆزده غهزاکه بهسهر کردمی پیغه مبر خوی بووه، بهلام تهنیا له شهشیانا جهنگو کوشتار رووی داوه، نهوانی تر بهبی جهنگو کوشتار تهواو بوون).

روونکردنهوه:

فهرموودهی ژماره: (۴۶۷۳) له موسلیمدا، فهرموودهی ژماره: (۴۴۷۳) یه لهسه حیجی بوخاریدا، رشتهی ئیمامی موسلیم بلنדרه، له رشتهی ئیمامی بوخاری، له موسلیمدا رشتهکهی پینج کهسیه، له بوخاریدا رشتهکهی شهش کهسیه، سه نه دی موسلیم ناوایه: ئیمامی موسلیم له: ۱- نهحمه دی کوری جهنبه ل. ۲- موعته میری کوری سولهیمان. ۳- کههمهس. ۴- عهبدو لالی کوری بورمیده. ۵- بورمیدهی کوری حهصیبی نهسه می.

سه نه دی ئیمامی بوخاری ناوایه: ۱- نهحمه دی کوری حهسه ن. ۲- نهحمه دی کوری جهنبه ل. ۲- موعته میری کوری سولهیمان. ۴- کههمهس. ۵- عهبدو لالی کوری بورمیده. ۶- بورمیدهی کوری حهصیبی نهسه می.

لهم جوژه فهرموودهیه، جوار فهرمووده له بوخاریدا ههیه، که پیاوانی رشتهی ئیمامی بوخاری، هه مان پیاوانی رشتهی ئیمامی موسلیمه، بهزیادهی

(۱۱۹۰) بخاری. مفازی: ۴۴۷۳، بوختهی موسلیم/۳، ژماره: ۱۱۹۳ = ۴۶۷۲ شیخا، ۴۶۷۴ شیخا (بخاری

یهك بیاو لهسهرمقاوه، لهه شیاوازه فهرموودهیه له سهحیحی بوخاری پیروژدا، وهك عهسقهلانی دهفهرموئ: زیاتر له دوو سهه فهرمووده ههیه، كه رستهی فهرموودمهكه و دهقی فهرموودمهكه، له بوخاریدا، هه مان رسته و هه مان دهقه كه له پهراومكانی تری فهرموودمه دا ههیه، بهزیادهی یهك كهس لهسهرمقای رستهكهی بوخارییهوه.

۱۱۹۱- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبْعَ غَزَوَاتٍ وَخَرَجْتُ فِيمَا يَبْعَثُ مِنَ الْبُعْثِ سَبْعَ غَزَوَاتٍ عَلَيْنَا مَرَّةً أَبُو بَكْرٍ وَمَرَّةً اسْمَاءُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا). (الحديث: ۴۲۷۰، اطرافه في: ۴۲۷۱، ۴۲۷۲، ۴۲۷۳: (۱۸۱))

سه له مهی کوری نهکوه (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: حموت غهزام لهگهان پنیغه مه رخوی کردووه، وهله گهان نیردهی سهربازیش دا که پنیغه مبهمر (دروودی خودای لی بن) دهیناردین به لایهکا، بو نو غهزام ترجوو، جاری لهه نوچاره نه بوبه کری سهه دیق سهه کردهمان بوو، جاری کیش نوسامه بوو (رمزای خودایان لی بن).

(۵۰) باب غزوة ذات الرقاع

باسی غهزامی زاتی ریفاع

۱۱۹۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ، وَنَحْنُ سِتَّةُ نَفَرٍ، بَيْنَنَا بَعِيرٌ نَعْتَقِبُهُ، قَالَ: فَتَقَبَّتْ أَقْدَامُنَا، فَتَقَبَّتْ قَدَمَايَ، وَسَقَطَتْ أَظْفَارِي، فَكُنَّا نَلْفُ عَلَى أَرْجُلِنَا الْخِرْقَ، فَسُمِّيَتْ غَزْوَةُ ذَاتِ الرِّقَاعِ لِمَا كُنَّا نَعْصَبُ عَلَى أَرْجُلِنَا مِنَ الْخِرْقِ. قَالَ أَبُو بُرْدَةَ: فَحَدَّثَ أَبُو مُوسَى بِهَذَا الْحَدِيثِ

(۱۸۱) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۵۸۲ = ۴۲۷۰ بخاری. مسلم: ۴۲۷۴ شیخا (بخاری رقم الکتاب/ ۶۴ رقم

ثُمَّ كَرِهَ ذَلِكَ، قَالَ: كَأَنَّهُ كَرِهَ أَنْ يَكُونَ شَيْئًا مِنْ عَمَلِهِ أَفْشَاءُ ... وَفِي رَوَايَةٍ: وَاللَّهُ يَجْزِي بِهِ). {الحديث: ٤٦٧٦ = ٤٦٦٢ فم. تجريد/٤/٢٩٤، رقم: ١٥٥٥ = ٤١٢٨ فتح. تحفة الأشراف: ٩٠٦٠: {^(١٣٢)

ئەبو موسسا (رەزای خودای ئی بی) فەرمووی: لەخزمەتی هەزرەتدا (دروودی خودای لەسەر بی) چووین بۆ غەزایی، تاقەمەکی من شەش کەس بووین، تاقە و شتریکمان بەرکەوتبوو، هەر شەشمان بەسەرە بەرودوا سواری ئەو تاقە و شترە دهبووین. فەرمووی: ئەوەندە بە پێی پەتی رێگەمان بێ بوو، بێمان کوتراو تووخی بەردا، منیش قاجەکانم تووکیان بەردا و نینۆکەکانم کەوتن، لەتاواندا لەبەر بی پێلاوی و پێخاوسی و لەبەر گەرمای رێگەکە پەرۆمان دحبێجا بەقاجمانەوه، بۆیە ئەو غەزایە ناوێرا غەزای زاتوریقاع (واتە: غەزا پەرۆینە) چونکە لەبەر پێخاوسی، لەباتی پێلاو پەرۆ پالمان دمثالان لەقاجمانەوه).

ئەبو بورده فەرمووی: ئەبو موسسای باوکم ئەم فەرموودمیە بەم شیوە دحبێراپەوه، بەلام لەپاشا ئەبو موسسا ئەوهی پێ ناخۆش بوو، فەرمووی: وهك بئێی ئەبوو موسسا مەترسی ئەوهی هەبوو، کە ئەوه ببێ بەریایی و لەو جۆرە باسو خواسە بی، کە خەلک کردموهێ چاکەیی خۆیان لەناو خەلکا بۆ چاوهو شانازی ناشکرا دەکەن). {تاج/٤، زنجیره: ٩١، ژماره: ٤٦١٥ ج/٤}.

^(١٣٢) تجريد/٤، ژماره: ١٥٥٥ = ٤١٢٨ بخاری. بوختە موسلیم/٢، ژماره: ١١٧١ = ٤٦٧٦ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٤ رقم الباب/٣١).

٣٢- كِتَابُ الْإِمَارَةِ

نَامَةُ فِهْرْمَانِرْمَوَايِي

(١) بَابُ النَّاسِ تَبَعَ لِقَرِيْشٍ وَالْخِلَافَةُ فِي قَرِيْشٍ

١١٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «النَّاسُ تَبَعَ لِقَرِيْشٍ فِي هَذَا الشَّانِ ، مُسْلِمُهُمْ تَبَعَ لِمُسْلِمِهِمْ ، وَكَافِرُهُمْ تَبَعَ لِكَافِرِهِمْ»^(١١٩٣):

ئەمە دەقی ژمارە (١٣٩٠)ی ئەم فەرموودەییە لە موختەصەری صەحیحی بوخاریدا، کە ناسراوە بە تەجریدی بوخاری:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (النَّاسُ تَبَعَ لِقَرِيْشٍ فِي هَذَا الشَّانِ مُسْلِمُهُمْ تَبَعَ لِمُسْلِمِهِمْ وَكَافِرُهُمْ تَبَعَ لِكَافِرِهِمْ وَالنَّاسُ مَعَادُنْ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا تَجِدُونَ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ أَشَدَّ النَّاسِ كَرَاهِيَةً لِهَذَا الشَّانِ حَتَّى يَقَعَ فِيهِ) (الحديثان: ٣٤٩٥، ٣٤٩٦، طرفه في: ٣٤٩٣):

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لێ بێ) فەرمووی: (لەم بارمییەو واته: لەبارە جێنشینی و فەرمانڕەواییەو وە ئەگانی تر پەڕەوی ھۆزی قورەیشن: موسوڵمانیان ھی موسوڵمانیان و ناموسوڵمانیان ھی نامو سوڵمانیان..) باقی فەرموودەکە لە ژمارە: (١٣٨٩). (تاج/ل ٢٦٨ /ف/ ٣ + تاج/ل ٢٧٣ /ز/ ٦٦ /ف/ ٢) + (ریاض/ل ٨٣ /ز/ ٦٩ /ز/ ٦).

^(١١٩٣) تجرید/٤، ژمارە: ١٣٩٠ - ٣٤٩٥ بخاری. مسلم: ٤٦٧٩ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ٦١ رقم

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) ھەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداى لى بى) ھەرموۋى: (دەبىنن كە ئەم خەلگە وەك كان وان، ھەركەسەيان رەگەزى يادەچىتە سەر بىنەمالەيەكى خانەدان، يابىنەچەى دىگەرپىتەوۋە بۇ سەر بىرەبائىكى ناپرسەن، وەبەشىۋەى گىشتى گىيا لەسەر بىنجى خۇى دەرۋىتەوۋە، لەبەر ئەوۋە بە زۆرى، كىردارو رەفتارى ئەو خەلگە، بە پىي رەسەنى و ناپرسەنى رەچەلەك و رەگەزىانە !

جا بۇيە ئەوانەيان كەلەسەر دەمى نەزانى پىش ئىسلامدا، خانە دان و رەسەن باش بوون، ئىستاش لەسەردەمى ئىسلامدا دىسان باش و خانەدان دەرەچىن، بەمەرچى شامزى ناپىن بىن! ھەروا دەبىنن كە باشىن كەس بۇ ئەم كارو بارە، كە ئاپىنى ئىسلامە، ياكە ھەمانرەۋايىيە، ئەو كەسانەيانن كەلە پىش دا زۆر ھەزىيان لىي نەبوۋەو وزۇرىش رەقان لىي بوۋە، تا كاتى دەكەونە ناۋى! ھەروەھا سەرنج دەمەن كە بەدترىن كەس مەۋقى دووروۋە، كەلەم لاقسەيى دەكەنو، لەۋلاقسەيى تر دەكەن، وە بەپىي بەرژەمەندى خۇيان گەفت دىگۆرن و قسە دەكەن). (تاج/۵ ل/۲۷۳ ز/۶۶ ف/۲).

۱۱۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا يَزَالُ هَذَا الْأَمْرُ فِي قُرَيْشٍ مَا بَقِيَ مِنَ النَّاسِ اثْنَانِ ». {الحديث: ۴۶۸۱ = ۴۶۶۸ ف.م. تجريد/۳/۸۲، رقم: ۱۳۹۳ = ۳۵۰۱، ۷۱۴۰، ۷۴۲۰. تحفة الأشراف: ۷۴۲۰} : (۱۱۹۴)

عەبدوللاى كوپرى عومەر (رمزى خوداىيان لى بى) ھەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (ھەتا دوو كەس لەھۇزى قورمىش

(۱۱۹۴) تجريد/۳، ژمارە: ۱۳۹۳ = ۳۵۰۱ بخارى. پوختەى موسلىم/۳، ژمارە: ۱۱۹۴ = ۴۶۸۱ بخارى.

(بخارى رقم الكتاب/۶۱ رقم الباب/۲).

بمِئْنَى، نهم کاروباری فەرمانرەواییە هی خۆیانە). {تاج/۶۸/۳، زنجیرە: ۱۰۲، ژمارە: ۲۴۰۱}.

۱۱۹۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَكُونُ اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا فَقَالَ كَلِمَةً لَمْ أَسْمَعْهَا فَقَالَ أَبِي إِنَّهُ قَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ. (الحديثان ۷۲۲۲/۷۲۲۳): (۱۱۹۵)

جابیری گۆری سەموورە -رمزای خودای لی بی- فەرمووی: لە زاری پیرۆزی خۆشەویستم بیست دەیفەرموو: (هەتا دوانزە جینشین، ئایینی ئیسلام ھەرزال و سەرگەوتوو دەبی و لەشەوق و برەودا دەبی) ئەنجا قسەیکە فەرموو، باش تی ئەگەیشتم، چونکە بەباشی نەم بیست، بەباوکم گوت: ئەو فەرمووی چی؟ فەرمووی: فەرمووی: (ھەموویان لەھۆزی قورمیش دەبن) (تاجی کوردی/۳ ل/ ۲۶۸ ز/ ۱۰۲ ز/ ۴ - ش/ت - باسی: گئی رەواترین کەسە بەفەرمانرەوایی).

ئەمە دەقی ژمارە (۲۱۱۴) ی تەجریدی بوخاری بوو، ئەمەیش دەقی نەم فەرموودمێ، لەژمارە (۱۱۹۶) ی پوختە موسلیما دەیکەین بە روونکردنەو و شەرح:

عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ مَعَ غُلَامِي نَافِعٍ أَنْ أَخْبِرَنِي بِشَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَكَتَبْتُ إِلَيْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ جُمُعَةٍ عَشِيَّةَ رَجَمَ الْأَسْلَمِيَّ فَقَالَ: «لَا يَزَالُ الدِّينُ قَائِمًا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ أَوْ يَكُونَ عَلَيْكُمْ اثْنَا عَشَرَ خَلِيفَةً كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «عَصِيْبَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَفْتَتِحُونَ الْبَيْتَ الْأَبْيَضَ بَيْتَ كِسْرَى أَوْ آلِ كِسْرَى». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ كَذَابِينَ فَاخْذَرُوهُمْ». وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ:

(۱۱۹۵) تەجرید/۵، ژمارە: ۲۱۱۴ = ۷۲۲۲ بخاری. پوختە موسلیم/۲، ژمارە: ۱۱۹۶ = ۴۶۸۸ شیخا

«إِذَا أَعْطَى اللَّهُ أَحَدَكُمْ خَيْرًا فَلْيَبْدَأْ بِنَفْسِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ»، وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «أَنَا الْفَرَطُ عَلَى الْحَوْضِ». {الحدیث: ۶۸۸ = ۶۷۵ نم} :

عامیری کوری سهعدی کوری نهبو ومقاص (رمزای خودایان لی بی) فەرمووی: بەخولامەکهما کهناوی نافیع بوو، نامەیهکم نووسی بۆ جابیری کوری سهمووره (رمزای خودای لی بی): که فەرموودمیهکم پی بلی، که بۆخۆت لەدەمی پیرۆزی پیغەمبەرت بیستبی، فەرمووی: ئەویش وەلامی بۆم نووسییهوه: سەر لەنیواری ئەو رۆژه، که ماعیزی ئەسلەمی بەرده باران کرا، لەسەر داوینپییسی، که رۆژی هەینی بوو، لە پیغەمبەرم بیست دمیفەرموو: (هەمیشە ئەم نایینی پیرۆزی نیسلامە بەسەر بەرزی بەردەوام دەبی هەتا نزکی هەلسانی دوارۆز) یا فەرمووی: (نایینی پیرۆزی نیسلام بەسەرکەوتوویی هەر پایەدار دەبی، هەتا دوازدە جینشین لەسەر نیوه دەبن بەجینشین، هەموویان لەهۆزی قورمیشن). وه هەرما له خۆشه‌ویستم بیست دمیفەرموو: (تاقمیکي بچووک له موسولمانان کۆشکی سپی نازاد دمه‌کنه و دمیخه‌نه ژێر دمه‌لاتی دمه‌لاتی نیسلام، مەبه‌ست له کۆشکی سپی پێته‌ختی کیسرای شای ئێرانە) یا فەرمووی: (پایته‌ختی بنه‌ماله‌ی کیسرای شای ئێرانە!). وه هەروما له خۆشه‌ویستم بیست دمیفەرموو: (له‌به‌رده‌م هەلسانی رۆژی دوارۆژدا، کۆمه‌لێ هەلاتباز په‌یدا دەبن، نیوه له‌ناستی نه‌واندا هۆشیارو وریابن که‌لاستان نه‌دەن!). وه هەروما له‌خۆشه‌ویستم بیست دمیفەرموو: (کاتی خودای گه‌وره‌ خیریکي به‌خشی به‌نیوه، وه‌ک سامان و زانیان، با له‌خۆیه‌وه‌ دمست پێبکا). وه هەروما له‌خۆشه‌ویستم بیست دمیفەرموو: (ومن پێشه‌نگ دەبم بۆ نیوه لەسەر چه‌وزی که‌وسەر).

روونکردنه وه:

ئهم فهرموودميه، موعجزميه كي واتيادا، نهو ههواله ي كه پيغه مبهه
(دروودي خوداي له سهه بئ) له سهه رده مي خويدا رايگه يان دووه كه موسولمانان
بايته ختي كيسرا دهگرن، چوني فهرمووه، ناوهها نهو ههواله هاتوته دي.

(۲) باب الاستخلاف وتركه

داناني جينشين و دانه ناني جينشين

۱۱۹۶- حديث عمر عن عبد الله بن عمر (رضي الله عنهما) قال قيل لعمر ألا
تستخلف قال إن استخلف فقد استخلف من هو خير مني أبو بكر، وإن أترك فقد
ترك من هو خير مني رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فأتوا عليه فقال راعب
راهب، وددت أني نجوت منها كفافاً لا لي ولا علي لا أتحملها حياً ولا ميتاً: (۱۱۹۶)

ئهمه گيرانه وه ي ژماره (۲۱۱۳) ي ته جريدي بوخارييه بو ئهم

فهرموودميه:

وعنه رضي الله عنه قال: قيل لعمر "ألا تستخلف؟" قال: إن استخلف فقد
استخلف من هو خير مني يعني أبا بكر وإن أترككم فقد ترك من هو خير مني رسول
الله صلى الله عليه وسلم. (الحديث ۷۲۱۸):

ديسان نيبنو عومهر - رمزاي خودا له خووي و باوكي - فهرمووي: (كاتي عومهر -
رمزاي خوداي لي بي - پيكر، عه رزيان كرد كه بو چي جينشين بو پاش خوت
دياري ناكه يت؟ فهرمووي: (خونه گهر جي نشين بو پاش مردني خوم دياري
بكه، نهوه جيگه ي خويه تي چونكه نه بو به كر كه له من باشر بوو، جينشيني

(۱۱۹۶) تجريد/۵، ژماره: ۲۱۱۳ - ۷۲۱۸ بخاري. بوخته ي موسليم/۳، ژماره: ۱۱۹۷ - ۴۹۶۱ شيحا

(بخاري رقم الكتاب/۹۳ رقم الباب/۵۱).

بۇ خۆی دانا، وهسیتی کرد که من مردم عومهری کوپی خهتاب له جینگهی من بییت به خهلیفه موسولمانان، وه خۆشی وابوو، خو نهگهر جینشینیش دیاری نهکه من، نه وه پیغه مهر (دروودی خودای له سه ر بی) که له من باشتره، جینشینیشی دیاری نه کرد بۇ پاش مهرگی خۆی).

نهمهیش له دواوه ژماره (۱۱۹۷) ی بوختهی موسلیمه که بههری پتری وتیادا:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَتْ: أَعْلِمْتَ أَنَّ أَبَاكَ غَيْرُ مُسْتَخْلَفٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: مَا كَانَ لِيَفْعَلَ، قَالَتْ: إِنَّهُ فَاعِلٌ، قَالَ: فَحَلَفْتُ أَنِّي أَكَلِمُهُ فِي ذَلِكَ، فَسَكَتُ حَتَّى غَدَوْتُ وَلَمْ أَكَلِمُهُ، قَالَ: فَكُنْتُ كَأَنَّمَا أَخْبَلُ بِيَمِينِي جَبَلًا، حَتَّى رَجَعْتُ فَدَخَلْتُ عَلَيْهِ، فَسَأَلَنِي عَنْ حَالِ النَّاسِ؟ وَأَنَا أَخْبِرُهُ، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ لَهُ، إِنِّي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ مَقَالَةً، قَالَيْتُ أَنْ أَقُولَهَا لَكَ، زَعَمُوا أَنَّكَ غَيْرُ مُسْتَخْلَفٍ، وَإِنَّهُ لَوْ كَانَ لَكَ رَاعِي إِبِلٍ أَوْ رَاعِي غَنَمٍ ثُمَّ جَاءَكَ وَتَرَكَهَا رَأَيْتَ أَنْ قَدْ ضَيَعَ، فَرِعَايَةُ النَّاسِ أَشَدُّ، قَالَ: فَوَافَقَهُ قَوْلِي، فَوَضَعَ رَأْسَهُ سَاعَةً ثُمَّ رَفَعَهُ إِلَيَّ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَحْفَظُ دِينَهُ، وَإِنِّي لَنَنْ لَا أَسْتَخْلَفُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَسْتَخْلَفْ وَإِنْ أَسْتَخْلَفْ فَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ قَدْ اسْتَخْلَفَ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَعْدِلَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَدًا، وَأَنَّهُ غَيْرُ مُسْتَخْلَفٍ. {الحديث ٤: ٤٦٩١ = ٤٦٧٨ نم:}

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) ههرمووی: کاتی عومهری باوکم پیکرا، چووم بۆلای حهفصهی خوشکم (رمزای خودای لی بی) ههرمووی: ئایا دمرانی که باوکت نیازی نییه، که کهس له دواى خۆی بکا به جینشین؟ ههرمووی: منیش به حهفصه گوت: شتی وا ناکا، جینشین بۇ خۆی دادمنی، حهفصه ههرمووی:

بیگومان کەشتی وادەکاو جینشین بۆخۇی دانانی. فەرمووی: منیش سویندم
خوارد کەدمبئ لەم بارمیهوه قسەى لەگەلدا بکەم، ئیتەر بئ دمنگ بووم ھەتا
سبەینئ، سبەینئیش ھەر قسەم لەگەلدا نەکرد لەم بارمیهوه فەرمووی:
لەراستیدا قسەکردن و باسکردن ئەم بابەتە لەخزمەت عومەردا، کە لەو
حالتەى سەرە مەرگەدا بوو، زۆر ئەستەم و دیزوار بوو، وەك بەدمەستئ کئوئ
ھەلبەگرم و ھەبابوو، ھەتا دیسانەو ھەگەر پامەو ھەگەر خزمەتی و چوومە زوورمەو ھە
خزمەتی و خۇی ھەوالئ بارودۇخی خەلگەمەى لئیم پەرسى، منیش ھەوالئ پئیدا.
فەرمووی: لەپاشا ھەرزیم کرد: دمیستم کە خەلگەمە قسەئ دمکەن، منیش
سویندم خواردووه کە ئەو قسەمەى ئەوان بۆ تۆ بکەم، گواپە دەلئین: کەتۆ
جینشین بۆ خۆت دانانیئ، دەى من ھەرزت دمکەم: وادانی تۆ شوانئیکى و شەرت
ھەپە، یا شوانئ رانیکت ھەپە، رۆژئ شوانە لەخۆمەو رانەکە بەجئ دھەلئ
بەبئ شوان و دئت بۆلای تۆ، ئایا لەکاتئ وادا تۆ شوانەکە بەھەلەکار دانانیئ،
کەپانەکەى زاپە کردبئ؟ دەى چاودئیری کردنئ بەرژمەندئ مەلت گەلئ گەنگەرە
لە چاودئیری کردنئ بەرژمەندئ رانە و شەرت و رانە بزن و مەر، ئیبنو عومەر
فەرمووی: باوکم ئەم قسەى منى بەدل بوو، لەبەرئەو ماومیئ مات بوو و سەرى
دانەواند، وەك بئربکاتەو ھەچى بپاریئ بدا، لەپاشا سەرى بەرژمەو کرد بۆلای
من و فەرمووی: بیگومانەو دئنیام لەو کە خودا ئایینئ خۇی دەپاریئ، خواى
من جینشین بۆ خۆم دابنئیم، یا جینشین بۆ خۆم دانەنئیم، وەكى تەرش
لەراستیدا ئەگەر من جینشین بۆخۆم دانەنئیم، ئەو نەنگى نیپە، چونکە
پئەغەمبەرى خواپش جینشینئ بۆ خۇی دانەنا، کاتئ مەرگ بوو بەمئوانئ،
ئەگەر جینشینئ دابنئیم دیسان قەیدئ نیپە، چونکە ئەبوبەکر، لەسەرە مەرگا
جینشینئ بۆخۇی دانا. ئیبنو عومەر فەرمووی: ئیتەر زانئیم کە باوکم راناسپئری

که لهپاش خوی کسې بېی بهجینشین، چونکه پیغه مېهر ناگورپته وه به
کسیکی تر، ههتا بیکا بهسهر مهشوق و جاوی لی بکا، تهنیا کسې که بیکا بهسهر
مهشوق لهه کارمدا، پیغه مېهره (دروودی خودای لهسهر بی) نهویش لهسهره
مه رگا جینشینی دانه ناوه!

لیرمدا نهه رستمیه هیه: (عومهر لهوکاته ناسکه دا فهرمووی: نومیدم
بهسوزو میهرمبانی خودا زوره، که لهدوا رۆزا فریام بکهوئ، لههه مان کاتا
مه ترسیم لهکردمووی خوم هیه، نهگهر خوا رحمم پی نهکا، بههوییه وه تووشی
سزای خودای گهوره بیه!).

(۲) باب طَلَبِ الْإِمَارَةِ وَنَحْوِهَا

داواى فهرمانرېوايى و شتى تری وا

۱۱۹۷- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ لِي النُّبَيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكَلْتِ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَعْنَتْ عَلَيْهَا وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَكَفَّرَ عَنْ يَمِينِكَ وَآلَتْ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ. (الحديث ۶۶۲۲ أطرافه في: ۶۷۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷: (۱۱۹۷)

نهوړه حمانی کورې سه مووره (رمزای خواى لی بی) فهرمووی: پیغه مېهر -
دروودی خواى لهسهر بی- فهرمووی پیم: نهی نهوړه حمان! داواى فهرمانرېوايى
(نه مارت = نه میری) مه که، چونکه نهگهر لهسهر داواکردنى خوت،
فهرمانرېوايى و بهرپرسی و مربرگريت لیټ دهبی بهبار، بهلام نهگهر بهبی نهوه

(۱۱۹۷) تجرید/۵، ژماره: ۲۰۴۸ - ۶۶۲۲ بخاری. مسلم: ۴۶۹۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۸۳ رقم

که خوت ههولئ بۆ بدهی بکریی بهفه رمانپهوا، یابه سهر کاری سهرکاری، نهوا خودا زالت دهکا به سهریا، نهی نهو په حمان! نه گهر سویندیت خوارد له سهر شتی، وهله پاشا ته ماشات کرد که له وشته باشر ههیه، نهوه بریتی - واته: که فارمتی- سویندمکمت بدهو، نهوه بکه که به باشتی دهزانی). (تاج/ ۲ ل/ ۲۷۰ ز/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن).

۱۱۹۸- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو مُوسَى: أَقْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعِيَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ، أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِي، وَالْآخَرُ عَنْ يَسَارِي، فَكَلَاهُمَا سَأَلَ الْعَمَلُ، وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَأْذِنُ، فَقَالَ: «مَا تَقُولُ يَا أَبَا مُوسَى أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ؟» قَالَ: فَقُلْتُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَطْلَعَانِي عَلَى مَا فِي أَنْفُسِهِمَا، وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُمَا يَطْلُبَانِ الْعَمَلَ، قَالَ: وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى سِوَاكِ تَحْتَ شَفْتِهِ وَقَدْ قَلَصْتُ، فَقَالَ: «لَنْ - أَوْ لَا - نَسْتَعْمِلَ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ، وَلَكِنْ اذْهَبْ أَنْتَ يَا أَبَا مُوسَى أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ»، فَبَعَثَهُ عَلَى الْيَمَنِ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، فَلَمَّا قَدِمَ عَلَيْهِ، قَالَ: انْزِلْ، وَأَلْقِ لَهُ وَسَادَةً، وَإِذَا رَجُلٌ عِنْدَهُ مُوتِقٌ، قَالَ: مَا هَذَا؟ قَالَ: هَذَا كَانَ يَهُودِيًّا فَاسْلَمَ، ثُمَّ رَاجَعَ دِينَهُ دِينَ السُّوءِ فَتَهَوَّدَ، قَالَ: لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ، قَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَقَالَ: اجْلِسْ، نَعَمْ، قَالَ: لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ قَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ). فَأَمَرَ بِهِ فُقْتُلَ، ثُمَّ تَذَاكَّرَا الْقِيَامَ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا (مُعَاذٌ): أَمَّا أَنَا فَأَنَامُ وَأَقُومُ، وَأَرْجُو فِي نَوْمَتِي مَا أَرْجُو فِي قَوْمَتِي. {الحديث: ٤٦٩٥ = ٤٦٨٢ فم. تجريد/ ٧٥/ ٣، رقم: ١٠٠٢ = ٢٢٦١، ٣٠٣٨، ٤٣٤١، ٤٣٤٣، ٤٣٤٤، ٦١٢٤، ٦٩٢٣، ٧١٤٩، ٧٧٥٦، ٧١٥٧، ٧١٧٢} : (١٣٨)

(١٣٨) تجريد/ ٣، ژماره: ١٠٠٢ = ٢٢٦١ بخاری. بوختهی موسلیم/ ٣، ژماره: ١٢٠٥ = ٤٦٩٥ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ٨٨ رقم الباب/ ٢).

ئەبو بوردەى كۆرى ئەبو موسا، فەرمووى: باوكم فەرمووى: خۆم و دوو
 بىاو لە ئامۇزاگانم، لە ئەشعەرىيەكانى قەومم، چووينە خزمەتى پېغەمبەرى
 خودا (دروودى خوداى لەسەر بى) يەگىڭيان لەلای راستمەو بوو، ئەوى تریان
 لەلای چەمەو بوو، عەرزى حەزەرتيان کرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! بمانكە بە
 کاربەدمەستى سەرگارى؟ لەوگاتەدا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
 خەرىكى سىواک کردن بوو، بەمنى فەرموو: (ئەى ئەبو موسا تۆ دەلتى چى؟)
 يا فەرمووى: (ئەى عەبدوﻟﻻى كۆرى قەيس! تۆ دەلتى چى؟).

منیش گوتم: قوربان! بەو كەسەى كەتۆى کردوو بە پېغەمبەر و ئەم ئايىنە
 راست و دروستەى پىادا ناردووى، بۆ دانىشتوانى سەر رووى زەوى، ئاگام لەم
 نىازەيان نەبوو و نەمزانىو كە بەم نىازە هاتوون، كەداواى ئىش و كار لەتۆ
 بكەن، ئەبو موسا فەرمووى: ئىستائىش دەلتى والەبەرچاوم، كە سىواكەكەى
 پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەژىر لىویدا بوو، لىوى كرزەو بوو بوو،
 كە فەرمووى: (ئىمە ئەو جۆرە كەسانە ناكەين بەسەرموگارى كارەگانمان،
 كە خۆيان حەزىان لەسەر كارىيە و خۆيان داواى دەكەن). ئەو جا فەرمووى:
 (بەﻻم تۆ ئەى ئەبو موسا) يا فەرمووى: (ئەى عەبدوﻟﻻى كۆرى قەيس! بىرۆ
 ببە بە كاربەدمەستى ئىمە). ئەبو بوردە فەرمووى: جا باوكمى نارد، كردى
 بەكاربەدمەستى سەر وﻻتى يەمەن، هەروەها موعازى كۆرى جەبەلىشى ناردو
 كردى بە فەرمانرەواى يەكئ لەدوو ناوچەكەى يەمەن، جا جارى موعاز بە
 قەﻟﻪمپەروى خۆيدا دەسوورپتەو، كە لەئەبو موساى ھاوړپى نزيك دەبىتەو،
 بەسوارى قاترى دەچى بۆﻻى، دەروانى و ئەبو موسا دانىشتوو و خەﻟﻚ
 دەورمىان لى داو و پىاوڭىش و لەﻻيدا، هەردوو دەستى بەكۆت و زنجىر شەتەك
 دراو و گراومەتە مى!!

ئەبو موسسا دۆشەكەلەيى رادەخا بۆ موعازو پىيى دمفەرموى: دابەزمو لىرە دانىشە، ئەويش پىيى دمفەرموى: ئەي ئەبو موسسا! ئەم پياوھ چىيە، بۆ واگۆتو زنجىر كراوھ؟ دمفەرموى: ئەمە جوولەكە بووھو موسولمان بووھو، لەپاشا چوومتەوھ سەر ئايىنە خراپەكەى جارانى خۆى و بوومتەوھ بە جوولەكە. موعاز فەرمووى: نەخەير، هەتا بەپىيى برپارو حوكمى خداو پىغەمبەرى خدا، كە دايان ناوھ بۆ ئەم جوۆرە كەسە، ئەم پياوھ نەكوژرئى دانانىشم. ئەبو موسسا دمفەرموى: دمتۆ دانىشە، خوشمان بۆ ئەوھمان هیناوھ، ئەم قسەو گوفتوگۆيە، تا سىجار لەنيوانيانا دووبارە بۆوھ، ئەوجا ئەبو موسسا فەرمان دەداو پياوھكە دمكوژرئى.

ئەوجا لەناو خۆيانا باسى شەو نوپژيان كرد، موعاز فەرمووى: بەلام من لەپىشا دەخەوم بەنيازى ئەوھ كە بەھىزىم بۆ شەو نوپژ، ئەوسا هەلدەسم بۆ شەو نوپژ، جا هەم لە خەوتنەكەمدا بەتەماى پاداشى باشم، هەم لەشەو نوپژەكەمدا بەتەماى پاداشى باشم). {تاج/۴/۸۴۶، زنجيرە: ۱۰۴، ژمارە: ۴۶۴۷ + تاج/۳/۷۱، زنجيرە: ۱۰۳، ژمارە: ۲۴۰۷}.

(۵) باب فضيلة الإمام العادل وعقوبة الجائر والحث على الرقي بالرعية والنهي عن إدخال المشقة عليهم

باسى بەھرەوھەرى پىشەواى دادپەرۆھرو تۆلەو سزای ستەمكەرو ھاندان لەسەر نەرمو نىانى نواندن لەكەل ھاوڵاتيان و رىگرى لە نازاردانىيان و دروستكردى نەرك و زەحمەت بۆيان

۱۱۹۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سَمِعْتُ -رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: (كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَإِلِمَامٌ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا

وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمِ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ . قَالَ:
وَحَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ: (وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَ
مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). (الحديث: ۸۹۳ - أطرفه في:
(۱۹۹) : (۷۱۳۸، ۵۲۰۰، ۵۱۸۸، ۲۷۵۱، ۲۵۵۸، ۲۵۵۴، ۲۴۰۹):

ئيبنو عومەر (پرمزای خودایان لی بی) فہرموی: بہگوئی خۆم لەزاری
پێغەمبەرم بیست (دروودی خۆای لی بی) دەیفہرموو: (ناگاداربەن کەئێوە
ہەموتان، ھەرکەسە بەپێی بەر پرسیاریی خۆی چاودێرن وەک شوانی دیار ران،
پێشەوا کەسەرۆکی نەتەوہی ئیسلامە-شوانی ئەو کۆمەڵە خەڵکە، کەبووہ
بەسەرۆکیان، لەلای خۆدا بەرپرسیارە لەئەمرکی پێشەوایی، سەبارەت بەو گەلی
ئیسلامە، کەوان لەژێر چاودێریی ئەودا، ھەروا ھەموو پیاوی (لەناو مالاومنائی
خۆیدا) چاودێرمو شوانیانە، دەبی وەک شوانی باش چاودێریی بەرژمەوندی
مال و مئالی خۆی بکا، چونکە لەلای خۆدا بەرپرسیارە لەو، ھەروھا ھەموو
ژنی (لەناو مائی میردیدا) چاودێرمو، لەلای خۆدا گەورە بەرپرسیارە لە
پەچاوکردنی بەرژمەوندی ئەوانە کەوان لەژێر چاودێریی ئەودا، ھەروھا
نۆکەریش چاودێرە بەدیار سامانی ئاگاکیەو، وەلەلای خۆدا گەورە
بەرپرسیارە لەوہی کەوا لەژێر چاودێریی ئەودا). ئیبنو عومەر فہرموی: وادەزانم
کەپێغەمبەر (دروودی خۆدا لەسەر بی) فہرموشی: (ھەروھا پیاو چاودێرە
لەناو سامانی باوکی دا، وەلەلای خۆدا بەر پرسیارە لە چاودێرکراوی خۆی، تیکرا
ئێوەی گەلی ئیسلام، ھەموتان، ھەرکەسە بەپێی پایە و پلە خۆی، چاودێرن و
پاسەوانن، وەھەمویشتان، ھەر کەسە بەپێی پایە خۆی لەناو گەلی ئیسلام دا،

(۱۹۹) تجرید ۱/، ژمارە: ۴۷۴ = ۸۹۳ بخاری. بوختە موسلیم/۲، ژمارە: ۱۲۰۱ = ۴۷۰۱ شیخا (بخاری

بهرپرسيارن لهرهچاو كردنى بهرژموندى نهوى كهوا لهژير چاوديريتان دا).
(تاج-۳ ز-۱۰۶ ژ-۲۴۳۱ ج-۴).

بو شهرحو بهراود لهگهل گيرانهوى پيشهوا بوخارى و پيشهوا موسليمد
(رحمهتى خودايان لى بى) گيرانهوى ژماره (۱۲۰۱)ى بوختهى موسليميش
راگويزدمكهين، نههمى نووسرا دمهي ژماره (۴۷۴)ى تهجريدى بوخارى بوو:

ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « أَلَا
كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ، وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْ
رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا
وَوَلَدِهِ، وَهِيَ مَسْنُونَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْنُونٌ عَنْهُ، أَلَا فَكُلُّكُمْ
رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». {الحديث: ۴۷۰۱ = ۶۸۸ فم. تجريد/ ۱/ ۴۴۹،
رقم: ۴۷۴ = ۸۹۳، ۲۴۰۹، ۲۵۵۴، ۲۵۵۸، ۲۷۵۱، ۵۱۸۸، ۵۲۰۰، ۷۱۳۸}:

ئيبنو عومهر (رمزای خودايان لى بى) فهرمووى: پيغهمبهه (دروودى
خودای لهسهه بى) فهرمووى: بزانا! كهئيوه ههمووتان چاوديرو شواننو
ههمووتان بهبى جياوازيى بهرپرسيارن لهژير دمست (رهعبيته)مکانى خوټان،
پيشهوا (كه سهروكى ههموو ملهته) چاوديرهو شوانى ملهته، وه نهو لهلاى خودا
بهرپرسياره لهو ههموو خهلكهى كهوان لهژير چاوديري نهوداو نهو بووه
بهشوانيان، پياو لهناو مالى خویدا شوانه و چاوديره، وه نهو بهرپرسياره
لهوانهى كهوان لهژير چاوديري نهودا، ژن لهناو مالى ميږدمكهيدا شوانه و
چاوديره، وه نهو بهرپرسياره لهخيرزانو منالى ميږدمكهى، وه گويله شوانى مالى
ناغاكهيهتى و بهرپرسياره لهلاى خودا لهو ماله، نهدي! ئيتر ههمووتان ههر
شواننو ههمووتان بهپيى حال بهرپرسيارن لهههموو نهوانهى كهوان لهژير
چاوديري ئيومدا، خواى مال و منال و خيرزان و كهسانى ترين، خواى مالات و

نأزهل و گیاندارانی بی زمان بن). {تاج/۳/۸۴، زنجیره: ۱۰۶، ژماره: ۲۴۳۱} +
{ریاض/۱/۲۴۲، زنجیره: ۳۵، ژماره: ۲۸۳}.

۱۲۰۰- عن مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرْعَاهُ اللَّهُ رَعِيَّةً فَلَمْ يَحْطُهَا بِنَصِيحَةٍ إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ. (الحديث ۷۱۵۰: (۱۳۰۰))

مهعقلی کوری یهسار -رمزای خودای لی بی- فهرمووی: بهگوئی خوّم
لهزاری پیرۆزی پیغههمرم ژ نهوت دمیغههموو: (ههر بهندهمیّ خودا بیکا بهسهر
گهورمی کوّمهلی و بهباشی و بهدلسۆزی سهرموکاری کاروباریان نهکابیگومان
کهنهو بهندمی بهوئی بهههشت ناکات). (تاجی کورد/۳ ل/۲۸۵ ز/۱۰۶ ۲/ - باسی
نهرکی سهر شانی فهرمانهوا).

(۶) بَابُ غِلْظِ تَحْرِيمِ الْغُلُولِ

باسی ناخونهک و گزی و دهسنبیسی له دهستکهونی جهنگ زۆر نادروستو
نارهوايه

۱۲۰۱- حَدَّثَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَامَ فِينَا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَذَكَرَ الْغُلُولَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ قَالَ « لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاةٌ لَهَا ثِقَاءٌ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمْحَمَةٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَغْنَيْ . فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا ، قَدْ أَبْلَغْتُكَ . وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ ، يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْ . فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا ، قَدْ أَبْلَغْتُكَ . وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ ، فَيَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْ .

(۱۳۰۰) تجرید/۵، ژماره: ۲۱۰۶ - ۷۵۰ بخاری. مسلم: ۴۷۰۶ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۹۳ رقم

فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا ، قَدْ أُنَبِّئُكَ . أَوْ عَلَى رَقَبِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ ، فَيَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنَيْ . فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا ، قَدْ أُنَبِّئُكَ «: (١٣٠١)

ئەم فەرموودمىيە گىرانەموى جياجياى زۆرە، وا لەبىشا ژمارە (٦٧٠)ى تەجريدى بوخارى راگوئىز دەكەين و لەباش ئەمويش ژمارە (١٣١٣)ى موختەمەصرى

صەحىحى موسلىم دەنووسىن، كە ناسراو بە پوختەى موسلىم:
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (تَأْتِي الْإِبِلُ عَلَى صَاحِبِهَا، عَلَى خَيْرٍ مَا كَانَتْ، إِذَا هُوَ لَمْ يُعْطِ فِيهَا حَقَّهَا، تَطَّوُّهُ بِأَخْفَافِهَا، وَتَأْتِي الْغَنَمُ عَلَى صَاحِبِهَا عَلَى خَيْرٍ مَا كَانَتْ، إِذَا لَمْ يُعْطِ فِيهَا حَقَّهَا، تَطَّوُّهُ بِأَظْلَافِهَا، وَتَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا، وَقَالَ وَمِنْ حَقِّهَا أَنْ تُخْلَبَ عَلَى الْمَاءِ).

قال: (وَلَا يَأْتِي أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِشَاةٍ يَحْمِلُهَا عَلَى رَقَبَتِهِ لَهَا يُعَارَ، فَيَقُولُ يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ: (لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ بَلَّغْتُ، وَلَا يَأْتِي بِبَعِيرٍ يَحْمِلُهُ عَلَى رَقَبَتِهِ، لَهُ رُغَاءٌ، فَيَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ: (لَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا قَدْ بَلَّغْتُ). (الحديث ٢
١٤٠ - اطرافه في: ٢٣٧٨، ٣٠٧٣، ٩٦٥٨):

ئەم فەرموودمىيە دوو فەرموودمىيە، يەكەميان لەبەرگى سىنى رياض الصالحيندا، زنجيرە/٢١٦ ل-٩٠٠ف٩. تەرجەمە كوردىيەكەى ئاوايە:

ئەبو ھورىرە (رمزى خواى لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموى: (ئەو كەسەى خاومنى زىروزيو بى و زمكاتى لى دەرنگە، لەروژى قىامەتا، ئەو زىر و زيوە سوور دەكرىتەو، لەناو ئاگرى دۆزەخا، تادەمبى بەيەك پارچە ئاگرى سوور، ئەوجا تەنیشتى و ناوچەوانى و پىشتى و ھەموو لەشى ترى پىى داخ دەكرى، ھەموو جارئ كە سارد دەمىتەو، سەرلەنوئ سوور سوورى دەكەنەو بۆى و ديسان واى لى دەكەنەو، ئيتەر لەو رۆژەدا كە پەنجە

ھەزار سال درىژە، ئەو كابرايە ئەمە ھالەتە، ھەتا دادگايى بەندەكان لەناو خۇيانا لە دادگاي خودادا تەواو دەبى، ئەوجا رىگەى خۇى نیشان دەدرى، سا يا بۆ بەھەشت، يا بۆ دۆزەخ.

گوترا: ئەى پىغەمبەرى خودا ! ئەى وشتر؟

فەرمووى: (وہ ئەوہى خاومنى وشتر بى و، مافى مافدارانى لى نەدا، كە يەكى لەو مافانەى كە لە وشتردا ھەن ئەومىيە: ئەو رۆژەى كە وشترەكە دەبرى بۆ سەر ناوو ناودەدرى و دە دۆشرى، لەو شىرەى ئەو پۆژمىشدا مافى ھەژارانى واتىادا، وەك خەرمانلۇغەى خەرمان، ئەو خاومنى وشترەى كە مافى مافدارانى لى نەدا، لە رۆژى قىامەتدا، لە دەشتىكى كركاى كركا، لەسەر دەم رايدەخەن بۆ ئەو وشترانە، وەتا بلىت زل زل و فیلەتەن و قەبەن و يەك پارىنەشيان كەم نىيە، نىتر ئەوانىش بەپا دەيشىلن و بە دەم دەمىگەزن و قەپى لى دەگرن، گشت جارى كە دوايى يەكەيان بەسەرىدا تى دەپەرى، ديسانەو بەرايەكەيان دەگىرنەو بۆ سەرى نىتر ئەمە ھالەتەى لەو رۆژەدا، كە پەنجاھەزار سال درىژە ھەتا مەحكەمەو دادپەرسى ناو بەندەكان تەواو دەبى، ئەوجا رىگەى خۇى نیشان دەدرى، سايا بۆ بەھەشت يا بۆ دۆزەخ.

گوترا: ئەى پىغەمبەرى خودا ! ئەى رەشەولاخ و مەرو بزن ؟

فەرمووى: (وہ ئەوہى خاومنى رەشەولاخ و مەرو بزن بى و، مافى ھەژارانىان لى نەداو زەكاتى شەرعىيان لى دەرنەكا، لە رۆژى ژىنەودا، لە قىامەتدا، لە دەشتىكى كركاى كركا، لەسەردەم بۆيان رادەخرى، ئەو ئازەلە لەو كاتەدا، نە تاقە يەككىيان كەمە، نە شاخابداراويكىيان واتىادا، نە كۆلى، نە شاخ شكائى، بەلكوو ھەموو زرت و زىت و بز و نامادەن بۆ شەرە شۆق و قوچ و ھشانەن، نىتر بە شاخ دەيدەنە بەر شۆق و بە سەم گىرەى دەكەن، گشت جارى كە دوايەكەيان

بەسەرىدا تى دەپەرى، دىسانەو بەرايىپكەيان دەگىرنەو بۇ سەرى، ئىتر ئەمە
 ھالىەتى لەو رۆژەدا كە پەنجا ھەزار سال درىژە، ھەتا مەھكەمەى ناو بەندەكان
 تەواو دەبى، ئەو جا رىگەى خۆى پى نىشان دەدرى: جا يا بۇ دۆزەخ، يا بۇ
 بەھەشت.

گوترا: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەوا بىرپار (ھوكم) ى زىپرو زىوو وشترو
 رەشە ولاخ و بزن و مەرمان زانى ئەى بىرپارى ولاخى بەرزە چىيەو چۈنە؟
 ھەرمووى: (ولاخى بەرزە سى جۆرە: بۇ ھەندى پىاو مايەى پاداش و خىرە،
 بۇ ھەندى پىاو مايەى تاوان و شەپە، بۇ ھەندى پىاو پەردەو داپۆشەرە، مايەى
 تاوان و شەپە بۇ ئەو پىاوەى كە رايدەگرى بۇ رىاو چاوەو خۆنۈندەن و شانازى
 پىوۋە كەردن و ھەروا بۇ دوزمنايەتى و دزايەتى گەلى ئىسلام و لە دزى موسولمانان
 بەكارى دەھىنى!

پەردەو تارمىەكى داپۆشەرىشە بۇ ئەو پىاوەى كە لەرىگەى خودادا
 رايدەگرى و بۇ پروسوورى ھەردو جىھان، كارو كەسابەتى پىوۋە دەكاو، ئەو
 مافەى كە خودا لەسەر ئەو ولاخەى داناو، كە برىتيە لە خەباتگىران لەسەر
 پىشتى ھەرامۆش نەكا، لەكاتى خۆيدا ناو و ئالىكى دەدا، وچانى دەدا، ناپرەمتىنى،
 مايەى پاداشى باش و خىرى گەورەيشە بۇ ئەو پىاوەى كە رايدەگرى بۇ غەزا
 كەردن و تىكۆشان لەبەر رەزاي خودا، بۇ بەرزەوھندى گەلى ئىسلام، لە
 مىرگىكدا، يا لە مىرغوزارىكا دەپەستىتەو، ئىتر ئەو ولاخە ھەرجى بخوات لەو
 مىرگ و مىرغوزارەو، چەندە لەو لەومرە بلەومرە، بە ژمارەى ئەوۋە چاكەو خىرو
 خىرات بۇ خاومەكەى دەنووسرى، تەنانەت ئەگەر مەر بەندەكەى بېستىنى، يان
 پەت و گورىسەكەى بېچىرتىنى، وە سەرى دووسەر غار بكاو، باى بالى خۆى بداو،
 يارى بكاو، تەنانەت ئەگەر بەبى سوارمەكىشى تەراتىن بكا، ھەتا لەكاتى وايشدا،
 خودا بە ژمارەى شوین سم و بە ژمارەى تەرس و مىزەكەى چاكەو خىرى بۇ

گریمان خاومنه که ی به سهر ناویکا بردی، نیازی نه و میشی نه بی که ناوی بدا، به لام ولاخه که له خویه وه دمی نایه ناوه که وهو لی خوارده وه، نه وه به قه د ژماره ی نه و ناوه ی که دمیخواته وه چاکه ی بۆ دمنوووسری.

گوترا: قوربان! نه ی گویدریژ؟

هه رمووی: (له باره ی گویدریژموه هه ج سرووشیکم به تایبه تی بۆ نه هاتوه، ته نیا نه م نایه ته دانسقه و که م هاوتایه نه بی، که تیکرا گشت جوړه خه یری، که م و زور دمگریته وه، که دمفه رمووی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ.﴾ (۷-۸) - زلزله - ۸/۹۹ واته: هه ر که سی به قه ی سهنگی تو سقانی چاکه ی کردبی پاداشته که ی و مردمگری، هه روا هه ر که سی به قه ی سهنگی تو سقانی خراپه ی کردبی، پاداشته که ی و مردمگری..)، (ریاض الصالحین، کوردی/۳/۹۰۰ ف/۹ ش).

دووهمیان له پوخته ی موسلیم ژماره (۱۲۱۳) ناویه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ، فَذَكَرَ الْغُلُولَ، فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ، ثُمَّ قَالَ: «لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أَبْلَغْتُكَ، لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمَمَةٌ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاةٌ لَهَا ثُغَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ نَفْسٌ لَهَا صِيَاخٌ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي،

فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ». {الحديث: ٤٧١١ = ٤٦٩٧ فم = فتح الملهم تجريد/٢، رقم: ٦٧٠ = ١٤٠٢، ٢٣٧٨، ٣٠٧٣، ٩٦٥٨}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) رۆژى ھەلسايەو، وتارىكى ھەرموو بۆمان، باسى ناخونەك و دەستپىسى لەماتى تالانى كرد، وە ئەووى بە تاوانىكى گەلى گەورە دانا، وە ھەرمووى: (نامەوى لەرۆژى قىامەتدا بگەم بە يەكىكتان، و شترى، بە بۆرە بۆر، بە قەلاندۆشكانىيەو، بى بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا! فرىام كەو، گرفتارى دەستى ئەم و شترە دزىتييە بووم، رزگارمكە لەدەستى، منىش پى دەلىم: من دەستەلاتى ھىچم نىيە كە بىكەم بۆت، من لەكاتى خۆيدا، لەجىھاندا، پىم راگەياندوو، نامەوى لەرۆژى قىامەتدا بگەم بە يەكىكتان ئەسپى، يا ماينى، بە لووشكە لووشك، بە قەلاندۆشكانىيەو، كە لەجىھانا بەناھەق بەدەستى ھىنابى، بىت بۆلام و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا! دەخىلتم لىم قەومماو، بەدەستى ئەم ئەسپەو پەرىشانم، ھەم شەكەت و ماندوووم ھەم ئابرووم چوو، دەى فرىامكەو، منىش پى دەلىم كەمەن دەستەلاتى ھىچم نىيە بۆت كەبىكەم، من لەكاتى خۆيدا پىم راگەياندوو، نامەوى لەرۆژى دوا رۆژدا بگەم بە يەكىكتان مەرى، يابزنى، بە بارە بارو قارە قارو باعە باع، بەسەر نەرى شانىو، بى، بى و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا! فرىامكەو، منىش پى دەلىم: من دەستەلاتى ھىچم نىيە كە بۆتى بكەم، من لەكاتى خۆيدا پىم راگەياندوو! نامەوى لەرۆژى دوا رۆژدا بگەم بەكەسىكتان، كەسنى بەھاتوو ھاوارو قىژە قىژ بە قەلاندۆشكانىيەو، بى، بىت بۆلام و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا!

فریامکەو، بە دەست ئەم کۆیلەووە کە لە تالانییە کەم حەشارداوە کە ئیستا وا بە کۆلمەووە پەریشانم، منیش پێی دەلێم: من دەستەلاتی هیچم نییە بۆت کەبیکەم بۆت، من لە کاتی خۆیدا پێتم راگەیانندوو، نامەوێ لەرۆژی دوا رۆژدا بگەم بە یەکیکتان کالو جل و بەرگ، بە خەشە خەش، بە قەلادۆشکانیەووە بێ، بێ بۆلام و بێ: ئەم پێغەمبەری خودا! فریامکەو، داماوم بە دەست ئەم کووتالی دزییەو، منیش پێی دەلێم: من دەستەلاتی هیچم نییە کە بیکەم بۆت، من لە جیهانا پێتم راگەیانندوو، نامەوێ لەرۆژی دوا رۆژدا بگەمەووە بە کەسیکتان، مردە مال و زێڕ و زیوی دزیتی و گزیتی و فزیتی، بە قەلادۆشکانیەووە بێت، بێت بۆلام و بێ: ئەم پێغەمبەری خودا! فریامکەو، منیش پێی دەلێم: من دەستەلاتی هیچم نییە کەبیکەم بۆت، من لە جیهانا، سەبارەت بە ئۆبالی ئەم جۆرە کاروبارە پێم راگەیانندوو. {تاج/ ۹۵/ ۳، زنجیرە: ۱۰۹، ژمارە: ۲۴۵۶، ج/ ۴} + {ریاض/ ۳، زنجیرە: ۲۱۶}.

روونکردنەو:

۱- بۆ تیگەیشتنی تەواو لەم فەرموودمیە بڕوانە ئەم ژمارانە لە پوختە موسلیم: (۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰).

۲- بە گۆی دەنگ زاناگان دەفەر موون: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە هەردوو جیهاندا، سوودی بۆ موسولمان هەیە، رەحمەتەن لیلعالمینە، وە مەبەست لەم فەرموودمیە و وێنەی ئەم فەرموودمیە، یەکیکە لەم دوو مەبەستە: ۱- هەرمشە و گۆرمشە، بە تاییبەتی لەسەرمەتای ئیسلامەتیەو، هەتا خەلک بایەخی تەواو بە هەول و کۆششی خودی خۆیان بدەن.

۲- (ئەگەر کەسێ موسولمان نەبێ و لەسەر بێ باوەری بمرێ، نە لە جیهاناو

نه لهدوا روژدا، پښه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) سوودی نابڼ بوی، چونکه کلیلی رزگاری نییه، که باومره به نایینی پیروزی نیسلا م).

(۷) بابُ تَخْرِيمِ هَدَايَا الْعَمَالِ

دیاری بو کار به ده ستو فەرمانره واکان نادرسته

۱۲۰۲- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) اسْتَعْمَلَ عَامِلًا فَجَاءَهُ الْعَامِلُ حِينَ فَرَغَ مِنْ عَمَلِهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا لَكُمْ، وَهَذَا أُهْدِيَ لِي. فَقَالَ لَهُ « أَفَلَا قَعَدْتَ فِي بَيْتِ أَبِيكَ وَأُمِّكَ فَتَنْظُرْتَ أَيُّهُدَى لَكَ أَمْ لَا ». ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - عَشِيَّةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَتَشْهَدُ وَأَتْنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ « أَمَّا بَعْدُ، فَمَا بَالُ الْعَامِلِ نَسْتَعْمِلُهُ، فَيَأْتِينَا فَيَقُولُ هَذَا مِنْ عَمَلِكُمْ، وَهَذَا أُهْدِيَ لِي. أَفَلَا قَعَدَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَأُمِّهِ فَتَنْظُرَ هَلْ يُهْدَى لَهُ أَمْ لَا، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَغُلُّ أَحَدُكُمْ مِنْهَا شَيْئًا، إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَحْمِلُهُ عَلَى عُنُقِهِ، إِنْ كَانَ بَعِيرًا جَاءَ بِهِ لَهُ رُغَاءٌ، وَإِنْ كَانَتْ بَقَرَةً جَاءَ بِهَا لَهَا خُورًا، وَإِنْ كَانَتْ شَاةً جَاءَ بِهَا تَيْعُرٌ، فَقَدْ بَلَّغْتُ ». فَقَالَ أَبُو حُمَيْدٍ ثُمَّ رَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَدَهُ حَتَّى إِذَا لَنْتَنُورُ إِلَى غُفْرَةٍ إِنْطَبَهَ: (۱۲۰۲)

ئەم فەرموودمیه له ژماره (۱۲۱۵) ی پوختهی موسلیمدا ناوایه:

عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَعْمَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَجُلًا مِنَ الْأَسَدِ عَلَى صَدَقَاتِ بَنِي سُلَيْمٍ يُدْعَى ابْنُ الْأَثْبِيَّةِ، فَلَمَّا جَاءَ حَاسِبُهُ، قَالَ: هَذَا مَالُكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «فَهَلَّا جَلَسْتَ فِي بَيْتِ أَبِيكَ وَأُمِّكَ حَتَّى تَأْتِيَكَ هَدِيَّتُكَ إِنْ كُنْتَ صَادِقًا؟» ثُمَّ خَطَبَنَا فَحَمِدَ

(۱۲۰۲) بخاری: ۹۲۵ پوختهی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۱۵ - ۴۷۱۷ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۸۳ رقم

اللَّهُ وَأَتْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُ الرَّجُلَ مِنْكُمْ عَلَى الْعَمَلِ مِمَّا
وَلَانِي اللَّهُ، فَيَأْتِي فَيَقُولُ: هَذَا مَا لَكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةٌ أَهْدَيْتُ لِي، أَفَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ
وَأُمِّهِ حَتَّى تَأْتِيَهُ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا؟ وَاللَّهِ لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْهَا شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ
إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى يَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَا عَرَفَنَّا أَحَدًا مِنْكُمْ لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُ بَعِيرًا لَهُ
رُغَاءٌ، أَوْ بَقَرَةً لَهَا خُورًا، أَوْ شَاةً تَنْعَرُ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رَأَى بَيَاضَ إِبْطِينِهِ يَقُولُ:
«اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ؟ بَصُرَ عَيْنِي، وَسَمِعَ أُذُنِي». {الحديث: ٤٧١٧ = ٤٧٠٣ فم.
تجريد/٢، رقم: ٧٢٣ = ١٥٠٠، ٩٢٥، ٢٥٩٧، ٦٦٣١، ٦٩٧٩، ٧١٧٤}:

ئەبو حومەیدی ئەلساعیدی (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: پێغه مبهەر
(دروودی خودای لەسەر بئی) پیاویکی ئەسدى کرد بە سەرکاری سەر زمکات، کە
لەبەنى سولهیم کۆی بکاتهوه، ناوی ئیبنوللوتیبیه بوو، کابراکە هاتهوه
پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بئی) لیپرسینهوهی لەگەڵدا ئەنجامدا، ئەویش
گوتی: ئەمە هی ئیومیەو ئەمەیش هی منە بەدیاری بۆم هاتوو! پێغه مبهەریش
(دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (جا کەوايە بۆ لەمالی باوکت یا لەمالی
دایکت دانانیشت هەتا بزانیست کە دیاریت بۆ دیت یانا، ئەگەر راست دمکەیت؟).
جا لەپاشا پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بئی) سەرکەوتە سەر دوانگەو
راوەستاو ستایش و سوپاسی خودای کردو ئەوجا فەرمووی: (لەپاش ئەمە، گەلی
جار وادمبئی هەندئ پیاو لەئێوه دمکەم بەسەرکاری سەرکاری، لەو ئیش و
کارانەى کە خودای گەورە سپاردوونی بەمن، کەچی کەدیتەوه دەلتی: ئەمە هی
ئیومیەو ئەمەیش هی منە بەدیاری بۆم هاتوو، جا ئەگەر وایە ئەدی بۆچی
لەمالی بابی، یا لەمالی دایکی دانانیشت هەتا بزانی کە دیاری بۆدی یانا؟ ئەگەر
راست دمکا؟ بەخودای گەورە، ئەوهی لەئێوه ناخونەك لەم ماله بڤاو چەپو
گوویی لی بکا بەناهەق، ئەوه لەروژی دوایدا ئەو ناخونەکە دەنی بە نەرهی

شانیه وهو دمیهنی بۆ دیوانی خودای گه وره، جا نامه وی که له پوژی دواپوژدا بگه مه وه به که سیکتان، و شترئ به پوره پوره به کۆلیه وه بی و بی بۆ دیوانی خودا، یا بگه مه وه به یه کیکتان که ره شه و لاخی دزیتی به کۆلیه وه بی و بی بۆ دیوانی خودا، یا بگه مه وه به که سیکتان مه ری، یا بزنیکی دزیتی به کۆلیه وه بی و بی بۆ دیوانی خودا).

ئه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) هه ردوو دهستی خوی به رزه وه کرد، هه تا سپیده ی هه ردوو بنهاله کانی بینران، ئه و جا فه رمووی: (ئه ی خوادیه! تۆ به شایهت به، ئه و من ئه رکی سه رشانی خۆم به جئ هینا و په یامی تۆم پیا یان راگه یاند!!). ئه بو حومه یید فه رمووی: به چاوی خۆم پیغه مبه رم بینی که ئه م فه رمایه شتانه ی ده فه رموو، وه به گو یی خۆم گو ییم له م فه رمایه شتانه ی بوو، له به رئه وه دنیام له م فه رموو دمی ه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۲۴۵۵، ۲۴۵۶}.

(۸) باب وجوب طاعة الأمراء في غير مفسدةٍ وتحريمها في المفسدة
کوتیرایه لی بۆ فه رمانه وه مه رجه و پیویسته، به مه رجی له کوناها نه بی، ده نا
نادروسته

۱۲۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما): (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ). قَالَ تَزَلْتُ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُدَافَةَ بْنِ قَيْسٍ بْنِ عَدِيٍّ، إِذْ بَعَثَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فِي سَرِيَّةٍ: (۱۲۰۳)

ئیبنو عه بباس (ره زای خودایان لی بی) ده فه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) جارئ عه بدوللای کوری حوزافه ی کوری فه یسی کوری عه دی کرد به سه رکرده ی نیرده میه کی سه ربازی، سه بارهت به م عه بدوللایه، ئه م ئایه ته

دابه‌زی، که دمه‌رموی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾. واته: گویند پادشاه منی فرمانی خود او فرمانی پیغمبر بکن، همروا له فرمانی فرماندها کانتان دمره‌جن، به‌مهرجن موسولمان بنو له فرمانی خود او پیغمبر منی خودا دمره‌جن).

۱۲۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ يَعْصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِعْ أَمِيرِي فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعْصِ أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي ». {الحديث: ۴۷۲۴ = ۴۷۱۰ فم. بخاری. احکام: ۷۱۳۷: (۱۲۰۴)}

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای له‌سهر بی) فره‌مووی: پیغمبر منی (دروودی خودای له‌سهر بی) فره‌مووی: (ههرکه‌سی فرماندهی من بکا، نه‌وه فرماندهی خودا دمکا، چونکه من هم‌وو شتی له‌سهر فرمانی نه‌وه دمکه، وه هرکه‌سی له‌من یاخی بی نه‌وه له‌خودا یاخی دمی، وه هرکه‌سی فرماندهی فرماندهای من بکا، نه‌وه فرماندهی من دمکا، وه هرکه‌سی له‌فرمانی فرماندهای من دمرجن نه‌وه له‌فرمانی من دمره‌جن). {تاج/۳/۷۸، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۲۰ ج/۴} + {ریاض/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۶۷۱}.

۱۲۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ ». {الحديث: ۴۷۴۰ = ۴۷۲۶ فم: (۱۲۰۵)}

(۱۲۰۴) بخاری. احکام: ۷۱۳۷ پوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۲۲ = ۴۷۲۴ شیخا (بخاری رقم

الکتاب/۹۳ رقم الباب/۱).

(۱۲۰۵) تجرید/۳، ژماره: ۱۲۱۰ = ۲۹۵۵ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۲۶ = ۴۷۴۰ تخریج

وترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم الکتاب/۹۳ رقم الباب/۴).

نیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (پیاوی موسولمان لهسهریه تی که گوپرایه ل و فهرمانبهری و لهفهرمانی گهوری خوی دمرنه چن، نهوکارهی پی خوش بی یانا، بهمه رجی فهرمانی پی نه کری به گوناو خراپه، به لام نه گهر فهرمانی پیکرا به گوناو خراپه، نهومنا بی به گوئی بکا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۲۴۲۱} + {ریاض/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۶۶۳}.

۱۲۰۶- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَرِيَّةً فَاسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنْ الْأَنْصَارِ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ فَقَضَبَ فَقَالَ: أَلَيْسَ أَمْرُكُمْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُطِيعُونِي؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَاجْمَعُوا لِي حَطَبًا فَجَمَعُوا فَقَالَ: اوْقِدُوا نَارًا فَأَوْقِدُوهَا فَقَالَ: ادْخُلُوهَا فَهَمُّوا وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يُنْسِكُ بَعْضًا وَيَقُولُونَ فَرَرْنَا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ النَّارِ فَمَا زَالُوا حَتَّى خَمَدَتِ النَّارُ فَسَكَنَ غَضَبُهُ فَبَلَغَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: لَوْ دَخَلُوهَا مَا خَرَجُوا مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الطَّاعَةِ فِي الْمَعْرُوفِ). (الحديث: ۴۳۴۰، طرفاه في: ۷۱۴۵، ۷۲۵۷): (۱۳۰۶)

نیمامی عه لی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لی بی) لقی سهر بازی نارد بو کاری و، پیاویکی له یارید دمران (نه نصار) کرد به به سهر کرد میان، وه فهرمانی پیا یان کرد، که فهرمانبهری نهو فهرماندیه بکه و لهفهرمانی دمرنه چن، جا روژی فهرماندکه تووړه دمبی، لهسهر نهو و فهرمانیکیان پی دهکا، نهوانیش به گوئی ناکه، جاده لی: نهی باشه! پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمانی نه کردو و به نیو که لهفهرمانی من دمرنه چن و به گویم بکه! گوتیان: به لی. ده لی: کهواته نادهی بارئ دارم بو

(۱۳۰۶) تجرید/۴، ژماره: ۱۵۹۷ = ۴۳۴۰ بخاری. پوخته ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۲۵ = ۴۷۴۲ شیخا

کۆبکه نهوه، نهوانیش داره که ی بۆ کۆدمکه نهوه، ده لئ: ئاده ی ئاگری تئ بهردمن،

نهوانیش ئاگری تئ بهردمدن، نهوجا ده لئ: ئاده ی بچه ناوی!

جا نهوانیش له سهرمتاوه خهریک دمبن بچه ناوی، بهلام بهرمبه ره رایان
دمگۆرئو نهوانه ی که دمیانهوی بچه ناو ئاگره که، کهسانی تر له هاو پێکانیان
دمیانگرن و ناهیلن بچه ناوی و بهیه کتری ده لئ: ئیمه لهدمستی چوونه ناو
ئاگر هه نامان بردوو به پهنای ئایینی موحه ممه د، ئیتر چۆن ئیستا بچینه
ناوی؟ ئیتر ئه مه حالیان بوو، له م بارمییه وه ههر مقۆمقۆیان بوو، وه نه چوونه
ناوی هه تا ئاگره که دامردوو، له ولاشه وه فهرمانده که یان رقه که ی نیشته وه.

ئه م باس و خواسه که یشته وه به پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) بۆ
روون کردنه وه ی کاره که فهرمووی: (نهوانه ئه گهر به قسه ی ئه و فهرمانده یه ی
خۆیان بکر دایه، به بی لیکۆلینه وه ی شایان لی، بچوونایه ته ناو ئه و ئاگره، نه وه
تاوانیکی گه وری وا دمبوو، که له تۆله و سزای ئه ودا هه تا رۆژی قیامت له و
ئاگره دا ده مانه وه له ژیا نی به رزه خ دا له ناو ئه و ئاگره دا دمبوون، باشیان
کردوو که له مه دا به گو ئی فهرمانداره که ی خۆیا نیان نه کردوو، چونکه
فهرمانه که ی ناهه ق بووه، ئه وه ی که له سه ر فهرمان به ره، فهرمانی
فهرمان پڕه واکه ی جئ به جئ بکا، به لام به مه رجئ فهرمانه که ی هه ق و دروست
بی نه وه ک ناحه ق و نادروست، وه ک ئه م حاله ته ی ئه مان).

له به رنه وه ی و مرگه راوی ژماره (١٢٢٥) ی پوخته ی موسلیم، سه رکه وتوو تره،
نه ویش راگو ی زده که یین، له هه مان کاتدا به هره ی جیاوازی نیوانی
گیرانه وه کانیشمان بۆ ره چاو ده کړئ و هه ست به و به هریه ده که یین، که
موحه دمشین هه ستیان پیکردوو که گیرانه وه کان ئه گهر له ناو خۆیا نا که می
جیاوازیان بووبی، هه ردوو لایان پیاده کردوو، وه هیج لایه کیان فهرماؤش
نه کردوو.

عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ جَيْشًا وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ رَجُلًا، فَأَوْقَدَ نَارًا، وَقَالَ: ادْخُلُوهَا، فَأَرَادَ نَاسٌ أَنْ يَدْخُلُوهَا، وَقَالَ الْآخَرُونَ: إِنَّا قَدْ فَرَرْنَا مِنْهَا، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِلَّذِينَ أَرَادُوا أَنْ يَدْخُلُوهَا: «لَوْ دَخَلْتُمُوهَا لَمْ تَزَالُوا فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»، وَقَالَ لِلآخَرِينَ قَوْلًا حَسَنًا، وَقَالَ: «لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ». {الحديث: ٤٧٤٢ = ٤٧٢٨ ف.م. تجريد/٤/٣٤٣، رقم: ١٥٩٧ = ٤٣٤٠، ٧١٤٥، ٧٢٥٧ فتح الباری. نسائی. بیعة: ٤٢١٦. أبو داود. جهاد: ٢٦٢٥. تحفة الأشراف: ١٠١٦٨}:

نیمای عهلی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) له شکریکی ناردو پیاویکی له یاریدمه دمران (ئه نصار) کرد به سهەر کرد میان، وه فهرمانی پیا نکرده که فهرمانبهیری ئه وه فهرماندمیه بکه نه وه له فهرمانی دمرنه چن، جا روژی فهرمانده که توو ره دمی، له سههرئه وه فهرمانیکیان پی دهکا، ئه وانیش به گوپی نا کهن، جا ده لی: ئه ی باشه! پیغه مبهەر (دروودی خودای له سههر بی) فهرمانی نه کردووه به ئیوه که له فهرمانی من دمرنه چن و به گویم بکه نه! گوتیان: به لی، ده لی: ئاده ی باری دارم بو گو بکه نه وه، ئه وانیش دارمه که ی بو گو ده که نه وه، ده لی: ئاده ی ناگری تی بهردمن، ئه وانیش ناگری تی بهردمدن ئه و جا ده لی: ئاده ی بچه ناوی، چهند که سیکیان ویستیان بچه ناوی، کهسانی تریش گوتیان: نه کهن شتی وا بکهن، چونکه ئیمه له دهستی چوونه ناو ناگری دۆزه خ هانامان بردووه بو په نای ئایینی موحه ممه د، نیتر چۆن نیستا بچینه ناوی؟

نیتر ئه مه حالیان بوو، له م بارمیه وه ههر مقو مقویان بوو، وه نه چوونه ناوی ههتا ناگره که دامرده وه، له ولایشه وه فهرمانده که یان ره که ی نیشته وه. جا ئه م باسو خواسه که یشته وه به پیغه مبهەر (دروودی خودای له سههر بی) بو

روونکردنه‌وهی کارمکه فهرمووی به‌وانه‌ی که ویستبوویان بچنه ناو ناگره‌که:
(ئه‌وانه نه‌گهر به‌هسه‌ی نه‌و فهرماندمیه‌ی خو‌یان بگردایه‌و به‌بی لیکۆلینه‌وه‌ی
شایان لی، بچوونایه‌ته ناو نه‌و ناگره، نه‌وه تاوانیکی گه‌وره‌ی واده‌بوو، که
له‌تۆله‌و سزای نه‌وه‌دا هه‌تا رۆژی قیامت له‌و ناگره‌دا ده‌مانه‌وه‌و له‌ژیانی
به‌رزه‌خدا، له‌ناو نه‌و ناگره‌دا ده‌بوون، باشیان کردووه که له‌مه‌دا به‌گو‌یی
فهرمانده‌که‌ی خو‌یانیان نه‌کردووه، چونکه فهرمانه‌که‌ی نا‌هه‌ق بووه).

حه‌زه‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مه‌دحی نه‌وانی تری کرد، که به‌گو‌یی
فهرمانده‌که‌یان نه‌کردبوو، وه فهرمووی: (شتی که بی فهرمانی خودایی، نابیی
به‌هسه‌ی که‌س نه‌نجام بدری، ته‌نیا له‌کاری باشدا مرو‌ف ده‌بی گو‌ی‌پ‌یه‌ل بی!!).

روونکردنه‌وه:

بو‌و روونکردنه‌وه‌ی نه‌م فهرموودمیه به‌هره له‌گ‌یرانه‌وه‌که‌ی ته‌ج‌ریدی
بو‌خاری و مرگ‌یراوه.

۱۲۰۷- عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ وَهُوَ
مَرِيضٌ، فَقُلْنَا: حَدِّثْنَا أَصْلَحَكَ اللَّهُ بِحَدِيثٍ يَنْفَعُ اللَّهَ بِهِ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: دَعَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَايَعَنَا، فَكَانَ فِيَمَا
أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا
وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، قَالَ: «إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ
فِيهِ بُرْهَانٌ». {الحديث: ٤٧٤٨ = ٤٧٣٤ فم. تجريد/ ٥، رقم: ٢٠٩٣ = ٧٠٥٥، ٧٠٥٦.
تحفة الأشراف: ٥٠٧٧} : (١٢٠٧)

(١٢٠٧) تجريد/ ٥، ژماره: ٢٠٩٣ = ٧٠٥٥ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/ ٣، ژماره: ١٢٢١ = ٤٧٤٨ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٩٢ رقم الباب/ ٢).

جوناڧى كورې ئەبو ئومەييە فەرموۋى: چوۋىن بۆسەردانى عوبادى
 كورې سامىت، نەخۇش بو، غەرزمان كرد: خودا چاكت بۇيكا،
 فەرموۋدىمەكەمان بۇ بگىرەۋە، كەخۇت لە پىغەمبەرت بىستى، كەخودا بىكا
 بەمايە سوودو قازانچ بۇ ھەموو لايى، فەرموۋى: پىغەمبەرى خودا (دروودى
 خوداى لەسەر بى) بانگى كردين، لەشەۋى پەيمانى عەقەبەدا، داۋاى لى كردين،
 كەپەيمانى پى بدمىن، ئىمەيش پەيمانمان پىدا، پىغەمبەر (دروودى خوداى
 لەسەر بى) لەكاتى پەيمان لى وەرگرتنەكەماندا، فەرموۋى پىمان: (پەيمان و
 بەئىنم پى بدمىن لەسەرئەۋە: كە ھەمىشە گوپرايەل و فەرمانبەرى خودا و
 پىغەمبەرى خودابىن، لەخۇشى و ناخۇشىدا، لەكاتى ئاسوودمىي و تەنگانەدا،
 تەنانەت ئەگەر فەرمانرەۋاكانىشمان خۇمانە خۇمانەمان لەگەلدا بىكەن و نازى
 ئەم و ئەم بدمىن بەسەر ئىمەدا، ئىمە ئەۋە نەكەين بەمەھانە و لەفەرمانيان
 دمرنەچىن). ۋە لەسەر ئەۋمىش پەيمانمان داپىي: (كە گەرۈ گىچەل و تەشقەلە
 بە و كەسانە نەكەين، كەبوون بەسەرەۋكار و كاربەدمست و بەرپرس و
 فەرمانرەۋاى موسولمانان، مەگەر لەكاتىكا كە بەتەۋاۋى شوۋلى لى ھەل
 بىكىشىن و لەرئى دمرچن و كار بگاتە ئەۋە، كوفرىكى پەتى و بى باۋمىپىيەكى
 ئاشكرايان بەچاۋى خۇتان لى ببىنن، كە ببى بە بەلگەيەكى رۇشن و
 بەمەھانەيەكى رەۋا بۇتان لەلەى خودا، ئەۋجا ھەقتان ھەيە بەزمىرى شىرو تىر،
 بايان پى بدمنەۋە بۇسەر شەقامە رىگەى ئىسلام). {تاج/۱/۴۲، زنجىرە: ۸، ژمارە:
 ۵۷، چ/۴}.

(١٠) باب الأمر بالوفاء ببيعة الخلفاء الأول فالأول

شهرع فهرمان دهكا به وهفاكردن به پهيمانی جيتنشينهكان يهك لهدواى يهك،
كاميان له پيتستر بوو، وهفا به پهيمانی نهو، ههروا نهوانى تر يهك لهدوا يهكترى
١٢٠٨- عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خُمْسَ سَنِينَ،
فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ
الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْثُرُ»، قَالُوا:
فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ، وَأَعْظُمُهُمْ حَقُّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا
اسْتَرْعَاهُمْ». {الحديث: ٤٧٥٠ = ٤٧٣٦ فم. تجريد ٦٢/٤، رقم: ١٣٧٧ =
٣٤٥٥: (١٢٠٨)}

نهبو حازم (رهحمهتى خودای لی بئ) فهرمووی: پینج سال نامادهی کوږی
زانستی نهبو هورمیره بووم، لییم بیست دمیفهرموو: پیغهمبهر (دروودی خودای
لهسهر بئ) فهرمووی: (جاران نهووی ئیسرائیل - واته: گهلی جوولهکه، که
لهزمان و زاروی قورئان و سونهتدا ناودارن به بهنی ئیسرائیل - پیغهمبهران
دمیانبردن بهرپوهو سهرپهرستی کاروباریان دهکردن، ههرکاتئ پیغهمبهرئ
فهوتی دهکرد، گورج پیغهمبهریکی تر لهجیگهی نهو دادمنیشت و ولاتی دمبرد
بهرپوه، بهلام ناشکرایه که لهپاش من پیغهمبهری تر نابئ، بهلام جینشین
دمبن، زوریش دمبن نهوهک کهم، هاوهلان فهرموویان: قوربان! جا فهرمانت
بهچییه پیمان، وه نهړکی سهرشانی ئیمه چییه بهرا بهریان؟ فهرمووی:
(بهروودوا، يهك لهدوايهك پهيمانيان بدمنئ لهسهر نهوه که فهرمانيان نهشکینن و
بهگوږيان بکهن لهکاری خیرا، با هيچ کاتئ بئ پيشهواو بئ سهروک نهبن،
تانهبئ به پادشا گهردانی، بهلام لههر سهردهميکا، کئ لهپيش پيشهوه

(١٢٠٨) تجريد/٤، ژماره: ١٣٧٧ = ٣٤٥٥ بخاری. پوختهی موسليم/٣، ژماره: ١١٩٨ = ٤٧٥٠ شيحا

پهيمانان دايي، نيتر نهوه جينشيني راسته قينهيه و پهيماني نهوه بيهنه سر،
هتا به پي شهرعي خودا، يه كيكي تر له جيگهي نهوه دهي به جينشين، نهوسا
پهيماني نهوه جي به جي بکهن و بيهنه سر، نيتر همروها، وه هموو کاتي
پهيمانه کيان بيهنه سرو مافي خويانيان پي بدن و به ناروا بستره بيلووي
له فرمانيان دمرمه چن!

بيگومان که نهوانيش له لاي خودا و مندي مه زن بهرپرسيارن، دمرهق بهو
خه لکه ي که خودا نهواني کردووه به کار به دمستو بهرپرسو چاوډيريان!).
{رياض/٢، زنجير: ٧٨، ژماره: ٦٥٦}.

روونکردنه وميه كي گرنگ:

مېمېست لم فرمودميه دوو خالي سره مكيه:

يه گم: له پاش مهرگي پيغهمبر (دروودي خوداي گهورمي لسمر بي)
دمرگاي وحي و تشريع و ياسادانان داده خري و، بيعت و پيغهمبرايه تي ديته
کوټايي و، سرووش و وحي و پهيامي ناسماني تر، له دوا مهرگي پيغهمبر نابي و،
ناييني پيروزي نيسلام، له هموو رويکه وه تماوو دامه زراو دهي و پيوستي به
لي که مکړدن و لي زيادکردن نيه و هرکسي لافي شتي وا لي بداو داوايه كي لم
چېشنه ي هبي، به هر ناوکه وه بي، نهوه دروي پمټيه و نهوه داوايه ي لي
قه بوول ناکري، داواي بوون به پيغهمبر و فروستاده و نيمامي معصوم و
وه ي پيغهمبر و مهدي مونته ظرو نيمامي موسر دېب، شتي وا له دواي
مهرگي پيغهمبر، هه مووي درويه و نابي باومري پي بکري، هرکسي لافي
شتيکي ناوا ليډدا، نهوه دروزه و نابي باومري پي بکري، قسه و داواي وا پووج و
بي بابه خه و به پيچه وانه ي قورنانه که دمفرموي:

{إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر - ١٥/٩} وه دهفمرموى:
 {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا - المائدة
 - ٥/٣} وه دهفمرموى: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ
 رَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ - الأحزاب - ٤٠/٣٣}.

واتميهكى كورت بوْ ئەم ئايەتانه و كۆمەلەن فەرموودەى ترى پێغەمبەر، لەم
 بابەتە ئەمەيه: (موحەممەد ئاخر پێغەمبەرە، ئىسلام ئاخر دىين و ئايينه،
 قورئان ئاخر نامەى ئاسمانىيه، ئايىنى ئىسلام لەمەموو روويهكموه تەواوه،
 خودا خۆى دەپارێزى لە فەوتان و دەستكارى و گۆرانكارى). {بەروانە: تاج/١،
 لاپەرە: ٢٦، زنجیرە: ٤، ژمارە: ٣٠، چ/٤ + تاج/٤/٤٢٣، زنجیرە: ١٦، ژمارە: ٤٠٤٥ چاپى
 جوارەم}.

هەر وهك چۆن قسەى وا بى سەر و بەرمو داواى وا بى بەلگەيه و پێچەوانەى
 قورئان و سوننەتى سەحیحى پێغەمبەرە و پێچەوانە و دزى بىرو باوەرى
 دامەزراوى چینی يەكەمى موسوڵمانانىشە، كە زۆرىنەيان لە مەككە و لەمەدينە
 لە خزمەتى پێغەمبەرەدا بوون و دەماودەم بەگوێى خۆيان، ئايەت بەنایەت و
 بابەت بە بابەت، ئەم ئايينه پیرۆزميان لەدەمى پێغەمبەر خۆى و مرگرتوو و زۆر
 بەباشى لى حالى بوون و لە عىشقى ئەو دینه كۆچ و بارىان كردوو و ئازار و
 ئەشكەنجە و دەر بەدمرى زۆریان چەشتوو و بە رۆح و بە سەرومال و منال و بە
 كۆششكى بى و چان و بەو پەرى دلسۆزى و لەخۆبووردن و قوربانى دانەوه، خەو و
 خۆراكيان لەخۆيان هەراسان كردوو، هەتا ئەم ئايينه پیرۆزميان پەخشەوه
 كردوو، لەپێناوى ئەو مەدا لىيان كوزراوه، كورپان كوزراوه، مالىان تالانكراوه،
 دەر بەدمر بوون، ئەم چینی يەكەمى ئىسلامە كە بریتى بوون لە موهاجیرين و
 ئەنصارو ئەصحابى بەيەتولرېضوان و عەشەرەى موبەششەرە و هەموو خەلكى

مهككه و مهدينه و دهوروبهريان و ههموو سهحابهكانى پيغهمبهرو كهسوكارمكهى و هاوسهرمكاني و هۆزى قورميش و زۆرينهى پياو مافولانى دوورگهى عهرمبو بهشداربووانى غهزاي بهدرو ئوحوودو حونهين و خهندهق و غهزهواتهكاني ترى پيغهمبهر، ئهم چيني يهكهى موسولمانانه، لهسهردهى پيغهمبهرو لهدواى سهردهى پيغهمبهر، ئهوانهيان كه شهيد بوون لهسهر ئهم بىرو باومر شهيد بوون ئهوهيشى كه شهيد نهبووه، ههتا مردووه لهسهر ئهم بىروباومر مردووه ناگاي لهم ههموو زاراوه تازانه نهبووه، كه ههندي لايهن بۆ دينى موحهممهديان زيادكردوه!!

ئهم چيني يهكهمه زۆر بهباشى له نايهتهكاني قورئان و فهرموودمكاني پيغهمبهر تى گهيشتون، وه ههموو دمقهكان لهناو دلپانا چهسپ بووهو جيگهى خويان كردوتهوه، وهك (لَا نَبِيَّ بَعْدِي) و (وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ)، ههر لهم خالى گور بهستنهوه بووه، كه جهنگيان لهگهڵ موسهيلهى كهزدابو موختارى ئهقهفى و ئهسوهدى عهسى يههمنى و سهجابهوه كرد، كه ئهمانه لافى پيغهمبهرايهتى و شتى وايان ئى دهدا، يهكسهر لهپاش مهرگى پيغهمبهر، بيگومان كه لهناو ئهم چينهدا، كه برىتى بوون لهپيشينانى باشى ئهم گهلى ئيسلامه، كه زاناو داناو شاعىرو ميژوو نووسو موحهددىث و موفهسسىرو ئهديبو خواناسى گهوره گهورميان تياوو، شتى وا نهگوتراوه و نهبيستراوه: (كه گوايه لهپاش مهرگى موحهممهد، پيغهمبهرى تر ههبي، يا ئيمامى معصوم ههبي، يا مههدى مونتهظهر ههبي، يا كهموكورتى له ئايىنى ئيسلامدا ههبي، يا تهواوكهرى ئيسلام ههبي، يا ههركهسى باومر به وهسييتى عهلى و ئيمامى موسهردمب نهبي، باومر به موحهممهديش نيه، بيگومان نهگهر شتى وا ببوايه. نهدمشاريهوه، له قورئانا باسى دهبوو، له سوننهتى موتهواتهردا دميانگيرايهوه،

هەر هیچ نهی سەحابە گەورەکان و ئیمامی عەلی و ئیمامی حەسەن و ئەهلویبەیتەکە ی پێغەمبەر و مامەکانی و ناموزاکانی دەیانگێڕایەوه!

بەلام لەپاش رزگارکردنی ولاتی فارس لەلایەن ئیمامی عومەرەوهو لەپاش گورز وەشانندی سەخت لە جوولەکەو لە ئایینەکانی تر، لە ناوچەکەدا، بەتایبەتی لەپاش روودانی کۆمەڵی رووداوی ناھەمواری ناپەسەند و کۆمەڵی کارساتی دلتەزین، کە سێ کەس لە جێنشینە فرە باشەکانی پێغەمبەریان تیا دا شەھیدبوو، بەتایبەتی تر لەپاش دوورکەوتنەوهی زۆر لە دەستەلاتدارانی عەرەب لەگیانی ئیسلام و خۆ سەپاندنی عەرەبان بەسەر ولاتدا و پەراویزکردنی نا عەرەبان لە حوکمی ولاتی خۆیان و لەپاش سەرھەڵدان و پەیدا بوونی موڵکی عەضوض، وەك پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (ثُمَّ يَكُونُ مُلْكُ عَضُوضٍ) لەپاش پەیدا بوونی بارودۆخیکی پڕ لە خۆمانە خۆمانە، لەبەینی فەرمانڕەواکان و گەلە موسوڵمانەکان، وەك ئەم بارودۆخە عێراق، کە ھەمیشە کوردان پەراویز کراون و ھەر رۆژی بەناویکەو زۆلەو زۆریان ئی دەرکری، تەنانەت کار گەیشتوو بەو، لە یەگەم دەرھەتی رەخساوا، لەناو بەناو رۆشنیرمکانی کورددا، ھەر کوردی دیانی خێر بە عەرەب دابنێ و خۆی بە موسوڵمان بزانی، بەنۆکەر و بەجاشی عەرەب و بە عەرەب پەرست دائنێ!

جا لەپاش روودانی بارودۆخیکی ئاوا، گورووپە داخ لەدەلەکان و لایەنە تیکشکاومکان، کە چاومپروانی ھەل بوون و لەو و پێش تاك و تەرابوون و وەك ریکخراویکی نھینی داخ لەدەلی چاومپروانی تۆلە سەندن بوون، لەروموزمکانی فتوحاتی ئیسلامی، ئەمانە لەپاش ھەلی رەخساو، زۆر بە لێزانانە و شەیتانانە، چوونە پال حەجەکەو کۆمەڵی مەزلوومیەتی ئالوبەیتی پێغەمبەریان فۆستەو و مەسحیکی زیرمکانە ئایەتەکانی قورئان و فەرموودمکانی سوننەتیان

کردو نهوهی بۆنی به لگهی ئی بی بۆ نهوان، کردیان به به لگهی خۆیان و به دمیان و به سه دان و به هزاران ریوایهت و ههرمووده و تهئویلی دوور له پراستیان دروست کردو ئایینیکی نوێیان داتاشی و ناویان نا: شیعهی عهلی و مهزههبی نههلی بهیت!! به بهردی دوو نیشانیان شکاند: عهوام و رهشه خه لگه کهی خۆیان پی هه لئه تان و داخی دئی خوشیان به نیسلام و به عه رب و به ره مزه گانی نیسلام رشت و به درۆ لافی نهومیان ئی دا که گوايه ته نیا خۆیان موسولمانی راست و دروستن و نهو خه لگهی تر، هه موو عه رب پهرستن و زموتکه ری نهو مافه درۆینهی عهلی و که سوکاری عه لین، که به قسهی خۆیان خودا بۆ خۆی پیانی به خشیوو لایه نگری نهو خه لگه زموتکه رانه و له پیزی نهوان، که دادمزی به دوژمنانی عهلی و به دوژمنانی سه رمکی دۆستانی عهلی و نهوهی عهلی!!

جابۆ پیاده کردن و به گه رخستنی نه م دینه دمستکردهی خۆیان، زۆر به پسپۆرانه، سوودیان له بۆچوون و رووداو و راجیایی نیوانی ئایینه پیشینه کان و مرگرت به وینه: مو طاله به به خوینی حوسه ینیان خسته جیگهی مو تاله به به خوینی مه سیح و دوا زده نیامیان دانا له شوینی دوا زده هه واری عیساو، چۆن هاروون و مصی مووسا بووه، عه لیش وصی موحه ممه د بووه! هه روه ها سوودیان له هه له و ره فتاری ناله باری دمسته لاتداران و مرگرتو، وه ک ره خنه گری (ره خنه سازی: مو عاره زه) ی نه مرۆ، هه رچی چاکه ی رژیمی دمسه لاتداری نیسلامی بوو، حاشایان ئی کردو کۆمه لی درۆ و ده له سه و بوختیان و چیرۆک و هه واییان هه لبه ست و میشیان کرد به گامیش، به ره به ره هه نگای گه وره میان نا، نهو دمغه زو رق و کینه و جه رمتاوهی که له ناو دمروونیانا په نگی خوار دبووه هه لیان رشت! به تایبه تی له سه را سه ری ولاتی نیسلاما، له کوئ بزوتنه و میه کی دزی

دەسەلات بووبی، ئەوان خۆیان دەگەیاندى و ژمهرى هەلایهەلى خۆیانیان
 تیا دەپشت! وەك ئەم سى حالەى كە ئیستا (٢٠١٥/١/١) لە سوریا و عێراق و یەمەن
 هەیه، خوا بە لوتفى خۆى كوردستان بپاریزی لە ناگرى ئەم شەپە، لەگەڵ
 سەرجهەم دانیشتوووەكانى. ئامین خودایە، جا پێش هەموو شتێ موسوڵمانان
 كرد بەدوو بەشەو: یەكەم: هەركەسى لایەنگرى دەولەتى ئىسلامى بى،
 لەسەرمەتای سەردەمى ئەبو بەكرەو، هەتا سەردەمەكانى موعاویيە و یەزیدو
 حەجاج و ئەمەویيەكان و عەباسیيەكان و دواتریش، ئەو چلگا و خۆرو جاشى
 رژێمە زەوت كەرەكان بوون و نرخ و بايەخ نەبۆ راو قسە و زانست و ئایین و
 مەزھەب و بیروباوەریان هەیه، نەبۆ تەفسیری قورئان و نەبۆ شەرح و گێڕانەوێ
 فەرموودەكانى پێغەمبەر هەیه، مەگەر لەیەك كاتا، كە ئەو تەفسیر و حەدیث و
 شانەى تر كە ئێمە دەمێنێن سوودیان بۆ ئەوان هەبێ و لەدزى شەقامە رێگەى
 ئىسلام بن، با هەوال، یا فەرموودەى كى زۆر لاوازیش بى!! چونكە ئەمانە كەتمى
 حەقى عەلیان كردوو و پششى زولم و زۆرو زەوتكردنى جێنشینه زۆردارە
 زەوتكەرەكانیان گرتوو!!

دووهم: لایەنگیرانى عەلى و نەوێ عەلى، ئەمانە صفەوى خەلق و
 ئیماندارى بەراستى خۆیان و خەلكانى تر هەموو نەواصیب، ئەگەر پێشیان
 بگوترێ (موسلیم) پێیان ناگوترێ (مؤمن)!! ئەگەر بەدیمەنىش موسوڵمان بن
 لەراستیدا كافرن.

جابۆ چاوو راوو چاوبەست، بۆ بەرپەرچى ئەو پرسیارە هەق و رەقەى كە
 دەلێ: ئەم شتەى ئێو دەمێنێ ئەگەر راستە بۆچى لەسەردەمى پێغەمبەر و
 چینی یەكەمى موسوڵمانان نەبوو؟ بۆ بەرپەرچى ئەم پرسیارە دەلێن:
 (بەپەرمانى عەلى، لەترسى دوژمنانى عەلى، لەمەوپێش پەرژو بلاو بوون و زۆرتر

به‌دیمه‌ن و به‌روا‌لت له‌گه‌ل رژیمه ئیسلامیه‌کان بوون و سازشیان له‌گه‌ل بارودۆخدا کردوووه و هه‌میشه له‌ناو خه‌لک و له‌به‌ر چاوی خه‌لک، له‌ترسی سه‌رو ما‌ل و نامووسیان، خۆیان له‌زۆرینه‌ی خه‌لک جیا‌نه‌کردۆته‌وه‌و، به‌دوو روو، وه به‌دوو زمان قسه‌یان کردوووه له‌گه‌ل عاممه به‌ زمانی خۆیان و له‌گه‌ل خاصه به‌زمانی خۆیان و جاری وابوووه که گه‌وره‌کانی شیعه و زانا گه‌وره‌کانیان، ته‌قیه‌یان به‌کاره‌یناوه‌و له‌گه‌ل ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌تدا، واخۆیان پێشانداوه که سوننیه‌ن و له‌زۆرموه شیعه بوون و شیعه گه‌رییان کردوووه به‌نه‌ینی شیعه بوون و ئه‌م قسانه‌یان کردوووه که ئیمه ئه‌مه‌رۆ به‌ناشکرا ده‌یانکه‌مین، جا له‌پاش تیپه‌رپوونی ئه‌م قۆناغه، شیعه له‌هه‌ل ره‌خساودا، کۆمه‌لێ هه‌نگاوی گه‌وره گه‌ورمیان نا، که هیچیان له‌وه‌پێش نه‌بوون و نه‌بیستراون، زۆر له‌ نایه‌ته‌کانی قورئانیان ته‌حریف کرد، یا به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌ست لێیان، واتایان لێیان دایه‌وه‌، وه کۆمه‌لێ حه‌دیثی لاوازو قسه‌ی بی‌سه‌رو به‌ریان به‌روپێدا، وه بۆنه‌وه‌ی که‌دینه‌که‌یان که‌خۆیان پێی ده‌لێن: مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی به‌یت، هه‌تا هه‌تایه به‌یانی و جاری تر له‌گه‌ل ئایینی پی‌رۆزی ئیسلامدا یه‌ک نه‌گرێته‌وه‌، جابۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌و له‌م دیدو روانگه‌یه‌وه‌، ئه‌م کۆمه‌له به‌ریارمیان له‌ به‌رپه‌ری ئایینه‌ داتا‌شراوه‌که‌یاندا چه‌سپاندو سه‌پاند:

١- به‌ گوتارو به‌کردموه ئه‌و بنه‌مایه‌یان پووچکردموه وه‌ ئه‌وه‌شاندوه که ده‌لێ: (موحه‌ممهد خاته‌م و کۆتای پێغه‌مبه‌رانه‌و له‌پاش ئه‌و وه‌حیی کۆتایی دی و ئیسلام به‌ته‌واوی ته‌واو بووه و پێویستی به‌ ته‌واوکه‌ری تر نییه‌، به‌هه‌ر ناویکه‌وه‌ بی). چونکه به‌بێ به‌لگه‌و به‌درۆی هه‌لبه‌ستراو به‌ده‌م ئیمامه‌کانیا‌نه‌وه‌و به‌هۆی ته‌حریفی له‌فظی و مه‌عنه‌وی، بۆ کۆمه‌لێکی زۆر له‌نایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌رو به‌هۆی کاریگه‌ری بیرو

باومرې كۆنه وه برپارياندا: (كه ئىمامەت پايمپەكە وا لەسەر ووی پايمپە نبوت و ريسالەت و پيغەمبەرايەت يیه وه، وه هەر كەس ئىمامەت نه بى، باومرې به پيغەمبەرايەت يیه مېهران و خواپەت يى خودايش نييه و زنديقه و بىباومرې له ناگرى دۆزه خدا دمبى هەتا هەتايه، بەدەق دەلێن:

(كُلُّ مَنْكَرٍ لِّإِمَامَةٍ عَلَيَّ وَأَوْلَادِهِ، وَمُعْتَقِدٍ بِإِمَامَةٍ غَيْرِهِمْ نَاصِبِي، وَكُلُّ نَاصِبٍ زَنَدِيقٌ مُلْحِدٌ! وَ قَرْنَ فُقَهَائِهِمُ السُّنَى بِالْكَافِرِ وَالْمُشْرِكِ وَالْخَنَزِيرِ وَجَعَلُوهُ مِنَ الْأَعْيَانِ النَّجِسَةِ!). وه ئەم حەقیقەتە، لەم رۆژگارەى ئێمەدا گەوره زانای شیعە (كەمال حەیدەرى چەسپاندی و گلهی لەزانایانی شیعەکان کرد هەتا ئەمڕۆیش: زانایانی شیعە، گەرچی بە ظاهرى بە غەیری خۆیان دەلێن: موسوڵمان، بەلام لە باطندا بەکافریان دادەنێن!! وهههروهها بهپیس و چهپه ئیان دادەنێن!!)

۲- لەدوا موخەمەد، خۆدای گەوره دوازدە ئىمامى داناو، كه بهعهلى كورێ ئەبو طالیب دەست پێدەمکەن و بە مەهدى مونتەظەر کۆتایان هاتوو، كه ئەم دوازدە ئىمامانە یا بەدەق و نەصصى صەریحی پيغەمبەر خۆی کراون بە ئىمام و بەو نەصصى پيغەمبەر، وهك ئىمامى عەلى خۆی، یا بەنەصصى صەریحی ئىمامى بێش خۆی کراون بە ئىمام و بە وەصى، وهك یازدە ئىمامەكەى تر).

لەهەمووی سەیرتر، دوازدەهەمیان كه مەهدى مونتەظەر، كه لە كەسایەتیهكى ئەفسانەیی دمكا، كه بۆ دین قوتبی رحایه و تەوهرى ناشه، لەترسانا، لەتەمەنى چوار – پێنج سالیدا، لەسەردابەكەى سامەرادا، لە دەوروبەرى سالى (۲۶۰) دوو سەدو شەستی كۆچیدا، خۆی حەشارداوه، رۆژی لەرۆژان دێتە دەرەوه و تۆلە لەهەموو دۆژمنەكانى ئەهلى بەیت دەستینێ و بە زەبرى شمشیر هەموو جیهان دمكا بەشیعەى دوازدە ئىمامى و، ئەوهى كه بە پيغەمبەرەكان لەو پێش نەكراوه، ئەو بەزیادەوه دمكا!

٣- ئەم دوازدە ئىمامە، عىلم و زانستەكەيان، عىلمىكى لەدوونىيە و لە پىغەمبەرەو پىيان بەخشاو و عىلمەكەيان پىويستى بە ھەول و كۆشش و كەسب و رىوايەت نىيە و ئىمام لەسەردەمى خۆى دا ھەر قسەيى بكا، بەوھىيە، پىويستى بەسەندەو رشتە نىيە، وھەموو سەلاحىيەتەكى پىغەمبەريان پى دراو، تەنانتە ئەوى كە بە پىغەمبەر نەكراو لەسەردەمى خۆيدا، يا بە ئىمامەكانى تر نەكراو لەسەردەمەكانى خۆياندا، لەناتەواوى شەرىعەت و تەبلىغى رىسالەت و راگەيانەنى پەيامى خودا، ئەوان لەچاخ و سەردەمى خۆياندا ئەو نەقەس و ناتەواويە تەواو دەكەن و پەيامى خودا بەتەواوى رادەكەيەن!!

كورت و پوخت:

(جىاوازی نىيە لەنىوانى پىغەمبەر و ئىمامدا، تەنیا لەمەدا نەبى كە بە ئىمام ناگوتى پىغەمبەر، دەنا خودا ھەموو نەئىيەكانى شەرىعەتى سەپاردو بە ئىمامانە، ئەوانىش لەسەردەمى خۆياندا، بەپى پىويست روونى دەكەنەو بۆ خەلك!!).

٤- ھەموو مەعصووم و پارىزراون لە ھەلەو لەشت لەبەرچوون و لە تاوان و لەگوناھ، وە قەت قەت ھەلەو گوناھ روويان نەداو لەوان، ھەتا بەمنالەش، ھەرکەسەيان بگىر خاومنى عىلمى لەدوونىيە و تەواوگەرى شەرىعەتە، دىن تەنیا ئەومىيە: (كە گوته، يا كەردارى مەعصووم بى، ئىتر ئەو مەعصوومە حەزەرتى موحەمەد بى، يا عەلى بى، يا فاتىمە بى، يايەكى تر لەدوازدە ئىمامەكانى تەبى جىاوازی نىيە).

٥- ئەم ئىمامانەش رىك وەك پىغەمبەر، خاومنى خەوارىق و موعجىزەن و خودا ئاگادارىان دەكا لە غەيبى ئەرزو ئاسمان و لە ئەسرارى شەرىعەت، ھەورو

باران و بهمهشت و دۆزهخ و رزق و رۆژی و تهمه‌ن و ئاکام و شیفا، هه‌مووی به‌دهست
 ئەم دوازدە ئیمامەیه‌و خودا کللی ئەمانە‌ی ته‌سلیم به‌وان کردوو! ته‌نانه‌ت
 مردنی خوشیان به‌دهستی خۆیانه‌و خاومنی ویلایه‌تی ته‌کوینین و کاتی ویستیان
 شتی بکری ده‌لّین (گن) ئیتر شته‌که‌ ده‌بی!!!

٦- هه‌ریه‌کی له‌م دوازدە ئیمامه‌ بگریته‌ گه‌ورمه‌ترو چاکتره‌ له‌هه‌موو
 پیغه‌مبه‌ره‌مکانی تر، ته‌نیا موحه‌مه‌دیان ئی دمرچی، به‌م قسه‌یه‌ بی، نه‌و
 مندالهی که‌ گوايه‌ و له‌سه‌ر دابه‌که‌ی سامه‌رادا، له‌ نووح و ئیبراهیم و یه‌عقوب و
 موسا و عیسا و جوهرائیل و هه‌موو فریشه‌و پیغه‌مبه‌ره‌مکانی تریش گه‌ورمه‌تره‌!
 بۆ نموونه‌: له‌هه‌ردوو جیهانا ته‌نیا دوو که‌س له‌عه‌ل، یا له‌مه‌هدی مونته‌ظه‌ر
 گه‌ورمه‌تره‌: خودا و موحه‌مه‌دو به‌س!!.

٧- ئەم دوازدە ئیمامه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ مه‌عصومن، هه‌رچی ده‌لّین راسته‌و
 دین ته‌نیا نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌وان ده‌لّین و هه‌رکامێکیان بگری، ئەمه‌ پێناسه‌که‌یه‌تی:
 {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم - ٥٣/٣}.

ته‌نانه‌ت قورئانیش دانانی به‌ قورئان نه‌گه‌ر له‌پێگه‌ی ئیمامیکی
 مه‌عصوموه‌ و مرنه‌گیری!!

به‌لکوو باوه‌ریان به‌ قورئانی فاطیمه‌ هه‌یه‌، کوله‌ینی له‌کافیدا، له‌ جه‌عه‌ری
 صادیقه‌وه‌ ده‌گیرێته‌وه‌: (له‌لای ئیمه‌ موصحف‌ی فاطیمه‌ هه‌یه‌، که‌سی نه‌وه‌نده‌ی
 ئەم قورئانه‌ی ئیوه‌ی واتیدا، سویندم به‌خودا یه‌ک پیتی له‌م قورئانه‌ی ئیوه‌ی
 تیدا نییه‌!). کافی له‌لای شیعه‌، وه‌ک سه‌حیحی بوخاری وایه‌ له‌لای سونه‌.

٨- هه‌ریه‌کی له‌م دوازدە ئیمامه‌، بۆیان هه‌یه‌ له‌دین زیادکه‌ن، یالّی که‌م
 که‌ن، وه‌ به‌کردارو به‌گوته‌ر، به‌قسه‌ی شیعه‌کان بی، ده‌ستکاری ئایینی
 موحه‌مه‌دیان کردوو، زۆرشتیان له‌پاش پیغه‌مبه‌ر ته‌شریع کردوو، زۆر

شتیشیان لەدین لابردوو، وەك بڕیاردانی ئەو جۆرە بیرو باومرەی كە لەخاڵەكانی پێشەو بەسكرا، یا لەخاڵەكانی پاشەو بەس دەرکێن، كە ئەمانە هیچیان لەم سەرچاوە سەرەکیانە ی ئایینی پیرۆزی ئیسلاما نین، نە لەقورئاندا هەن، نە لەسوننەتی سەحیحی پێغەمبەردا هەن، نە ئەهلی مەكە و مەدینە، ناگیان لەم جۆرە داوا بێ بەلگانە بوو، كە لەسەردەمی پێغەمبەردا، لەخزمەتیدا بوون و دینەكەیان بەگوێی خۆیان لەزاری پیرۆزی پێغەمبەر وەرگرتوو، كە ژمارەیان لەسەد هەزار كەس زیاتر بوو و هەمووشیان بەكۆی دەنگ لەسەر ئیسلامەتی ژیاون و لەسەر ئیسلامەتی مردوون!

۹- كۆمەڵی لەبیرو باومرە سەرەكی شیعه، كە تاییبەتە بەخۆیان:

ا/ ئیمامەت و ویصایەتی عەلی و نەوی عەلی و بەس. ب/ عیلمی لەدوننی بۆ ئیمامەکانیان ج/ عیصمەتی ئیمامەکان. د/ خەواریق و موعجیزاتی ئیمامەکانیان. ه/ غەیبە، كەنابی زەمان خالی بێ لەئیمام، لەسەر ئەم بنیاتە ئیمامی دوازدەهەم، لەسەردابەكە سەمەرا دا غەیب بوو. و/ رجعه، ئیمامی دوازدەهەم، بەخێرئ لەسەرداب دەرەجی و دەوڵەتی شیعه دادەمەزرێنێ و مەزەهەبی شیعه تەعمیم دەکا و مەزەهەبی تر لەكەس قەبوول ناكا. ز/ تەقیه. ئەصلايكە لە ئەصلاكانی دین، تەرككردنی تەقیه، وەك تەركی نوێز وایه، لەژێر پەردە تەقیەدا، ئەم شتانە ئەنجام دەدرێ: گوتن و كردنی شتی، كە لەدڵەو بەومرێ پێی نەبێ، لەترسانا، یا لەشەرمانا، تەنانەت زاناكانیان دەتوانن، بەپێچەوانە مەزەهەبی خۆیانەو فەتوا بدن، سازش و خۆسازان لەگەڵ ناحەزو نەیاردا، بەتاییبەتی لەگەڵ دەستەلاتداری سوننیدا، لەكاتی بێ دەستەلاتیدا، بەپێی بنەمای تەقیه، شیعه دەتوانێ درۆبكا، سویندی درۆبخوا، مەدحی زالم بكا، بلی: من لەعنەت لە ئەبوبەكرو عومەرو عائیشە ناكەم. تەقیه بەردەوام

دهبی ههتا ئیمامی مونته‌ظهر له‌سه‌رداب دهرده‌چی!! به‌لگه‌سازی به‌م ئایه‌ته ده‌که‌ن: {إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً - آل عمران - ۲۸/۳}.

ح/ موعه. ماره‌برینی کاتی، له‌لای شیعە دادنه‌ری به‌خوا په‌رستییه‌کی گه‌وره، هه‌ندئ نمونه‌ی جیاوازییه‌کی وای نییه له‌گه‌ل داوینپیسیدا.

ط/ به‌رائه‌ت. به‌رائه‌ت و حاشاکردن له‌ نه‌بوه‌گرو عومه‌رو عوسمان و عایشه‌و موعاوییه‌و نه‌بو سوفیان و له‌عنه‌ت و نه‌فرمت کردن لیان، به‌لکو و له‌عنه‌تکردن له‌ نه‌بوه‌گرو عومه‌ر له‌جیگه‌ی بیسمیلایان، به‌ نه‌بوه‌گرو عومه‌ر ده‌لێن: جیبت و طاغوت و سه‌نه‌مه‌ی قورمیش!! واته: دوو به‌ته‌گه‌ی هۆزی قورمیش.

ی/ موسولمانان یه‌گێکن له‌م دوو که‌سه: یا موال و دۆستی عه‌لی و نه‌وه‌و وه‌چه‌ی نه‌وه‌ی عه‌لین، یا دوژمن و موعادی عه‌لی و نه‌وه‌ی عه‌لین. موال و دۆستی عه‌لی نه‌ومیه: که باوم‌پی وابی عه‌لی ئیمامی مه‌عصومه‌و وه‌صی پی‌غه‌مبه‌ره، هه‌روا یازده ئیمامه‌گه‌ی تریش که له‌نه‌وه‌ی عه‌لین. دوژمن و ناصیبیش نه‌ومیه: که باوم‌پی به‌جین‌شینی نه‌بوه‌گرو عومه‌رو عوسمان هه‌بی و به‌ غاصیب و زه‌ندیق و زه‌وتکه‌ری ئیمامه‌تیا نهرانی. کورت و پوخت، نه‌مانه له‌به‌رپه‌ی بیرو باوم‌پی شیعەکانن: ماره‌برینی کاتی و داهینانی پینج یه‌ک و زیادکردنی چه‌ند وشه‌و رسته‌یه‌ک، له‌بانگو له‌قامه‌ت و له‌ شایه‌تمان و له‌هه‌ندئ شوینی قورئان، وه‌ک: {رَجَعَلْنَا عَلِيًّا صِهْرَكَ} که له‌سوورمه‌تی نه‌له‌م نه‌شره‌حی زیاد ده‌که‌ن، وه‌ک ده‌ستکاری کردنی کاتی نوێژمه‌گان و تیکدانی ده‌ستنوێژو گوێرانکاری له‌روژوودا، وه‌ک به‌پاردانی کۆمه‌لێ عه‌ته‌باتی موقه‌دده‌سه‌ی خه‌یالی و لاسکایی کردنه‌وه‌ی حه‌رمه‌ه‌ین و دانانی نه‌و شوینانه به‌دیاری موقه‌دده‌سه‌و به‌پاردانی دینی و

سەردانىان گەل خىرترو پىرۇزترە لە ھەرەمەين و مەسجىدى ئەقەصا، وەك:

كەربەلا و نەجەف و كاظمين و قوم!!

دەلّين: (يەك سەردانى كەربەلا، ھاوتاي ھەفتا ھەج دەگا!!). وەك: داهينانى دىنى و سەردانى گۆرى عەلى و حوسەين و گۆرە پىرۇزەكانى تريان، يادکردنەوہى سالانە و چەلى وەفاتی ئىمامەكانيان و... تاد، وەك: شين و شەپۆر و شيومن و سینگ کوتان و بەزنجر لەخۆدان و پەرسە و سەرەخۆشى لەپاش سەدان سال و بەردە مۆرە و ناردنى مردو و بۆ كەربەلا و ناشتنيان لەوئى، وەك: بەرائەت لەدوژمنانى عەلى و لەدوژمنانى كورانى عەلى و لەعەتکردن لە ھاوہلانى پىغەمبەر و تانەى داوینپيسى و بوختيان بۆ ھاوسەرەكانى پىغەمبەر، بەتايبەتى ھەزرىتى عائىشە و ھەفصە و ئومو ھەبىبەى كچى ئەبو سوفيان!

۱۰- وەك دەرەنجامى بۆ ئەم بىريارانەى كەباسكران، شيعەكان بىرياريانداوہ و كرەوويانە بە باومرو عەقىدە: (كە ئەبوبەكر و عومەرو عوسمان غاصيب و زەوتكەرن و ئىمامەتيان لە عەلى و نەوہى عەلى زەوتكردوہ، لەبەرئەوہ مورتەددو كافرن و پىويستە رۆزانە لەھەموو بۆنەكانا، بەتايبەتى لەكاتى سەراودا، بەرائەتيان لى بكرئى و لەعنەت و نەفرەتيان لى بكرئى، لەعنەت لەمانە و لەوانەى كە ئەمانە بە غاصيب دانانين و بەجىنشيني پىغەمبەريان دانەنين باشتري خاوپەرستىيە!!).

۱۱- وەك ئەنجامى بۆ ئەم خالانەى سەرەوہ، بەتايبەتى خالى (۱۰) دىيەم، ھەركەسى لايەنگىرى ئەبوبەكر و عومەرو عوسمان و موعاويە و عائىشە بى و بەكافرو ھەلگەراوہ لە ئىسلاميان دانەنى، ئەويش وەك ئەوان ناصيبى و بىباومرو زمندىقە، بەتايبەتى كاتى كە ئەم مەزھەبە موبارەكەى شيعەى پى بگا و ھەبوولى نەكا، كە لەبارترین ناوى گونجاو لەگەل ناومرۆكەكەيدا، ئەومىيە

ناوبنرئ بھمھزھبئ لھعنھتنامھ!! چونکھ لھقورئانا لھعنھت لھ ھھرکھسو
تاقمھئ کرابئ، تۆمھتی نیفاقو کوفرو زولم و خیانت و تاوان لھ ھھرکھسئ
درابئ، شیعھ ئھو لھعنھت و تۆمھتھ دھېرن بھسمر سھحابھکانئ پئغھمبھردا،
بھسمرؤکایھتی خولھفای راشیدین و ھاوسھرمھکانئ پئغھمبھر!! دیارھ کھ بھپئئ
ئھم خالھ، زۆرپنھئ موسولمانان، بھتایبھتی ئھھلی سوننھت و جھماعھت،
لھسھرمھتای ئیسلامھوھ ھھتا ئیستا، لھ ئیستاشھوھ ھھتا رۆزئ قیامھت، ھھموو
زھندیقو بیباومېرن و نھواصیبئ ئھھلی بھیتن، لھبھرئھوھ شایانئ ئاگرئ دۆزھخی
ئیجگارین و لھھوکمئ مورتھددان، تھنانھت لھ ئھھلی نیممھیش خراپترن و ئھو
مافھئ بۆ ئھھلی نیممھ ھھپھ بۆ ئھوان نییھ!!

بھم قسھیھبئ لھسھددا نھوودو پئنجئ موسولمانان موسولمان نین،
بھتایبھتی زانا گھورمھکانیان، وھک ئھبو حھنیفھو بوخاری و موھدھدیتو
موفھسسیرھ گھورمھکان و ئیبنو تھیمییھو لایھنگیرانئ، چونکھ ئھمانھ کھتمئ
حھقئ عھلییان کردوھ، بھتایبھتی ئھبو حھنیفھو ئیبنو تھیمییھ بھ
گھورمھترین ناصیبئ دادمھنئ!! ھھروا صھلاھھددینئ ئھییوبئ بھدوژمنئ
ژمارمھیکئ خویان دائھنئ!!

مھبھستی دووھم لھم فھرموودمھ ئھمھیھ: دووپاتکردنھوھئ مھبھستی
یھکھمھ: کھ دانانئ سھرؤکی دھولھتی ئیسلام، لھپاش مھرگی موھمھمھد
بھوھحئ و تھوصییھ نییھ، بھلکھو بھراوئزو شووراو پھیمان و بھیھعت دادمھنئ،
چونکھ ئھو سھردھمھ بھسھردھچئ، کھ پئغھمبھر لھدوا پئغھمبھربیت، وھک
کاتئ جوولھکھکان!!

لھراستیدا من بھش بھحالی خۆم، کاتئ شارمزاییھکی باشم پھیداکرد،
لھرئگھئ سھرچاھھکانئ ئھھلی سوننھو جھماعھتھوھ، بھگیان و بھدل ئھشقی

دینی موحەممەدو ئەھلو بەیتی موحەممەدو ھاوئەلەکانی موحەممەد بووم،
جاری وادەبوو، گیان و ھەستم دەفەری بۆ ناو کۆر و کۆمەل و گوزمرانیان، بەچاوی
رووح سەرمەنجی خەبات و تیکۆشانی ئەوانم دەداو لەمزگەوتا لەگەڵیان بووم
کەچۆن ریزەکانیان لەپەری بۆلە فریشتەیان دەکرد، لەپشت پێغەمبەرەو،
لەھەموو مەلەبەندە کانیان لەگەڵیان بووم کە چۆن خۆشەویستی و فیداکاریی و
رێزیان بۆ پێغەمبەر و کەسوکاری پێغەمبەر و دینی پێغەمبەر ھەبوو، کەچۆن
ھاوسەرمەکانی پێغەمبەر بەرۆح و بەسەر و بەمال و بەکەسوکار، رەزابوونی
پێغەمبەریان مسۆگەر دەکرد، بەلام کاتێ لیکۆلینەو مەھکی قوولم بۆ بۆچوون و
مەزھەبی شیعەکان کرد تووشی خورپە بووم، چۆن نا؟ ئەوێ کەمن بە
کۆمەلگای بەختەو مەریم دەزانێ، بەقسەئێ ئەم سەرلێشیواوانەبێ، کۆمەلگایەکی
خۆ خۆری پیلانگێر بوون، تەنانەت پێغەمبەر خۆشی زۆر ھاشیل بوو و ھیچی
بۆ نەکراو، چونکە خەلکەکەئێ کە لەسەردەمی خۆیدا شوێنی کەوتوون، لەپاش
خۆی یەکسەر دینەکەئێ ئەویان تەحریف کردووە، چونکە لەدەو و باومریان پێی
نەبوو، لەپاش مەرگی خۆی یەکسەر پاشگەزیوونەتەووە دوژمنایەتی وەمسی و
کەسوکارمەکی ئەویان کردووە، لە ئەبوەکرەو بیگرە، ھەتا ئیستایش و
دواتریش!!

دەلێن: زانایەکی گەورە سوننی، لەنەجەف دەچێ بۆلای ئاخوونێکی
مەرجەعی شیعە، دەبینێ کۆمەلێ فەقی و شاگردی زۆری لەدەورە. مەلا
سونیەکە پێی دەلێ: ئەمانە لەپاش جەنابیش تەھر پەیرەوی تۆ دێکەن و تۆ
بەمەرجەعی خۆیان دەزانن؟ مەلا شیعەکە دەلێ: بەلێ، مەلا سوننیەکە
پێدەکەنێ، دەلێ: بۆچی پێدەکەنێ؟ دەلێ: چ ئەجەب سەحابەکانی پێغەمبەر

هه مووی لیئ هه لگه پراونه ته وه، که چی فه قیکانی تۆ په پیره ویت ده کهن، دیاره یا تۆ باشتی له پیغه مبهه، یا فه قیکانت باشتن له سه حابه کان!!.

ته نانهت پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) خوشی له سهه ده می خویدا، له نه ته وه که ی تر ساوه و زورشتی روون نه کردۆ ته وه و مه رای ی بۆ نه بوبه کړو عوممه و عانیشه و کهسانی تر کردوو و به دزییه وه باسی نیامهت و و یصایه تی بۆ بازئ کهس کردوو، هه تا له پاش خوئی ئه وان به و نه مرکه هه ئس!

بگره هه له سهه مه رگی پیغه مبهه دا، ئۆمه ته که ی به سه ره و کایه تی نه بوبه کړو عومه، پیلانیان له ئایینی ئیسلام کردوو، له و پیلانه یشه سهرکه و توو بوون و دینیان گۆزیوه و فه شه لیان به وه صیه مه نصوو به که ی پیغه مبهه هیناوه، که پیغه مبهه به فه رمانی خودا دایناوه، که عه لییه، واته: نه بوبه کړو عومه گۆلیان له خودایش کردوو، په نا به خوا له هه له ی و، له ته فه سیری شوبه ره و سه رچا وه کانی تری شیهه دا ده ئی: (له حه جی مالا واییدا، خودا فه رمانی به پیغه مبهه کرد، که ویلایهت و نیامهت و و یصایه تی عه لی رایبگه یه نی، به لام پیغه مبهه له ترسی نه بوبه کړو عومه و سه حابه کان نه یو ئیرا، رایبگه یه نی، هه تا خودا بهم نایه ته هه ره شه ی لی کردو دنیای کرد که نه ترسی له کوشتن.

{يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ - المائدة - ۶۷/۵}. ئه و جا نه ویش له غه دیرخوم نیعلانی و یصایه تی عه لی کردو نایه تی: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ} هات بهم بۆ نه میه وه!!

سویحانه ئلا له م بئ ریزییه به پیغه مبهه و هاوه لانی و هاوسه رانی، ئه وه تا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) له پاش مه رگیشی، له گۆره پیرۆزه که شهیدا، له ده ست مورته ددان و زه ندیقه کانی هاوه لانی رزگاری نه بوبه و،

ئەمەتتا لەگۆریشدا ھاودەم ھاوړنى ئەبوبەكرو عومەر، كە شیعەكان پێیان دەلێن: صەنەمەى قورمیش و شەيخەى نار!!

من بۆ خودا عەرزى ئازیزانى خۆم دىكەم:

(با وادابنێن كەئێمە موسولمان نین و بەلام ویزدانى خۆمان دىكەین بە فەرمانرەواو حەكەم، سەبارەت بە عەقیدەى سوننىيەكان و شیعەكان، لەبارەى پێغەمبەر و ھاوولان و ھاوسەران و ئەهلى بەیتییەو: جا توخودا پێغەمبەرئى كە ئەومەندە رێزو قەدرى نەبێ لەلای خودا، كە لەگۆرمەكەیدا، ھاودەمى دوو فیرەوونى ئومەتەكەى بێ، وە دوازە وەسى و نیمامەكانیش لەژيانى خۆیاندا بەمەیان زانیبێ و تەحەممولی ئەومیان كەردبێ و چاومروانى ئەو بووبن كە نیمامى موسەردەب لەسەردابە بۆر دەرچێ و بچێ لاشەى ئەبوبەكرو عومەر لە گۆرمەكانیان دەرپهێنێ و بێ ریزییان پێ بكاو لەسەر دارو درەخت بیان سووتێنێ! پێغەمبەرئى كە خیزان و ئومەتەكەى و خەزوورو زاواكانى و ھاوسەرمەكانى و زۆرینەى ھاوول و فەرماندە سەربازیەكانى و ھۆزەكەى خۆى بەتایبەتى كە قورمیش، پێغەمبەرئى كە ئەمانە ھەموو لەگەڵیا ناپاكبن و بەردەوام خەرىكى پیلان بووبن لێ و خۆى و ئەھلوبەیت و خەزمەكانى، لەژیان و مردنیان، بەدەست ئومەت و ژنەكانیەو، داماوو كەساس بن، ئایا شتىوا ھۆشى ساغ قەبوولى دىكا، یا دوژمن بەدوژمنى دىكا؟).

وێكى تریش: (ئەم ھەمەكە جەمێن و نەفرەت و لەعنەتە لەو خەلكە مردوو و جى سوودیكى ھەيە، گریمان ئەو خەلكەى شیعەكان شەوو رۆژ لەباتى زیكرو صەلاوات، نەفرەت و لەعنەت لەو مردووانە دىكەن، گریمان ئەو خەلكە گوناھباریش بن، تازە ئەوانە چوونەتەو دىوانى خودا، خودا خۆى دىزانى شایانى جین، ئیتر ئێمە ئەگەر یەك تۆسقال دلسۆزیمان بۆ خواو پێغەمبەرى

خواو ئايىنى خۆمان ھەبى، ئىتر لەپاي چى ريزى موسولمانان دوولەت بکەين؟
 يان تانە لە ھاوسەرمەکانى پيغەمبەر بدمين و ئابرووى پيغەمبەرى پى ببهين؟
 سویندم بەخودای تاک و تەنیا، کە ئەو ھەمکە جنيۆەى شيعەکان دهبينم،
 کەدميدەن بەئەھلى سەقيفەو بە پيشينانى ئەم گەلى ئيسلامە، لەموھاجيرين و
 ئەنصارو لە ئەھلى بەدرو لە ئەھلى ئوحدو لە عەشەرەى موبەششەرەو
 خولەفای راشيدين و ئەصحابى شەجەرەتولريضان و ھاوسەرمەکانى پيغەمبەر و
 ئەھلى مەککەو مەدينەو ھۆزى قورميش و ھەموو ھاوئل و سەحابەکانى
 پيغەمبەر و لەسەددا نەمودو پينجى تابيعين و خەلکى شام بەگشتى و سەرجمى
 زانايان و پياوچاکانى نەتەوہى ئيسلام، لەسەرمتاوہ ھەتا ئەمرۆ، سویندم بەخودا
 کەئەم حالە دهبينم، واهەست دەکەم کە کوئە وەمبابى دەدا بە خۆشەويستەين
 کەسمەوہو لەبەرچاوم جەستەى پارچە پارچە دەبى!! جا نایا ئەم جۆرە قسەو
 تانەو تەشەرانە، ھەمووى دغەزو کينەو کۆنە قينى پەنگەوہ خواردو و نييە، لە
 پيغەمبەرەکو پەيامەکەى و نەتەوہکەى و دینەکەى؟ نایا دین بەجنيۆو لەعنەت
 دادەمەزرى، يا سەردەمگەوى، يا بەحیکمەت و مەوعىظەى حەسەنە؟ يا مەبەستى
 تری شاراوہ ھەيە لەم شەرە جنيۆمدا؟

ئەوہى کە لەبەرچاوە شيعە بەناوى دۆستییەوہ، حەيای موحەممەدو
 دینەکەى و ئوممەتەکەى و ھاوسەرمەکانیان بردووە، لەم رووہو گاورو جولەکەيش
 شتى وایان نەکردووە! خودا پەنامان بدا لەکفرى وا، سویندم بەخودا،
 نایەتەکانى قورئان، فەرموودەکانى پيغەمبەر، شيعە ھەموویان کردووە بە
 گائەجارو شەرە گەرەك، يا شانامەى عەلین، يا لەعنەتنامەى ئەبوبەکر و
 عومەرن، دەرزی زەھريان لیداوون و لەکاریان خستوون، ئەو نایەت و فەرموودانەى
 کە بەراشکاوى باسى فەزلى سەحابە دەکەن، يا بەرائەتى عائیشە دەکەن، يا

پایه‌ی دایکی برواداران، بۆ هاوسهرمکانی پیغه‌مبهر ده‌چه‌سپینن، هه‌موویان به‌قسه‌ی بۆ سه‌روبه‌ری ناخون و ماخون، ته‌حریر ده‌که‌ن و له‌ مه‌دحه‌وه‌ ده‌یکه‌ن به‌زده‌و له‌زده‌وه‌ ده‌یکه‌ن به‌ مه‌دح، بۆ نه‌مونه: به‌کۆی ده‌نگ، له‌سه‌فه‌ری کۆچا، نه‌بویه‌گر له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا بووه، شیهه‌ ناوا نه‌م نایه‌ته‌ ته‌حریر ده‌که‌ن، که‌ ده‌چه‌سپینن نه‌بویه‌گر صاحیبه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌و مه‌عییه‌تی خودا له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌گر دا بووه‌و نه‌وه‌ بووه‌ به‌هۆی پاراستنیان له‌کافره‌کان، شیهه‌ ده‌لێن:

(إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ) وَلَا مَدْحَ فِيهِ. أَيِ لِأَبِي بَكْرٍ. إِذْ قَدْ يَصْحَبُ الْمُؤْمِنَ الْكَافِرُ!! (لَا تَخْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) أَيِ عَالَمِ بَنَاءٍ، يَعْنِي إِنَّ الْمَعِيَّةَ مَعِيَّةُ الْعِلْمِ لَا مَعِيَّةُ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَةِ (تفسير شبر - سورة التوبة - ٤٠/٩).

سه‌رنج بده‌ن: فه‌زل و ره‌حه‌ته‌ی خودا له‌ پیغه‌مبه‌ریش نه‌فی ده‌که‌ن هه‌تا نه‌بویه‌گر به‌ر نه‌که‌وی!!

ئهو نایه‌تانه‌ی که‌ له‌سوورمه‌تی نووردا، به‌ ئیتتیفاق بۆ ته‌به‌ریئه‌ی هه‌زرمه‌تی عانیشه‌ هاتوون، شیهه‌ ده‌لێن: (بۆ ته‌به‌ریئه‌ی ماریه‌ی قیبطیه‌یه‌ هاتوون، که‌ عانیشه‌ بوختیانی ئه‌وه‌ی بۆکردووه‌، که‌ ئیبراهیم له‌ پیغه‌مبه‌ر نییه‌و له‌جریحی قیبطیه‌یه‌!!). (ته‌فسیری شوبه‌هر - سوورمه‌تی نوور نایه‌ته‌ی یازده‌).

له‌هه‌مووی سه‌یرتر، به‌راز، سه‌گ، جووله‌که‌، گاور، مه‌ل، له‌ ئاسمانیشه‌وه‌ به‌لای، یا به‌سه‌ر فه‌بره‌ درۆینه‌که‌ی حوسه‌یندا به‌روا، پاك ده‌بیته‌وه‌و ده‌چیه‌ به‌هه‌شت، به‌لام نه‌بویه‌گرو عومه‌ر هه‌زار ساڵ زیاتره‌ هاوسیه‌ی پیغه‌مبه‌رن له‌گۆردا، که‌چی رۆژ به‌رۆژ پیستر ده‌بن!!

شیهه‌ به‌ناشکرا ده‌لێن: (هه‌رمیش به‌سه‌رۆکایه‌تی ئه‌بو سوفیان و چه‌ن که‌سه‌ی تر، له‌سه‌رمتاوه‌ هه‌تا کۆتا هه‌ر خه‌ریکی پیلان کردنبوون، له‌ موحه‌ممهدو

دینه‌که‌ی، تهنانت ژنه‌کانیشی له‌ژیانی خۆیداو له‌پاش ژیانی خۆشی ههر
خهریکی پیلانکردن بوون لیو له‌دله‌وه باومریان پیی نه‌بووهو (الطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ) نه‌بوونو به‌لکوو (الْحَيَّاتُ لِلطَّيِّبِينَ) بوون!

خوانه‌خواست، نه‌گهر دیدو بیرو باومری گهنده‌لی شیعە راست بیو درۆی
په‌تی نه‌بیو، دووربا نیسلام نه‌ومبی که شیعە دمیلین و واتای زۆر له‌ نایه‌ت و
فهرموودمگان نه‌ومبی که شیعە دمیلین نه‌وا:

- ۱- قورئان شانامه‌ی عه‌لییه‌و سوننه‌ت له‌عنه‌ت نامه‌یه‌ له‌ دوژمنانی
حوسه‌ین که بریتین له‌زۆرینه‌ی سه‌حابه‌کان و سوننیه‌کان به‌گشتی!
- ۲- پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بی) پێغه‌مبه‌ری بنه‌ماله‌یه‌و
(رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) نه‌بووه‌و نه‌ویش وه‌ک هه‌موو سه‌روک خیل و ناغاو
دمسته‌لاتداری و پادشایه‌کی تر، ههر خهریکی نه‌وه‌ بووه، که دمسته‌لات و
فهرمانداری، ویرانی بیو ته‌رخان بی بۆ که‌سوکارمه‌کی خۆی و بۆ بنه‌ماله‌که‌ی،
هه‌مووکات بنه‌ماله‌که‌ی ناغاو دمرمه‌گ بن و نه‌و خه‌لکه‌ی تر، هه‌موو مسکین و
نۆکه‌رو خزمه‌تکارو کارمه‌ری نه‌وان بن و پینج یه‌کی سه‌رحه‌می مالی خۆیان
بدن به‌ که‌سوکارمه‌کی به‌ناوی خومه‌سه‌وه!!

به‌قه‌سه‌ی نه‌م سه‌ر لیشی‌واوانه‌بی، که‌سوکارمه‌کیشی بوون به‌ (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ).
چونکه‌ نه‌ومتانی، به‌هۆی باومر نه‌بوون به‌ ویلايه‌ت و ویصایه‌ت و نیمامه‌تی
نه‌وانه‌وه، له‌سه‌ددا نه‌ومدو پینجی گه‌لی نیسلام، دادنه‌ری بنه‌ه‌واصیب و
هه‌لگه‌پراوه‌ له‌نایین، که نه‌م نه‌ه‌واصیب و موناویانه، زیاتر له‌ ملیارو چاره‌مکی
موسولمان دمبن و زیاتر له‌په‌نجاو پینج دمه‌لته‌ دمبن، به‌قه‌سه‌ی مه‌راجیع و کتیه‌به
گه‌ورمه‌کانی شیعە بی، نه‌مانه‌ هه‌موو دادنه‌ری به‌ نه‌ه‌واصیب و به‌ مونکری
ویلايه‌تی عه‌لی و نه‌وه‌ی عه‌لی و ناحه‌زانی ئالوبه‌یت و لایه‌نگیرانی جینشینه

زموڼکېرو مورتېدو له دین هه لگه پراوېکانن، که نه بوبه کړو عومېرو عوسمان و موغاوییه و نه وانی ترن، هه روا لایه نگرانی عانیسه و حه فسه و نومو حه بیبه ن که هاوسه ری پیغه مېر بوون و دوژمنی عه لی و فاتیمه و خه دیجه بوون، سهرېری هه موو شتی، نه م زوړینه یه، به هو ی نه ووه، که به بی جیاوازی هاوه لانی پیغه مېر یان هه موو وهک یهک خو ش دمو ی و باومړیان به نیمامه تی دواژه نیمامه که نییه، به لکوو ماده م باومړیان به نیمامه تی نه وان نییه، واتای وایه که دوژمنانی نه وان یان خو ش دمو ی، له بهر نه ووه هه موویان له حوکمی بی باومړدان و شایانی ناگری دوژه خی هه تا هه تایین و خو زگه یان به گاورو جووله که یه!!

۲- به قسه ی نه م دغمز له دلانه بی، جه ماومری صه حابه کانی پیغه مېر، وهک نه و و مصفه نین، که قورن ان بو یان دم کاو شایانی نه و موژدانه نین، که قورن ان پیانی داوه، به لکوو له ری کخراو م کانی مافیا و فاشیست دم که ن!!

۴- له هه مووی سهر تر، نه م هه موو غه زموات و فوتوحاتی نیسلا مییه، که له سر دمستی سه حابه و تابعین و نه هلی سونه و جه ماعه تدا، نه نجام دروان که به هه زاران شه هیدو قوربانی له پینا ویدا دراوه، هیچی شایانی باس و یادگر دنه ووه ری زو رحمت نین و به لکوو هه ندیکیان له جوړی فمتح نه بوون و به لکوو داگیر کردن و به کو یله کردنی گه لان بوون!! سبحانه الله! یهک بست له خاکی نیسلا م هه تا نیستا به دمستی شیعه فمتح نه کراوه، وه له لای شیعه، شتی نییه، به ناوی (فضائل الصحابة) جگه له حوسمین و ژمار میه کی که می تر، نه و هه موو شه هیدانه، نه و گشته قوربانی و فیدا کاریه، نه و هه موو فتوحاته پیروژه هیچی نرخ ی بزو و تنه و مکه ی حوسمین نییه، که بزو و تنه و میه کی ژیر که و تنو و بووه هه له میه کی که ورمی میژووی بووه، جیهاتی نیسلا می هه تا روژی قیامت لمت لمت کردووه!!

{وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ}

– النور – ۱۶/۲۴.

دوا و ته لهم بابه ته :

۱- ئيمى ئههلى سوننهت و جهماعهت، كهس لهئههلى قبيله، بهكافر دانانيين، نهوهى بهزمان بلئ: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ} و بهدل باومرى پئى ههبي، موسولمانه و براى ئايينى ئيمهيه و له ئههلى نهجاته و ئيمه لهلايهنى خوئمانه وه هيچ كئشهيه كمان لهگهئيدا نيهه و، نهگهر خوئ كئشهيهكى ناههقى لهگهئ سهحابه و خولهفای راشيدين و هاوسهرمكاني پئغه مبهرو تيكرای موسولمانان ههبي، نهوه حيساب و كيتاب و ليپرسينه وهى لهسهر خودای كه ورميه، ههروهها نهگهر زياد مړهوى و خوارو خيچى له عهقيده و بيرو باومريدا ههبي، نهوه خوئ و خواى خوئ، كورت و بوخت: (سهر و سامان و نامووسى نهوهى خوئ به ئههلى قبيله بزاني، لهلاى ئيمى ئههلى سوننهت و جهماعهت، پاريزراوه و لهم لايه نهوه جياوازي نيهه لهبهينى سوننى و شيعه و موخته زيله و كاكهينى و لايه نه ئيسلاميه كاني تر د!!!).

خوزگه م هه موو لايه كاني تريش لهم رووه وه بيرو باومريان وهك ئيمه وابوو ايه و ريگه يان بو پئكه وه سازان و پئكه وه زيانئيكى موسولمانانه خوئ بگردايه و، به درؤ به ناوى خوئ شهويستى ئههلى بهيته وه، بو بهرزه و مندى تهسكى خوئيان، ئاگرى دوو بهرمكيان خوئ نه گردايه وهك مهلاكاني شيعه وادمكه ن.

۲- لهراستيدا زؤرينه ي عهوام و رمشه خهك، لههه موو تاقم و لايه نه كاني موسولمانان، وهك سوننى و شيعى و زميدى و ... تاد، ئهم جوړه شيكر دنه وهى كولك و مووه نازان و زؤرينه ي ئهم بيرو باومرانه قسه ي كتيب ه سهرچاوهكان و

مەراجىيە ئايىنىيەكان و مەزاهىبەكانە، بەلام ئەمىرۇ بەتايىبەتى بازارگانىيەكى گەورە، لەمەيدانى سىياسەتدا بە مەزەبەكانەوۈ دەكرى، بەتايىبەتى تر، كەمتەرخەمى سوننىيەكان، رىگەو مەوداى بۇ ھەلمەت و ھىرش و بزوتنەوۈى بەشىيەكردن خۇش كىردوۈ!! لەبارتىن چەك بەدەستى شىيەوۈ، بۇ بلاوكردنەوۈى شىيەيتى لەناو لاوان دا اباحيەتى جىنسىيە بەناۋى مۆتەوۈ!!.

۳- پەپرەۋى مەزەبى جەغفەرى صادىق، لەفەقەدا، بەمەرجى لە سنوورى ئىجمامى زانايانى ئىسلام دىرنەچى، كارى رەوايە و ئەوۋىش ھىچ كىشەيى بۇ گەلى ئىسلام دروست ناكە، ھەروەك چۆن پەپرەۋى ھەنەفى و ئىمامەكانى تر ھىچ كىشەيەك بۇ كەسى دروست ناكەن، چۈنكە شتى وا ھەنگاۋىكى گەورمىيە بۇ يەكترى قەبوۋلكردن!

روونكردنەوۈ:

منافقە نوپكان:

جىگەى داخە، لەم رۆزگارمدا، لەھەموو لايەكەوۈ، جىھانى ئىسلام كەوتۆتە بەر ھەلمەت و ھەۋىلى سوپاى كوفرو ناپاكان و دوو رووان، ومكى تىرىش كۆمەلە دىغەز لەدل و بەناو موسولمانەكان، بەدرۆۋ بۇ چاۋبەست و چەۋاشەكارى، خۇشەۋىستى و حوببى ئەھل و بەيتيان كىردوۈ بەدەمامك و روو پۇشو، وەك دىۋجامە، لەپەنا ئەم بىيانوۈە درۆينەداو، بەناۋى خۇشەۋىستى و لەسەر كىردنەوۈى كەسوكارى پىغەمبەرەوۈ، ھىرشى بىشەرمانە دىبەنە سەر ھەرمەكانى پىغەمبەر و سەرچەمى ھاۋەلەكانى و ھەياو ناموۋسى خودى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) زەدەدارو لەكەدار دىكەن و تۆمەتى داۋىنپىسى و بىنابروۋى دىدەن لە ھاۋسەرەكانى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى

لهسر بڼو او جمنو له عنيت به ئاشکرا دمدن و دمکن له جينشینه به پر زمکانی
پنځه مېرو دميکن به شريت و نه واريو سځ دځو به هه موو ولائدا بلاوی
دمکنه وه.

ئەمانەتەن بەجاي خۆمان دى، گە ئاخونى شىۋە مالووم لەسەر كەنالە ئاسمانىيەكان، بەوپەرى بى شەرمى و دىغەز لەدلىيەو، جەمىن بەدايىكى موسولمانان عانىشەى ھاوسەرى پىغەمبەر و بە ئەبۇبەكر و بە عومەر و جەفە و بە ئوم جەببە و بە سەرجەمى سەحابەكانى پىغەمبەر دەمدن و ھىرش دەبەنە سەر رەمز و ھىماكانى تىرى ئىسلام، تەنانت قورئانى پىرۋىزىش لەشەرى ئەم ئاخونانە رزگارى نەبوو، بەراستى ئەمانە، بەشەيتانانە:

۱- ئالبوھیتیان کردووہ بہ مہقاشو بہ ماشہ بۆ تانہو تەشەر لەھاوہلان و بہ پاچو بیل، بۆ رووخاندنی ئایینی محمدو ئایینی پیروزی ئیسلامیان لە رمگو ریشہ پی دەرمدھینن و بوون بہ کوتەکی دہستی دوژمن، لە جوولەکەو لە گاور، تەنانەت گاورو جوولەکەکانیش لەکاتی ھێرشدا بۆسەر ئیسلام، ھەمان تانہو تەشەری ئەم ناخونانہ بەکارمدھینن و بەبێ زیادو کەم دووبارە دہکەنەوہ.

۲- نېمه بهرپاستی موسولمانین و تمنا له بهرنه وه نوورو رووناکی ئیسلامان
 قه بوولگړدووه، که بیت به چرای روشنی دین و دنیا مان و هیچی تر، وه خودا
 حه زکا هر وایش دمبی، له م خال وه باو پرمان به هه موو فهرمووده و
 فهرمایسته گانی خودا و پیغه مبهری خودا هه یه و له سر فهرمایشت و فهرمووده ی
 ئه وان، خیزان و که سوکارو ئه هلو به یتی پیغه مبهرمان خوش دموی و، عه لی و
 فاطیمه و حه سهن و حوسه ین و نه وه و ده چی پرؤزی ئه وانمان له نووری چاوی
 خو مان خوشتر دموی و ئومیدی گه وره ی دین و دنیا مان، له یاش خودا و

بېغەمبەرو قورئانى پىرۆز، حوببو خوشەويستى ئەوانە! وە رۆزى جەندىن
جار لەناو نوپۆرو غەيرى نوپۆردا دروودو سلاويان بۆ دىنييرىن.

بەلام لەبەر رووناكى ئەم شيعره عەرزتان دەكەم:

پىرسىيارى كورت كورت، وەللىسى ورد ورد

زاخاوسى مېشكېن، بۆ خوینەرسى كورد:

دەبى بۆچى يەككى وەكوو ئەقەمى كورپى حابىس، كە خۆى و دەكورى،
لەشەرى يەرمووكدە، لەسەردەمى عومەرى كورپى خەطابدا، لە ولاتى شام،
لەپىناوى بەرگى لە نوورى ئىسلام جەنگيون و ھەوليان داوہ بۆ فەتھى شام و لە
نەبەردىكى خويناويدا لەگەل سوپاى روومدا، شەھىد بووبىن، دەبى بۆچى ئەمانە
مورتەددو مەلەوون بن، چونكە عومەريان بە خەلىفەى خويان زانىوہ، بەلام
ئىمامى حوسەين، كە لەشەرى برا كۆژىدا كۆژراوہ وەبەھۆى ئەوموہ خەلكىكى
زۆر لە موسولمانان، بە بەلاش و لە پىناوى ھىچدا كۆژراون دەبى بۆ حوسەين
شەھىدبى و خوینەكەى بىى بەخوینى سياومىش و تا رۆزى قىامەت
نەكۆژتەوہ و رۆزانە، لىرە و لەوئ، لەسەر ئەو موسولمانان يەكترى بكۆژن و
كەسانى بازىرگانى بەخوینەكەىوہ بكەن و وەك بايەقوژ ھەر بلّىن: ئادەى تۆلەى
حوسەين بىستىن! دەبى بۆچى ئەم ھەموو سەحابە و تابىعين و موسولمانانەى كە
لەسەردەمى ئەبوبەكرى سەدىقەوہ، ھەتا كۆتايى خەلافەى ئىسلامى، كە ئەم
ھەمكە فتوحاتانەيان كىردوہ و نوورى ئىسلاميان بەجىھانا پەخشەوہ كىردوہ،
ھەموو مورتەددو پاشگەزو منافق و دوو رووبىن، چونكە لەعنەت و نەفرەتيان لە
ئەبوبەكر و عومەرو عائىشە و ھەفصە و ئوم حەبىبە و مواعىيە نەكىردوہ!

ئەمانە كە دوورگەى عەرمبو شامو مىصرو سى بەشى ئەفرىقاو عىراقو ئىرانو هىندو سىندو نىوہى ئاسىاو بەشى لە ئەورووپايان بەنوورى قورئانو بە نوورى ئىسلام درەخشانكردو گردىانن بە ئىسلامو ھەتا ئىستائىش بەھۆى كۆششى ئەوانەوہ لە سەراسەرى جىھاندا، زىاتر لە مليارو نىوئ موسولمانو زىاتر لە پەنجاو چوار دھولەتى ئىسلام ھەمە، ئەمانە ھەموو مورتەددو پاشگەزو جەھەننەمى بن، بەلام عەلىو منالى عەلىو ئەوانەى كە عەلىو منالى عەلىيان كەردوہ بە بيانوو، كە يەك سانتىميان نەخستۆتە سەر خاكى ئىسلامو يەك شەھىدى بەرەى شەرى كوفريان نىيەو ھەر خەرىكى شەرى برا كوژى بن، ئەمانە ھەموو شەھىدبنو بەھەشتى بن؟!

بۆچى ئەمە ھەرقەلىيەتە، يا عەدالەتو نوبوومتە؟ بەراستى ئەمە مەنطىقىكى لارو خوارمو پىلانكى شەيتانانەى ئاشكراو ديارە، نەخوا، نە پىغەمبەر، نە عەلى پىي رازىيە!

بۆ بەراورد لەگەڵ ئەم بەچكە شەيتانانەى كە تانەو تەشەر لە ھەرمەكانو لە مامەكانو لە خەزوورمگانو لە سەحابەكانو لە جىنشىنەكانى پىغەمبەر دەمدنو قورئانەكەى بەدەسكارىكراو دىزانو سوننەتە راستو دروستەكەى بەدرۆى ئەبو ھورمىرەو عائىشە دادەنن، ئەم نمونەيە تۆمار دەكەين:

سەيگولئ ھەبوو زۆر بەدين بوو، لەسەيدەكانى خاوى و قانزانقاىە بوو، لە گەرمكى چوارباخ دادەنىشت لە سلیمانى، بەزۆرى لە مزگەوتى قەرە چىوار لە گەرمكى چوارباخ نوێژى دەکرد، ھەرچى لەگەنم پەيدا دەبى نەيدەخوارد، گوايە باوہ ھەواو داىە ھەوا لەسەر خواردنى گەنم لە بەھەشت دەرکراون، ئەم سەيگولە (رەحمەتى خودای ئى بن) رەفتارىكى زۆر سەپرى ھەبوو، ھەر مەلایەك

لەبەر نوێژیدا، سوورمەتی (تَبَّتْ يَدَا) ی بخویندایە، یەكسەر نوێژمكەى دەپیری و دەچوو لەولاو نوێژمكەى خۆى دەکرد، ئیتر قەت جەماعەتى لەپشتى ئەو مەلایەوه نەدەکرد، دەمیگوت: مەلا! چۆن شەرم لەخواو لە پیغەمبەرى خوا ناكەى، دەچی لەناو خەلكى عەوامدا، خراپیی ئەبو لەهەب باس دەكەیت، كە مامەى پیغەمبەرە، نازانى هەر قەسەیی شوینی خۆى هەیه؟

جا برا سویندم بە خودای گەورە، ئەم سەیگونە، گەلێ گەلێ لەم هەمكە ناخونەى كە لەسەر جویندان بە نامووسى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) سوورن و بەردەوام ناگری شەرى براكوژی لەناو موسوڵمانان، بەناوى لەسەر كردنەوى عەلى و فاطیمە و حەسەن و حوسەین و ئەهلۆبەیتەوه، بەردەوام بەم بیانوو درۆیهوه، ناگری شەرى براكوژی هەل دەگیرسێنن و خۆش دەكەن!

من ئەم پرسیارە لە هەموو خاوەن وێژدانى، خاوەن هۆش و گوشتى، بەبى لایەنانه دەكەم: دەبى بۆچى، ئەم مەراجیعانە كە خۆیان بە نوینەرى راستەقینەى ئەهلۆ بەیت دەزانن و بەس، داخ لەدلانە و كوێرانە، بەهەموو هۆكارىكى راگەیاندن، شەوو رۆژ خەلك هاندەمدن لەسەر دزایەتى و كافر كردنى لەسەدا نەوهدو پینجى گەلى موحەممەد، بەتایبەتى هى خزمە نزیكەكانى و هاوسەرمكانى و هۆزمكەى كە هۆزى قورمیشە، گواپە ئەمانە پشتى عەلییان بەرداوه و پشتى دۆزمنانى ئەویان گرتوو!

ئەو هەموو فیداكارى و قوربانى و تىكۆشان و خەباتگێران و شەهیدانەى، كە كۆى سەرجهەمیان بە درێژایی میژوو لە نزیكەى یەك ملیار تى دەپەرى، ئەم هەموو خۆبەختكردن و خەباتگێران و شەهید بوونە، گشتى هیچ و پووچە و جیگەیان ناو ناگری سوورى دۆزەخە، گواپە ئەمانە تەبەرپرایان لە ئەبوبەكرو

عومەر نه کردووه، به لککو لایه نگرانی نهوانن، که منائیکیان بهناوی موحسینهوه
لهباری فاطیمه بردووه!! پهککو لهم حهلامهتهی؟

جا باشه توخوا، گریمان ئهم بوختانه راستیش بـۆ درۆی پهتی ناپاکان و
دوو رووان و ناحهزانی ئیسلامیش نهبی، ئهم ههموو بهچکه شیرو پالنهوان و
فیداکارانهی، که لهماوهی نزیکهی (۱۵۰۰) ههزارو پینج سهد سالد، جهنگیون و
دمستیان به قورگی شیردا کردووه و ئالای ئیسلامیان شهکاندووتهوه و زیاتر له
ملیاری شههیدیان، لهم ماومدا، لهم پیناومدا داوه، ئهم دهریایه له خوین و
فرمیسک، ئهم ههموو زامارو شههیدو کهم ئهندام و قور بهسهر و جهرگ
سووتوانه، بهههموویان ئهم سکه لهبارچووه درۆینهی فاطیمهیان تیادا نابـۆ؟!
باشه نهوا گریمان نهبویهکرو عومهریش تاوانبار بوون، ئهم خه لکهی تر بـۆ؟
بـۆچی نهو خه لکه شههیدو خهباتگیرانه، ههموو ئاو لهزامیان دئ، بهس منائی
عهلی خوین لهزامیان دئ!

خودا شایهته عهلی و فاطیمه خوشیان بهمه رازی نابن، بهلام چی دهلیی
بهکهسانی، به فیل و بهدرۆ و بهساخته ئالوبهیتیان کردووه، به کوتهک و به
نامراز بـۆ رووخانی نایینی موحهممه.

من بـۆخودا ئهم شایهتییه دهمدم، زیاتر له (۳۰) سیی سال لهناو جهعفریدا،
خۆم و ماڵ و منالم ژیاوم، دراوسـۆ و هاوهل و برادرم بوون، هیچ ههستمان بهوه
نه کردووه، که ئیمه دوو لایهنی جیاین، مهبهستم ئهمهیه: ئهم تـۆوی
دوژمنایهتی بلاوکردنهومیه، بهس لهژیر سهری میژمر بهسهرهکاندا ههیه و
بهس، جهماومرکه که له شیعو له سوننه وهک برا پیکهوه دمژین، نهگهر
دمستتیمردانی نهوان نهبی!

بەم بۆنەییەوه ئەم راستیە دمدركینم و تۆمار دمكەم: كه حیزبی بەعشی
درپنده، له سوپادا، به كوردو شیعه و شیوعییان دمتگوت: (الثَّلَاثِي الْخَبِيثُ) =
(سیلانە ی چەپەل!).

و مکی تریش كه بارودۆخەكه، له هه موو گۆشه كانیه وه دمهینمه بهرچاو،
ههق دزمانم كه ئەمانه وا خۆشی دنیا قووتی داو و وهك مهسیح دمفرموی: وا
كه یفیان به و مدی كه له لای سهروو و مه دانیشن و پێیان بگوتری ئایه توللا و شتی
واو وابوون به داوی شهیتانه وه (يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). وا له شهقامه
ریگهی نیسلام ته را بوون و دوور كه وتوونه ته وه و وا ئیباحه ی جینسی به ناوی
موتعه وه گردوونی به ته گه و به رانی ناو ران، به منی هه ژار وریا نا کرینه وه،
به لام وهك قورئان به دهق دمفرموی:

{وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا أَلَلَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ - الأعراف - ٧/١٦٤}.

له کو تادا به کو لی دل له خودا داوا دمكەم كه برا سوننییه كان و برا جه عفریه كان.
وهك برا له گه ل یه كتری بژین و خودا له شه ری ئازاوه گیران و ئەوانه ی كه
بازرگانی به خوینی هه ردو و لاوه دهكەن: بیانپاریزی و برایه تی و ته بایی و
هاوسه نگه ری، له ناو سه رجه می موسو لماناندا، دزی دو ژمنی نیسلام، به رده وام
بی. نامین.

با باسی موتعه و سیفه کردن، ته وا و كه ری ئەم باسه بی، هه تا شته كان وهك
خۆیان ببینین و به باشی ناگامان له و كۆمه له پیلانانه بی، كه له سه ر ئاستی
جیهانی له ئەهلی سوننهت و جه ماعت دمكری:

١- كردنی سیفه (موتعه) به تۆر و داو بو راوی لاوو كارمه ندان و
كار به دمهستان، به شیوه یه کی به ر به رە لا، كه هاكا، به م ناو مه وه به ی توله عفاف له

شاره‌گان بکړیته‌وه، وهک ئیستا به‌ناوی مه‌ساجو شتی واوه، جیگه بۆ داوینپیسی
ناماده‌کړاوه.

۲- سیغه کردن: واته: ماره برپنی کاتی، په ګیکه له باوو نه ریت و برپارمکانی سهرده می نه زانی، (نه فامی - جاهلیه). له سهرمتاوه نیسلام پټګه ی ئی نه دمگرت، به لّام له دواویډا، له کاتی نازاد کردنی مه ګهډا، پټغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) نادرستو قه دمغه ی کردن بڼ هه میښه و هه تا هه تاپه.

جا لەبەر ئەوەی کە ئەم بابەتە، کاریگەرییەکی زۆری ھەیە، لەزۆر روووە، لەسەر ئاستی ئایینی و کۆمەڵایەتی و نەتەواپەتی و رموشتی، ئەم روونکردنەوێیە لەکۆمەڵی سەرچاوەی فێقەیی و شەرعییەوێ تۆمار دەکەین لەسەرچاوەی متمانەداری لای سونییەکان و شیعەکان، تا رووی راستی دەریخات:

یه‌گه‌م: له‌لای سونیه‌کان، به‌تایبه‌تی له‌لای هه‌ر‌چوار مه‌زه‌به‌گه، که
 هه‌نه‌فی و شافیه‌ی و مالیه‌ی و هه‌روا له‌لای جه‌ماومری زانایانی
 نه‌ته‌ووی ئی‌سلام، سی‌غه‌کردنی ژن، ئی‌ستا نادرسته‌و نه‌نجامدانی داد‌من‌ری
 به‌تاوانی داو‌پن‌یسی و له‌ش‌ف‌ر‌ۆ‌شی و نه‌نجام‌ده‌ر سزا ده‌دری.

دووم: له‌لای شیعہی نیمامی، که گهورمترین کۆمه‌ئن له‌کۆمه‌لانی مه‌زه‌به‌کانی شیعہ، مۆتعه (واته: ژن سیغه‌کردن = ماره‌کردنی کاتی) دروسته، به‌لکوو وه‌ک ژن هینانی ئاسایی له‌هه‌ندی کاتا سوننه‌ته، یا پێویستو واجیبه.

سینیه: جوړی گریدانه که یو چوښتی ژن سیغه کړن، به تایبته ته له لای شیعته ښامی: که ښستا هه موو تاقمه کانی تری شیعته قووت داوه.

(بریتییە لە ڕێککەوتنی ژن و پیاوی لەناو خۆیاندا، کەموانعی نیکاح لەنیوانیاندا نەبێ، کە هاوسەری کاتی لەناو خۆیاندا ئەنجام بدەن، بەمەرجێ بۆ

ماومیهکی دیاری کراو بی، وهک مانگی، یان زیاتر، یا کهمتر، لهسهر نهندازمیئ
مال که بیاوکه بیدات بهژنهکه!).

چوارم: شایمت له ژن سیغه کردندا مهرج نییه، ههروا وهلی بو ژنی
رهسیدهی فامیده مهرج نییه، خوی دهنوانی سیغهکردنهکه نهنجام بداو قهبوولی
گری بهندهکه بکات. (رهسیده = البالغة العاقلة).
پینجهم: کاتی کاته دیاریکراوکه تهواو بوو، یان میردمهکه لهپیش تهواو
بوونی کاتهکهدا مرد، نهوا تهماشا دمهکین:

آ- نهگهر ژنهکه نائومید بوو لهسووری مانگانه، عوزری شهرعی بهسهر
چوو بوو، نهوه یهکسهر مارمهرین و سیغهکه تهواو دمبی و پیویستی بهحهیه و
عیدده و پاکبوونهوهی مندالدان نییه، واته: ژنی کهسیغه کردبی و لهبینویژی و
سووری مانگانه و مندالبوون نائومید بووبی، لهبهر تهمهن، نهوا بووی ههیه
دمست بهجیسیغه تر بکات، یا شوو بکا.

ب- نهگهر ژنهکه هیشتا سهرو عوزری دمشورد و نائومید نهبوو له
بینویژی ژنانه و سووری مانگانهی ههبوو، نهوه لهپاش تهواو بوونی کاتی دیاری
کراو، (استبراء الرحم) بکا، واته: تا دوو مانگ، بهمانگی ههیقی (قهمهری) نهشو
بکا، نهسیغه نهنجام بدا.

ج- نهگهر لهماوهی دیاری کراودا، میردمهکه مرد، واته: کابرای سیغهکار
مرد، نهوه دمبی ژنهکه چوار مانگو ده شهو ماتهم بگری و نهسیغه بکا و نه
شوو.

شهشهم: لهماوهی بهردموامی سیغهکردنهکهدا نهه بریارانه رهچاو
دمکرتین:

١- بیجگه لهو نهندازه پاره بریاردراوه، که ژنهکه لهپیاومکهی ومگرتووه:

آ- مارمیی تری ناگهوی.

ب- ژپوارو نهغهقهی لهسهر خوځهتی، لهسهر میږدمکهی نییه.

ج- نهگهر پهکټکیان مردن، میراتو کهلهپوور لهپهکټری ناگرن. تنهها نهومنده ههیه که ژنهکه دمبی ماته م بؤ میږدمکهی بگری.

دهوتهم: ههندی بریاری ههمیشهیی که بههوی ژن سیغهکردنهوه پهیدا دمبن، لهنیوانیاندا موصاهره دروست دمبی و شیر کاریگهری ههیه، لهسهر هم شیومه:

۱- واته: کچو دایک و نهک و وچهی میینهی ژنهکه و بنهچهی میینهی ژنهکه لههمردوو سهرموه، بؤ ههمیشهو ههتا ههتایه لهپاومکه نادروستو حهرام دمبن و دمبن بهکسی خوی و پهکټری، لهبابهتی هاوسهريدا.

۲- همروا بهپنجهوانهیشهوه، کوږو کوږمزاو باوک و باپیرهی پیاومکیش لههمردوو لاه، دمبن بهخوی و مهحرم بؤ ژنه سیغه لهگهڼ کراومکه.

۳- دوو خوشک، یا دوو ژن که خوشکی شیري بن، دروست نییه، که بهسیغه کؤبکړینهوهو لهیهک کاتدا، ههمردوکیان ژنی سیغهکراوی پهک پیاو بن.

۴- دایکی شیري و کچی شیري، لهگهڼ ههرکامټکیانا سیغه کرا، نهوی تریان بؤ ههمیشه لهو پیاوه حهرام دمبی.

ههشته م: کومهڼی بریاری تری ژن سیغهکردن:

۱- ئیستیرائی رحهم، واته: لهپاش تهواو بوونی ماوهی سیغهکردنهکه، ژنهکه تا ماوهی دوو مانگ نه شووبکا، نهسیغهی تر بکا، ههتا بزانی که منال ههیه له مندالدا نیدا، یا نییه، نههمیش بؤ ژنی وایه که نهگهری سکوزاکردنی مابی، دما ئیستیراء پیویست نییه.

۲- تەلاق و ئىلاۋ لىغان لەنىۋانىيانا نىيە، ھەروھە زىھار، بەلام لە زىھاردا راجىيە ھەيە. پىاۋمكە ھەزارجار ژنەكە تەلاق بىدا، سىغە كىرنەكە پوۋچەل نابىتەو، ھەتا ماۋى دىارى كراۋى خۇى تەواۋ دەبى.

۳- ئەگەر ژن و پىاۋى، لەگەل يەكتىدا سىغەيان كىرد، ھەتا ماۋى سىغەكە مابى بۇيان نىيە، كە مارمېرىنى ھەمىشەيى ئەنجام بىدن، ھەروا بۇيان نىيە سىغەكىرنىكى تر دابمەزىنن، بەلام لەپاش تەواۋ بوۋنى ماۋمكە ھەموو كاتى بۇيان ھەيە كە گىرى بەندىكى ھەمىشەيى، يا كاتى ئەنجام بىدنەو! ۋە ھەروھە!!

۴- بەسىغە نەسەب لەنىۋانى مەئالى سىغەۋ پىاۋمكەدا ناچەسپى، مەگەر بەمەرجى كە بەمەرجى بىگىرن، ئەگەر مەندالىان بوۋ ھى ھەردوۋكىان بىتو پىاۋمكە دابىرى بە باۋكى.

لەكاتى ۋادا كە بەمەرجىان نەگىرتى كە مەئالەكە ھى ھەردوۋكىان بى، ئەگەر مەئالەكە كىچ بوۋ، ۋە گەورە بوۋ دىروست نىيە كە باۋكەكەى مەرى بكا بۇخۇى و سىغەى لەگەل بكات!!

۵- سىغە كىرن ژمارى بۇ نىيە، لەلاى قەۋلى ئەصەحج! ۋاتە: لە ھەرموۋدەى ھەرە راستدا پىاۋى دىتۋانى، لە يەك كاتا، دە ژن، يا سەد ژن، يا ھەزار ژن سىغە بكا، يا زىتر يا كەمتر!

۶- ئەندازەى ئەۋ مەلى كە ژن و پىاۋمكە سىغەى لەسەر دىمەن، دىارى نەكراۋە، تەنەنت ژن سىغە كىرن لەسەر لالۋىچى گەنم دادەمەزى، يا لەسەر دىرمەى دادەمەزى!

۷- ئەندازە دىارى نەكراۋە بۇ ماۋمكەى، گەرجى ھەندى دەلىن: نابى ماۋى سىغە لەماۋى گىزىكى خۆرەو، ھەتا نىۋمىرۇ كەمتر نەبى، ۋاتە: ماۋى

لیرمدا نهم نیسته دمکەین:

آ- ژنی که له سکوزا و مستابته وه و ته مه نی گه یشتبته (۵۰) په نجا سال، یا زیاتر، بوی هه یه له پرووی شهرعی شیعه وه، دووکانیکی داوینپسی دابنی، به ناوی بهیتولعه فافه وه (خانه ی داوینپاکي!!). همر سه عاته ی له گه ن کسه سی سیغه بکا و ئەندازمی پاره ی لی وەربگری، چونکه پیویستی به نیستیرانی رهحم نییه، بوی هه یه، که به ناوی سیغه وه همر پۆزه ی، یا همر ساته ی، له باومشی زهلامیکا بی.

۲- بگره کار گه‌یشتووه به‌وه، فیله شهرعانه بووه به‌دمروزمی، بو داوینبسی و به‌ره‌لای نیرو می:

بۆ نموونە: ژن ئەگەر لەتەمەنی سکوزادا بوو، واتە: تەمەنی لە (۵۰) بەنجا ساڵ گەمتر بوو، ئەو دەتوانی بەم فێلە ی دواوە، ھەموو شەوی لەباخەلی

گانکهریکا بی: (بۆ ئەووی خۆی له (إسراء الرحم = عیددهی موعه) دهرباز بکا: له گهڵ ههر پیاویکا که سیغه دمکات، کاتێ که کهیفو سهفاکهیان تهواو دهبی، با ژنه که له گهڵ ئەو پیاوه دا سیغهیهکی تر بکا، بۆ ماوهی چهند خولهکی، وه له م ماوه که مه دا جووتبوون ئەنجام نه دهن، ههتا ماومکه تهواو دهبی، ئیتر ژنه که بۆ سیغه کردنی تازه، پێویستی به عیدده نییه، چونکه گوایه: عیدده و حهیهی ژنانه و ئیستیرائی رهحم، بۆ سیغه کردن و نیکاحیکه، که ژنه که مدخول بها بێت، دهی له پاش ئەم گرێبهندی سیغه ی دوومه، جیماع و جووتبوون رووی نه داوه!! کهواته: پێویست به (إسراء الرحم) نییه.

ئیمه قسه مان له واقعیی حاله، دهن ناو کتیبان پره له قسه ی زلی بی توێکل و وتی وتی ئەم و ئەو.

بروانه : ئەم سه رچاوانه :

- ١- التبیان للطوسی.
- ٢- النهاية فی مجرد الفقه والفتاوی - لشیخ الطائفة أبی جعفر الطوسی.
- ٣- ئەم دهقانه به عهرمبی له په راوی (النهاية فی مجرد الفقه والفتاوی - باب المتعة وأحكامها):

- ١- الإشهاد والإعلام فی المتعة فلیسا من شرائط المتعة.
- ٢- ولا بأس أن يتمتع بالمجوسية ولفاجرة!!
- ٣- ليس على الرجل أن يسألها: هل لها زوج أم لا.
- ٤- البالغة العاقلة حد البلوغ وهو تسع سنين، جاز له العقد عليها من غير إذن أبيها.

٥- ليس في نكاح المتعة توارث.

- ٦- لا بأس أن يتزوّج الرجل متعة ماشاء من النساء.
- ٧- إذا انقضى أجل المتعة جاز له أن يعقد عليها عقداً مستتئفاً في الحال.
- ٨- وعدة الآيسة من الحيض ومثلها لاتحيض فلا عدة عليها عند أكثر أصحابنا (التبيان للطوسي).
- ٩- حد الآيسة من الحيض (٥٠) خمسون سنة (التبيان للطوسي).
- ١٠- ولا يشترط الشاهدان في النكاح الدائم مطلقاً ولا الولي في نكاح الرشيدة.
- ١٢٠٩- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «سَتَكُونُ أُمَّرَةٌ وَأُمُورٌ تُنْكِرُونَهَا». قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ «تُؤَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ، وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ»: (١٢٠٩)
- ئيبنو مهسعوود (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهمر (دروودی خودای لهسهر بی) دمفهرموئ: (لهدوای من خو خویی روودهدا، ههرومها کو مه لی کاروبار روودهدمن که بهدلی ئیوه نین و ئیوه نهو شتانه تان پی خوش نییه).
- یاران گوتیان: نهی پیغه مبهمری خودا! له بارودوخی ئاوادا، که نهو شته ناهه موارانه روویاندا، ئهرکی ئیمه چیه و تو سهبارمت بهم بارودوخی نه خوازواه چی فهرمانیکمان پی دمکهیت، تا نه نجامی بدمین؟
- فهرمووی: (نهو مافهی لهسهر ئیومیه و نهو ئهرکهی له ئهستوتانه جی به جیی بکهن، نه گهر دنیاوو مافی ئیومیان نهدا، ئهوا ئیوه نهو شته له خودا داوا بکهن!).

(۱۱) باب الأمر بالصبر عند ظلم الولاة واستنثارهم

له کاتی خو خویی کردن و خو پهرستیدا، له لایه نی کار به ده ستانه وه، فه رمان
کراوه به نارامگرتن

۱۳۱۰- عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَلَا بِرَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي كَمَا اسْتَعْمَلْتَ فَلَانًا؟ فَقَالَ: «إِنَّكُمْ
سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةَ فَاضِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَرَضِ». {الحديث: ۴۷۵۶ = ۴۷۴۲
فم. تجرید/ ۴، لاپه ره: ۱۷۴، رقم: ۳۷۹۲/۱۴۸۸، ۷۰۷۵. ترمذی. فتن: ۲۱۸۹.
نسائی. قضاة: ۵۳۹۸. تحفة الأشراف: ۱۴۸: (۳۱۰)}

ئوسهیدی کوپی حوضهیر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاوینکی
نه نصاری له په نایه که وه عهرزی جه زرمتی کرد: نهی پیغه مبهری خودا! منیش
وهک فیساره کهس بکه به سه رکاری سه رکاری و له سه ر نیشی دام بنی! فهرمووی
(دروودی خودای له سه ر بی): (نیوه دوای خوّم توووشی خو خویی و خو پهرستی
دمبن و نازی نه و نه و دهمدن به سه رتانا، جا له کاتی وادا ددان به خو تانا بگرن و
صهبر و نارام بکهن به پیشه ی هه میسه تان و له سه ر پروپیتی جیهان ناژاوه به رپا
مه کهن، هه تا له به هه شتا، له سه ر جهوزی که وسه ر به خوّم ده که نه وه). {تاج/ ۳،
زنجیره: ۴۴، ژماره: ۳۴۶۳، ج/ ۴}.

(۳۱۰) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۴۸۸ = ۳۷۹۲ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۲۳۰ = ۴۷۵۶ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۶۳ رقم الباب/ ۸).

(۱۳) باب الأمر بلزوم الجماعة عند ظهور الفتن وتخصير الدعاء إلى الكفر
 فرمانکردن به پابندهندبویون به کومه‌لی موسولمانانه‌وه له کاتی به‌ریابوونی
 نازاوه‌وه‌هرته‌نه‌کاندا

۱۳۱۱- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٍّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ شَرٌّ، قَالَ: «نَعَمْ» فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالَ: «نَعَمْ وَفِيهِ دَخَنٌ»، قُلْتُ: وَمَا دَخْنُهُ؟ قَالَ: «قَوْمٌ يَسْتَنْتُونَ بِغَيْرِ سُنَّتِي وَيَهْدُونَ بِغَيْرِ هَدْيِي، تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ»، فَقُلْتُ: هَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ؟ قَالَ: «نَعَمْ، دُعَاءٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا، قَالَ: «نَعَمْ هُمْ قَوْمٌ مِنْ جِلْدَتِنَا وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا». قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَرَى إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: «تَلْزِمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ»، فَقُلْتُ: فَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةً وَلَا إِمَامًا؟ قَالَ: «فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعْصَّ عَلَى أَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ». {الحديث: ۴۷۶۱ = ۴۷۴۷ فم. تجريد/ ۴، لاپه‌ره: ۱۱۷، رقم: ۱۴۳۵ =

۳۶۰۶، ۳۶۰۷، ۷۰۸۴. ابن ماجه. فتن: ۳۹۷۹. تحفة الأشراف: ۳۳۶۲} : (۱۳۱)

حوزمیفه‌ی کوری یه‌مان (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: مه‌ردوم له‌بارهی
 چاکه‌و خیره‌وه، له پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستیان ده‌پرسی، به‌لام من له‌بارهی
 شه‌رو خراپه‌وه لیم ده‌پرسی، مه‌بادا تووشم ببی، جا عه‌رزیم کرد: قوربان! نه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خودا! خو‌ت ده‌زانی، ئیمه له‌سه‌رده‌می نه‌زانیدا، له حالیکه‌ی خراپدا
 بووین، ئیستاکه‌یش خودای گه‌وره ده‌رووی خیری لی کردووینه‌ته‌وه‌و که‌وتووین

(۱۳۱) تجريد/ ۴، ژماره: ۱۴۳۵ = ۳۶۰۶ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۲۳۱ = ۴۷۶۱ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۶۱ رقم الباب/ ۲۵).

بەسەر ئەم خىرو خوشىيەدا، جا ئايا لەپاش ئەم خىرە شەرى تر دەبى؟
 فەرمووى: (بەئى). گوتم: ئەى باشە لەپاش ئەو شەپە خىرى تر دى؟ فەرمووى:
 (بەئى، بەلام ليخن و دووگەلاويىيە). گوتم: قوربان! لىلى و تەماويىيەكەى ھى
 چىيە؟ فەرمووى: (كۆمەئى پەيدا دەبن، بەشيوەيى رابەرى ئەو خەلكە دەكەن.
 كەدوورە لەرابەرى و رىنمايى ئايىنى منەو، شت تىكەل و پىكەل دەكەن، كارى
 شەرى و كارى بى شەرىيان لى دەبىنى). گوتم: باشە لەپاش ئەم خىرە
 دووگەلاويىيە و تەمومزاويىيە، خرابەى تر دەبى؟ فەرمووى: (بەئى، كۆمەلان
 پەيدادەبن، لەدەرگەى دۆزەخدا و مستاون، پەيتا پەيتا و كۆمەل كۆمەل خەلكان
 لەرى دەرەكەن و بەرمو دەرگەكانى دۆزەخ راپىچيان دەكەن، ھەركەسى بەگوپيان
 بكا، فرەى دەدەنە ناوى!).

عەرزىم كرد: قوربان! ناوئىشانى ئەمانەمان پى بفرموو؟! فەرمووى:
 (بەناو بەدىمەن لەخۆمانن و لە رەگەزى ئىمەن و بەزمانى خۆمان دەدوین).
 گوتم: باشە، من ياهەر موسولمانى تر كەوتە ئەو سەردەمە، فەرمانت بەچىيە
 پىي؟ فەرمووى: (لايەنى كۆمەلى موسولمانان و پىشەواى ئەوان بگرە). گوتم:
 ئەى ئەگەر نە كۆمەل و نە پىشەوايان ھەبوو چۆن؟ فەرمووى: (لەوتىپ و
 تاقمانە لەھەموويان كلاو كەنارە، تەنانەت ئەگەر ھەرچارت نەبوو، باومش بکە
 بە قەدى شىخەلىكاو، لەبن شىخەلىكا بۆ خۆت ستار بگرە، ھەتا دوور لەوان
 لەسەر ئەو حالە مردن دەگاتە فریات و مەرگ دەبى بە ميوانت!). {تاج/۳.
 لاپەرە: ۸۰، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۲۴۲۶}.

۱۳۱۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (الحديث ۷۰۵۳ طرفاه في: ۷۰۵۴، ۷۱۴۳): (۱۳۱۳)

نڀبنو عهباس -رمزای خودا له خوځی و باوکی- دمفهرموی: پیڅهمهر (دروودی خودای له سهر بڼ) دمفهرموی: (نه گهر که سڼ شتیکی دی لهفهرمانپرواکه ی، وهنهو شته ی بهدل نه بوو، پڼ ی ناخوش بوو، نه وه بانه وه نه کا به مه هانه بو ه لکردنی به یداخ ی یاخی تی و لهفهرماندمرچوونی و، نه وه نه کا به بیانووی تی کدانی کومه نه ی موسولمانان، به لکوو باددان به خویدا بگری، چونکه نه وه ی یه ک بست له کومه نه ی موسولمانان جیا ببیته وه، ومبرئ نه وه به نه زانی دممرئ، وه ک مردنی سهرده می نه زانی پښ نیسلام) (تاجی کوردی/۳ ل/۲۷۹ ژ/۵ ز/۱۰۵-ش- باسی: به گوئ کردنی فهرمانپروا پیویسته و..).

(۱۸) باب استحباب مَبَايِعَةِ الْإِمَامِ الْجَيْشِ عِنْدَ إِرَادَةِ الْقِتَالِ وَبَيَانِ بَيْعَةِ الرِّضْوَانِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ

له کاتی ده سټیپکردنی شهردا، سوننه ته که سوپا په یمان بدهن به پیښه و، وه باسی به بیعتی رضوان که له ژیر دره خته که دا رووی دا ۱۳۱۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْحُدَيْيَةِ: ائْتُمْ خَيْرَ أَهْلِ الْأَرْضِ. وَكُنَّا أَلْفًا وَارْبَعَ مِائَةٍ وَلَوْ كُنْتُ

(۱۳۱۳) تجرید/۵، ژماره: ۲۰۹۲ = ۷۰۵۲ بخاری. مسلم: ۱۸۴۹، محمد فؤاد (بخاری رقم الكتاب/۹۲)

ابْصِرُ الْيَوْمَ لَا رَيْتُكُمْ مَكَانَ الشَّجَرَةِ (الحديث: ٤١٥٤، اطرافه في: ٣٥٧٦، ٣١٥٢، ٤١٥٣، ٤٨٤٠، ٥٦٣٩): (١٣٣)

جابر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له رۆژی خودمیبیهدا، خوشهویست (دروودی خودای لی بی) به ئیمه فهرموو، که نامادی نهو غمزیه بووین له خزمهتیدا: (ئیه باشترینی دانیشتوانی سهر پووی زهوین) وه نهو کاته ئیمه هزارو چوار سهد کس بووین، جابر (رمزای خودای لی بی) له کوئایی تهمنی دا کوئربوو بوو، بویه دمیفرموو (نمگر نیستا چاوم بمایه شوینی نهو دمرهخته پئ نشان دمدان که یارانی پیغه مبه (دروودی خودای لی بی) له ژیریدا بهیعت و بهیمانیاں دا، به پیغه مبه (دروودی خودا له سهر پیغه مبه و رمزای خودا له یارانی و بهیروانی).

١٣١٤- عَنْ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ لَقَدْ رَأَيْتُ الشَّجَرَةَ، ثُمَّ أَتَيْتُهَا بَعْدَ فَلَمْ أَعْرِفْهَا: (١٣٤)

موسه مبهی کوپی حهزمت فهرمووی: من خۆم نهو درهخته دی، که له رۆژی بهیمانی خودمیبیهدا، موسولمانان له ژیر نهو درهختهدا، بهیمانیاں بهست له گهل پیغه مبهردا، من خۆم یهکیک بووم لهو بهیماندرانه، بهلام لهو مدوا جوومهوه بۆ ئهوی، درهخته کهم نهناسیهوه.

(١٣٣) تجرید/٤، ژماره: ١٥٦١ = ٤١٥٤ بخاری. مسلم: ١٨٥٦ = ٤٧٩٨ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٤ رقم الباب/٣٥).

(١٣٤) بخاری. مغازی: ٤١٦٢، ٤١٦٣، ٤١٦٤، ٤١٦٥، مسلم: ٤٧٩٨ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٤ رقم الباب/٣٥).

روونکردنه وه:

سه عیدی کورې موسه ییه بی کورې حه زن (رمزای خودای گه وړه له خوی و له باوکی و باپیری بئ).

سه عید خوی تابییییه، باوکی و باپیری هاوډلی پیغه مبه ر بوون، له مه که وه کوچیان کردووه بۆ مه دینه، موسه ییه ب بازارگان بوو، له و کومه له یه، که له ژیر دره خته که ی شه جهر متولریضواندا، په ایمانیان به ست له گه ل پیغه مبه ردا، حه وت فه رمووده ی گپراو مته وه (۲) سیانیان له بوخاریدایه، فه رمووده ی له موسلیمیشدا هه یه، وه ک فه رمووده ی ژماره: (۳ = ۱۳۱ مختصر صحیح مسلم/شیخا).

حه زن رۆژی ئازاد کردنی مه که نه نیسلام بوو، یه کیك بوو له پیاوماقولا نی قورمیش، ئاماده ی شه ری یه مامه بوو، که جه نگیک ی گه وړه بوو له نیوانی موسوئمانانو له شکری موسه یله مه ی که زابدا روویداوه. حه زن دمیفه رموو: چوومه خزمه تی حه زرم ت فه رمووی: (ناوت چییه؟ گوتم: ناوم حه زنه (واته: هه رده و هه لته و ره قه ن!) حه زرم ت (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمووی: (نا تو ناوت سه هله). (واته: دهشت و نه رمانی). منیش رازی نه بووم و به گویم نه کردو عه رزم کرد: ناوئ ناگوړم که باوکم له منی ناوه!

ئیبینو لموسه ییه ب دمیفه رموو: (ئیت ر له وسا که وه که باپیره م ئه م قسه ره قه ی له رووی پیغه مبه ردا کردووه و به گوپی نه کردووه، که خوی ناو بئی (سه هل) سه رره قی و توندوتیژیمان هه تا نیستا له ناودا ماوه و لیمان نابری. (تاج/۵، ژماره: ۵۴۰۷ چاپی چواره م – گوړینی ناوی ناشیرین به ناوی له بارتر) ره حمه ت له و که سه ی له باره ی ریزو خوشه ویستی باوکی و دایکییه وه ده لی (نووری فارس).

بەين تۆ بابە! ماوس نەماوم

دايەگيان! نەتۆش ھيئەس ھەناوم

نەوھەندە پيژنتان وا لەبەرچاوم

پييم شەرە ناوتان وا لەپاش ناوم!!

حەزن (رەزاي خوداي ئى بى) دوو فەرموودەى لەبوخارىدا ھەيە، کاتى لەپيش ھاتنى ئىسلامدا بناغەى کابەيان دانايەو، حەزن بەردىكى لەبەردەگانی کابە برد، بەردەگە خۆى لەدەستى راپسکان و رۆيشتەو جىگەگەى خۆى لەدیواری کابەتوللا. حەزن دەستى شیعری ھەبوو، لەکاتى جىنشینی ئەبو بەگدا، لەرۆژمەگەى شەرى يەمامەدا شەھید کرا (رەزاو رەحمەتى خودا لەخۆى و لەموسەيیەبى کورى و لەسەعیدى کورەزاي. رۆحى نووریش بە قوربانى گەردى سەر گۆریان بى).

سەعید لەبەرەوانە (واتە: لەتابیعیە) گە پيشان دەگوترى: شۆنکەوتوان، يەگىگە لەپياوانى صەحیحەين، واتە: لەرىجالى صەحیحەينە، گەبریتين لە (صحیح البخارى) و لە (صحیح مسلم). راوى ئەگەر ژنیش بى ھەرىپى دەگوترى، لەپياوانى رشتەى بوخارییە، يا لەپياوانى رشتەى موسلیمە، وەك دەگوترى: عائیشەو ئەسماءو ئوم عەتىو ئوم سەلەمە لەرىجالى صەحیحەين، ناگوترى لەژنانى صەحیحەين!

سەعید يەگىگە لەمەلا گەورەگانی مەدینە، گەناسراون بە (فُقْهَاءُ الْمَدِينَةِ: شەرەزانەگانی مەدینە) لەنزىكى چل کەس لەھاوولانى پيغەمبەرەو. فەرموودەى گىراومتەو، دادەنرئ بەسەرورى تابيعين، لەسالى سىيەمى جىنشینی عومەرى کورى خەتابا لەدايک بوو، لەسالى (۹۴) نەوودو چواری کۆچیدا، لەسەردەمى جىنشینی وەلیدی کورى عەبدولەليکدا، فەرمانى ھەقى

به جیهیناوه و مردووه (رمزاو رحمهتی خودای گه وره و سهرومر لهم کورو باوک و باپرمیه بیت). (بروانه: مختصر صحیح مسلم/۱، لاپهره: ۱۷، ژماره: ۳، + تاج/۵، لاپهره: ۳۳۱ + تاج/۱۰، لاپهره: ۱۶۱، ژماره: ۱، چاپی به کهم + عمدة القاری/۸ص ۸۰ + العمده/۲۲ ص ۲۰۷ + اصابه واستیعاب لهناوی (خزن و مسیب) دا.

۱۳۱۵- عَنْ یَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ لِسَلَمَةَ: عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ؟ قَالَ: عَلَى الْمَوْتِ. {الحديث: ۴۷۹۹ = ۴۷۸۴ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۲۱۴ = ۲۹۶۰، ۴۱۶۹، ۷۲۰۶، ۷۲۰۸}:

یهزیدی کوری نه بو عوبهید (رحمهتی خودای لی بی) دمه رموی: گوتم به سه له مهی کوری نه کهوه: له رۆزی رووداوی حودمی بییه دا، له سرچی له گه ل پیغه مبهردا (دروودی خودای له سر بی) پهیمانان به ست؟ فه رموی: له سر نه وه پهیمانان پید: نه گهر بشکوزرین له فرمانی حه زرت دهر نه چین). {تاج/۴، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۴۳۶۶، ج/۴}.

۱۳۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ زَمَنُ الْحَرَّةِ أَتَاهُ آتٍ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ ابْنَ حَنْظَلَةَ يُبَايِعُ النَّاسَ عَلَى الْمَوْتِ فَقَالَ: لَا أَبَايِعُ عَلَى هَذَا أَحَدًا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۲۹۵۹، طرفه في: ۴۱۶۷):

عه بدوللای کوری زمید (رمزای خوی لی بی) فه رموی: له سر ده می ههراکه ی نه له مره دا، پیاوی هات گوتم پیم: ناگات لییه که عه بدوللای کوری حه نظله (رمزای خوی لی بی) ، له سر مهرگ پهیمان به جهنگاو مره کان دمه؟ عه بدوللای فه رموی: له پاش پیغه مبهرد (دروودی خوی له سر بی) له سر مهرگ پهیمان به کهس ناده م.

رافەو شىگردنەو:

نەم فەرموودمىيە رافەو روونکردنەو: يەككى دوورو درېژى دموئ:

۱. ئىبنو ئەئىر (پەحمەتى خوداى لى بى) لەنپاىدا دىفەرموئ: رۆژى ئەلحەررە رۆژىكە ناسراو لەمىژووى ئىسلاما، لەسەردەمى يەزىدى كورپى موعاويەدا رووى دا، سوپاىيەكى زۆرى هېنا لەخەلەكى شام، بەسەرکردەمى موسلىمى كورپى عوقبەى ئەلوپرى، لەمانگى قوربانى سالى شەش سەدو هەشتاو سىي كۆچىدا (۶۸۲ز) دەستيان كرد بەكوشتو برى خەلەكى مەدىنە، وشارى مەدىنەيان تالان كرد، صەحابەو تابىعەينىكى زۆريان شەهيد كرد. حەررە خپە بەرداويپەكە، وا لەدمورى مەدىنە، بەردىكى رمشى زۆرى والى، جەنگەى كوشتارمەكە لەویدا روى دا.

۲. مەولەوى (پەحمەتى خوداى لى بى) دىفەرموئ:

لەئىس يەزىدى چ بەختى نەدەين طول
نىمان پەنھانەو، خاتىمە مەجھوول
راستە ئەعمالى قەبىحى زۆر كرد
بەلام چووزانى نىمانى نەبەرد

من دننام لەو كە يەزىد گەل گەل لەم سەرکردانەى ئەمپۇ باومپى
بەخودا بوو، وە عادلتريش بوو.

جا بۆ بەرگرى لەم جۆرە بەدرەفتارىيەى يەزىدو، بۆ سكالای حالو
نامۆزگارى خىر، لەهەموو لايەكەو دەنگى نارمزاى بەرزەو بوو، بەلام سوودى
نەبوو، جا لەم روانگەيەو، وەفدى لەخەلەكى مەدىنە لەگەل عەبدوللاى كورپى
حەنزلەدا چوون بۆ لای يەزىد، جا پاش هەول و كۆششەى زۆرى بى سوود،
كۆمەلەى كارى بى شەرىو ناپەسەندىان لەيەزىدو دەستەو بەستەكەى بىنى،

جا کاتى گهړانه وه بۇ مهدينه له پاش راوړئ يه زیديان له خه لافمت خه لک کردو
برياريان دا که يه زید له م رو به دواوه جينشين نييه، له شوپنى نه و عه بدوللاى
کورى زوبه يران کرد به جينشين و په يمانيان پى دا.

جا نه و مېوو يه زید نه و له شکرى به مفرماندى موسليمى کورى عوقبه نارد
بۇ سهریان، کوشترى گهلى گهورى له خه لکى مهدينه کرد، هزارو
هوسه دکسى له پياو ما قولانى شار، له صه حابه و تابيعين، کوشت، وه
له رشه خه لکيش له زن و منال و پيرو کاسبکار دمه هزار کهسى تری کوشت، جا
له پاش روژمکى نه له حهره موسليم جارى دا، کهسى روژ شارى مهدينه به رده لايه،
بيستانى بى خاومنه، چيدمکه نه له کوشتن و برين و تالانى و زن تالانى کردن
بيکه نه!!

جا موسولمانان به م بۇ نه يه وه ففرماندى شهرمکه، که ناوى (موسليم) بوو،
ناومکه يان گوړى چونکه مسلم واته: بيومى و ناشتيخواز، وه له ناومکه و له واقيعى
حالى، ناوړى تازميان بۇ داتاشى و ناويان نا (مُسرف) واته: زياد مېويکار
له خوښښتن دا!! وميه زید خوى له پاش نه م زولم و زوره له ناو چوو، بوو
به ميوانى مهرگى رهش.

۲- نه مې نه مړو له سوريا روودمدا، حافظ اسد به يه ك دوورؤز له حمص و حما،
دمه هزار کهس دمکوژى، ئيستا له م ميژوومدا (۲۰۱۴) به شارى کورى به سهدان جار
له گوړ به گوړمکه ي باوکی خراپترمو نه ژدمهاگاني عيراق به سهدان هزار مړوځى
بيتاوانى موسولمان دمکوژن و نه نفال دمکه نه و زيندمبه چال دمکه نه، به سهدان
مزگوت دمروخين و موسولمان له سهر نه وى که ناوى عايشه يه، يا عومره
دمکوژن دووباره بوونه وميه کی کردمومکاني يه زیدوموسرى کورى عوقبه يه. جا
خوا بکا کوردمکاني خوښمان نه کهونه نه م هه لانه وه.

لهراستیدا ئەمپرۆ ئەم عملانییەتە وای لەو خەڵکە کردوووە باومپری بەهیج نەماوە، مەگەر بەبەرژموندی خۆی، وەزۆرداریش لەزۆرداری پێش خۆی پەندو عیڕەت وەرناگرێ، لەبەرئەوە دەبینین هەموو زۆرداری لەئەوەی پێش خۆی خراپترە، وئەو چیکردوووە ئەمیش دمیكا بەزیادەو!

بروانە: (بەرگی یەكەم لاپەرە: ۹۷ ژياننامەى ئەسماء كەدايكي عەبدوڵلای كوپى زوبەمیرە، فەرموودەى ژمارە: ۷۵ + تاج/ ۵ / ۷۹ ز - ۱۰ ف - ۲. مەزنای زوبەمیری كوپى عەوام + تاج/ ۱۰ - ۱۰ - ۹۷. لەھۆزی ئەقیف ھەلاتبازیك و خوینمژێك پەیدا دەبن + ریاض/ ۱ - ۱۸۶ ژ - ۲۰۲ ز - ۲۵. باسی دابەش کردنی كەلەپوورەكەى زوبەمیری).

۴- ھەنظەلەى باوكی ئەم عەبدوڵلایە ناسراوە بە: (غسیل الملائكة: شۆراوی فریشتە) چونكە لەغەزای ئوھوددا بەلەشى گرانەووە شەھید بوو، فریشتە شۆردبوویان و لەشپەسییان دەرکردبوو.

(۱۹) باب تحریم رجوع المهاجر إلى إستانطان ووطنه

بۆ كۆچكار (موھاجیر) نادروستە كە مەدینە بەجێ بهێڵێ و بچیتەو بۆ نیشتمانی خۆی

۱۲۱۷- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ ارْتَدَدْتَ عَلَى عَقِبِكَ تَعَرَّيْتُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَذِنَ لِي فِي الْبَدْرِ. {الحديث: ۴۸۰۲ = ۴۷۸۵ فم. تجريد/ ۵ / ۳۵۷، رقم: ۲۰۹۸ = ۷۰۸۸ فتح الباری. نسائی. بیعة: ۴۱۹۷. تحفة الأشراف: ۴۵۳۹: { (۱۳۳)

(۱۳۳) تجريد/ ۵، ژمارە: ۲۰۹۸ = ۷۰۸۸ بخاری. پوختەى موسلیم/ ۲، ژمارە: ۱۷۸ = ۴۸۰۲ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۹۲ رقم الباب/ ۱۴).

سەلەمەي كۆپى ئەكۈە (رمزى خوداى ئى بى) رۇيشت بۇلاي ھەججى
 كۆپى يوسوفى ئەقەفى، ھەجج ويستى بيانوى پى بگرى، پىنى گوت: ئەي
 كۆپى ئەكۈە! لە ئىسلام و لە كۆچكردن بۇ مەدىنە پاشگەز بوويتەو و ئەومتا
 بوويتەو بە ئەعرابو لەناو بەدومكانا، وەك ئەوان لەسارا دائەنىشى و نىشتەجى
 بووى، تاوانى وايش تۆلەي سەختى شايانە؟

سەلەمەيش (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: نا، وانىيە، من نە لەئىسلام
 پاشگەز بوومەتەو و نە لەكۆچكردن پەشيمان بوومەتەو، بەلام من كاتى خۆي
 پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رىگەي ئەوئى پىمداو، كە لەدەشت
 نىشتەجى بە).

رووتكردنەو:

۱- سەلەمەي كۆپى ئەكۈە (رمزى خوداى ئى بى) لەسەردەمى ئازاود و
 فەرتەنەكان (الفتن)دا، رۇيشت لەو دەشتە، لەناو بەدومكانا نىشتەجى بوو، بەو و
 كەنارى گرت لەشەر و شۆر و كۆشتارى نيوانى يارانى پىغەمبەر (دروودى خوداى
 لەسەر بى).

۲- ژيان نامەي ھەججى كۆپى يوسوفى ئەلئەقەفى. ئەم خوينىپىژە
 سىسى و بەشار ئەسەد و سەددامى ملھورى سەردەمى خۆي بوو، خوينىپىژى وەك
 خۆي كەم بوو، جا وا لەخوارمە، بەرپىز ئەم خالانە لەبارەي ئەم ستمكارمە
 دىنوسىن، ھەتا پەند لە پەندەكان و مەرىگىن و بىي بە نەفرەتنامەي، بۇ
 ھەموو ئەوانەي كە ئازارى موسولمانان دەمدن و بەھەق و ناھەق دىيانەوي
 خۇيان و دەستە و بەستەيان بەسەپىن بەسەر گەل و ولاندا:

۱/ حەجەج لەسائى (۴۵) چل و پىنجى كۆچى لەدايك بوو، لە طائف گەورە بوو، يوسفى باوكى حەجەج لەلایەنگرانى بەنى ئومەييە بوو، لەگەڵ مەروانا نامادەى جەنگەكانى بوو.

۲/ حەجەج سەركردهى ئەو لەشكرە بوو كەچوونە سەر عەبدوللای كورى زوبەير، لەمەككە، كەعبەى داىە بەرتۆپى مەنجەنيق و ئىبنو زوبەيرى كوشت.

۳/ لە تهذيب (التهذيب) دا دمهفرموى: ئىبنو عومەريشى بە زهەر كوشتوو، نووكى رمىكى زههراوى كردوو و پى زامار كردوو و پى مردوو.

۴/ نزىكى بيست ساڵ دمهسته لاتدارىكى ستمكارى بىرمزا بوو، زولم و زۆر بى دادىيەكى زۆرى لە خەلك كردوو.

۵/ بياووىكى زمانزانى رهوانبىژى زمانپاراو بوو.

۶/ شەرعزانىكى عەجايەب بوو.

۷/ باومرى وابوو كە بەگوڤكردى فەرمانپەرەوا، فەرزه لەسەر مەردوم، بەهيج جوړى نابى لەفەرمانى دمرچن.

۸/ ئىبنو ئەشعەث و زۆرينەى مەلاو شەرعزانەكان و قورنان زانەكانى بەصرەى ئى هەلگەرپانەوه، لەگەڵ خەلكانى تردا، بەلام حەجەج جەنگى لەگەڵ ئىبنو ئەشعەث كردو كوشتى و يەكە يەكە، شوڤن كەوتوو و هەركانى دىمكرد بەسەرپشك: يا بەشمشیر دمیدا لەملى، يادمبى ددانى بنایە بەوهدا، كەمن بەوه كافر بووم كە لەتۆ هەلگەرپانەوه، ئەوسا وازى ئى دمهینا.

۹/ جىنشینی خواناسى گەورە عومەرى كورى عەبدولعەزىز، لەبارەى حەجەجەوه دمهفرموى: (ئەگەر هەموو نەتەوهكان، هەركەسەيان چەپەلترین كەسى خۆيان بهینن و ئىمەيش حەجەج بهینن، ئىمە دميانبەزینن). ئەمە بۆ

کاتی عومهری کورپی عهبدولعهزیز وابوو، ئیستا زۆر ستهمکاری وامان ههیه
حهجاج بهشاگرد وهرناگری!

١٠/ تهرمهزی فهرموودمیی لهپښگهی هشامی کورپی حسانهوه دهگیرپتهوه،
دهلئ: ئهوانه مان سهرژمیرکرد که ههجاج، لهبهندا کوشتوویانی (١٢٠) سهـدو
بیست ههزار کهس بوون!!

١١/ نازان دهفهرموئ: ههجاج لهدینا مایه پووج بوو. طاووس دهفهرموئ:
سهرسامم لهو کهسانه که ههجاج به موسولمان دانهنن. رهحمهت له طاووس،
سهردهمی ئیمه ی نه دیوه، بۆیه وایهفرمووه!
١٢/ سه عیدی کورپی جوبه یرو نه خه عی و موحاهیدو کۆمه لئ زانای تریش
حهجاج به کافرو ناموسولمان دادمنن.

١٣/ ئه سمائی کچی ئه بوبه کری سه دیق، که ههجاج کورپه کهی کوشه پئی
فهرموو: من وادمزانم که تۆ ئه و زیانه خۆرو خوین مژهی که پښغه مبه ر به ئیمه ی
فهرموو: له ناو هۆزی ئه قیفا زیانه خرۆیه کی خوینمژ پهیدا دمبئ. {بروانه:
تاج/٥، لاپهره: ٥٦٧، زنجیره: ٩٧، ژماره: ٥٥٣٩}.

١٤/ ئیبنو شهوذب دهفهرموئ: مالیکی کورپی دینار فهرمووی: جارئ گویم
له ههجاج بوو، گوتاری دها، ئه و منده گوته کانی رهوان و ئه و منده به لگه کانی
ناشکراو به هیژ بوو، ئه و منده به زانایانه به لگه سازی پئیان دهکرد، ته نانهت
هاتمه سهر ئه و باومره که ههجاج مه زلووم و زۆر لیکراوه.

١٥/ له ته هزیبو ته هزیبدا، ئیمامی عه سقه لانی دهفهرموئ: که ئیبنو ئه بی
دونیا به سه نه دیکی سه حیج (به رسته یه کی دروست) له زمیدی کورپی ئه سه له مه وه
دهگیرپته وه، زمید دهفهرموئ: جارئ میسومری کورپی مه خره مه ی هاوه لی
پښغه مبه ر بوورایه وه، که هۆشی هاته وه فهرمووی: {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ

أَنَّ عَمْدًا رَسُولُ اللَّهِ { نَهَمَ وَشَهَ بِرُؤْزِهِمْ لَهُ جِيهَانُ وَ لَهُمُ رَجَى وَ لَهُ جِيهَانَا لَهُ لَا
خَوْشَهُ وَ يَسْتَرُهُ، عَمْدُ دُورِهِ حَمَانِي كُورِي عَهْوَفَ لَهُنَا وَ بَهْهَشْتَايَهُ وَ لَهُ كَهْلُ (الرَفِيقِ
الْأَعْلَى) دَا (مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا) وَهُوَ عَمْدُ دُولِهِ لِيَكُ وَ حَهْجَا جَ لَهُنَا وَ نَا كُورِي دُورُهُ خُذَا رِيخُولَهُ
خُورِيَانُ بَهْ كَيْشَ دَمَكَمَن (!).

شیخی عهسقهلانی دمفرموی: (نهم گیرانهومیه ساغو دروسته، بهلام
لهکاتی روودانی نهم چیرۆکهدا، نه عهبدولهلیک بووه بهجینشین و نه ههجاج
ناسراو بووه، چونکه میسومر نهو رۆژه وفاتی کردوو که ههوالی مردنی
یهزیدی کوری موعاوییه گهیشتوو، که لهمانگی ربیعی یهکهمی سالی (۶۴)
شهست و چواری کۆچی مردوو. مهبهستی عهسقهلانی نهومیه کهئمه دادمنری
بهکهرامت بۆ میسومر، کهپیش هاتنه سهرکاری نهم دوو کهسه ههوالی داوه، که
شایانی چین و چۆن ستهمکارین.

۱۶/ ههجاج سالی (۹۵) ی کۆچی لهواسیط مردوو، کهخۆی نهم شارهی
دروست کردبوو.

۱۷/ نهشعهئی الحدانی، که لهمانگی رهمهزانا قورنانی دهخویند، بۆ ههجاج.
خهویکی سهیری پێوه دمبینی، وهك خۆی دمفرموی: لهخهوما ههجاجم بینى
لهدوخیکی زۆر خراپدا بینیم پیم گوت: نهی باوکی موحهممهد! حالت چۆنه؟
گوتی: ههرکهسیکم بهناههق کوشتبوو، لهسهرچی شیومیهك کوشتبوو، لهسهر
نهو شیومیه لهجیاتی نهو کوزرامهوه. پیم گوت: دوا نهوه؟ گوتی: نهوجا
فهرمانکرا بردمیان بۆ دۆزهخ، پیم گوت: نهی نیستا بهتهمای چیت؟ گوتی:
نیستا بهس تاقهیهك هیوام ماوه که نهویش نومییدی ههموو نهو کهسانهیه که
لهدمستهی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ن! کاتی نهم چیرۆکه دمگاتهوه به نیبنو سیرین، که

باشترین خهوزانی سهردهمی خوئی بوو، دهفهرموئ: منیش ئومئیدی نهووم ههمیه بوئی، جا کهئهم گوفتوگوئییه دهگاتهوه به حهسهنی بهصری دهفهرموئ: (بهلام بهخودا، خودا نهه ئومئیدهی ئیبنوسیرینه جیبهجئ ناکا!). منیش که وهرگئیرم دهئیم: هیچ موسولمانئ نا ئومئید نابئ.

۸/ برهوانه تهجریدی بوخاری بهکوردی بهرگی پئینجهه لاپهره (۱۲۵، ژماره: ۸۳۳ - ۵۵۱۵ فتح الباری چاپی یهکهه). بۆ نهو زولمهی که حهجاج لهسهعیدی کوری جوبهیری دهکا.

(۲۰) باب الْمَبَايِعَةِ بَعْدَ فَتْحِ مَكَّةَ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ وَالْخَيْرِ وَبَيَانِ مَعْنَى لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ

لهپاش نازادکردنی مهککه، پهیمان دههرا لهسهه ئیسلامو لهسهه خهباتو خیر، روونکردنهوهی واتای (لهپاش نازادکردنی مهککه کۆچکردن نهه)

۱۲۸- عَنْ مُجَاشِعُ بْنُ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جِئْتُ بِأَخِي أَبِي مَعْبُدٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ الْفَتْحِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! بَايَعُهُ عَلَى الْهِجْرَةِ، قَالَ: « قَدْ مَضَتْ الْهِجْرَةُ بِأَهْلِهَا », قُلْتُ: فَبِأَيِّ شَيْءٍ تُبَايَعُهُ؟ قَالَ: « عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ وَالْخَيْرِ », قَالَ أَبُو عُمَانَ (يعني النهدي): فَلَقِيتُ أَبَا مَعْبُدٍ، فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِ مُجَاشِعٍ، فَقَالَ صَدَقَ. {الحديث: ۴۸۰۴ = ۴۷۸۹ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۲۱۵ = ۲۹۶۲، ۳۰۷۸، ۴۳۰۵، ۴۳۰۷، ۲۹۶۳، ۳۰۷۹، ۴۳۰۶، ۴۳۰۸. تحفة الأشراف: ۱۱۲۱۰: (۱۲۸)}

موجاشیعی کوری مهسعوود (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: لهپاش نازادبوونی مهککه، لهگهه موجالیدی کوری مهسعوودی براما، که ناسراوه به

(۱۲۸) تجريد/ ۳، ژماره: ۱۲۱۵ - ۲۹۶۲ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۷۵ = ۴۸۰۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۴ رقم الباب/ ۵۲).

ئەبو مەعبەد، چووين بۇ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) عەرزىم كرد: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خودا! پەيمانمان بدمەى لەسەر كۆچكردن بۆلای تۆ، بۇ مەدىنەى نازدار، فەرمووى: (كۆچكردن بەسەرچوو، ئەوەى كۆچى كرد لەگاتى خۆيدا، دەستى خۆى وەشاندا) گوتە: ئەى لەسەرچى پەيمانمان لەگەل دەبەستى؟ فەرمووى: (پەيمانم پى بدن لەسەر خزمەتى ئايىنى ئىسلامو لەسەر غەزا كردن و لەسەر پەخشى چاكە و خى).

ئەبو عوسمانى ئەلنەھدى، كە ئەم فەرموودمىيە لە موجاشىيەو دەگىرپتەو دەفەرموى: گەيشتم بە ئەبو مەعبەدى براى موجاشىيە، عەرزىم كرد: موجاشىيە برات فەرموودمىيەكى وا واى بۆم گىرپايەو، فەرمووى: راست دەكا. چۆنى فەموو وایە. {تاج/۷۳/۲، زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۲۴۱۱، ج/۴}.

۱- ئەمەى نووسیمان ئەو دەقى گىرپانەوەى بوخارىيە، زیادەى تىايە، بۆيە كردمان بەشەرح بۇ گىرپانەوەكەى موسلىم.

۲- موجاشىيە كۆرى مەسعوودو موجالىدى كۆرى مەسعوود، دوو بران، ھەردوکیان صەحابە و ھاوەلى پېغەمبەرن، موجاشىيە لە بوخارى و موسلىمدا گىرپانەوەى ھەيە، وەك ئەم فەرموودمىيەى ئیرە، كە ھەردوو پىر گىرپاویانەتەو، لەسەر فەرمایشتى ئىصابە، شىخ دولابى دەفەرموى: موجاشىيە شارى كابولى لە ولاتى ھىند غەزاگرد، موجاشىيە دەچىتە ناو ژوورى بتخانەكە، گەوھەرى لەچاوى بتى دەردمەيىنى و دەمىباو، دەفەرموى: بۆنەو وەمكرد ھەتا بزەنن كە ئەو بىتە نەزىان دەبەخشى و نەسوود، موجاشىيە يەك فەرموودەى لە بوخارىدا ھەيە. لەرووداوى ئەلجەمەلدا كۆژراو، ھەروا موجالىدى برايشى، گۆرى ھەردوکیان لە بەصرىيە، گۆرەكەيان ناسراو (رمزاو رەحمەتى خودایان لى بى).

۱۲۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ « لَا هِجْرَةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ ، وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَأَنْفِرُوا »: (۱۳۹)

نهم فهرموودمیه له پوختهی موسلیما، ژماره (۱۷۸۶) له عانیشه و میه،
بههردی پتری واتیادا، ناوایه:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَنِ الْهِجْرَةِ فَقَالَ: « لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ ، وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَأَنْفِرُوا ».
{الحديث: ۴۸۰۸ = ۴۷۹۱ فم. بخاری. جهاد: ۳۰۸۰} :

عانیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: سهبارمت به گوچکردن بو
مه دینه و مانه وه له خزمهت پیغه مبهردا له مه دینه، پرسیارکرا له پیغه مبه
(دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (نهو گوچکردنه په سهندو نایابهی که
دمبوو به مایه ی شانازی و سهر بهرزی ههر دوو جیهان، بو گوچکار، که له ولاتی
بیباومری و کوفره وه، رهو گوچیان دهکرد بو مه دینه، که تافه ولاتی نیسلام
بوو، له پیش نازادکردنی شاری مهککه دا، گوچکردن بهم واتیاه بوو، به لام له پاش
رزگارکردنی مهککه و موسوئمان بوونی خه لکه که ی گوچکردن بهو مانایه نه ما،
به لام تیکووشان و خه باتگیپران و غه زاکردن و نیازی باش و پاک هه تا روژی قیامت
ههرده مین، به لام ههرکاتی پیشه وای نیسلام داوای لی کردن که نیلجاری بکه و
دربچن بو غه زاو خه باتگیپران، نیلجاری لی بکه و برؤن بو غه زاو خه باتگیپران و
تیکووشان له ریگه ی خودادا).

۱۲۲۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْهِجْرَةِ؟ فَقَالَ: « رِيحَكَ إِنَّ شَأْنَ الْهِجْرَةِ لَشَدِيدٌ، فَهَلْ لَكَ

(۱۳۹) بخاری. جهاد: ۳۰۸۰ مسلم. شیخا: ۴۸۰۶. پوختهی موسلیم/۳، ژماره: ۱۷۸۶ = ۴۸۰۸ شیخا

مِنْ إِبْلِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: « فَهَلْ تُؤْتِي صَدَقَتَهَا؟ ». قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: « فَأَعْمَلْ مِنْ وَرَاءِ الْبَحَارِ فَإِنَّ اللَّهَ لَنْ يَتْرَكَ مِنْ عَمَلِكَ شَيْئًا ». {الحديث: ٤٨٠٩ = ٤٧٩٢ فم. تجريد/ ١١٨/ ٢، رقم: ٦٩٥ = ١٤٥٢، ٢٦٣٢، ٣٩٢٣، ٦١٦٥. أبو داود. جهاد: ٢٤٧٧. نسائي. بيعة: ٤١٧٥. تحفة الأشراف: ٤١٥٣} : (١٣٢٠)

نهبو سه عیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فمرمووی: عارمبیکي دهمتهکی دمپویست کۆج بکا بۆ مه دینه بۆلای پیغه مبهمر (دروودی خودای له سهر بی) جا لهباری نهم کارهوه، له خۆشه ویستی پرسى، خۆشه ویست (دروودی خودای له سهر بی) پئی فمرموو: (هاوار له خۆت نهو باسه گه لی سهخت و دیزوارهو نهرکی گرانه، بۆ ههموو کهسێ راگیرناکری، واز له م لایمه نه بینه، به لام نایا و شترت ههمیه که زمکاتیان لی بدهی؟). گوتی: به لی ههمه. فمرمووی: ده له مرکوی کاری باش دمکهی بیکه، خودا دمکا که له و پهر دمپاوه دمیکه ی، له مهر لا دمیکه ی جیاوازی نییه، کاری خیر همرکاری خیره، خودا بۆتی دمنووسی و هیجی لی که م ناکاته وه). {تاج/ ١٤/ ٢، زنجیره: ٣، ژماره: ١١٨٧}.

(٢١) باب كَيْفِيَّةُ بَيْعَةِ النِّسَاءِ

چۆنیتی وه رگرتنی په یمان له ژنان

١٢٢١- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: كَانَتْ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُمْتَحَنُ بِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ فَقَدْ أَقَرَّ بِالْمِخْنَةِ،

(١٣٢٠) تجريد/ ٢، ژماره: ٦٩٥ = ١٤٥٢ بخاری. بوختهی موسلیم/ ٣، ژماره: ١١٨٧ = ٤٨٠٩ شیخا

وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَقْرَدَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ، قَالَ لَهُنَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «انْطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُكُنَّ»، وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلَامِ. قَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): وَاللَّهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ إِلَّا بِمَا أَمَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى، وَمَا مَسَّتْ كَفُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَفًّا امْرَأَةً قَطُّ، وَكَانَ يَقُولُ لَهُنَّ إِذَا أَخَذَ عَلَيْهِنَّ: «قَدْ بَايَعْتُكُنَّ». كَلَامًا. {الحديث: ٤٨١١ = ٤٧٩٦ فم. بخاری. طلاق: ٥٢٨٨، ٤٨٩١، ٧٢١٤ + تجرید/٤، رقم: ١٧٠٥ = ٤٨٩٢ + تجرید/١، رقم: ٦٢٨ = ١٣٠٦ فتح { (١٣٣)}

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہہموو ہاوسہر مکانی بی) فہرمووی: جاران کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) پھیمان و بہیعتی و مردمگرت لہنافرمتہ پروادارمکان، بہتایبہتی لہوانہیان کہ کؤچیان دمکرد، لہشوینی خؤیانہوہ، لہبہر رمزای خودا، بؤلای پیغہمبہری خودا لہمہدینہ، تہنیا بہدہم و بہقسہ، نہک بہ تہوقہکردن و دمست خستہ ناودمست، پھیمانی لی و مردمگرتن، لہسہر رفہتارکردن بہم نایہتہ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَأُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - الممتحنة - ١٢/٦٠} . واتہ:

نہی پیغہمبہر! کاتی نافرمتہ موسولمانہکان ہاتن بؤلات کہ پھیمان و بہیعتت پی بدن، لہسہر نہوہ پھیمانیان لی و مربرگرہ کہ: بہہیج جؤری

(۱۳۳) تجرید/٤، ژمارہ: ١٧٠٥ = ٤٨٩٢ بخاری. پوختہی موسلیم/٣، ژمارہ: ١٢٢٢ = ٤٨١١ شیخا

هاوبه‌شو هاوه‌ل بۆ خودا برپار نه‌ده‌ن و دزی نه‌که‌ن و حیزی نه‌که‌ن و مندالی
خویان نه‌کوژن و کچی خویان زینده به‌چال نه‌که‌ن و بوختانی درۆ له‌نیوان
دمست و پیی خویاندا نه‌که‌ن، واته: مندالی بیگانه نه‌هینن له‌به‌ینی دمست و پیی
خویان دایب‌نین و به‌درۆ ناهه‌ق بیکه‌ن به‌مندالی می‌رده‌که‌یان، وه له‌کردنی کاری
خیردا نافه‌رمانی تۆ نه‌که‌ن و سه‌رپیچی له‌فه‌رمانی تۆ نه‌که‌ن، جا له‌پاش ئه‌مه،
له‌خودا بپارێرموه بۆیان که‌لێیان خۆش بێ، به‌راستی خودا تاوان‌به‌خش و
میهرمه‌بانه).

عائیشه فه‌رمووی: جا هه‌ر ژنیکی موسولمان ئه‌مه‌ی قه‌بوول بکرایه، ئیتیر
دمرچوو دمبوو له‌تافیکردنه‌وه‌که‌یدا، دمستووری پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) وابوو: هه‌ر ژنی له‌ژنه باومردارمگان، به‌ده‌م ئه‌مه‌ی قه‌بوول بکرایه،
که له‌م نایه‌ته‌دا گوتراوه، پیی دمفه‌رموو: (برۆ په‌یمانم پێتدا).

عائیشه فه‌رمووی: نا به‌خودا شتی وا نه‌بووه، که پیغه‌مبه‌ر له‌کاتی په‌یمان
ومرگرتندا، دمست بخاته ناو دمستی ژنه‌وه، قه‌ت نه‌بووه که پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بێ) دمستی له‌دمستی ژنی ناخۆیی (نامه‌حرم) بکه‌وی، مه‌گه‌ر
ئافه‌رمتی که حه‌لالی خۆی بووبی، به‌لام به‌ده‌م، ته‌نیا به‌قسه په‌یمانی ئی
ومرده‌گرتن.

عائیشه (رمزای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: سویندم به‌خودا هه‌رگیز
پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) شتیکی له‌ژنان ومرنه‌گرتووه، که
خودای گه‌وره فه‌رمانی ئه‌وه‌ی پێ نه‌کردی، هه‌رگیز له‌پێ پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بێ) نه‌که‌وتووه له‌له‌پێ ژنی بیگانه، کاتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بێ) په‌یمانی ئی ومرده‌گرتن، پیی دمفه‌رموون: (ئه‌وا په‌یمانم

پیتاندا) واته بهس بهقسه پهیمانم نی وهرگرتن. {تاج/۱، زنجیره: ۸، ژماره: ۶۰، ج/۴}.

(۲۲) باب البیعة علی السمع والطاعة فیما استطاع

پهیمان وهرگرتن له سر کویراپه نی و به کویکردن به پتی توانا

۱۲۲۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا نُبَايِعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتُ». {الحديث: ۴۸۱۳ = ۴۷۹۸ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۱۱۲ = ۷۲۰۲ فتح الباری: (۱۲۲۲)}

نیبنو عومهر (رمزای خودایان نی بی) دمیفرموو: جاران که پهیمانمان دما به پیغه مبر (دروودی خودای له سر بی) دمیفرموو: (نهوندهی که له توانانا هیه و دمتوانان!). {تاج/۱، زنجیره: ۸، ژماره: ۵۹، ج/۴}.

نهمه دمقی ژماره (۱۲۲۰) ی پوختهی موسلیم بوو، نهمهیش له دواوه، دمقی ژماره (۲۱۱۲) ته جریدی بوخارییه، ره چاودمکری، که همدوو گیرانه و که له همدوو شتیکا زور لهیه که وه نزیکن، نهمهیش نموونهی بالای (متفق علیه) ییه.

عن عبدالله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُ. {الحديث ۷۲۰۲}:

عهدووللای کوری عومهر- رمزای خودایان نی بی- فهرمووی: جاران کاتی پهیمانمان له گهل پیغه مبردا دبهست، دمیفرموو: (نهوندهی که له توانانا

(۱۲۲۲) تجرید/۵، ژماره: ۲۱۱۲ = ۷۲۰۲ بخاری. پوختهی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۲۰ = ۴۸۱۳ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۹۳ رقم الباب/۴۲).

همیه). (تاج/ ۳ ل/ ۲۷۳ ز/ ۱۰۴ ژ/ ۲ - ش/ د/ ت/ ن- باسی: پهمان بهستن (بهیمت) و پهمان بردنه سهر).

(۲۲) بابُ بیانِ سِنِ البلوغِ

روونکردنه‌وه‌ی ته‌مه‌نی ره‌سیده‌بوون

۱۲۲۳- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: عَرَضَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أُحُدٍ فِي الْقِتَالِ، وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجْزَنِي، وَعَرَضَنِي يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي، قَالَ نَافِعٌ: فَقَدِمْتُ عَلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ يَوْمِنَا خَلِيفَةً، فَحَدَّثْتُهُ هَذَا الْحَدِيثَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا لَحَدُّ بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، فَكُتِبَ إِلَى عُمَالِهِ أَنْ يَفْرَضُوا لِمَنْ كَانَ ابْنُ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَاجْعَلُوهُ فِي الْعِيَالِ. {الحديث: ۴۸۱۴ = ۴۷۹۹ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۲۳ = ۲۶۶۴ = ۴۰۹۷} : (۱۳۳)

نیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: روژی غه‌زای نوحود چوارده سال بووم، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) ته‌ماشای کردم تا بزانی به‌که‌لکی جه‌نگ دیم یانا، به‌لام له‌بهر بچووکي ته‌مه‌نم به‌گه‌ندی نه‌کردم، و‌لی روژی غه‌زای خه‌ندمق پازده سال بووم، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) بو‌هه‌مان مه‌به‌ست ته‌ماشای کردم و هه‌لی سه‌نگاندم و ریگه‌ی غه‌زاکردنی دام.

نافیع فهرمووی: عومهری کوری عه‌بدولعه‌زیز کاتئ جینشین (خه‌لیفه) بوو، چووم بو سهردانی و نه‌م فهرموودمیه‌م بو‌یگپراپه‌وه، جا عومهر فهرمووی: نه‌م سهر گوزوشته‌یه راده و سنووری جیا‌کردنه‌وه‌ی بچووک و گه‌ورمیه له‌یه‌م‌کتری،

(۱۳۳) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۱۲۳ = ۲۶۶۴ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۱۱۴ = ۴۸۱۴ تخریج

وترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم الکتاب/ ۵۲ رقم الباب/ ۸).

جا بویه نامه‌ی نووسی بۆ سهرکاره‌کانی: (که نهوه‌ی ته‌مه‌نی پازده سالی ته‌واوه بهشی بۆ دابنن و له‌خێرو له‌شه‌ردا حسینی بیاوی بۆبکه‌ن، نه‌وه‌میشی ته‌مه‌نی له‌وه که‌مه‌تری دای بنن به‌ورده خیزان و له‌چاک و له‌خراپا حالی حالی مناله!).
{تاج/۱، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۳۷۹ - ش/د/ت/ن}.

روونکردنه‌وه:

له‌شه‌رحی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر سه‌حیحی موسلیمدا، ئهم فهرموودمیه دانراوه، به به‌لگه له‌سه‌ر ته‌مه‌نی ره‌سیدمیی و بالقی و ته‌مه‌نی نابالقی.

(۲۴) **باب النّهی أن یسافر بالصحف إلى أرض الکفار إذا خیف وقوعه بإیدیهم**
رێکه نه‌دراوه که قورنان بیری بۆ ولاتی دوژمن به‌مه‌رجی مه‌ترسی نه‌وه‌ی
هه‌بی که بکه‌ویتیه ده‌ستی که‌سانی، که ریزی شایانی خۆی نه‌گری
۱۲۲۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ يَنْهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ، مَخَافَةَ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ.
{الحديث: ۴۸۱۷ = ۴۸۰۲ فم: (۱۲۲۴)}

ئیبنو عومەر (ره‌زای خودای ئی بۆ) ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بۆ) نه‌هی ده‌کرد که قورنان بیری بۆ خاکی دوژمن، مه‌بادا ده‌ست دوژمن بکه‌وئ و بۆ ریزی پێ بکه‌ن). {ریاض/۴، زنجیره: ۳۶۳، ژماره: ۱۷۹۴ - ش} + {ته‌جرید/۳، ژماره: ۱۲۲۴ = ۲۹۹۰} + {تاج/۴، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۴۳۸۵}.

(۱۲۲۴) ته‌جرید/۴، ژماره: ۱۲۲۴ = ۲۹۹۰ به‌خاری. بوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۱۱۵ = ۴۸۱۷ شیخا - ته‌رقیم شیخ خلیل مامون شیخا (به‌خاری ره‌قم الکتاب/۵۶ ره‌قم الباب/۱۲۹).

روونکردنهوه:

۱- مەبەست لەم جۆره بابەت و بریارە، بۆ ئەو رۆژگارە بوو، کە هێشتا مەترسی ئەو دەگرا، کە بەهۆی دەستکاری قورئانەوه، قورئان گۆرانکاری تیابکری، بەلام نیستا ئەم مەترسییە نەماوه، چونکە بەسەدان مەلیۆن دانە (نوسخە) لە قورئان، لە دەسخت و لە چاپکراو، بە جیهانا بلأوبۆتەوه، بگرە نیستا باشتەین چاپی قورئان ئەومێه کە لە ولاتە ناموسولمانەکان چاپ دەکری لەبەرئەوه واباشە بۆ ئەو بەرێزانە کە لەولاتی ئیسلا مەوه، کۆچ یا سەفەر، دەکەن بۆ ولاتە ناموسولمانەکان، قورئان و پەراوی فەرموودەو تەفسیر و شەریعت لەگەڵ خۆیان بەرن، یا هەول بەدن کە پەیدایان بکەن، چونکە یەکن لەهۆی بەردەوامبوونی بیرو باوەڕ ئەومێه کە هۆکاری روونکردنهوهو پەخشەوهو بوونی لەبەر دەستدای.

جا لەکاتی ئەقڵ و گواستنەوهی لەم جۆره شتانهدا، بەم مەبەستە رهوایه موسامەحه و چاوپۆشی لەهەندێ گروگرفت و پێشەات دەکری، وەك ئەوه دوور نییه کە کتیبە پیرۆزمەکان، لەناو پاپۆرو خۆشپۆو شتی وادا، لەجیگە شایانی خۆیان دانەنرێن، یا لەلایەن کرێکارو حەمال و دەستە کارمەندانی بەرپرسیاری ئەم جۆره کارو فرمانانەوه ریزی شایانی خۆیان پێ نەدری، بەلام لەهەمان کاتدا وەك پێویست ئەرکی سەرشانی خۆیان ئەنجام دەدەن و، ئەوهی مەبەستی هەموو لایەکە دیتەجی. لەبەرئەوه موسامەحه و چاوپۆشی لەم جۆره گرفتانه دەکری. ومبەر ئەو جۆره یاسایە دەکەوێ کە دەفەرموی: (لِلضَّرَرَاتِ أَحْکَامُهَا). واتە: ناچارپەکان بریاری تایبەتی خۆیان هەیه). یا ئوصولییهکان دەفەرمون: (بریار دەگۆری بەپێی گۆرانی رۆژ).

۲- به لّام له کاتی شهرو شوږو ئازاوه گهل و ناشووبدا، که ههل دهگری ناموسولمانه نه یارمکان بیریزی بهم جوړه پهراوه پیروژه ئیسلامیانه بکهن، نه وکاته کار به بریاری نه م فرموده یه دهگری.

(۲۵) باب المسابقة بين الخيل وتضميرها

پیشبرکی له نیوانی چهند و لّاخیکی بهرزه داو په روه رده کردن و قانکردنیان

۱۲۲۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَابَقَ بِالْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أَضْمِرَتْ مِنَ الْحَفِيَاءِ وَكَانَ أَمْدُهَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ، وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثَّنِيَّةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ فِيمَنْ سَابَقَ بِهَا. {الحديث: ۴۸۲۰ = ۴۸۰۵ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۲۶۰ = ۴۲۰، ۲۸۶۸، ۲۸۶۹، ۳۸۷۰، ۷۳۳۶. أبو داود. جهاد: ۲۵۷۵. نسائي. خيل: ۳۵۸۶. تحفة الأشراف: ۸۳۴۰: (۱۲۲۵)}

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بئ) فرمودی: پیغمبر (دروودی خودای لهسەر بئ) پیشبرکی به و لّاخی بهرزه سازدا، ئهسپ و ماینهکانی کرد بهدوو تاقم، نه و ئهسپ و ماینهکانی که قال بوون و ناماده گرابوون بو قوشمه پیکردن، نه مسهری مهیدانی تهراتینه که یان حهفاء بوو، نهوسهری ئهنییهتول ومداع بوو، نه و ماین و ئهسپانهشی که ناماده نه گرابوون بو قوشمه، گورمپانی پیشبرکی که یان کورتتر بوو، له ئهنییهتول ومداعه وه بوو، ههتا مزگهوتی بهنی زورمیق، ودمن خوم یهکیک بووم له و سوارانهی که بهشداریان کرد، له م پیشبرکیه دا وه یه که میان بووم). {تاج/ ۴، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۴۴۲۳، ج/ ۴}.

(۱۲۲۵) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۶۰ = ۴۲۰ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۱۰۸ = ۴۸۲۰ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۸ رقم الباب/ ۴۱).

روونکردنه وه:

۱. حمفاء جیگمیه که، له کلکه ی مەدینه ی جارانەو میه، پینج یا شەش میل لە مەدینه وه دووره.
۲. ئەنیه متول و مداع (واته: مله ی خواحافیزی و بهرێکردن) شوێنێکی ناسراوه، لەنزیک مەدینه وه، که سێکی نازیز که لە مەدینه دمرده چوو ههتا ئەوێ له گه ئی دهچوون بۆ خواحافیزی لێکردن.
۳. مزگهوتی بهنی زورمیش دمووری میلی له ئەنیه متول و مداع وه دووره. ئیبنو عومەر له م پێشپڕکێیه دا براوه ی به که م بووه.

(۲۶) باب الخيل في نواصيها الخير إلى يوم القيامة

خێرو خوشی له نواچهوانی و لاخی به رزه گرێدراوه ههتا رۆژی دوا رۆژ

۱۲۳۶- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَلْوِي نَاصِيَةَ فَرَسٍ بِإِصْبَعِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: «الْخَيْلُ مَعْقُودٌ بِنَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْغَنِيمَةُ». {الحديث: ۴۸۲۴ = ۴۸۰۹ ف.م. تجريد ۲۰۵/۳، رقم: ۱۱۷۵ = ۲۷۵۰، ۲۸۵۲، ۳۱۱۹، ۳۶۴۳. نسائي. خيل: ۳۵۷۵، ۳۵۷۴، ۳۵۷۶. ترمذی. جهاد: ۱۶۹۴، ۳۵۷۶، ۳۵۷۷، ۳۵۷۸، ۳۵۷۹. تحفة الأشراف: ۳۲۳۸} : (۱۳۳)

جهریری کوری عەبدوللا (رمزای خودای لی بی) ههمرمووی: پینغه مبهرم بینی (دروودی خودای له سه ر بی) به په نجه کانی کاکۆلی ئەسپێکی دمهۆنییه وه و دمیغهرموو: (له کاکۆل و یالی مایین و ئەسپ خێرو خوشی گرێدراوه ههتا رۆژی

(۱۳۳) تجريد ۲/۳، ژماره: ۱۱۷۵ - ۲۷۵۰ بخاری، پوخته ی موسليم ۲/۳، ژماره: ۱۱۰۵ = ۴۸۲۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب ۵۶ رقم الباب ۴۴).

قیامت: که نهو خیرو بیره بریتیه لهپاداشی باشی قیامتو، لهمالی تالانی
 حه‌لال لهم جیهانه‌دا). {تاج/۴، زنجیره: ۲۶، ژماره: ۴۹۲} + {ریاض/۲، لاپهره:
 ۲۲۰، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۳۲۸، ۱۳۲۹}.

۱۳۲۷- عَنْ غُرُوةِ الْبَارِقِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ مَعْقُودَةٌ
 فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْمَغْنَمُ
 (الحديث ۲۷۵۰، أطرافه في: ۲۸۵۲، ۳۱۱۹، ۳۶۴۳): (۱۳۳۷)

عورومی باره‌ی (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست(دروودی خوای
 له‌سهر بی) فهرمووی: (له‌کاکۆل و یالی مایین و نه‌سپ خیرو خوشی گری‌دراوه
 هه‌تا رۆزی قیامت: که نهو خیرو بیره بریتیه لهپاداشی باشی قیامتو،
 لهمالی تالانی حه‌لال لهم دنیا‌یه‌دا) (تاج/۸/۸۸-فاز-۲۶).

عورومی کۆری جه‌دی باره‌ی (پرمزای خوای لی بی) کۆمه‌لی فهرموودی
 له‌پێغه‌مبه‌رموه (دروودی خوای له‌سهر بی) گێراوته‌وه، له‌بوخاریدا دوو
 فهرموودی هه‌یه، پێغه‌مبه‌ر نزی بو‌ کردبوو که‌خوا پیت و فهر بخاته
 مامه‌له‌یه‌وه، خو‌ی دم‌فهرمو‌ی: نیت له‌ومدوا نه‌گهر خو‌لم بکری‌بایه‌ قازانج
 دم‌کرد (تاج/۱۲/۳۳۸-ف-۱۶۱) له‌مه‌ت‌حه‌کانی شام دا له‌و‌ی ناماده‌ بوو له‌و‌ی
 دادمنیشت، دوا‌یی پێشه‌وا عوتمان ناردی بو‌ کووفه، فهرموودمکانی لای خه‌لکی
 کووفه هه‌ن، عوروه‌ دموری حه‌فتا مایینی راگرتبوو بو‌ غه‌زا.

۱۳۲۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه
 وسلم) « الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ »: (۱۳۳۸)

(۱۳۳۷) له ژماره: (۱۳۳۶) دا ته‌خريجه‌كه‌ی رۆيشت.

(۱۳۳۸) تجريد/۲، ژماره: ۱۱۷۶ - ۳۱۴۵ بخاری. پوخته‌ی موسليم/۲، ژماره: ۱۱۰۶ - ۴۸۳۱ شيخا

(بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۴۲).

ئەنەسى كورې مالېك (رمزى خوداى لى بى) دمفەرموئى: خۆشەويست
(دروودى خوداى لەسەر بى) دمفەرموئى: (پىت و فەرو پىروۆى ھەردوو جىھان، وا
بە ناوچاوانى ماينەو).

(۲۸) بابُ فَضْلِ الْجِهَادِ وَالْخُرُوجِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بەھرەى خەباتگىران و تىكۆشان و كۆش لى بىتاوى نايىنى خودادا

۱۳۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(اتَدَبَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَأُخْرِجَهُ إِلَّا إِيْمَانٌ بِي وَتَصَدِيقٌ بِرُسُلِي أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَا
نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ أَوْ أُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَلَوْ لَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي مَا قَعَدْتُ خَلْفَ سَرِيَّةٍ
وَلَوْ دِدْتُ أَنِّي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ). (الحديث ۳۶ -
أطرافه في: ۲۷۸۷، ۲۷۹۷، ۲۹۷۲، ۳۱۲۳، ۷۲۲۶، ۷۲۲۷،
۷۴۶۳، ۷۴۵۷): (۱۳۲۹)

دىسان لەو ھو ھە بىغەمبەر ھو ھە دمفەرموئى: (كەسى بىروا بۆ غەزاو
تىكۆشان لەرئى خودادا، خوداى بالادەست و شكۆمەند بۆخۆى دەبى
بەدەستەبەرىو، دمفەرموئى: خۆم كەفلى ئەوم كەپەكى لەم دوو خەلاتە
گەورمەى پى بەدەم: يابىبەمە ناوبەھەشت، يابىبەمە ھە بۆ شوئىنى خۆى لەگەل
ئەو ھەموو پاداشى گەورەو تالانىيە زۆرەى كەدەستى دەكەوئى! بەمەرچى ئەو
تىكۆشەرە كەدەجى بۆ ئەو غەزاو كۆشە مەبەستى تەنيا رمزامەندىى خودابى و
باومرى بەمنو بە بىغەمبەرانى من ھەبى، بىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) فەرمووى: دەرسم كەموسولمانان تووشى رەنج و سەخەتەى بكمە دما

(۱۳۲۹) تجرید ۱/، ژمارە: ۳۴ = ۳۶ بخارى. بوختەى موسلىم/۳، ژمارە: ۱۰۷۰ = ۴۸۳۶ شىخا (بخارى

لهگهل هه موو تاقمه موسولمانیکا که ده چن بۆ غهزا خوشم ده چووم بۆ نهو غهزایه، به لام نه مه ناکری: چونکه نه خووم نهو تواناییه ههیه که و لای سوارى بۆ هه موویان پهیدا بکهو، نه خوشیان نهو دهسته یان دمروا، له هه مان کاتا زوړیش به زه حمه تی دمران و له شانیان گرانه نه گهر من بچم بۆ غهزاو نهوان نه یه ن! به و خودایه که گیانی موحه ممه دی له ده ست دایه، به حه زی دل پر په دل حه ز ده که م که له رپگه ی خودا دا بچم بۆ غهزاو لهو غهزایه دا بکوژیم، دیسان زیندوو ببه وه و بچمه وه بۆ غهزاو دیسان بکوژیم وه، هه م دیسان زیندوو ببه وه و بچمه وه بۆ غهزاو هه م دیسان بکوژیم وه). (تاج/ ۸ ل/ ۴۶ ف/ ۲ = تاج/ ۴ ز/ ۴۲۸۹/ ۱۱).

نهم فهرموودمیه له ژماره (۱۰۷۰) ی موسلیم دا ناوایه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَضَمَّنَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَإِيمَانًا بِي وَتَصَدِيقًا بِرُسُلِي فَهُوَ عَلَى ضَامِنٍ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكِنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ، نَائِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا مِنْ كَلِمٍ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ حِينَ كَلِمَ، لَوْ أَنَّ لَوْنُ دَمٍ وَرَيْحُهُ مِثْلُكَ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ يَشُقَّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلُهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلُ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلُ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلُ». {الحديث: ۴۸۳۶ = ۴۸۲۱ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۳۴ = ۳۶، ۲۷۸۷، ۲۷۹۷، ۲۹۷۲، ۳۱۲۳، ۷۲۲۶، ۷۲۲۷، ۷۴۶۳، ۷۴۵۷. نسائي. إيمان: ۵۰۴۵. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰}:

ئەبو ھورەيرە (دەزى خوى لى بىن) ڧەرموۋى: پېغەمبەر (دروۋى خوى لىسر بىن) دەڧەرموۋى:
 كەسى بېروا بۇ خەباتو غەزاو تىكۆشان لەرپى خودادا، خودا بۇخۇى دەبى بە
 دەستەبەر (زامنى)و، دەڧەرموۋى: خۆم كەڧىلى ئەوم كەپەكى لەم دوو خەلاتە
 گەورمىيەى پى بىدەم: يا بىبەمە ناو بەھەشت (لە حالەتى شەھىدبوونا)
 يابىبەمەو بۇ شوۋنى خۇى لەگەل ئەو ھەموو پاداشى گەورەو تالانىيە زۆرەى
 كە دەستى دىكەوۋ! بەمەرچى ئەو تىكۆشەرە كەدەجى بۇ ئەو غەزاو كۆششە
 تەنيا مەبەستى رەزامەندىى خودابىو باومرو ئىمانى بەمنو بە پېغەمبەرانى
 من ھەبى، بەو كەسە كە گىانى موحەممەدى بەدەستە، ديارە كەپەزدانى پاكە،
 ھەركەسى لەرپى خودادا زامار بىكرى، لەرۋى قىامەتا كەدى بۇ دىوانى خودا
 زامەكەى تازمو نوۋىيە وىكوو تازە ئەودەمە زامارگرابى ئاوايە، لەسر ھەمان
 شىۋمىيە، رەنگەكەى سوورى تلىقىيە، وىكوو خوۋنى ئاسايى، بەلام بۇنەكەى بۇنى
 مىسكە، ئىتر بەو زامارە شەھىد بوۋى پانا جىاوازىى نىيە لەودا، كە لەرۋى
 قىامەتا لەسر ئەو شىۋمىيە دى بۇ دىوانى خودا بەوكەسە كە گىانى
 موحەممەدى بەدەسە (دروۋى خوى لىسر بىن) دەترسم كە موسولمانان توۋشى رەنجو
 سەخلەتى بىن، دىنا ئەگەر لەبەرئەو نەبوايە ئەوا لەگەل ھەموو تاقمە
 موسولمانىكا كەدەچن بۇ غەزاو خەبات خۆشم لەگەلئاندا دەچووم، بەلام ئەمە
 ناكرى: چۈنكە نەخۆم ئەو توانايىم ھەيە كە ولاخى سوارىى بۇ ھەموويان
 پەيدا بىكەم، نەخۆشيان ئەو دەستەيان دەروا، لەھەمان كاتا زۆرىش
 بەزەحمەتى دىزانو لەشانىان گرانە ئەگەر من بىچم بۇ غەزاو ئەوان لەگەلەم
 نەيەن بۇ ئەو غەزايە!

بەخودايە كە گىانى موحەممەدى بەدەستە، بەھەزى دل پېرەدل
 ھەزەمكەم كە لەرپىگەى خودادا بىچم بۇ غەزاو لەو غەزايەدا بىكوزرىم، دىسان

زیندوو بېمه‌وه و بېمه‌وه بؤ غەزاو هەمەدیسان بکۆژریمه‌وه). {تاج/۴، زنجیره؛

۱۱، ژماره؛ ۴۲۹۸، ج/۴} + {ریاض/۳، زنجیره؛ ۲۳۴، ژماره؛ ۱۰/۱۲۹۴/۳۴۹}.

۱۲۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « تَكْفَلُ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ وَتَصْدِيقُ كَلِمَاتِهِ ، بِأَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، أَوْ يَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مِنْ أَجْرِ أَوْ غَنِيمَةٍ »: (۱۳۳۰)

واتاو مه‌به‌ست لئی له‌ژماره (۱۲۲۹) دا، به‌ته‌واوی رو‌یشت.

۱۲۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُّ كَلِمٍ يُكَلِّمُهُ الْمُسْلِمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَكُونُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهَا إِذِ طُعِنَتْ تَفْجَرُ دَمًا اللَّوْنُ لَوْنُ الدِّمِّ وَالْعَرْفُ عَرْفُ الْمِسْكِ). (الحديث ۲۳۷ - طرفاه في: ۲۸۰۳، ۵۵۳۳): (۱۳۳)

ئە‌بو‌هورەیره (پە‌م‌زای خ‌وای لێ بێ) لە پێ‌غه‌م‌به‌رم‌وه (دروودی خودای لە‌سه‌ر بێ) فە‌رم‌و‌وی: (هە‌ر‌کە‌سێ‌ لە‌پ‌رێ‌ ی‌ خودادا زامار بک‌ری، لە‌پ‌ر‌ۆ‌زی ق‌یامە‌تا کە‌دی بؤ دیوانی خودا، زامە‌کە‌ی تازە‌و نو‌ی یە، وە‌کو‌و کاتی زامار‌کردنە‌کە‌ی، پێ‌ک لە‌سه‌ر هە‌مان ش‌ی‌و‌م‌یشه، رە‌نگە‌کە‌ی سو‌وری ت‌ل‌ی‌قی یە، وە‌ک خ‌وێ‌نی ناسایی، بە‌لام بۆ‌ن و بە‌رامە خ‌ۆ‌شە‌کە‌ی لە‌ب‌ۆ‌نی م‌ی‌س‌ک دە‌کا، لە‌ناو خە‌ل‌کی مە‌ح‌شە‌ردا د‌ه‌ب‌ی بە‌ما‌یە‌ی شانازی و سە‌ر‌بە‌ر‌زی ب‌ۆ‌ی). (ت/۸ / ۲/۴۶ = ۱۱-ژ ۴۲۹۸ تاج/۴ - ش).

(۱۳۳۰) پ‌ر‌وانە ژ‌ماره؛ (۱۲۲۹) (ب‌خ‌اری ر‌ق‌م‌ الک‌تاب/۵۷ ر‌ق‌م‌ الباب/۸).

(۱۳۳۱) ت‌ج‌ر‌ید/۱، ژ‌ماره؛ ۱۷۰ = ۲۳۷ ب‌خ‌اری، م‌س‌لم: ۴۸۳۰ ش‌ی‌خا (ب‌خ‌اری ر‌ق‌م‌ الک‌تاب/۱ ر‌ق‌م

(۲۹) باب فضل الشهادة في سبيل الله تعالى

خیرو به هرهی که ورهیی شهیدی که له پیتاوی خودادا بی

۱۲۳۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الدُّنْيَا وَأَنْ لَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ غَيْرُ الشَّهِيدِ، فَإِنَّهُ يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجِعَ فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ لِمَا يَرَى مِنَ الْكَرَامَةِ ». {الحديث: ۴۸۴۵ = ۴۸۳۰ فم. بخاری. جهاد: ۲۸۱۷} : (۱۳۳۲)

نه نهس (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) دمفهرموی: (نهو کهسهی که چووه ناو بههشت حمزناکا که بگهرپتهوه بو دنیا، نهگهر همرچی لهسهر رووی زموی همه بیدمن پیی ناگهرپتهوه، مهگهر شهید، به لام شهید حمزدهکا که بگهرپتهوه بو جیهان و دهجاری تریش بکوژرپتهوه! چونکه به چاوی خوی دمبینی که شهید چهنده بهقه درو بهرپزو قورسو گرانه!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۴۳۲۲} + {ریاض الصالحین/۳، لاپهره: ۲۱۱، چاپی/۲، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۳۱۱}.

۱۲۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَغْدِلُ الْجِهَادَ قَالَ: (لَا أَجِدُهُ) قَالَ: (هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَقُورَ وَتَصُومَ وَلَا تُفْطِرَ؟) قَالَ: (وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ) . (الحديث ۲۷۸۵): (۱۳۳۳)

(۱۳۳۳) بخاری. جهاد: ۲۸۱۷. بوختهی موسلیم/۳، ژماره: ۱۰۷۹ = ۴۸۴۵ شیخا (بخاری رقم

الکتاب/۵۶ رقم الباب/۲۱).

(۱۳۳۳) تجرید/۳، ژماره: ۱۴۶ = ۲۷۸۵ بخاری. مسلم: ۴۸۴۶ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۵۶ رقم

الباب/۱).

ئەبۇھورەيرە (رمزى خۇاى لى بى) فەرموۋى: پياۋى ھاتە خزمەتى
 ھەزرىت (دروودى خۇاى لەسەر بى) عەرزى كرد: قورىان! چى كارىكى باشى تر
 ھاۋتاي تىكۆشان لەرىگەى خوداى گەورەدا دەكا؟ فەرموۋى: (كارى وا گومان
 نابەم). ئەوجا بەپياۋەكەى فەرموۋ: (ئايا دەتوانىت ئەو كاتەى كەخەباتكار
 دىرووات بۇ خەباتكارى، تۆيش بىچىتە ناۋ نوپۇزگەكەتو سەرو مې نوپۇز شەۋنوپۇز
 بىكەيت بەبى ساردبۈۋنەۋە بەرۋۇزىش ھەر بەرۋۇزوۋ بىۋ يەك رۇزى لى نەخۇى)
 پياۋەكە گوتى: جا كى شتىۋا دەتوانى؟ (تاج/۸/۴۷۷-۳ ش/ت/ن) + (رياض/۲-
 ۲۳۴-ز-۹۴۸ باسى جىھاد).

(۳۰) باب فَضْلُ الْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

يەك تاق كۆششۋ تىكۆشان لەرىگەى خودادا، چى تاقى بەيانى بىۋ چى تاقى
 نىۋارە بى، لە ھەموو سامانۋ نازو بەھرەى جىھان باشتەرە

۱۲۳۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 «لَغَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا». {الحديث: ۴۸۵۰ =
 ۴۸۳۵ ف.م. تجريد/۳، رقم: ۱۱۵۰ = ۲۷۹۲، ۲۷۹۶، ۶۷۶۸، نسائي. جهاد:
 {۳۱۱۸: (۱۳۳۴)}

ئەنەسى كورى مالىك (رمزى خوداى لى بى) دەفەرموۋى: پىغەمبەر
 (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموۋى: (تاقى كۆششۋ تىكۆشان لەرىگەى
 خودادا) (چى تاقى بەيانى بىۋ چى تاقى نىۋارەبى) لەھەموو سامانۋ مولكى

(۱۳۳۴) تجريد/۳، ژمارە: ۱۱۵۰ = ۲۷۹۲ بخارى. بوختەى موسلىم/۳، ژمارە: ۱۰۷۶ = ۴۸۵۰ شىخا

(بخارى رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۵).

جیهان چاکتره). {ریاض/۲، لایمەر: ۹۴۳ - ۶، ۴. چاپی یهکه م = زنجیر/۵، ۲۳۴، ژماره: ۱۲۹۰} + {تاج/۴، زنجیر: ۱۱، ژماره: ۴۳۰۰}.

۱۲۳۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الرَّوْحَةُ وَالْعَذْوَةُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا»:^(۱۳۳)

واتاکهی لهژماره (۱۲۳۴) دا رویشته.

۱۲۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَقَابُ قَوْسٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ) وَقَالَ: (لَعَذْوَةُ أَوْ رَوْحَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ) (الحديث ۲۷۹۳، طرفه في: ۳۲۵۳):^(۱۳۳)

نهبوهورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوای لهسمر بی) دهمرموی: (بهقهی جی کهوانی لهبههشتا لههه موو جیهان باشره، وه فهرمووشی: تاهئ کوششو غهزاو تیکوشان لهریگهی خودادا - جی تاهئ بهیانی بیو جی تاهئ نیواره بی- لههه موو سامان و مولکی جیهان چاکتره). (تاج/۸/۴۸/۱۱-ش/ت/ن).

^(۱۳۳) بپروانه ژماره: (۱۲۳۴) (بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۵).

^(۱۳۳) تجرید/۲، ژماره: ۱۱۵۱ - ۲۷۹۳ بخاری. مسلم: ۴۸۵۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم

(۳۴) بابُ فضلِ الجهادِ والرباطِ

کهوردی خه باتکیران و نیشک و پاسهوانی ناو سهنگه ره کانی سه ر سنوور

۱۲۳۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: «رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «مُؤْمِنٌ فِي شِعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَغْبُدُ لِلَّهِ رَبِّهِ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ». {الحديث: ۴۸۸۳ = ۴۸۴۸ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۴۷ = ۲۷۸۶، ۶۴۹۴ فتح الباری: (۱۳۳۷)}

نه بو سه عیدی خودری (رهزای خوای لی بی) فهرمووی: پیاوی هات بو خرمه تی پیغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بی) پرسیری لی کرد، گوتی: قوربان! چاکترین کس کییه؟ فهرمووی: (نهو پیاوه موسولمانه ی که به گیان و سامان و به سه رو به مال، له ریگه ی خودادا تی دمکوشی).

پیاومکه گوتی: نه ی له دوی نهو کی چاکترین که سه؟ فهرمووی: (نهو موسولمانه ی که له په نایه کا، خودای خو ی به جوانی دمپه رستی و سه ری خو ی کزدمگری و له خودای که وره دمترسی و نازاری که س ناداو مه ردووم له شهرو و مزمنی به دوورن!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۳۰۲، ج/ ۴}. {ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۲۸۹}.

بو به راوردو ره چاوگردنی چو نی تی هه ردو و گیرانه و مکانی بوخاری و موسلیم، ژماره (۱۱۴۷) ی ته جری دی بوخاریش دمگو یزینه وه:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

(۱۳۳۷) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۱۴۷ = ۲۷۸۶ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۰۷۲ = ۴۸۸۳ شیخا

(مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ) قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: (مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَتَّقِي اللَّهَ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ). (الحديث ۲۷۸۶، طرفه في: ۶۴۹۴):

نه بوسه عیدی خودری (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پرسیارکرا له
پیغه مبهرا (دروودی خوای له سهر بی) : چاکترین کهس کییه؟ فهرمووی: (نهو
موسولمانه ی که به گیان و سامان و به سهر و به مال له پینگه ی خودادا تی دهکوشی)
گوتیان: نه ی دوا ی نهو کی چاکترین کهسه؟ فهرمووی: (نهو موسولمانه ی که
له په نایه کا سهر ی خو ی کز دهگری و، به جوانی خودای خو ی دمه پهرستی، وه له
خودای که وره دمه رسی و نازاری کهس نادات. (تاج/۸/۶۴۹-ش/د/ت).

خوشه بیوه یی چه تر ی سهرت بی

کالی هه ژاری بهرگی بهرت بی!

نه خه ی مه ردا و پانه سهرت بی

نه ترسی گورگی دهشت و دهرت بی

ناسمان لیقه و زهوی بهرت بی

نه له گه ل کهسن هه را و شهرت بی!

نالی دهر ویشی له که سهرت بی

وه یسه که ی خومان به ره بهرت بی!

ترسی روو زهر دی لی سهر وهرت بی

کرده وه ی باشی خوت سو پهرت بی!

دلی رووناکی خوت خه فهرت بی

چرای پوشنی دهر و بهرت بی!

تا له پیسوا یی سوال قوتهرت بی

حال و مالیکس سه روبه رت بښ!

مزگه و تنن نزيک به رابه رت بښ

خه لوه گای گيانی پر هونه رت بښ!

خه وگای دهر وونی به خه به رت بښ!

که له شيری عرش، به بانگدهرت بښ

هه قالن هاو بپر قه له نده رت بښ

کاتی پيویستی هاوسه نگره رت بښ!

نه که له سه ر سینی به رابه رت بښ

که پشتی هه لکرد، له زهره رت بښ!

نه فسن چون ده بان پر جه وهه رت بښ

هاوسه رن وه که خوت به هاوسه رت بښ!

مه رگی پر په حمه ت، ریښ سه فهرت بښ

سایه ی عرش خوا، به سیبه رت بښ!

وهرگیر

نوری فارس حمه خان

(۳۵) باب بیان الرجلین یقتل أحدهما الآخر یدخلان الجنة

باسی دوو پیاو، یه کیکیان نهوی تریان ده کوژی و بکوژی کوژراو هردووکیان

پیکه وه ده چنه ناو بههشت

۱۲۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيَسْتَشْهَدُ) (الحديث ۲۸۲۶): (۱۳۳۸)

نه بوهورمیره (رمزای خوای لی بن) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خوای لهسهر بن) فهرمووی: (کاری نهم دوو پیاو هومنده عمنتیکهیه، خودای گهوره بو خوی پیکه نینی پییان دی، نهمونده گهیفی بهکاره کیان دی. یه کیکیان نهوی تریان ده کوژی، که چی هردووکیان ده چنه بههشت، له پیا یه کیکیان له پیکه خودا ده چنه گئی ههتا به دهستی نهوی تریان ده کوژی. له پاشا بکوژمه کش تهوبه دمکاو خودا پشیمانی لی گرا دمکاو، نهویش شهید دمکری له نه نجام دا، کوژراوی یه که مو بکوژمه کی که نهویش شهید کراوه. هردوولا پیکه وه ده چنه بههشت) (تاج/۸/۴۹-۱۱ ش).

گیرانهوی بوخاری و موسلیم زور لهیه کتره وه نزیکن، نه مهیش ژماره (۱۰۹۸) ی بوخته ی موسلیمه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَضْحَكُ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ، يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ» قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ

(۱۳۳۸) تجرید/۳، ژماره: ۱۱۶۲ = ۲۸۲۶ بخاری. بوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۹۸ = ۴۸۷۱ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۲۸).

اللَّهِ؟ قَالَ: «يُقْتَلُ هَذَا فَيَلْجُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْآخِرِ، فَيَهْدِيهِ إِلَى الْإِسْلَامِ، ثُمَّ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُسْتَشْهَدُ». {الحديث: ٤٨٧١ = ٤٨٥٦ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەھەرمووی: (کاری ئەم دوو پیاووە ئەوەندە سەیر و عەنتیکە، خودای گەورە بوو خۆی پێکەنینی پێیان دی، ئەوەندە کەیفی بەکارەکیان دی: یەکیکیان ئەو پێریان دەرکوژی، کەچی ھەردووکیان دەچنە بەھەشت! لەپێشا یەکەمیان لە رێگەی خودادا دەچەنگێ ھەتا بە دەستی ئەو پێریان دەرکوژی، لەپاشا بکوژەکەش تەو بە دەکا و خودا پەشیمانی ئی گیرادەکا و رێنمایی دەکا بوو ئیسلامەتی و دەچی بوو خەبات و غەزا لەرێگەی خودادا و ئەویش شەھید دەکری و لەئەنجامدا کوژراوی یەکەم و بکوژەکە (کە ئەویش شەھید دەکری) ھەردوولا پێکەووە دەچنە بەھەشت). {تاج/٤، زنجیرە: ١١، ژمارە: ٤٣٠٣ - ش = شەیخان = بوخاری و موسلیم} + {تەجریدی بوخاری/٣، ژمارە: ١١٦٢ = ٢٨٢٦ فتح}.

(٣٨) باب فَضْلِ إِعَانَةِ الْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَرْكُوبٍ وَغَيْرِهِ، وَخَلَافَتِهِ فِي أَهْلِهِ
بِخَيْرٍ

پاداشی کەسی یاری دەی تیکۆشەران و غەزاکارانی ئیسلامدۆست بەدا لەبەر خودا، نێتر بە ھەر شتێ بئ، وە سەرپەرشتی کە سوکاریان بکا، لەبەر خاتری خودای گەورە و سەرور

١٢٣٩- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ

بَخِيرَ فَقَدْ غَرَا». {الحديث: ۴۸۷۹ = ۴۸۶۴ فم. تجريد البخارى/۳، رقم: ۱۱۷۱ = ۲۸۴۲} : (۱۳۳۹)

زميدى كوپى خاليدى جوههنى (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموۋى: (ئەۋەى كە لەبەر رمزى خودا خەباتگىر ئى تەدارەك بكاو چەك و تفاقى بۇ ئامادەبكا، ئەۋە ۋەك ئەۋە ۋايە كەخۇى بچى بۇ غەزا، ۋە ئەۋەى كە بە باشە سەرپەرشتى خىزانى تىكۆشەرى بكا، كە بۇ رمزى خودا چوۋى بۇ غەزا، ۋەك ئەۋە ۋايە كەخۇى بچى بۇ غەزا). {رياض/۳، لاپەرە: ۲۰۹، زنجىرە: ۲۳۴، ژمارە: ۱۳۰۶/۲۲ - ۳۶۱} + {تاج/۴، زنجىرە: ۱۶، ژمارە: ۴۳۴۶ - ش/ت - ۴/چ = چاپى چوارەم}.

روونکردنەۋە:

ئىمامى نەۋەۋى (رەحمەتى خوداى ئى بى) لەروونکردنەۋەى ئەم فەرموۋىدە: {رَفِيَ هَذَا الْحَدِيثُ الْحَثُّ عَلَى الْإِحْسَانِ إِلَى مَنْ فَعَلَ مَصْلَحَةً لِلْمُسْلِمِينَ أَوْ قَامَ بِأَمْرٍ مِنْ مَهْمَاتِهِمْ}.

ۋاتە: لەم فەرموۋىدەدا ھاندان ھەيە لەسەر چاكەكردن لەگەل كەسى بەرژەومندىيەك بۇ موسولمانان دابىن بكا، ياخۇى كارىكى گرىگ بۇ گەلى ئىسلام ئەنجام بىدا. بەپىئى ئەم روونکردنەۋەيى نەۋەۋى:

۱. كەسى يارمەتى فەقىۋ مامۇستاي ئايىنى بىدا، كە خۇيان تەرخان كىردوۋە بۇ خزمەتى ئايىنى پىرۋزى ئىسلام، ۋەك ئەۋە ۋايە كەخۇى فەقى بى، يا مەلاى.

(۱۳۳۹) تجريد/۳، ژمارە: ۱۱۷۱ = ۲۸۴۲ بخارى. بوختەى موسلىم/۳، ژمارە: ۱۰۹۲ = ۴۸۷۹ شىخا (بخارى رقم الكتاب/۵۶ رقم الباب/۲۸).

۲. کهسئ یاریدهی سهرۆکی دادپهروهر بدا، که ملهت له سیبهری دادپهروهریی ئهودا چهوابیتهوه، لهقیامهتا ئهویش بهقهده ئهوه سهرۆکه خێرو پاداشی باشی بۆههیه.

۳. کهسئ یاریدهی حافظو قورئان خوین بدا، ئهوه وهك ئهوه وایه کهخۆی خهریکی خزمهتو لهبهركردن و خویندنی قورئان بێ.

۴. ههروهما کۆمهکی و یاریدهی خێزانی ئهم زاتانهش وهك یاریدهمهری خێزانی غهزاکار وایه.

(۴۰) باب سقوط فرض الجهاد عن المعذورین

خاوهن مههانهی دهوا غهزای لهسهر نیه

۱۲۴۰- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ: أَنَّهُ سَمِعَ الْبَرَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) زَيْدًا فَجَاءَ بِكِتَابٍ يَكْتُبُهَا فَشَكَا إِلَيْهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ضَرَارَتَهُ، فَنَزَلَتْ: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضَّرَرِ). {الحديث: ۴۸۸۸ = ۴۸۷۳ فم. تجريد البخاری/ ۳، رقم: ۱۱۶۶ = ۲۸۳۲، ۴۵۹۲. تحفة الأشراف: ۱۸۷۷: { (۱۲۴۰)

ئهبو ئیسحاق دمفهرموی: لهبهرائی کورپی عازیبم بیست (رمزای خودای لی بئ) دمیضمهرومو لهبارهی ئایهتی: {لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - النساء - ۹۵/۴} کاتئ ئهم ئایهته هاته خوارمووه، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمانی کرد بهزمیدی کورپی ثابت

(۱۲۴۰) بخاری/ ۳، ژماره: ۱۱۶۶ = ۲۸۳۲ بخاری. بوختهی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۱۰۹ = ۴۸۸۸ (بخاری

(رمزای خودای لی بی) نیسکی دمه‌ی شانی نازده‌لیکی هی‌نا، نه‌م نایه‌ته‌ی لی نووسی، له‌م کاته‌دا نیب‌نو ئوممی مه‌کتووم (رمزای خودای لی بی) هاته‌ خزمه‌تی عه‌رزیکرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! سویندم به‌یه‌زدانی پاک، نه‌گه‌ر توانای غه‌زاو تی‌کۆشان و خه‌بات‌گیرانه‌م ده‌بوو، منیش له‌م لایه‌نه‌وه‌ در‌یغیم نه‌ده‌کرد، به‌لام من پیاویکی کویرم و نه‌مانه‌یش به‌ کویر ناکری، ئیت‌ر بۆچی من له‌پیت و فه‌رو به‌هره‌ی غه‌زا له‌پ‌ی‌گه‌ی خودادا بی به‌شم؟ ئیت‌ر نایه‌ته‌که‌ گۆراو به‌م شیوه‌ی تر دابه‌زی: {لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ - وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - النساء - ۹۵/۴} واته: وه‌ك يه‌ك نین له‌پاداش و تۆله‌ی باشد، نه‌و موسولمانانه‌ی که‌ دانیش‌توون و به‌بی مه‌هانه‌ی ره‌وای، وه‌ك کویری و شه‌لی و نه‌خۆشی، ته‌رکی غه‌زاو خه‌باتیان کردووه، له‌گه‌ل نه‌و موسولمانانه‌دا که‌ خه‌بات ده‌گیرن و تی ده‌کۆشن له‌پ‌ی‌گه‌ی خودادا). {تاج/۴، زنجیره‌: ۵، ژماره‌: ۲۸۱۳، ج/۴}.

(۴۱) باب ثبوت الجنة للشهيد

به‌هه‌شت مسۆگه‌ره‌ بۆ شه‌هید

۱۲۴۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أُحُدٍ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فَأَيُّنَ أَنَا؟ قَالَ: فِي الْجَنَّةِ فَالْقَى ثَمَرَاتٍ فِي يَدِهِ ثُمَّ قَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ). (الحديث: ۴۰۴۶): (۱۲۴۱)

جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پۆزی غه‌زای ئو‌خود، پیاوی عه‌رزای حه‌زرم‌تی کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! پ‌یم ب‌فه‌رموو، نه‌گه‌ر من ب‌کو‌ز‌ر‌یم له‌غه‌زادا ج‌ی‌گه‌م کو‌ی‌یه‌؟ فه‌رمووی: (ج‌ی‌گه‌م

(۱۲۴۱) تجرید/۴، ژماره‌: ۱۵۴۲ = ۴۰۴۶ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۳، ژماره‌: ۱۰۹۰ = ۴۸۹۱ شیخا

ناوبه‌هسته) پیاوه‌که چهند دهنکی خورما له‌ناو دهستیا بوو، خهریکی خواردنیاں بوو، وهك بلیی نهو خورمایانه ریگرین له جوونه ناو به‌هه‌شتی، فره‌ی دان وشیرانه جه‌نگی کرد هه‌تا کوژرا).

نه‌مه‌یش دهنکی تری نه‌م باب‌ه‌ته‌یه، راگو‌یزی دهن‌ه‌ین له‌ژماره (۱۰۹۰)ی موخته‌صهری صه‌حیحی موسلیمه‌وه:

عَنِ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي النَّبِيتِ قَبِيلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ. ثُمَّ تَقَدَّمَ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَمِلَ هَذَا يَسِيرًا، وَأَجْرٌ كَثِيرًا». {الحديث: ۴۸۹۱ = ۴۸۷۶ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۱۵۸ = ۲۸۰۸}:

به‌راء (ره‌زای خودای لی بئی) فره‌رمووی: پیاو‌یکی به‌نی نه‌بیتی هات، به‌نی نه‌بیت تیرمه‌گن له نه‌نصار، عه‌رزی حه‌زرتی کرد: شایه‌تی دهم‌ه که له‌یه‌زدانی پاک به‌ولاهه خودای ترنیه‌یه، وه تو‌یش نه‌ی موحه‌مه‌ده! به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ری نه‌ویتا نه‌وجا جووه پی‌شه‌وه‌و خو‌ی کرد به‌گو‌ری شه‌رداو جه‌نگی کرد هه‌تا کوژرا، جا حه‌زرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) فره‌رمووی: (نه‌مه کارئ که‌می کردو پاداشی زو‌ری برد!). یا ناوا (که‌می کاری کردو پاداشی زو‌ری برد). {تاج/۴، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۴۳۱، ج/۴} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۳۴، ژماره: ۱۳۱۰}.

روونکردنه‌وه:

نه‌م پیاوه به‌را به‌ر به‌هینانی یه‌ک شایه‌تمان ژیا‌نی نه‌براه‌وی ناو به‌هه‌شتی به‌رینی بو‌ خو‌ی مسو‌گهر کرد، له‌سه‌ر فره‌مایشتی فه‌تحو‌لباری نه‌م پیاوه ناوی عه‌مری کو‌ری ثابیتی کو‌ری وه‌فش بووه، ناسراوه به (نه‌حره‌می کو‌ری عه‌بدول

نه شهل). دهگيرنه وه به پرشته يه كي دروست (صحيح) له نه بو هورميره وه
 فهرموويه تي به برادراني خو، له سهر شيوه ي مه ته ل: (نهو پياوه موسولمانه
 كتيه كه هت نويزي نه كردو وه چوو مه به هه شته وه!) كه مه به ستي نه بو
 هورميره نه م عه مري كوري ثابيتي كوري قه يسه بوو.

۱۲۴۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْوَامًا
 مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ إِلَى بَنِي عَامِرٍ فِي سَبْعِينَ فَلَمَّا قَدِمُوا قَالَ لَهُمْ خَالِي: أَتَقْدُمُكُمْ فَإِنْ أَمْنُونِي
 حَتَّى أُبَلِّغَهُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِلَّا كُنْتُمْ مِنِّي قَرِيبًا فَتَقْدَمُ فَأَمَّنُوهُ
 فَيَبْتَنِمَا يُحَدِّثُهُمُ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَوْمَرُوا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ فَطَعَنَهُ
 فَأَلْفَدَهُ فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ فَرَزْتُ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ ثُمَّ مَالُوا عَلَى بَقِيَّةِ أَصْحَابِهِ فَقَتَلُوهُمْ إِلَّا
 رَجُلًا أَعْرَجَ صَعِدَ الْجَبَلَ قَالَ هَمَّامٌ فَأَرَاهُ آخَرَ مَعَهُ فَأَخْبَرَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ النَّبِيَّ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُمْ قَدْ لَقُوا رَبَّهُمْ فَرَضِيَ عَنْهُمْ وَأَرْضَاهُمْ فَكُنَّا نَقْرَأُ: (أَنْ
 بَلَّغُوا قَوْمَنَا أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرَضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا ثُمَّ نُسِخْ بَعْدُ فِدَعَا عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ
 صَبَاحًا عَلَى رِغْلِ وَذِكْرَانِ وَبَنِي لَحْيَانَ وَبَنِي غُصَيَّةِ الَّذِينَ عَصَوْا اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولَهُ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۸۰۱): (۱۲۴۲)

نه نهس (رهزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوای له سهر
 بی) هفتا که سی نارد بو ناو به نی ریعلو به نی ذهکوان و به نی عوصه ییه،
 چهند پیاویکی به نی سولهمیمان تیدا بوو، جا کاتیک دهگه نه پيشه وه، جا
 هه رامي كوري ميلحانی خالۆم پيانی فهرموو: نیوه لی ره چاو مروان بن من خۆم
 له پيشا دمروم بو ناویان، ده م دوویان تاهي ده که مه وه جا نه گهر نه مانیان پی
 دام، نهوا نامه که ی پیغه مبه ریان پی راده گه یه نه له گه ل په یامه که ی دا، خو

(۱۲۴۲) تجرید/۳، ژماره: ۱۱۵۳ = ۲۸۰۱ بخاری. بوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۸۱ = ۴۸۹۴ شیخا

ئەگەر ناپاکیشیان لى کردم، ئەوا ئىۋە لەنزىكمەومىن، بەشتەكە دىزان ئىتر
بەپىي ھەلۆيىست ياكۆمەكى من دەكەن، يا ھەر ھىچ نەبى ھەلدىن و رادەكەن و
ئىۋە قوتارتان دىبى.

جا كاتى خالىم چوۋە پىشەۋە بەدرۆ بەفيل ئەمانىان پى دا، و مدەستى كرد
بەراگەياندىنى كاغەزو پەيامەكەي پىڭەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بى) لەناو
خۇيان دا، ئاماژىيان لەپياۋىكىان كرد رىمىكى لەپشتەۋە لى دا، لەسنگىيەۋە
دەرچوو. جا خالىم فەر موۋى: اللە اكبر! گەورمىي ھەر بۆ خودايە، بەخوداى
گەورە، بەخاۋمنى كەعبە، شادبووم بەشەھىد بوون، گەشىتم بەئاۋاتى خۆم و
پىرۆز بووم، ئەو جا ھۆزى بەنى عامر دىنەشەنە سەر تاقمەكەي ھەرام و ھەر
ھەفتاين دەكوژن، تەنيا پياۋىكى شەليان نەبى كە ھەلدىمىن بەكىۋەكەداو
خۆى دەگەيەنەن تە لوتكەي كىۋەكە. جا جوبرائىل (سەلامى خۋاى لى بى)
ھەۋالى بەپىڭەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بى) دا، كە ئەو شەھىدانە گەشىتوون
بەخزمەتى خوداى خۇيان و خودا لەوان رازىيەو، ئەوانىشى رازى كردوۋە.

جا خوداى گەورە لەقورئانى پىرۆزدا ئەمەي ناردە خوارەۋە، و متا ماۋمىي
لەناو قورئاندا ئەمانخوئىند، تادۋاىي خودا سىپەۋەو نەسخى كىردەۋە، ﴿أَنْ بَلَّغُوا
قَوْمًا، أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرْضِيْنَا عَنَّْا وَأَرْضَانَا﴾ واتە: خودايە! ھەۋالى ھالمان
رابگەيەنە بەگەلى ئىسلام، كەوا ئىمە شادبوۋىن بەدىدارى پەرورەدگارمان،
و ھەخا لىمان رازىيەو رازىشى كىردوۋىن.

جا لەۋەدوا پىڭەمبەر (دروودى خۋاى لەسەر بى) چل بەياني نزاى شەپرى
لەناو قونوتا، لەم ھۆزانە كىرد: لە رىعل و لەدەكوان و لەبەنى لەحيان و لەبەنى
عوصەيپە، كەئەۋانەن لەم رووداۋەدا لە خوداۋ لەپىڭەمبەرى خودا ياخى بوون.
(بىروانە: تاج/۸/۲۵۴-۱-۲۰۲-۱۰۲ ھەناردنى ھەفتاكەسە قورئانخوئىنەكان +

ئەمەش چىمكى تىرى ئەم داستانەيە، راگويزى دەكەين لە ژمارە

(۱۰۸۱) ى پوختەي موسلىمەوہ:

عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: أَرَأَيْتَ إِنْ أُرْسِلَ رَجُلَانِ يُعَلِّمُونَا الْقُرْآنَ وَالسُّنَّةَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ سَبْعِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ، فِيهِمْ خَالِي حَرَامٌ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ وَيَتَدَارَسُونَ بِاللَّيْلِ يَتَعَلَّمُونَ، وَكَانُوا بِالنَّهَارِ يَجِئُونَ بِالْمَاءِ فَيَضَعُونَهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَيَحْتَطِبُونَ، فَيَسْبِغُونَهُ، وَيَشْتَرُونَ بِهِ الطَّعَامَ لِأَهْلِ الصَّفَةِ، وَلِلْفُقَرَاءِ، فَبَعَثَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَرَضُوا لَهُمْ. فَقَتَلُوهُمْ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغُوا الْمَكَانَ، فَقَالُوا: اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قَدْ لَقِينَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا، قَالَ: وَأَتَى رَجُلٌ حَرَامًا خَالَ أَنَسٍ مِنْ خَلْفِهِ فَطَعَنَهُ بِرُمَحٍ حَتَّى أَثَقَدَهُ، فَقَالَ حَرَامٌ: فُزْتُ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ: «إِنَّ إِخْوَانَكُمْ قَدْ قَتَلُوا، وَإِنَّهُمْ قَالُوا: اللَّهُمَّ بَلِّغْ عَنَّا نَبِيَّنَا أَنَّا قَدْ لَقِينَاكَ فَرَضِينَا عَنْكَ وَرَضِيتَ عَنَّا». {الحديث: ٤٨٩٤ = ٤٨٧٩ فم. تجريد/١، رقم: ٥١٥ = ١٠٠١، ١٠٠٢، ١٠٠٣، ١٣٠٠، ٢٨٠١، ٢٨١٤، ٣٠٦٤، ٣١٧٠، ٤٠٨٨، ٤٠٨٩، ٤٠٩٠، ٤٠٩١، ٤٠٩٢، ٤٠٩٤، ٤٠٩٥، ٤٠٩٦، ٦٣٩٤، ٧٣٤١}:

ئەنەسى كورى مالىك (رمى خوداى لى بى) فەرمووى: كۆمەللى خەلك لەچەند ھۆزىكى عەرەب، ھەك رىعلو زمكوان و عوصەيە، ھاتن بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) عەرزىان كرد: پىاو گەلىكمان لەگەلدا بنىرە بۆ ناو ھۆزەكانمان، ھەتا ببىن بە مامۇستامان و فىرى قورئان و سوننەتمان بىكەن، پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەفتا پىاوى قورئان زانى، لە يارىدەمدەمان لەگەلدا ناردن بۆلاى ھۆزەكانيان، كە ناوداربوون بە قورئان خوینەكان، ھەرامى كورى مىلحان كە خالۆى من بوو، بىراى داىكم بوو يەكئ بوو لەوان، ئەم كۆمەلەيە ھەر خەريكى خویندن و لەبەرکردن و دەوروو فىربوونى قورئانى پىروژ بوون لەمەدینە، بۆيە پىيان دەگوتن قورئان خوینەكان،

بەتايىبەتى لەشەودا سەرگەرمى ئەم كارە پىرۆزە بوون، بەرۆزىش ئاويان
 دىكىشاو دىيانھىنا لە مزگەوت دايان دىناو دىيانكرد بەخىراو بۆ خواردنەودە
 دىسنوئىژو پىيوستى تر، وە لەو دىشتە بەرۆژ داريان دىمېرى و بەكۆل دىيانھىنا
 لەبازار دىيانفرۆشت و خۇراكيان پى دىمېرى بۆ ميوانەكانى ميوانخانەى صوففەو
 بۆ ھەزارانى تر. جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرامى خاۋمى
 بەھەفتا سوارەود، بۆ ئەم مەبەستە، نارد بۆ ئاويان، كەچى نامەردانە، پىش
 ئەودى كە بگەنە جىگەى مەبەست پەلاماريان دىمدەن و دىيانكۆژن، ئەوانىش
 دىفەرموون: ئەى خودايە! لەباتى ئىمە بە پىغەمبەرى ئىمە كە موھەممەدە،
 رابگەيەنە: كە ئىمە شەھىدبووين و گەشتووين بەدىدارى تۆ، ئىمە لەتۆ رازىن و
 تۆيش لەئىمە رازىت).

فەرمووى: ئاوا دىست دىكەن بەگوشىتىيان: ھەرامى كورى مىلھان، دىست
 دىكا بەفەرمايشت فەرموون بۆيان ھەتا پەيامى پىغەمبەريان پى رابگەيەنى،
 ئەوانىش بەدزىيەودە ووشى لەپىاوى لەخۇيان دىكەن، كابرەكە لەپشتەودە بۆى
 دىچى و رىمىكى لى دىداو لەسنگىيەودە دىردەچى و دىكۆژى، ھەرام لەخۇشيانا
 دىفەرمووى: بەخاومنى كەعبە، كە خوداى گەورمىيە، واشادبووم بەشەھىدبوون و
 گەيشتم بەئاواتى خۆم، كە رىزابوونى خودايە بەھۆى شەھىدبوونمەودە!

جا پاش روودانى ئەم كارمىساتە دىلتەزىنە، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
 بى) بەھاودەلانى خۆى فەرموو: (برادىرانى ئىو ھەموو كۆژراون، وە بەبۆنەى
 شادبوونيان بە پاىەى شەھىدىي فەرموويانە: ئەى خودايە! بە پىغەمبەرى ئىمە
 رابگەيەنە، كە ئىمە شەھىد بووين و شادبووين بەدىدارى تۆ، وە ئىمە لەتۆ
 رازىن و توویش لەئىمە رازىت!). {تاج/۴، زىجىرە: ۱۰۲، ژمارە: ۴۶۴۵، ۴۶۴۴} +
 {رىياض/۳، زىجىرە: ۲۳۴، ژمارە: ۳۷۰/۱۳۱۶/۳۲}.

(٤٢) باب مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كهسڼ جهنگ بكا له پيڼاوى سهرخستنى ياسانامهى خودادا نهوه له بهر خاترى
خودايه

١٢٤٣- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ الرَّجُلُ: يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلدَّكْرِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانَهُ فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الحديث ٢٨١٠، أطرافه سبقت في رقم: (١٠٢ = ١٢٣ ف): (١٢٤٣)

نه بو مووسا (رمزای خواى لى بى) فهرمووى: پياوى هاته خزمهتى
حه زرمته (دروودى خواى له سهر بى) فهرمووى: پياوى وا هه يه بو تالان و
دمستكهوت شهر دمكا، پياوى واهه يه بو ناوو شورمت شهر دمكا، پياوى واهه يه تا
شوینى ديار بى و بلین نازايه، له بهر نهوه شهر دمكا، نه مانه كامه يان له بهر
رمزای خودايه؟ فهرمووى: (ههر كهسڼ شهر بكا هه تا شهريعه تى خودا سهر بكهوى
نهوه له بهر رمزای خودايه) (تاج/٨/ل-٧٢-ش/د/ت/ن ز-١٧).

١٢٤٤- عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْقِتَالُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنَّ أَحَدَنَا يُقَاتِلُ غَضَبًا، وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً. فَرَفَعَ إِلَيْهِ رَأْسَهُ - قَالَ وَمَا رَفَعَ إِلَيْهِ رَأْسَهُ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ قَاتِمًا - فَقَالَ: «مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ» (١٢٤٤)

نه بو مووساى نه شعهرى (رمزای خودای لى بى) فهرمووى: پيڼغه مبهه
(دروودى خودای له سهر بى) دانيشتبوو، پياوى هات بو لای، به پيوه راووستاو

(١٢٤٣) تجريد/٣، ژماره: ١١٦٠ = ٢٨١٠ بخارى. پوختهى موسليم/٣، ژماره: ١٠٨٨ = ٤٨٩٦ شيحا

(بخارى رقم الكتاب/٥٦ رقم الباب/١٥).

(١٢٤٤) له ژماره (١٢٤٢) ته خريچ گرا (بخارى رقم الكتاب/٣١ رقم الباب/٤٥).

ئەم پرسیارەى ئى کرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! جەنگىن و خەباتگىران، كامەى لەپىناوى خودادايە؟ چونکە ئىمە ھەمانە توورە بوو، رقى ھەئساو، بۆيە شەردەگا، وە ھەمانە تەنگە دەيگىرى و لەسەر ھۆزەگەى خۆى دەکاتەو. پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) سەرى ھەئپرى و تەماشای کردو فەرمووى: (ھەرکەسى بچەنگى و شەربکا، بۆئەوہى ياسانامەى خودا سەرکەوئ و فەرمايشتى خودا لەسەرەوہ بى، ئەوہ لەپىناوى خودادايە).

(٤٥) باب قَوْلِهِ ﴿ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ ﴾

فەرمايشتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) (ھەموو کردەوہى بە پىتى نیازەکەيەتى)

١٢٤٥- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ). (الحديث رقم: ١ في فتح الباري): (١٢٤٥)

فەرمانەرەوای موسوئمانان، ئەمیرلوئەمینین عومەرى کوپى خەططاب (رەزای خوای لى بى) دەفەرموئ بەگوئى خۆم لەزارى پىروۆزى ھەزرەتى پىغەمبەرەم بیست (دروود و صلەت و سەلامى خوای گەورەى لەسەر بى) دەیفەرموو: (ھەموو کار و کردەوہى بەپىتى نیاز و نىيەتەکەيەتى و ھىچ کارى بەبى نیاز و خواستى دل دانامەزى، و ھەموو کەسێکیش بەپاداشى نیاز و نىيەتى خۆى دەگا، چاک و خراب، کەوايو ھەرکەسى مەبەستى لەکوچ کردن و ھىجرەتەکەى لەمەککەوہ بۆ مەدینە رەزای خودا و پىغەمبەر بى ئەوا کوچ کردنەکەى قەبوولەو بەپاداشى

(١٢٤٥) تجرید/١، ژمارە: ١ = ١ بخارى. مسلم: ١٩٠٧ - ٤٩٠٤ شیعہ (بخارى رقم الكتاب/ ٨٣ رقم

گه وره دهگا، ومهر كه سيكيش كۆچكر دنه كهى له بهر كارىكى دنيايى بى
كه دمستى بكه وى، ياخۆ له بهر نافرمتى بى كه مارهى بكا، نه وه كۆچ كرده كهى
به پى نياز مكه يه تى و هيچ خىرى ناگا له سه رى).

شىكر دنه وه:

كردموهى جهسته يى (عه مه لى به دهنى) فهرزبى يان سونه ت به بى نى ت و نياز
لئهنان دانامه زرى، به لام نه مه به زورى وايه دنا هه ندئ كرده وه به بى
نى تلئهنانىش دادمه زرى، وهك قورئانخويندن و ذىكرو يادى خودا كردن و بانگ
دان، به بى نياز هينانىش دادمه زرى و وه وازه ينان له حه راميش به بى نى ت
دادمه زرى، هوى روودان (ورود) ي نه م فهرموودميه سه رگورشته كهى
نوموقه يسه كه پياوى به ناوى كۆچ كرده وه شويى كه وتبوو بۆ مه دينه، جا
خودا كۆچه كهى دايه وه به سه ريда چوونكه نياز مكهى پاك نه بوو. نه م
فهرموودميه يه كى كه له وه فهرموودانهى كه دمبن به سوورپكه و مه دار بۆ ئىسلام.
نه م فهرموودميه موسليم و نه بو داود و تيرمى ذى و نه سائيش (پرمزاي خودايان لى
بى) گىراويانه ته وه. نى ت و نياز خواستى دلن، گوتنيان به دم سوننه ته: (تاج ل-
٦٥) موسليم (پرمزاي خوى لى بى) له نامه ي فهرمانر مه وايدا گىراوييه ته وه باسى
(انما الأعمال بالنية) ژماره: ١٩٠٧ = ٤٩٠٤ شيجا (رقم الحديث في فتح البارى بشرح
صحيح البخاري ١- اطرافه في: ٥٤، ٢٥٢٩، ٣٨٩٨، ٥٠٧٠، ٦٦٨٩، ٦٩٥٢).

(۴۹) باب فضل الغزو في البحر
خيترو بههره دی خه بات له دهريادا

۱۲۴۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أُمَّ حَرَامِ بِنْتِ مِلْحَانَ فَتُطْعِمُهُ، وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ، ثُمَّ جَلَسَتْ تَقْلِي رَأْسَهُ، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرِضُوا عَلَى غَزَاةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا عَلَى الْأَسِرَّةِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِرَّةِ (يَشْكُ أَيُّهُمَا قَالَ) قَالَتْ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ، فَنَامَ، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرِضُوا عَلَى غَزَاةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». (كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلَى) قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، قَالَ: «أَنْتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ»، فَرَكِبَتْ أُمُّ حَرَامِ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرَ فِي زَمَنِ مُعَاوِيَةَ، فَصَرِعَتْ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجَتْ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكَتْ. {الحديث: ۴۹۱۱ = ۴۸۹۶ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۲۰۸۶ = ۷۰۰۲، ۲۷۸۸، ۲۷۸۹، ۶۲۸۲، ۶۲۸۳. أبو دارد. جهاد: ۲۴۹۱. ترمذی. جهاد: ۲۴۹۱. نسائی. جهاد: ۱۶۴۵} (۱۲۴۶)

ئهنه سی کوړی مالیک (ړمزی خوای لی بی) فهرمووی: (گه لی جار پیغه مبهه
دروودی خوای له سهر بی) دهجوو بو دینی نوم حهرام، که پووری همقی من
بوو، خوشکی دایکم بوو، وه پووری شیریی پیغه مبهه ریش بوو، مه حرهمی بوو،
نامه حرهم نه بوو، نوم حهرام ناوی رومه یصای کچی میلحان بوو، خیزانی

(۱۲۴۶) تجريد/ ۵، ژماره: ۲۰۸۶ = ۷۰۰۲ بخاری. پوخته ی موسليم/ ۳، ژماره: ۱۰۷۴ = ۴۹۱۱ شیخا

عوبادەى كورې صامىت بوو، رۆژى پېغەمبەر (دروودى خىواي لەسەر بى) ھات بۆسەردانى ئوم ھەرام، ناننى بۆدانا، دوايى ھەنئى سەرى پېغەمبەرى دۆزى، پېغەمبەر (دروودى خىواي لەسەر بى) خەوى ئى دەكەوى و سەرخەوى نىومرۇ لەوى دەشكىنى، كاتى خەبەرى دەبىتەو پى دەكەنى، ئوم ھەرام ھەرمووى: ھەرزىم كەرد: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! باوك و دايكەم بەقوربانت بىن، ئەو ھە بۆچى بى دەكەنى؟ ھەرمووى: (لەخەوما كۆمەلئ لەگەلى ئىسلامى خۆم بىنى، دەبىن بەخەباتكارو غەزاكار لەرېگەى خۇدادا، سواری پىشتى ئەم دەريايانە دەبىن، شوپىن و جېگەيان لەناو پاپۆرو كەشتىيەكاندا، ئەو ھەندە باش و خۆش و ھەرح و كەشخەيە، دەلىلى پاشان لەسەر تەخت و ھەنەفەى شاھانە دانىشتوون). ئوم ھەرام ھەرمووى: ھەرزىم كەرد: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! داوا لەخۇدا بىكە كەمىن يەكئ لەم جېنەى ئۆمەتتەم.

ھەرمووى: (تۆ لەوانىت و لەچىنى غەزاكاران و شەھىدانى ناو دەريايىت). ئەنجا دىسان پېغەمبەر (دروودى خىواي لەسەر بى) سەرى نايەو ھە جارى تر خەوتەو، كە ھەئسايەو دىسان پىدەكەنى، كاتى لەم بارمىەو پەرسىارم لىي كەردەو، ھەمان وەلامى پىشوو دامەو، كە كۆمەلانى تەرىش لە ئۆمەتى پېغەمبەر، لەبارو دۇخىكى شاھانەدا دەچىن بۆ خەباتگىران و غەزاكەردىن، لەرېگەى خۇداى گەورەداو، ئەو پىش لەخۆشى ئەو پىدەكەنى و موعجىبە پىيان). ئوم ھەرام ھەرمووى: مەنىش ھەرزىم كەردەو: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! نەزەم بۆيكە كەخۇدا بىمكات بەيەكئ لەو كۆمەلانى. ھەرمووى: (تۆ لەكۆمەلە پىشەنەكانى!).

لەپاشا لەكاتى سەركارىي موعاويەى كورې ئەبو سۇفیاندا، كە نوپىنەرى ئىمامى عوسمان بوو لەسەر ولاتى شام، عوبادەى مېردى، لەدەرياو ھە ئوم ھەرامى لەگەل خۆى بىرد بۆ غەزاي قوبروس، كاتى ھاتەو ھە گەرايەو ھە گەيشتە وشكانى.

هیستره ماچهیه کیان بویبرد، کاتی نوم حه رام سواری هیستره که بوو، گلاندی و کهوته خواره وه مرد. به پیی دوو عاکه ی پیغه مبه ر، که بوی کرد شهید بوو).
{تاج/۴، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۴۳۱۳، ج/۴}.

(۵۱) باب بیان الشهداء

روونکردنه وه ی جهند دهسته یی له شهید

۱۲۴۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكٍ عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَغَفَرَ لَهُ »، وَقَالَ: « الشُّهَدَاءُ خُمُسَةُ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَبْطُونُ، وَالْفَرِيقُ وَصَاحِبُ الْهَذَمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ». {الحديث: ۴۹۱۷ = ۴۹۰۲ فم. تجرید/۱، رقم: ۳۷۱ = ۶۵۲، ۲۴۷۲، ۶۵۳، ۷۲۰، ۲۸۲۹، ۵۷۳۳. ترمذی. صلاة: ۲۲۵. نسائی. مَوَاقِيت: ۵۳۹} : (۱۲۴۷)

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (جاری پیاوی به ریگه یه کا دمر ویشته، لقن درگی بینی له سه ر ریگه که که و تبوو، هه لی گرت و دووری خسته وه، له ریگه که، هه تا نه بی به نازار بو ریبار، خودا له سه ر نه وه سوپاسی کردو چاکه ی دایه وه و لی خوش بوو).

له پاشتر خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (ئه م پینج که سه، شهید و له کاتی گیان دمر چووندا فریشته ی ره حمهت دینه دیاریان: یه که م: که سی به په تا (تاعوون) بمرئ.

(۱۲۴۷) تجرید/۱، ژماره: ۳۷۱ = ۶۵۲ بخاری. پوخته ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۰۸۲ = ۴۹۱۷ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۱۰ رقم الباب/۳۲).

دووهه: كهسئ بهدمردى ناوسك بمرئ.

سنيهم: كهسئ لهئاوا بخنكى.

چوارهم: كهسئ شت بروخئ بهسهرىا، يا ببئ بهزيرشتهوه.

پينجهه: كهسئ لهريگهى خودادا شهيد ببئ و بكوژرئ.

روونکردنهوه:

ژمارهئ شهيد، بهپئى كۆمهئى بيستراو (ئهشهه) و گيرپانهوهكان دهگاته چل جوړ، وهك بهنده لهپارچهئ شيعردا، لهبههركى سنيهمى رياضى صالحيندا، لهزنجيره: ۱۲۲۵دا، ئهمهم روونکردوتهوه، تكيه بپروانه ژمارهكانى زنجيرهئ: ۲۳۵ له رياض صالحيندا، بهتايبهتى ئهم ژمارانه: ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶.

۱۲۴۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ»:^(۱۲۴۸)

بپروانه ژماره (۱۲۴۷) كهوا لهپيش ئهم ژمارميهوه:

(۵۳) بَابُ قَوْلِهِ ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مِنْ خَالِفِهِمْ

فهموودهئ پيغهمبهه (درودى خوداى لهسهه ببئ) { لَا تَزَالُ مِنْ طَائِفَةِ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مِنْ خَالِفِهِمْ }

۱۲۴۹- حَدِيثُ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا

يَزَالُ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ »:^(۱۲۴۹)

ئەم فەرموودمىيە لەژمارە (۱۰۹۵) ى پوختەى موسلىمدا، لە ئەوبانەومىيە و

ئاوايە:

عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ ». {الحديث: ٤٩٢٧ = ٤٩١٢ فم}:

ئەوبان (رمزى خودای لی بى) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دمفەرموئ: (کۆمەلێک، لەم گەلى منە، بە سەربەرزى بەردەوام دەبن لەسەر ئەم ئایینی پیرۆزى ئىسلامە، هەلگى ئالای هەق دەبن، چىن لەپاش چىن، هەتا نزىكى هاتنى قىامەت، ئەومى لەدزىان بى زىانىان بى ناگەيەنى!)

ئەم فەرموودمىيە لە تەجریدى بوخارىدا ئاوايە:

موعاويیەى كورى ئەبو سوفيان (رمزى خودایان لی بى) دمفەرموئ: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دمفەرموئ: (هەرکەسى گەخودا بیهوى تووشى خىرو خوشى بکا، شارمىزى ئایینی دەکا، من تەنیا ئەومندەم بەدمستە کە ئەم فەرمایشتو شەریعەتە دابەش بکەم و بەس، بەلام بەشى گەوره یابچووک ئەوه بەدمست خودا خۆیەتى و خودا خۆى ئەو بپیارە دەدا، وه ئەم گەلى ئىسلامەيش هەر بەردەوام دەبن بەسەر بەرزى لەسەر ئەم ئایینی خودایە، هەتا نزىكى رۆزى قىامەت، ئەومى لەدزىان بى زىانىان بى ناگەيەنى!). {تەجریدى بوخارى بەرگى یەكەم، ژمارە: ٦٣ = ٧١، ٣١١٦، ٣٦٤١، ٧٣١٢، ٧٤٦٠ + تاج/١، زنجیرە: ١٤، ژمارە: ٩٨ + تاج/٥، زنجیرە: ١٠٩، ژمارە: ٥٦٠٢ + تاج/٤، زنجیرە: ١٩، ژمارە: ٤٣٥٩، چ/٤}.

^(۱۳۴) تجرید ١/، ژمارە: ٦٣ = ٧١ بخارى. پوختەى موسلىم/٣، ژمارە: ١٠٩٥ = ٤٩٢٧ شىعا (بخارى

۱۲۵۰- حدیث مُعَاوِیَةَ یَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِیَّ (صلی الله علیه وسلم) یَقُولُ: « لَا یَزَالُ مِنْ أُمَّتِی أُمَّةٌ قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ ، لَا یَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى یَأْتِيَهُمْ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ »: (۱۲۵۰)

بروانه ژماره (۱۲۴۹).

(۵۵) بَابُ السَّفَرِ قِطْعَةً مِنَ الْعَذَابِ وَاسْتِحْبَابُ التَّعْجِيلِ لِلْمُسَافِرِ إِلَى أَهْلِهِ بَعْدَ قَضَاءِ شُغْلِهِ

سەفەر پارچەیه‌که له نیش و نازار، وا باشه کاتی ریبوار نیشه‌که‌ی ته‌واو بوو بکه‌ریتته‌وه بو مالی خوی بو ناو که سوکاری

۱۲۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ تَوَمَّهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ وَجْهِهِ فَلْيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ ». قَالَ نَعَمْ. {الحديث: ۴۹۳۸ = ۴۹۲۳ فم. تجريد البخاری ۲/۲۳۴، رقم: ۸۳۳ = ۱۸۰۴، ۲۰۰۱، ۵۴۲۹ فتح الباری + ریاض الصالحین ۲/۳۶، رقم: ۹۸۴/۱}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) دەفەر موئ: خوشە و یست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەر موئ: (سەفەر پارچەیه‌که له نیش و نازار و سزاو مەینەت، خەوو خۆراک و خواردنە وەتان ئی ھەراسان دەکا، جا لەبەرئەوه ھەرکە فرمانی خۆتان بەئەنجام گەیانندو مەبەستی سەفەرە کەتان ھاتەدی، ئیتر خیرا. بەبئ درمگ برۆنەوه بو‌لای کە سوکارتان). {تاج/۴، زنجیرە: ۲۴، ژمارە: ۴۲۸۷}.

(۵۶) باب گِراهَةِ الطُّرُوقِ - وَهُوَ الدُّخُولُ لَيْلًا - لِمَنْ وَرَدَ مِنْ سَفَرِ
ناباشه رَیَبوار که دهگه رَیته وه له رَیَبواری به شهو له ناکاوا، له پر خوی بکا به
مالاً

۱۲۵۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا
يَطْرُقُ أَهْلَهُ، كَانَ لَا يَدْخُلُ إِلَّا غُدُوَّةً أَوْ عَشِيَّةً: (۱۲۵۲)

نه نهس (رمزای خودای لی بن) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سه ر بن) کاتی له رَیَبواری دهگه راپه وه، به شهو له ناکاوا، نه یدمدا به سه ر که سو
کاریدا، یا سه ر له به یانیان دمر ویشته وه بو مال ه وه، یا سه ر له نیواران!).

نه مه یش ده فیکتی تری نه مه فه رموودمیه، له ژماره (۱۱۸) ی بوخته ی
موسلیمدا، له به رگی سی دا:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَثَرَاتِهِمْ. {الحديث: ۴۹۴۷ =
۴۹۳۲ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۳۱ = ۱۸۰۱. رياض الصالحين/۳، تسلسل/۱۷۵، رقم:
: {۹۸۵}

جابیری کوپی عه بدوللا (رمزای خودایان لی بن) فه رمووی: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بن) ریگهی نه وه ی نه دمددا که پیاو، له شهوا، له ناکاوا خوی
بکا به مالاً، مه به سستی نه ومبی که ژنه که ی تافی بکاته وه نایا ناپاکی ده کا یانا، یا
له هه له وه سه رسمی خیزانی خوی بگه ری!!).

۱۲۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ عَلَى أَهْلِكَ، حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةَ، وَتَمْتَشِطَ

(۱۲۵۲) تجرید/۲، ژماره: ۸۳۱ = ۱۸۰۱ بخاری. بوخته ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۱۸ = ۴۹۴۷ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۲۶ رقم الباب/۱۵).

الشَّعْنَةُ. (الحديث ٥٢٤٦، أطرافه في: ٤٤٣، ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٦٧، ٦٣٨٧) (١٢٥٣)

جابر كورې عهبدوڼلا - ږمزي خودايان لي بي- فهرمووي: پيځه مهر - دروودي خوي له سهر- فهرمووي: (كاتي له سه فهرو شتي وا دمگه پينه وه، نه گهر به شهو دمگه يشته جي، وابكهن كه له پيشدا ناگاداريان بكه نه وه، همتا ژن سهری خوي شانه بكاو، دمرماني همام به كار بيئي بوا لابردي مووي زياده ي له شي). نه مه دمقي گيړانه وهی نه فهرموودميه له تاجول ئو صولدا. (بر: تاج/ ٣ ل/ ٨ ز/ ٤٧ ژ/ ٥ + ٨ + ٦ ش/ د/ ت/ ن = شه يخين: بوخاري و موسليم و نه بوداوود و تيرمیزی و نه سائي).

روونکردنه وه:

نه فهرموودميه جوړيکه له نه دمبي نهيني نيواني ژن و ميړد، نمونه يه كه بوا پينمايي ژن و ميړد، سهارمت بهو كردارو رهفتارانهي كه دمبن به هوکاري پته و بووني نيوانيان.

(١٢٥٣) تجريد/ ٥، ژماره: ١٧٨٥ - ٥٢٤٦ بخاري. مسلم: ٧١٥ - ٤٩٤١ شيخا (بخاري رقم الكتاب/ ٦٧)

۳۴- کِتَابُ الصَّيْدِ وَالذَّبَائِحِ نامه‌ی راوو شکارو سه‌ربراوه‌کان

{بروانه: تاجول نوصول به‌کوردی/۳، زنجیره: ۱، لاپه‌ره: ۱۴۸ چاپی
چواره‌م، ژماره: ۲۵۴۹ هه‌تا ژماره: ۲۶۲۵ + مختصر صحیح البخاری المسمی
ب(التجريد الصريح)/۵، زنجیره: ۷۵، له ژماره: ۱۸۲۶ هه‌تا ژماره: ۱۸۳۹ + مختصر
صحیح مسلم/۲، له ژماره: ۱۲۳۹ هه‌تا ژماره: ۱۲۶۱ + فیهی ناسان/۲، زنجیره: ۲۵۸
هه‌تا زنجیره: ۳۷۵} + {شهرحی بلوغ المرام/۳، له زنجیره: ۸۵، لاپه‌ره: ۲۰۸ هه‌تا
زنجیره: ۸۷، له ژماره: ۱۳۵۷ هه‌تا ژماره: ۱۳۸۳}.

(۱) بَابُ الصَّيْدِ بِالْكَلاَبِ الْمُعْلَمَةِ

باسی راوکردن به سه‌گی راوی فی‌ره راو

۱۲۵۴- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رضی الله عنه) قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نُرْسِلُ
الْكِلَابَ الْمُعْلَمَةَ . قَالَ « كُلْ مَا أَمْسَكْنَ عَلَيْكَ » . قُلْتُ وَإِنْ قَتَلْنَا قَالَ « وَإِنْ قَتَلْنَا » .
قُلْتُ وَإِنَّا نُرْمِي بِالْمِعْرَاضِ . قَالَ « كُلْ مَا خَزَقَ ، وَمَا أَصَابَ بَعْرَضِهِ فَلَا
تَأْكُلُ »: (۱۲۵۴)

عه‌دی کو‌ری حاته‌م (رمزای خودای لی بئ) فه‌رمووی: عه‌رزى پی‌غه‌مبه‌رم
کرد: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! نێمه‌ راو ده‌که‌ین، به‌سه‌گی فی‌ره‌ راو، فه‌رمووی
(دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (گوشتی ئە‌و نی‌چیرانه‌ بخۆ، که ئە‌و سه‌گانه‌ راوی
ده‌که‌ن بۆت). گوتم: با سه‌گه‌کان نی‌چیره‌که‌ش بکوژن و به‌رله‌وه‌ سه‌ری به‌رم گیانی

دمرجی همر بیخوم؟ فهرمووی: (بهائی، با بیشی کوژن) بۆ زانینی واتای ته‌واوی
 نهم فهرمووده‌که بروانه: ژماره: (۱۲۴۱) ی بوخته‌ی موسلیم که دمفهرمووی:
 عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) عَنِ الْمِعْرَاضِ؟ فَقَالَ: «إِذَا أَصَابَ بِحَدِّهِ، فَكُلْ، وَإِذَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَقَتَلْ فَإِنَّهُ
 وَقِيدٌ فَلَا تَأْكُلْ». وَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، عَنِ الْكَلْبِ؟ فَقَالَ: «إِذَا
 أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَكُلْ، فَإِنْ أَكَلَ مِنْهُ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّهُ إِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى
 نَفْسِهِ». قُلْتُ: فَإِنْ رَجَدْتُ مَعَ كَلْبِي كَلْبًا آخَرَ، فَلَا أَدْرِي أَيُّهُمَا أَخَذَهُ؟ قَالَ: «فَلَا تَأْكُلْ،
 فَإِنَّمَا سَمَّيْتَ عَلَى كَلْبِكَ، وَلَمْ تُسَمِّ عَلَى غَيْرِهِ». {الحديث: ۴۹۵۴ = ۴۹۳۸ فم.
 تجرید/ ۵، زنجیره: ۷۵، رقم: ۱۸۲۶ = ۵۴۷۵، ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳،
 ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۶، تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۳۰ = ۵۴۸۴، ۵۴۷۵ فتح
 الباری = رقم: ۱۸۲۶ تجرید، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷. ابن ماجه. صید: ۴۲۱۴. تحفة الأشراف:
 : {۹۸۶۰

عه‌دی کو‌ری حاته‌م (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پرسیم له پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! من راوده‌که‌م، جاری واهه‌یه
 تیره‌ کو‌له، یا نه‌فیزه، که به‌عه‌رمبی پی‌ی ده‌لین (میعراض) دمگرمه‌ نه‌چیرو
 دمپیکم، نهم جو‌ره راوه‌ حه‌لاله‌ یانا؟ فهرمووی: (نه‌گه‌ر تیره‌ کو‌له‌مت گرت‌ه
 نه‌چیرو به‌ باری تیزییه‌که‌یدا پیکای و تی‌ی هه‌لجه‌قی و زاماری کرد، نه‌وه‌ بیخو،
 چونکه‌ حه‌لاله، ته‌نانه‌مت کات‌ی ده‌گه‌یته‌ سه‌ری مردبوو همر حه‌لاله، به‌مه‌رجی
 نه‌گه‌نی بی، به‌لام نه‌گه‌ر له‌سه‌ر باری پانی نه‌نگاوت‌ی و کوشتی و فریای
 سه‌ربرینی نه‌که‌وت‌ی و به‌وتیره‌ مردار بوویه‌وه، نه‌وه‌ مه‌یخو، چونکه‌ نه‌وه‌ به‌زمه‌ر
 مرداره‌وه‌ بووه‌ به‌ر نه‌وه‌ مه‌وقوو‌زمیه‌ ده‌که‌وئ که‌خودا له‌ قورنانه‌دا حه‌رامی
 کردووه، که‌ ناسراوه‌ به‌ (موقو‌ده‌).

وهلیشم پرسى له باره ی نه چیری راو کړا و به سه گی فیږمړا و، عه رزیم کرد: نه ی پیغه مبهری خودا! من سه گی فیږه را و م هه یه که د میانکه مه نه چیر دمیگرن بو من، وه له کاتی به ره لا کړدنیاندا که د میانکه مه نه چیره که ناوی خودا دمه ینم، نه ی نه مه چونه؟ هه رمووی: (کاتی سه گی فیږه راوی خوتت به ره لا کړده گیانی نه چیرو ناوی خودات لی هینا، نیتر له گوشتی نه چیره که بخو، به مه رجی سه گه که لی نه خواردی، دما لی مه خو چونکه له کاتی وادا سه گه که راوی بو خوی کړدووه نه وهک بو تو).

عه رزیم کرد: قوربان! نه گهر وا ریکه وت، سه گی تریش له گهل سه گه که ی مندا، له سهر نیچیره که بوو، وه نه م دمرانی که کامیان گرتوویه تی، نه ی نه وه چونه؟ هه رمووی: (لی مه خو، چونکه تو ناوی خودات له سه گه که ی خوت هینا وه، و مناوی خودات له سه گی تر نه هینا وه).

۱۲۵۵- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قُلْتُ إِنَّا قَوْمٌ نَصِيدُ بِهَذِهِ الْكِلَابِ . فَقَالَ « إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةُ وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ ، فَكُلْ مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ ، وَإِنْ قُتِلْنَ إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِئِمَّا أَمْسَكَهُ عَلَى نَفْسِهِ ، وَإِنْ خَالَطَهَا كِلَابٌ مِنْ غَيْرِهَا فَلَا تَأْكُلْ »: (۱۲۵۵)

له ژماره (۱۲۵۸) ی بهرگی سنی شهرحی بلوغ المراما ناوایه:
وَعَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { "إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ فَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَإِنْ أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَأَذْرِكْهُ حَيًّا فَادْبَحْهُ، وَإِنْ أَذْرِكْهُ قَدْ قُتِلَ وَلَمْ يُؤْكَلْ مِنْهُ فَكُلْهُ، وَإِنْ وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ وَقَدْ قُتِلَ فَلَا تَأْكُلْ: فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَيُّهُمَا قَتَلَهُ، وَإِنْ رَمَيْتَ سَهْمَكَ فَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ غَابَ

عَنْكَ يَوْمًا، فَلَمْ تَجِدْ فِيهِ إِلَّا أَثَرَ سَهْمِكَ، فَكُلْ إِنْ شِئْتَ، وَإِنْ وَجَدْتَهُ غَرِيقًا فِي الْمَاءِ، فَلَا تُأْكُلْ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظُ مُسْلِمٍ.

{تهجريد/٥، زنجيره: ٧٥، ژماره: ١٨٢٦ = ٥٤٧٥، ١٧٥، ٢٠٥٤، ٥٤٧٦، ٥٤٧٧، ٥٤٨٣، ٥٤٨٤، ٥٤٨٥، ٥٤٨٦، تهجريد/٥، ژماره: ١٨٣٠ = ٥٤٨٤، ٥٤٧٥ بخاری. مختصر صحيح مسلم/٣، ژماره: ١٢٤١ = شيحا ٤٩٥٤ = صحيح مسلم (محمد فزاد): ١٩٢٩}:

له موخته‌صهري صهحي موسليدا ناوايه:

عهدي كوري حاتم (رمزاي خوداي لي بي) فهرموي: پرسيم له پيغهمبهر (دروودي خوداي له‌سهر بي) نهی پيغهمبهری خودا! من ږاو دمکه، جاري وا هميه تيرمکوله، يا نه‌فيزه، که به‌عهرمبي پي ده‌لين: (ميعراض) دمگره نه‌چيرو دمپيتم، نه‌م جوړه ږاوه هه‌لله يان نا؟

فهرموي: (نه‌گهر تيره کولمت گرتنه نه‌چيرو به‌باري تيزپيه‌کهيدا پيکاي و تيي هه‌لچهي و زاماري کرد، نه‌وه بيخو، چونکه هه‌لله، ته‌نانت کاتي دمکه‌يته سهری مردبوو ههر هه‌لله، به‌مهرجي نه‌گهني بي، به‌لام نه‌گهر له‌سهر باري پاني نه‌نگاوتي و کوشي و فرياي سهربرپني نه‌کهوتي و به‌و تيره مردار بوويه‌وه، نه‌وه مه‌بخو، چونکه نه‌وه به‌زمير مرداروه بووه و به‌ر نه‌و مه‌وووزميه دمکه‌وي که خودا له قورئاندا نادرستي کردووه، که‌ناسراوه به (مَوْقُوذَة). وه‌ليشم پرسى له‌باري نه‌چيري ږاوکراو به‌سه‌گي فيرمږاو. عه‌رزيمکرد: نهی پيغهمبهری خودا! من سه‌گي فيرمږاوم هميه که دميانکه‌مه نه‌چير دميگرن بو‌من، وه له‌کاتي به‌ره‌للا کردنياندا، که دميانکه‌مه نه‌چيرکه ناوي خودا دمه‌ينم، نهی نه‌مه چونه؟ فهرموي: (کاتي سه‌گي فيرمږاوي خوتت به‌ره‌للا کرده گياني نه‌چيرو ناوي خودات لي هينا، نيتر له‌گوشتي نه‌و نه‌چيره

عہدی کوپری حاتمہ (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی
خودای لہسہر بی) فہرمووی پیم: (کاتی سہگہگہت دمہگہتہ نہجیر، ناوی

خودای لی بهینه و لهو کاته‌دا که به‌ره‌لای ده‌کەیت بلی: (بسم الله: به‌ناوی خودا)
جا نه‌گەر سه‌گه‌که نه‌چیره‌که‌ی گرت و به‌زیندوو‌یی فریای که‌وتیت نه‌وا سه‌ری
بیره، وه نه‌گەر چوو‌یته سه‌ر نه‌چیره‌که و روانیت کوژراوه، وه‌لیی نه‌خوراوه، نه‌وا
بیخۆ، به‌لام نه‌گەر کاتی ده‌چیته سه‌ر نه‌چیره‌که و بینیت سه‌گی تر له‌گه‌ل
سه‌گه‌که‌ی تۆدا له‌سه‌ریه‌تی، له‌هه‌مان کاتدا کوژراویشه و گیانی تیادا نه‌ماوه،
نه‌وه لیی مه‌خۆ، چونکه تۆ نازانیت سه‌گه‌که‌ی تۆ کوشتوو‌یه‌تی، یان سه‌گه‌که‌ی
تر که‌هی تۆ نییه. ومکاتی تیر ده‌هاو‌ئیریت بۆ نه‌چیر، ناوی خودا به‌ینه و له‌کاتی
تیگرتنه‌که‌دا بلی: (باسم الله: به‌ناوی خودا) ته‌نانه‌ت نه‌گەر له‌پاش شه‌وو
رۆژی‌کیش نی‌چیره‌که‌ت دۆزیه‌وه و ته‌نیا شو‌ینی تیره‌که‌ی تۆی پێوه بوو وه
مردبوو نه‌وا بیخۆ، نه‌گەر گیانی تیا مابوو، نه‌وا سه‌ری بیره و بیخۆ، به‌لام نه‌گەر
دینیت له‌ناو ئاوا بوو نه‌وا مه‌یخۆ، مه‌بادا به‌ناوه‌که خنکابی). {تاج/۳، زنجیره: ۶،
ژماره: ۲۵۸۹}.

۱۲۵۶- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) عَنِ الْمِعْرَاضِ فَقَالَ « إِذَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فَكُلْ ، وَإِذَا أَصَابَ بِعَرَضِهِ فَلَا تَأْكُلْ .
فَإِنَّهُ وَقِيدٌ » . قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أُرْسِلُ كُلِّي وَأُسَمِّي ، فَأَجِدُ مَعَهُ عَلَى الصَّيْدِ كَلْبًا
آخَرَ لَمْ أَسْمَعْ عَلَيْهِ ، وَلَا أَدْرِي أَيُّهُمَا أَخَذَ . قَالَ « لَا تَأْكُلْ ، إِنَّمَا سَمِيتَ عَلَى كَلْبِكَ
وَلَمْ تُسَمِّ عَلَى الْآخَرِ »: (۱۲۵۶)

بۆ واتای ئەم فەرموودمیه بپروانه ژماردی دواى خۆی.

۱۲۵۷- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ قَالَ مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فَكُلْهُ وَمَا أَصَابَ بِعَرَضِهِ فَهُوَ وَقِيدٌ
وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ فَقَالَ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ فَإِنِ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاةً وَإِنِ

وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا
تَأْكُلُ فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ. (الحديث ٥٤٧٥
أطرافه في: ١٧٥، ٢٠٥٤، ٥٤٧٥، ٥٤٧٦، ٥٤٧٧، ٥٤٨٣، ٥٤٨٤، ٥٤٨٥،
٥٤٨٦، ٥٤٨٧، ٧٣٩٧): (١٢٥٧)

عهدي کوری حاتم (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: پرسیم له پیغه مهر
دروودی خوی له مهر بی- نهی پیغه مهری خودا! من راودمگم، جاری واهیه
تیره کوئه، که به عهرمی پی ده لئین (میعراض) دمگرمه نه چیر و دمپیگم، نه م
جوړه راوه حه لاله یانا؟ فهرمووی: (نه گهر تیره کوئه گرتنه نه چیر و به باری
تیزی به کهیدا پیکای وتی هه لچه قی و زاماری گرد، نه وه بیخو، چونکه حه لاله،
ته ناهنت کاتی ده گه یته سهری مردبوو ههر حه لاله، به مهر چی نه گه نی بی، به لام
نه گهر له سهر باری پانی نه نگاوتی، وه فریاری سهر برینی نه که وتی و به وتیره
مردار بوویه وه، نه وه مه یخو، چونکه نه وه به زمبر مردار و موبوو و به رنه و
مه و قوز میه دمکه وی، که خودا له قورنانا حهرامی کردوو، که ناسراوه به
(موقوذه). وه لی شم پرسى له باره ی نه چیری راوگراو به سه گی فی ره پاو، عهرزم
کرد: نهی پیغه مهری خودا! من سه گی فی ره راوم هیه که دمیانکه مه نه چیر
دمیگرن بو من، وه له کاتی به ره لاکردنیانا که دمیانکه مه نه چیره که ناوی خودا
دمهینم، نهی نه مه چونه؟ فهرمووی: (کاتی سه گی فی ره راوی خوئت
به ره لاکرده گیانی نه چیر و ناوی خودات لی هینا، نیتر له گوشتی نه چیره که بخو،
نه گهر بیشی کوژی ههر لی بخو، به مهر چی سه گی تری له گهل نه بی، که که سی
رمانه ی نه کردبی و له کاتی راومکه دا بسم الله نه کرابی، چونکه گرتنی سه گه که،
که نه چیره که دمگرن نه وه دادمنری به سهر برین، جانه گهر له گهل سه گه که ی

خۆتا، یا له گه‌ڵ سه‌گه‌کانی خۆتا روانیت سه‌گی تریش هه‌بوو، وه مه‌ترسی نه‌ومت هه‌بوو که ئه‌ویش به‌شداری کردووه له کوشتنی نه‌چیره‌که‌دا، وه که‌سی له‌کاتی به‌ره‌للا کردنیدا بۆ گیانی نه‌چیره‌که که‌سی ناوی خودای نه‌هیناوه، نه‌وه مه‌یخۆن چونکه تو به‌س ناوی خودات له‌سه‌ر ره‌وانه‌کردنی سه‌گه‌کانی خۆت هیناوه). (تاج/ ۴ ز- ۶ ل- ۲۲ ژ- ۴+۱+۳+۵+۶+۷+۸+۱۰ ز- ۷ ل- ۲۵ هه‌تا ز- ۱۱ ل- ۳۱) + (فیقهی ناسان/ ۳ ل- ۹۰۲ ز- ۲۵۹ + ز- ۳۵۷ + ز- ۳۵۸).

۱۲۵۸- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ وَسَمَّيْتَ فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ، فَكُلْ، وَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، وَإِذَا خَالَطَ كِلَابًا لَمْ يُذَكِّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهَا فَأَمْسَكَنَ وَقَتَلَنَ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَيُّهَا قَتَلَ، وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ، لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ، فَكُلْ، وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ» (۱۲۵۸)

له بوخته‌ی موسلیما، له‌ژماره (۱۲۳۹) دا، ئاوايه:

عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ فَأَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَأَذْرَكْتَهُ حَيًّا فَادْبَحْهُ. وَإِنْ أَذْرَكْتَهُ قَدْ قَتَلَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ، فَكُلْهُ، وَإِنْ وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ كِلَابًا غَيْرَهُ، وَقَدْ قَتَلَ. فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَيُّهُمَا قَتَلَهُ، وَإِنْ رَمَيْتَ سَهْمَكَ فَأَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنْ غَابَ عَنْكَ يَوْمًا فَلَمْ تَجِدْ فِيهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ، فَكُلْ إِنْ شِئْتَ، وَإِنْ وَجَدْتَهُ غَرِيقًا فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ». {الحديث: ۴۹۵۸ = ۴۹۴۲ فم. تجريد/ ۵، لاپه‌ره: ۱۱۶، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۱۸۲۶ = ۵۴۷۵، ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۵، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵. ۵۴۸۶، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷. فتح الباری: }

عهدى كورى حاتەم (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: پىنغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى پىم: (كاتى سەگى فېرە راۋى خۆتت بەرەلە كىرە گىيانى نەچىر ناۋى خودا بەينە، جا نەگەر نەچىرەكەى گىرت بۆتو بەزىندوۋى پىاگەشتىت، ئەوا سەرى بېرە، ئەگەر فېرىشى نەكەوتى و بەرلەو تۆ گەشتىتە سەرى، ئەو كۆشتى، بەلام لى نەخواردبوو، ئەوا لەم كاتەشتا ئەو نەچىرە كوزراۋە حەلەلە و بېخۆ، بەلام ئەگەر روانىت وا لەگەل سەگەكەى تۇدا، سەگىكى تىرىش ھەيە لەسەر نەچىرەكە، وە نەچىرەكە كوزراۋە، ئەوا لى مەخۆ، چۈنكە تۆ نازانى سەگەكەى تۆ كۆشتوۋىتە كەناۋى خۇدات لى ھىناۋە، يا سەگەكەى تىر كۆشتوۋىتە، كە نازانى خاۋنەكەى لەكاتى بەرەلە كىرەنەدا بۆ گىيانى نېچىرەكە، ناۋى خودا ھىناۋە يانا، كاتىكىش تىر دىگىرە نەچىرە، ناۋى خودا بەينە و بېسىمىلا بىكە، ئەگەر نەچىرە زامارەكە رۆزى نەدۆزرايەو و بەو زامارىيەشەو خۆى شارەمەو دوايى دۆزىتەو و روانىت بەس شوپنەۋارى تىرەكەى تۆى واپىۋە، ئەوا ئەگەر ھەزەمكەيت حەلەلە و بېخۆ، بەلام ئەگەر نەچىرە پىكرەكە كە دۆزىتەو لەناۋا خىكابو، ئەوا مەيخۆ، چۈنكە نازانى كە تىرەكەى تۆ كۆشتوۋىتە، يا ناۋەكە خىكاندوۋىتە). { تاج/۲، لاپەرە: ۱۶۷، زىجىرە: ۶، ژمارە: ۲۵۸۹، ج/۴ = چاپى چۈرەم }.

۱۲۵۹- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنْ بَارِضَ قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَفْأَكُلُ فِي آيَتِهِمْ؟ وَبَارِضٌ صَيْدٌ يَقْوَسي وَبِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعَلِّمٍ وَبِكَلْبِي الْمُعَلِّمِ فَمَا يَصْلُحُ لِي؟ قَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا وَمَا صِدَّتْ بِقَوْسِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدَّتْ بِكَلْبِكَ الْمُعَلِّمِ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدَّتْ

بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَذْرَكْتَ ذَكَاتَهُ فَكُلْ. (الحديث ٥٤٧٨ طرفاه في: ٥٤٧٨، ٥٤٩٦: (١٢٥٩)

ئەبو سەعلەبەي خوشەني (رمزاي خواي لي بي) فەرمووي گوتم: ئەي پيغەمەري خودا! ئيمە لەولاتي شامين، دراوسي خاومن نامەکانين و لەولاتي ئەوانداين، واين لەگەڵ مەسيحي و جولهکەدا، وەلحال ئەوان لەمەنجه‌لەکانيانا گوشتي بهراز دموکولنين لەقاپ و حاجەتەکانيانا مەي و بادمو ئارەق دەخۆنەو. لەم حالەدا ئيمە چارمان چيە، ئايا لەو حاجەتەيانا شت بخوين، يا بخوينەو؟ فەرمووي: (ئەگەر دەفري ترتان دەست کەوت لەوودا بخۆن و بخۆنەو، بەلام ئەگەر حاجەتي ترتان دەست نەکەوت، بەئاو پاک بيانشۆرن و ئيتير تياياندا شت بخۆن و بخۆنەو). عەرزيشم کرد: قوربان ئيمە واين لەولاتي نەچيري زۆرە، هەم بەتير و کەوان راودەکەم، هەم بەوسەگەم کەمەشقي راوي نەکردوو، هەم بەو سەگەيشم راودەکەم کەفيري راودە لەشەرعا ناودارە بە (کەلبي موعەللەم: سەگي فيرکراو) جا لەم جۆرە راوە کامەيان حەلالە بۆم؟ فەرمووي: (ئەوێ کە بەتير راوي دەکەي وە ناوي خودات لي هيناوە بيخۆ، وە ئەوێ کە بەسەگي مەشقدیدی فيرە راو، راوي دەکەي و ناوي خوات لي هيناوە بيخۆ، وە ئەوێ کە بەسەگي فيرنەکراو راوي دەکەي و فرياي دەکەويت کەپيش ئەوێ مردار ببیتەو سەري بپري بيخۆ). (تاج/٤ ل ٦٦ ز ١٩ ژ ٦).

روونکردنه‌وه:

ئەبو ئەعلەبەى خوشەنى، لە ھاوێلە پېشینه‌كانى پېغەمبەرە (دروودى خوداى لەسەر بى) لە پەيمانى (بەيعەتى شەجرە)دا، لەخزمەت پېغەمبەرەدا پەيمانى وەرگرت. {بەروانە: ژمارە: ۱۲۱۲، تەجريد = ژمارە: ۲۹۵۸ فەتحولبارى. بەرگى/۳، لاپەرە: ۳۲۵، چاپى يەكەم = لاپەرە: ۳۳۲، ج/۲}.

پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ناردى بۆناو ھۆزەكەى خۆى، لەسەر دەستى ئەودا ھۆزەكەى قەبوولى ئىسلاميان كرد، لەجەنگى صفیندا، لەگەڵ كەسيان نەبوو، بەشداری ئەم جەنگەى نەكرد، دەفەرموون: ھەموو شەوئ دەچوو دەرمو، تەماشایەكى وردى ئاسمانى دەكرد، ئەوسا دەگەرايەو دەو سەجدەىكى ئایاتى دەبرد. {بەروانە: التاج الجامع للأصول/۱، ص ۳۱۲. السجدة لطلق الآيات بەرگى/۱، زنجیرە: ۱۷۲، ژمارە: ۹۳۴ وەرگەراو کوردییەكە}.

ھەرچى بەوردى، سەرنجى دەدەى

دەريای نەفسوونە و گەردوونى بى پەى!

تەلىسماویيە، دنیا لەچاویا

تنۆكى ناو و وەھا لەناویا

گەر چرات دەوێ بۆ دڵ و دەروون

بەرچاوى چاوت تەواو بى روون

بەچاوى ژیری سەرنجى گەردوون

بەدە و وردبەرۆ، لە بوون و نەبوون!!

ئەبو ئەعلەبە دەفەرموئ: (لەخودا دەخوازم كەمن لەسەرمەرگا، وەك ئیوە كە لەكاتى گيانەلادا دەكەونە لرخە لرخ، من ئاوا نەكەومە لرخە لرخ) ئەبو زاهیریە دەفەرموئ: (جا شەوئ ئەبو سەعلەبە شەو نوێژدەكا، لەناو جەرگەى

شهوا، لهناو سهجدهدا فهرماني ههق بهجی دمهینی و دهمری، لهوکاتهدا کچهکهی دمهوی، لهخهویدا دمبینی کهوا باوکی مردوو، کچهکه لهخه و رادهچهنی و هاواردمکا: کوا باوکم؟ دهئین: وا لهنوئزگاکی خوی سهرگهرمی شهو نوئزه، جالای خویهوه بانگی دمکا: باب، باب، وهلام ناب، جا رادهکا بۆلای، دهروانی به مردوویی واله کورنووشدا، که رایدمووشینی دمکهوی بهلادا!

ئهبو سهعلهبه لهبوخاریدا سی فهرموودهی ههیه، ئهم فهرموودمهیهی ئیره (متفق علیه)یه. کۆمهلی له میژوو نووسانی هاوڕێیانی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دمفهرموون: لهسالی ههفتا و پینجی کۆچیدا لهشام مردوو. مامۆستا حاجی مهلا موحهممهدی رهنیس، که مامۆستای گهلاڵهی لای ماوت بو، جهلتهیهکی سهخت لێی دهدا، له خهستهخانه دهیخا، سی کهس له کورهمکانی گیرپایانهوه گوتیان: (نهخۆشینهکهی زۆر گران بوو، بهردهمام دووعای دمکردو دمیفهرموو: خودایه! لهم سههره مهرگهدا نوئزم نهچی، کورهمکانی دمیانگوت ههزمان دمکرد: کهنزایی تر بۆ خوی، یا بۆ ئیمه بکا، بهلام ههر ئهوه نزاکی بوو: (خودایه! نوئزم نهچی!) گوتیان: ناخرجار دمستنوئزی عهصرمان بۆ گرتو لهسهر قهرموئلهکه بهرمو قیبله راما کیشا، نوئزیکی جوانی ریکۆپیکی بهدلی خوی کردو لهپاش سلّودانهوه، ههندی ویردو قورئانی لهبهر خویندو بهر لهبانگی شیوان، زۆر بهئاسانی وهک خهوی لی بکهوی گیانی دهرچوو!!

ئێستایش بهپشتی خودای گهوره، بۆ بههری تهواو لهم بابته، لهشهرحی بلوغ المرام/ ٣ ژماره (١٣٥٧) لهگهڵ رافهکهیدا راگوێزدمکهین. (بروانه: ژماره: ٨٢٧ تجرید):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
{ "مَنْ اتَّخَذَ كَلْبًا، إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ، أَوْ صَيْدٍ، أَوْ زَرْعٍ، انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلِّ يَوْمٍ

قِرَاطٌ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {تهجریدى بوخارى/۳، ژماره: ۱۰۲۱ = ۲۳۲۲، ۲۳۲۳
بوخارى. مختصر صحيح مسلم/۳، ژماره: ۱۲۴۴ = ۴۰۰۷ = صحيح مسلم/
محمد فؤاد/۱۵۷۵}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بىن) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بىن) دەفەرموئ: (ھەر كەس سەگى رابگري، سەگى پاسى ئازەل و
سەگى راو و سەگى پاسى زەوى و زار و مەزرا و كشتوكال نەبى، ھەموو پۆزى
ئەندازمىي لەپاداشى كردهوى باشى كەم دەبىتەو).

پىشەوا زوھرى دەفەرموئ: كاتى ئەم ھەرموودمىي ئەبوھورەيرە باسكرا
بۆ ئىبنو عومەر، كە ئەم رەستەيەى واتىادا:

(سەگى پاسى زەوى و مەزرا نەبى) ئىبنو عومەر ھەرمووى: رەحمەتى
خودا لە ئەبوھورەيرە بىن، خۆى خاومنى مەزرا بوو، بۆيە وا گرنگى داوہ بەم
رەستەى (سەگى پاسى زەوى و مەزرا نەبى). {تاج/۲، زنجيرە: ۱۷۱، ژمارە: ۱۹۸ +
تاج/۳، زنجيرە: ۶، ژمارە: ۲۵۸۷ ج/۴ + رياض/۴، زنجيرە: ۳۰۶، ژمارە: ۱/۱۶۸۸}.

روونکردنەوہ:

بەپىي ياسانامەى ئىسلام سەگ پيسە، ومزىانى زۆرە لەزۆر پوودەوہ، بەلام
لەگەل ئەوہيشا شەرى پىرۆز رىگەى سوود ومەرگرتن و كەلگومرگرتنى لەسەگ
داوہ، بەھەموو چەشنەكانىيەوہ، بەلام ئەو كەسەى كە سەگ رادەگري دەبى
چەند خالى رەچاو بكا، وەك پاك و تەمىزى و پاكرىدنى، لەسەر ئەم شىوہيە:

یەكەم: دروستە سەگ بۇ ئەم مەبەستانە رابگىرى:

۱- بۇ پاس و ئاگادارى، وەك پاسى ران و سامان و مال، لەدزو جانەومرى زيانەخرۆ، وەك گورگو چەقەل و بەراز، يان بۇ پاسى منالى ساوا وەك لەلە، يا بۇ پاس و ئاگادارى پياوو زنى كەفتەكار لەمالەوہ.

۲- بۇ راووشكار، وەك: تووولە و تانجى و سەگى راوى تر.

۳- سەگى پۇلىسى، بۇ دۇزىنەوہى تاوان و بۇ زۆر مەبەستى رەواى تر، وەك لە كاتى بوومەلەرزە و كارساتى سروشتىدا، تەرمى ژىر داروپەردوو ئەدۇزىتەوہ، يان مرقۇفى گىر خواردووى ژىر رووخاوى و شتى وا دەدۇزىتەوہ، يان ماددە سىرگەرەكان و بارووت و تەقەمەنى شاراوہ بەنپازى خراب ئاشكرا ئەكا، يان لەزۆر رووى ترى شەرعىيەوہ سوود و قازانچ بەكۆمەلگا دىگەيەنى.

۴- سەگى چاوساغ لە ئەوروپا و لەزۆر ولاتانى تر دىمىن بە چاوساغ بۇ كۆپرو ئەمانە و لەپىشيانەوہ دىرۆن و ئەوانىش بەھۆى پەتىكەوہ شوپىنپان دىكەون، ھەتا دىگەنە شوپىنى مەبەست.

۵- بۇ كارگردن، وەك دىمىنپن، لەولاتى ئالاسكا، لەناو ئەسكىمۇكاندا، لەبەر زۆرى ساردى و سەھۇلبەندان، سەگ بەكار دىمىنپن بۇ راگىشانى گالىسكە و ەرمبەنەى سەربەفر، وە چەند سەگى رايدەكىشن، وەك لەزۆر شوپىن سەگ فىر دىكەن مەشقى پى دىكەن و زەمىلە دىكەنە مى و دەچى لەبازار لەلاى مامىل گۆشت و سەوزە و شتى تر دىكەرى و دىگەرىتەوہ بۇ مالى خاومنى و خاومەكە ناوى شتەكە دىنووسى و دىخاتە زەمىلەكەى مى و دىمبا بۇ مامىلەكە و ئەویش پىويست ئەنجام دەدا.

دووم: سەگ لەم سەردەمەى ئىمەداو لەدەيرىنىشدا بۆزۇر شتى تر بەكار دەھىنرى،
وەك:

- ۱- سەگى گەمەو يارى، وەك مەيموونى لۆتى، وەك لەسىرك و ئەمانەدا دەيبىنين، وەك سەگ بۆ جوانى، وەك خولياو ھىوايە.
- ۲- بۆ ھەندى كارى نارەوا، كەپتويست ناکا ناوى بەرىن.
- ۳- بۆ شەرە سەگو شتى ترى واو بۆ قومارو بۆرپۆرپ.
- ۴- كىلگەى سەگ ھەيە، لەكۆرياو ئەو ولاتانەى كە سەگ دەخۆن، بۆ خواردنى گۆشتەكەى، وەك كىلگەى پەلەومرو ئازەلى ولاتى خۆمان. وە بۆ زۆر مەبەستى ترىش سەگ رائەگىرئ.

سېيەم: جا ئەوەى كە ئەركى موسولمانە ئەمەيە:

- ۱- بەپىي توانا، خۆى لەسەگ دوور بگرئ، وە بۆ ناچارى نەبى، بەپىي بىرگەى (يەكەم) بەكارى نەھىنئ.
- ۲- لەپىشدا بىكوتى، بە لقاحى دژى ھارى.
- ۳- ئەگەر ناچار بوو، وەك ئەوە لەكىلگەى سەگا ئىش بكا، يان سەگى بۆلىسى پەرومردە بكا، دەستى جلى تايبەتى ھەبى، بەپىي كاتى پتويست، وەك بەدلە عەمەل، بەكارى بەپىنئ و لەپاشا دايكەنئ. وەھەر كاتى شوپىنىكى بەتەرى بەر سەگ كەوت گلاوى دەر بكا، وە ئەوەندەى دەتوانئ، جىگەى سەگو كولانەكەى و شوپىنەكەى، پاك و پوخت رابگرئ، وەبىرسى و توونى نەكاتو بەخۆرايى نازارى نەدات، چونكە لە فەرموودەدا ھەيە: (ژنى بەھۆى تىراوكردى سەگىكەو دەجىتە بەھەشت، وە ژنى تر بەھۆى نازاردانى پشیلەيەكەو دەجىتە دۆزەخەو).

۴- جا به نیازی سووود و مرگرتنی رهوا له سهگ، دروسته پهرومردمیش
بکری و بهتوتکهیی گهوره بکری، وه له پرووی یاسانامه (شهرع) موه، نه م جوړه
کرده دارانه دروسته و قهیدی نییه و بهر نهو نه هییه ناکه وئ که له پراگرتنی سهگ
کراوه، به لام نه و منده هییه کارکردن بهو سه و داو مامه لای که سهگ نه نجامی
ددا، یا کردنی هندی ته صهر و فاتی سهگ به به لگه و نیشانه له سر هندی
برپار نهوه باسیکی دوورو درنژده و پیوستی به لیکولینه و دی پسپوران هییه
له هه موو روویه که وه.

چوارم:

۱- حه نه فییه کان ده لئین سهگ پاکه، پیس نییه، به لام بهر ماوه که ی و
لیکه که ی و نار هق و هه موو ته رییه کی پیسه، وهک به دهق ده لئین: {إِنَّ الْكَلْبَ لَيْسَ
بَنَجَسٍ الْعَيْنِ، وَلَكِنْ سُورُهُ وَرُطْبَائُهُ نَجَسٌ} (حاشیه ابن عابدین ۲۰۴/۱).

۲- مالیکییه کان ده لئین: سهگ خو ی و نار هق و فرمیسکی و لیکی و هه مووی
پاکه، ظاهر و لعهینه. به لام له پاش توپین پیسه. به دهق ده لئین: {الْكَلْبُ طَاهِرُ
الْعَيْنِ} (الشرح الصغير على أقرب المسالك إلى مذهب مالك - ۴۳/۱ - ۴۴).

۳- شافیعی و حه نه لییه کان ده لئین: سهگ نه جیسولعهینه {يَرَى الشَّافِعِيُّ
وَالْحَنَابِلَةُ: أَنَّ الْكَلْبَ نَجَسُ الْعَيْنِ} (الأم ۸/۱، والقلوبی و عمیره ۶۹/۱، والمغنی
لأبن قدامة ۳۳/۱). بو موسولمان هییه که په پرموی یه کی له م مهزه بانه بکات.

۳) باب تحریم اکل ذی ناب من السباع، وکل ذی مقلب من الطیر
خواردنی گوشتی درنده‌ی که لبه‌دار نادرسته، هه‌روا هه‌ر بالنده‌یی چنگ و
نینوکی تیزی هه‌بی، خواردنی گوشته‌که‌ی نادرسته

۱۳۶۰- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ
أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. (الحديث ۵۵۳۰ طرفاه فی: ۵۷۸۰، ۵۷۸۱): (۳۶۰)

ئه‌بو سه‌عله‌به‌ی خوشه‌نی (همزای خوی لی بی) فه‌رمووی: هه‌ر درنده‌یی
که که‌لبه‌ی هه‌بی، پیغه‌مه‌ر خواردنی گوشته‌که‌ی فه‌دمغه‌ کردوو. (تاجی
کوردی/ ۴/ ل ۱۴/ ز ۲/ ژ ۹) + (فیقهی ئاسان/ ۲/ ل ۹۱۴).

له ژماره (۱۳۳۲)ی پوخته‌ی موسلیمدا ئاوايه:
عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مِخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ. {الحديث: ۴۹۷۰ =
۴۹۵۵ نم}:

ئیب‌نو عه‌بباس (همزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بی) رینگری ده‌کرد له‌خواردنی گوشتی درنده‌ی که‌لبه‌دارو
له‌خواردنی گوشتی بالنده‌یی که چنگ و چرنووکی هه‌بی و راوی پیبکا، خواردنی
گوشتی ئه‌م دوو جو‌ره‌ جان‌ه‌ومره‌ی فه‌دمغه‌ کردوو. {تاج/ ۳، زنجیره: ۳، ژماره:
۲۵۷۳}.

(۳۶۰) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۳۵ - ۵۵۳۰ بخاری. مسلم: ۴۹۶۵ شیخا (بخاری رقم‌ کتاب/ ۷۲ رقم

(۴) باب إِبَاهَةِ مَيْتَةِ الْبَحْرِ
خواردنی کیاندارى ناوی مردوو ره وایه

۱۳۶۱- حَدِيثُ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثَلَاثِمِائَةَ رَاكِبٍ أَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ نَرُصِدُ عِيرَ قَرِيشٍ ، فَأَقَمْنَا بِالسَّاحِلِ نِصْفَ شَهْرٍ فَأَصَابَنَا جُوعٌ شَدِيدٌ حَتَّى أَكَلْنَا الْخَبْطَ ، فَسُمِّيَ ذَلِكَ الْجَيْشُ جَيْشَ الْخَبْطِ ، فَأَلْقَى لَنَا الْبَحْرُ دَابَّةً يُقَالُ لَهَا الْعَنْبَرُ ، فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ وَادَّهَنَّا مِنْ وَدَكِهِ حَتَّى ثَابَتَ إِلَيْنَا أَجْسَامُنَا ، فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ فَتَصَبَّهُ فَعَمَدَ إِلَى أَطْوَلِ رَجُلٍ مَعَهُ - قَالَ سُفْيَانٌ مَرَّةً ضِلْعًا مِنْ أَعْضَائِهِ فَتَصَبَّهُ وَأَخَذَ رَجُلًا وَبَعِيرًا - فَمَرَّ تَحْتَهُ قَالَ جَابِرٌ وَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ نَحَرَ ثَلَاثَ جَزَائِرَ ، ثُمَّ نَحَرَ ثَلَاثَ جَزَائِرَ ، ثُمَّ نَحَرَ ثَلَاثَ جَزَائِرَ ، ثُمَّ إِنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ نَهَاهُ: ^(۱۳۶۱)

نهم فهرمودمیه بهجه نندین گنپرانه وه هاتووه، له ته جریدا، له ژماره
(۱۶۰۵) ی بهرگی جوارا ناوایه:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: (لَمَّا بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَنَا قَبْلَ السَّاحِلِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ أبا عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ وَهُمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ فَخَرَجْنَا وَكُنَّا بِنِصْفِ الطَّرِيقِ فَبَيْنَ الزَّادِ فَأَمَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ بَارِزَادَ الْجَيْشِ فَجُمِعَ فَكَانَ مِزْوَدِي تَمْرٍ فَكَانَ يَقُوْتُنَا كُلَّ يَوْمٍ قَلِيلًا قَلِيلًا حَتَّى فَبَيْنَ فَلَمْ يَكُنْ يُصِيبُنَا إِلَّا تَمْرَةٌ تَمْرَةٌ فَقُلْتُ: مَا تُغْنِي عَنْكُمْ تَمْرَةٌ فَقَالَ: لَقَدْ وَجَدْنَا فَقْدَهَا حِينَ فَبَيْنَتْ ثُمَّ انْتَهَيْنَا إِلَى الْبَحْرِ فَإِذَا حُوتٌ مِثْلُ الظَّرْبِ فَأَكَلَ مِنْهَا الْقَوْمُ ثَمَانِي عَشْرَةَ لَيْلَةً ثُمَّ أَمَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِضِلْعَيْنِ مِنْ أَضْلَاعِهِ فَتَصَبَّاهُ ثُمَّ أَمَرَ بِرَاحِلَةٍ فَرُحِلَتْ ثُمَّ مَرَّتْ تَحْتَهُمَا فَلَمْ تُصِبْهُمَا). (الحديث: ۴۳۶۰، اطرافه في: ۲۴۸۳، ۲۹۸۳، ۴۳۶۱، ۴۳۶۲، ۵۴۹۳، ۵۴۹۴):

^(۱۳۶۱) بخاری/۴، ژماره: ۱۶۰۵ = ۴۳۶۰ بخاری. پوخته ی موسلیم: ۱۳۲۶ = ۴۹۷۴ شیخا (بخاری رقم

وعنه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) فِي رَوَايَةٍ أَنَّهُ قَالَ: فَالْقَى لَنَا الْبَحْرُ دَابَّةً يُقَالُ لَهَا الْعَبْرُ فَآكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ وَأَدَّهْنَا مِنْ وَدَكِهِ حَتَّى ثَابَتَ إِلَيْنَا اجْسَامُنَا (الحديث: ٤٣٦١، طرفه في: ٤٣٦٠).

وعنه فِي رَوَايَةٍ أُخْرَى: قَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ: (كُلُوا فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ ذَكَرْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ كُلُوا رِزْقًا أَخْرَجَهُ اللَّهُ اطْعِمُونَا إِنْ كَانَ مَعَكُمْ فَاتَاهُ بَعْضُهُمْ بَعْضٍ فَآكَلَهُ). (الحديث: ٤٣٦٢، طرفه في: ٤٣٦٠).

جابیری کوپی عهبدوئلا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له شکریکی سی سهد کهسی نارد بو قهراخی دمريا، وه نه بو عوبه یده کوپی جه رراحی کرد به سهر له شکریان، من خوم لهو له شکرا دابووم، سی سهد سوار بووین، دمرچووین ههتا گهیشینه جیگهی تویشوومان پی نهما، خوراکمان تهواو هاته گزی، تووشی برسیتییه کی سهخت بووین، لهتاوانا به گه لا کوتک گه لا دارمان دهمران دو دهمانخوارد! جا نه بو عوبه یده فهرمانی کرد، هه موو تویشووه کانی لهشکر مهکیان کوکرده وه، هه مووی پر دوو تویش به ره خورما بوو، ئیتر هه موو پوژی، به که مه که مه دمیژی یان دین، ههتا نهومیش نهما، و ته نیا پوژانه یه کی سهرو دمنک خورما مان پی دمبرا ومه بی کوپی کیسان فهرمووی به جابیرم گوت: جا تاقه دمنکی خورما به که لکی جیتان دمهات؟ فهرمووی: وهك چون منالی ساوا مهکی دایکی دهمژی، ئاوا نه و دمنکه خورما یه مان دهمژی، ومناومان دمکرد به سهریدا، ئیتر بهشی نهو پوژه تائیوارتی دمکردین، کاتی نهومیش نهما نهوسا ههستمان کرد بهسوودی بوونه که ی و نرخیمان زانی.

له پاشا گهیشینه سهردمریا، روانیمان وا نه ههنگیک وهك یائی ومه یه، له که نار دمریا که بهمردووی کهوتوو، ئیتر برادمران ههژده شهو لییان خواردو

خۆمان به پيوهكهى چه وردمكرد، ههتا لهشمان بووزايهوه، ئهوجا ئهبعوبهپهیده
 فهرمانی کرد دوو پهرا سووی ئهه نهههنگهیان راست کردهوه و لهبنهوهكهمی
 بلاویان کردنهوهوه لهسهرهوه نووکهکانیان نووساندن بهیهکهوه، لهچهشنی دوولا
 شیپانهی دمروازه، ئهوجا فهرمانی کرد وشریکی زهیهلاحیان کوپان کردو
 بیایوکی فیلهتهنمان تیاذا بوو لهسهر ئهه کوپانهوه سواری ئهه وشرهه کردو به
 ژیر ئهه دوو پهراسووهدا رویشته سهری نهیدا لهپهراسووهکان.

دمهفرموی: ئههبعوبهپهیده فهرموی: (دهی لئی بخۆن) جاکاتی هاتینهوه
 بو مهدینه، باسهکهمان عهرزی حهزرمهت کرد، فهرموی: (بخۆن لهه رزق و
 روژییه پاکه که خودا رهخساندووپیته، دهرخواردی ئیمهیش بدن لئی، نهگهر
 لاتان ماوه) جابهندی لهبرادمران لهگۆشتی ئهه نهههنگهه لهه مابوو، بوپیهنا.
 پیغهمبهریش لئی خوارد) (بروانه: تاج/ ۴ ل/ ۹ ز/ ۲ ف/ ۱ - گیانلهبههری ناوی
 ومردارهوه بوویشی دهخوری).

له ژماره (۱۳۲۶) ی پوختهی موسلیما، لهبههرگی/ ۳ دا ئاوايه:

عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَمَرَ
 عَلَيْنَا أبا عُبَيْدَةَ تَتَلَّقَى عِيرًا لِقُرَيْشٍ، وَزَوَّدَنَا جَرَابًا مِنْ تَمْرٍ لَمْ يَجِدْ لَنَا غَيْرَهُ، فَكَانَ أَبُو
 عُبَيْدَةَ يُعْطِينَا تَمْرَةً تَمْرَةً، قَالَ: فَقُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ بِهَا؟ قَالَ: نَمَصُّهَا كَمَا يَمَصُّ
 الصَّبِيُّ، ثُمَّ نَشْرَبُ عَلَيْهَا مِنَ الْمَاءِ فَتَكْفِينَا يَوْمَنَا إِلَى اللَّيْلِ، وَكُنَّا نَضْرِبُ بِعَصِينَا
 الْخَبْطَ، ثُمَّ نَبْلُهُ بِالْمَاءِ فَتَأْكُلُهُ، قَالَ: وَانْطَلَقْنَا عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ فَرَفَعَ لَنَا عَلَى سَاحِلِ
 الْبَحْرِ كَهَيْئَةِ الْكَثِيبِ الضَّخْمِ، فَأَتَيْنَاهُ فَإِذَا هِيَ دَابَّةٌ تُدْعَى الْعَنْبَرُ، قَالَ: قَالَ أَبُو
 عُبَيْدَةَ: مَيْتَةٌ، ثُمَّ قَالَ: لَا بَلْ نَحْنُ رُسُلُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَقَدْ اضْطُرَرْتُمْ فَكُلُوا، قَالَ: فَأَقَمْنَا عَلَيْهِ شَهْرًا، وَنَحْنُ ثَلَاثُ مِائَةٍ حَتَّى سَمِنَّا، قَالَ:
 وَلَقَدْ رَأَيْنَا نَعْتَرِفُ مِنْ وَقَبِ عَيْنِهِ بِالْقِلَالِ الدُّهْنِ وَنَقْتَطِعُ مِنْهُ الْفِدْرَ كَالثَّوْرِ، أَوْ كَقَدْرِ

الثَّوْرَ، فَلَقَدْ أَخَذَ مِنَّا أَبُو عُبَيْدَةَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا فَأَقْعَدَهُمْ فِي رَقَبِ عَيْنِهِ، وَأَخَذَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ، فَأَقَامَهَا، ثُمَّ رَحَلَ أَعْظَمَ بَعِيرٍ مَعَنَا، فَمَرَّ مِنْ تَحْتِهَا، وَتَزَوَّدْنَا مِنْ لَحْمِهِ وَشَاتِقٍ، فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَّرْنَا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «هُوَ رِزْقُ أَخْرَجَهُ اللَّهُ لَكُمْ، فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٌ فَتُطْعِمُونَا؟» قَالَ: فَأَرْسَلْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْهُ فَأَكَلَهُ. {الحديث: ٤٩٧٤ = ٤٩٥٩ فم. تجريد/٤، لاپهړه: ٣٥٦، رقم: ١٦٠٥ = ٤٣٦٠، ٢٤٨٣، ٢٩٨٣، ٤٣٦١، ٤٣٦٢، ٥٤٩٣}:

جابر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهړ (دروودی خودای له سهر بی) له شکرینکی سی سهد که سی نارد بو قهراخی دمريا، وه نه بو عوبه یده کوری جهرراحی کرد به سهر له شکریان، من خوم لهو له شکرهدا بووم، سی سهد سوار بووین، نار دینی منه ی کاروانیکی قورمیشمان دمکرد، پر هه مانه یی خورمای پیماندا، جگه له وه هیچی تر نه بوو بمانداتی، دمرچووین، نه بو عوبه یده روژی سهر و یه که دمنک خورمای پیمان دمدا، فهرمووی: منیش به جابیرم گوت: جا تافه دمنکی خورما، به که لکی چیتان دمها ت و چیتان لی دمکرد؟ فهرمووی: وه که چون منالی ساوا مه می دایکی دممژی، ناوا نه و دمنکه خورمایه مان دممژی و ناومان دمکرد به سهریدا، نیتر به شی نه و روژه تا نیواریی دمکردین، به که لا کوتکیش که لای دارشیلان (قه رظ: سلم) مان دمو راندو به ناو تهرمان دمکردو دمانخوارد.

فهرمووی: له پاشا که یشینه سهر که ناری دمريا، روانیمان وا له وی له دووره وه، شیوه ته پوله که لیکی زمبه لاحمان لی دمرکهوت، که چووین بو سؤراخی، روانیمان وا لاشی نه هه نگیکه که پیی دمگوتری: عه نبر، چونکه بوئی خوشی عه نبر، له ناو ریخوله کانی دمرده یتری، له که نار دمرياکه به مردووی که وتووه،

فهرمووی: ئەبو عوبەیدە فەرمووی: (ئەمە مردارەو بوو، لەبەرئەووە حەرەمەو نادروستە، کەواتە لێی مەخۆن).

لەپاشا بڕیاریداو فەرمووی: راستە کە ئەمە مردارەو بوو، بەلام لێی بخۆن، بۆ ئێمە حەلە، چونکە یەکەم: ئێمە نێردراوانی پێغەمبەری خوداین و پێغەمبەر ناردووینی بۆ ئەرکیکی ئایینی پیروژ، دووھەمیش: ئێمە ناچارین و لێمان قەوماوەو کەوتووینەتە تەنگانەی برسیتییهو، کەواتە لێی بخۆن. فەرمووی: جایەک مانگی رەبەق لەسەری دامانکوتاو، ئەو سێ سەد کەسە دەستمانکرد بە لێخواردنی، هەتا تەواو قەلەو بووین و هەناویکمان تی هاتەو.

بەچاوی خۆم دەمدی کە بە کووپەو گۆزەو گەورە رۆنمان لە کالانەی چاوی هەلدەگۆزی، وە پارچەو واما لێ دمبری بەقەد لاکی جوانە گایەک دمیوو، ئەبو عوبەیدە سیازدە پیاوی لێ هەلبزاردین، هەر سیازدەیان لە کالانەی چاویدا دانیشتن و جێیان بۆو، ئەوجا ئەبو عوبەیدە فەرمانی کرد دوو پەراسووی ئەو نەهەنگەیان راست کردەووەو لەبنەووە کەمێ بڵاویان کردنەووەو لەسەرەووە نووکەکانیان نووساندن بەیەکەووە، لەچەشنی دوولا شیپانەی دەرگای دەروازە، ئەوجا فەرمانی کرد وشرێکی زەبەلاحیان کۆپانکردو پیاویکی فیله تەنمان تیادا بوو، لەسەر ئەو کۆپانەووە سواری ئەو وشرەو کردو بەژێر ئەو دوو پەراسووەدا رویشت سەری نەیدا لە پەراسووەکان. بڕی لە گۆشتەکەیمان پارچە پارچە کردو زەردمانکردو نیووە کولمان کرد، لەگەڵ خۆمانا بێردمانەووە بۆ مەدینە، کاتی چووینەووە خەزمتی حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەمەمان باسکرد بۆی، فەرمووی: (ئەووە روژی و رزقێکی پاک و پیروژ بوو، خودا رەخساندووێهەتی بۆتان، ئایا لەو گۆشتەتان لەلاماوە، هەتا دەرخواردی ئێمەیشی بدمن؟).

فهرمووی: جا له و گوشته بهشی پیغه مبه رمان دا، لئی خوارد. { تاج/۳، لاپه ره: ۱۵۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۲۵۶۱ ج/۴ }.

روونکردنه وه:

له فته تحولول له یهدا دمفه رموی: له (دائرة المعارف البريطانية) دا ده لئ: جاری واهمهیه (۳۰) سیی مه تر دریزه، کیشی (سهنگی: ومزنی) دهگاته (۱۳۶۰۰۰) سه دو سیی و شهن هه زار کیلو، گهوره ترین گیانه بهری ئاویه.

(۵) باب تحريم لحم الخمر الانسيّة خواردنی گوشتی کهری مالی نادروسته

۱۳۶۲- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ مُتَعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْخُمْرِ الْأَنْسِيَّةِ (الحديث: ۴۲۱۶، اطرافه في: ۵۱۱۵، ۵۵۲۳، ۶۹۶۱): (۱۳۶۲)

ئیمامی عهلی (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: لهگاتی غهزای خه یبه ردا، پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) ژن سیغه کردنی قه دمهغه کرد، هه روا خواردنی گوشتی کهری مالیشی قه دمهغه کرد. (برونه: تاج/۳ ل/۱۴۷ ز/۶۰- باسی سیغه کردن هه رانه ف/۱+۲+۳+۴).

۱۳۶۳- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لُحُومَ الْخُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ. {الحديث: ۴۹۸۳ = ۴۹۶۸ فم. بخاری. ذبائح وصيد: ۵۵۲۷ } (۱۳۶۲)

(۱۳۶۲) تجرید/۴، ژماره: ۱۵۷۴ = ۴۲۱۶ بخاری. مسلم: ۴۹۸۱ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۶۴ رقم

ئەبو ئەلەبە (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) خواردنى گوشتى كەرى مالى نادروست كردوۋە).
 ۱۲۶۴- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ: (۱۳۴)

ئىبنو عومەر (رمزى خودا لەخۆى و لەباۋكى بى) دەفەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رىگىرى دەگرد لەخواردنى گوشتى كەرى مالى.
 ۱۲۶۵- حَدِيثُ ابْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ أَصَابَتْنَا مَجَاعَةٌ لَيَالِي خَيْبَرَ ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ خَيْبَرَ وَقَعْنَا فِي الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ ، فَاتَّحَرْنَاهَا فَلَمَّا غَلَّتِ الْقُدُورُ ، نَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اكْفُوا الْقُدُورَ ، فَلَا تَطْعَمُوا مِنْ لُحُومِ الْحُمُرِ شَيْئًا . قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَنَّهَا لَمْ تُخَمَّسْ . قَالَ وَقَالَ آخَرُونَ حَرَّمَهَا الْبُتَّةُ . وَسَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ فَقَالَ حَرَّمَهَا الْبُتَّةُ: (۱۳۵)

عەبدوللەى كورپى ئەبو ئەوفا فەرموۋى: لە شەوكانى پېش غەزى خەيپەردا، توۋشى بىرسىتى سەخت بوۋىن، جا كە لەرۋزى ئازادكردنى قەلەكەدا، دەستمان لەكەرى مالى تالانى گىربوو، دەستمانكرد بە سەربرىنيان، گوشتەكە لە مەنجهلەكانا، بەسەر ناگرەكەوۋە دەكوللا، قولتە قولتى بوو، لەوكانەدا، جارچى بە فەرمانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بانگەوازى ھەلدا: (لە گوشتى ئەم كەرەنە ھىچ مەخۇن).

(۱۳۳) بخارى ژباىح وصيد: ۵۵۲۷، بوختەى موسليم: ۱۳۲۹ - ۵۵۲۷ شيخا (بخارى رقم الكتاب/۷۲)

رقم الباب/۲۸).

(۱۳۴) بخارى. مغازى: ۴۲۱۵ مسلم: ۴۹۸۴ (بخارى رقم الكتاب/۶۴، رقم الباب/۲۸).

(۱۳۵) بخارى. فرض الخمس: ۳۱۵۵ بخارى. مسلم: ۴۹۸۶ شيخا (رقم الكتاب/۵۷، رقم الباب/ ۲۰).

عبداللہ (واته عبداللہ کوری ئه بو ئه وفا فہرمووی: گوتمان: رنگ
بی لہبہرئہ وہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) نہیی لیمان کردبی، کہ
لہگوشتی ئہم کہرانہ نہخوین، چونکہ پینج یہکی لی دہرنہکراوہ، عبداللہ
فہرمووی: کہسانی تریش گوتیان: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہبی
چہندو چوون، بہئیجگاری گوشتی کہری مالی نادروست کردوہ.

۱۲۶۶- عَنْ الْبَرَاءِ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَنَّهُمْ كَانُوا مَعَ النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَصَابُوا حُمْرًا فَطَبَخُوهَا، فَتَأَذَى مُنَادِي النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) أَكْفُوا الْقُدُورَ: (۱۳۶۶)

بہراء و عبداللہ کوری ئه بو ئه وفا (رمزای خودایان لی بی) فہرموویان:
لہ غہزایہکا لہخزمہتی پیغہمبہردا بووین، کہری تالانیمان دمستکہوت، سہرمان
برین و دمستمان کرد بہگوشت لینان، لہگوشتی ئہو گوئی دریزانہ، جا جارچی
پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بانگہوازی ہلدا کہ مہنجہلہکان قلب
بکہنہوہو لہو گوشتانہ مہخون.

۱۲۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَا أَذْرى أَنْهَى عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ كَانَ حَمُولَةً النَّاسِ ، فَكِرَةً أَنْ تَذْهَبَ حَمُولَتُهُمْ ،
أَوْ حَرَمَهُ فِي يَوْمٍ خَيْرٍ ، لَحْمِ الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ: (۱۳۶۷)

ئیبینو عہبباس (رمزای خودا لہخوی و لہبابی) فہرمووی: پیغہمبہر
(دروودی خودای لہسہر بی) لہروژی نازادکردنی فہلای خہیبہردا خواردنی
گوشتی کہری مالی نادروست کرد، جا نازانم لہبہرئہوہ نادروستی کرد، کہ گوئی

(۱۳۶۶) بخاری. مغازی/۴۲۲۱ مسلم: ۴۹۸۸ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۶۴، رقم الباب/۲۸).

(۱۳۶۷) بخاری. مغازی: ۴۲۲۷. مسلم: ۴۹۹۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۶۴، رقم الباب/۲۸).

دریژ باره بهریانه، نهبادا بههوی خواردنی گوشتهکویهوه باره بهریان نهمین،
یا همروا گوشتهکهی نادرست کردووه.

۱۳۶۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى نِيرَانًا تُوقَدُ يَوْمَ خَيْبَرَ. قَالَ « عَلَى مَا تُوقَدُ هَذِهِ النَّيْرَانُ ». قَالُوا عَلَى الْحُمْرِ الْإِنْسِيَّةِ. قَالَ: « اكْسِرُوهَا ، وَأَهْرِقُوهَا ». قَالُوا أَلَا نُهْرِيقُهَا وَنَغْسِلُهَا قَالَ « اغْسِلُوهَا » (۱۳۶۸)

سهلهمهی کوری نهکوهع (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: لهپوژی
نازادکردنی قهلائی خهیبهردا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) کومهلی
ناگری لهبن کومهلی منجهلا بینی دهگران فهرمووی: (نهم ناگرانه لهژیر چی
چیشتیکا دهگرین؟) یاران گوتیان: لهژیر گوشتی کهری مائیدا دهگرین، کهوان
لهناو منجهلهکانا بهسهر ناگرهکانهوه. فهرمووی: (منجهلهکان بشکینن و
گوشتاوهکهی ناویشیان بریزن) یاران گوتیان: نهی بوچی گوشتاومکه نهپیزین و
منجهلهکان نهشورین؟ فهرمووی: (ده باشه وابکه، گوشتاومکان قلیپ بکهنهوه و
منجهلهکان بشورن).

(۶) بَابُ فِي أَكْلِ لُحُومِ الْخَيْلِ

گوشتی نهسپو ماین دروستهوه دهخوری

۱۳۶۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمْرِ ، وَرَخَّصَ فِي الْخَيْلِ: (۱۳۶۹)

(۱۳۶۸) مسلم: ۴۹۹۳ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۴۶ رقم الباب/ ۲۲).

(۱۳۶۹) بخاری. مغازی: ۴۲۱۹ پوختهی موسلیم: ۱۳۲۷ = ۴۹۹۷ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۴، رقم

جابیری کوری عهبدوئلا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبه
(دروودی خودای لهسه ر بی) لهروژی غهزای خه یبهردا، جلهوگیری کرد
لهخواردنی گوشتی کهری مالی، وه ریگهی خواردنی گوشتی نه سپو ماینی دا.
{تاج/۲، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۵۵۳}.

۱۳۷۰- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رضی الله عنهما) قَالَتْ نَحَرْنَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ
(صلی الله علیه وسلم) فَرَسًا فَأَكَلْنَاهُ. (۱۳۷۰)

نهسمائی کچی نه بوبه کری صدیق (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی)
فهرمووی: لهسه رده می پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسه ر بی) لهمه دینه،
نه سپیکمان سه ربیری و گوشته کهیمان خوارد. {تاج/۳، ژماره: ۲۵۵۴، زنجیره: ۱}.

(۷) باب: إِبَاحَةُ الضَّبِّ خواردنی گوشتی بزمنزه دروسته

۱۳۷۱- حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم) «
الضَّبُّ لَمْ يَأْكُلْهُ وَلَا أُحَرِّمُهُ» (۱۳۷۱)

ئیبنو عومه ر (رمزای خودا لهخوی و لهباوکی) دمه فهرموی: پیغه مبه
(دروودی خودای لهسه ر بی) دمه فهرموی: (من بو خوم گوشتی بزمنزه ناخوم وه
به نادروستیشی دانانیم).

بو روونکردنه وهی نه م باسه، نه م دوو فهرموودیه له پوخته ی موسلیم
ژماره: (۱۳۲۳) و (۱۳۲۴) راگوین ده کهین:

(۱۳۷۰) تجرید/۵، ژماره: ۸۳۲ = ۵۵۱۱ بخاری پوخته ی موسلیم/۱۳۲۸ = ۴۹۹۹ شیخا (بخاری رقم

الکتاب/۷۲، رقم الباب/۲۴).

(۱۳۷۱) بخاری. مسلم: ۵۰۰۳ شیخا (بخاری رقم الکتاب/۷۲ رقم الباب/۳۲).

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ: أَخْبَرَهُ أَنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (الَّذِي يُقَالُ لَهُ: سَيْفُ اللَّهِ) أَخْبَرَهُ أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهِيَ خَالَتُهُ وَخَالَتُهُ ابْنِ عَبَّاسٍ، فَوَجَدَ عِنْدَهَا ضَبًّا مَخْنُودًا، قَدِمَتْ بِهِ أَخْتُهَا حُفَيْدَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ مِنْ نَجْدٍ، فَقَدِمَتْ الضَّبَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَكَانَ قَلَمًا يُقَدَّمُ إِلَيْهِ طَعَامٌ حَتَّى يُحَدِّثَ بِهِ وَيُسَمِّيَ لَهُ، فَأَهْوَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ إِلَى الضَّبِّ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنَ النِّسْوَةِ الْحُضُورِ: أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا قَدِمْتَنَ لَهُ، قُلْنَ: هُوَ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: أَحَرَامُ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لَا وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ»، قَالَ خَالِدٌ: فَاجْتَرَرْتُهُ فَأَكَلْتُهُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْظُرُ فَلَمْ يَنْهَنْي. {الحديث: ٥٠٠٩ = ٤٩٩٦ فم. أبو داود. أطعمة: ٣٧٩٥. نسائي. صيدو ذبائح: ٤٣٢٧}:

عبداللہ بن عباس (رمزی خودایان لی بی) فہرمووی: خالیدی کوری
وہلید، کہ پی دیہ گوتری: سیف اللہ: شمشیری خودا، ہہوالی پیما فہرمووی:
لہ گہل پیغہ مہردا (دروودی خودای لہ سہر بی) چووین بو مالی مہیموونہ، کہ
ہاوسہری پیغہ مہر بوو، وہ پووری من و ثینو عہبباس بوو، خوشکی دایکمان
بوو، بز مڑمہ کی برزاویان دانا بو، کہ حہفیدہ کی حاریث لہ نہ جدموہ
ہینابووی بہ دیاری بو مہیموونہ کی خوشکی، دمستووری پیغہ مہر وابوو، کہ
خواردہ مہنیہ کیان دادہنا بو، بویان روون دمکردموہ کہ چییہ و ناویان دہینا
بو، جا پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) دمستی دریزکرد بو کی لہ
بخوا، نافرمتی لہ نامادہ بان گوتی: نہی ژنگہل! عہرزی پیغہ مہر بکہن کہ
نہوہ چییہ کہوا خہریکہ دہیخوات. ژنہکانیش گوتیان: نہی پیغہ مہری خودا!

ئهوه گوشتی بزن مژمیه که بۆمان داناویت. ئیتیر پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) دمستی کیشایهوه، خالیدی کوری وهلید فهرمووی: منیش گوتم: ئهی پیغه مبهیری خودا! ئایا بزن مژه حهرامه؟ فهرمووی: (نه، حهرام نییه، بهلام لهولاتی ئیمه نییه، له بهرئهوه دهبینم دلم نایبات). خالید فهرمووی: جا منیش رام کیشا بۆلای خۆمو له بهرچاوی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) دمستم کرد به خواردنی، پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) نهییی ئی نه کردم له خواردنی). {تاج/۳/۵۰، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۵۵۲}.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي فِي غَائِطٍ مَضْبَّةٍ وَإِنَّهُ عَامَّةٌ طَعَامُ أَهْلِي، قَالَ: فَلَمْ يُجِبْهُ، فَقُلْنَا: عَارِدُهُ، فَعَارِدَهُ، فَلَمْ يُجِبْهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ نَادَاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الثَّالِثَةِ فَقَالَ: «يَا أَعْرَابِي! إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ أَوْ غَضِبَ عَلَى سَبْطٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَمَسَخَهُمْ دَرَابًا يَدْبُونَ فِي الْأَرْضِ، فَلَا أَدْرِي لَعَلَّ هَذَا مِنْهَا، فَلَسْتُ أَكُلُّهَا وَلَا أَنْهَى عَنْهَا». {الحديث: ۵۰۱۸ = ۵۰۰۵ فم}:

ئهبو سه عیدی خودری (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: عهرمیکی سارانشین هاته خزمهتی حهزرت (دروودی خودای لهسهر بئ) عهرزی کرد: ئهی پیغه مبهیری خودا! من نیشته جیی شیوو دۆلیکم بزن مژهی زۆره، خۆراکی زۆرینهی که سوکارمه که مه ئایا دروسته یانا؟ فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) وهلامی نه دایهوه، ئیمهیش پیمان گوت: پرسیارمه که ئی دووباره بکهرموه، نهویش دووبارمیکردموه، بهلام وهلامی نه دایهوه تاسی جار، جا لهپاش جاری سییه م بانگی کردو پئی فهرموو (دروودی خودای لهسهر بئ): (ئهی کاکهی عهرمب! خودای گهوره نه فرمت و له عهنتی کردوه، له بهرمبابی له بهرمبابه کانی نهوهی ئیسرائیل و غهزمی ئی گرتوون و کردوونی به جانه و مرو

دمعباو دمه جانى و له ناو ئهم زهوييه دا دهخوليئنه وه و دپن و دهچن، منيش نازانم و مهترسى ئه وه ههيه كه ئهمهيش له وان بئ، جا له بهرئه وه نهخۆم دهپخۆم و نه بهكه سيش دهئيم مهپخۆن!).

روونکردنه وه:

ئهمهى كه پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بئ) له م فه رموودميه دا دهپفه رموئ، كه بۆيه گوشتى بزن مژه ناخوا، چونكه دهترسى بزن مژه له و تيره و به ره بابانه بن له بهنى ئيسرائيل، كه خودا كردوونى به مهيموون و به راز، ئهمه له پيش ئه وه دا بووه كه خودا ئاگادارى بكا: (كه خوداى گه و ره و سه رومر هه ر هۆزىكى فه وتاندبئ، يا هه ر هۆزىكى سزا دابئ و كردبى به مهيموون و به راز، بنه برى كردوون و وه چهى ئى نه خستوونه ته وه). {بروانه: موسليم. قه دمر. ژماره: ٦٧١٤ + تاج/٥، لاپه ره: ٣٥٩، ژماره: ٥١٦٨، زنجيره: ٨ ج/٤. تاج الأصول. المجلد الخامس. مبحث (الآجال والأرزاق محدودة) ص ١٩٤. دار الفكر بيروت. الطبقة الرابعة}.

١٢٧٢- حديث ابن عمر عن النبي (صلى الله عليه وسلم) غير هذا قال كان ناس من أصحاب النبي (صلى الله عليه وسلم) فيهم سغد فذهبوا يأكلون من لحم، فتادتهم امرأة من بعض أزواج النبي (صلى الله عليه وسلم) إنه لحم ضب فأمسكوا، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) «كلوا - أو اطعموا - فإنه حلال - أو قال لا بأس به . شك فيه - ولكنك ليس من طعامي» (١٣٣)

نيبنو عومه ر (رهزای خودای ئى بئ) دمه رموئ: گو مه ئى له يارانى پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بئ) سه عدى كورى نه بو وهقا صيشيان

(١٣٣) بخارى. أخبار الأحاد: ٧٢٦٧ مسلم: ٥٠٠٦ (بخارى رقم الكتاب/٩٥، رقم الباب/٦).

تیدابوو، له خزمه تی پیغه مبهردا خه ریکی خواردنی گوشت بوون، یه کئی له هاسهرمکانی پیغه مبهردا بانگی لیان کرد: که نه وه گوشتی بز نمزمیه، نه وانیش وازیان له خواردنی هیئا، پیغه مبهردیش (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی بیان: (بخون گوشتی بز نمزه چه لاله) یا فهرمووی: (قهیدی نییه، نیوه بیخون، من بویه نایخوم چونکه من تا نیستا نه م خواردووه).

۱۲۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ: أَخْبَرَهُ أَنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (الَّذِي يُقَالُ لَهُ: سَيْفُ اللَّهِ) أَخْبَرَهُ أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهِيَ خَالَتُهُ وَخَالَتُهُ ابْنُ عَبَّاسٍ، فَوَجَدَهَا ضَبًّا مَخْنُودًا، قَدِمَتْ بِهِ أَخْتَهَا حَفِيدَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ مِنْ نَجْدٍ، فَقَدِمَتْ الضَّبَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَكَانَ قَلَمًا يَقْدُمُ إِلَيْهِ طَعَامٌ حَتَّى يُحَدِّثَ بِهِ رُؤْسَهُ لَهُ، فَأَهْوَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ إِلَى الضَّبِّ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنَ النِّسْوَةِ الْحُضُورِ: أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا قَدِمْتَنَ لَهُ، قُلْنَ: هُوَ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: أَحَرَامُ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لَا وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ»، قَالَ خَالِدٌ: فَاجْتَرَرْتُهُ فَأَكَلْتُهُ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْظُرُ فَلَمْ يَنْهَنِي.

{الحديث: ۵۰۰۹ = ۴۹۹۶ فم. أبو داود. أطعمة: ۳۷۹۵. نسائي. صيدو ذبائح: ۴۳۲۷} (۱۳۳)

عبداللای کوری عه بیاس (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: خالیدی کوری وه لید، که پیی ده گوتری: سیف الله: شمشیری خودا، هه والی پیمدا فهرمووی: له گهل پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) چووین بو مالی مهیموونه، که

(۱۳۳) بخاری. أطعمة: ۵۳۹۱. مختصر صحيح ميلم: ۱۳۲۳ = ۵۰۰۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۷۰)

هاوسهري پيغهمبر بوو، وه پووري من و نيينو عه عباس بوو، خوشكي دايكمان بوو، بزن مژميه كي برزاويان دانا بو، كه حمفیده كي كچی حاریث له نه جده وه هینابووی به دیاری بو مهیموونه کی خوشکی، دستووری پیغهمبر و ابوو، كه خواردمه نییه کیان دادنا بو، بویان روون دمکرده وه که چیه و ناویان دمهینا بو، جا پیغهمبر (دروودی خودای له سهر بی) دستي دريژکرد بو کی له لی بخوا، نافرمتی له نامادمبوان گوتی: نهی ژنگه! عمرزی پیغهمبر بکهن که نه وه چیه که وا خه ریکه دمیخواه. ژنه کانیش گوتیان: نهی پیغهمبری خودا! نه وه گوشتی بزن مژمیه که بومان داناویت. نیت پیغهمبر (دروودی خودای له سهر بی) دستي کیشایه وه، خالیدی کوری وه لید فهرمووی: منیش گوتم: نهی پیغهمبری خودا! نایا بزن مژمیه؟ فهرمووی: (نه، حهرام نییه، به لام له ولاتی نیمه نییه، له بهر نه وه دمبینم دلم نایبات). خالید فهرمووی: جا منیش رام کیشا بولای خوم و له بهر جاوی پیغهمبر (دروودی خودای له سهر بی) دستم کرد به خواردنی، پیغهمبر (دروودی خودای له سهر بی) نهیی لی نه کردم له خواردنی). {تاج/۳/۱۵۰، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۵۵۲}.

۱۲۷۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ أَهْدَتْ أُمُّ حَفِيدٍ خَالَתُ ابْنِ عَبَّاسٍ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَقِطًا وَسَمْنًا وَأَضْبًا ، فَأَكَلَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) مِنَ الْأَقِطِ وَالسَّمْنِ ، وَتَرَكَ الضَّبَّ تَقَدَّرًا. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَأَكَلَ عَلَى مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَلَوْ كَانَ حَرَامًا مَا أَكَلَ عَلَى مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). (۱۲۷۴)

نیینو عه عباس (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نوم حمفیده پوورم، هه نی که شک و هه نی رو و چهند بزن مژمیه کی به دیاری هینا بو پیغهمبر

(دروودی خودای له‌سهر بی)، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) له که‌شک و رونه‌که‌ی خوارد، به‌لام له گوشتی بز‌نمزمه‌کی نه‌خوارد، چونکه قیزی لی کرده‌وه.

نیبنو عه‌بیاس فهرمووی: به‌لام که‌سانی تر له‌سهر خواردنی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌گوشتی نه‌و بز‌نمزمیان خوارد، دهی نه‌گهر بز‌نمزمه نادرست بوایه، له‌سهر سفره‌ی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) نه‌ده‌خورا.

(۸) باب إِبَاحَةِ الْجَرَادِ خواردنی کولله دروسته

۱۲۷۵- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَوْ سِتًّا كُنَّا نَأْكُلُ مَعَهُ الْجَرَادَ. (الحديث ۵۴۹۵): (۱۲۷۵)

عه‌بدوئلا‌ی کوری نه‌بو نه‌وفا -رمزای خودا له‌خوی و باوکی- فهرمووی: چه‌وت غه‌زا -یا ش‌ه‌ش غه‌زا- مان له‌گهل پیغه‌مه‌ر خۆیدا -دروودی خوی له‌سهر بی- کرد، که له‌و غه‌زایانه‌دا، له‌گهل پیغه‌مه‌ردا کولله‌مان ده‌خوارد. (تاجی کوردی/ ۴ ل ۳/ ۲ + ۱۰ ل ۳/ ۳).

(۱۲۷۵) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۳۱ = ۵۴۵۹ بخاری. مسلم: ۱۹۵۲ = مختصر صحیح مسلم: ۱۲۲۵ = ۵۰۱۹

شیخا (بخاری رقم‌الکتاب/ ۲۲ رقم‌الباب/ ۱۲).

(۹) باب إباحة الأرتب خواردنی که رویشک دروسته

۱۳۷۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَنْفَجْنَا أَرْتَبًا بِمَرِّ الظُّهْرَانِ، فَسَعَى الْقَوْمُ فَلَقَبُوا، فَأَذْرَكْتُهَا فَأَخَذْتُهَا، فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَدَبَّحَهَا، وَبَعَثَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَوْرِكِهَا - أَوْ فَخِذَيْهَا قَالَ فَخِذَيْهَا لَا شَكَّ فِيهِ - فَقَبِلَهُ. قُلْتُ وَأَكَلَ مِنْهُ قَالَ وَأَكَلَ مِنْهُ: (۱۳۷۶)

لهژماره (۱۰۹۸) ی ته جریدا ناوایه:

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَنْفَجْنَا أَرْتَبًا بِمَرِّ الظُّهْرَانِ فَسَعَى الْقَوْمُ فَلَقَبُوا فَأَذْرَكْتُهَا فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَدَبَّحَهَا وَبَعَثَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَوْرِكِهَا أَوْ فَخِذَيْهَا فَقَبِلَهُ قُلْتُ وَأَكَلَ مِنْهُ قَالَ وَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ بَعْدُ قَبِلَهُ (الحديث ۲۵۷۲، طرفاه في: ۵۴۸۹، ۵۵۳۵):

نه نهس (رہزای خوای لی بی) فہرمووی: لہمہرو ظہہران کہرویشکیکمان
ہہ لسان، پیاوگہل نیشتہ سہری تاماندوو بوون، بہ لام من نیشتہ سہری ہہ تا
گرتہ، نہ و جا بردم بو نہ بیوطہ لہجہ، نہ بیوطہ لہجہ سہری بری و ہمردوو سمتہ کہی
نارد بو پیغہ مہبر (دروودی خوای لہسہر بی) یا فہرمووی: ہمردوو رانہ کہی نارد
بو ی- پیغہ مہبریش (دروودی خوای لہسہر بی) و ہری گرت. (تاج/ف/۴-ز۳-۱)

لهژماره (۱۳۲۲) ی پوختہی موسلیمدا ناوایه:

(۱۳۷۶) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۹۸ = ۲۵۷۲ بخاری. مسلم: ۱۹۵۲ = پوختہی موسلیم: ۱۳۲۲ = ۵۰۲۲

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَرْنَا فَاسْتَنْفَجْنَا أَرْثَابَ (مَرَّ
الظَّهْرَانِ)، فَسَعَوْا عَلَيْهِ، فَلَقَبُوا، قَالَ: فَسَعَيْتُ حَتَّى أَذْرَكْتُهَا، فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ،
فَذَبَحَهَا، فَبَعَثَ بِوَرَكِهَا وَفَخَذِنَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَيْتُ بِهَا
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَبِلَهُ. {الحديث: ۵۰۲۲ = ۵۰۰۹ فم. تجريد/ ۳،
رقم: ۱۰۹۷ = ۲۵۷۲، ۵۴۸۹، ۵۵۳۵. أبو داود. أطعمة: ۳۷۹۱. ترمذی. أطعمة:
۱۷۸۹. نسائی. صیدو ذبائح: ۴۳۲۲. ابن ماجه. صید: ۳۲۴۳. تحفة الأشراف:
: {۱۶۲۹

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) هه رمووی: له مهرو وظه هه ران
که رویشکی کمان هه لسان، کور گهل نیشتنه سه ری تا ماندوو بوون، به لام من
نیشته سه ری هه تا گرتم، نه و جا بردم بو نه بو طه لحه ی زربایم، نه بو طه لحه
سه ری بری و هه ردوو سمته که ی و هه ردوو رانه که ی نارد بو پیغه مبه ر (دروودی
خودای له سه ر بی) من بویم برد، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) وه ری
گرت). {تاج/ ۳، لاپه ره: ۱۴۹، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۵۵۱}.

(۱۰) باب إِبَاحَةِ مَا يُسْتَعَانُ بِهِ عَلَى الْإِصْطِيَادِ وَالْعَدُوِّ وَكَرَاهَةِ الْخَذْفِ

هه رشتی ببی به هوکاری ره وای بو راوکردن، یان بو دزایه تی دوژمن دروسته
۱۳۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: لَا
تَخْذِفْ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْخَذْفَ
وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَلَا يُنْكَى بِهِ عَدُوٌّ وَلَكِنَّهَا قَدْ تَكْسِرُ السِّنَّ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ ثُمَّ
رَأَاهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: أَحَدَّثَكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى

عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَرِهَ الْخَذْفَ وَأَلَّتْ تَخْذِفُ لَّا أَكَلَمُكَ كَذَا وَكَذَا. (الحديث ٥٤٧٩): (١٣٣)

عبداللای کوری موعهفهل (رمزای خوی لی بی) بیاویکی بینی پهلهپیتکهی دمهقان، پیی فهرموو: پهلهپیتکه مههاویژده، چونکه پیغهمه- دروودی خوی لهسهر بی- ریگهی نهومی نهداوه، یا حزی لهوه نهبوو، وه دمیفهرموو: (نهوه نه نیجیری پی وړاودمکری و نه دوشمنی پی کۆلهوار دمکری، بهلام بهپیچهوانهوه دوورنیه که ددانی کهسی بشکینی، یا چاوی دۆستی کویربکا!) جا ماومیی لهومدوا دیسان عبداللای بیاومکهی دییهوه، پهلهپیتکهی دمهواویشتهوه، جا عبداللای بهکابرای گوت: من فهرموودهی پیغهمه- دروودی خوی لهسهر بی- بو تو دمگیرمهوه، که پیغهمه- دروودی خوی لهسهر بی- ریگهی پهلهپیتکه هاویشن نادات، کهچی تو ههرواز ناهینی، جا کهوای لئها، ههتا نهومنده و نهومنده قسمت لهگهل ناکهم). (تاج/ ٤/ ل ٢٥/ ز ٦/ ژ ١٠/ ش/ د).

روونکردنهوه:

نهم فهرموودمیه گهورمترین رافهو روونکردنهومیه بو نهو فهرموودانهی تر، کهریگهی قسه دابرین نادمن و بهناپهوا و نادروستی دادمنین، بهپیی ریسی (الحديث يفسر بعضه بعضا: فهرموودمکان لهناو خویانا دمبن بهشهرح و رافهو روونکردنهوه بو پهکتری).

جا لهسهر نهم بنیاته دروسته که موسولمان، پتر لهسی رۆژ، قسه لهکهسی دابرئ، بهمهرجی قسه دابرین و قسه نهکردنهکه لهبهر رمزای خوابی، نهوهک

(١٣٣) تجرید/ ٥، ژماره: ١٨٢٨ = ٥٤٧٩ بخاری، مسلم: ١٩٥٤ = ٥٠٢٣ شیخا + بوختهی موسلیم/ ٣.

ژماره: ١٢٤٦ = ٥٠٢٦ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ٧٢ رقم الباب/ ٥).

بۆ ھەواو ھەووس بۆ. (بەر: ریاض الصالحین/ ۴ ل/ ۱۱۷۵ ز/ ۲۸۰ ھەتا زنجیرمکە تەواو دمی) + (تاجی کوردی/ ۹ ل/ ۶۴ ز/ ۲۲ تاگو تایی).

(۱۲) **بابُ النَّمْيِ عَنِ صَبْرِ الْبَهَائِمِ**
نانه‌وی نازهل به نیشانه نادرسته

١٣٧٨- عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ جَدِّي أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَارَ النَّحْكَمِ بْنِ أَيُّوبَ، فَإِذَا قَوْمٌ قَدْ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا، قَالَ: فَقَالَ أَنَسٌ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُصْبَرَ الْبُهَانِمُ. {الحديث: ٥٠٣٠ = ٥٠١٨ فم. بخاری. ذبائح: ٥٥١٣. تجرید/٥، رقم: ١٨٣٣ = ٥٥١٥ فتح الباری} (١٣٧٨)

هیشامی کوپری زمیدی کوپری نه‌نه‌سی کوپری مالیک (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: له‌خزمه‌تی نه‌نه‌سی کوپری مالیکی باپیره‌ما چووم بو مالی حه‌که‌می کوپری نه‌ییوب، روانیمان وا کۆمه‌لی مریشکیکیان ناوخته‌وه به‌نیشانه‌و تیریان تیده‌گرت، نه‌و تیرانه‌ی که لیی نه‌نه‌دا دمیاندا به‌خاومنی مریشکه‌که، فهرمووی: جا باپیره‌م نه‌نه‌س فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ریگی نه‌ده‌دا که ئاژەل و گیانله‌به‌ر بنریته‌وه به‌نیشانه‌و له‌سه‌ر نه‌و شیومیه بکوژریت!}. {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲، ژماره: ۱۶۰۱، لاپه‌ره: ۵۴، چاپی: دووهم + ۱۶۰۲/۱۳ - ۶۷}.

نهمه‌ی رویشتم دهقی ژماره (۱۳۴۷)ی پوخته‌ی موسلیم بوو، نهمه‌یش
دهقیکی تری نهم فهرموده‌یه له ته‌جریدی بوخاریدا: ژماره: (۸۳۳).

(۱۳۷۸) بخاری. ذبائح: ۵۵۱۲، پوخته‌ی موسلیم: ۱۲۴۷ - ۵۰۲۰ شیخا + تحرید/۵، ژماره: ۸۳۳ =

۵۵۱۵ بخاری. (بخاری رقم الكتاب/۷۲ رقم الباب/۲۵).

عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَمَرُّوا بِفَتْيَةٍ أَوْ بِنَفَرٍ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا عَنْهَا وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ فَعَلَ هَذَا. (الحديث ۵۵۱۵):

سه‌عیدی کوپی جوبه‌یر -رحمه‌تی خوی لی بی- فه‌رمووی: له‌خزمه‌تی عه‌بدوئلای کوپی عومه‌ردا بووم، له‌ای تاقمی لاوی قورمیشه‌وه رمت بوو، مریشکیان نابووه به‌نیشانه و تیران تی‌ده‌گرت، نه‌و تیرانه‌ی که‌لیی نه‌نده‌ا، دمیاندا به‌خاومن مریشکه‌که، که‌ جاویان که‌وت به‌ نیبنوعومه‌ر، له‌شهرمانا هه‌لها‌تن و بلا‌ومیان لی کرد، نیبنوعومه‌ر فه‌رمووی: کی نه‌مه‌ی کردووه، نه‌مه‌ نیشی ج بی ویزدانیکه، ده‌ک نه‌فرینی خودای لی بی، چونکه‌ پیغه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- له‌عنه‌تی کردووه له‌وکه‌سه‌ی که‌ گیانله‌به‌ر دمنیته‌وه به‌نیشانه). (ریاض/۴ ز/۲۸۲ ل/۱۸۰ ژ/۲ + تاجی کوردی/۴ ز/۹ ل/۲۸ ژ/۳).

روونکردنه‌وه:

سه‌عیدی کوپی جوبه‌یر -ر‌مزاو ره‌حمه‌تی خوی لی بی- پ‌یشه‌وایه‌کی که‌ورمه‌ شکۆمه‌نده له‌فه‌رموودمه‌زانه‌کان، له‌چینی شوپ‌نکه‌وتوانه، که‌ناسراون به‌ تابعین، چینی دووه‌می موسولمانان، سه‌عیدو عه‌کرمه‌ و عه‌تای کوپی رمباح، له‌فه‌قی که‌ورمه‌ ناوداره‌کانی نیبنو عه‌باس بوون، سه‌عید وه‌ک زانایه‌کی که‌ورمه‌بوو، زاهدیک و خواناسیکی که‌ورمیش بوو، هه‌میشه سه‌رگه‌رمی خواپه‌رستی بوو، به‌خزمه‌ت زۆر له‌گه‌وره‌ پیاوانی سه‌حابه‌ گه‌یشتووه، وه‌ک عه‌بدوئلای کوپی عومه‌ر وه‌ عه‌بدوئلای کوپی عه‌باس، خه‌لکیکی زۆر له‌تابعین شاگردو فه‌قی بوون، وه‌ک نیمامی زوه‌ری. حه‌جاج به‌ناه‌ق گوشتی، دو‌عای له‌حه‌جاج کرد،

كەلەپاش ئەو زال نەبى بەسەر كەسى تىردا، وە نزاكەى گىرابوو، وە لەپاش شەھىدبوونى سەئىد، حەجج وەك شىتى ئى ھات، چەند رۆژى ژياو مرد، لە كۆلە مانگى سالى نەوودو پىنجى كۆچىدا حەجج سەئىدى كۆرى جوبەيرى شەھىد كرد. دەلئىن: لەكاتى دادگايى كردنى لەبەردەمى حەجج دا، حەجج پىى دەلئى: داواى لىبوردم ئى بىكە دىنا دىمەم لەگەردنت، سەئىدپىش دىمەرموى: خۆم بەتاوانبار نازانم ھەتا داواى لىبوردم ئى بىكەم، لەئەنجاما حەجج بە دىرەندەكانى بەردەستى دەلئى: بىيەن بۆ بەرقەنارەكە لەگردنى بىدن، بەلام لەرئى نەگەر قسەى كرد، بىگىرنەو ە بۆلاى خۆم، كەدمىيەن سەئىد لەرئى پىدەكەنى، دىگىرنەو ە بۆلاى حەجج، لىى دىمەرسى: بۆ پىدەكەنىت؟ دەلئى: لەزۆردارىى تۆو لەبىومىى من و لەبىباكى خودا!! ھەروا دەلئى: پاش ئەو ەى حەجج سەئىد شەھىد دىكا، وەك شىتى ئى دى، بەشەو وەك گا دىبۆرپىنى و دەلئى: كوا سەئىد بىيەنن بۆم، مەيكۆزن، بەلام تازە ج سوود، كار لەكار تەرازابوو.

مىژوونوسى گەورە ئىبىنو خەلەكان دىمەرموى: (ناو ھەناوى حەجج تووشى خۆرە بوو بوو، پزىشك دىچىتە سەرى، پارچەپى گۆشت بەپەتئى بەقورگىا شۆردەكاتەو، پاش تاوئ دىرى دىھىنى، كرىمكى زۆرى پىو ە دىنووسى، خوا تووشى لەرزوتايەكى واى كردبوو، لەسەرمانا گەرمى نەدىبۆو، مەقالى پىر لەناگرى مەشقەلانسان بەدىورىدا رىزكردبوو. پىستەكەى دىسوتاندا، بەخۆى نەدىزانى و گەرمى نەدىبۆو!).

لەلاى شىخ ھەسەنى بەصرى - پىزاو پەھمەتى خواى ئى بى- حەجج سكاالى ھالى خۆى دىكا، شىخ ھەسەن پىى دىمەرموى: (چەندەم پى گوتىت كەنازارى بىاواكان مەدە، تۆ ھەر بەگوپت نەكردم لاسارىت كرد...).

حه جاج دهئى: ئەى ھەسەن: داواى ئەومەت ئى ناكەم كەداوا لەخوا بکەى
كەچاکم بکاتەو، بەلام داوات ئى ئەکەم كەداوا لەخوابکەى كە بەزوویى گیانە
بکیشى و لەمەزیاتر سزاو ئیش و ئازارم نەدا..).

كەسانىكى زۆر لەوانەى كەلەنزيكەو، بوون دميانگوت: (حه جاج لەپەر لەخەو
رادەپەرى بەشەلەزاوى، وەك گا دمیپۆراند: خزمینە! سەعیدی كۆرى جوبەمیر
لەمەزیاتر چى ترى لەمن دەوى، ھەرچەند دەمەوى چاوم بچیتە خەو، سەعید
دەست دەخاتە بەربینەم و دەمتاسینى و دەمەوى بمخنکینى). ھە جاج واى ھەست
دەکرد كە بانگكەرى دەزىكینى بەناو گوچكەیدا و پى دەئى: (ئەى دوزمنى
خودا! لەسەرچى سەعیدی كۆرى جوبەمیرت كوشت؟!). خودایە لەگەل سەعیدی
كۆرى جوبەمیردا ھەشرمان بکەى. (سبحان الله!). كاتى كاوەى كۆرم لەگەل
كۆرىكى كەركوكى تردا لەپەرى پىنجوین، لەلایەنى كۆمەلە چەتەو، بۆ پارەو
بوول و سەیارە كوژران، لەبىرو باومپى بەندەدا، كەئەو گەورەترین تاوان بوو.
كۆر كۆژرا، مال بپاو دزرا، ئوتومبیل فەرنەرا، كەوتینە بارودۆخىكى واود
دەنگمان بەخوا نەبى بەكەس نەدەمگەشت، سى و دووسال لەغەربى، بەدەشكاوى
و بەئازاردراوى، بەسەر و ریشى سپیەو، خۆشى خۆشى گەپاينەو ناو ولاتى
خۆمان، كەچى كۆمەلە كوردى نامەردى سەربەم لایەنە كوردیە بەناو
پیشمەرگانە، كەلەراستیدا جاش مەرگەن، نەوەك پیشمەرگە، وەك دوویشكى
عەربەت و كۆلەومیباب دایان پیمانەو. جا لەمالەو مەن و دایكى كاوە دەستمان
كرد بەپارەنەو، قورئان خویندن و قورئان ھەلپەن و قوروروسكاندان، گاور
بەزمى پیاوانا دەھاتەو، ئاگامان لەھىچ نەبوو، مەش دوزمنمان نەبوو، ھىچ
خەبەرى نەبوو، رۆژى دووپیاو لەخەلكى ئەو ناوچەى ھاتن بە پەرسمانەو.
ئیمەش ریزىكى شایانمان ئى گرتەن، دڵم خەبەرى دا كەئەمانە شتە لەدیانداپە.

لەبەر ئەووە يەکی کتیبیکی تاجی کوردیم بە دیاری پییان داو گوتم پییان: ئەمە نوینەری نیمەیه لەلای ئیووە. ئەوانیش بەخەیاڵی خۆیان ئیمە مائە مەلایەکی ھەزاری خودای بێ کەسین و تەواو، لەبەرئەووە جیگە ی مەترسی نین بۆیان.

جا روژی جەژنی مەولوود (یا جەژنی میعراج) بوو، پاش عەصر دعووت کرابوو، بۆ مزگەوتی گەورە، لەو ئاھەنگەدا لەناو مەلاکانا دانیشتبوو، خزمیکم ھات، گوتی: کابرایەك والەدمرەووە داوات دەکات، کەچوو دەرمان واپیائۆ پانکو چۆغەییەکی پمشی وا لەبەردا، لەناو حافظەکانا لەبەردەم مەرقەدەکی کاک ئەحمەدی شیخ دا دانیشتوو، کەمنی دی گوتی: تۆ نووری فارسی باوکی کاومیت؟ گوتم: بەئێ بۆچی؟ گوتی: دەبرۆ دەرمانچەیی بێنەو بمکوژمۆ پزگاری بکە، من یەکیکم لەو کۆمەلەی کە کۆرەکی تۆمان کوشتوو، گوتم: بابچینە ژووری لە ژووری حافظەکان، لەوێ گوتی: ناپۆم ھەتا نەمکوژی، ژیانم ئێ تال بوو، شەوتا بەیانی نەقیبکی عەسکەری دێتە گیانم، ئازارم دەدا دەست دەخاتە بەربینم، ھەتا بەیانی دەمتاسینی، ھەموو شەوێ پێم دەلی: روژ لە روژ خراپتر ئێ دەکەم، ئەگەر نەچی بۆلای باوکی کاومۆ ئەم تاوانە ئاشکرا نەکەیت!! گوتی: ئیووە نازان ھەرشەویکم مردنیکە، منیش لەگەڵ خزمەکەما ھەرچی گوت لەبارە تاوانەکەووە لەکوئە کاغەزێ بەپەلە نووسیمان، ئەوجا پێم گوت: من لێردا، لەپەنا قەبری کاک ئەحمەدی شیخا — غەرقی رەحمەتی خودایی- پیاو ناکوژم، بەلام تۆ بڕۆ با ئەو پۆلیس و ئینزیباتانە پێت نەزان، ریزی مزگەوتەکە نەشکی، بەیانی سەعات نۆ وەرمووە بۆ فلان دوکان، گوتی باشە. بەلام ئیستا بێ یان بەیانی نەمکوژی ناپۆم، کەچوو مەووە بۆ مائەووە ھەموو گوتمان: چۆن ھەلە وات کردوووە تازە نایەتەووە، بەلام من دانیابوو کە قورئان

که مه‌ندکیشی کردووه به‌دمست خوئی نییه دیته‌وه، چونکه کابرا زور پهریشان و له‌حالتیکی سه‌یرایوو.

که به‌یانی چووین بۆ دوکانه‌که، له‌وئ گوتی: من له‌سه‌عات هه‌شته‌وه لی‌رم، نه‌مشه‌وم له‌هه‌موو شه‌وئ ناخوشتربوو، نه‌قیبه‌که هاته‌وه سه‌رم، پئی گوتم: نه‌و پیاوه له‌خۆت رازی نه‌که‌یت خراپ‌ترت ئی ده‌که‌م.

جا گوتم بابجین بۆلای مدیری شورت، که نه‌وکاته: کاک سه‌لاح چاوشین بوو، ومکاک سه‌لاح عه‌قیدیکی شورتی پسه‌پۆری بانگ کرد، به‌ حزووری ئیمه‌و کاک سه‌لاح و چه‌ند پسه‌پۆریکی تری پۆلیس له‌نووکه‌وه تاوانه‌که‌ی روون کرده‌وه، ومیه‌که یه‌که تاوانبارمکانی ناو نووس کرد، وه‌وئ ئه‌م خۆته‌سلیم کردن و اعتراف کردنه‌ی وه‌ک پێشوو روون کرده‌وه، که ژیا‌نی ئی تال بووه‌و خه‌وو خواردنی ئی هه‌راسان بووه. که ئیفاده‌که‌ی ته‌واو بوو، نه‌وجا به‌منی گوت: ده‌ درمنگه‌ که‌ی ده‌مکوژیتو رزگارم ده‌که‌یت؟ منیش پیم گوت: من له‌م له‌حزمیه‌وه تۆم به‌خشی، وه‌ داواشم له‌کاک سه‌لاح و شورته‌کانی تر کرد، که ریزی نه‌و کابرایه‌ بگرن و نازاری نه‌دن، وه‌ نه‌وانیش وایان کرد، هه‌تا نه‌نجامی دادگایی، له‌پاش هه‌مووشتی، له‌گه‌ل باوکه‌که‌یدا زور هه‌ولمان دا هه‌تا به‌ردرا، له‌ماوه‌ی چه‌پسه‌که‌یدا مناله‌کان خزمه‌تیکی زۆریان کرد. ئه‌وه‌ی که لی‌رمدا ده‌مه‌وئ ناماژه‌ی پئی بکه‌م ئه‌م خالانه‌یه:

۱. له‌پاش خۆ ته‌سلیم کردن و زمب‌تی ئیفاده‌که‌ی و که‌شفی تاوانه‌که‌ی له‌نازاره‌که‌ی رزگاری بوو.

۲. له‌تاوانباره‌ ناو تۆمارکراوه‌کان له‌دادگا، هه‌شتیان له‌شه‌رپه‌سه‌گی شه‌ره‌ خۆریدا کوژران و به‌ر شه‌قی قورئان که‌وتن و دمستی ئیمه‌یان پێوه‌ خویناوی نه‌بوو.

۲. مه‌لای ئەو گونده‌ی که دووپیاوه‌که‌ی هاتن بۆ بوارتاقی کردنه‌وه بۆ مائی ئیمه، بۆیگێپامه‌وه، گوتی: رۆژی باوکی یه‌کێ له‌وتانابارانیه‌ی که کورپه‌که‌ی تۆیان کوشتووه، هات بۆ مزگه‌وت، کتیبیکی به‌دهسته‌وه بوو، گوتی: مه‌لا ئەم کتیبه‌ چی ئی بکه‌م ئەمه‌ مائی منی وێران کرد، که‌ته‌ماشام کرد: کتیبه‌که‌ به‌رگێکی تاج بوو به‌کوردی، تۆ به‌دیاری دابووت به‌باوکی ئەو تاناباره‌که‌ کورپه‌که‌ی له‌جه‌رده‌می‌دا، له‌رێگه‌ی پینجۆین کوژرابوو.

۴. له‌رێگه‌ی خزمیکمانه‌وه، رۆژی کابرایێ هات، گوتی: به‌ ئوتومبیلیکی به‌رازیلی (ع)ت بۆ ده‌کوژم، که‌ (ع) یه‌کێ بوو له‌ بکوژمه‌کان، منیش دهرم کردو به‌خزمه‌که‌مانم گوت: من به‌گولله‌ که‌س ناکوژم، قورئانه‌که‌مم نیشانداو گوتم: من ئەمه‌ چه‌کی ده‌ستمه‌وه به‌س. ده‌وری مانگیکی پێ چوو، عومه‌ر چاوشین ئەو کابرایه‌ی کوشتو له‌کوردوستانا ده‌نگی دایه‌وه و کردیان به‌یه‌کێ له‌پینج پاله‌وانه‌کان!

سه‌عیدی کورپی جوبه‌یر - پرمزاو په‌حمه‌تی خوای ئی بێ- چل سال له‌پری یه‌که‌می جه‌ماعه‌تا بووه، جه‌ماعه‌تی نه‌فه‌وتاووه، له‌وماوه‌یه‌دا پشت ملی مه‌ئموومی نه‌دیوه، له‌ته‌دریپی راوی دا ده‌فه‌رموئ: فه‌رمووده‌ زانی گه‌وره یه‌حیای کورپی سه‌عید - پرمزاو په‌حمه‌تی خوای ئی بێ- ده‌فه‌رموئ: (مورسه‌لاتی کورپی جوبه‌یر له‌لام باشتره‌ له‌ مورسه‌لاتی عه‌طاء). وه‌ هه‌روهما له‌ ته‌دریپی راوی ئیمامی سیوووطیدا - پرمزاو په‌حمه‌تی خوای ئی بێ- ده‌فه‌رموئ: (کۆمه‌لێ له‌زانا گه‌وره‌کان، که‌یه‌کێ له‌وان سه‌عیدی کورپی جوبه‌یره - پرمزاو په‌حمه‌تی خوای ئی بێ- رێگه‌ی نویسنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌یان ده‌دا، وه‌ خۆشیان ده‌یانکرد، هه‌روه‌ک رێگه‌ی زه‌بتی فه‌رمووده‌یان نه‌دا، وه‌ خۆشیان ده‌یانکرد). (ظبط) بریتیه‌ له‌نوخته‌ و سه‌ر و بۆرو ژێر و زه‌نه‌کردن بۆ وشه‌، له‌گه‌ڵ نویسنی اعراب

بوی، ههتا وشهو پرسته بهیئێ رینووس و ریزمان کۆنترۆل بکریئ و دوایی به جوانی و بهرهوانی، بهیئ ههله له بهر بکری، یا بنوسری.

۱۲۷۹- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: مَرَّ ابْنُ عُمَرَ بِفَتْيَانٍ مِنْ قُرَيْشٍ قَدْ نَصَبُوا طَيْرًا، وَهُمْ يَزْمُونَهُ، وَقَدْ جَعَلُوا لِصَاحِبِ الطَّيْرِ كُلِّ خَاطِئَةٍ مِنْ نَبْلِهِمْ، فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ فَعَلَ هَذَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَعَنَ مَنْ اتَّخَذَ شَيْئًا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا. {الحديث: ۵۰۳۵ = ۵۰۲۳ فم. تجرید ۱۳۵/۵، رقم: ۱۸۳۳ = ۵۵۱۵ فتح الباری: (۱۳۹)}

سه عیدی کۆری جوبهیر (رحمهتی خودای ئی بی) فهرمووی: له خزمهتی عهبدو ئلای کۆری عومهردا بووم، له لای تاقمێ لاوی قورمه شهوه رعت بووین. بالئدمیهکیان نابوو به نیشانه و تیریان تیدهگرت، ئهو تیرانهی که لئی نه دما دمیاندا به خاومن مریشکه که، که چاویان کهوت به ئیبنو عومهر، له شه رمانا هه لھاتن و بلاومیان لی کرد، ئیبنو عومهر فهرمووی: کئ نه مهی کردوو؟ نه مه نیشی چی بی ویزدانیکه، دهک نه فرینی خودای ئی بی، چونکه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) نه فرمت و له عنه تی کردوو لهو که سه ی که گیانله بهر، هه ر گیانله به ری بی، دمنیته وه به نیشانه). {تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۲۶۰۲ ج/۴ + ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲، ژماره: ۱۶۰۱ چاپی دووهم}.

(۱۳۹) تجرید/۵، ژماره: ۱۸۳۳ = ۱۵۷۵ بخاری. بوخته ی موسلیم/۳، ژماره: ۱۲۴۸ = ۵۰۲۵ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۷۲ رقم الباب/۲۵).

(پوخته يه کی کورتی نامه ی خواردنه کان)

- ۱- هەر خۇراکى له کاتى خواردنيدا ناوى خوداى لى نهمهينرى شهيتان به
حهلالى دهمانى و لى دهموات و پيت و فهرى نامينى.
- ۲- شهيتان نهمام و نهزان به کاردمهينى بۇ گهيشتن به مهبهستى گلاوى
خوى، شهيتان شت دهموات و دهمواتهوه.
- ۳- دروست نييه له خواردن و خواردنهوى حهرام ناوى خودا بهينرى،
بهنگو کارى وا گالتهکردنه به نايين. خوا پهنامان بدا.
- ۴- سوننهته خواردن و خواردنهوه بهدمستى راست بى، مهگهر لهبهر ناچارى.
- ۵- واباشه مروڤ لهبهردهمى خويهوه بخوات، مهگهر هويهكى رموا هه بى.
- ۶- سوپاس کردنى خودا لهسهر نان و ئاو سوننهته.
- ۷- زهخيره خستن بۇ بزيويى خيزان بهپيى باوى ناسراوى ناو کۆمهل
پهسهنده.
- ۸- کۆمهلى گياندار كه گۇشتيان دهمورى يا ناخورى.
- ۹- دروست نييه نهنگو رهخنه لهنان و ئاو بگيرى، بهلام شتى كه دل نهيبا،
واباشه بهزور نهيوخويت.
- ۱۰- خۇل و گل و قور و بهردو دارو درمخت و گزوكياو پووش و رووهك
بهگشتى و كان و كانزا، وهك خوئ و قير و نهوت و بهنزين و غازو ئاوو زمهرو
زمهرو ههرچى تر ههيه لهسهر زموى، گيانلهبهرو پاشهرو بهرههه
گيانلهبهري لى دمرچى، ئەمانه ههموو له بنهرمتدا پاكى، لهبهرئهوه حهرام نين،
بهلام بهم سى مهرجه:
- ا/ زيان لهگيان و جهسته و هوشى مروڤ نهدمن، نهگهر شتى وا رووبدا،
خواردن و خواردنهوميان نادروسته و تاوانه، وهك كهسى ئەومنده نهوت، يا زمهر،

یا گووژاڤک بخوات که بیکوژئی، یا شهل و شیت و گپرو وپری بکا یا همر زیانیکی تری لییدا.

ب/ لهشهرعا، به پیس، یا بهحهرام دانهنرابئی، وهک مهی و بادهو تلیاکو ههموو ماددمیهکی سهرخوشکهر و بکوژو پیس یا حهرام.

ج/ تیڤکلاوی شتی پیسی شهرعی نهبووین و بهشتی پیس نهبووین. وهک بهردیکی جیقناوی، یا داریکی گلاو بوو.

۱۱- خواردن و خواردنه و مکان و گیانله بهران لهپیشه وه بریارهکانیان زانران. گهرچی بهکورتیش بوو.

۱۲- پیشهوا نهووهی (رهحمهتی خودای لی بی) دمفهرموی: ههموو جاری. کهسئ که دمیوهئی گیانله بهرئ سهر برئی، با لهپیشا ناژهلهکه، یا پهلهومرهکه. بهرمو رووکه، لهسهر لای چهپ پال بخت، نهگهر بزن و مهر و شتی تری وابوو. سهری ناژهلهکه بهدمستی چهپی بگرئ وهقاچی راستی دابنئ لهسهر لاملی لای راستی، لهکاتی دمستکردن بهسهربرینی، ناوی خودا بهینئ و باش وایه که بلئ: (بسم الله والله اکبر). وه بهجوانی سهری برئی بهچهقویهکی تیژ، ههتا زیاده نازاری نهداث. {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۲۶۱۶}.

۳۵- کتاب الأضاحی

نامہ ی قوربانی

{بروانہ: فیکھی ٹاسان/۲، زنجیرہ: ۳۶۷ ہتا زنجیرہ: ۳۷۵ لہ لاپہرہ: ۹۹۱وہ
ہتا لاپہرہ: ۱۰۱۳ + تہ جریدی بوخاری/۵، لاپہرہ: ۱۳۵، زنجیرہ: ۷۶، لہ ژمارہ:
۱۸۲۸وہ ہتا ژمارہ: ۱۸۲۹ + مختصر صحیح مسلم/۳، لاپہرہ: ۳۰۸ چاپی یہ کہم،
زنجیرہ: ۳۶، لہ ژمارہ: ۹۹۶وہ ہتا ژمارہ: ۱۲۶۱ + تاجول ٹوصول/۳، لاپہرہ: ۱۹۰،
زنجیرہ: ۱۶، ژمارہ: ۲۶۳۶ ہتا لاپہرہ: ۲۴۳، زنجیرہ: ۲۸، ژمارہ: ۳۷۶۱ + ریاضی
صالحین/۲، زنجیرہ: ۱۱۱ ہتا زنجیرہ: ۱۱۶ لہ ژمارہ: ۷۵۷وہ ہتا ژمارہ: ۷۷۸،
زنجیرہ: ۱۱۶} + {شہرحی بلوغ المرام/۳، لہ ژمارہ: ۱۳۷۲ ہتا ژمارہ: ۱۳۸۰ = زنجیرہ:
۸۶ بہتہ واوی}.

(۱) باب وقتہا

باسی کاتہ کہی

۱۲۸۰- عَنْ جُنْدُبُ بْنُ سَفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: شَهِدْتُ الْأَضْحَى مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَغْدُ أَنْ صَلَّى وَفَرَّغَ مِنْ صَلَاتِهِ سَلَّمَ، فَإِذَا هُوَ يَرَى لَحْمَ
أَضْحَى قَدْ ذُبِحَتْ قَبْلَ أَنْ يَفْرُغَ مِنْ صَلَاتِهِ، فَقَالَ: «مَنْ كَانَ ذَبَحَ أَضْحِيَّتَهُ قَبْلَ أَنْ
يُصَلِّيَ، أَوْ نُصَلِّيَ، فَلْيَذْبَحْ مَكَانَهَا أُخْرَى، وَمَنْ كَانَ لَمْ يَذْبَحْ فَلْيَذْبَحْ بِاسْمِ اللَّهِ».
{الحديث: ۵۰۳۷ = ۵۰۲۵ فم. بخاری. عیدین: ۹۸۵، ۵۵۰۰، ۵۵۶۲، ۶۶۷۴، ۷۴۰۰.
نسائی. ضحایا: ۴۳۸۰. ابن ماجہ. أضاحی: ۳۱۵۲. تحفة الأشراف: ۳۲۵۱} : (۱۲۸۰)

(۱۲۸۰) بخاری. عیدین: ۹۸۵. مختصر صحیح مسلم = بوختہ ی موسلیم: ۱۲۵۲ = ۵۰۳۷ شیحا

(بخاری رقم الكتاب/۱۲ رقم الباب/۲۲).

چونددوبی کوری سوفیان (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: روژی جهژنی قوربان، له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) نامادهی نویژی جهژنی قوربان بووم، ههر که له نویژی جهژن بوویه وه، یه کسهر به بی دواکه و تن سلاوی دایه وه، که چی چاوی به گوشتی قوربانی که وت، که بهرله وه پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) له بهرنویژی نویژی جهژن ببیته وه سهر برابوون، فهرمووی: (ههر که سی قوربانی سهر بری، پیش نه وه که نویژی جهژنی کرد بی، با له حیگه ی نه وه نازه لی تر سهر بری) یا فهرمووی: (بهرله وه که نیمه نویژی جهژنمان نه انجام دای، با له باتی نه وه قوربانیه کی تربکا، به لام نه وه کی که هه تا دوا ته و او بوونی نویژی جهژن سهری نه بری وه، باناوی خودای لی بی و سهری بری).

روونکردنه وه:

له مه زه بهی ولاتی کوردمواری خو مانا، که مه زه بهی نیمامی شافیه یه (رمزاو ره حمه تی خودای لی بی) کاتی قوربانی دمست پیدمکا، له پاش خوړکه و تن و تیپه ربوونی نه و منده که به شی کردنی نویژی جهژن و دوو وتا ربکا، وه هه تا روژی چوارده می جهژنی قوربان، کاته که ی به روژو به شه و به رده وامه هه تا بانگی شیوانی شه وی چوارده ی مانگ، نیت نویژی جهژن کرابی، یا نه کرابی، شاری یا گوند جیاوازی نییه.

۱۲۸۱- حَدَّثَنَا الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ (رضی الله عنهما) قَالَ سَمِعْتُ خَالَ لِي يَقُولُ لَهُ أَبُو بُرْدَةَ قَبْلَ الصَّلَاةِ ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «شَأْنُكَ شَأْنُ لَحْمٍ». فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عِنْدِي دَاجِنًا جَدْعَةً مِنَ الْمَعَزِ . قَالَ « اذْبَحْهَا وَلَكِنْ

تُصَلِّحَ لِفَعْلِكَ ». ثُمَّ قَالَ « مَنْ دَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَإِنَّمَا يَذْبَحُ لِنَفْسِهِ ، وَمَنْ دَبَحَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَقَدْ تَمَّ نُسُكُهُ ، وَأَصَابَ سُنَّةَ الْمُسْلِمِينَ ». (۱۳۸۱)

لهژماره (۵۰۱) ی ته جریدى بوخاریدا ناوایه:

عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ خَطَبَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْأَضْحَى بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَنَسَكَ نُسُكَنَا فَقَدْ أَصَابَ النُّسُكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَا نُسُكَ لَهُ). فَقَالَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَارٍ، خَالَ الْبَرَاءِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمُ أَكْلٍ وَشَرْبٍ، وَأَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونَ شَاتِي أَوَّلَ مَا يَذْبَحُ فِي بَيْتِي، فَذَبَحْتُ شَاتِي وَتَعَدَّيْتُ قَبْلَ أَنْ آتِيَ الصَّلَاةَ، قَالَ: (شَاؤُكَ شَاءَ لَحْمٍ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ عِنْدَنَا عَنَاقًا لَنَا جَدْعَةٌ، هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ أَفْتَجْزِي عَنْي؟ قَالَ: (نَعَمْ)، وَلَنْ تَجْزِيَ عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ). (الحديث: ۹۵۵):

بهرائی کوری عازب (پرمزای خویان لى بى) فهرمووی: لهړوژی جهزنى قورباندا لهپاش کردنى نوپژى جهزن پیغه مبهرى خودا (دروودى خودای لهسمر بى) وتاریکی فهرموو: تیایدا فهرمووی: (کهنى وهك نیمه نهم نوپژه بکاشه و جا وهك نیمه قوربانى بکا، نهوه یاسای قوربانى کردنى پیکاوه، بهلام کهنى لهپیش نوپژى جهزندا قوربانى سهربرپرى نهوه برى قوربانى ناکهوى، چونکه لهپیش نوپژموه بوودا).

نهبو بوردهى خالم فهرمووی: نهى پیغه مبهرى خودا ! دمسما من قوربانیه کهمم لهپیش کردنى نوپژى جهزندا سهربرپرى، چونکه وامزانى کهمه مړو جهزموه پوژى شت خواردن و شت خواردنه ومیه، ومپیم خوش بوو

(۱۳۸۱) تجرید/۱، ژماره: ۵۰۱ - ۹۵۱ بخاری. پوختهى موسليم: ۱۲۵۳ = ۵۰۶۶ شیخا (بخارى رقم

که یه کهم شت که له ماله کهما سه ربړئ نهو قوربانیه بی، له بهر نهوه نازه لیکي وردهم سه ربړی و کردم به قوربانی، وه پش نهوهی که بیم بو نوژی جه ژن قاوه لتي به یانیم کردووه. پیغه مبهه (دروودی خودای له سه ربړئ) پیی فهرموو: (نهوه بری قوربانی ناکه وئ، دادمه ربړئ به کوشتییه کی ناسایی) خالی شم عهرزی کرد: باشه نهی پیغه مبهه ربړی خودا! گیسکه مییه کمان هه یه، له باری دلی من دا له دوو بزنی سه ره باشته، نه گهر نهو گیسکه مییه بکه به قوربانی بری قوربانی دمکه وئ یانا؟ فهرمووی: (به لئ بری قوربانی دمکه وئ، به لام بهس بو تو بری دمکه وئ، بو که سی تر شتی وا نابئ، کردنی گیسک به قوربانی تایبتمه نده به تووه). (ت/۷/۳۹/۴).

راقه و شیکردنه وه:

(شات) واته: مه ربازن، واته: نازه لی ورده، چونکه نازه ل ناوه بو چوار شت، وه که له نه حمه دیدا نامازه دمکا که (نه نعم) واته: نازه ل- ناوی بزنی و مه ور و ووشترو گایه.

له ژماره: (۱۲۵۳) ی پوخته ی موسلیما ناوایه:

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَوَّلَ مَا نَبْدَأُ بِهِ فِي يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ فَنَنْحَرُ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا، وَمَنْ ذَبَحَ فَإِنَّمَا هُوَ لَحْمٌ قَدَّمَهُ لِأَهْلِهِ، لَيْسَ مِنَ التَّسْلُكِ فِي شَيْءٍ»، وَكَانَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَدْ ذَبَحَ فَقَالَ: عِنْدِي جَذَعَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُسِنَّةٍ، فَقَالَ: «ادْبَحْهَا وَلَنْ تَجْزِيَ عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ». {الحديث: ۵۰۴۶ = ۵۰۳۴ ف.م. تجرید/ ۱، رقم: ۵۰۰ = ۹۵۱، ۹۵۵، ۹۶۵، ۹۶۸، ۹۷۶، ۹۸۳، ۵۵۴۵، ۵۵۵۷، ۵۵۶۰.

۵۵۶۳، ۶۶۷۳. أبو داود. أضحى: ۲۸۰۰. ترمذی. أضحى: ۱۵۰۸. نسائی. عیدین: ۱۵۶۲ + تجرید/۱/۴۷۷، ذمارة: ۹۵۱/۵۰۰}:

بهرائی کوری عازیب (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) فهرمووی: (لهم رۆژه مانا، که یه کهم رۆژی جه ژنی قوربانیه، یه کهم شت له پری و رسمی جه ژن که دمستی پیده کهین نهومیه که نویژی جه ژن ده کهین، نینجا ده که پینه وه و قوربانیه سهرده برین، جا نه وهی که ئاوا بکا نه وه یاساو سوننه تی ئیمه ی پیکاوه، به لام نه وهی له پیش نویژدا قوربانیه سهر بری نه وه دانانری به قوربانیه و فری به سهر قوربانیه وه نییه، به لگوو نه وه گوشته و کردوویه تی بو که سوکاری خوئی).

نه بو بورده ی کوری نییاز (رمزای خودای لی بئی) قوربانیه که ی خوئی له پیش نویژدا، سهر بری بوو، عهرزی حهرمته کرد: گیسکی کم هه یه له چتیری باشتره ئایا دمبی که بیکه به قوربانیه؟ فهرمووی: (سهری بریو بیکه به قوربانیه، به لام له پاش تو گیسک بو که سی تر دروست نییه که بیکا به قوربانیه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۲۶۲۱}.

۱۲۸۲- حَدَّثَنَا أَنَسٌ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلْيُعَذِّبْ». فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ هَذَا يَوْمٌ يُشْتَهَى فِيهِ اللَّحْمُ . وَذَكَرَ مِنْ جِيرَانِهِ فَكَأَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَدَّقَهُ ، قَالَ وَعِنْدِي جَذَعَةٌ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتِي لَحْمٍ ، فَرَخَّصَ لَهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَا أَذْرَى أَبْلَغْتَ الرُّخْصَةَ مَنْ سِوَاهُ أَمْ لَا. (۱۲۸۲)

نه نهس (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) فهرمووی: (ههر که سی له پیش نویژی جه ژنا، قوربانیه سهر بری،

ئەوہ بریتى قوربانى ناکەوئ، با دووبارەى بکاتەوہ) پیاوئ ھەئسا گوتى: ئەمپو
رۆژىكى وایە کە خەلک حەزىان لە گوشتەو دەرەو دراوسیش ھەزارىيان واتىادا، تا
زوو گوشتيان پئ بدرو باشترە، وەك بلیى پیغەمبەر قسەكەى پەسەندبکا وابوو،
ئەوجا پیاومکە گوتى: گیسکىکم ھەيە.....تاد).

۱۲۸۳- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أَعْطَاهُ غَنَمًا يَفْسِمُهَا عَلَى صَحَابَتِهِ فَبَقِيَ عَتُودٌ فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فَقَالَ: (ضَحَّ بِهِ أُنْتُ). (الحديث ۲۳۰۰، أطرافه في: ۲۵۰۰، ۵۵۴۷، ۵۵۵۵)
(۱۲۸۳)

عوقبەى كورپى عامير (پەزاي خواى لئ بئ) ھەرمووى: پیغەمبەر (دروودى
خواى لەسەر بئ) بركەيئ رانى پيم دا، كە دابەشى بكەم بەسەر ھاوړيكانەم دا بۆ
قوربانى، گيسكى مايهو، ەهرزى پيغەمبەرم كرد: قوربان! گيسكى ماوتەو،
ھەرمووى: (ئەويش بكە بە قوربانى بۆ خۆت) (ھيقي ئاسانال ۵۰۰-۲۲۰).

روونکردنەوہ:

۱- عوقبەى كورپى عاميرى جوهەنى، ھاوہليكى ناودارى پيغەمبەرە،
ھەرموودەى زۆرى لە پيغەمبەرەو گيپاوتەو، كۆمەلئ لەھاوہلان و پەيرەوان
(سەحابە و تابعين) ھەرموودەكانى ئەويان گيپاوتەو، ئەبو سەعيدى كورپى
يونس دەلئ: عوقبە قورئانخوين و ھەرائيززان و شەرعزانىكى جوان بوو،
زمانپەروان و شاعير و نووسەر بوو، ھەموو قورئانى لەبەر بوو، قورئانىكى بۆخۆى
نووسيبوو، لەسەر شيوہى تەئليفى موصحەفى عوسمان نەبوو، لەئاخيرەو

(۱۲۸۳) تجريد/۳، ژمارە: ۱۰۱۲ = ۲۳۰۰ بخارى. مسلم: ۱۹۶۷ = ۵۰۵۷ شيخا (بخارى رقم الكتاب/۴۰)

نووسرا بوو (کټبه عقیبه بن عامر بیده = عوقبهی کوری عامیر ئهم قورثانهی بهدهستی خوئی نووسیوه) فهرمایشتهکهی ئه‌بو سه‌عید ته‌واو بوو.

عوقبه به‌رید بوو، ئه‌و موژدهی ئازاد کردنی شاری دیمه‌شقی برد بو ئیمامی عومهر، لایه‌نگیری موعاویه بوو، له‌شهری صفیندا له‌گه‌ل موعاویه بوو، ماوه‌یی موعاویه کردی به‌کارمندی سهر میصر، له‌سهرده‌می موعاویه‌دا عه‌مری خودایکرد. (رمز او ره‌حه‌تی خودای گه‌وره‌ی ئی بئ).

(۳) باب إِسْتِحْبَابِ الضَّحِيَّةِ وَذَبْحِهَا مُبَاشَرَةً بِلَا تَوَكُّلٍ وَالتَّسْمِيَةِ وَالتَّكْبِيرِ
قوربان‌ی کردن سوننه‌ته، وا په‌سهنده قوربانیکه‌ر خوئی به‌ دهستی خوئی
قوربانیه‌کهی سه‌ربیری و نوینه‌ر نه‌گری، وه له‌سه‌ره‌تاوه ناوی خودا به‌یتنی و
نه‌للاهونه‌کبه‌ر بکات

۱۲۸۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُضْحِي بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ، أَقْرَنَيْنِ، وَيُسَمِّي، وَيُكَبِّرُ، وَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا. وَفِي لَفْظٍ: ذَبَحَهُمَا يَدِهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي لَفْظٍ: { سَمَيْنِ } وَلِأَيِّ عَوَانَةٍ فِي "صَحِيحِهِ": { ثَمَيْنِ } . بِالْمُثَلَّةِ بَدَلَ السَّيْنِ. وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ، وَيَقُولُ: { بِسْمِ اللَّهِ. وَاللَّهُ أَكْبَرُ } . { بخاری. أضاحی/ ۵۵۵۸، ۵۵۶۵. مختصر صحيح مسلم/ ۳، ژماره: ۱۲۵۶ = شیخا/ ۵۰۶۱ = مسلم/ فؤاد/ ۱۹۶۶. نسائی. ضحایا/ ۴۴۲۷. ابن ماجه. أضاحی/ ۳۱۲۰. تحفة الأشراف/ ۱۲۵۰ } : (۱۲۸۴)

ئهنه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: روژی جه‌زنی قوربان، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) دوو به‌رانی ته‌وی شاخدارای کرد

(۱۲۸۴) بخاری. أضاحی: ۵۵۵۸، ۵۵۶۵. بوخته‌ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۲۵۶ = ۵۰۶۱ شیخا = مسلم

ترقیم محمد فؤاد/ ۱۹۶۶ (بخاری رقم کتاب/ ۸۳ رقم الباب/ ۱۴).

به قوربانی، به دهستی خوئی سهری برین، هه رمووی: وه ناوی خودای هیئاو
ئه لاهوته کبهری کرد بهم شیویه: (بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) وه قاجی راستی دانا
له سهر لاملیان، وه له سهر لای چهپ پائی خستن و به دهستی چهپی سهری
به رانه کانی گرت و به دهستی راستی چه قوکه ی گرت، ئه نجا سهری برین. {تاج/۳،
زنجیره: ۱۴، ژماره: ۲۶۲۳}.

روونکردنه وه:

- ۱- زاناکان دمفه رموون: ئه و بههرانه ی لهم هه رموودمیه و مرده گیرین:
- آ- بهران کردن به قوربانی باشتره له مهر، واته: به شیوه ی گشتی نیر له می
باشتره بو قوربانی.
- ب- هه تا فه له وتر بی خیرتره، چونکه له هه ندی گیرانه وه دا: (دوو بهرانی
فه له وی کرد به قوربانی).
- ج- ئه و شته ی که دمکری به قوربانی به هادار بی، چونکه له هه ندی
گیرانه وه دا دمفه رموئ: (ئینین - دوو بهرانی به نرخ).

(۴) بَابُ جَوَازِ الذَّبْحِ بِكُلِّ مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، إِلَّا السِّنَّ وَالظُّفْرَ وَسَائِرَ الْعِظَامِ
سه برین به هه ر شتی ده بی، که فیجقه به خوین بکا ددان و نینوک و هه موو
نیتسانیکی لی ده رجیت

۱۲۸۵- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَأَقْرَ
الْعُدُوِّ غَدًا، وَلَيْسَتْ مَعَنَا مَدَى؟ قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَعْجِلْ أَوْ أَرْنِي، مَا
أَنْهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلْ لَيْسَ السِّنُّ وَالظُّفْرُ، وَسَأُحَدِّثُكَ، أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ، وَأَمَّا
الظُّفْرُ فَمَدَى الْحَبَشَةِ». قَالَ وَأَصَبْنَا نَهْبَ إِبِلٍ وَغَنَمٍ فَنَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ، فَرَمَاهُ رَجُلٌ بِسَهْمٍ
فَحَبَسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ لِهَذِهِ الْإِبِلِ أَوَايِدَ كَأَوَايِدِ الْوَحْشِ،

فَإِذَا غَلَبَكُمْ مِنْهَا شَيْءٌ فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا». {الحديث: ۵۰۶۵ = ۵۰۵۳ فم.
تجريد/۳/۱۶۸، ژماره: ۱۰۷۷ = ۲۵۰۷، ۳۰۷۵، ۵۴۹۴، ۵۵۰۲، ۶۰۵۵، ۵۵۰۹،
۵۵۴۳، ۵۵۴۴، ترمذی. أحكام: ۱۴۹۲. نسائی. صید: ۴۳۰۸، ۴۴۲۲،
{۴۴۲۳: (۱۳۸۵)}

رافعی کوری خدیج (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: گوتم: نهی
پیغمبهری خودا! نیمه سبهینی دهگهین بهدوژمن، وچه قویشمان پی نییه، نایا
بهلهته قامیش و بهچه قوی بهردین و شتی وای تر ئاژال سهربرپین؟ فهرمووی
(دروودی خودای لهسهر بی): (گورجبه) یا فهرمووی: (دمستوبردی لیکه، تا
لهژیر دهستتا مردار نه بیته وه، نیت بهههرچی سهری دهبری باشه، بهمههرچی
هیچقه به خوین بکاو لهگاتی سهربرپیندا خوینه که پهله میزکه ببهستی، و مناوی
خودای لی بری، وه بهمههرچی نهو شته ددان و نینوک نه بی، نهو لی بخون،
بیشت بلیم که له بههرچی دروست نییه شت بهدندان و به نینوک سهربرپی،
چونکه ددان ئیسکه و ئیسکیش کۆله و تیزنییه و بهزوری مرداری دهکاته وه،
نینوکیش چه قوی حبهشییه کانه، فهرمووی: جا تالانی و شتر و رانمان هیئا،
و شتری له تالانییه که تهرا بوو، پیاوی تیریکی پیوه ناو، گلی دایه وه، وه بهو تیره
و شتره که مرد، پیغمبههریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (هه ندی
و شتر هه ن سل و سرکن، وه ک جانهمری کیوی سرك و تۆر وان، جا نه گهر شتی و
روویداو چارتان نه ده کرد، وه ک نه مه ناوای لی بکه ن). {تاج/۳، زنجیره: ۷، ژماره:
{۲۵۹۶}.

(۱۳۸۵) تجريد/۳، ژماره: ۱۰۷۷ = ۲۵۰۷ مختصر صحيح مسلم = پوخته ی موسليم: ۱۲۵۰ = ۵۰۶۵
ترقيم وتخریج الشیخ مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم الكتاب/۷۲ رقم الباب/۲۳).

۱۲۸۶- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَأَصَابَ النَّاسَ جُوعٌ وَأَصَبْنَا إِبِلًا وَغَنَمًا وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أُخْرِيَاتِ النَّاسِ فَعَجِلُوا وَذَبَحُوا فَتَصَبَّوْا الْقُدُورَ فَأَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقُدُورِ فَأَكْفَيْتُ، ثُمَّ قَسَمَ، فَعَدَلَ عَشْرَةَ مِنَ الْغَنَمِ بِعِيرٍ قَدَّ مِنْهَا بَعِيرٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ وَكَانَ فِي الْقَوْمِ خَيْلٌ يَسِيرَةٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ فَأَهْوَى إِلَيْهِ رَجُلٌ بِسَهْمٍ فَحَبَسَهُ اللَّهُ ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ هَذِهِ الْبَهَائِمُ أَوَابِدُ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ فَمَا غَلَبَكُمْ مِنْهَا فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا). فَقَالَ: جَدِّي إِنَّا نَرْجُو أَوْ نَخَافُ أَنْ نَلْقَى الْعَدُوَّ عَدَاً وَلَيْسَ مَعَنَا مُدَى، أَفَنَذِيعُ بِالْقَصَبِ؟ فَقَالَ: (مَا أَهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُوهُ، لَيْسَ السِّنُّ وَالظَّفَرُ وَسَأُحَدِّثُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ وَأَمَّا الظَّفَرُ فَمُدَى الْحَبَشَةِ) (الحديث ۲۴۸۸، أطرافه في: ۲۵۰۷، ۳۰۷۵، ۵۴۹۸، ۵۵۰۳، ۵۵۰۶، ۵۵۰۹، ۵۵۴۳، ۵۵۴۴: (۱۲۸۶))

رافيعی کوری خدیج (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: لہذولحولہیفہ
لہخزمت پیغہمبہردا بووم، لہشکر مکی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی)
توشی برسیتی بوون، جا وشترو نازہلی تالانیان ودمست گہوت، فہرمووی:
پیغہمبہر خوی (دروودی خوی لہسہر بی) لہدوای سوپاکہوہ بوو، خہلکہکەش
پہلہیان بوو، دہستیان کرد بہنازل سہر برین و مہنجہلیان خستہ سہر ناگر،
ہہتا کاتی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) ہاتہ بہرموہ، بہم حالہی زانی
وہک تہمی کردنی بویان، فہرمانی دا مہنجہلہ گوشت و مہرگہکانیان قلب
کردہوہ، نہوجار پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) خوی دہستکہوتہکەہی
دابہش کرد، وہ دہ سہر پەزی بہیہک وشترو دانا، جا لہم نیوانہدا، وشتری بہلہسہ

(۱۲۸۶) تجرید/۳، ژمارہ: ۱۰۷۷ = ۲۴۸۸ = مسلم/محمد فؤاد/۱۹۶۸ = ۵۰۶۵ شیخا (بخاری رقم

بوو، تەرا بوو، كەوتنە شوپنى، چارىيان نەكرد، ماندووى كردن لەناو لەشكرەكەدا چەند ولاخىكى بەرزەى كەم ھەبوو، جا پياوئى لەپارىدەمدەران تىرىكى پيوەناو خودا بەو تىرە گلى دايەو.

ئەوجا پىغەمبەر (دروودى خوای لەسەر بى) ھەرمووى: (ھەندى لەم ئازەلەنە سلو سرکن، وەك جانەومەرى كىوى سرك و تۆرەن جانەگەر شتى وا رووى داو چارتان نەدەكرد، كە بەشىوہى ناساى سەرى بېرن، ئەوہ وەك ئەمە ئاواى لى بکەن، ئەوہ برى سەربېرنەكەى دەكەوئ) رافىع ھەرمووى: گوتم: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ئىمە لەشەرداين و لەگەل دوژمن داين و دوورنە سبەينى بەرمەنگارى يەكتر نەبين، جا ئەگەر ويستمەن ئازەل سەربېرن چەقوو كىردى پيوەستمەن پى نىيە، نايە بەتەلە قامىشى تىزو چەقوى بەردىن ھەيوان سەربېرن؟ ھەرمووى: (گورج بەو دەستو بردى لى بکەو بەشتى زور كول مردارى مەگەرەوہ، ئىتر بەھەرچى سەرى دەبېرى باشە، بەمەرچى فيچقە بەخوينەكە بكاو لەكاتى سەربېرن دا، خوينەكە پەلە ميزكە ببەستى، وەناوى خوداى لى بېرى، وە بەمەرچى ئەومەش، ئەو شتەكە پىي سەردەبېرى ددان و نىنۆك نەبى، ئىتر لىي بخو، چونكە ئەوہ ھەلەلە، پىشت بلىم كەلەبەرچى دروست نىيە شت بەددان و بەننىۆك سەربېرى، چونكە ددان ئىسكەو ئىسكىش كۆلەو تىز نىيە، و بەزۆرى مردارى دەكاتەو.

ننىۆكىش چەقوى ھەبەشىيە ناموسولمانەكانە، ئەوان دەستوورىيان وایە، زۆرىنەى كات ئازەل بەننىۆك دەخنىكن و دەيخون، دەى چاولىكرەدنيان لەم بى شەرعیەدا نادروستە).

رافه و شیکردنه وه:

لهم جوړه کاتانه دا نه گهر پاش پیکانی ناژده له به له سه بووه که، بهناسانی دمتوانرا سهربرېږئ نه وه دهمې به سهربرېږن حه لال بکړئ، به لام نه گهر مه وای سهربرېږن نه بوو نه وه پیکانه که ی بریتی سهربرېږن دمکه وئ و به وه حه لال دهمې، هه ندی شت هه یه هه له یه کی بلا وه، وه ک مل هه لکیشانی چوله که و شتی تری وه ک چوله که، نه وه حه رامه، به وه حه لال نابې.

روونکردنه وه:

رافعی کورې خه دیج (رمزای خودای لی بې) مه دینه ییه، له یاریدمدمرانه. له هوژی نه وسه، له روژی جهنگی به دردا، له بهر نه وهی که میردمنال بوو. پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بې) ریگهی نه دا پیی که به شداری لهو غه زایه دا بکا، به لام له روژی جهنگی ئو خوددا په سهندي کرد به جهنگا ورو. ریگهی پیدا که به شداری تیادا بکات، لهم جهنگه دا تیرئ بهریکه وت، شوینی نهو تیره، له پاش دموری حه فتا سالی، هه لی دایه وه و بووبه تیروایو، له حه فتا و چواری کوچیدا، له ته مه نی هه شتاو شهش سالیدا، نهو تیراو ییه کوشتی. له مه دینه مرد، ئیبنو عومهر نو یژری مردووی له سهر تهرمه که ی کردو، تهرمه که ی بهر پیکرد، کو مه لی زن، به قیزه و هاوار، شوینی تهرمه که ی دمکه ون، بو سهر گوپرستان، ئیبنو عومهر پییان دهفرموئ: (وس بن، نه م پیره میرده گونا هبار مه کن، خو ی پیره میردیکی ئیختیاره، بهرگهی سزای خودای گه وره ناگری!). {بروانه: ته جرید/۱، ژماره: ۱۰۲۵ + پوخته ی موسلیم ژماره: ۵۱۳}.

له سهره تاي ئيسلامهوه له پاش تيبهريووني سى رۆژ به سهر قوربانيدا، با قوربانىكار لىتى نه خوات وه نه مەيش هه ئوه شاهه ته وه، وه مهوداي پى دراوه هه تا چەند رۆژ دهيهوى لىتى بخوات

١٢٨٧- حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «كُلُوا مِنَ الْأَصَاخِي ثَلَاثًا». وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَأْكُلُ بِالزَّيْتِ حِينَ يَنْقَرُ مِنْ مَنَى ، مِنْ أَجْلِ لُحُومِ الْهَدْيِ. (١٢٨٧)

عەبدوللای گوپی عومەر (رمزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هەتا تێپەرپوونی سێ رۆژ بەسەر سەربەینی قوربانیدا، قوربانیکار دروستە کە لێی بخوات).

جا عه‌بدوڻلاى كورپى عومهر، له‌بهر نهم فهرمانه‌ى پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سهر بڼ) له‌پاش سى روزه‌كه‌ى مانه‌وه‌ى حاجى له‌خاكى مينا، له‌گوشي قوربانى نه‌ده‌خوارد، به‌لكوو كه خاكى ميناي به‌جى ده‌هيشته به‌رپون و زميتونه‌وه شتى ده‌خوارد، نه‌بادا له‌گوشي قوربانى بخوات.

١٢٨٨- حَدَّثَنَا عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ الضَّحِيَّةُ كُنَّا نُمْلَحُ مِنْهُ ، فَتَقَدَّمَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْمَدِينَةِ فَقَالَ « لَا تَأْكُلُوا إِلَّا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ». وَلَيْسَتْ بِعَزِيمَةٍ، وَلَكِنْ أَرَادَ أَنْ يُطْعِمَ مِنْهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ. ^(١٢٨٨)

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌لانی بی) فه‌رمووی: له‌مه‌دینه، گوشتی قوربانیمان

(١٢٨٧) (بخاری رقم الكتاب/ ٧٣ رقم الباب/ ١٦).

بخاری. اطعمه: ۵۴۲۳ پوخته‌ی مسلم: ۱۲۵۹ = ۵۰۷۶ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۷۳ رقم

سوڀردمکرد تا بۆن نهکا، نهوجا ناوبهناو پيشکهشمان دمکرد به پيغهمبهر،
فهرمووی: (بهس ههتا سێ رۆژ لهگۆشتی قوربانی بخۆن).

فهرمووی: ئەم رێگرییهی پيغهمبهر، لهبهر ئهوهمنهبوو، که خواردن
لهگۆشتی قوربانی لهپاش سێ رۆژ نادروست بێ، بهلکوو لهبهرئهوه بوو که
دهولههمندهکان بهشی ئاتاج و ههزارمکان بدهن له گۆشتی قوربانی.
ئههمهیش دهقی گیرانهومیهکی تری ئەم فهرموودمیه، نهقلی دهکهین، له
بههرگی سێی موختهصهری صهحیحی موسلیم، ژماره (١٢٥٩):

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَقْدٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلَاثٍ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ:
فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمْرَةَ، فَقَالَتْ: صَدَقَ، سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: دَفَّ أَهْلُ
أَيَّاتٍ مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ حِضْرَةَ الْأَضْحَى، زَمَنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ادْخِرُوا ثَلَاثًا ثُمَّ تَصَدَّقُوا بِمَا بَقِيَ»، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ
ذَلِكَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ النَّاسَ يَتَّخِذُونَ الْأَسْقِيَةَ مِنْ ضَحَايَاهُمْ وَيَحْمِلُونَ فِيهَا
الْوَدَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَمَا ذَاكَ؟» قَالُوا: نَهَيْتَ أَنْ تُؤْكَلَ
لُحُومُ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلَاثٍ، فَقَالَ: «إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ مِنْ أَجْلِ الدَّافَةِ الَّتِي دَفَّتْ فَكُلُوا
وَادْخِرُوا وَتَصَدَّقُوا». {الحديث: ٥٠٧٦ = ٥٠٦٤ فم. بخاری. أطعمة: ٥٤٢٣، ٥٤٣٨،
٥٥٧٠، ٦٦٨٧، ترمذی. أضحی: ١٥٤٧. أبو داود. أضحی: ٢٨١٢. نسائی. أضحی:
٤٤٣١. ابن ماجه. أضحی: ٣١٩٧. تحفة الأشراف: ١٧٩٠١}:

عهبدوڤلائی کوری ئه‌بویه‌کر، فهرمووی: عه‌بدوڤلائی کوری واهید (ره‌حه‌متی
خودایان لی بێ) فهرمووی: پيغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) رێگری دمکرد
له‌وه‌ که قوربانیکار، له‌پاش تیپه‌ربوونی سێ شه‌و له‌ گۆشتی قوربانی خۆی
بخوات. عه‌بدوڤلائی کوری ئه‌بویه‌کر فهرمووی: ئەمهم باسکرد بۆ عه‌مه‌ره‌،

فهرمووی: راست دمکا، من بۆخۆم له عانیشهه بیست (رهزای خودای لی بی)
 دمیغهرموو: لهپۆزی جهژنی قوربانا، لهسهردهمی پیغهمبهر خۆیدا (دروودی
 خودای لهسهر بی) چهند کەسێ له خەلکی سارانشینەکان، هاتن بۆلای پیغهمبهر
 (دروودی خودای لهسهر بی) بۆ مه‌دینه، به ئومیدی یارمه‌تی، پیغهمبهر
 (دروودی خودای لهسهر بی) بهم بۆنه‌یه‌وه فهرمووی: (له گۆشتی
 قوربانییه‌کانتان، بۆتان هه‌یه ئه‌گەر بتانه‌وێ به‌شی سێ رۆژی خۆتانی لی
 هه‌لبگرن، ئیتر چی له‌وه زیاتربوو بیبه‌خشنه‌وه). جا له‌دوا نه‌و ساله، هه‌ندی
 کەس عهرزی حه‌زرمی کرد: قوربان! کەسانی له‌پێستی قوربانییه‌کانیان کونده‌و
 مه‌شکه‌و هیزه‌ دروست ده‌کەن و پیوی تواوه‌ی تیا هه‌لده‌گرن، ئایا شتی واده‌بی؟
 فهرمووی: (بۆچی چی بووه تا ئیوه ئه‌م پرسیاره‌ بکه‌ن؟).

عه‌رزیان کرد: ئه‌ی نه‌وه نه‌بوو که‌تۆ رێگریته‌ ده‌کرد له‌وه که له‌پاش سێ
 رۆژ له گۆشتی قوربانی خۆمان بخۆین؟ ده‌ی کردنی پێستی قوربانی به‌ کونده‌و
 مه‌شکه‌و هیزه‌ به‌ر ئه‌م نه‌هیه‌ ناکه‌وێ؟ له‌وه‌لاما فهرمووی: (ئه‌وه ئه‌وجاره‌ بۆیه
 نه‌ییم لی کردن له‌خواردنی گۆشتی قوربانییه‌کانتان له‌پاش سێ شه‌و، هه‌تا
 یارمه‌تی نه‌و سارا نشینه‌ هه‌زارانه‌ بده‌ن، که ره‌ویان کردبوو بۆلای ئیوه تا
 ده‌ستگیربیه‌کیان بکه‌ن، جا دروسته‌ که له‌گۆشتی قوربانی خۆتان بخۆن و لێی
 قایمه‌ بکه‌ن و لێشی ببه‌خشنه‌وه). {تاج/٢، زنجیره: ٢٥، ژماره: ٢٧٤٠}.

١٢٨٩- حَدَّثَنَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما) يَقُولُ كُنَّا لَا نَأْكُلُ مِنْ لَحْمِ
 بُدْنِنَا فَوْقَ ثَلَاثِ مَنَى ، فَرَخَّصَ لَنَا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «كُلُوا
 وَتَزَوَّدُوا». فَأَكَلْنَا وَتَزَوَّدْنَا: (١٢٨٩)

(١٢٨٩) تجرید/٢، ژماره: ٨٠٦ = ١٧١٩ بخاری. مسلم/محمد فؤاد/١٩٧٢ = مسلم: ٥٠٧٨ شیعا (بخاری

جاییری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: لہ پشا لہ پاش
سی روزه کی مانہ وہی حاجی لہ خاکی مینا، لہ گوشتی قوربانی و لہ گوشتی
نازلہ دیاری بہیتمان نہدہ خوارد، بہ لام پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سر بی)
لہ مبارمیہ وہ، مؤلتی پیمانداو فہرمووی: (ہم بخون و ہم تیشووی لی بکھن)
نیر نئمیش وامن دمگرد، ہم لیمان دہ خواردو ہم لیمان ہلدہ گرت.

١٣٩٠- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَحْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ فَلَا يُضْحَنَ بَعْدَ ثَالِثَةٍ فِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْعُ كَمَا فَعَلْنَا عَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُّوْا وَأَطْعِمُوا وَادْخِرُوا فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا. (الحديث ٥٥٦٩): (١٣٩٠)

سه‌لهمی کوری نه‌گود (رمزای خوی ئی بی) فه‌مووی: پیغه‌مه‌ر -دروودی
خوی له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: (هه‌رگه‌سی له ئیوه قوربانی ده‌گا، بابیکا، به‌لام نابی
له‌پاش سی شه‌و له‌گۆشتی نه‌و قوربانیه له‌مالیا بمینی، جاله سالی ناینده‌دا
عه‌رزیاں کرد: نه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! نه‌مسالیش وه‌ک پار بکه‌ینه‌وه؟ فه‌رمووی:
نه‌، هه‌م خۆشتان لی بیخۆن و هه‌م به‌شی خه‌لکی تریشی ئی بدن و هه‌م قایمه
(ادخار)یشی ئی بکه‌ن، پار بویه‌کا وام گوت، چونکه پار ساله‌که‌ی نه‌هاتی و گرانی
بوو، خه‌لکه‌که په‌رۆش بوون و حالیاں په‌ریشان بوو، ویستم ئیوه‌میش یاریده‌میاں
بدن و دستگیرویی خه‌لک بکه‌ن). (تاج/ ٤ ل- ٤٥ ش/ د/ ت/ ن).

(۱۲۹۰) تحریر: ۵، ژماره: ۸۳۸ = ۵۵۶۹ بخاری. مسلم: ۱۹۷۴ = ۵۰۸۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۳)

روونکردنه وه:

نهم فهرموودميه بهلگهيه لهسهر ئهوه كه بپيار بههوى كاتو هوكار دهگۆرئ، هوى حهرامبوونى قايمهكارى و إدخار، زياتر لهسى شهو، لهسالى پيشوودا بههوى گرانيهوه بوو، كاتى سالى ناپينده دئ هوكارهكه كه گرانييه نامينئ بپيارى حهرامبوونيش دهگۆرئ به بپيارئ كه بگونجئ لهگهئ كاتو سهردهمى نويدا، كه قايمهكارى دروسته.

(٦) باب الْفَرْعِ وَالْعَتِيرَةِ

باسى فهرعو عهتيره

١٢٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا فَرْعَ وَلَا عَتِيرَةَ»، زَادَ ابْنُ رَافِعٍ فِي رِوَايَتِهِ: وَالْفَرْعُ أَوَّلُ النَّتَاجِ كَانَ يُنْتَجَجُ لَهُمْ فَيَذْبَحُونَهُ. {الحدِيث: ٥٠٨٨ = ٥٠٧٧ ف.م. تجريد/ ١٠١/ ٥، ژماره: ١٨٢٥ = ٥٤٧٣، ٥٤٧٤: { (١٢٩١)

ئهبو هورميره (رمزاي خوداي لئ بئ) فهرمووى: پيغه مبهه (دروودى خوداي لهسهر بئ) دهفهرموئ: (نهفهرهع ههيه و نهعهتيره). {ش/د/ت/ن = بوخارى و موسليم و ئهبو داودو تهرمهزى و نهسانئ = تاج/٣/١٨٨، زنجيره: ١٢، ژماره: ٢٦١١} له گيرانه وهى بوخاريدها: ئيمامى زوهرى له تهفسيرى فهرعو و عهتيره دا دهفهرموئ: (فهرهع يهكهه نۆبه رهى ئازده، جاران له سهردهمى نه زانيدا، سهريان دهبرى بۆ بته سهركه شهكانيان، كه هوى گومرپابوونيان بوو، عهتيره يش جوړه كوشتيهك بوو، له دهى يهكهه مى مانگى رهجه با، ئازده ئيكيان به ناوى عهتيره وه

(١٢٩١) تجريد/ ٥، ژماره: ١٨٢٥ = ٥٤٧٣ بخارى. بوخته مى موسليم/ ٣، ژماره: ١٢٦٠ = ٥٠٨٨ شيخا

(بخارى رقم الكتاب ٧١ رقم الباب ٣).

سەردەمبىرى، بەناۋى پەرىستەشەۋە) لەگىرپانەۋەى موسلىمدا دەفەرمۇي: لە گىرپانەۋەى ئىبىنو رافىعدا ئەمەى پىرە: (فەرە نۆبەرەى ئازەلەكانيان بوو، كە گەرە دەبوو سەريان دەمبىرى و دەيانكرد بەخىر).

روونکردنەۋە:

كورتو پوخت، بەكوردى پەتى عەرزى ئازىزانى خۆم دەكەم: (ئەو خىرو چاكەو عىبادەت و رەفتار و عادەتانەى كە لەسەردەمى نەزانى پىشەهاتنى ئايىنى پىرۆزى ئىسلامدا، بەهەر ناۋىكەۋە كراون، لەپاش هاتنى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام ئەمە بىرپارەكەيانە:

۱- ئەگەر ئىسلام ئىقراى كەردن و پوۋچى نەكەرنەۋە، ئەۋە لەسەر ئەو شىۋەى دەكرىن، كەلە ياسانامەى خوادا، پىغەمبەرى خۆشەۋىست و ئازىزو نازدار روونى كەردوونەتەۋە بۆمان، ئەمانەش زۆر زۆرن. وەك: حەج و عەمرەو گەرتنى رۆژوو قوربانى و سىلەى رەحم و رىش هەشتەۋەو رىزى بەيت و ژنەپان و ناۋەپانانى خوادا چا و رشتن و مارمىي و خوازىپنى و ناشتنى مردوو، وەك: ميواندەرى و مافى ھاۋسى و ھاۋرئ و گەۋرەو بچوۋكى و خويندەن و راۋكەردن و كەشتوكال و راگەرتن و بەخپوكرەنى ئازەل و كەسابەت و بازرگانى و زۆر شتى تەرىش كەهەر زۆر زۆرن.

۲- بەلام ئەگەر ئىسلام رىگەى پى نەدان و پوۋچى كەرنەۋە، ئەۋە بەهەج جۆرئ دروست نىيە كەبكرىن، وەك: بەشەو بەرۆژوو بوون و فرە ژنى بەپىن ژمارەو مارمەكرەنى باۋەژن و نەسىنى و حام و مەسىلە و بەحىرە و سائىبە و بىتەپەستى و كچ زىندە بەچالكرەن و بى بەشكرەنى ژن لە كەلەپوورو زۆر شتى تەركەلە قورئان و سوننەتدا باسكراون و قەدەغە كراون.

۳- ئەگەر لەئايىنى پىرۆزى ئىسلامدا لەبەر ھۆيەك نەھيان لى كرابوو، يا لە ئايىنى پىرۆزى ئىسلاما، بەچاك و خراب باسيان نەگرابوو، وە لەجۆرى بىتپەرستى و بى فەرمانى خودا نەبوون ئەو بەپىيى بنەماي بنەرەت لەشتەكاندا رەوايوونە، رەوايە و كردنى بەنيازى پاك كاري باشە، بەمەرجى بەنيازى لاسكايى ئەوانەو نەبى ئەم جۆرميش وەك: كردنى فەرەعو عەتيرە، كە بەنيازى پاك بكرين، بۆ سوپاسى خودا و يارمەتى ھەزاران، نەوەك بۆ لاسكايى بىتپەرستان، چونكە زاناكان دەفەرموون: نەيى كردن لە فەرەعو عەتيرە، كاتى دەكرى، كە لەبەر لاسايى بىپرواكان بى، بەلام ئەگەر بەو نيازە نەبى و بەنيازىكى پاك ئەنجام بدرين كاريكى پەسەندە بۆ روونکردنەوھى زياتر پروانە: تەجرىدى بوخارى، بەرگى پىنجەم، ژمارە: ۸۲۵، زنجيرە: ۷۴، لاپەرە: ۱۰۲ (روونکردنەوھ). بۆ تەواوکردنى ئەم بابەتە ئەم باسە لە ژمارە: (۸۲۲) و (۸۲۳) و (۸۲۴) و (۸۲۵) تەجرىدى بوخارى و لە ژمارە: (۱۲۸۵) شەرحى بلوغ المرامەوھ راگويز دەكەين.

٧- كتاب العقيقة

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ فَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ وَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَكَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِي مُوسَى. (الحديث ٥٤٦٧ أطرافه في: ٢٢٢، ٦٠٠٢، ٦٣٥٥):

ئه‌بوموسا (رمزای خ‌وای لی ب‌ئ) فه‌رمووی: ک‌ورپ‌کم له‌دایک بوو، ب‌ردم بو خ‌زمه‌تی پ‌یغه‌مه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ- ناوی نا ئیبراهیم، به‌دمنکی خ‌ورما مه‌لاشوی شیرین کرد، له‌سه‌ر ئه‌م شیومیه: پ‌یغه‌مه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ- دمنکه خ‌ورماکه‌ی ته‌واو جوی، ئه‌وجا ما‌جوومی خ‌ورماکه‌ی ت‌فانده‌ ناوده‌می مناله‌که، له‌پ‌یشا ناوی نا ئه‌وسا مه‌لاش‌ووی شیرین کرد، وه پ‌یغه‌مه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ- ن‌زای پ‌یروزی و پ‌یت و فه‌ری بو مناله‌که کردو ئه‌وسا دایه‌وه دمستم فه‌رمووی: ئه‌وک‌وره نۆ‌به‌ری مناله‌کانم بوو). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٢ ژ/ ٥+٣+٢+١ + تاج/ ١٠ ز- ٦٤ ل- ١٦٠ ژ- ٤+٣ + فیهی ناسان به‌رگی سییه‌م لاپه‌ره: ٩٣٨ ز/ ٣٧٣)، بو زیده سوودو به‌هره ب‌روانه ئه‌م شوینانه که ناما‌زمیان بو ک‌را.

عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا حَمَلَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ قَالَتْ فَخَرَجْتُ وَأَنَا مُتَمِّمٌ فَأَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَتَزَلْتُ بِقُبَاءٍ فَوَلَدْتُهُ بِقُبَاءٍ ثُمَّ أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ فَمَضَعَهَا ثُمَّ تَفَلَ فِيهِ فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ جَوْفَهُ رِيقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَنَكُهُ بِالتَّمْرِ ثُمَّ دَعَا لَهُ وَبَرَكَ عَلَيْهِ وَكَانَ أَوَّلَ مَوْلُودٍ وَلِدَ فِي الْإِسْلَامِ فَفَرَحُوا بِهِ فَرَحًا شَدِيدًا لِأَنَّهُمْ قِيلَ لَهُمْ: إِنَّ الْيَهُودَ قَدْ سَحَرَتْكُمْ فَلَا يُولَدُ لَكُمْ. (سبق بتمامه في: رقم ١٨١٨ - المجلد الرابع في الترجمة الكردية):

عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً فَأَهْرِيقُوا عَنْهُ دَمًا وَأَمِيطُوا عَنْهُ الْأَذَى. (الحديث ٥٤٧٢ طرفه في: ٥٤٧١):

سەلمانى كۆرى عامىرى زەببى (رمزى خاى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست - دروودى خاى لەسەر بى- فەرمووى: حەزردەت -دروودى خاى لەسەر بى- فەرمووى: (حەوتەم بۆ كۆر دىمكە، كەواتە خوينى بۆبەن و ئازەلىكى دەست بەدا بۆ قوربانى بۆ بەن بەحەوتە، وە ئازارو لىمان و شتى واى لى دووربەرمووە). (تاج/ ٤ ز ١١- ل ٣١- ژ ١).

روونکردنەوه:

لەدوا فەرموودەى ژمارە: ١٨٢٥ وە روونکردنەوهى شىاو لەسەر بابەتەكەو لەسەر سەلمانى كۆرى عامىر دىنوسىن.
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا فَرَعَ وَلَا عَتِيرَةَ) وَالْفَرَعُ أَوَّلُ التَّنَاجِ كَانُوا يَذْبَحُونَهُ لَطَوَاعِيَّتِهِمْ وَالْعَتِيرَةُ فِي رَجَبٍ. (الحديث ٥٤٧٣ طرفه في: ٥٤٧٤):

ئەبو ھورەیرە (رمزى خاى لى بى) فەرمووى: (نەفەرەع ھەيەو نە عەتیرە) زوھرى لەتەفسىرى فەرەعو عەتیرمدا دەفەرموئ: (فەرەع یەكەم نۆبەرەى ئازەلە، جاران لەسەردەمى نەزانیدا سەریان دىمېرى بۆ بەتە سەرگەشەكانیان كەھوئى گومرا بوونیان بوون، عەتیرەش جۆرە كوشتىيەك بوو، لەدەى یەكەمى مانگى رەجەبا ئازەلىكان بەناوى عەتیرەو سەردىمېرى بەناوى پەرسەشەو). (تاج/ ٤ ز- ل ١٢- ٢٣- ژ ١- ٢+ ٣) + (مغنى المحتاج/ ٤ ص ٢٩٦).

روونکردنه وه:

له موغنی موحتاجا، له م بابی هه وتمه دا، له هه وتمدا، به نه قل له ئیبنو سوراقه وه دمفرموی: (خیرترین سه ربراوی سوننه ت ناژه لی دیاریی خانه ی خودایه، که پی ی دمگوترئ هه دیی بهیت، نه و جا قوربانی سوننه ت، نه و جا هه وتم، نه و جا عه تیره، نه و جا فه ره ع، ...) فه رمایشی موغنی ته و او.

که واته: فه ره ع، که نۆ به رمی ناژه له، کاتی گه ورمبوو، نه گه ر خا و منه که ی بیکا به خیر و سه ری به ری دمبی، هه وروها که سی له ده ی یه که می مانگی ره جه با، یا له مانگی ره جه با ناژه لی بکا به خیر و سه ری به ری به ناوی عه تیره وه، یا به ناوی ره جه بییه وه دمبی. له سه ر فه رمایشی ئیبنو سوراقه له خیرترین سه ربراوی سوننه ته. گه رچی خه تیب دمفرموی: (ئه م دوو شته ناباشن و مه گروهن) له به ر هه واله که ی بوخاری پیشه وه: (لا فر ع ولا عترة). وادیاره مه بهستی ئیبنو سوراقه (رمزای خوی لی بی) ئه ومیه: که کردنی ئه م دوو شته کاتی ناباشه که له به ر لاسکایی به تبه رسته کان بی، به لام ئه گه ر به نیازیکی پاکی موسو لمانانه بی، وه ک مه ولوودی و خیری مو تله ق و سو پاسی خودا له سه ر نازو به هر مکانی، کاریکی په سه ندو جوانه و ناباشی نییه. وه زۆر شتی تری له م بابه ته که له سه ر ده می نه زانیدا گه ووه و شه ر نه می لی کردو وه، که له سه ر شیوه ی به تبه رستان بکری و مه به ست لاسکایی نه وان بی، به لام له گه ل ئه ومیشا ریگه ی پی درا ووه له ئیسلاما گه لی جار ئه وکاره واجبه وه ک هه ج، یا سوننه ته وه ک: ریش هی شته وه و چا و رشتن و مارمی و خوازی بی و ژنه یان و خیر کردن و ری زگرتنی که سوکارو سیله ی ره حم و زۆر شتی تر.

روونکردنەو:

یەكەم: پوختەى بریارەكانى حەوتەم: احكام العقیقه:

١. حەوتەم سوننەتێكى گەورەیه، لەشەرەا ئەو ئازەلەیه لەرۆژی حەوتەما دەكرێ بەحەوتەم بۆ منائى تازە لەدايك بوو، یالە ژيانیدا، یا لەپاش مردن بۆیدەكرێ بەحەوتەم.

٢. ئەو ئازەلەى دەكرێ بەحەوتەم دەبێ هەموو مەرجەكانى ئازەلێ قوربانى تىابى و دەست بدا بۆ قوربانى. دەبێ لەتەمەن و جۆرو بێنەنگى و ساغیدا، دەق وەك ئازەلێ قوربانى وابێ، كەواتە: تەنیا مەرو بزن و ڕەشە و لاخ و گامیش و حوشتر، هى مالىيان نەك هى كىوييان، بەهەموو جۆرمكانیانەو دەكرێن بەحەوتەم. وەك مەرى دووگدارو مەرى بێ دووگو بزنى شاخدارو بزنى كۆلو بزنى مەرمزو مەرى عەرمبى و مەرى كوردى و حوشترى ئاسپاى و حوشترى ئەفرىقى و حوشترى يەك كۆپارە و حوشترى دوو كۆپارە و مانگای عىراقى و مانگای ھۆلەندى و ... تاد. جۆرى كىوى ئەم ئازەلەنە دەست نادەن بۆ قوربانى و حەوتەم. ھەريەكێ لەم چوار جۆرە ئازەلە مالىانە، مەرجى تايبەتى خۇيان ھەيە، لەباسى قوربانیدا بەدووور و درێژى باسكراون. گامیش لەهەموو روويەكەو، وە لەهەموو بابەتێكى شەرعىدا، بریار و حوكمى ڕەشەولاخى ھەيە بەبێ زیادو كەم.

٣. كاتى قوربانى، لەمەزھەبى خۇمانا، كەمەزھەبى ئىمامى شافىعىيە – ڕەحمەتى خوداى ئى بێ- چوار رۆژەى جەژنى قوربانە، بەلام حەوتەم كاتى ديارىكراوى بۆ نييە، گەرچى وا سوننەتەرە، لەرۆژى حەوتەمى لەدايك بوونى منالا حەوتەمى بۆ بكرێ (بۆ زانینی بریارەكانى قوربانى، كەحەوتەم وەك ئەو

وايه، لهزۆر رووهوه بېروانه: تاجی کوردی، بهرگی چواره، زنجیره: ١٣، لاپهړه: ٣١ ههتا کۆتایی زنجیره ١٥ ل-٤٣).

٤. کاتی چهوتم لهووهوه دهست پې دمکا، که مناله که له دایک دهبی، له وکاته وه چهوتم بۆ ههقداری مناله که سوننه ته، ههتا کاتی بالقبوونی مناله که، وه دهبی له مال و پاره ی خوی بیک، نه وه که له مالی مناله که، وه له کاتی بالقبوونه وه چهوتم بۆ مناله که خوی سوننه ته ههتا کاتی مردن، ودمبی له مالی خوی بیکات. نه مه ی که بلیین: چهوتم له سهر ههقداره، واته: وهی، مه زه بهی نیمای شافیعییه، ههقدار وه: باوکی، باوکی باوکی، برای، مامی، نامۆزای.

٥. نایا بیجگه له ههقدار (وهی) که سی تر، له خزم و بیانی، بۆیان ههیه چهوتم بۆ که سی بکه؟ به ئی بۆیان ههیه، تهقلیدی نهو زانیانه بکه که ههقدارییان به مه رج نه گرتووه، که واته: دایک و خوشک و باپیره و خال و نهکی دایکیش دمتوانن چهوتم بۆ مالی که سوکاریان بکه. چونکه پیغه مه ر دروودی خوی له سهر بی- چهوتمی بۆ چه سه ن و حوسهینی که چهزای کرد، باوک و دایکی چه سه ن و حوسهین نه وکاته له ژیا نا بوون. نه و میش که دایک و نه نک و پوور و خال و خزمی که ژن بی بۆیان ههیه که چهوتم بکه بۆ مالی که سو کاریان. فه رموو ده که ی عانی شهیه که به دهق ده فه رموی: (أَمَرْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَعِيقَ عَنِ الْغَلَامِ بِشَاتَيْنِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ بِشَاةٍ). نه و متا له م فه رموو ده سه حیه دا عانی شه ده فه رموی: (پیغه مه ر دروودی خوی له سهر بی- فه رمانی پیمان کردوو که بۆ کوپ... تاد). چونکه نه م جوړه دهر پیرن و ته عبیره ژن و پیاو، وه که یه که دگر ته وه (بېروانه: فیه ی ئاسان/ ٣ ل- ٩٣٩ ز- ٣٧٣ ته جریدی سه حیه = مختصر صحیح البخاری/ ٣ ل- ٣٤ ژ- ١٣). گوتمان: چهوتم بۆ ههقدار (وهی) و که سوکار سوننه ته ههتا مناله که ره سیده دهبی، به لام له پاش ره سیده

بوون بۇ منالەكە خۇي سوننەتە، ھەتا زووتر بىكا باشتە، ۋە لەھەر تەمەنىكا بىكا دەبى، ۋە لەھەر كۆي بىكا دەبى، ۋە دەتوانى ۋەكىل بگىرى كە بۆي بكا. لای شافىيەكان تەنیا بۇ ھەقدار ھەوتەم سوننەتە ۋە بۇ خۇدى منالەكە لەپاش رەسیدەبوونى. ەسقەلانى لەفەتھولبارىدا دەفەرمۇئ: (گەرچى شافىيەكان ۋا دەفەمون، بەلام وشەي (يُذْبِحْ) لەفەرموودەكەدا، بەفیعلى بىنا مەجھوول، بەلگەي ئەومىيە كە ھەوتەمكەر ديارىكرائونىيە ۋ ناديارە، كەواتە: دروستە ھەموو كەسى، خزم بى، يا بىگانە، ھەوتەمى بۆبكا (بىر: شەرحى فەرموودەي ژمارە: ٥٤٧١ لە فتح البارىدا ۋە ژمارەكانى دواي ئەو).

٦. سوننەتە بۇ كۆر دووسەر ئازەلى وردە (بزن ۋ مەر) بگىرى بەھەوتەم، ۋە بۇ كچ يەك سەر ئازەلى وردە. ئەصلى سوننەتەكە بەيەك سەر بۇ كۆر، يا بۇ كچ جى بەجى دەبى، واتە: مەرچ نىيە بۇ كۆر دووسەر بگىرى، يەك سەرىش دەبى، يا بۇ كچ ھەريەك سەر بگىرى، دوو سەرىش بۇ كچ دەبى.

٧. دروستە گايەك، يا وشترىك بگىرى بەھەوتەم، يا ھەوت يەكى رەشەۋلاخىك، يا ھەوت يەكى خوشترى بگىرى بەھەوتەم، ۋە دروستە زياترىش بگىرى، ۋەك كەسى دەسەر ئازەل بكا بەھەوتەم، بۇ كۆر، يا بۇ كچ. ئازەلەكان نىربىن، يا مى بن دەبىن. چونكە لە عىباداتى سامانىدا، ئەندازەي ديارىكراو. زۆرىنەي كات، مەرچ نىيە، بەلكوو بۇ ديارىكرەنى لای كەمى ئەندازەي ديارىكراو، بۇ ئەمۇنە زەكاتى پىنج وشتر مەرپەكە، يا بزنىكە، بەلام دروستە وشترى بدرى بەزەكاتيانا، فیدیەي تەمەتتوۋ لەھەجا مەرپەكە يا بزنىكە بەلام دەتوانرى خوشترى بدرى، ۋە زۆر شتى تری لەم بابەتە، ۋەك دانى ئەندازەي زياتر لەو ئەندازمىەي كەديارىكراو بۇ سەرفترە، لە ئەنواردا دەفەرمۇئ: (ئەگەر زياتر لەئەندازەي پىويستى، لەسەرفترە، يا لەزەكات دا، بەپىشیاۋى، پىويستە لەسەر ۋەرگەر، پىي

بلى كەنەندازى پېۋىست ئەومىندىيە). واتە: ئەگەر زىكاتىمىز بەنارمىزۇى خۇى
زىاتىرىدا دىمىت. (بېر: موغنى موختاج ۱/ ص- ۳۷۰ تنبىيە).

۸. سىكى دوانەبى دوو حەوتى بۇ دىمىرى، زىاتىرى بى زىاتىرى بۇ دىمىرى.

۹. نىرو مى (واتە: خۇنى) بىرىرى كىچى ھەيە، واتە ئەھلى سۇننەتەكە
بەيەك سەر دىتە جى، زىاتىرىشى بۇ بىرىرى خىرتەرە.

۱۰. كۆيلەو بەندە حەوتى بۇ دىمىرى ھەر كەسى بۇ بىكا دىمى، كاتى
ئازادىبوو خۇى بىكا بۇ خۇى ئەگەر بۇى نەكرابوو (بىروانە: ژمارە-۳۰).

۱۱. مىالى زىنا حەوتى بۇ دىمىرى، ھەر كەسى بۇ بىكا دىمى، يا لەكاتى
كەورمىبوو خۇى بىكا بۇ خۇى (بىروانە: ژمارە-۲۰) لەدواو.

۱۲. ئەگەر يەك سەر رەشەولاخ، يا يەك سەر وشىر بۇ حەوت مىالى سەربىرى
دىمى و بىرىتى حەوتى ھەر حەوت مىالىكە دىمەكە، نىتر زىندووبى، يا
مىردووبى، يا ھەندىكىيان زىندووبى و ھەندىكىيان مىردووبى دىمى.

۱۳. ئەگەر چەند كەسى وشىرى، يا رەشەولاخ، يا گامىشى، بەھاوبەشى
سەربىرى، ھەموو حەوت يەككى ئەو ولاخە دىست دەدا بۇ حەوت، يا بۇ
قوربانى، يا بۇ گۆشت. كەواتە: ئەگەر موخەمەد و ئەھمەد و مەھمۇد، يەكى
سەد دىنارىان دا، وە ھەسەن چوارسەد دىنارى دا، وە بەوپارىمى بەھاوبەشى
گاپەكىيان كىرى، ئەو دىروستە موخەمەد حەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتە.
ئەھمەد بىكا بەقوربانى، مەھمۇد حەوت يەكى خۇى بىكا بەھەيە
تەمەتتوعى ھەج، ھەسەن بەشى لە چوار بەشەكەى خۇى بىكا بەقوربانى.
بەشىترى بىكا بەھەوتە، بەشىترى بىكا بەھەيە تەمەتتوع، بەشى چوارەمى
بىكا بەگۆشت بۇ خۇى و مىالى بىخۇن، يا بىفرۇشى، يا ھەرجى لىدەمكا.
وەك بەخشىن و دىارى و شىترى. ئەم جۆرە نەمۇنەيى ھەر لەكاتى قوربانىدا

جى بەجى دىمىرى، كە بىرىتىپە لەچوار رۇژى جەزنى قوربان، چونكە قوربانيان واتىدا، ئەگەر قوربانيان تىانەبوو ھەموو كاتى دىمى.

١٤. نىمەت تەمەنى ئازەلى ھەوتەم و جۆرى و چۆنىتى و ساغى و بى نەنگى و لىخواردن و لىبەخشىن لەگۆشتەكەى، رىك وەك قوربانى سوننەت واپە، ھەرجى لەقوربانى سوننەتدا مەرجبى لەھەوتەمىشدا مەرجە، وە گۆشتى قوربانى سوننەت بۇ گى دروستە لىيى بخوات بۇ ھەوتەمىش ھەروا.

١٥. سوننەتە ھەوتەم بۇ مردویش بىرى، چى پىش رۇژى ھەوتەمى تەمەنى مردىي، چى پاش ئەو رۇژە مردىي، تەمەنى مردوومكە ھەرجەنى بى ھەوتەمى بۇ دىمىرى، وە ھەرومھا تەمەنى زىندوو، كەواتە: ھەوتەم بۇ نىر، بۇ مى، بۇ زىندوو، بۇ مردوو، بۇ بچوك، بۇ گەورە دىمىرى، وە ھەركەسى بىكا دىمىي. تەنانەت ئەگەر كەسى بەگەورمىي بىرى، وەخۇى ھەوتەم بۇ خۇى نەكا، ھەوتەمى بۇدىمىرى.

١٦. ھەوتەم چەند جار دىمىرى؟ وەلام يەكجار دىمىرى.

١٧. سوننەتە لەكاتى سەربىرىنى ھەوتەم دا، ھەوتەمكار بلى: (بسم الله اللهم هذا منك و اليك) واتە: بەناوى خودا، خوايە! ئەمە ھى خۆتە و بۆخۆتە. ھەوتەم بۇ كراومكە ديارى بىكا، وەك بلى: ئەمە ھەوتەم بى بۇ باوكم يا بۇ دايكم يا بۇ فىسارى كورم يا كچم ... تاد.

١٨. سوننەتە لەكاتى گزنگدانى خۇردا ھەوتەم سەر بىرى.

١٩. ئەومى كە لەرۇژى ھەوتەمى لەدايكبوونى منالا سوننەتە بۆى بىرى:

(ا) سوننەتە ھەوتەم لەرۇژى ھەوتەمى منالەكەدا بۆى بىرى تەنانەت ئەگەر لەوھو پىشيش بۆى كرابوو، سوننەتە لەرۇژى ھەوتەم دا، دووبارە بىرىتەوھ.

ب) لههه مان رۆژدا، لهپاش سهريپيني چهوتمهكهى، نهگهر چهوتمى بۆكرا ناويكى جوانى ليبنري، نهگهر چهوتميشى بۆ نهكرى ههروا. وه سوننهته منالى لهبارچووش ناوبنري، وه نهگهر نههمزانرا كه كورپه يان كچه، ناويكى هاوبهشى لى بنري، وهك: ئاوات و نهوړۆز لهكوردیدا، كهههه دهست دهمن بۆ كورپه ههه بۆ كچ.

ج) نهوجا سهري منالهكه، كورپى يا كچ، بهتهواوى بتاشري، وه سهنگى نهوه زير يا زيو بكرى بهخير و بدرى بهههزاري، يا بهكهسى كه زمكاتى پى بشى، وه سوننهته بانگ بدرى بهگووى راستيدا، وهقامهت بكرى بهگووى چهپيدا، وه بۆ پيرۆزى و موفهركى، كورپى يا كچ، نهه ئايهتهش بخوينى به گوچكهى راستيدا: (إِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له موغنى موحتاجا ئامازه بۆ نهوه دهكا، كه سورمتى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) يش بخوينري بهگوچكهى راستيدا. وه مهلاشوى منالهكه بهشيرينى شيرين بكرى. (بر: فيقهى ناسان، بهرگى سييهه، لاپهره: ٩٤٠: ز-٣٧٤).

د) نهگهر كهسى بهمنالى سهري نهتاشرابوو، وه نهوخيرى بۆ نهكرابوو، بۆى ههيه كاتى خوى گهورمبوو، بهقهه پارهى سهنگى نهو مووه، نهگهر لهپروژى چهوتهىدا بتاشرايه بكا بهخيرو بيدات بهههزاري. (بر: مغنى محتاج - عقيقه).

ه) سوننهته بۆ چهوتمكار، ژن بى يا پياو، يا نيرو مى، نهگهر خوشى ئازهلئى چهوتمهكه سهرنهبرئى، لهكاتى سهريپندا، ئامادى بهديار سهري برينهكهومبى، لهوكاتهدا كهوهكيلهكهى سهري دميريت.

٢٠ سوننهته لهگۆشتی ههوتمه بهشی مامانهکهی ئی بدرئ، تهناهت نهگهر منالهکه خۆی رمسیده بوو، وه خۆی ههوتمی کرد بو خۆی، نهگهر مامانهکه مابوو، بهشی بدات، واباشه سهروپیکهی پی بدرئیت.

٢١. ههروا سوننهته نهه ناژهلی ههوتمه بهکولای پێشکهش بکری به مهردوم و لهکاتی کۆلانهکهیدا شیرینی تیکه ل بکری، بهنیازی نوقلانهی باش، که رهفتار و کردارو گوتاری شیرین و جوان بئیت. سوننهته نههوتمی بکری ئیسقانهکانی نهشکینری، بهلام نهگهر ئیسکهکانیشی بشکینری، یا بهگۆشتی و بهنهکولای دابهشکری بهسهر خه لکا ناباش نیه.

٢٢. سوننهته بهخورما، یا بهشیرینی تر مه لاشووی شیرین بکری، لهکاتی ناونانیدا، یا لهکاتی له دایکبوونیدا، بهلام بهخورما باشتره.

٢٣. سوننهته منالی لهبارچوو، نهگهر هاواری، قیزهیی، گریانئ، خۆکرژ کردنئ، یا ههر نیشانهیهکی تری ژيانئ ئی بینرا، حیسابی گهورهی بو بکری، کهواته: دمهژری، کفن دمکری، نوژی لهسهردمکری، دمهژری، و ههوتمی بو دمکری وه ناویکی شیاوی ئی دمئری، کج بوو ناوی کچانهی ئی دمئری، کور بوو ناوی کورانهی ئی دمئری. (مغنی المحتاج/ ١ ص ٢٤٩).

٢٤. لهبارچوو بهمنالئ دمگوترئ که مانگهکانی تهواو بوونی منالی، لهسکی دایکیدا تهواو نهکردبئ، کهواته: نهگهر منالئ نو مانگ یا زیاتر لهسکی دایکیدا ما، دواپی لهبارچوو، وه بهمردویی له دایک بوو، بهگهوره دادمئری و مامه لهی گهورهی بو دمکری، با هیچ نیشانهیهکی ژيانیشی ئی نه بینری.

٢٥. ئایا دروسته بههای ههوتمه به پارمیی لهباتی ههتو و گۆشتهکهی بدرئ بهههزاران، یا ناژه لهکه بهساغی بدرئ بهههزاری، یا بهچهند کهسئ، وهک ناژه ل و مالی زمکات؟ بو پرسیاپی یهکهه: بهئئ، کهسئ تهقلیدی ئیماپی نهحمهه

بكا لىم بابىتىدا بۇي ھەيە پارىى ھەوتىمەكە بىدا بەھەزاران، ھەروەك بۇ سەرفىرە تەقلىدى ئىمامى ھەنەفى دىمكىن، لەباتى خۇراك پارەمدىمىن. چۈنكە ئىمامى ئەھمەد - پەھمەتى خۇاى لى بى- دىفەرمۇئ: (كىردنى ھەوتىم بىباشىرە ھەتا ئەوئى كە بەھاكەى بە پارمىى بىرى بە خىرو دابەش بىرى بەسەر ھەزاراندا). بۇ پىرسىارى دووھمىش: دىللىن: وا سوننەتە كە ئازەلەكە سەر بىرى لەمالى ھەوتىمكارەكەدا، بەلام ئەگەر بەزىندىوئىش بىرى بەھەزارى يا بەچەند ھەزارى دىمى بەقىاس لەسەر بەھاكەى. خالىكى گىرىگ ھەيە روونى دىمكىنەو: مەرجى عىباداتى سامانى، وەك مەرجى خۇاپەرسىتى جەستەى و كوتارى نىيە، كە نەبوونى مەرجەكەى خۇاپەرسىتىيەكە بووچ دىمكاتەو، بىگرە لە عىبادەتەو دىمى بەگوناھ و تاوان، بەوئىنە: رووكرىدە رووگەو دىسنوئىز مەرجى بۇ نوئىزى فەرز، جا ئەگەر كەسى بەبى مەھانەى رەوا بە ئارمىزو نوئىز پىشتەو رووگە بكا تاوانە، يا بەبى دىسنوئىز بىكا تاوانە، بەلام ئەگەر كارى بىدا بەزەمكاتا، يا قەلەمونى، يا كەئىشىرى بكا بەقورىبانى، بە نىازىكى پاك، يا مەرىكى شەل بكا بەقورىبانى، يا لەپاش كىردنى قورىبانى، يا كىردنى ھەوتىم دىمكەوت ئازەلەكە مەرجى لەمەرجەكانى قورىبانى تىدانىيە، لەم كاتانەدا بەكىردنى ئەم كارانە تاوانبار نابى، بەلكوو خىرى دىمكا، وەك ئەوپارىيە، يا ئەو ئازەلە، يا ئەو كىانلەبەرى كىردى بەخىرو سەدەقەى ئاساىى واىە، ئەوئىندە ھەيە خىرى قورىبانىيەكە، يا ھەوتىمەكە، يا نەزەكە، يا زەمكاتەكەى ناگات، وە لەسەرىيەتى فەرزى ئەم شتانە لەمكاتىكى تردا بكا، بەكىردنى ئەمانە فەرزەكەى لەكۆل ناكەوئى وەگەل كەمىر لەخىرى سوننەتەكەى بۇدەنووسرى.

٣٦. لە ئەنوارى ئەردەبىلى دا - پەھمەتى خۇداى لى بى- دىفەرمۇئ: (كەراھەتى ھەيەو ناباشە كە بەخوئىنى ھەوتىمەكە، سەرى ھەوتىم بۇ كراو

خویناوی بکری) له موغنی موحجاجیش دا ههروا دهفهرموئ، بهلام دوش
 فهرموئ: (ههندی لهزاناڤان دهلین شتی وا ناباش نییه و دروسته چونکه
 فهرموودهی لهسهره).

٢٧. نیهتهینان مهرج نییه کهههر لهکاتی سهربرپندا بئ، نهوه سوننهته، وهک
 لهخالی ژماره (١٧) دا رابوورد، بهلام دروسته لهپیشیشا نیمت بهینئ و بلئ: نه
 مهره یا نه مانگایه حهتیم بئ بۆ فیسارمهکس، وه لهپاشا ههر لهکاتی ویستی
 سهری بپری، وه ئیکتیفا بهو نیته پیشینهبکات. بهلام واباشه لهکاتی سهربرپندا
 نیمت بهینریت لهههموو حالهتیکا، بهلام دروست نییه نیتهکه دوابخری، چونکه
 لهنیستی قوربانیدا، نیمت پیشخستن دروسته، بهلام نیمت پاشخستن دروست نییه.

٢٨. سوننهته وهک قوربانی، ههوتماکار خوی ههوتمهکهی سهربرپری، بهلام بۆ
 ژن و نیرو می و کهسی نهتوانی شت سهربرپری و مکیل بگرن سوننهته کهپیاو
 سهری بپری بهدهستی خوی، بهلام نهگهر کهسیکی وههیش بکا بهوهکیل،
 کهسهربرپرای دهستی ههلال بئ، نهوه دروسته و دهبی و کهراههتی نییه، لهگهل
 رهچاوکردنی تهواوی خالی (٢٩).

٢٩. لهکاتی و مکیل گرتن دا کامیان نیمت بهینن؟ وهلامی نهه پرسیاره
 شیومکار و نمونهی زۆره:

(ا) ههوتماکار و مکیلی بگری و بیکا به و مکیلی نیهتهینانیش، وهک نهوهی
 موسولمانئ کهبۆخوی سوننهت بئ ههوتمی خوی سهربرپری، بکا بهوهکیل و بلئ:
 تۆ و مکیلی من به ههوتمیکم بۆ سهربرپرو، خوشت و مکیلی نیهتهینان به.

(ب) ههوتماکار خوی نیمت بهینئ و بلئ نیتمه نهه گایهه کرد بهههوتیم، یا
 نیتمه نهه مهره دهکهه بهههوتیم، نیتر کهسی بکا بهوهکیلی سهربرپینی
 نازهلهکه. و مکیلهکه سهری بپری نهوهنده بهسه، با و مکیلهکه لهکاتی

سەربرپنەكەدا نیهتیش نەهینى، بەلام مەرجه كاتى ئازەلەكە دەداتە دەستى
وەكىلەكە نیتى ئەوئەبى كەبىكا بەهەوتەم.

(ج) ھەوتەكارىش نىەت بەینى و وەكىلەكەش نىەت بەینى دەبى.

(د) دروستە ھەوتەكار كەبىرايەكى خاومەن نامە وەك جەلەكەو مەسىحى بكا
بەوەكىل، كە گۆشتى سەربرپاويان ھەلەل بى، كە ھەوتەكەى يا قوربانىەكەى بۆ
سەربرپى، بەلام دەبى ھەوتەكارەكە، يا قوربانى كەرمەكە خۇيان نىەت بەینى،
دروست نىيە كە بۆئەم دووشتە، واتە: بۆ قوربانى و ھەوتەم كافر بكرى
بەوەكىلى نىيەتەینان. بۆ ژن و نىرو مى و پىاوى نەتوان بى، وەكىل گرتەن
سوننەتە، واباشە بىكەن بە وەكىلى نىەتەینان ئەگەر وەكىلەكە موسولمان بوو،
واباشە كە خۇشيان نىەت بەینى.

(ه) دروستە كە كەسى بكرى بەوەكىل، كە لەشوینى تاپبەت ھەوتەمى بۆبكا،
وەك ئەو بەكەسى بلى: وەكىلى مەن بە لەدىكەى خۇمان، يا لە گەرەمكى خەبات،
يالە ھەرشوئى بەباشى دەزانىت، ئازەلەكەم بۆ بکە بە ھەوتەم بۆ خۆم، يا بۆ
كچە مردووەكەم، يا بۆ فیسارەكەس، يابە حاجىيەكا پارمەنیرى بۆ مەككەو
مەدینە لەوى بۆى بكا بەهەوتەم يا بەقوربانى، يا بەخیر ... وەھەرەمھا.

٣٠. ئەگەر كەسى شایان بوو بۆ ھەوتەم كەردن، وە بەزمىنى بەھیزى خۆى
باوەرپى وابوو كە: بەمنالى ھەوتەمى بۆ نەكراو، وەك ئەو بەزانى لەكاتى لەدايك
بوونى ئەودا، دایك و باوكى ھەزاربوون، يا خۇيان پى بلىن ھەوتەمان بۆت
نەكردوو، ئەو سوننەتە ھەوتەم بۆ خۆى بكا. واتە: مەرفۇ كاتى گەرە دەبى،
ئەگەر بەشایەت و بەلگە چەسپا كەھەوتەمى بۆ كراو ئەوا باشە، دەنا بۆى ھەيە
ھەوتەم بۆ خۆى بكات.

٣١. دروسته مروؤف قوربانى، يا جهوتم، يا خيرئ تر بكا بؤ خؤى، وه كهسانئ تر بكا بههاوبهش و شهريكى خؤى لهخير و پاداشهكهيدا، بهپئى فهرموودهكهى موسليم: (پئغه مهر - دروودى خواى لهسهر بئ- دوو بهرانى كرد به قوربانى و فهرمووى: خودايه قهبولئ بفهرموو له موحه مه دو كه سوكارى موحه مه دو له نومه تى موحه مه د). له موغنى موحتاجا، وا دمفه رموئ.

٣٢. قوربانى و جهوتم بؤ سك ناكري هه تا له دايك نه بئ، به لام دروسته كه سئ بلئ: نه گهر ئهم سكه له دايكبوو نه و وشترى بؤ ده كم به جهوتم، نه وه دادمزئ به جهوتمى نه زر كراو، پئويسته له سهرى كه بؤى بكا له پاش له دايكبوون.

٣٣. فهرمايشتى ههره دروست نه وميه كه نازه ئى ناوس دمست نادا بؤ قوربانى و بؤ جهوتم، جا واباشه نازه ئى ناوس نه كرى به قوربانى و جهوتم، به لام له لاي هه ندئ زانا ناوسيش دمست دمدا بؤ قوربانى و بؤ جهوتميش. له بهر نه وه دروسته ته قلىدى ئهم زانايه بكري له كاتى روودانى شتى وادا، ته نانت ته قلىدى پاش عه مه ليش دروسته، نه گهر كه سئ قوربانى كرد، كاتى گوشته كه يان دابه شكرد، دمر كه وت نازه كه ناوسه، دروسته ته قلىدى پاش عه مه ل بكاو قوربانى به كهى يا جهوتمه كهى دادمه زري، نه وميش كه ده ئين: قوربانى ناوس دروست نييه، نه وه مه عناى وانى به كه گوشته كهى حه رامه، نه به لكو گوشته كهى جه لاله، به لكوو ده كرى به خيريش.

٣٤. نامازمو ئيشارمى كه رولا، كه تيگه به نه ربئ، وه كو قسه ي قسه كاروايه، هه موو نامازمى له بابيه تى خؤى دا برپارى له وبابه ته دا پئ دادمه زري: (إشارة الأخرس المفهمة كنطق الناطق).

٣٥. سه ربزين و قوربانى و جهوتم كردن له شه ودا، به شيؤمى گشتى ناباشه، واته: مه كرووه.

٣٦. دوو ږمگي ئهم چوار نازدهله له ناو خويانا دمبي، به لام دمبي بۇ ته مهن. باوك و دايكه كه ي كاميان مهرجه ته مهنى زورتربى، نهو ته مهنه بۇ به چكه دوو ږمگه كه يان ږه چاو بكرى، كه واته دوو ږمگى له بهران و بزن بى، دمبي دوو سالى ته و او كړدبى و پيى نابيته سى سال، وه بويهك كه سيش دمبي، له ږمشه ولاخ و وشتر بى، دمبي پيى نابيته شش سال، به لام بۇ حموت كه س دمبي. به لام دوو ږمگى له مهرى مالى و له مهرى كيوى بى، يا له گاي مالى و گاي كيوى بى نابى.

دووم: سەلمانى كورى عاميرى ئەلضەبى، سەحابەى پېغەمەر، له بوخاريدا بهس ئهم فهرموودميهى ههيه، له شارى به صره دادمنيشت، شيخي بوخارى ئهم فهرموودى له سەلمان وه بهم چەند شيوميە دمرهيناوه، واته: اخراج كړدوه. يه كه م: به موقوفى له سمر سەلمان، دووم: به موعه اللهى موقوف له سمر سەلمان، سنيهم: به موعه اللهى موصول مرفوع. شيخي بوخارى ئهم فهرموودميهى له سەلمانى كورى عاميرمه، به پينج شيواز (طريق) دمرهيناوه
ئاوا:

١. به موقوفى له سمر سەلمان، له شيخي بوخاريه وه ههتا سەلمان په يوسته. واته: موصول، واته: موصولى موقوف.

٢. به موعه اللهى مرفوع، له رشته كهيدا همادى واتيا به پيى مهرجى شيخي بوخارى نييه. واته: همادى كورى سەلمه له رجالى صەحيحى بوخارى نييه.

٣. موبههمى موعه اللهى مرفوع.

٤. موعه اللهى موقوف له سمر سەلمان.

٥. هه لئه گري مرفوعى موبته صليل بى، وه شيخي عهسقه لانى دمفرموى: ئهم شيوازي پينجه مى ئهم فهرموودميه: زوربهى فهرمووده زانه كان به موصولى

دادمنین. وهك مامؤستا ئیبنو سه لآح له (علوم الحدیث) دا ئه وهی بریار داوه. وهه ئیش دگر ئی موعه لله قی مه رفووع بی.

ئهم پینج شیوازه هیچیان به پئی مه رجبی بوخاری نین، به لام له بهر نه وهی فهرموودمه که، له نه صلا، له بنه رمتدا سه حیه و دروسته زیانی نیه، چونکه مه رفووعه و له رینگه ی زوری ترموه به سه حیه ی رپوایه ت کراوه، به لام ئه و رینگه ساغو دروستانه دمست بوخاری نه که وتوون.

سینهم: عه سه لانی (رمزای خوی ئی بی) ده فهرموی: نامه ی هه وتهم و فهره عو عه تیره دوازه فهرمووده ی له خوی گرتووه، سیانیان بیرشته ن، ته علیقن، نه وانی تریان په یومه ستن، هه شتیان دووبارهن، بوخته که یان چوار فهرمودیه، که نه مانهن:

١. ژماره: ٥٧٤٠ فهرموودمه که ی نه نه س، داستانی مردنی براکه ی و له دایکبوونی برایه کی تری، له ته جریده که دا لیرمه دا نییه، موسلیمیش گپراویه تیه وه.

٢. ژماره: ١٨٢٥ ته جریده = ٥٤٧٢ فه ته ج = فهرموودمه که ی نه به وهورمیره (لا فَرَعْ وَلَا عَتِرَة) موسلیمیش گپراویه تیه وه.

٣. ژماره: ١٨٢٤ ته جریده = ٥٤٧٢ فه ته ج = فهرموودمه که ی سه لمان (مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَة) له موسلیمدا نییه، واته: له ئه فرادی بوخاریه.

٤. فهرموودمه که ی سه موورده ی کوری جوندوب، که له ته جریده که دا نییه، وه ژماره ی نییه، وه وا له دوا ژماره: ٥٤٧٢ وموه، ئه میش له ئه فرادی بوخاریه له موسلیم دا نییه.

پوخته يه کی کورتی بریارمکانی قوربانی:

١. قوربانی سوننه تیکی گهورمیه، سوننه ته هموو موسولمانیک، هموو جهژنی قوربانی، نه گهر همیوو قوربانی بکا، ژماره بۆکردنی قوربانی دانه نراوه.

٢. قوربانی دوو جوړی هه یه: قوربانی سوننه، قوربانی واجب. قوربانی سوننه بۆ هموو کەسێ هه یه کەلێی بخوات، یابهشی بدری لێی. بهلام قوربانی پێویست، کەته نیا به نه زر پێویست نه بێ، کەپێشی نه گوتری قوربانی نه زرکراو دهبی گشت گۆشته کهی بکا به خێرو بیبه خشیته وه، به سه ر هه زارانا، نابێ نه خوێ و نه کهسێ ژیاواری له سه ری بێ لێی بخوات، نابێ بهشی دمو له مهن دیشی لێ بدا، مه به ست له هه زار که سیکه، زمکاتی پێ بشی.

٣. له به ره ئه وهی گوته ی نه زرکردن جوړی زۆره و بۆهه موو کهسێ به باشی کۆنترۆل نا کړی، واباشه له کاتی قوربانی کردن و مه ولوو دیدا، قوربانیکه ر، یا مه ولوو دیکار ناوا بلێ: (ئه م ئاژه له م کرد به قوربانی سوننه، که بۆهه موو کهسێ هه بێ لێی بخوات، یا ئه م ئاژه له م کرد به مه ولوو دیی سوننه، که هه م خووم هه م هه موو کهسێ بۆی هه بێ کەلێی بخوات وه نه گهر له کاتی سه ربهرپندا ئه م نییه ته دووباره بکاته وه زۆرباشه).

٤. کاتی قوربانی سه ربهرپن دمست پێ دهکا به تیپه ربوونی ماوهی دوو رکات نوێژو دوو وتار له پاش هه تاوکه وتنی رۆژی یه که می جهژنی قوربان، وه ده مینێ هه تا رۆژ ناوا بوونی رۆژی سییه می پاش رۆژی یه که می جهژن، که تیگرا ده کاته چوار رۆژ، رۆژی جهژن و سی رۆژه ی پاش جهژن.

٥. ئه و ئاژه لانه ی که بۆقوربانی دمست دهمدن ئه مانه ن: وشتر و پشه و لاخ و مه رو بز. به هه موو جوړمکانیا نه وه، گامیشیش له زاراوی شه رعا به پشه و لاخ دادمفری.

٦. ته‌مه‌نی نازهلێ قوربانی: بزن دووسالێ ته‌واو‌کردبێ و پێی نابێته سالی سییه‌مه‌وه، مهر سالیکی ته‌واو‌کردبێ و پێی نابێته سالی دووهم. پرشه‌ولاخ دهبی دووسالێ ته‌واو‌کردبێ و پێی نابێته سالی سییه‌مه‌وه. و شتر دهبی پینج سالی ته‌واو‌کردبێ و پێی نابێته شه‌شه‌وه.

٧. قوربانی بۆ مردوو دمکری، نه‌گهر خوی راپسپاردبێ که قوربانی بۆ بکه‌ن، هه‌ندی زانایان دمه‌رموون: مردووکه راسپیریشی نه‌کردبێ بۆی دمکری، دروسته ته‌قلیدی نه‌و زانایانه بکری.

٨. زۆر له‌بریاره‌کانی قوربانی له‌باسی هه‌وتمدا رابوو‌رد له‌ ته‌جری‌دا، له‌کو‌تایی ژماره‌/٨٢٥ ی ته‌جرید = روونکردنه‌ومی.

وَعَنْ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { "كُلُّ غُلَامٍ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيقَتِهِ، تُذَبِّحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ، وَيُخَلَّقُ، وَيُسَمَّى" } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ.

{ صحيح الجامع: ٤١٨٤، الصحيح المسند/٥٤٤ }:

له تاجول ئو‌صولا ئاوايه:

له سه‌مووره‌وه (رمزای خودای ئی بێ) پینغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) دمه‌رموی: (هه‌موو کو‌رێ رینگه‌ی نادری که تکاو شه‌فاعه‌ت بکا بۆ باوکی دایکی، نه‌گهر به‌منالی به‌ری، هه‌تا هه‌وتمی بۆ نه‌کری، هه‌ق وایه که له‌روژی هه‌وته‌یدا، هه‌وتمی بۆ سه‌ره‌برن و سه‌ری بتاشن و ناوی بنین). { تاج/٣، زنجیره: ١١، ژماره: ٢٦٠٦ ج/٤ }.

روونکردنهوه:

- ١- چهوتم کردن بۆ منال که له دایک دمبئ سوننه تیکی گهورمیه.
- ٢- ههق وایه له روژی چهوتهیدا چهوتمی بۆ بکهو و سهری بتاشنو ناوی بنین، نهگهر لهوه پشیش بئ، یان لهوه پاشیش بئ دمبئ.
- ٣- نهو نازه لهی دمکری به چهوتم، دمبئ دمست بدا بۆ قوربانی، واته: دمبئ لهتمهمن و بئ نهنگی و ساغیدا دمق وهک نازه لی قوربانی وا بئ، ههروا لههه موو روویه کی ترموه.
- ٤- نهو نازه لانهی دمکری به قوربانی تهنیا وشتر و رشه ولاخ و بز و مهره و بهس، هی مانیان، هی کیویان نابئ، نیت له پرگهزی نیر بن یا له پرگهزی مئ دمبن. گامیشیش به رشه ولاخ دادمنری، تهنیا نهو نازه لانهیش بۆ چهوتم دمبن و بهس.
- ٥- بز، یا مهر بۆ یهک چهوتم دمست دمدن، به لام وشتر و رشه ولاخ بۆ چهوت کهس دمست دمدن، وه نهگهر بۆ یهک منالیش بکری به چهوتم له مهری، یا له بزنی خیرتره، ژماردی نهو نازه لانهی دمکری به چهوتم، نه ندازه دانهنراوه بۆ.
- ٦- سوننه ته له کاتی سهربرینی چهوتمدا، چهوتمکار، یا سهربری وکیلی بئ: {بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ هَذَا مِنْكَ وَإِلَيْكَ}. نهو جا بئ: نهمه چهوتمه بۆ فیسارمهکس، ناوی چهوتم بۆ کراوه که دیاری بکا، وهک نهوه بئ: بِسْمِ اللَّهِ نهو مهره دمکهه به چهوتم بۆ نهحمه دی کورم که تازه له دایک بووه.
- ٧- سوننه ته له کاتی گزنگدانی خوردا چهوتم سهربریری.

- ٨- سوننه ته له پيش سهربرېنى هه وتمدا، سهرى مناله كه كور بى يان كچ
بتاشرى و بكيشرى به زير، يان به زيودا، وه نهو زير، يان نهو زيوه بدرى
به كه سى كه زمكاتى بى دهس، يان به هاكه ي بى بدرى.
- ٩- سوننه ته به خورما، يان به شيرى تر، مه لاشووى شيرى بكرى.
- ١٠- سوننه ته له كاتى ناوانندا، بانگ بدرى به كوچكه ي راستيداو قامهت
بكرى به كوچكه ي چه پيدا، يا له پاش له دايك بوون.
- ١١- هه وتم له شه رعا نهو نازه له يه، كه له روژى هه وتمدا، دمكرى
به هه وتم بى منالى تازه له دايك بوو، يان له ژيانيدا له ههر ته مه نيكا بى، يان
له پاش مردن بوى دمكرى به هه وتم.
- ١٢- سكى دوانه بى دوو هه وتمى بى دمكرى، زياتر زياترى بى دمكرى،
به مهرجى كه له دايك دمبى نيشانه ي ژيانى پيوه بووبى، يان له نو مانگ كه متر
نه بووبى.
- ١٣- نىرو مى (واته: خونى) برپارى كچى هه يه.
- ١٤- منالى زينا هه وتمى بى دمكرى، هه ركه سى بوى بكا دمبى.
- ١٥- هه وتم يه كجار دمكرى و بهس، به لام دروسته له روژى هه وتمدا
دووباره بكرى ته وه، نه گهر له وه پيش بوى كرابوو.
- ١٦- مهرج نيه كه يهك سهر نازه ل بكرى به هه وتم، دروسته كه سى ده
وشر، يان بيس گاهه يهك كاتدا بكا به هه وتم بى كچى.
- ١٧- بى زانينى ته واوى برپارمگاني هه وتم به دوورو دريژى برپوانه:
(ته جريدى بوخارى، به رگى پينجه م، لاپه ر: ١٠٣، چاپى يه كه م، زنجيره: ٧٤ -
نامه ي هه وتم - يانى كه وا له پاش ژماره: (٨٢٥) وه).

٣٦- کتاب الأشربة

نامه‌ی خواردنه و ده‌کان

(١) باب تحریم الخمر، و بیان أنها تكون من عصير العنب ومن التمر والبسر
والربيب

مه‌ی و باده نادرسته، له دوشاوی تریو له خورما، له به‌رسيله‌ی خورماو له
میوزو له شتی تریش دروست ده‌کری

١٢٩٢- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: كَانَتْ لِي شَارِفٌ مِنْ نَصِيبِي
مِنَ الْمَغْنَمِ يَوْمَ بَدْرٍ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَانِي شَارِفًا مِنَ
الْخُمُسِ يَوْمَئِذٍ، فَلَمَّا أَرَدْتُ أَنْ أَبْتَنِيَ بِفَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
وَأَعَدْتُ رَجُلًا صَوَّاعًا مِنْ بَنِي قَيْنَقَاعٍ يَرْتَحِلُ مَعِيَ فَنَأْتِي بِإِذْخِرٍ أَرَدْتُ أَنْ أَبِيعَهُ مِنْ
الصَّوَّاعِينَ، فَاسْتَعِينَ بِهِ فِي وَلِيمَةِ عُرْسِي، فَبَيْنَا أَنَا أَجْمَعُ لِشَارِفِي مَتَاعًا مِنَ الْأَقْتَابِ
وَالْغَرَائِرِ وَالْحَبَالِ وَشَارِفَايَ مُنَاخَانٍ إِلَى جَنْبِ حُجْرَةِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَرَجَعْتُ حِينَ
جَمَعْتُ مَا جَمَعْتُ، فَإِذَا شَارِفَايَ قَدْ (اجْتَبَتْ) أَسْنِمَتُهُمَا وَبَقِرَتْ خَوَاصِرُهُمَا، وَأَخَذَ مِنْ
أَكْبَادِهِمَا، فَلَمْ أَمْلِكْ عَيْنَيَّ حِينَ رَأَيْتُ ذَلِكَ الْمَنْظَرَ مِنْهُمَا، قُلْتُ: مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ قَالُوا:
فَعَلَهُ حَمْزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَهُوَ فِي هَذَا الْبَيْتِ فِي شَرْبٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، غَنَّثَهُ قَيْنَةُ
وَأَصْحَابُهُ، فَقَالَتْ فِي غِنَائِهَا: أَلَا يَا حَمَزُ لِلشَّرَفِ النَّوَاءِ، فَقَامَ حَمْزَةُ بِالسَّيْفِ فَاجْتَبَبَ
أَسْنِمَتَهُمَا، وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا فَأَخَذَ مِنْ أَكْبَادِهِمَا، فَقَالَ عَلِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ):
فَانْطَلَقْتُ حَتَّى أَدْخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ،
قَالَ: فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي وَجْهِ الَّذِي لَقِيتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا لَكَ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ قَطُّ
عَدَا حَمْزَةُ عَلَى نَاقَتِي فَاجْتَبَبَ أَسْنِمَتَهُمَا وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا وَهَذَا هُوَ ذَا فِي بَيْتٍ مَعَهُ
شَرْبٌ، قَالَ: فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرِدَائِهِ فَارْتَدَّاهُ، ثُمَّ انْطَلَقَ يَمْشِي،

وَاتَّبَعْتُهُ أَنَا وَزَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ، حَتَّى جَاءَ الْبَابَ الَّذِي فِيهِ حَمْزَةٌ، فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنُوا لَهُ، فَإِذَا هُمْ شَرِبٌ، فَطَفِقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُلُومُ حَمْزَةً فِيمَا فَعَلَ فَإِذَا حَمْزَةٌ مُحَمَّرَةٌ عَيْنَاهُ، فَنَظَرَ حَمْزَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ صَعَدَ النَّظَرَ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظَرَ، فَنَظَرَ إِلَى سُرَّتِهِ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظَرَ، فَنَظَرَ إِلَى وَجْهِهِ، فَقَالَ حَمْزَةٌ: وَهَلْ أَنْتُمْ إِلَّا عَبِيدٌ لِأَبِي؟ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ ثَمِلٌ، فَانْكَصَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى عَقْبَيْهِ الْقَهْقَرَى، وَخَرَجَ وَخَرَجْنَا مَعَهُ. {الحديث: ٥١٠١ = ٥٠٩٠ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٤٣ = ٢٣٧٥، ٢٠٨٩، ٣٠٩١،

٤٠٠٣، ٥٧٩٣. أبو داود. خراج. إمارة: ٢٩٨٦. تحفة الأشراف: ١٠٠٦٩: { (١٧٩٢)

عهلى كورى نهبو طاليب (رمزى خوداى لى بى) فهرمووى: له تالانهكهى غهزى رۆزى بهدر، كه لهم نهبهردمدا لهخزمهتى پيغهمبهردا بووم، وشتره مينگهيهكى سهرهم بهركهوت. وه لهپينج يهكى تالانى ئهو رۆزمش پيغهمبهردا (دروودى خوداى لهسهر بى) وشترىكى ترى واى داپيم، بوون بهدووان، كاتى كهويستم فاطيمهى كچى پيغهمبهردا (دروودى خوداى لهسهر بى) بگويزمهوه، كه مارميرم بوو، رۆزى لهبهردا دمرگاي پياويكى نه نصاريدا، دوو وشترمكههم ييخ دا، بهنيازي ئهوهى كه بچم باريان بكهه لهسپناتك (اذخر) وه باره سوپناتكيان پى بهينمو لهبازار بيفروشمو دهسگيرؤيى خوومى پى بكهه، بو نانى شايى گواستنهوهى فاطيمه، دهسباريكي شارمزاى زمپنگهريشم پهيدا كرد، له جوولهكهكانى بهنى قهينوقاع بوو، كه لهگهه بىت بو ئهو دهشته، بو هينانى سوپناتك، ههتا بيفروشين به زمپنگهركهكان، بو ئيش و گارى كوورهى زمپنگهرييهكهيان، نهوا من سهرگهرمى ئهوهه كه تفاق بو وشترمكهكانم

(١٣٩٢) تجريد/٣، ژماره: ١٠٤٣ = ٢٣٧٥ بخارى. بوختهى موسليم/١٣٦٣ = ٥١٠١ شيخا (بخارى رقم

كۆپكەمەۋە، لە كۆپان و خەرارو رەشكە و گوريس، كاتى تفاقەكەم كۆكردەۋە و
 گەرەمەۋە بۆلای و شترەكانەم، دەبينەم وا ھەردوو و شترەكانەم دووگيان بپراۋە و
 كەلەكەيان ھەندراۋە و جەرگيان دەرھيئراۋە و براۋە! كە ئەم ديمەنە سامناكەم
 بينى چاۋم پەرپىيە تەۋقى سەرم و گوتەم: ئەمە كى واپكردوۋە؟ گوتيان: ھەمزەى
 كورى ەبدولوتتەليب واپكردوۋە، وا لەم مائەدا، لەگەل كۆمەلئ مەينۇشدا لە
 يارىدەمدەران (ئەنصار) خەرىكن بادە دمنۇشن، كەنيزەكىكى گۆرانى بىژ گۆرانى
 بۆ خۆى و ھاۋرىكانى دەلئ، بەدەم چرپنەۋە گوتوۋىيە (وافىر):

أَلَا يَا حَمَزُ لِلشُّرَفِ النُّوَاءِ
 وَهُنَّ مَعْقَلَاتُ الْقَنَاءِ
 ضَعِ السَّكَيْنَ فِى اللَّبَاتِ مِنْهَا
 وَضَرَجْهُنَّ حَمَزَةً بِالْأَدْمَاءِ
 وَعَجِّلْ مِنْ أَطَائِيهَا لِشَرِبِ
 قَدِيرًا مِنْ طَبِيخِ أَوْشَوَاءِ
 واتە:

نەس ھەمزە! نادەس نە و شترانە
 كەوان لە ھەوشە، كۆت لە پايانە
 بيانكەوزىنە لەخويتى خۆيان
 مەنجەل ھەلئىنجە لە گۆشت و بۆيان
 بەزەمى سازكە، بۆ نەم مەستانە
 بە مەرگە و كەباب، بەزەمى شاھانە

ئيتەر حەزمەيش بەشمشیرموه رادەپەرئو پەلاماریان دەداو بەشمشیرمکەى دووگیان دەپرئو کەلەکەیان کون دەکاو لە جەرگەکەیان دەپرئو دەبیات. عەلى (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: کە ئەم دیمەنە سامناکەم بینی راجەنیم و چووم بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) هەتا سکالا لەدەستی بکەم لەلای پیغەمبەر، چونکە حەمزە مامی حەقی من و پیغەمبەر بوو، کە چوومە خزمەتی، زەیدی کورپی حاریشەى لەخزمەتا بوو، فەرمووی: پیغەمبەر بە رنگی رووما زانی کەتووشی چورتومئ بووم، لەبەرئەوه، یەکسەر فەرمووی: (ئەوه چیتە بۆ وا پەڕیشانی؟) گوتم: ئەى پیغەمبەرى خودا! بەخودا، قەد ناھەقى وەك ئەمەرمۆم نەدیوه، حەمزە دەستدریژی کردوو لەھەردوو وشترەکەم، سەرگوزشتەکەم لەنووکەوه گێراییەوه بۆى و عەرزیشم کرد: ئیستایش وا لەوماڵەدا، کۆمەلئ مەینۆشى وا لەگەڵدا. ئەمەیش لەپیش ئەومدا بوو کەمەى و بادە نادروست ببئی. جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) داواى عاباکەیی کردو کردیە بەرى و بەپئ کەوتەپرئ، من و زەیدی کورپی حاریشەيش شوینی کەوتین، هەتا گەیشتینە بەردەرگای ئەو مائەى کە حەمزە و برادەرمکانى لەوئ بوون، داواى مۆلەتى چوونە ژوورموه کردو مۆلەتى پئدرا، پیغەمبەر چووه ژوورموه، ئەوان مەست بوون، خەریکی خواردنەوه بوون، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) لەحەمزە توورە بوو، سەرکۆنەیکرد لەسەر ئەم کاروبارە ناشایستەیه کە کردوویەتى، تەماشامان کرد حەمزە مەستە، چاومکانى بەھۆى مەستیەوه سوور بووه، جا حەمزە لەنووکى پئی پیغەمبەرموه دەستی کرد بە تەماشاکردنى پیغەمبەر، هەتا تەوقى سەرى، ئەوجا بەسەرخۆشى گوتى: ئیوه خۆتان بەچى دەزانن، ئیوه کە بەرمبابى عەبدوللای برام و بەرمبابى ئەبو طالیبى برامن، وەك خولام و کۆیلەى عەبدولوتتەلیبى باوکم وابوون!

پيغهمبهریش (دروودی خودای لهسەر بئ) کهروانی وا بهد مهسته وازی لی هیناو پاشاو پاش گهراپه دواوه، وهلای نهوانی چۆلکرد، نهبادا چه مزه بههوی مهستییه وه کاری ناشیرینتر بکا، ئیتیر نهو دهرچوو، ئیمهیش له خزمهتیدا دهرچووین، لهوهدوا پيغهمبهر دوو وشترهکهی به چه مزه بژارد.

١٢٩٣- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) كُنْتُ سَاقِيَ الْقَوْمِ فِي مَنْزِلِ أَبِي طَلْحَةَ ، وَكَانَ خَمْرُهُمْ يَوْمَئِذٍ الْقَضِيخَ ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مُنَادِيًا يُنَادِي « أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ » . قَالَ فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ اخْرُجْ فَأَمْرِ قَهْرَهَا ، فَخَرَجْتُ فَهَرَقْتُهَا ، فَجَرَّتْ فِي سِكَكِ الْمَدِينَةِ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بُطُونِهِمْ . فَأَنْزَلَ اللَّهُ (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا) (الآيَةُ: (١٢٩٣))

نه نهس (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: جارئ له مائی نهبو طه لهحهی زربابم، مهی و بادهم دهگیرا بهسهر مهینۆشانهوه، لهو سهردهمهدها مهی و بادهی خه لکه که فهضیخ بوو، که وشهیهکی عهرمبییه، که جۆره عهرمقیکه له بهرسیلهی خورما دروست دهکری، لهوکاتهدها، جارچی پيغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) بانگه وازی هه لدا: (ناگاداری، وا مهی و بادهو ئارمق نادروست بوو).

نه نهس فهرمووی: جا نهبو طه لهحه به منی فهرموو: (برۆ له دهرهوه ئارمقه که برپژه، منیش چووم له دهرهوه رستم، جا چۆراوگهی ئارمق بهناو کۆلانهکانی شاری مه دینهدها دهرۆیشت، جا هه ندئ کهس گوتیان: نه بئ حالی نهوانه چۆن بئ، که کاتئ شه هیدبوون، پر سکیان له مهی بوو؟) جا خودای گه و ره نه م ئایه تهی نارد ه خوارموه که دمه فهرموئ: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

(١٢٩٣) تجرید/٤، ژماره: ١٦٥٧ = ٤٦١٧ بخاری. مسلم: ١٩٨٠ - ٥١٠٣ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٤٦)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا ۖ وَاتَه: نهوانه‌ی که له‌مه‌وپی‌ش خاومنی
باومر به‌خوداو به پیغه‌مبهر بوون و کرده‌مه باشه‌کانیان کردووه، وه به‌رله‌مه
شتی که حه‌رام بکری، له‌و شته‌یان خواردووه، یا لی‌یان خواردوته‌وه، له‌سه‌رئه‌وه
گونه‌هایان ناگات).

بؤ رووونکرده‌وی پتر ژماره (١٦٥٧م)ی ته‌جریدی بوخاری دمنووسین:
عن انس بن مالك (رضي الله عنه) قال: ما كان لنا خمرٌ غيرُ فضيخكم هذا
الذي تُسمونه الفُضيخَ فأنِّي لقائمٌ اسقي ابا طلحةَ وفُلانًا وفُلانًا اذ جاء رجلٌ فقال
وهَلْ بَلَّغْكُمْ الْخَبْرُ؟ فقالوا: وما ذاك؟ قال: حُرِّمَتِ الْخَمْرُ قَالُوا: اهرق هذه القلال يا
انسُ قال: فما سألوها عنها ولا راجعوها بعدَ خبر الرجل). (الحديث: ٤٦١٧ - طرفه
فـی: ٢٤٦٤ - ٤٦٢٠ - ٥٥٨٠ - ٥٥٨٢ - ٥٥٨٣ - ٥٥٨٤ - ٥٦٠٠ -
٥٦٢٢ - ٧٢٥٣):

ئه‌نه‌س (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: جاران مه‌ی وباده‌ی ئی‌مه
ته‌نیا‌ئه‌وجو‌ره مه‌ی وبادمه‌بوو، که‌ئی‌ومناوتان ناوه فه‌ضیخ که‌جو‌ره عه‌رمقی‌که
له‌به‌ر سیله‌ی خورما دروست ده‌گری‌ت، جاجاری‌ک و مستابووم خه‌ریک بووم باده‌م
ده‌دا به‌ئه‌بو ته‌لحه‌ی زربابم و فیساره‌ که‌س و فیساره‌ که‌س، له‌م کاته‌دا له‌ناکاو
پیاوی‌ک هات گوتی: ئه‌ری هه‌واله‌که‌تان پی نه‌گه‌یشتوو؟ گوتیان کام هه‌وال؟
پیاوه‌که فه‌رمووی: مه‌ی فه‌دمغه‌کراوه واته‌ ناره‌ق حه‌رام کراوه. ئی‌تر به‌بی چهن
وجوون ولی‌کۆلینه‌وه یه‌کسه‌ر به‌منیان گوت: ئه‌ی ئه‌نه‌س! ئه‌م کوپه‌ مه‌یا‌نه
برژینه، وه‌منیش هه‌موویانم پزانده‌.

پوونکردنهوه:

نهم فهرموودمیه وجهند فهرموودمیهکی تری لهم بابته که لهپیشهوه رمت بوون، بهلگهیهکی روشنی نهومن کهکار بهههوالی تاکهکس دمکریت که لهشمرعا ناسراوه بهعهمهله بهخهبری واحید. برپوانه : ژماره : ۲۸ تهجرید = ۴۰هفتج = بهرگی ۱۱ - ۵۷ژماره: ۲۵۲ت = ۳۹۹ف = بهرگی ۱/ل ۲۶۲ + تاج/ ۶/ز ۶/ل ۱۳۹ ف/ ۱۵، ۱۶، + فیهی ناسان بهرگی سییه م/ل ۸۲۳/ز ۳۲۹.

(۵) باب گراهه انتباز الثمر والزبيب مخلوطین نا باشه خورماو میوز تیکهل بکرین و بکرین به سرکه

۱۲۹۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُنْبَذَ الثَّمَرُ وَالزَّبِيبُ جَمِيعًا، وَنَهَى أَنْ يُنْبَذَ الرُّطْبُ وَالْبُسْرُ جَمِيعًا. {الحديث: ۵۱۱۷ = ۵۱۰۷ فم: (۱۳۹۴)}

جابیری کوپی عهبدولای نهانصاری (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای لهسمر بی) ریگری دمکرد لهوه که خورماو میوز تیکهل بکرین و نهوسا بکرین بهخوشاو، ههروا ریگری دمکرد لهومیش که فهریکه خورماو بهرسيلهی خورما تیکهل بکرین و بکرین به خوشاو. {برپوانه: تهجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۴۵ = ۵۶۰۲ فتح الباری}.

۱۲۹۵- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُجْمَعَ بَيْنَ الثَّمَرِ وَالزُّهْرِ وَالزَّبِيبِ وَلْيُنْبَذَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى حِدَةٍ. {الحديث ۵۶۰۲} (۱۳۹۵).

(۱۳۹۵) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۴۵ = ۵۶۰۲ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۲، ژماره: ۱۲۷۰ = ۵۱۱۷ شیخا

ئەبو قەتادە (رمزای خوای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمەر دروودی خوای
لەسەر بئ. نەیی کردوووە لەو کە دووشت پیکەووە لەیەک دمفرا بکرین بەخۆشاو،
وەک خورماو بەرسیلە ئالو بۆلی خورما، یا وەک خورماو میوژ، با ھەریەکی
لەم دوو سەربەخۆ خۆی بەتەنھا بخووسیتری و بکری بەخۆشاو).

(٦) بابُ التَّهْمِي عَنِ الْإِنْتِزَاعِ فِي الْمَرْفَتِ وَالذُّبَاءِ وَالْحَنْتَمِ وَالنَّقِيرِ وَبَيَانُ أَنَّهُ مَنْسُوجٌ
نَا بَاشَ خَوْشَاو لَه كَوولەكەو بەستووی زفتدراودا بکری، وە نەمە لہ پیتشا وابوو،
لە پاشا نەم بریارە پووچکرایەو

١٢٩٦- حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا
تَنْتَبِذُوا فِي الدُّبَاءِ ، وَلَا فِي الْمَرْفَتِ »: (١٢٩٦)

ئەنەسی کورپی مالیک (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (لە کوولەکەو بەستووی زفتدراودا
سرکەو خۆشاو مەکەن).

١٢٩٧- عَنْ عَلِيٍّ (رضي الله عنه) نَهَى النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَنِ الدُّبَاءِ
وَالْمَرْفَتِ: (١٢٩٧)

عەلی (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بئ) نەیی دمکرد لە کوولەکەو لە دمفزی زفتدراو.

١٢٩٨- عَنْ إِبْرَاهِيمَ قُلْتُ لِلْأَسْوَدِ هَلْ سَأَلْتَ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَمَّا
يُكْرَهُ أَنْ يُنْتَبَذَ فِيهِ فَقَالَ نَعَمْ قُلْتُ يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَمَّا نَهَى النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم)

(١٢٩٥) تجرید/٥، ژمارە: ١٨٤٥ = ٥٦٠٢ بخاری. مسلم/ محمد فؤاد/١٩٨٨ = ٥١٠٨ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/٧٤ رقم الباب/١).

(١٢٩٦) مسلم: ٥١٣٦ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٧٤ رقم الباب/٤).

(١٢٩٧) بخاری. أشربه: ٥٥٩٥، مسلم: ٥١٤١ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٧٤ رقم الباب/٨).

أَنْ يُتَّبَعَ فِيهِ قَالَتْ نَهَانَا فِي ذَلِكَ أَهْلَ الْبَيْتِ أَنْ نَتَّبَعَ فِي الدُّبَاءِ وَالْمَرْفُتِ . قُلْتُ أَمَا ذَكَرْتَ الْجَرَّ وَالْحَنْتَمَ قَالَ إِيْمَا أَحَدُكَ مَا سَمِعْتُ ، أَفَأَحَدُ مَا لَمْ أَسْمَعْ: (١٣٩٨)

ئیبراهیم (پرحمەتی خودای لی بن) فەرمووی: گوتم بە ئەسود: ئایا لە عائیشە دایکی باوەردارانەت نەپرسیوە، سەبارەت بە ناباشی سرکە و خۆشاوکردن لە هەندێ دەفردا؟

فەرمووی: بەلێ لێم پرسی، گوتم: ئەو دایکی باوەرداران! ئایا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەچی دەفرتکا پێی ناباش بوو سرکە و خۆشاو بکری؟ فەرمووی: نەیی کردوو لە ئیمە کە کەسوکاری خانەوادەی ئەوین، کە لە کوودی و بەستووی زەندراودا سرکە و خۆشاو بکەین، ئیبراهیم فەرمووی: بە ئەسودەم گوتم: ئایا لەم بارمییەوه، باسی کووپە و بەستووی نەکرد؟ ئەسود فەرمووی: چیم لە عائیشە بیستوو بەسی ئەووم بو کردی، شتی کە لێم نەبیستی چۆن لێم بیستوو؟!

١٣٩٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «وَأَنْهَاكُمُ عَنِ الدُّبَاءِ وَالتَّقِيرِ وَالْحَنْتَمِ وَالْمَرْفُتِ»: (١٣٩٩)

ئەمە گێڕانەوهی ژمارە (١٣٧٢)ی پوختە موسلیمە:

عَنْ زَادَانَ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): حَدَّثَنِي بِمَا نَهَى عَنْهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَشْرَبَةِ بُلْغَتِكَ، وَفَسْرُهُ لِي بُلْغَتِنَا، فَإِنْ لَكُمْ لُغَةٌ، سَوَى لُغَتِنَا، فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْحَنْتَمِ، وَهِيَ الْجَرَّةُ، وَعَنِ الدُّبَاءِ، وَهِيَ الْقَرَعَةُ، وَعَنِ الْمَرْفُتِ، وَهُوَ الْمُقْيَرُ، وَعَنِ النَّقِيرِ، وَهِيَ التَّخْلَةُ تُنْسَحُ نَسْحًا، وَتُنْقَرُ نَقْرًا، وَأَمَرَ أَنْ يُتَّبَعَ فِي الْأَسْقِيَةِ. {الحديث: ٥١٦٨ = ٥١٥٨ فم}:

(١٣٩٨) بخاری. اشربه: ٥٥٩٥، مسلم: ٥١٤١ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٧٤ رقم الباب/٨) .

(١٣٩٩) پوختە موسلیم: ١٣٧٢ = ٥١٦٨ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٢٤ رقم الباب/١) .

زازان (رحمهتی خودای ئی بی) فهرمووی: عهرزی عهبدوللای کوری
 عومهرم کرد (رمزای خودایان ئی بی): نهوشتانهی که پیغه مبهر (دروودی خودای
 لهسهر بی) نههی کردووه لهخواردنه و میان، بهزمانی خۆتان، که زاراوهی
 قورمیشه، پیمان بلۆ و بهزمان و زاراوی خۆجیبی خۆشان بۆمان و اتاو رافه بکه،
 چونکه زمانی ئیوه جیاوازی ههیه لهزمانی ئیمه. ئیبنو عومهر فهرمووی:
 پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) نههی کردووه له خواردنه و دی خۆشاوی
 ناو ئهم دمهفرانه، چونکه زۆر زوو دمترشین و توند دمبن و دمبن به ئارمق:
 بهستوو، واته: کووپه له، کودیی: واته: کووله که، زفت دراو، واته: شتی به زفت
 رووکهش کرابی، کۆتکه: واته: بنکی دارخورما که توپکله کهی پاک دمکهن و
 ناوکهی هه لدمکۆلن، وه پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمانی کرد که
 خۆشاو لهکونده و جه و منده و شتی وادا بکهن، نهک لهو دمهفرانه دا، چونکه نهوانه
 شتیان زۆر زوو تیدا دمترشی، دوور نییه که سرکه و خۆشاو و دۆشاوکه ببن
 بهمهی و ئارمق و خاومنه کهیان بهوه نهزانی. {تاج/٣، زنجیره: ٢٥، ژماره: ٢٧٣٩
 ج/٤} + {بروانه: ژماره: ١ له پیشه وه رابورد} + {تاج/٣، ژماره: ٢٧٣٨} +
 {تاج/٣، زنجیره: ٢٥، ژماره: ٢٧٣٩ ج/٤}.

١٣٠٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی الله عنهما) قَالَ لَمَّا نَهَى النَّبِيُّ (صلی الله
 علیه وسلم) عَنِ الْأَسْقِيَةِ قِيلَ لِلنَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ سِقَاءً
 فَرَخَّصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرَ الْمُرْقَتِ: (١٣٠٠)

عهبدوللای کوری عهمر (رمزای خودا له خۆی و له باوکی بی) فهرمووی:
 کاتی پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) رینگری له موسولمانان کرد، که

(١٣٠٠) تجرید/١، ژماره: ٤٩ = ٥٣ بخاری. پوختهی موسلیم/١، ژماره: ١ = ١١٦ شیخا (بخاری رقم
 الکتاب/٧٤ رقم الباب/٨).

سرکه و خوشاو تهنیا له جه و منده و مهشکه دا بکهن، عمر زیانکرد: هه موو کهسی دمفری چهرمینی نیه، جا نه ویش مؤله تی دا بییان که کووپه ی زفته نه دراو به کار بهینن.

روونکردنه وه:

بۆ روونکردنه وه ی ئەم فەرموودانه و بۆ زانینی تهواوی ناوی ئەم جوړه دمفرانه ی که لەم کۆمه له فەرموودمیه دا هاتوون، فەرمووده ی ژماره: (١) ی پوخته ی موسلیم له دواوه به تهواوی راگوێز دمکهین، به پستی خودا، که ئەمه دمقه که یه تی:

عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، قَالَ: كُنْتُ أُتْرَجِمُ بَيْنَ يَدَيِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ وَبَيْنَ النَّاسِ، فَأَتَتْهُ امْرَأَةٌ تَسْأَلُهُ عَنْ نَبِيذِ الْجَرِّ، فَقَالَ: إِنَّ وَدَّ عَبْدُ الْقَيْسِ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ الْوَفْدُ؟ أَوْ مِنَ الْقَوْمِ؟». قَالُوا: رَيْبَعَةٌ. قَالَ: «مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْوَفْدِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا النَّدَامَى». قَالَ: فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا نَأْتِيكَ مِنْ شَقَةِ بَعِيدَةٍ، وَإِنَّا بَيْنُنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيَّ مِنْ كُفَّارٍ مُضَرٍّ، وَإِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي شَهْرِ الْحَرَامِ، فَمَرْنَا بِأَمْرِ فَضْلِ نُخَيْرَ بِهِ مَنْ وَرَأَيْنَا، نَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ. قَالَ: فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ، وَنَهَاَهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ، قَالَ: أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ. وَقَالَ: «هَلْ تَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ؟». قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُوَدُّوا خُمُسًا مِنَ الْمَغْنَمِ». وَنَهَاَهُمْ عَنِ الدُّبَاءِ، وَالْحَنْثَمِ، وَالْمَرْفَتِ. قَالَ شُعْبَةُ: وَرَبِّمَا قَالَ: النَّقِيرِ. وَرَبِّمَا قَالَ الْمُقَيَّرِ. وَقَالَ: «احْفَظُوهُ وَأَخْبِرُوا بِهِ مِنْ وَرَائِكُمْ». وَزَادَ ابْنُ مُعَاذٍ فِي حَدِيثِهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْأَشْجِ، أَشْجَ عَبْدُ الْقَيْسِ: «إِنَّ فِيكَ لَحَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْأَنَاءَةُ». (الحديث رقم ١١٦)

والحديث رقم ١١٧ صحيح مسلم بشرح الإمام النووي، تحقيق الشيخ خليل مأمون شيخا - دار المعرفة. بيروت - لبنان. الطبعة الثانية عشر ١٤٢ هـ ٢٠٠٦ م طرفه في: ١١٥، الإيمان رقم/١٢٧ حسب ترقيم فتح المُلهم بشرح صحيح مسلم تأليف الشيخ شبير أحمد العثماني. أخرجه البخاري في: ٥٣، ٨٧، ٥٢٣، ١٣٩٨، ٣٠٩٥، ٣٥١٠، ٤٣٦٨، ٤٣٩٦، ٦١٧٦، ٧٢٦٦، ٧٥٥٦ مختصر صحيح البخاري المسمى بالتجريد الصريح. رقم: ٤٩. أخرجه أبو داود في: ٣٦٩٢، ٤٦٧٧، أخرجه الترمذي في: ١٥٩٩، ٢٦١١. وأخرجه النسائي في: ٥٠٤٦، ٧٥٠٨. تحفة الأشراف (٦٥٢٤). {٣٥/١ - ٣٦ = صحيح مسلم ج/١ ص ٣٥ - ٣٦. چاپی استنبول}.

نهبو جهمپره (رهحمهتی خودای لی بئی) فهرمووی: له خزمهتی ئیبنو عهباس دا بووم، (رمزای خودای لی بئی)، تهرجومانیم له نیوانی نهوو خه لکه کهدا دمکرد، نهگهر به باشی له زاراوی یه کتری تی نهگه یشتنایه، من له یه کتریم حالی دمکردن، له کاتی قسه و گفتوگو و وه لام و پرسیاردا، له سهر داوای ئیبنو عهباس خوی دوو مانگ له خزمهتیدا مامهوه، تهرجومانیم بو دمکرد. جاری نافرمتی هاته خزمهتی، له بارمی خوشاوی بهستوووه پرسپاری لی کرد، پیغه مبههر (دروودی خودای له سهر بئی) نهیی لی کرد لهوه، که له بهستوودا خوشاو بکهن. (بهستوو واته: کووپه).

نهبو جهمپره فهرمووی: منیش عهرزیم کرد: خو من کووپه لهیه کی سهوزم هیه، خوشاوی تیا دمکه و لپی دهخومهوه، فهرمووی شتی وا مهکه، چونکه کاتی که نوینه ره مکانی هۆزی عهبدولقه یس هاتن بو خزمهتی پیغه مبههر (دروودی خودای له سهر بئی)، فهرمووی: (نهم نوینه رانه کین؟ یا فهرمووی: نهم خزمانه کین؟) گوتیان: له خیلی عهبدولقه یسن، که دهچیته وه سهر هۆزی رمبیه. پیغه مبههریش بئی فهرموون: (خزمینه! به خیر بئین، ئیوه له ئیسلام بوون دوا نه که ووتوون، ههتا به هۆی نهوه وه تهریق و شهرمه زاریتان به سهر بئی،

ومكاريكي واشتان له دژى ئىسلام نهكردوو، كه بهشيمانى لهدوا بئ). عمرزيان كرد: ئىمى پيغه مبهري خودا! ئيمه له ريگهيهكى دوورى پر زحمه تهوه هاتوو، سهرمراي ئومويش ئيمه كه ديين بو خزمهتي تو، بو مهدينه، بهسهر ئاوايهكا ديين، كه له كافرمكاني هوزى موضهرن، له بهرئوه ناتوانين بدين بو خزمهت، مهگهر له مانگه حهرامهكانا، كه ههراو شهرو شوپريان تبادا قهدهمغيه، كه ئهم چوار مانگهن: نيو جهزنان (ذوالقعدة) و قوربان و موحررم و رهجب. ئادمى بفرموو، ئاموزگارپيهكى روون و ئاشكرامان پئ بفرموو، كه گهراينهوه بو ولاتى خويمان، به خهلكهكهى لاي خويمانى رابگهيهنينو، ههموو پابهندى بدين و كارو رهفتى پئ بكهين، ههتا بههوى جى بهجى كردنى ئهو فهرمانهى تووه بجينه بهههشت. فرمووى: وه لهبارى ئهو دفرانهوه كه خواردنهوميان تئ دمكرئ پرسياريان ليكرد، پيغه مبهريش (دروودى خوداي لهسهر بئ) فرمانى پئ كردن به چوار شتو، نهى لئ كردن له چوار شت:

يهكهم: فرمانى پئ كردن به باومرهيئنان به خوداي تاك و تمنيا. فرمووى (دروودى خوداي لهسهر بئ): (ئايا دمرانن برپواهينان به خوداي تاك و تمنيا چييه و چونه؟) گوتمان: خواو پيغه مبهري خوا باشى دمرانن. فرمووى (دروودى خوداي لهسهر بئ): (بريتييه له شايتمان لهسهر ئهم شيومييه: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: به زمان شايتمى دهمو به دل باومر دمكه، كه بيچگه له يهزدانى پاك هيچ خودايهكى تر نييه، خوايهكى تاك و تمنياه، بئ هاوهله، هيچ هاوبهشى نييه، بههه مان شيوه، بهدمو بهدل، شايهتى دهمو باومر هميه كه موهممهدى كورى عبدوللا فروستادهو پيغه مبهري خوايه).

دووهم: فرمانى پيكردن به كردنى نويز به ريك و پيكي.

سييههم: فرمانى پيكردن به دانى زمكات.

چوارم: فەرمانى پيكردن به گرتنى رۆزووى مانگى رهممزان.

وه فەرمانيشى پييان كرد: كه له دهمستكهوتى تالانى جهنگيش پينج يهك بدن). وه پيشگيريشى ليكردن لهم چوار شته، كه بهكاريان نههينن بۆ دروست كردنى خوشاوو سرکهو دؤشاو، چونكه شتى ناويان زۆر زوو دهرشى و توند دمبى و دمبى به ئارمق و مەى و بادە، نهىي ليكردن له بهكارهينانى كوولهكهو كوپهلهو بهستووى زهفت دراو و كۆتكه دار، كه بۆكرنى خوشاوو شتى وا بهكاريان بهينن).

فەرمووشى (دروودى خوداى لهسەر بى): (ئهم فەرمايشتانهيش كه لهم ماوميهدا لهمنتان بيستوو، باش لهبهريان بكهن و رايان بگهيهنن به خهلكى ولاتى خوشتان).

ئيمامى موسليم (رحمهتتى خوداى لى بى) دهمفەرموى: عەبدوللەى كورى موعاز، له گيرانهوى خويدا، بۆ ئهم فەرموودميه، كه له موعازى باوكيهوه دميگيرپتهوه، ئهمەى پتره:

پيغەمبەر (دروودى خوداى لهسەر بى) به سهروكى شاندمكهى فەرموو، كه ناسراو بوو به ئەشەججى سهروكى هۆزى عەبدولقەيس: (دوو رهفتارى پهسەندو جوان له تۆدا هەن، خودا خوشى دموين و رمزاي لهسەريانه، كه بريتين له هيمنى و له سهلارى و لهسەر خويى). (رياض الصالحين / ٢ ژماره: ٦٣٢، لاپههه: ١٧٠ و مرگهراوه كورديهكهى، التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول / ٤ لاپههه: ٨٥ ژماره: ٣، ٤، ٥، ٦ = ژماره/ ٢٧٣٨، ٢٧٣٩، ٢٧٤٠، ٢٧٤١، ج/ ٤. و مرگهراوه كورديهكهى. موسليم له ئەبو سەعدى خودرييهوه، ژماره: ١٨ و ١١٩ و ١٢٠).

روونکردنهوه:

١. برپاری ئەم فەرموودمیه، لەم فەرموودمی تری پێغه‌مبەردا، روون کراوتەوه
کە دمه‌رموئ: (من به ئیوهم گوتبوو کە لەهەندئ دمفرو حاجەتدا شت
مەخۆنەوه، یا شتی تیا دروست مەکەن، بەلام حاجەت خۆی لەخۆیا شت
حەلال، یا حەرام ناکا، ئەوێندە هەیه کە هەموو سەر خۆشکەرئ حەرامه).
(موسلیم ٥١٧٥، ٥١٧٦، ٥١٧٧) کەواتە ئیستا دروستە لەم دمفرانەدا سرکەو
خۆشاوو دۆشاو بکری.

٢. بۆ ژياننامەى ئیبنو عەباس برپوانه: (تەجریدى صەریح/١، لاپەرە/١٩،
ژمارە/٥).

٣. ئەبو جەمەرە ناوی نەمری کورپی عیمرانە، فەرموودمی لە ئیبنو عەباس و
ئیبنو عومەر و سەحابەى ترو تابیعینەوه گێراوتەوه، بە کۆی دمنگ جینگەى
متمانەى فەرموودە زانەکان بوو، لە پیاوانی صەحیحەینە، باوکی قازی
بەصرە بوو، لە شاری سەرخەس، لە سالی ١٢٨ کۆچیدا مردوو، (رمزاو
رحمەتی خودای ئی ب).

ئەشەجج ناوی موزیری کورپی عانیز بوو، پێغه‌مبەر ناوی نا ئەشەجج،
بە کوردی واتە: کونج، چونکە دەموچاوی کونج بوو، (کچیکی ژنی مونیقیزی
کورپی حیان بوو، مونیقیز لەسەردەمی نەزانیادا، بۆ بازرگانی دەچوو بۆ مەدینە،
جاری لەپاش کۆچ کردن، لیڤه و خورمای برد بۆ فرۆشتن بۆ مەدینە، لەوئ بە
خزمەت پێغه‌مبەر دگا و موسوڵمان دەبئ و سوورمتی فاتیحە و عەلەق فیردەبئ و
دەگەرپتەوه بۆ هەجر، پێغه‌مبەر نامەیهکی پیادا دەنیئ بۆ هۆزی
عەبدولقەیس، کە موسوڵمان ببن، بەلام چەند رۆژی نامەکە دەرناخات، ژنەکەى
سەرنج دەدا میردەکەى گۆراوه و نوێژ دگا، بە باوکی خۆی دەئ: مونیقیز
ئەومتی لە مەدینە گەراوتەوه گۆراوه لەبەر چاوم، دەست و پای دەشوا روو

دمکاته نهم لایه، واته: قیبله و پستی دهجه مینیتته ووه و تهوئلی لهسهر زموی دانهنئ، نهومتی له یه ثریب گهراوخته ووه نهمه کاریهتی، جا مونقیزو نه شهجج کۆدمبهنه ووه لهم بارمیه ووه گوشتوگۆ دمکهن و نه شهجج موسولمان دمبی و نامه کهی پیغه مبهر دمگه یهنئ به هۆزمکهی و موسولمان دمبن و بریار دممن که شاندى به نوینهری نهوان بجیت بو خزمهتی چهزمت ... تاد).

(٧) باب بیان آن کُلّ مُسْکَرٍ خَمْرٍ وَأَنْ کُلّ خَمْرٍ حَرَامٌ

هر شتى سهرخۆشکهر بئ مهی و بادهیه، وه هه موو مهی و بادهیه کیش نادروسته

١٣٠١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْبَيْتِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ شَيْءٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ». {الحديث: ٥١٨٠ = ٥١٧١ فم. بخاری. وضوء: ٢٤٢، ٥٥٨٥، ٥٥٨٦. ترمذی. أشربة: ١٨٦٣. أبو داود. أشربة: ٣٦٨٢. نسائی. أشربة: ٥٦٠٧. تحفة الأشراف: ١٧٧٦٤: { (٣٠١)}

عائیشه (همزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) بهتعه ههرامه یانا؟ بهتعه شهرابی خه لکی یه مهن بوو، لهههنگوین دروست دمکرا. فهرمووی: (ههر خواردنه وهیئ سهرخۆشی ببهخشی و مروف مهست بکا نادروسته و ههرامه، ئیتر بهههر ناوی بئ نهوه گرنک نییه، بایستی نادروستی سهرخۆشکردنه، که سهرخۆش کردن هه بوو،

(٣٠١) بخاری. وضوء: ٢٤٢، پوختهی موسلیم/٣، ژماره: ١٣٦٥ = ٥٨٠ شیخا (بخاری رقم

نادروستی و قه‌دمغه بوونیش هه‌یه!). {تاج/٣، لاپه‌ره: ٢٢٤، زنجیره: ٢٥، ژماره: ٢٧٤٢ ج/٤}.

١٣٠٢- حدیث أبي موسى ومعاذ، بَعَثَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) جَدَّهُ أَبَا مُوسَى ، وَمَعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ «يَسْرًا وَلَا تُعَسِّرًا ، وَيَسْرًا وَلَا تُنْفِرًا ، وَتَطَاوَعًا » . فَقَالَ أَبُو مُوسَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، إِنَّ أَرْضَنَا بِهَا شَرَابٌ مِنَ الشَّعِيرِ الْمِزْرُ ، وَشَرَابٌ مِنَ الْعَسَلِ الْبَيْعُ . فَقَالَ « كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ »: (١٣٠٢)

ئه‌بو بورده‌ی کورێ ئه‌بو موسا فه‌رمووی: باوکه‌م فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) من و موعا‌ذی کورێ جه‌به‌لی نارد بۆ یه‌مه‌ن، فه‌رمووی پیمان: (کار ئاسان بکه‌ن، کار گران مه‌که‌ن، وه‌ موژده‌ی خو‌ش بده‌ن به‌ خه‌لکان، به‌ هه‌رمشه‌و گو‌رمشه‌ی زو‌ر خه‌لکان له‌ ئیسلام مه‌ته‌کینه‌وه‌، وه‌ له‌ناو خو‌شتانا گو‌نپرایه‌لی یه‌کتری بن).

جا ئه‌بو موسا فه‌رمووی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! له‌ و‌لاتی ئیمه‌ که‌ یه‌مه‌نه‌، خو‌اردنه‌ومیی هه‌یه‌، له‌ جو‌ دروست دم‌کرئ، پێی دم‌گو‌ترئ: (موزر) وه‌ خو‌اردنه‌ومیه‌کی تر هه‌یه‌ له‌ هه‌نگوین دروست دم‌کرئ، پێی دم‌گو‌ترئ (بو‌تج). فه‌رمووی: (هه‌موو سه‌رخو‌شکه‌رئ نادروسته‌).

(١٣٠٢) بخاری. وضوء: ٢٤٢، مسلم: ٥١٧٩ شیخا. پوخته‌ی موس‌لیم/٣، ژماره‌: ١٣٦٥ = ٥٨٠ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٦٠).

(٨) **بابُ عَقُوبَةِ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ إِذَا لَمْ يَتُبْ مِنْهَا، بِمَنْعِهِ إِيَّاهَا فِي الْآخِرَةِ**
 نهوى له جيهانا ناردهق بخواتهوه، نهكمر تهوبهى لى نهكا، لهو جيهانا ناخواتهوه
 ١٣٠٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرِمَهَا فِي الْآخِرَةِ. (الحديث
 ٥٥٧٥): (١٣٠٣)

عهبدوللاى كورى عومهر -رمزاي خوايان لى بى- فهرموى: بيغه مهر -
 درووى خوى لهسر بى- دمفه موى: (همموو سهرخوشكهري نارمه، وه همموو
 سهرخوشكهري حرامه، ومهر كهسى لهجيهانا ناردهق بخواتهوهو فيرى بىو
 تادهمري تهركى نهكاو وازى لى نههينى و تهوبهى لى نهكا، نهوه لهبههشتا
 چهشكهى ناكات). (تاج/ ٤/ ل/ ٩٠/ ز/ ٢٦/ ز/ ١/ ش/ د/ ت/ ن). (بر: رياض/ ٢/ ز/ ١١/
 ل/ ٢٦٢ - ٢٧٢ ز/ ١١٦).

(٩) **بابُ إِبَاحَةِ الثَّبِيدِ الَّذِي لَمْ يَشْتَدَّ وَلَمْ يَصِرْ مُسْكِرًا**
 خوشاوى كه تووند نهبووبىو سهرخوشكه نهبى دروسته نادروست نيه
 ١٣٠٤- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ دَعَا أَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي غُرْسِهِ ، وَكَانَتْ امْرَأَتُهُ يَوْمَئِذٍ خَادِمَتَهُمْ وَهِيَ الْعَرُوسُ ، قَالَ سَهْلٌ
 تَذَرُون مَا سَقَتْ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أُلْقَعَتْ لَهُ ثَمَرَاتٍ مِنَ اللَّيْلِ ،
 فَلَمَّا أَكَلَ سَقَتْهُ إِيَّاهُ. (١٣٠٤)

(١٣٠٣) تجريد/ ٥، ژماره، ١٨٤٠ - ٥٥٧٥ بخارى. مسلم/ محمد فؤاد/ ٢٠٠٣ = ١٢٦٦ = بوختهى موسليم

= مسلم ترقيم شيجا: ٥١٩٢ (بخارى رقم الكتاب/ ٧٤ رقم الباب/ ١).

(١٣٠٤) بخارى. ليمان و ندور: ٦٦٨٥، ٥١٦٠. مسلم: ٥٢٠١ شيجا (بخارى رقم الكتاب/ ٦٧ رقم

الباب/ ٢١).

سه هلی کوری سه عد فهرمووی: نه بو ئوسهیدی ساعیدی فهرمووی:
 پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) بانگکرد بو سهر شاییه کهم، ژنه کهم
 (که بووک بوو) خوئی خزمهتی دمکردین، که پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر
 بی) له نانخواردن بووهوه، ژنه کهم خوشاوی دمرخوارددا، که له شهوهوه
 خوساندبووی بوئی. {بروانه: تاج/۲، زنجیره/۳۹، ژماره: ۲۱۲۳ و ۲۷۵۸} ههروا
 بروانه ژماره: (۱۳۰۵).

نهمهیش گنرانه و میهکی تری نهم فهرموودمی، راگوئیزی دمکهین،
 له بهرگی دووه، تاجول ئوصول، ژماره (۲۱۲۳):

۱۳۰۵- عَنْ سَهْلٍ قَالَ لَمَّا عَرَّسَ أَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ دَعَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابَهُ ، فَمَا صَنَعَ لَهُمْ طَعَامًا وَلَا قَرْبَهُ إِلَيْهِمْ إِلَّا امْرَأَتُهُ أُمُّ أُسَيْدٍ ، بَلَّتْ
 ثَمَرَاتٍ فِي تَوْرِ مِنْ حِجَارَةٍ مِنَ اللَّيْلِ ، فَلَمَّا فَرَغَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ
 الطَّعَامِ أَمَاتَتْهُ لَهُ فَسَقَتُهُ ، تُنَحِّفُهُ بِذَلِكَ: (۱۳۰۵)

سه هل فهرمووی: نه بو ئوسهیدی ساعیدی له شاییه کهیدا پیغه مبهرو
 هاوهلانی بانگهئیش کرد، ژنه کهی که بووک بوو خوئی خزمهتی دمکردن، ئوم
 ئوسهید خوئی نانی بو دروست کردن و ههر خوئی نانه کهی دانا بویان، ههندی
 خورمای له شهوهوه خوساندبوو، له قاپیکی بهردیندا، کاتی پیغه مبهرم (دروودی
 خودای له سهر بی) له نان خواردن بوویهوه، خورما کهی به دمستی فلیقانهوهو
 پالاوتی و کردی به خوشاوو دای به پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی)
 خواردیهوه، نهوهی کرد به دیاری بوئی.

۱۳۰۶- عَنْ سَهْلٍ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذُكِرَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) امْرَأَةٌ مِنَ الْعَرَبِ ، فَأَمَرَ أَبَا أُسَيْدٍ أَنْ يُرْسِلَ إِلَيْهَا ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا ، فَقَدِمَتْ

فَنَزَلَتْ فِي أَجْمِ بَنِي سَاعِدَةَ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى جَاءَهَا، فَدَخَلَ عَلَيْهَا، فَإِذَا امْرَأَةٌ مُنْكَسَّةُ رَأْسِهَا، فَلَمَّا كَلَمَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ، قَالَ: «قَدْ أَعَدْتُكَ مِنِّي»، فَقَالُوا لَهَا: أَتَدْرِينَ مَنْ هَذَا؟ فَقَالَتْ: لَا، فَقَالُوا: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَاءَكَ لِيَخْطُبَكَ، قَالَتْ: أَنَا كُنْتُ أَشَقَى مِنْ ذَلِكَ. قَالَ سَهْلٌ: فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ حَتَّى جَلَسَ فِي سَقِيفَةِ بَنِي سَاعِدَةَ هُوَ وَأَصْحَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: «اسْقِنَا». لِسَهْلٍ، قَالَ: فَأَخْرَجْتُ لَهُمْ هَذَا الْقَدَحَ فَاسْقَيْتُهُمْ فِيهِ. قَالَ أَبُو حَازِمٍ: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرِبْنَا فِيهِ، قَالَ: ثُمَّ اسْتَوَهَبَهُ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَوَهَبَهُ لَهُ. {الحديث: ٥٢٠٤ = ٥١٩٥ فم. تجريد/٥، رقم: ١٨٥٥ = ٥٦٣٧ + تجريد/٥، رقم: ١٧٨٨ = ٥٢٥٥، ٥٢٥٧} : (١٣٠٦)

سه‌هلی کو‌ری سه‌عد (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: نوعمانی کو‌ری نه‌بولجه‌ون، هاته خزمه‌تی چه‌زمت (دروودی خودای له‌سهر بی) نی‌سلام بوو، عمرزی چه‌زمتی کرد: کچی‌کی بی‌وهم‌زنم هه‌یه، له‌ناو عهرمبا زنی واجوان که‌مه، نه‌گهر بفه‌رمووی لی‌تی ماره دم‌که‌م؟! پی‌غه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فه‌رمووی باشه، وه‌لی‌ی مارم‌کرد له‌سهر دوازده نوقیه، جا پی‌غه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) نه‌بو نوسه‌یدی نارد له‌گه‌ل نوعماندا، که بی‌گو‌یزیت‌ه‌وه بو‌ی، وه نه‌بو نوسه‌ید ژنه‌که‌ی هی‌نا، ناوی نوم‌میه‌ی کچی نوعمان بوو، نازناوی بین‌تولجه‌ون بوو، دایه‌نه‌که‌یشی که له‌لی بوو له‌گه‌لیا هات‌بوو، له قه‌لای به‌نی ساعیده که یه‌کی‌که له قه‌لاکانی مه‌دینه، له‌وی دابه‌زی، جا نه‌بو نوسه‌ید هه‌وال دهب‌ا بو پی‌غه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) که‌وا بین‌تولجه‌ونمان هی‌نا به

(١٣٠٦) تجرید/٥، ژماره: ١٧٨٨ = ٥٢٥٥. بوخته‌ی موسلیم/٣، ژماره: ١٢٨٦ = ٥٢٠٤ شیخا (بخاری

بووکی بۆت، بفرموو بۆلای ھاوسەرمکەت، کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چوووە ناو پەردەى بووک و زاوایی، روانی واژنی بە پەستی دانیشوووە سەری شۆرمووە کردووە، کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەستی کرد بە گۆشتوگۆ لەگەڵیدا، ژنەکە دەلی: پەنا دەرگرم بەخودا لەتۆ، کە دەستەم بۆ بهێنێ! ئەویش دەرگرموێ: پەنات برد بۆکەسێ کە شایستەى پەنا پێبردنە، ئەوا تۆم پەنادا لەخۆم. ئیتر پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دیتە دەرگرمووە بەجێ دەهێلێ. جا خەلکەکە کە لەحالهکە حالى دەبن، بە ئومەیمە دەلێن: دزمانی هەلەمەکی گەورەت کرد، دزمانی ئەو کێ بوو کە هاتە ژوورمووە بۆلات؟ دەلی: نە، نازانم کێ بوو؟ گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا بوو، کەتۆی مارە کردبوو بۆ خۆی، تۆ بەم کردارە ناشایستەیه، ئەو پایە بەرزەت لەکێس خۆتدا، کەشادببیت بەپایەى ھاوسەریتى پێغەمبەر و بەپێى دەقى قورئانى پیرۆز شادببیت بە پلەى دایکى موسولمانان، کە دەرگرموێ: (وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ). ئەویش لەپەشیمانیدا بە پەژارمووە گوتی: من لەو بەدبەختەرم کە بیت و فەرى وام تووش ببێ!.

سەهل فەرمووی: ئەو رۆژە پێغەمبەر خۆی و ھاوەلانی هاتن، تا لەساباتەکەى بەنى ساعیدە دانیشن و بوون بە میوانمان، پاشان فەرمووی: (ئەى سەعد! خواردنەومیەکی پاکمان بۆ بهێنە تا بیخۆینەو). منیش ئالەم جامەدا، کە جامی پێغەمبەر خۆی بوو، خواردنەومیەکی پاک و حەلālەم دەرخوارد دان. قسە گیرەو، کە ئەبو حازیمە فەرمووی: جا سەعد ئەو جامەى دەرھینا بۆمان و پێشانمانی داو یەکە یەکە ئاومان پێ خواردووە، بۆ مووفەرکی، جا لەو پاش جێنشینی باش عومەرى کورێ عەبدولعەزیز (رمزای خودای ئێ بێ)

داوای ئهو جامه‌ی کرد له‌سه‌عد، که‌پێی ببه‌خشی، سه‌عیدش جامه‌که‌ی به‌خشی
پێی).

روونکردنه‌وه:

ئهبو ئوسه‌یدی ساعدی، ناوی مالیکی کوری رهبیعه‌یه، خه‌زره‌جیه،
ئه‌نصاریه، ناماده‌ی غه‌زای به‌درو غه‌زاگانی پاش به‌در بووه، له‌پوژی
نازاکردنی مه‌که‌دا ئالای ئیلی به‌نی ساعیده به‌و بووه، واقیدی دمه‌رموی:
پیاویکی کورته‌بالای سه‌رو ریش سپی بووه مووی پرو زۆر بووه، له‌ کو‌تایی
ته‌مه‌نیدا نابینا بووه، سالی شه‌ستی کو‌چی له‌ته‌مه‌نی حه‌فتا و هه‌شت سالی‌دا
کو‌چی دوا‌یی کردووه، دواترین که‌س بووه له‌به‌دریه‌کان که‌ مردووه، له‌مه‌دینه
مردووه. {پروانه: ته‌جرید = مختصر صحیح البخاری/٥، ژماره: ١٧٨٨ هه‌تا
کو‌تایی}.

(١٠) بابُ جَوَازِ شُرْبِ اللَّبَنِ

خواردنه‌وه‌ی شیر دروسته

١٣٠٧- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَاتَّبَعَهُ سُرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ بْنُ جُعْشَمٍ، قَالَ: فَدَعَا عَلَيْهِ
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَسَاحَتْ فَرَسُهُ، فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ لِي، وَلَا أَضُرَّكَ،
قَالَ: فَدَعَا اللَّهَ، قَالَ: فَعَطِشَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَرُّوا بِرَاعِي غَنَمٍ،
قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَأَخَذْتُ قَدَحًا، فَحَلَبْتُ فِيهِ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُثْبَةً مِنْ لَبَنٍ، فَأَتَيْتُهُ بِهِ، فَشَرِبَ حَتَّى رَضِيَ. {الحديث: ٥٢٠٧ =
٥١٩٨ فم. بخاری. مناقب: ٣٦١٥، ٣٦٥٢، ٣٩٠٨، ٣٩١٧، ٢٤٣٩، ٥٦٠٧. راجع

رقم: ۱۱۵۵ - المتقدم + تجريد/ ٤، رقم: ۱۵۱۷ + تاج/ ۳، زنجيره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۶۰ + تاج/ ۳، زنجيره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۵۸} : (۳۰۷)

بهراء (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: کاتی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) له مهککه وه گۆچی کرد بۆ مه دینه، سوراقه ی گورپی مالیکی گورپی جوعشوم، شوینی دهکهوئ تا بیکوژی، یا دیلی بکاو نهو خهلاته وهر بگری له فورمیش که برپاریان دابوو، بۆ کهسئ پی بکوژی، یا دیلی بکا. جا پیغه مبهەر نزای لی دهکا که خودا چاره ی بکا، کاتی له پیغه مبهرو نه بو به کر نزیك ده بیته وه ماینه که ی سهر سمئ دمداو دهیگلینی و ههر دوو دهستی ماینه که ی له زهوییه کی رقهنا، ههتا ههر دوو نهژنوی دا دهچئ، جا سوراقه که نه موعجیزیه ده بینئ، عهرزی دهکا: نزام بۆ بکه، زیانم نابئ بۆت، نهویش دهپارێته وه بۆی. فهرمووی: جا له پێگه پیغه مبهەر توونی ده بی، دهگه ن بهشوانئ، نه بو به کری صه دیق (رمزای خودای لی بئ) ده فهرموئ: له کاسه یه کی دارینا، به قه د ژه می دۆشین میه ری شیرم تئ دۆشی و بر دم بۆ پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) نهویش به دلی من لیی خواردموه).

بۆ روونکردنه وه ی نه م چیرۆکه ی سوراقه ی گورپی مالیک، له ته جریدی بوخاری، بهرگی چواره م، ژماره (۱۵۱۷) به ته وای راگوێز ده که ی:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: لَمْ اعْقِلْ أَبَوَيَّ قَطُّ إِلَّا وَهُمَا يَدِينَانِ الدِّينَ وَلَمْ يَمُرَّ عَلَيْنَا يَوْمٌ إِلَّا يَأْتِينَا فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَرَفِي النَّهَارِ بُكْرَةً وَعَشِيَّةً فَلَمَّا ابْتَلَى الْمُسْلِمُونَ خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ مُهَاجِرًا نَحْوَ أَرْضِ الْحَبَشَةِ حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَرَكَ الْغِمَادِ لَقِيَهُ ابْنُ الدُّغْنَةِ وَهُوَ سَيِّدُ الْقَارَةِ

(۳۰۷) تجريد/ ٤، ژماره: ۱۵۱۷ = ۳۹۰۵ + ۳۹۰۶ بخاری. بوخته ی موسلیم/ ۳، ژماره: ۱۲۸۴ = ۵۲۰۷

فَقَالَ: اَيْنَ تُرِيدُ يَا ابا بَكْرٍ؟ فَقَالَ اَبُو بَكْرٍ: اَخْرَجْنِي قَوْمِي فَارِيدُ اَنْ اَسِيحَ فِي الْاَرْضِ
وَاَعْبُدَ رَبِّي. قَالَ ابْنُ الدَّغْنَةِ: فَاَنْ مِثْلَكَ يَا ابا بَكْرٍ لَا يَخْرُجُ وَلَا يُخْرَجُ اَنْتَ تَكْسِبُ
الْمَعْدُومَ وَتَصِلُ الرَّحِمَ وَتَحْمِلُ الْكُلَّ وَتَقْرِي الضَّيْفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ فَاَنَا لَكَ
جَارٌ ارْجِعْ وَاَعْبُدْ رَبَّكَ بِبَلَدِكَ فَارْجِعْ وَارْتَحِلْ مَعَهُ ابْنُ الدَّغْنَةِ فَطَافَ ابْنُ الدَّغْنَةِ عَشِيَّةً
فِي اَشْرَافِ قُرَيْشٍ فَقَالَ لَهُمْ: اِنَّ ابا بَكْرٍ لَا يَخْرُجُ مِثْلَهُ وَلَا يُخْرَجُ اَتُخْرَجُونَ رَجُلًا يَكْسِبُ
الْمَعْدُومَ وَتَصِلُ الرَّحِمَ وَتَحْمِلُ الْكُلَّ وَتَقْرِي الضَّيْفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ فَلَمْ تُكَذِّبْ
قُرَيْشٌ بِجَوَارِ ابْنِ الدَّغْنَةِ وَقَالُوا: لَا ابْنَ الدَّغْنَةِ مَرُّ ابا بَكْرٍ فَلْيَعْبُدْ رَبَّهُ فِي دَارِهِ فَلْيُصَلِّ
فِيهَا وَلْيَقْرَأْ مَا شَاءَ وَلَا يُؤْذِنَا بِذَلِكَ وَلَا يَسْتَعْلِنَ بِهِ فَاَنَا نَخْشَى اَنْ يَفْتِنَ نِسَاءَنَا
وَابْنَاءَنَا فَقَالَ ذَلِكَ ابْنُ الدَّغْنَةِ لِابِي بَكْرٍ فَلَبِثَ اَبُو بَكْرٍ بِذَلِكَ يَعْبُدُ رَبَّهُ فِي دَارِهِ وَلَا
يَسْتَعْلِنُ بِصَلَاتِهِ وَلَا يَقْرَأُ فِي غَيْرِ دَارِهِ.

ثُمَّ بَدَأَ لِابِي بَكْرٍ فَابْتَنَى مَسْجِدًا بِفَنَاءِ دَارِهِ وَكَانَ يُصَلِّي فِيهِ وَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ
فَيَنْقَذُ عَلَيْهِ نِسَاءَ الْمُشْرِكِينَ وَابْنَاءَهُمْ وَهُمْ يَعْجَبُونَ مِنْهُ وَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ وَكَانَ اَبُو بَكْرٍ
رَجُلًا بَكَاءَ لَا يَمْلِكُ عَيْنِيهِ اِذَا قَرَأَ الْقُرْآنَ وَافْزَعَ ذَلِكَ اَشْرَافَ قُرَيْشٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
فَارْسَلُوا إِلَى ابْنِ الدَّغْنَةِ فَقَدِمَ عَلَيْهِمْ فَقَالُوا: اَنَا كُنَّا اجْرْنَا ابا بَكْرٍ بِجَوَارِكَ عَلَى اَنْ
يَعْبُدَ رَبَّهُ فِي دَارِهِ فَقَدْ جَاوَزَ ذَلِكَ فَابْتَنَى مَسْجِدًا بِفَنَاءِ دَارِهِ فَاعْلَنَ بِالصَّلَاةِ وَالْقِرَاءَةِ
فِيهِ وَاَنَا قَدْ خَشِينَا اَنْ يَفْتِنَ نِسَاءَنَا وَابْنَاءَنَا فَانْهَ فَإِنْ أَحَبَّ اَنْ يَقْتَصِرَ عَلَى اَنْ يَعْبُدَ
رَبَّهُ فِي دَارِهِ فَعَلَّ وَإِنْ أَبَى اَنْ يُعْلِنَ بِذَلِكَ فَسَلِّهُ اَنْ يَرُدَّ إِلَيْكَ ذِمَّتَكَ فَاَنَا قَدْ كَرِهْنَا اَنْ
نُخْفِرَكَ وَلَسْنَا مُقَرِّينَ لِابِي بَكْرٍ الْاِسْتِعْلَانِ .

قَالَتْ عَائِشَةُ: فَاتَى ابْنُ الدَّغْنَةِ إِلَى ابِي بَكْرٍ فَقَالَ قَدْ عَلِمْتُ الَّذِي عَاقَدْتُ لَكَ
عَلَيْهِ فَمَا اَنْ تَقْتَصِرَ عَلَى ذَلِكَ وَأَمَّا اَنْ تَرْجِعَ إِلَيَّ ذِمَّتِي فَأَنِّي لَا أَحِبُّ اَنْ تَسْمَعَ
الْعَرَبُ أَنِّي اخْفَرْتُ فِي رَجُلٍ عَقَدْتُ لَهُ فَقَالَ اَبُو بَكْرٍ: فَأَنِّي أَرُدُّ إِلَيْكَ جَوَارِكَ وَأَرْضِي
بِجَوَارِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَنْذَ بِمَكَّةَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْمُسْلِمِينَ: أَنِّي أَرَيْتُ دَارَ هِجْرَتِكُمْ ذَاتَ نَخْلٍ بَيْنَ لَابَتَيْنِ وَهُمَا الْعُرَتَانِ

فَهَاجَرَ مِنْ هَاجَرَ قَبْلَ الْمَدِينَةِ وَرَجَعَ عَامَّةً مَنْ كَانَ هَاجَرَ بَارِضِ الْحَبْشَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ وَتَجَهَّزَ أَبُو بَكْرٍ قَبْلَ الْمَدِينَةِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رِسْلِكَ فَأَنِّي أَرْجُو أَنْ يُؤْذَنَ لِي فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَهَلْ تَرْجُو ذَلِكَ بَابِي أَنْتَ قَالَ: نَعَمْ فَجَبَسَ أَبُو بَكْرٍ نَفْسَهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَصْحَبَهُ وَعَلَفَ رَاحِلَتَيْنِ كَانَتَا عِنْدَهُ وَرَقَّ السَّمَرِ وَهُوَ الْخَبِطُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ .

قَالَتْ عَائِشَةُ: فَبَيْنَمَا نَحْنُ يَوْمًا جُلُوسٌ فِي بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ قَالَ قَائِلٌ لِأَبِي بَكْرٍ: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَقَنَّعًا فِي سَاعَةٍ لَمْ يَكُنْ يَأْتِينَا فِيهَا فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ فِدَاءَ لَهُ أَبِي وَأُمِّي وَاللَّهِ مَا جَاءَ بِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ إِلَّا أَمْرٌ قَالَتْ: فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَاذَنَ فَاذْنَ لَهُ فَدَخَلَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَبِي بَكْرٍ: أَخْرِجْ مَنْ عِنْدَكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ أَنَّمَا هُمْ أَهْلُكَ بَابِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: فَأَنِّي قَدْ أَذِنَ لِي فِي الْخُرُوجِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: الصَّحَابَةُ بَابِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): نَعَمْ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ فَخَذَ بَابِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدِي رَاحِلَتِي هَاتَيْنِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): بِالْشَمَنِ .

قَالَتْ عَائِشَةُ: فَجَهَّزْنَاهُمَا أَحَبَّ الْجِهَازِ وَصَنَعْنَا لَهُمَا سَفْرَةَ فِي جِرَابٍ فَقَطَعَتْ اسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ قِطْعَةً مِنْ نِطَاقِهَا فَرَبَطَتْ بِهِ عَلَى فَمِ الْجِرَابِ فَبِذَلِكَ سُمِّيَتْ ذَاتُ النِّطَاقَيْنِ قَالَتْ ثُمَّ لَحِقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ بِغَارٍ فِي جَبَلٍ ثَوْرٍ فَكَمْنَا فِيهِ ثَلَاثَ لَيَالٍ يَبِيتُ عِنْدَهُمَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ وَهُوَ غُلَامٌ شَابٌّ ثَقِفَ لَقْرَنَ فَيُدْلِجُ مِنْ عِنْدِهِمَا بِسَحَرٍ فَيُصْبِحُ مَعَ قُرَيْشٍ بِمَكَّةَ كَبَائِتٍ فَلَا يَسْمَعُ أَمْرًا يُكْتَاذَانِ بِهِ إِلَّا وَعَاهُ حَتَّى يَأْتِيَهُمَا بِخَبَرِ ذَلِكَ حِينَ يَخْتَلِطُ الظَّلَامُ وَيَرَعَى عَلَيْهِمَا عَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ مِنْ نَحْوِ غَنَمٍ فَيُرِيهِمَا عَلَيْهِمَا حِينَ تَذْهَبُ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَيَبِيتَانِ فِي رِسْلٍ وَهُوَ لَبَنٌ مِنْحَتَهُمَا وَرَضِيفُهُمَا حَتَّى يَنْعَقَ بِهَا عَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ بِغَلَسٍ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ تِلْكَ اللَّيَالِي الثَّلَاثِ وَاسْتَأْجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ رَجُلًا مِنْ بَنِي الدَّيْلِ وَهُوَ مِنْ بَنِي عَبْدِ بْنِ عَدِيٍّ هَادِيَا خَرِيشًا وَالْخَرِيشُ

الْمَاهِرُ بِالْهِدَايَةِ قَدْ غَمَسَ حِلْفًا فِي الْإِلْعَاصِ بْنِ وَائِلِ السَّهْمِيِّ وَهُوَ عَلَى دِينِ كُفَّارِ قُرَيْشٍ فَأَمِنَاهُ فَدَفَعَا إِلَيْهِ رَاحِلَتَيْهِمَا وَوَاعَدَاهُ غَارَ ثَوْرٍ بَعْدَ ثَلَاثِ لَيَالٍ فَاتَاهُمَا بِرَاحِلَتَيْهِمَا صُبْحَ ثَلَاثٍ وَانْطَلَقَ مَعَهُمَا عَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ وَالِدَيْهِمَا فَآخَذَ بِهِمَا طَرِيقَ السَّوَاكِحِلِ. (الحديث: ٣٩٠٥، اطرافه في: ٢١٣٨، ٢٢٦٣، ٢٢٦٤، ٢٢٩٧، ٤٠٩٣، ٥٨٠٧، ٦٠٧٩).

قَالَ سُرَّاقَةُ بْنُ مَالِكِ بْنِ جُعْشُمٍ الْمَذَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): جَاءَنَا رَسُولُ كُفَّارِ قُرَيْشٍ يَجْعَلُونَ فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ دِيَّةَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مَنْ قَتَلَهُ أَوْ اسْرَهُ فَبَيْنَمَا أَنَا جَالِسٌ فِي مَجْلِسٍ مِنْ مَجَالِسِ قَوْمِي بَنِي مُدَلِّجٍ أَقْبَلَ رَجُلٌ مِنْهُمْ حَتَّى قَامَ عَلَيْنَا وَنَحْنُ جُلُوسٌ فَقَالَ: يَا سُرَّاقَةُ أَنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنْفًا اسْوَدَّةً بِالسَّاحِلِ أَرَاهَا مُحَمَّدًا وَأَصْحَابَهُ قَالَ سُرَّاقَةُ: فَعَرَفْتُ أَنَّهُمْ هُمْ فَقُلْتُ لَهُ: أَنَّهُمْ لَيْسُوا بِهِمْ وَلَكِنَّكَ رَأَيْتَ فُلَانًا وَفُلَانًا انْطَلَقُوا بِأَعْيُنِنَا.

ثُمَّ لَبِثْتُ فِي الْمَجْلِسِ سَاعَةً ثُمَّ قُمْتُ فَدَخَلْتُ فَأَمَرْتُ جَارِيَتِي أَنْ تَخْرُجَ بِفَرَسِي وَهِيَ مِنْ وَرَاءِ أَكْمَةٍ فَتَحْبِسَهَا عَلَيَّ وَآخَذْتُ رُمْحِي فَخَرَجْتُ بِهِ مِنْ ظَهْرِ الْبَيْتِ فَحَطَطْتُ بِرُجْهِ الْأَرْضَ وَخَفَضْتُ عَلَيْهِ حَتَّى آتَيْتُ فَرَسِي فَرَكِبْتُهَا فَرَفَعْتُهَا تَقَرُّبُ بِي حَتَّى دَنَوْتُ مِنْهُمْ فَعَثَرْتُ بِي فَرَسِي فَخَرَزْتُ عَنْهَا فَقُمْتُ فَاهْوَيْتُ يَدِي إِلَى كِنَانَتِي فَاسْتَخَرَجْتُ مِنْهَا الْأَزْلَامَ فَاسْتَقْسَمْتُ بِهَا اضْرَهُمْ أَمْ لَا فَخَرَجَ الَّذِي أَكْرَهُ فَرَكِبْتُ فَرَسِي وَعَصَيْتُ الْأَزْلَامَ تَقَرُّبُ بِي حَتَّى إِذَا سَمِعْتُ قِرَاءَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ لَا يَلْتَفِتُ وَأَبُو بَكْرٍ يَكْثُرُ الْإِلْتِفَاتِ سَاحَتْ يَدَا فَرَسِي فِي الْأَرْضِ حَتَّى بَلَغَتَا الرُّكْبَتَيْنِ فَخَرَزْتُ عَنْهَا ثُمَّ زَجَرْتُهَا فَتَهَضَّتْ فَلَمْ تَكُذْ تَخْرُجْ يَدَيْهَا فَلَمَّا اسْتَوَتْ قَائِمَةً إِذَا لَاثَرُ يَدَيْهَا عُثَانٌ سَاطِعٌ فِي السَّمَاءِ مِثْلُ الدُّخَانِ فَاسْتَقْسَمْتُ بِالْأَزْلَامِ فَخَرَجَ الَّذِي أَكْرَهُ فَنَادَيْتُهُمْ بِالْأَمَانِ فَوَقَفُوا فَرَكِبْتُ فَرَسِي حَتَّى جِئْتُهُمْ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي حِينَ لَقِيتُ مَا لَقِيتُ مِنَ الْحَبْسِ عَنْهُمْ أَنْ سَيَظْهَرُ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لَهُ إِنَّ قَوْمَكَ قَدْ جَعَلُوا فِيكَ الدِّيَّةَ وَآخَبَرْتُهُمْ أَخْبَارَ مَا يُرِيدُ النَّاسُ بِهِمْ وَعَرَضْتُ عَلَيْهِمُ الزَّادَ

وَالْمَتَاعَ فَلَمْ يَرْزَانِي وَلَمْ يَسْأَلَانِي إِلَّا أَنْ قَالَ اخْفِ عَنَّا فَسَأَلْتُهُ أَنْ يَكْتُبَ لِي كِتَابَ آمْنٍ فَاَمَرَ عَامِرَ بْنَ فُهَيْرَةَ فَكَتَبَ فِي رُقْعَةٍ مِنْ أَدِيمٍ ثُمَّ مَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَقِيَ الزُّبَيْرَ فِي رَكْبٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ كَانُوا تِجَارًا قَافِلِينَ مِنَ الشَّامِ فَكَسَا الزُّبَيْرُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ ثِيَابَ بَيَاضٍ وَسَمِعَ الْمُسْلِمُونَ بِالْمَدِينَةِ مَخْرَجَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ مَكَّةَ فَكَانُوا يَغْدُونَ كُلَّ غَدَاةٍ إِلَى الْحَرَّةِ فَيَنْتَظِرُونَهُ حَتَّى يَرُدَّهُمْ حَرُّ الظَّهِيرَةِ فَانْقَلَبُوا يَوْمًا بَعْدَ مَا اطَّالُوا انْتِظَارَهُمْ فَلَمَّا أَوْوَا إِلَى بُيُوتِهِمْ أَوْفَى رَجُلٌ مِنْ يَهُودٍ عَلَى اطْمٍ مِنْ اطْمِهِمْ لِأَمْرٍ يَنْظُرُ إِلَيْهِ فَبَصُرَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ مُبَيِّضِينَ يَزُولُ بِهِمُ السَّرَابُ فَلَمْ يَمْلِكِ الْيَهُودِيُّ أَنْ قَالَ بَاعَلَى صَوْتِهِ يَا مَعْاشِرَ الْعَرَبِ هَذَا جَدُّكُمْ الَّذِي تَنْتَظِرُونَ فَشَارَ الْمُسْلِمُونَ إِلَى السَّلَاحِ فَتَلَقَّوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِظَهْرِ الْحَرَّةِ فَعَدَلَ بِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ حَتَّى نَزَلَ بِهِمْ فِي بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ وَذَلِكَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ مِنْ شَهْرِ رَجَبِ الْاَوَّلِ فَقَامَ أَبُو بَكْرٍ لِلنَّاسِ وَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَامِتًا فَطَفِقَ مَنْ جَاءَ مِنْ الْاَنْصَارِ مِمَّنْ لَمْ يَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحْيِي اِبَا بَكْرٍ حَتَّى اَصَابَتْ الشَّمْسُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى ظَلَّلَ عَلَيْهِ بِرِدَائِهِ فَعَرَفَ النَّاسُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ فَلَبِثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ بَضْعَ عَشْرَةِ لَيْلَةٍ وَأَسَّسَ الْمَسْجِدَ الَّذِي اسَّسَ عَلَى التَّقْوَى وَصَلَّى فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ رَكِبَ رَاحِلَتَهُ فَسَارَ يَمْشِي مَعَهُ النَّاسُ حَتَّى بَرَكْتَ عِنْدَ مَسْجِدِ الرَّسُولِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْمَدِينَةِ وَهُوَ يُصَلِّي فِيهِ يَوْمَئِذٍ رِجَالٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَكَانَ مَرِيدًا لِلتَّمَرِ لِسُهَيْلٍ وَسَهْلٍ غُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي حَجْرٍ اسْعَدَ بْنَ زُرَّارَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ بَرَكْتَ بِهِ رَاحِلَتُهُ هَذَا أَنْ شَاءَ اللَّهُ الْمَنْزِلُ ثُمَّ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْغُلَامَيْنِ

فَسَاوَمَهُمَا بِالْمَرِيدِ لِيَتَّخِذَهُ مَسْجِدًا فَقَالَا لَا بَلْ نَهْبُهُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَبَى رَسُولُ اللَّهِ
 أَنْ يَقْبَلَهُ مِنْهُمَا هِبَةً حَتَّى ابْتِاعَهُ مِنْهُمَا ثُمَّ بَنَاهُ مَسْجِدًا وَطَفِقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْقُلُ مَعَهُمُ اللَّبَنَ فِي بُنْيَانِهِ وَيَقُولُ وَهُوَ يَنْقُلُ اللَّبَنَ:

هَذَا الْحِمَالُ لَا حِمَالَ خَيْبَرُ هَذَا اِبْرُؤُنَا وَاطْهَرُ

وَيَقُولُ:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَجْرَ أَجْرُ الْآخِرَةِ فَارْحَمْ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ

(الحديث: ٣٩٠٦):

عائشه (همزای خودای لی بی) همرمووی: به بیرمویری من باوک و دایکم
 بهم نایینی پیروزی نیسلامه رهنفاریان کردووه و نهومتی من له بیرم بی نهوان
 همر موسولمان بوون، ههموو روژیکیش پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی)
 سمرله به یانیان و سمر له نیواران ته شریفی دههات بوئالمان. کاتی که موسولمانان
 دوو چاری چهوسانه وهی دمستی بی پرواگانی هوزی قورمیش بوون و له تاو زولم و
 زوری نهوان، ههریه که بیان به لایه کا پهردموازه بوون، نه بوبه کریش به ره و خاکی
 حبه شه سهری نایه وه و کوچی کرد، دمروات هه تا دهگاته بهرکولغیمار، لهوی
 تووشی نیبنودوغونه نه دمبی که سهر گه وره هوزی نه لقاره بوو. پیی دهلی: نهی
 نه بوبه کرا! نه وه خیره یو کوئی ده چیت؟ دهلی: خزمه کانم دمریان پهراندووم
 ودهمه وی به ولاتانا بگه رییم و به بی پهرهوا، بوخوم خودای خوم بهرستم و
 به ندمی بوبکه م نیبنودوغونه ش دهلی: نهی نه بوبه کرا! توو دمرگردن؟ شتیوا
 چون دمبی، شتیوا نه بووه و نه به بی، پیاومتی و مهردایه تی تو بی وینه یه، تو
 پیاویکی خرم دوستیت و، دالدهی پیاوی همزار و بی نه وایت و، خاوم نان و
 دیوه خانیت و، له کاتی لیقه ومانا تو پشت و په نایت، جا نهوا من بووت دمب به
 دالده، که واته بگه ریرووه له ولاتی خوت خودای خوت بهرسته.

جا ئەۋىش دىمگەرپتەۋە، ئىيىتو دوغوننەش لەگەلئىدائى، ۋە ئىۋارمىي ئىيىنو دوغوننە سوۋراپەۋە بەناۋ پىاۋماقوولان وخانەدانەكانى ھۆزى قورمىش دا، پىيى گوتن: ئەبو بەكر پىاۋىكى پىاۋانەيە، پىاۋى ئەۋە نىيە كە لەخۆيەۋە بىروا، يا ئىۋە بە زۆر دىرى بىكەن، پىاۋىۋا باش وجوانمەرد چۆن دىرىمىكرى، پىاۋىكى نانبدەو بەخشندەو كەم وىنەيە، خىزم دۆست و خىزم پەرىستە، پىشت و پەناي زەبوونان و پىاۋى ناشىو كۆلئىيە، خاۋەن قۇناخ و دىۋەخانەو، لەكاتى سەختى و ئى قەۋ مانا، فرىارمىسى پەنا بەرانە!

ئىتر قورمىش قەسە ئىيىنودوغوننەيان نەشكان و دالەدان و پىشتىرتەكەي ئەۋە يان قە بوول كىردو، پىيان گوت: بەنەبەكر بلى: كە لەمالەكەي خۆيىدا، خۇداي خۆي بىپەرىستى و نوپۇزى تىا بىكاۋ، چەندە ئارمىزو دىكا قورئانى تىا بىخوئىنى، بەلام ئەۋەندە ھەيە ئازارى ئىمەي پى نەداۋ بە ئاشىرا نەيكا.

چونكى مەترسى ئەۋەمان ھەيە كەژن و مىال و خىزانمان لە خىشتە بەرىۋ لەپى دىركا! جانيىنو دوغەننەش ئەۋەمەي بە ئەبو بەكر گوت، ئەبو بەكرىش بەم پىيەۋ لەسەر ئەم حالە ماۋىيى مەيەۋەۋە لەمالەۋە خۇداي خۆي دىپەرىست و نوپۇزى دىكرىد بەلام بەپىي مەرجەكە، ئاشىراي نەدەكرىد، ۋەھەر لەمالەۋەمىش قورئانى دىخوئىند، پاشان ئەبو بەكر بىپارى داۋ، لەبەردەم خانومكەيدا، مىزگەۋىتىكى دروست كىردو نوپۇزى تىادا دىكرىدو، قورئانى تىادا دىخوئىند.

جا ژنان و كورپان و مىالانى بىتەپەرىستەكانى ئى خىر دىبوۋنەۋەۋە، تەماشاي ئەبو بەكرىان دىكرىدو، پىيان سەيىرىۋو، ئەبو بەكر پىاۋىكى گرېنوۋكى دىنەرمى خوشگرىان بوو، كە قورئانى دىخوئىند گرېانى بۆ راگرېنەدىكرىد، جا خانەدانەكانى قورمىش لەبىتەپەرىستەكان لەم حالە تۇقىن و ناردىان بە شوئىنى ئىيىنودو غوننەدا، كاتى ھات بۆ لايان پىيان گوت: ئىمە لەبەر خاترى تۆۋ

به‌دالدهی تۆ، په‌نای ئه‌بو به‌کرمان دا، به‌و مهرجه که له مائی خۆی دا به‌بی
 څرّه خودای خۆی به‌رستی، که‌چی ئه‌و له‌م رادمیّه پرمی کردوومو، ئه‌ومتانی له
 به‌رده‌م ماله‌که‌یدا مزکه‌وتی دروست کردوومو به‌ ئاشکرا نویژی تیادا ده‌کاو
 څورنای تیادا ده‌خوینی، ئیمه‌ش له‌وه دهرسین که ژنان و خاوو خیزانمان له‌ری
 دمرکا.

جا پئی بلی باوانه‌کا، نه‌گهر چه‌ز ده‌کا باهر له‌مائی خۆی دا خودای خۆی
 به‌رستی ئه‌وا بابیکاو، که‌سی هه‌قی نییه به‌سه‌ریه‌وه، دنا داوای لی بکه که له
 په‌نای تۆ دمرچی، چونکه ئیمه چه‌زناکه‌ین که په‌یمانی تۆ بشکینین، وه
 قایلیش نابین که ئه‌بو به‌کر ئاوا ئاشکرای بکا، ئیبنو دوغنه هات بۆلای ئه‌بو
 به‌کر، گوتی: خۆت دمرانیت که من له‌سه‌ر چی په‌یمانم له‌گه‌ل تۆدا به‌ستووه،
 جادمبی هه‌ر ئه‌وه بکه‌یت یادمبی په‌یمانکه‌مان پووچ بکه‌ینه‌ومو من له زامنیت
 دمرده‌چم، چونکه چه‌زناکه‌م که عه‌رمبان ببیستنه‌ومکه من په‌یمانم داوه به
 پیاویک و له پاشابی په‌یمان دمرچووم ئه‌بو به‌کریش گوتی: ئه‌وا منیش له په‌ناو
 دالدهی تۆ دمرچووم و رازیم به په‌نای خودای گه‌وره‌و سه‌روهر ئه‌و چه‌له‌ش
 پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لی بی) هیشتا له‌مه‌که‌که بوو، فه‌رمووی به
 موسوئمانان: (هه‌واری کۆچتانم، له‌خه‌ودا، پی نیشان درا، شوینی بوو باخه
 خورمای زۆر بوو، له نیوانی دوو شوینی به‌رده‌لانی ږم دا بوو، واته: دوو
 جیگه‌ی به‌رده‌لان، که‌به‌ردی ږمشیان زۆربی، ئیتر موسوئمانان ږووه‌و مه‌دینه
 کۆچیان کردو، زوربه‌ی ئه‌وانه‌ی که کۆچیان کردبوو بۆ چه‌به‌شه‌ گه‌رانه‌وه‌و
 چوون بۆ مه‌دینه، ئه‌بویه‌کریش به‌ره‌و مه‌دینه ته‌داره‌کی کردو تفاعی خست،
 به‌لام خۆشه‌ویست (دروودی خودای لی بی) پئی فه‌رموو: (هیواشکه و
 په‌له‌مه‌که، چونکه من خۆشم به هیوام که خودا ږیگه‌م پی بدات و کۆچ بکه‌م،

ئەبوبەكرىش گوتى باوكم و دايكم لەدەورت گەڕىن، بۆچى تۆيش ھىواى كۆچ
كردنت ھەيە؟ ھەرمووى: (بەئى).

ئىتر ئەبو بەكر خۆى گل دايەو ھەلای پىغەمبەرەو ھە (دروودى خوداى لى
بى) ھەتا لەم سەفەرى كۆچەدا ببى بەھاوڕپى، وە دوو وشترى خۆى ھەبوو،
بەمەبەستى ئامادەكردنىان بۆ ئەم سەفەرە چوار مانگ ئالىكى گلاى دار
(سەمورە- السمرى) دانى، كە بە قەلەنگ دىمورىنن و دىكەن بەگەل. (تاج/٤
٣٠٩/ف/١).

عائىشە (رمزى خوداى لى بى) ھەرمووى: ئەوا رۆژى لەمالى ئەبوبەكر
دانىشتبوو، قەرچەى نىمورۆ بوو، لەوكاتەدا يەكى بە ئەبو بەكرى گوت: ئەو
پىغەمبەرە (دروودى خوداى لى بى) دەم و لووتى خۆى ھەلبەستوو، تا
نەناسریتەو، جارانى تر لە كاتى وادا نەدەھات بۆ مالمەن بۆيە ئەبو بەكر
ھەرمووى: باوك و دايكم بە قوربانى بى، بەخودا ديارە كارىكى گرنكى ھەيە
بۆيە لەم كاتەدا ھاتوو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) گەيشتەجى و داواى
رېگەپىدانى: كرد كە بىتە ژوورەو رېگەى پى دراو ھاتە ژوورەو بە
ئەبوبەكرى ھەرمووى: (كىت لەلایە بابچنە دەرەو) ئەبو بەكرىش
ھەرمووى: (ئەى پىغەمبەرى خودا! باوكم بەقوربانى بى غەربەمان تىادا نىيە،
ھەر كە سوكارمەى خۆم، كە كەسوگارى خۆتن ھەرمووى: (دەى من خودا
رېگەى پى داوم كە دەرېچم و كۆچ و باربەكم) ئەبوبەكر ھەرمووى: (ئەى
پىغەمبەرى خودا! باوكم بە قوربانى بى بەكە بەھاوڕپى خۆت لەم سەفەرە
پىرۆزەدا، ھەرمووى: (بەئى باشە، ئەبو بەكر گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا!
يەكى لەم دوو وشترەى من ھەلبەكرە بۆ سوارى رېگەت. پىغەمبەر (دروودى
خوداى لى بى) ھەرمووى: (باشە بەلام بە كرى).

عائيشه - رمزای خودای لی بی فهرمووی: جا تفاقیکی زۆر جوانمان بۆ
 نامادهکردن و تۆیشوومان لهتۆیشه بهرمیهکا بۆیان کرد، که بریتی بوو له
 مهپکی قاوورمه، وه نهمای خوشکم پارچهیهکی له پشتینهکهی خۆی دادری و
 دهمی تۆیشهبهرکهی پی بهست، جالههموه ناونرا: (ذاتونظاوهین واته: خاومنی
 دوو پشتین) فهرمووی: نهو جا پیغههمبهرو نهبو بهکر چوونه ناو نهشکهوتی
 لهکیوی سهور، وهرسی شهو لهوی خۆیان هشار دهمن، عهبدوئلا کوری
 نهبویهکر که جههیلکی وشیری وریابوو شهوی له لایان دمکردهوه، بهلام
 شهوکی شهوی دمگرت بهدهمهوه و له لای نهوانهوه دهگهراپهوه بۆ مهککه،
 بهیانی له قورمیش و خهکی مهککه وابوو، که عهبدوئلا شهوی له مهککه
 کردۆتهوه، جا عهبدوئلا ههرچی بهرگۆی دمکهوت لهو پیلان و فرو فیلانیهی که
 بی پرواکانی مهککه دمیانکرد، له پیغههمبهرو نهبو بهکر، وهری دمگرت و
 کهتاریک دادمهات ههوالی نهوانهی بۆیان دمبردهوه.

وه عامیری کوری فوههیرمیش، که نۆکهری نهبو بهکربوو، له دهورو بهری
 نهوان رانهکهی نهبویهکری دهلهوهراندو به تاوی له پاش شیوان، میگهلهکهی
 لهدمرگای نهشکهوتهکهدا مۆل دهمدا، نیتر شیری مهریان دهمدۆشی و لهگۆینهیهکا
 بهبهردی داخی بهرخۆر شلهتینیان دمکرد، واته: بهرده داخهکهیان دهخسته ناو
 جامه شیرمهکهوه، تا تۆزی گهرمی بکا، ههتا خاوی و لیقنی یهکهی نهمیئی،
 ومههموو شهوی تیرو پریان لهو شیره جوانه دهخوارددهوه!

ومهر له بهیان واته: دهمهو بهیان بهتاریک ولیلهکه، عامیر رانهکهی
 رادهمداو پیرکهی لی دمکرد، ههرسی شهوکه عامیر نهمه کاری بوو، پیغههمبهرو
 نهبو بهکر، کابرایهکی بهنی دیلی یان بهکری گرتبوو، ریزانیکی بهدرمهقه و
 شارمزا بوو، سویند خوارو هاوپهیمانی بنهمالیهی عاصی کوری وایلی نهل
 سههمی بوو، وهله نهمانی نهوان دابوو، وهلی لهسهر ئایینی بیپرواکانی قورمیش

بوو، به لّام پېغه مېهرو نه بوبه کر بتمانهی پې دمهکن و ههردوو وشترمهکی دمدمنی و به لّین دمدمن بهیه کتر که له پاش سی شهو له نه شکه وته کهی چیاي سهوړ یه ک بگر نه وه، جا له کاتی ناوبراودا له بهیانی شهوی سییه م دا، ههردوو وشترمهکیان بؤ دمبات، عامیری کوری فوهه یرمیش له گه لّیان دهچی، وه پړزانه شارمزاکش له پښه کی پې دمشته وه دمیان بات، نه وه ک له شاپړوه له بهر شوینه گومکې (تاج/٤ ل ٣١٣ ز ١٠١- باسی کوچ کردن، فهرموودهی ژماره ٣/) .

سورافه کی کورپی مالیک کی کورپی جوعشوص مودلیجی (رمزای خودای لّی بّی) فهرمووی: رابهرو فروستاده کانی بی پرواکانی قورمیش هاتن بؤ ناومان، جارپان دمداو گوتیان: هه رکه سی پېغه مېهرو (دروودی خودای لّی بّی) یا نه بو به کر بکوژی، یادیلین بکا، خه لاتی دمهکین و له باتی هه ریه کیکیان خوینبایی خوئی خه لات دمدمنی، که دمکاته سهو و شتر، منیش له ناو کوپی دانیشتنی هوژی بهنی مودلیج دا دانیشتبووم که خرمانی خوّم بوون له پر پیاوئ دمرکهوت، هات به دیارمانه وه وهستا، ئیمهیش هه ر به دانیشتنه وه گوئ قولاخ بووین، که بزانیان چی هه والّیکی واپی، پیاوه که گوتی: ئه ی سورافه! ئیستا له پادهمشته که رهمشایی چه ند زه لامیکم به دی کرد، و ابزانم که موحه ممه دو هاوړپکانی بوون، سورافه گوتی: خوّم زانیم که نه وانه خویان بوون، به لّام خوّم ئی هه له کردو ویستم نه وانیس چه واشه بکه م ، بویه گوتم: نه وانه نه وان نه بوون، به لّام نه وانه کی که تودیوتن و به وانت زانیون نه وانه، فیسارمه کس و فیساره کهس بوون، که توی لّی له مه و بهر به بهر چاوی خو مانه وه دمرچوون، نه نجا تاوئ له کوپمه که دا مامه وه، هه تا نه یان خه مه سر شه ک و ته و او له هه والّه که چه واشه یان بکه م، ئینجا هه لّسام و چوومه وه به که نه یزه که که مم گوت: ماینه که مم بؤ بیه له پشت نه و یالّه وه رای بگره بؤم، نه نجا رمه که مم هه لگرت و له پشت مالّه وه به کووړه کووړه، به دزکه وه دمرچووم، نووکی رمه که م ده خشانده له زموی و سهرمه کیم شوړ کردموه، هه تا

کەس هەستی پێ نەکاو پێم نەزانن، کەوامن بەنیازی خەلاتەکەی قورمیش دەچم بە شوێن پێغه مبهرو ئەبوبه کردا.

رۆیشتم هەتا چوومه لای ماینه کهم و سواری بووم وتیم تەقاند، بە چوار نالە بردمی هەتالییان نزیک بوومهوه، ماینه کهم سەرسمیکی داو گلاندمی، جا هەتسامهوه دەستم برد لەتیردانه کهم دانه (ئەزلام) کهم دەرھینا، دانهیه کهم پێ گرتەوه، تا بزاتم زیانم دەبێ بۆیان یانا، جاکه دانه کهم گرتەوه ئەوهی هینا که من پێم ناخۆش بوو، که ئەوه بوو: زیانم نابێ بۆیان، بەلام بەگوێی دانهم نەکردو سواری ماینه کهم بوومهوهو بە چوار نالە بردمی هەتا والییان نزیک بوومهوه، گویم لە دەنگی پێغه مبهر بوو قورئانی دەخویند.

پێغه مبهر (دروودی خودای لی بێ) ئاووپی نەمدایهوه، بەلام ئەبوبه گر زۆر ئاووپی ئەدایهوه، جا دیسان ماینه کهم لەو زهوییه رەقەندەدا هەر دوو دەستی هەتا ئەژنۆکانی داچوون و هەمدیسانهوه لێی بەربوومهوه، لەپاشاتیم خوری، بەلام زۆر بەگران هەتسایهوه، زۆر بە زحمەت دەستەکانی لە زهوییه کهدا دەرھینا!

جاکاتی که هەتسایهوه سەرپێ شوینی هەردوو دەستی گەردیکی شەوقداری لی هەتسا بەتاسمانا، وەك دوو کەل، هەمدیسان بەدانه که دانهیه کی ترم گرتەوه، دووبارە ئەوه دەرچووهوه که بەدەلم نەبوو، ئێتر بانگم کردن و ئەمانم پێیان دا، ئە و جا وەستان، منیش سواری ماینه کهم بوومهوهو چووم بۆلایان، بەهۆی ئەوهوه که بەسەرم هات بەهۆی ئەوانه و موبه هۆی ئەوه شهوه که دەستم نەگەشت پێیان هات بەدەلما: که کاری پێغه مبهر (دروودی خودای لی بێ) سەردەگری و حەزەرت سەردەکهوی، وە عەرزیم کرد: که هۆزە کهت برپاریان داوه هەره کهسی بەزیندوویی یا بەمردوویی تۆیان بدا بەدەستهوه، خوینبایی پیاوی خەلات و مزگینێ پێ دەمدن! وەتیم گەیاندن که ئەو خەلکه چییان لێیان دەوی، تۆیشه

وشت و متم پيشكەش كردن، به لām نههيجيان ئى و مرگرتەم و نههيجيان ئى داوا كردم، جگه له وهكه فهرمووى: ئاشكرامان مه كه منيش داوام ئى كرد كه نامهى نه مانم بۆ بنووسى، جا فهرمانى كرد به عاميرى كورپى فوههيره له پارچه پى چهرما نامهى نه مانى نووسى بۆم، ئه و جا پىغه مبهرو ئه وان رۆيشتن و منيش گه رامه وه بۆ شوپىنى خۆم.

ئيبنو شهاب فهرمووى: له رىگه پىغه مبهر (دروودى خوداى لى بى) دمگات به زوبه يرى كورپى عه وام، عورمووى كورپى زوبه ير بۆيگى رامه وه، فهرمووى: پىغه مبهرو ئه بو به كر، له م سه فهرى كۆچه دا له رپى دمگن به زوبه يرو كاروانى له موسو لمانان، كه بازركان بوون و له شام گه رابوونه وه، زوبه ير سه رو دمه ست به رگى سپى له بهر پىغه مبهرو ئه بو به كرده كا، له و لاشه وه موسو لمانه كان له مه دينه دمبيستنه وه كه وا پىغه مبهر (دروودى خوداى لى بى) له مه كه كه دمرچووه، جا هه موو به يانيانى دمه اتن به پيريه وه هه تا به رده لانى يه كه، كه ناو داره به (ئه له حه ره) ئيتر له وى چاو مروانيان دمكرد، تا گه رماى نيومرپۆ زۆرى بۆ دمه ينان، ئه و جا دمگه رانه وه، جا رپۆزى زۆر چاو منوار دمكهن، كه هيج نابى دمگه رپىنه وه، هه ركه دمگه نه ماله وه پياوئىكى جوو ده چيته سه ر قه لايه كى خۆيان بۆ ته ماشا كردنى شتى، جا به رپكه وت له دوورموه پىغه مبهرو هاو رپى كانى به دى دمكا: به رگه كانيان له دوورموه سپى دمكاته وه، تارما ييه كه يان له ناو رپى كى بيايان (سه راب) دا، كه روئيشكه دمكاو دمر دمكه وى!

جا كا برى جووه خۆى پى ناگيرى و به هه موو دمنگى خۆى بانگه واز دمكاو ده لى: ئه ي كۆمه ئه ي عه رب! ئه مه ئه و شانازى يه تانه كه چاو منوارى دمكهن! جا موسو لمانه كان په لامارى چهك دمدن و ده چن به پيرى پىغه مبهروه (دروودى خوداى لى بى) وه له پشت به رده لانه كه وه پىي دمگن، جابه لاي راستا دميانبات هه تا ده چيته ناو بنه ماله ي عه مرى كورپى عه وف و له وى دا دمه زن، ئه مه ش

رۆژی دووشهمه بوو، له مانگی مهولوود (مانگی رهبیعول نهووهل) وه نهبویهکر دهچوو به پیر خه لکه و مهو له جیاتی پیغه مبهه چاک و چۆنی له گهه دمهکردن، به لام پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) خۆی بی دمنگ دانیشتبوو، جا نهوانه ی له یاریدمه دران که پیغه مبهه ریان نه دیبوو که دههاتن رۆژ باشییان له نهبویهکر دمهکرد.

ههتا ههتا و مهکه دمه له پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) و نهبو بهکر دهچی به پۆشاکه کهی خۆی سیبهری بو دمهکا، نهو ساکه خه لکه که پیغه مبهه ردهناسن، جا پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) دهمه و زیاتر له ناو بنه ماله ی عه مری کوری عه وف داده مینیته وه، وه نهو مزگه وته دا دمه زینتی که بناغه ی له سه ر ته قوا دامه زراوه به پیی نایه تی قورئان، وه خۆی نوێزی تیاده مکات، ئینجا سواری ولاخه کهی دمی و له گهه خه لکه که دا دمه روا ههتا وشترمه کهی له لای شوین مزگه وته کهی ئیستای پیغه مبهه ردا له مه دینه چۆک دادمه دا، که لهو سه رده مه دا چه ند پیاوی له موسو ئمانان له ویدا نوێزیان دمه کرد، که له وه پێش جیگه مشتاخێ خه رمانی خورما بوو، هی دوو کور بوو، ناویان سو ههیل و سه هل بوو، هه تیو بوون، نه سه عه دی کوری زوراره سه ره په رشتی دمه کردن.

جا پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) که وشترمه کهی له ژیر خۆیا چۆکی داداو له وێ دا پال کهوت و سینگێ دادا، فه رمووی: (خودا چه زکا نه مه جیگه یه تی! له پاشا پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) هه ردوو کورمه کهی بانگ کردو سه ودا ی شوین مشتاخه کهی لی کردن ههتا بیکات به مزگه وته گوتیان: نه ی پیغه مبهه ری خودا! به لکوو دهیبه خشین پیت. پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) قاییل نه بوو، که به به خشین لییان و مر بگری، له نه نجامدا لیی کرین و کردی به مزگه وته، پیغه مبهه (دروودی خودای لی بی) خۆشی له گهه هاوړی

ياناخشتى كالى دهگواستهوه بۆ دروست كردنهكەى، ومبهدهم خشت گواستنهوهوه،

پيغه مبهەر (دروودى خوداى لى بى) سۆزى دهکردو دهيفهرموو:

هـَذَا الْحَمْدُ لَكَ يَا خَيْرُ الْمَلِكِينَ

هـَذَا أَبْنَاءُ رَبِّنَا وَأَطْفَالُ

واته:

كَوْلَ نَحْمُكَ كَوْلَهُ يَه، نَهْ كَ كَوْلَى خَيْرِهِ

چاكترهو پاكتره، خوداى باني سه

حهزمت (دروودى خوداى لى بى) دهشى فهرموو:

اللَّهُمَّ إِنِّ الْإِبْرَاجُ أَجْرُ الْآخِرَةِ

فَارْحَمِ الْإِنْسَانَ وَالْمَلَائِكَةَ

واته:

خَيْرُ نَحْمُكَ خَيْرُهُ يَه سَبْهَى لَهُ خَوَانَه!

بهحمهت له نه نصار، لهكوچكارانه!

ئيبنو شهاب واته: ئيمامى زوهرى (رهحمهتى خوداى لى بى) دهفهرموئ:

له فهرموودهو فهرمايشتا نه مان بيستوو كه پيغه مبهەر (دروودى خوداى لى

بى) هؤنراوهى تهواوى خويند بيهتهوهو بيكا بهنموونهو سهرمهشق بيجه له م

هؤنراوانه (تاج/ل ۴/ل ۲۱۶/ز ۱۰۱- باسى كوچكردن- ف ۴) پروانه: ژماره: ۲۶۴

تهجريد = ۴۲۸ فهتج = بهرگى يهك لاپهړه/۲۷۴.

پوونکردنهوه:

ئهم بههرانه و چهند بههره تریش وان لهم فهرموودهیه دا:

١- موسوئلمانان له پیناوی بیرو باومری خویندا تووشی سهخلهتی و مهینهت و زیانی گیانی و سامانی دهن و، دهبی خوین ناماده بکهن بۆ شتی واو، پشت به ستنی گهورمیان له سهر خوابی.

٢- دروسته موسوئلمان پهنای ناموسوئلمان قهبوول بکات. ئهمرۆ ئهم جۆره نهمانه و جیوارو پهنا و مرگرتنه ههر زۆر زۆره، جیگهی داخه نیستا لهم رۆژگارهی ئیمه دا، زۆرینهی موسوئلمانان، له دمست سهرۆکه بهناو موسوئلمانه ملهورهکان ههڵ دین و، لهناو ولاتانی ناموسوئلمان دا دهن به پهنا بهر، نیستا لهم کات و ساته دا نیوهی خه لکی سوریا و دوو ملیۆن زیاتر له خه لکی عیراق دهر به دهرن و له تاو سهرۆکه سته مکارهکانیان په رده وازه و سهرگهردان بوون و ئاواره ی ولاتان و شاران بوون، عبدولفه تاح سیسیش له میصر به شوقل مهیت و تهرمی شه هیدهکان له مهیدانی اعتصام ده مائی (إنا لله وإنا إليه راجعون)

٣- عامیری کورپی فوههیره موسوئلمان بوو، وه موسوئلمانیکی جوانی لی دمرچوو. وه ناماده ی غهزای بهدرو ئوحد بووه، له رۆژهکهی بیری مهعوونه دا کوژراوه، له ته مهنی چل سائی دا، عامیری کورپی طوفهیل دمی کوژی، خوی ده لی: یه کهم زام که له عامیری کورپی فوههیره م کرد نووریکم بینی له ده می زامه که یه وه دمرچوو، ده لی: پاش شه هید بوونی جهسته که ی ون دهبی و هریشته دمی نیژن رووداوه که ی رۆژی بیری مهعوو نه له سائی چواری کۆچی دابوو.

٤- سورا قهی کورپی مالیکی مودلیجی، یه کی که له هاوړی ناو دارهکان، کۆمه لی هه وائی له ناو دهقی فهرمووده که دا رابورد، پتغه مبه ر (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (ئای له و رۆژه ی که باز یبه نه گانی کیسرا له قو ل ده که یه ت)

ودهله سهردهمی پيشهوا عومهردا کاتئ تاج و پشتين و بازيبه نهکانی کيسرايان هينا بؤ عومهر، سوراھەي بانگ کردو بازيبه نهکانی کرده هەر دووقوئی. سوراھە شاعيرکی جوان بوو، کۆمه ئی له هاورئيان ههرموودهکانی نهو دمگيرنهوه، وهک: ئيبنوعهباس و جابير، لهبيست و چواری کۆچی دا کۆچی دوايي کرد (رمزای خودای لی بئ)، يهک ههرموودهی له بوخاريدايه.

١٣٠٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى لَيْلَةَ أُسْرَى بِهِ بِإِيلِيَاءَ بَقْدَحَيْنٍ مِنْ خَمْرِ وَلَبَنٍ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمَا، فَأَخَذَ اللَّبَنَ، فَقَالَ لَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَاكَ لِلْفِطْرَةِ، لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوَتْ أُمَّتُكَ. {الحديث: ٥٢٠٨ = ٥١٩٩ فم. بخارى. أحاديث الأنبياء: ٣٣٩٤، ٣٤٣٧، ٥٥٧٦. ترمذی. تفسیر: ٣١٣٠} (١٣٠٨)

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بئ) ههرمووی: نهو شهوهی که پيغه مبهريان برد بؤ ئيليا، واته: بؤ بهيتوله قديس، لهوئ دوو پيااله خواردنه وميان بؤ هينا، پياالهيئ شير و پياالهيئ مهی، پيغه مبهريش (دروودی خودای له سهر بئ) ته ماشايان دمكاو پيااله شيرمه که ورمه گري، جو برائيليش دمفه رموئ: (سو پاس و ستايش بؤ خودا كه توئ خسته سهر ريگهي راستی خوئ، نه گهر پيااله مهيه كهت ورميگرتايه، نۆمهنت سهر يان لی ده شيواو گومرا دهبوون). {تاج/٣، زنجيره: ٢٤، ژماره: ٢٧٣١}.

(١٣٠٨) بخارى. أحاديث الأنبياء: ٣٣٩٤، بوختهی موسليم: ١٢٨٥ = ٥٢٠٨ شيخا (بخارى رقم

(١١) باب في شرب النبيذ وتخمير الإناء

خواردنه وهی خوشاوو سهرداپوشینی دهفر

١٣٠٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَبُو حُمَيْدٍ بِقَدَحٍ مِنْ لَبَنٍ مِنَ التَّقِيعِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا خَمْرَتُهُ: وَلَوْ أَنْ تَعْرُضَ عَلَيْهِ عُودًا. (الحديث ٥٦٠٥ طرفه في: ٥٦٠٦)؛ (١٣٠٩)

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: نهبو حومهید لهنه قیغ، که شوینیکه وا له شیوی عه قیق، که بیست فهرسه خ له شاری مه دینه وه دووره، جامی شیر هی نا بو پیغه مهر دروودی خوی له سهر بی- سهری دانه پوشرابوو، پیغه مهر دروودی خوی له سهر بی- پیی فهرموو: (نه وه بوچی سهریت دانه پوشیوه، دمبوو نه گهر هر هیجت دمست نه که وتایه که بی که ی به قه باغ بو، ته له داریکت به سهردا رایه ل بگردایه).

(١٢) باب الأمر بتغطية الإناء وإيكاء السقاء وإغلاق الأبواب، وذكر اسم الله عليها

و إطفاء السراج والنار عند النوم وكف الصبيان والمواشي بعد المغرب

فهرمانکردن به سهرداپوشینی ده فرو شتی واو به به ستنی ده مو ههنگی کونده و مهشکه و جهونده و به داخستنی ده رگا و به هیتانی ناوی خودا له م کاتانه داو به کوژاندنه وهی چراو نلگر له کاتی نووستندا و به گرنه وهی منال و ناژه ل له پاش شیوان

١٣١٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ، أَوْ أَمْسَيْتُمْ، فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ

(١٣٠٩) تجرید/ ٥، ژماره: ١٨٤٦ = ٥٦٠٥ بخاری. مسلم: ٢٠١١ = محمد فؤاد = ٥٢١٣ شیخا (بخاری رقم

اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قَرَبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمَرُوا
 أَنْيَتَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرَضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفَنُوا مَصَائِحَكُمْ».
 {الحديث: ٥٢١٨ = ٥٢٠٩ فم. تجريد/٣، لاپهړه: ٤٥٢، رقم: ٣٢٨٠، ٣٣٠٤،
 ٣٣١٦، ٥٦٢٣، ٥٦٢٤، ٥٦٩٥، ٦٢٩٦. أبو داود. أشربة: ٣٧٢١. تحفة
 الأشراف/٢٤٤٦: (٣٠)}

جابیری کوری عهبدوئلا (رمزای خودایان لی بی) دمفه رموی: خوشه ویست
 (دروودی خودای له سر بی) دمفه رموی: (که بهرایی تاریکی شهو دمستی پیکرد)
 یا فهرمووی: (که بوو بهئیواری، نیتر لهو دممه دا مناله کانتان بگرنه وهو مه هیلن
 له وکاته دا بلاو ببڼه وه به ملاو به ولادا، چونکه دیوهمکان، واته: شه یاتینی، حه زیان
 له تاریکیه، رقیان له روناکیه، له تاریکی و رمشایی و بارودوخی وادا، ده که ونه
 هه لپه و چالاکی نواندن، به لام تاوی له شهو تیپه ری و بوو به شهوی ته واو، نیتر
 ریگه ی ناموشویان لی مه گرن، وه دمرگا کانتان دابخه و ناوی خودا بهینن، چونکه
 شهیتان دمرگای داخراو ناکاته وه، وه دمبیینی کونده و مه شکه و جه و منده و
 هیزه و خیگه ی خوټان ببه ستن و ناوی خودا بهینن، وه سه ری قاپ و قاجاخ و
 دمفری خوټان داپوشن و ناوی خودا بهینن، نه گهر هر هیچت دمست نه که وت که
 سه ری حاجه ت و دمفری پی داپوشی ته لی چیلکه ی به سه ردا رابهیل، وه
 چراکانتان بکوژینه وه). {تاج/٣، زنجیره: ١٩، ژماره: ٢٦٨٧، ٢٦٨٨}.

نه مه یش گپړانه وه ی نه م فهرموودمیه، له ژماره (١٣٢٤) ی بهرگی سیی
 موخته سه ری سه حیحی بوخاریدا، که ناسراوه به ته جریدی بوخاری:

(٣٠) تجرید/٣، ژماره: ١٣٢٤ = ٣٢٨٠ بخاری. مسلم: ٢٠١٢ ترقیم محمد فؤاد لصحیح مسلم -

بوخته ی مسلم: ١٢٨١ - ٥٢٨ شیخا (بخاری رقم الکتاب/٥٩ رقم الباب/١٥).

عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ أَوْ قَالَ: جَنَحَ اللَّيْلُ فَكَفُّوا صَيَانَكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْشِيرُ حِينَئِذٍ إِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ وَأَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأُولِكَ سِقَاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَخَمِّرْ إِنْءَاكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَلَوْ تَعَرَّضُ عَلَيْهِ شَيْئًا) (الحديث ٣٢٨٠، أطرافه في: ٣٣٠٤، ٣٣١٦، ٥٦٢٣، ٥٦٢٤، ٦٢٩٥، ٦٢٩٦):

جابر (رمزای خوی لی بن) فهمووی: پیغمبر (دروودی خوی له سر بن) فهمووی: (که سهرمتای شهو داهات) یا فهمووی: (که به رای تاریکی شهو دست پیگرد، نیر لهو دهمدا مناله کانتان بگرنه و مو مهیلن لهو کاته دا بلاو ببنه و بهم لاو به ولادا، چونکه دیو دهکان، واته: شه یاطینی، حزیان له تاریکیه، رقیان له ووناکیه، له تاریکی و رمشایی و دوخی وادا دهکونه هه لپه و چالاکی نواندن. به لام کاتی تاوی له شیوان تی پهری و بوو به شهوی ته و او، نیر ریگهی هاموشویان لی مه گرن. و دمرگاکه دابخه و ناوی خودا بهینه، و له کاتی پیو یستدا چراکه د بکوژینه و مو ناوی خودا بهینه، و دهمبینی کونده و مه شکه که د ببهسته و ناوی خودا بهینه، سهری دمفرو حاجه ته که داپوشه و ناوی خودا بهینه، خو نه گهر هیچت دمست نه که ووت، چلی دار له سر باری پانی، له سرده می قاپ و حاجه ته که دابنی و ناوی خودا بهینه) (تاج/ ٤- ٦٤ ز- ١٩ - باسی دمفرو قاپ و حاجه ت. ف- ٢+٣+).

١٣١١- حدیث ابن عمر عن النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ حِينَ تَنَامُونَ »: (١٣١١)

ثیبنو عومهر (رمزای خودا له خوئی و له چه زهنتی عومهری باوکی بیئت) له پیغه مبهروهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له ناو ماله کانتانا، کاتی دهخهون ناگره کانتان بکوژیننه وه و به نه کوژاوهیی به جیبیان مه هیلن).

١٣١٢- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اخْتَرَقَ بَيْتٌ عَلَى أَهْلِهِ بِالْمَدِينَةِ مِنَ اللَّيْلِ، فَلَمَّا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَأْنِهِمْ، قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ النَّارَ إِنَّمَا هِيَ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفِئُوهَا عَنْكُمْ». {الحديث: ٥٢٢٦ = ٥٢١٧ فم. تجرید/ ٥، رقم: ١٩٧٣ = ٦٢٩٤ فتح الباری. تحفة الأشراف: ٩٠٤٨: (١٣٢)}

ئه بو موسای ئه شعهری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له مه دینه شهوی، مالت سووتا به سهر خاومنه کهیدا، که ئه م رووداومیان عهرزی چه زهنت (دروودی خودای له سهر بی) کرد، فهرمووی: (ناگر دوژمنی ئیومیه، که دهخهون لهخوتانی بکوژیننه وه). {ریاض/ ١، زنجیره: ١٦، ژماره: ١٦١/٦، لاپه ره: ١٥٠ - ش} + {ژماره: ١٣٢٤ تجرید = ٣٢٨٠ فتح الباری = بهرگی/ ٣، لاپه ره: ٤٥٢ چاپی به که م}.

(١٢) باب آداب الطعام والشراب وأحكامها

باسی ده ستوره کانی خواره مه نی و خواره نه وه کان و بریاره کانی نه م دوو بابته

١٣١٣- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّخْفَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ

(١٣٢) تجرید/ ٥، ژماره: ١٩٧٣ = ٦٢٩٤ بخاری. بوخته ی موسلیم: ١٤٤٢ = ٥٢١٧ شیخا (بخاری رقم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَلَّامُ سَمِّ اللَّهَ وَكُلَّ بَيْمِينِكَ وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ. فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. (الحديث ٥٣٧٦، طرفه في: ٥٣٧٧، ٥٣٧٨).^(١٣٣)

عومهری کوپی نه بو سه له مه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: منال بووم، پیغهمهر دروودی خوای له سهر بی- خوئی به خویو دهکردم، چونکه زپ کوپی بووم، کوپی نومموسه له مه بووم، که هاوسهری پیغهمهر بوو، دروودی خوا له سهر پیغهمهر و رمزای خوا له ههموو هاوسهره به ریزه گانی، که نانم ده خوارد دستم ده گپرا به ناو له گهنه که دا، به نارمزووی خوُم، جا چه زمرت دروودی خوای له سهر بی- ته میی کردم و فهرمووی پیم: (رۆله: که نان ده خوئی له سهرتاوه ناوی خوابینه و بیسمیلا بکهو، به دهستی راستت بخو و له بهرده می خوته وه بخو و دست مه گپره بهم لاوای قاپه که دا، مه گهر له بهر عوزر).

عومهر (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: نیت له وساو هه تا نیستا هه ربه م شیومیه نان ده خوُم که پیغهمهر فیری کردووم. (تاج/ ٤ ز/ ١٦ ل/ ٤٦ ز/ ٢ - سهرباسی دستووری نانخواردن ش/ د/ ت + ریاض/ ١ ز/ ٢٨ ل/ ٢٥٠ ز/ ٢٩٩ + ریاض/ ٢ ل/ ٢٤٨ ز/ ١٠٠ ز/ ٧٢٨).

روونکردنه وه:

سوننه ته به دهستی راست شت بخوئی، مه گهر له بهر ناچاری و مه هانه ی رهوا، وه که نه خوشی و برین و شتی وا، به زمینم که سی چه په وانه بی و اباشه، که هه و ل بدا به دهستی راست بخوا، به لام نه گهر بۆی زه حمهت بوو، دروسته دهستی چه پی به کار بهینی.

^(١٣٣) تجرید/ ٥، ژماره: ١٨٠١ = ٥٣٧٦ بخاری. مسلم: ٢٠٢٢ محمد فؤاد = بوخته ی موسلیم/ ٣،

ژماره: ١٣٠٠ = ٥٢٣٧ شیخا (بخاری رقم الکتاب/ ٧٠ رقم الباب/ ٢).

عومهری کوری ئه‌بو سه‌له‌مه (رمزای خوی لی بی) هه‌نه‌زای پیغه‌مه‌ر بووه، له‌سالی دووی کۆچی دا، کاتی باوک و دایکی کۆچکار بوون، له‌خاکی حه‌به‌شه له‌دایک بووه، له‌ رۆژمه‌کی خه‌نده‌قا له‌گه‌ڵ ئیبنو زوبه‌یرا، له‌ناو خه‌نده‌قه‌که‌دا بوون، له‌گه‌ڵ سوپای ئیمامی عه‌لی دا ئاماده‌ی جه‌نگی ئه‌ل جه‌مه‌ل بوو، که‌له‌دزی له‌شکری عائیشه‌ بوو، عه‌لی کردی به‌ به‌رپرسی سه‌ر ولاتی فارس و به‌حرمین، کۆمه‌ڵی فهرمووده‌ دمگیرپته‌وه، له‌ریجالی سه‌حیه‌ینه، هه‌روا له‌کتیبه‌ شایسته‌کانی تری فهرمووده‌دا فهرمووده‌ی تری هه‌یه، ئه‌م زاتانه‌ راوی فهرمووده‌مکانی بوون: محم‌دی کوری، سه‌عیدی کوری مسیب، عوروه، ئه‌بو ئومامه، وه‌هبی کوری کیسان و که‌سانی تریش، له‌سه‌رده‌می جین‌شینی عه‌بدوله‌لیکی کوری مه‌روانا، له‌مه‌دینه‌ سالی هه‌شتاو سی کۆچی، به‌مه‌رگی خوا مردوو، نزیکه‌ی هه‌شتا سالی ژیاوه، دوو فهرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه، یه‌کیکه‌ له‌هاورێ بچوکه‌مکانی پیغه‌مه‌ر دروودی خوی له‌سه‌ر بی- ته‌مه‌ن درێژ بووه، ب‌روانه‌ به‌رگی یه‌که‌م، لا‌په‌ره/ ١٨ فهرمووده‌ی ژماره/ ٩٤ بو زانینی ژیا‌نامه‌ی ئوم سه‌له‌مه‌ی دایکی.

١٣١٤- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ أَنْ يُشْرَبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا. وَفِي رَوَايَةٍ: وَاخْتِنَانُهَا أَنْ يُقْلَبَ رَأْسُهَا ثُمَّ يُشْرَبَ مِنْهُ. {الحديث: ٥٢٤٠، ٥٢٤١ = ٥٢٣١، ٥٢٣٢ فم. تجريد/ ٥، لا‌په‌ره: ١٤٧، رقم: ١٨٥١ = ٥٦٢٦، ٥٦٢٥ فتح الباری: (١٣٤)}

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌هی ده‌کرد له‌وه که‌ده‌م و هه‌نگلی کونده‌و جه‌ومنده‌و

(١٣٤) تجريد/ ٥، ژماره: ٨٥١ = ٥٦٢٥ بخاری. پوخته‌ی موسلیم: ١٢٨٧ = ٥٢٤٠ شیخا (بخاری رقم

مەشكە، ھەلپىنج بىكرى و ئىنجا دەمى پىوھ بىرى و ئاوى ئى بخورىتەوھ).
 {رياض/٢/٢٦٤، زنجیرە: ١١٢، ژمارە: ٧٦٢} + {تاج/٣، زنجیرە: ١٧، ژمارە: ٢٦٧٥
 ج/٤}.

لەگىرانەوھى ژمارە (٥٢٤١)دا، زوھرى دىفەرەموى: مەبەست ئەوھىيە كە
 كوندەمكە، يا مەشكەكە دەمەكەى سەرەو خوار بىكرىتەوھو لىي بخورىتەوھ).
 {رياض/٢، زنجیرە: ١١٢، ژمارە: ٧٦٢}.

روونکردنەوھ:

ھۆى ئەم نەھىيە چەند شتىكە: وەك دەمى كوندەكە قىزاوى دەمى و خەلگى
 تر قىزى نايى لىي بخواتەوھ، يا بەرە بەرە دەمى كوندەكە، بۆگەن دەمى، يا رى
 دەكەوئى، جانەومرئى، يا شتى خراپ چوووتە ناو كوندەكەوھو دەچىتە ناوسكى
 ئەویشەوھ دەلئىن: لەسەردەمى پىغەمبەردا، پىاوى دەم ئەنئى بە ھەنگلى
 كوندەمەكەوھ توولە ماریكى تىادەمى دەچىتە ناوسكى، يا لەبەرئەوھىيە گەئى جار
 ناو دەپەرپتە قورگى، يا لەبەر ئەمانە ھەمووى، زۆرىي ھۆو فرە ھۆيى كاری
 دروستە.

فەقى بووم لەپرىس، لەلای ھەلەبجە، دىرویشى دىمەوئى ماری بخوات،
 دىمىنیتە ناو ھەردوو قولى مشتەوھو سەرى مارەكە بەرابەرى دەمى خۆى
 رادەگرئى و خۆش خۆش دەلئى: ھا كافر! بتخۆم، مارەكە وزاق دىداو خۆى دەكا
 بەقورگىداو دەچىتە ناو گەدەى، جا كىشەيى بۆ دىرویشەكە دروست دەمى، كە
 مارەكە دىمەوئى بىتە دەرەوھ، دىرویشەكە دەكۆكى و مارەكە دەگەرپتەوھ بۆناو
 گەدەى، لەھانە سوورەوھ دىرویشەكەيان بەسوارى كەرى برد بۆ ھەلەبجە،

جامانمیهکی کردبوو به له چک، له هه له بجه دهرمانیان پيدا مارمکهی فریدا،
دیمه نی کهرمکهو دمویشه که و له چکه که ی و تۆقاوییه که یم ههر له بهر چاوه!!

(١٥) بابُ في الشُّربِ مِنْ زَمْزَمَ قَانِمَا

خواردنهوه له ئاوی زه مزه م به راوه ستانهوه

١٣١٥- عَنْ عَاصِمٍ عَنِ الشَّعْبِيِّ: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ قَالَ: سَقَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ زَمْزَمَ فَشَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ قَالَ عَاصِمٌ: فَخَلَفَ عِكْرِمَةُ: مَا كَانَ يَوْمَئِذٍ إِلَّا عَلَى بَعِيرٍ. (الحديث ١٦٣٧ - طرفه في: ٥٦١٧): (١٣٥)

عاصیم له شعیبی یهوه (رهزای خوای لی بئ) فهرمووی: ئیبنوعه بباس قسه ی بۆ کردم، فهرمووی: به دهستی خۆم له ئاوی بیرى زه مزه م ئاوی خواردنهوه م پێشکەش به پێغه مبه ر کرد، به راوه ستانهوه خواردیهوه. عاصیم فهرمووی: عه که ره مه سوێندی خوارد: که پێغه مبه ر دروودی خوای له سه ر بئ- له و کاته دا که نه و ئاوه ی نۆش کرد، به سواریی و شترى بوو). (تاج/٢/٢٦٥-ز١٣٢).

روونکردنهوه:

عیکریمه (رهحه تهی خودای لی بئ) یه کی که له بیاوانی رسته ی نه م فهرموودمیه، شاگردو فه قتی ئیبنو عه بباس بووه، کۆیله یشی بووه، به ره گه ز به ربه ره، خه لکی مه غریبه، فهرمووده و حه دیشی له زۆر له هاوه لانی پێغه مبه ر و مرگرتووه، یه کی که له زانا گه وره کانی سه رده می خوێ، قورئانزانیکی چاک بووه، نه یوبو خالیدولحه ذاء فه قتی بوون، ده لێن گوایه له بیروباومردا هه وا خوای خه واریج بووه، نافیع و که سانی تر تۆمه تهی درویان لی ده دا، جیگه ی متمانه ی

بوخارییه، به‌لام موسلیم به‌مهرجی فهرمووده‌ی عیکریمه ده‌گیریتیه‌وه که طاووس و سه‌عیدی کوری جوبه‌یری له‌گه‌لدا بی، بۆره گله‌یه‌ک له‌بوخاری ده‌کری له‌سهر عیکریمه که نه‌ده‌بوو ده‌دیثی عیکریمه له‌بوخاریدا ریوایه‌ت بکا، واته: عیکریمه له‌پیاوانی مهرجی بوخارییه، به‌لام له‌پیاوانی مهرجی موسلیم نییه، به‌لام به‌سه بۆ فه‌ضلی عه‌کرمه که‌جی‌گه‌ی متمانه‌ی ئیمامی بوخارییه، عیکریمه گه‌پیده بوو، به‌ولاتانا ده‌سووراپیه‌وه، کاتی ئیبنو عه‌بباس ده‌مری عیکریمه هیشتا ئازاد نه‌بوو بوو، عه‌لی کوری ئیبنو عه‌بباس ده‌یفرۆشی به‌خالییدی کوری مو‌عاوییه، به‌چوار هه‌زار دینار.

عه‌کرمه پی ده‌فه‌رموی: (هه‌موو عیلمه‌که‌ی باوک‌تت فرۆشت به‌چوار هه‌زار دینار). نه‌ویش په‌شیمان ده‌بیته‌وه و سه‌ودا‌که هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه و ئازادی ده‌کا، له‌مه‌دینه له‌ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی‌دا مردووه (ره‌حه‌مت و رم‌زای خودای ئی بئ) {بروانه: ته‌ج‌ری‌دی بوخاری/١، ژماره: ٦٦ = ٧٥ بوخاری}.

(١٦) باب کراهةُ التَّنَفُّسِ فِي نَفْسِ الْإِنَاءِ وَاسْتِحْبَابِ التَّنَفُّسِ ثَلَاثًا خَارِجَ الْإِنَاءِ
نه‌یی کردن و ریک‌رتن له هه‌ناسه‌دان له‌ناو جامه‌که‌دا، له کاتی خواردنه‌وه‌دا، و
په‌سه‌نده که ناو به سی پشوو بخواته‌وه وه له ده‌ره‌وه‌ی جامه‌که هه‌ناسه به‌دات
١٣١٦- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى
أَنْ يُتَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ. {الحديث: ٥٢٥٣ = ٥٢٤٤ فم. تجرید/١، رقم: ١٢١ = ١٥٣،
١٥٤، ٥٦٣٠. ترمذی. أشربة: ١٨٨٩. نسائی. طهارة: ٤٧، ٤٨. ابن ماجه. طهارة:
: {٣١٣

نه‌بو قه‌تاده (رم‌زای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: (کاتی شت ده‌خۆنه‌وه له‌ناو جامه‌که‌دا هه‌ناسه مه‌دن).
{ریاض/٢، زنجیره: ١١٠، ژماره: ٧٥٩، ٧٦٦}.

١٣١٧- عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ كَانَ أَنَسٌ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ، وَزَعَمَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَنَفَّسُ ثَلَاثًا: (١٣١٧)

ثومامه‌ی کوری عه‌بدوللا (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: دمستووری پی‌شه‌وا نه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) وابوو، له‌کاتی شتخواردنه‌ودا، به‌سی بین دمیخواردموه، یان به‌دوو بین دمیخواردموه، له‌دمرووی جامه‌که‌سی هه‌ناسه، یان دوو جار هه‌ناسه‌ی دمداد، وه‌دمیفه‌رموو: دمستووری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وابوو، به‌سی بین، واته‌به‌سی جار، شتی ده‌خواردموه، وه‌هه‌موو جار له‌دمرووی جامه‌که‌سی هه‌ناسه‌ی دمداد. (بروانه: ژماره: (١٨٥٣) ی‌ته‌جریدی بوخاری + ژماره: (١٢١) ی‌به‌رگی/ی‌ته‌جریدی بوخاری).

(١٧) باب استحباب إدارة الماء واللبن ونحوهما عن يمين المبتدئ
له‌کاتی شت خواردنه‌ودا، به‌لای راستی ده‌ستی‌که‌ردا‌خواردنه‌وه‌که
ده‌گی‌ردی، نه‌وه‌به‌سه‌نده

١٣١٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَارِنَا، فَاسْتَسْقَى، فَحَلَبْنَا لَهُ شَاةً ثُمَّ شَبْتُهُ مِنْ مَاءٍ بَثْرَى هَذِهِ، قَالَ: فَأَعْطَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَبُو بَكْرٍ عَنْ يَسَارِهِ، وَعُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَجَاهُهُ، وَأَعْرَابِيٌّ عَنْ يَمِينِهِ، فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ شُرْبِهِ، قَالَ عُمَرُ: هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يُرِيهِ إِيَّاهُ، فَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَعْرَابِيَّ وَتَرَكَ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْأَيْمُنُونَ الْأَيْمُنُونَ الْأَيْمُنُونَ».

(١٣١٧) تجرید ٥، ژماره: ١٨٥٣ - ٥٦٣١ بخاری مسلم: ٢٠٢٨ = بوخته‌ی موسلیم ٢، ژماره: ١٢٩٢ =

قَالَ أَنَسٌ: فَهِيَ سُنَّةٌ، فَهِيَ سُنَّةٌ، فَهِيَ سُنَّةٌ. {الحديث: ٥٢٥٩ = ٥٢٥٠ فم. بخاری. هبة: ٢٥٧١ تحفة الأشراف/٩٧٢. تجرید/٣/١٢٣، رقم: ١٠٣٤ = ٢٣٥٢، ٢٥٧١، ٥٦١٢، ٥٦١٩: (١٣٨)}

نه‌نہسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) تہشریفی ہات بؤمالی ئیمہ، داوای خواردنهوہی کرد، ناژہلئیکی وردہمان بؤی دؤشی، نہوجا لہناوی نہم بیرہی خؤم تیکہل کرد، نہوجا بہدہستی خؤم پیشکەشی پیغہمبہرم کرد، پیغہمبہر لیی خواردہوہ، نہبوبہکر لہلای چہپی پیغہمبہرموہ بوو، عومہریش بہرابہری بوو، عارمبئیکی دہشتہکیش لہلای راستیہوہ بوو، کہ پیغہمبہر لہ خواردنهوہکە لی بؤوہ، عومہر ویستی نہبوبہکری پیشان بدا، ہەتا جامہکە بدا بہو، لہبہرئہوہ فہرمووی: نہی پیغہمبہری خودا! نہمہ نہبوبہکرہ، بہلام پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) جامہ شیراوہکە لی دابہ عہرمبہ دہشتہکیہکەو نہیدا بہ نہبوبہکرو عومہر، ومبؤ روونکردنهوہی نہمہ فہرمووی: (لہم جؤرہ بابہتانہدا، لای راست لہپیشترہ) سیجار فہرمووی: (لای راست لہپیشترہ). بؤیہ ئیمامی نہنہسیش دمیفہرموو: کاری وا نہک جاری، بہلکوو سی جار سوننہتہ).

{ریاض/٢، لاپہرہ: ٢٦٣، زنجیرہ: ١١٠، ژمارہ: ٧٦٠ + ژمارہ: ٥٦٩، زنجیرہ: ٦٣}.

١٣١٩- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ أَصْغَرُ الْقَوْمِ وَالْأَشْيَاحُ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ يَا غُلَامُ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أُعْطِيَهُ الْأَشْيَاحُ قَالَ مَا كُنْتُ لِأَوْثَرِ بِفَضْلِي مِنْكَ أَحَدًا يَا رَسُولَ اللَّهِ

(١٣٨) بخاری. ہبہ: ٢٥٧١ بوختہی موسلیم: ١٢٩٠ = ٥٢٥٩ شیخا (بخاری رقم الکتاب/٥١ رقم

فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ). (الحديث ٢٣٥١، أطرافه في: ٢٣٦٦، ٢٤٥١، ٢٦٠٥، ٢٦٢٠)^(١٣٩)

سهلی کوپی سهعد (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاری له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خوای له سهر بی) بووین، جامی خواردنه و میان هیئا بو پیغه مبهردا (دروودی خوای له سهر بی) خوئی لیی خواردده، له لای راستیه وه کورپکی لوی لی بوو له لای چه پی شیه وه پیرمکان دانیشتبوون، پیغه مبهردا (دروودی خوای له سهر بی) به کوره لاومکهی فهرموو: (نایا رازی ده بیت که خواردنه وه که له پیش تودا بدهم بهم پیرانه؟) کورمکهش ئیبنوعه بباس بوو گووتی: نه به خوا، ئه ی پیغه مبهردی خودا! به شی خوّم له بهر ماوهی پیروزی تو به کهس نادهم، پیغه مبهردیش (دروودی خوای له سهر بی) جامه کهی دایه دهستی. (ریاض ٥٧٠/٢/٢-٦٣ ف-٢).

(١٨) بابُ اسْتِحْبَابِ لَعْقِ الْأَصَابِجِ وَالْقَصْعَةِ وَأَكْلِ اللَّفْطَةِ السَّاقِطَةِ بَعْدَ مَسْحِ مَا

يُصِيبُهَا مِنْ أَدَى وَكَرَاهَةِ مَسْحِ الْيَدِ قَبْلَ لَعْقِهَا

وا په سنده که له پاش ناخواردن په نجه و دهست بلیتسریته وه. هه روا قاپو

له که نو دهورییه که، وه نه کهر پارویی که وته خواره وه پاک بکریته وه و نه وسا

بخوړی، وه نا باشه که دهست بسړی، له پیش لستنه وه دا

١٣٢٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ): «إِذَا أَكَلْتُمْ طَعَامًا فَلَا يَمْسَحُ يَدُهُ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا». {الحديث:

٥٢٦٣ = ٥٢٥٤ فم: {١٣٢٠}

^(١٣٩) تجرید ٣، ژماره: ١٠٢٣ = ٢٢٥١ بخاری. مسلم: ٢٠٣٠ محمد فؤاد: ٢٠٣٠ = بوخته ی موسلیم:

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموۋى: (كاتى نان دەخۇن دەستى خۇتان مەسپن، ھەتا خۇتان دەمىلىسەنەۋە، يا يەككىكى تر بۇتانى دەلىسېتەۋە). {تاج/۲، لاپەرە: ۲۰۰، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۲۶۵۹} + {رياض/۲، زنجیرە: ۱۰۹، ژمارە: ۷۴۸}.

بۇ بەھرە پىتر ژمارە (۱۸۸)ى تەجرىدى بوخارى، بەرگى پىنجەم، راگوۋىز دىمكەين، كە دەفەرموۋى:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ حَتَّى يُلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا. (الحديث ۵۴۵۶) (۱۸۱۸).

ئىبنو عەبباس -رمزى خاويان لى بى- دەفەرموۋى: پېغەمبەر -دروودى خاۋى لەسەر بى- دەفەرموۋى: (كەنان دەخۇن دەستى خۇتان مەسپن، ھەتا خۇتان دەمىلىسەنەۋە، يا يەككىكى تر بۇتانى دەلىسېتەۋە!). (تاج/۴ ز/ ۱۶ ل/ ۵۶ ز/ ۲۴).

روونكردنەۋە:

ھۆى ئەم لىستەۋمىيە ئەۋمىيە كەلەفەرمودمىيەكى تردا پېغەمبەر -دروودى خاۋى لەسەر بى- دەفەرموۋى: (ئىۋە نازانن كەپىت و فەرى خواردەمەنىيەكەتان لەكامەى دايە). (بىروانە: رياض الصالحين بەرگى/۲ ل/ ۲۶۰ ز/ ۱۰۹ ز/ ۷۵۲).
ومكى تىرىش مەبەست لەۋمى كەكەسى تر لەپاش نانخواردن دەستى بۇ بلىسېتەۋە ئەگەر خۆى نەمىلىسايەۋە، كەسېكە كە قىزو بىز لەۋمەكەتەۋە، ۋەك

(۱۳۰) تجرید/۵، ژمارە: ۱۸۸ - ۵۴۵۶ بخارى. مسلم: ۲۰۳۱ - پوختەى موسلىم/۲، ژمارە: ۱۳۰۲ -

۵۲۶۲ شىخا (بخارى رقم الكتاب/۷۰ رقم الباب/۵۲).

(۱۸۸) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: استحباب لعق الأصابع و القصعة ... رقم: ۲۰۳۱.

مناللى خوى و فەقىي كە بۇ پىرۋى دەستى بلىسىتەو^(١)، بەھەر حال، بەھىچ شىۋەيەك مەبەست ئەو نىيە كە موسولمان كارى ناشايستە و بارى نالەبار برەو پى بدا، ئەم جۆرە كارە سوننەتە، كىرنى سوننەتەش ھەركاتى كىشەيەكى بۇ موسولمانان دروست دىكرد، ئەو نەكردنى لەكردنى باشترە، وەك زۆر لە سوننەتەكانى جەج، ئەگەر ھەموو حاجىيەك لەكاتى جەج كىرنا جەجەرەو لئەسوود ماچ بكا، يا ئىستىلامى روكنى يەمانى بكا، يا دوورپكات نوپۇزى سوننەت لەمەقامى ئىبراھىما بكا، ئەو ھەموو جەجەكەيان دىفەوتى، يا ھەزاران كەس دىمىن بەزىر پىۋە، ھەتا زۆر لەزانايانى خاۋىن تەقۋاى ئەمىرۋ قىسە لەو دىكەن، كە دروستە بۇ بەرژمۈندى ئىسلام و موسولمانان تەركى ھەندى واجبىش بىكرى، وەك كچى موسولمان بەبەرگى مۇدەو لەزانكۆ دىوام بكا، ئەگەر دىۋلەت رىگەى نەدەدا بەبەرگى موسولمانانەو دىوام بكا، ھەموومان دىزانىن رۆز كۆراۋە، خەلك خراپ بوون سى (ص) صادىكەش: صەفەۋىيەت و صەلىبىيەت و صەھىۋىيەتەش قەت وەك ئەمىرۋ، بەنەرمە بىرە، لەدۇ ئىسلام سەنگەريان نەگرتوۋە، لەھەموۋى بىقەتر لەۋلاتى ئىمەدا بەداخەو، مەگەۋتەكان چۆلن، مەيدان خالىيە، زاناي داناي كارا كەم بوۋە، ئەۋمىشى ھەيە كەنارخراۋە! بەتايبەتى لەۋلاتى ئىمەدا، كەسانى پەيداۋوون، پەرومردى ناو زىرابن، كەخۇيان پى دەللىن: خەباتى ژىرزەمىنى، ئىستا ھەلىان بۇ رەخساۋە، دىغەزو

(١) كۆمەللىكى راستگۇ بۇيان گىرەمەو: كە پىاۋىك لە گەرمكى ئەۋان، سى و چۈر سالى، مىزى گىراۋە، بە سۇندەو شتى وا بە زۆر زەحمەتلىكى زۆر گىمىزى پى دىكەن، گوتيان: ئەم پىاۋە نەخۇشە كچ و كوپىكى زۆر بە دىنيان ھەيە، زۆر جار لەبەر ئەۋى ئازارى باۋىيان نەدەن بە دەم چۈۋكى باۋىيان دەمىن ھەتا مىزەكى دىتە ناو دەمىان! خۇدايە لەگەل ئەم جۆرە موسولمانانە ھەشرمان بىكەى. ئامىن.

کینهی پهنگهوه خواردووی چهند سالهی ناو دموونی پیسیان بهو پهری سهریهستییهوه، ومبئ پهروا له دژی نیسلام، وهك ناودهستخانه دمردهی ههله دهرژن، وه بۆ نهگبهتی ههله و مهرجیکی واش رهمساوه کهخهك گویان لی دهرژی و بگره باومریشیان پی دهکا، بهتایبهتی له کوردستانی نازاددا، بهناوی نازادییهوه، کۆمهلی نیمچه میرزا و بهناو رۆشنبیر، به کریگیراون، بۆ رهمکردن و تانهوتهشهردان له نیسلام، ههتا شیوهی جوانی گهلی کورد ناشیرین بکهو ههله بۆ دوژمن بسازیینهوه کهگوايه کورد کافر بونهتهوه تا نهنفالمان بکهنهوه.

لهم رۆژانهدا کۆمهلی رۆشنبیر، له دژی نیسلام بهوپهری شانازییهوه بوون به شهیتانپهرست، پیرۆزیان بی تهیری گول ناشق به داری ژمقنه موته!

(١٩) باب مَا يَفْعَلُ الضَّيْفُ إِذَا تَبِعَهُ غَيْرُ مَنْ دَعَاهُ صَاحِبُ الطَّعَامِ وَاسْتِحْبَابُ إِذْنِ صَاحِبِ الطَّعَامِ لِلتَّابِعِ

نهگهر کهسی بانگههشت کرا بوو بۆ میوانداری، وه کهسی تر که بانگ نهکرا بوو، شوینی کهوت وا پهسهنده که مۆلهت له خاوهنی نانهکه وهربگیری

١٣٢١- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، يُقَالُ لَهُ (أَبُو شُعَيْبٍ)، وَكَانَ لَهُ غُلَامٌ لَحَامٌ، فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَعَرَفَ فِي وَجْهِهِ الْجُرْعَ، فَقَالَ لِغُلَامِهِ: رِنْحَكَ اصْنَعْ لَنَا طَعَامًا، لِخُمْسَةِ نَفَرٍ، فَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَدْعُو النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَامِسَ خُمْسَةٍ، قَالَ: فَصَنَعَ، ثُمَّ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَدَعَاهُ خَامِسَ خُمْسَةٍ، وَاتَّبَعَهُمْ رَجُلٌ، فَلَمَّا بَلَغَ الْبَابَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ هَذَا اتَّبَعَنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَأْذَنَ لَهُ، وَإِنْ شِئْتَ رَجَعَ»؟ قَالَ: لَا بَلْ آذَنُ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. {الحديث: ٥٢٧٧ = ٥٢٨٨ فم.

تجريد/٥/٨٧، رقم: ١٨١٤ = ٥٤٣٤، ٢٠٨١، ٢٤٥٦، ٥٤٦١. ترمذی. نکاح:

١٠٩٩. تحفة الأشراف: ٩٩٩٠: (١٣١)

ئەبو مەسعوودی بەدری ئەنصاری (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: پیاویکی ئەنصاری، ناوی ئەبو شوعەیب بوو، خولامیکی گوشت فرۆشی هەبوو، کاتی پیغەمبەری بینی روانی نیشانەی برسیتی لەرووی دیارە، بە خولامەکەی خۆی فەرموو: (داماو نەبی! نانی دروست بکە، بەشی پینج کەس بکات، من دەمەوی پیغەمبەر و چوار کەسی تر خولک بکەم). فەرمووی: ئەویش نانەکەی دروست کرد، ئەوجا ئەبو شوعەیب چوو بۆلای پیغەمبەر و لەگەڵ چوار کەسی تردا خولکی کردن بۆ نان خواردن، جا کاتی کەوتنە ری، پیاوی تریش شوینیان کەوت، کە گەشتنە بەردەرگای مائەکە، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) بەخاومەن مائەکەی فەرموو: (ئەم پیاووە شوینمان کەوتوو، کە تۆ خولکت کردین ئەومان لەگەڵ نەبوو، جا ئەگەر ریی دەمدی ئەوا دیتە ژوورمو، ئەگەر حەزیش نەکەیت ئەوا دەرپێتەوه؟). (خانە خوێکەیش گوتی: فۆربان! رێگەی نەدەم).

{ریاض/٢، زنجیرە: ١٠٣، ژمارە: ٧٣٩}.

(١٣١) تجريد/٥، ژمارە: ١٨١٤ = ٥٤٣٤. پوختەي موسليم: ١٣٠٨ - ٥٢٧٧ شيخا (بخاري رقم

(۲۰) باب جَوَازِ اسْتِتْبَاعِهِ غَيْرَهُ إِلَى دَارٍ مِنْ يَثِيقِ بَرَضِهِ بِذَلِكَ، وَبَحْثُهُ تَحَقُّقًا

تَامًا وَاسْتِخْبَابُ الْإِجْتِمَاعِ عَلَى الطَّعَامِ

دروسته میوان که سنی تر له که ل خوی ببا، بو مالی خانه خویکهی، نه که ر
دنیابوو له وه: که خاوهن ماله که رازی یه واپه سه نده که میوانه کان له ده وری
خوان و نانه که کوینه وه

۱۳۲۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمَّا حَفَرَ الْخَنْدَقُ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَصًا فَأَتَيْتُهَا إِلَى امْرَأَتِي، فَقُلْتُ: لَهَا هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ؟ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَصًا شَدِيدًا، فَأَخْرَجَتْ لِي جَرَابًا فِيهِ صَاعٌ مِنْ شَعِيرٍ، وَلَنَا بُهَيْمَةٌ دَاجِنٌ، قَالَ: فَذَبَحْتُهَا، وَطَحَنْتُ فَفَرَّغْتُ إِلَى فَرَاغِي فَقَطَعْتُهَا فِي بُرْمَتِهَا، ثُمَّ وَلَيْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: لَا تَفْضَحْنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَنْ مَعَهُ، قَالَ: فَجِئْتُهُ فَسَارَرْتُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا قَدْ ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا وَطَحَنْتُ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ كَانَ عِنْدَنَا، فَتَعَالَ أَنْتَ فِي نَفَرٍ مَعَكَ، فَصَاحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: «يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ لَكُمْ سُورًا، فَحِيَّاهَا بِكُمْ»، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تُنْزِلُنَّ بُرْمَتَكُمْ، وَلَا تُخْزِنَنَّ عَجِينَتَكُمْ حَتَّى أَجِيَّ». فَجِئْتُ وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْدُمُ النَّاسَ، حَتَّى جِئْتُ امْرَأَتِي، فَقَالَتْ: بِكَ وَبِكَ! فَقُلْتُ: قَدْ فَعَلْتُ الَّذِي قُلْتَ لِي، فَأَخْرَجْتُ لَهُ عَجِينَتَنَا، فَبَصَقَ فِيهَا، وَبَارَكَ، ثُمَّ عَمَدَ إِلَيَّ بُرْمَتَنَا، فَبَصَقَ فِيهَا، وَبَارَكَ، ثُمَّ قَالَ: «ادْعِي خَايِرَةَ فَلْتُخْبِزْ مَعَكَ، وَأَقْدَحِي مِنْ بُرْمَتِكُمْ وَلَا تُنْزِلُوها، وَهُمْ أَلْفٌ، فَأَقْسِمُ بِاللَّهِ لَا كُلُّوا حَتَّى تَرَكُوهُ، وَانْحَرِفُوا وَإِنْ بُرْمَتَنَا لَتَغْطُ كَمَا هِيَ، وَإِنْ عَجِينَتَنَا (أَوْ كَمَا قَالَ الضَّحَّاكُ) لَتُخْبِزُ كَمَا هُوَ. {الحديث: ۵۲۸۳ = ۵۲۷۴ نم.

تجريد/۳، رقم: ۲۰۵۰ = ۳۰۷۰ + ۱۵۵۰ تجريد/۴ = ۴۱۰۱ = { (۱۳۲۲)

(۱۳۲۲) تجريد/۳، ژماره: ۱۲۵۰ = ۲۰۷۰ بخاری. پوخته ی موسلیم: ۷۵۲۲ = ۵۲۸۲ شیخا (بخاری رقم

الکتاب/ ۶۴ رقم الباب/ ۲۹).

جاییری کوری عهبدوڻلا (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: لهرؤژی غهزای خهندهق، لهکاتی هه لکه نندی خهنده که که دا، سه رنجما پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ته و او برسیبوو، جا چوومه وه بؤلای ژنه که م پییم گوت: هیچمان هه یه؟ ده بینم پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ته و او برسیه تی، نه ویش هه مانه یه کی هینا مه نی جوی تیا دابوو، به رخؤله یه کی ده سته موشمان هه بوو نه ویشم سه رب ری، جا نه و جؤکه ی هاری و منیش به رخه که م جنی و کردم نه ناو دیزمه که یه وه و هه ردو که مان پیکه وه ئی بووینه وه، نیتر ویستم بچه وه بؤلای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ژنه که م گوتی: ها! روو زمرم نه که ی، نه چی پیغه مبه رو نه و هه موو عه شاماته ی که له که لیا یه تی، هه موویان خوڻک بکه ی و نه و هه موو خه لکه برژینی به سه رما، چونکه نانه که که مه و به شی نه و منده ناکا، منیش چووم به چه عه رزیم کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! به رخؤله یه که مان سه رب ری وه مه نی جوشمان هاری وه، خؤت و چه ن که سی بفهرموون و مرن بؤ نیومرؤژه، که چی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بانگه وازی هه لدا و فهرمووی: (نه ی نه هلی خهندهق! جاییر قاوه لتی نیوه رؤژه ی دروست کردوه، بفهرموون به زووی بچین!).

نه نجا فهرمووی: نه مه نجه له که تان له سه ر سی کوچه که دابگرن و نه هه ویرمه که تان بکه ن به نان تا خؤم دیم). جا منیش گه پرامه وه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بی) و مپیش مه ردومه که که وت و هاتن، که چوومه وه ژنه که م گوتی: واوات ئی بی بؤ وات کرد؟ گوتم: من هه رنه ودم گوت به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) که خؤت گوتت: ژنه که هه ویرمه کی هینا بؤ پیغه مبه رو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) تفی پیرؤزی خوی تیکی کردو نزای پیرؤزی به سه ردا خویندو نه نجا چوو بؤلای مه نجه له که و تفی کرده

نهویش و نزای پیروزی به سهر نهویشدا خویندو فهرمووی: (زنیکی نانکه‌ری
 تریش بانگکه با نانت له‌گه‌لدا بکاو، چیشته‌که‌یش به نه‌سکوئ له مهنجه‌له‌که
 تی بکهو له‌سهر ناگرمکه دایمه‌گرن، هزار کهس بوون سویندم بهیه‌زدانی پاک
 هه‌تا توانییان نان و چیشتیان خوارد، هه‌تا لییان مایه‌وهو به‌ریان لی گرت به‌لام
 هیشتا مهنجه‌له‌که‌مان وه‌ک خوی مابوو که‌می نه‌کردبوو!). {تاج/٢، زنجیره: ١٠٦،
 ژماره: ٣١٧٧} + {ریاض/٢، زنجیره: ٥٦، ژماره: ٥٢٠/٣٠}.

١٣٢٣- حدیث أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ أَبُو طَلْحَةَ لَأُمِّ سُلَيْمٍ لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتَ
 رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ضَعِيفًا ، أَعْرِفُ فِيهِ الْجُوعَ فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ
 قَالَتْ نَعَمْ . فَأَخْرَجَتْ أَقْرَاصًا مِنْ شَعِيرٍ ، ثُمَّ أَخْرَجَتْ خِمَارًا لَهَا فَلَقَّتِ الْخُبْزَ بِغَضِهِ ،
 ثُمَّ دَسَّتْهُ تَحْتَ يَدَيَّ وَلَا تَنِي بِغَضِهِ ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - قَالَ فَدَهَبْتُ بِهِ ، فَوَجَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي
 الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ النَّاسُ ، فَقُمْتُ عَلَيْهِمْ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 « أَرْسَلَكَ أَبُو طَلْحَةَ » . فَقُلْتُ نَعَمْ . قَالَ بِطَعَامٍ . فَقُلْتُ نَعَمْ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِمَنْ مَعَهُ « قُومُوا » . فَأُتِلِقَ وَأُتِلِقْتُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ حَتَّى جِئْتُ
 أَبَا طَلْحَةَ فَأَخْبَرْتُهُ . فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ يَا أُمِّ سُلَيْمٍ ، قَدْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - بِالنَّاسِ ، وَلَيْسَ عِنْدَنَا مَا نُطْعِمُهُمْ . فَقَالَتِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . فَأُتِلِقَ أَبُو
 طَلْحَةَ حَتَّى لَقِيَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبُو طَلْحَةَ مَعَهُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « هَلُمِّي
 يَا أُمِّ سُلَيْمٍ مَا عِنْدَكَ » . فَأَتَتْ بِذَلِكَ الْخُبْزِ ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - فَقُتَّ ، وَعَصَرَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ عُكَّةً فَأَدَمَتْهُ ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - فِيهِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ، ثُمَّ قَالَ « ائْذَنْ لِعَشْرَةٍ » . فَأَذِنَ لَهُمْ ، فَأَكَلُوا
 حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ خَرَجُوا ، ثُمَّ قَالَ « ائْذَنْ لِعَشْرَةٍ » . فَأَذِنَ لَهُمْ ، فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ

خَرَجُوا ، ثُمَّ قَالَ « اِنَّكَ لِعَشْرَةٍ » . فَاَذِنَ لَهُمْ ، فَآكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا ثُمَّ خَرَجُوا ثُمَّ قَالَ
« اِنَّكَ لِعَشْرَةٍ » . فَآكَلَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ وَشَبِعُوا ، وَالْقَوْمُ سَبْعُونَ - اَوْ ثَمَانُونَ - رَجُلًا :

ئەنەس (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: ئەبو طەلحە گوتی بە ئوممو
سولەیم: گویم لەدەنگی پێغەمبەر بوو (دروودی خودای لەسەر بێ) دەنگی
کەزبوو، وادەزانم کە لەبەر برسیتی واکەزە، ئایا هیچت لەلا هەیه کە بۆیبنیڕین؟
گوتی: بەئێ، جا چەن کولێرمیەکی جۆی دەرھێناو بەلایەکی لەچکەکە
پێچایەووەو خستیه بن دەستی من و ئەولای لەچکەکە تێوە ئالاندم تا نەهکان
دەرنەکەون و کەس پێیان نەزانێ، ئەنجا ناردمی بۆلای پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) کە چووم روانیم لەمزگەوتە. خەلکەکە وان لەخەزمەتیدا،
منیش بە دیاریانەووە راوەستام. جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
فەرمووی پێم: ئەبو طەلحە ناردووتی؟ عەرزیم کرد: بەئێ، فەرمووی: نانی
پیدا ناردووی؟ گوتم: بەئێ، جا فەرمووی بەوانە کە لەخەزمەتیا بوون: هەئەس
با بچین بۆ مائی ئەبو طەلحە ئەوەی کە ناردوویەتی لەوێ دمیخوین! جا ئەوان
کەوتنە رێ و منیش پێش ئەوان گەڕامەووە بۆ لای ئەبو طەلحە و حالەکەم تی
گەیاندا، ئەویش بە ئوممو سەلیمی گوت: ئەی ئوممو سولەیم! پێغەمبەر و
خەلکەکە هێناو هات. ئێمەش نانی ئەم هەموو خەلکەمان نییە جا چار
چییە؟ ئەویش گوتی: مەترسە، رووزمردیمان بەسەر نایەت، کاری پێغەمبەر بێ
دانایی نییە، خودا و پێغەمبەری خودا لەئێمە باشتر ناگایان لە کارمە هەیه،
نێتر ئەبو طەلحە خۆی چوو بەپیری پێغەمبەرمووەو لەگەڵیا هاتەووە بۆ مائەووە.
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: ئەی ئوممو سولەیم! خواردنت
چی هەیه بیهێنە، ئەویش کولێرمەکانی هێنا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر
بێ) دەستووری دا وردیان کردن، ئوم سولەیمیش هیزۆلکەیهکی هێناو گووشی

به سهر نانه وله كه داو پئی چه ور كردو بوو به پيخوری و بوو به چنگال، نه وسا پيغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) نه و مندهی خودا چه زكا نرای به سهر دا خویندو فهرمووی: فهرموو له دهكهس بكه). فهرموویان له دهكهس كردو دهكهس چوونه ژوورمه و تاتیریان خوارد چنگالیان خواردو نهجا چوونه دمرمه، تیر پيغه مېهر همموو جارئ دمیغه رموو: ريگهی دهكهسی تریش بده. وه دهكهسی تر ده چوونه ژوورمه، تیر چنگالیان ده خواردو دهاتنه دمرمه ههتا پیاوهمكان همموویان تیرو پر نان و چنگالیان خوارد. ژمارمیان دموری حمفتا - ههشتا پیاوئ دمبوون). {تاج/۳، ژماره: ۳۱۷۱}.

(۲۱) **باب جواز أكل المرقِ واستحباب أكل اليقطين وإيثار أهل المائدة بعضهم بعضاً وإن كانوا ضيفاناً إذا لم يكره ذلك صاحب الطعام**
خواردنی مهرکه دروسته، خواردنی کوهله که دروسته، دانیشتوانی سهر سفره، با میوانیش بن، دروسته که خواردنی باش هه لېزیرن بویه کتری، به مهرجی خانه خویکه نهوهی پئی ناخوش نه بئی

۱۳۲۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ إِنَّ خِيَّاطًا دَعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِطَعَامٍ صَنَعَهُ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فَذَهَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ فَقَرَّبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خُبْزًا وَمَرَقًا فِيهِ دُبَّاءٌ وَقَدِيدٌ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُ الدُّبَّاءَ مِنْ حَوَالِي الْقِصْعَةِ قَالَ فَلَمْ أَزَلْ أَحِبُّ الدُّبَّاءَ مِنْ يَوْمَئِذٍ (الحديث ۲۰۹۲، أطرفه في: ۵۳۷۹، ۵۴۲۰، ۵۴۳۳، ۵۴۳۶، ۵۴۳۹، ۵۴۴۱) (۱۳۲۴)

(۱۳۲۴) تجرید/۳، ژماره: ۹۵۰ = ۲۰۹۲ بخاری. مسلم: ۲۰۴۱ = محمد فؤاد = مسلم: ۵۲۹۲ شیخا = پوختهی موسلیم/۳، ژماره: ۱۳۶۴ = ۵۲۹۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۳۴ رقم الباب/۲۰).

پيشه‌وا نه‌نه‌س (رهمزای خوی لی بی) فه‌رمووی: به‌رگدرووی نانی
دروست کرد بو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) و بانگی کرد، گوتی منیش
له‌گه‌ل چه‌زمتدا چووم، که نانه‌که‌ی دانا بریتی بوو له نانی جوو، مه‌رگه‌ی
کووله‌که‌و له‌تکه گوشت، سه‌رنجم دا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) له‌م لاو
لای له‌گه‌نه‌که‌وه، کووله‌که‌که‌ی ده‌چنیه‌وه‌و ده‌یخوارد، نیتر منیش له‌و روژموه هه‌تا
نیستا چه‌زم له کووله‌که‌یه) (تاج/ ٧٣/٤ ش/د/ت/ن).

نه‌مه‌پیش ده‌قی ژماره (١٣١٤) ی موخته‌سه‌ری سه‌حیحی موسلیمه، که
ناسراوه به پوخته‌ی موسلیم:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
رَجُلًا، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، فَجِئْتُ بِمَرْقَةٍ فِيهَا دُبَّاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَأْكُلُ مِنْ ذَلِكَ الدُّبَّاءِ يُعْجِبُهُ، قَالَ: فَلَمَّا رَأَيْتُ ذَلِكَ جَعَلْتُ أُلْقِيهِ إِلَيْهِ وَلَا
أُطْعِمُهُ، قَالَ: فَقَالَ أَنَسٌ: فَمَا زِلْتُ بَعْدُ يُعْجِبُنِي الدُّبَّاءُ. {الحديث: ٥٢٩٤ = ٥٢٨٥
فم}:

نه‌نه‌سی کوری مالیک (رهمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: به‌رگدرووی نانی
دروست کرد بو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) و بانگی کرد. فه‌رمووی:
منیش له‌گه‌ل چه‌زمتدا چووم، که نانه‌که‌ی دانا، بریتی بوو له‌نانی جوو
مه‌رگه‌ی کووله‌که‌و له‌تکه گوشت، سه‌رنجمدا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
بی) له‌ملاو لای له‌گه‌نه‌که‌وه کووله‌که‌که‌ی ده‌چنیه‌وه‌و ده‌یخوارد، نیتر منیش
له‌و روژموه هه‌تا نیستا چه‌زم له کووله‌که‌یه). {تاج/ ٣، لاپه‌ره: ٢١٧، زنجیره:
٢١، ژماره: ٢٧٠٧ - ش/د/ت/ن}.

نه‌مه‌ی سه‌رموه گپ‌رانه‌وه‌ی ژماره: ٥٢٩٣ ی موسلیمه، نه‌مه‌پیش گپ‌رانه‌وه‌ی
نیرمیه. {ته‌جرید/ ٢٣/٢، ژماره: ٩٥٠ = ٢٠٩٢ فتح الباری}.

نه‌نه‌سی کورپی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیاوی نانی دروست کرد بو پیغه‌مبه‌رو بانگی کرد، منیش له‌گه‌لیدا چووم، مهرگه‌یه‌کیان دانا، کووله‌که‌ی تیادابوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له کووله‌که‌که‌ی ده‌خواردو چه‌زی لی بوو، منیش که نه‌وهم ره‌چاو کرد، کووله‌که‌که‌م ده‌خسته به‌رده‌می پیغه‌مبه‌رو خوّم نه‌مده‌خوارد. نه‌نه‌س فهرمووی: ئیتر له‌وساوه من چه‌زم له کووله‌که‌یه).

(٢٣) باب أَكْلُ الْقَتَاِ بِالرُّطْبِ

خواردنی خه‌یار به روتابه‌وه

١٣٢٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الرُّطْبَ بِالْقَتَاِ. (الحديث ٥٤٤٠، طرفاه في ٥٤٤٧، ٥٤٤٩: (١٣٢٥))

عه‌بدوئلای کورپی جه‌عه‌فه‌ری کورپی نه‌بو تالیب -رمزای خوا له خوئی و بابی بی- فهرمووی: پیغه‌مه‌رم دی -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فه‌ریکه خورما (روتاب)ی ده‌خوارد به ترۆزی‌یه‌وه. وه فهرمووی: (فی‌نکی ترۆزیه‌که گهرمی خورماکه ده‌شکین). (تاج/٤ ز/٢١ ل/٧٣ ز/٣+٢).

روونکردنه‌وه:

رشته‌ی نه‌م فهرمووده‌یه له رشته چوارینه‌کانی بوخاری‌یه، پیاوانی رشته‌که نه‌مانه‌ن (بروانه: ژماره/٦٩٤ = به‌رگی دووهم لاپه‌ره/١١٦):

(١٣٢٥) تجرید/٥، ژماره: ١٨١٥ = ٥٤٤٠ بخاری. مسلم: ٢٠٤٣ = بوخته‌ی موسلیم/٣، ژماره: ١٣٢٠ =

١- مامۆستای بوخاری، که بوخاری ئەم فەرموودمیە لەوودە گێراوتمەو،
کەناوی عەبدولعەزیزی کۆری عەبدوللایە.

٢- شیخی شیخەکە بوخاری، کەناوی: ئیبراھیمی کۆری سەعدی کۆری
ئیبراھیمی کۆری عەبدولپەرەحمانی کۆری عەوفە (پروانە: ژمارە: ٩٩٣ تەجرید =
٢٠٤٨ فتح الباری = بەرگی/٣ ل/٥). مامۆستای مامۆستاکی بوخاری ئەم
فەرموودمیە لەباوکی خۆیەو دەگێڕێتەو: کە:

٣- سەعدی کۆری ئیبراھیم، کۆری عەبدولپەرەحمان کۆری عەوف، ئەویش ئەم
فەرموودمیە دەگێڕێتەو: لە:

عەبدوللای کۆری جەعفەری کۆری ئەبوتالیب، رەزاو پەرەمەتی خودا لە
هەموویان بێ- (پروانە: ژمارە: ٧٦١ تەجرید = ب/١ ل/١٨٨). پیاوی سییەم لەم
فەرموودمیەدا، کەسەعدە لە گچکە پەرەوانە، واتە: لە صغاری تابعینە،
کەناسراون بەچینی دووومی موسوڵمانان، پیاوی چوارەمیش کە عەبدوللای
کۆری جەعفەرە لەگچکە هاوڕێیانە، واتە: صغاری صەحابیە، کە پێغەمەر
مردوو ئەو مەلکار بوو. دوو فەرموودە لەبوخاریدا هەیە، لەخاکی
حەبەشە، کاتێ باوک و دایکی لەوێ کۆچکار بوون عەبدوللای لەدایک بوو، دایکی
ناوی ئەسمائی کچی عومەسە، یەکەم منائی موسوڵمانە کە لەحەبەشەدا لەدایک
بوو، کاتێ باوک و دایکی لەحەبەشەو هاتن بۆ مەدینە ئەویش لەگەڵیان هات،
دووبرای باوک و دایکی تریشی هەبوو، کەناویان موحەمەد و عەون بوو،
ئەوانیش لەپاڤۆرەدا لەگەڵ ئەوانا کۆچیان کرد بۆلای پێغەمەر، لەمەدینە،
پێغەمەر دروودی خۆی لەسەر بێ- دەستی هێنا بەسەریداو، فەرمووی:
(خودایە: جێگە جەعفەر بەمنالەکانی پربکەرەو). کاتێ پێغەمەر دروودی
خۆی لەسەر بێ- مرد، عەبدوللای تەمەنی دە سال بوو، لەجەنگی صفین دا

عەبدوللّا يەكئ بوو لەفەرماندەگانی ئیمامی عەلی، عەبدوللّا زۆر سەخی بوو، تەنانەت ناسراو بوو بە: بەحری جوود، واتە: دەریای سەختی، پیاویکی پیاوانە ی رەوشت بەرز ی زمان پاك و رەوشت پاك بوو، پای وابوو کە گوئ گرتن لە گۆرانی و لەدەنگی خوۆش قەیدی نییە، فەرموودە ی لەپێغەمەرەووە لەبەرکردووە، ئەم زاتانە لەووە، لەپێغەمەرەووە، فەرموودەگانی ئەویانگێراوەتەووە: دوو کۆرەکە ی خوئ: ئیسماعیل و موعاویە، هەروا ئەبوجەعفەر محەمەدی کۆری عەلی و قاسمی کۆری موحمەد و عورووی کۆری زوبەیر و سەعدی کۆری ئیبراهیمی ئەکبەر و شەعبی و مورو العجلی و عەبدوللّای کۆری شەدادو حەسەنی کۆری سەعدو عەباسی کۆری سەهلی کۆری سەعدو کەسانی تریش. لەمەدینە مرد، سالی هەشتای کۆچی، لەتەمەنی نەوود سالیدا، (بروانە: فەرموودە ی ژمارە/ ١٥٧٦ تەجرید = ٤٢٣٠، ٤٢٣١، فتح الباری + ١٥٨٠ تەجرید = ٤٢٦١ فتح الباری = بەرگی چوارەم ل/ ٢٢١) + (تاج/ ٤ ز/ ١٠٢ ل/ ٣٢٧ ز/ ١).

(٢٥) باب نهی الأكل مع جماعة عن قران تمرّنين ونحوهما لقمة إلا باذن أصحابه

پێگەری لە خواردنی خورماوشتی تری وا دوو دەنک دوو دەنک پێکەووە، مەگەر مۆلەت لە ھاوڕێکانی وەرپێگەری

١٣٢٦- عَنْ جَبَلَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا بِالْمَدِينَةِ فِي بَعْضِ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَأَصَابَنَا سَنَةٌ، فَكَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَرْزُقُنَا التَّمَرَ فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَمُرُّ بِنَا فَيَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ

الإِقْرَانِ إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ أَخَاهُ). (الحديث ٢٤٥٥، أطرافه في: ٢٤٨٩، ٢٤٩٠، ٥٤٤٦): (١٣٦)

جەبەلە - رەحمەتی خودای گەورەیی لێ بێ - فەرمووی: جاری لەگەڵ
و مەدەنیکی عێراقی دا لە مەدینە بووم، لەو سەردەمەدا کە عەبدوللای کۆری
زوبەیر (پەرمزای خۆی لێ بێ) جێنشینێ سەر مەدینە بوو، سائەکەیی گرانێ و
وشکەسێ بوو، ئێبێنو زوبەیر بە خورما مۆجەیی سائەنەیی پێمان دا، جاروبار کە
ئێبێنو عومەر (پەرمزای خۆی لێ بێ) دەرگەت بۆ ناومان دمی فەرموو:
پێغەمبەر (دروودی خۆی لە سەر بێ) نەیی کردوووە لەو کە مەرۆف دوو دمنک
دوو دمنک خورما پێکەووە بخوات، ئێبێنو عومەر (پەرمزای خۆی لێ بێ) دمی فەرموو:
(بەلام ئەگەر هاوڕێکانی رێگەیی ئەو کە بدەن ئەو کاتە دروستەو ناباشی نییە).
(تاج/٤-٦٨-٢٠ف٥).

راقەو شیکردنەو:

ئەم نەیی کردنە لە جووت کردنی دوو دمنک لە کاتی خواردنەو هەموو
میووەکە، هۆی ئەم نەیی کردنەش دەرگە پێتەووە بۆ چەند هۆیەک:
١- ئەدەبی خۆان و دەستووری نانخواردن ئەو دەخواری، بەتایبەت ئەگەر
لەگەڵ کۆمەڵە دابی.
٢- لە کاتی ئاوەو نانخواردنەدا هەرچی هەڵپەهەڵپ و زۆر خۆری و چاوەنۆکی
بێ باش نییە.

(١٣٦) تجرید/٣، ژمارە: ١٠٦٥ = ٢٤٥٥ بخاری. مسلم: ٢٠٤٥ محمد فؤاد = بوختەیی موسلیم: ١٣١٩ =

٥٣٠١ شیخا (بخاری رەقم الکتاب/٤٦ رەقم الباب/١٤).

۴. کاتی گرانی و نه‌بوونی، رزق و روژی هاوبه‌ش به‌یه‌کسانی ییّ باشه.

ئەمەش ژمارە (۱۳۱۹)ی پوختەى موسلىمه، بههرەى پترى واتىادا،
لهبەرئەوه له‌دواوه راگوێزى ده‌که‌م:

عَنْ جَبَلَةَ بْنِ سُهَيْمٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَرْزُقُنَا التَّمْرَ، قَالَ: وَقَدْ كَانَ أَصَابَ النَّاسَ يَوْمَئِذٍ جُحْدٌ، وَكُنَّا نَأْكُلُ، فَيَمْرُؤُ عَلَيْنَا ابْنُ عُمَرَ وَنَحْنُ نَأْكُلُ فَيَقُولُ: لَا تُقَارِنُوا فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْإِفْرَانِ، إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ أَخَاهُ، قَالَ شُعْبَةُ: لَا أَرَى هَذِهِ الْكَلِمَةَ إِلَّا مِنْ كَلِمَةِ ابْنِ عُمَرَ. يَغْنَى الْإِسْتِئْذَانُ. {الحديث ٥٣٠١ = ٥٢٩٢ فم. تجريد/٢، لاپهړه: ١٥٨، ژماره: ١٠٦٥ = ٢٤٥٠٠، ٢٤٨٩، ٢٤٩٠. أبو داود. أطعمة: ٢٨٣٤. ترمذي. أطعمة: ١٨١٤}:

جہبہ لہی کوپری سو حہیم فہرمووی: سائی گرائی بوو، لہکاتی جینشینی
عہدوئلای کوپری زوبہیردا، لہسر ولاتی حیجاز، لہباتی پارہی مووچہی سالانہ،
ئیبنو زوبہیر خورمای پیماندا، ئیمہیش دہمانخوارد، جاری وادہبوو، عہدوئلای
کوپری عومہر تیدہپہری بہلامانا، لہوکاتہدا ئیمہ خہریکی خورما خواردن
بووین، دہیفہرموو: (جووت جووت مہخون) چونکہ خۆشہویست (دروودی
خودای لہسر بی) نہہیی دہکرد لہوہ کہ مروؤف دوو دہنک دوو دہنک خورما
بیئکہوہ بخوا، مہگہر بہمہرجی ہاوریکانی ریگہی ئہوہی پی بدن.

شوعبه (رحمہتی خودای لی بی) کہ کہسی سیئہ مہ، لہ رشتہی نہم
فہرموودمیہ دا، دمفہرموی: (ئہوہی کہ دمفہرموی: مہگہر بہ مہرجی ہاورپیکانی
ریگہی ئہوہی پی بدن، وا دمزانم نہم رستہیہ قسہی ئینو عومہر خوہتی).

{تاج/٣، زنجیره: ٢٠، ژماره: ٢٦٩٨} + {ریاض/٢، لاپه‌ره: ٢٥٤، زنجیره: ١٠٣، ژماره: ٧٣٩}.

(٢٧) باب فضل تمر مدینه

باسی پیروزی و به‌هردی خورمای مه‌دینه

١٣٢٧- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدًا يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ وَلَا سِحْرٌ». {الحديث: ٥٣٠٦ = ٥٢٩٨ فم. تجرید/٥/٩٢، رقم: ١٨١٧ = ٥٤٤٥، ٥٧٦٨، ٥٧٦٩، ٥٧٧٩. أبو داود. طب: ٣٨٧٦} : (١٣٣٧)

سه‌عدی کوری نه‌بو و مقاص (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: له پیغه‌مبهرم بیست دمیفه‌رموو (دروودی خودای له‌سهر بی): (ههرکه‌سی به‌یانیان له‌سهر خورینی جهوت دمنک خورمای (عه‌جوه) بخوات، ئیتر نه‌و رۆژه نه زمه‌رو نه جادوو زیانیان نابی بوی).

(٢٨) باب فضل الکماء و مداواة العين بها

دوو مه‌لانیش جوړیکه له که‌زق، ناوه‌که‌ی ده‌رمانه بو چاو

١٣٢٨- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النُّبَيْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْكَمَاءُ مِنَ الْأَمْنِ الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى مُوسَى، وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ».

(١٣٣٧) تجرید/٥، ژماره: ١٨١٧ = ٥٤٤٥ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/٤، ژماره: ١٤٧٤ = ٥٣٠٦ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٧٦ رقم الباب/٥٢).

{الحديث: ٥٣١٣ = ٥٣٠٤ فـم. تجريد/٤، رقم: ١٦٣٢ = ٤٤٧٨، ٤٦٣٩، ٥٧٠٨: (١٣٣٨)}

سه عیدی کوری زمید (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه ممبر (دروودی خودای له سهر بی) دمه رموی: (دوومه لان له جهشنی نهو گه زویه که خودای گه وره و سهر ورم بارانی بو نه وهی نیسرئیل، که ناسراون به بهنی نیسرائیل، وه ناوهمه کی دمرمان (شیفا) یه بو چاو). {تاج/٣، زنجیره: ٦٥، ژماره: ٢٩٩٤ ج/٤ = چاپی چواره م} + {ریاض/٤، زنجیره: ٣٧٠، ژماره: ١٨٦٨}.

روونکردنه وه:

واته: دوومه لانیښ وک نهو گه زویه کی که له سارای سینادا، له کاتی سهرگمردانییه که کی نه وهی نیسرائیلدا، دمباری بویان، وک نهو له خویه وه به بی که سی بیروینی خوی دمروئ.

(٢٩) باب فَضِيلَةِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْكِبَاثِ

بهری دار سیواک، ره شه که کی خوش و باشه

١٣٣٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَجْنِي الْكِبَاثَ وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ فَإِنَّهُ أَطْيَبُ)، قَالُوا: أَكُنْتَ تَرْعَى الْقَنَمَ؟ قَالَ: (وَهَلْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ رَعَاهَا) (الحديث: ٣٤٠٦، طرفه في: ٥٤٥٣) (١٣٣٩)

(١٣٣٨) تجريد/٤، ژماره: ١٦٣٢ = ٤٤٧٨ بخاری. پوخته ی موسلیم/٤، ژماره: ١٤٧٦ = ٥٣١٣ شیحا بخاری رقم الكتاب/٣ رقم الباب/٤).

(١٣٣٩) تجريد/٤، ژماره: ١٦٣٠ = ٣٤٠٦ بخاری. مسلم: ٢٠٥٠ محمد فؤاد، پوخته ی موسلیم: ١٣٢١ = ٥٣١٧ شیحا (بخاری رقم الكتاب/٦٠ رقم الباب/٢٩).

جابر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: جاری لہ مہرو ظہہران، لہ خرمہتی پیغہ مہردا بووین (دروودی خودای لی بی) بہری دارسیواکمان دہرئی، فہرمووی (دروودی خودای لی بی): (پہشہکھی برپن، پہشہکھی خوشہ) عہر زمان کرد: قوربان! دہلئی رانت لہومراندووه، کہوا باشی لی دہزانیست؟ فہرمووی: (نہدی، بوجی پیغہ مہر ہہیہ کہشوانی رانی نہ کردبی!). تاج/٤ ل/٣٣ ز/٢١ - باسی خواردمہنی.

(٢٢) باب اِکرام الضیف وَفَضْلُ اِیْثاره

ریزگرتنی میوان و نانی باش پیشکے شکردنی

١٣٣٠- عَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) اَنَّ رَجُلًا اَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَعَثَ اِلَيْ نِسَائِهِ فَقُلْنَ مَا مَعَنَا اِلَّا الْمَاءُ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَضُمُّ اَوْ يُضِيفُ هَذَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْاَنْصَارِ اِنَّا فَائِظُكَ بِهِ اِلَى اَمْرَاتِهِ فَقَالَ: اَكْرَمِي ضَيْفَ رَسُولِ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: مَا عِنْدَنَا اِلَّا قُرْتُ صَبِيَانِي فَقَالَ هَبْنِي طَعَامَكَ وَاَصْبَحِي سِرَاجَكَ وَتَوَمِّي صَبِيَانِكَ اِذَا ارَادُوا عَشَاءَ فَهَيَّا طَعَامَهَا وَاَصْبَحْتَ سِرَاجَهَا وَتَوَمْتِ صَبِيَانَهَا ثُمَّ قَامَتْ كَأَنَّهَُا تُصْلِحُ سِرَاجَهَا فَاطْفَاءُ فَجَعَلَا يُرِيَانِهِ اِنَّهُمَا يَأْكُلَانِ فَبَاتَا طَاوِئِينَ فَلَمَّا اَصْبَحَ غَدَا اِلَى رَسُولِ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: ضَحِكَ اللهُ اللَّيْلَةَ اَوْ عَجِبَ مِنْ فَعَالِكُمَا فَاَنْزَلَ اللهُ: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَى الْاَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنُ نَفْسِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾. (الحديث: ٣٧٩٨، طرفه في: ٤٨٨٩): (١٣٠)

(١٣٠) تجرید/٤، ژماره: ١٤٨٩ - ٣٧٩٨ بخاری. مسلم: ٢٠٥٤ ترقیم محمد فؤاد لصحیح مسلم:

له تاج دا ئاوايه: دميكهين به شهرحی ئیره: ئه بو هورمیره (رمزای خودای لئی بئی) فهرمووی: پیاوی هاته خزمهتی چه زرمته (دروودی خودای لئی بئی) فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خودا! له برسانا لاکه ی سهرم دئ! ئه ویش یه که یه که ناردی بۆ خواردن بۆ لای هاوسهرمکانی خو ی - رمزای خودایان لئ بئی - به لام هیچی لئ هه ئنه کراندن، ئه و جا فهرمووی: ئای بۆ پیاوی ئهم شه و دالده ی ئهم پیاوه بدا و میوانداری پئی بکا، پیاوی له یاریدمدمران (ئه نصار) هه ئسا گوتی: ئه ی پیغه مبهری خودا! من میوانداری بۆ ده که م.

جا رۆیشتنه وه و له ماله وه به ژنه که ی گوت: ئه مه میوانی پیغه مبه ره (دروودی خودای لئی بئی) هیج دریغی له گه ل مه که، ژنه که ی گوتی: به خودا به س خۆراکی مندا له کان گومان دمه ب، گوتی: کاتی مندا له کان داوای شیویان کرد، گورگانه شه ویان بۆ بکه و بیانخه وینه و که نانه کت بۆ ئیمه دانا، به بیانووی چرا چاککردنه وه خوشت و مره و چرا که بکوژی نه وه، ئهم شه و خو مان به سکی خالی شه و ده که ی نه وه با میوانه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای لئی بئی) بئی خزمه ت نه بئ و نانه که ی به تیرو ته سه ل بخوا شه وئ هه ر شه ویکه، هه رچۆنی بئ دمره و، ژنه که یشی وای کرد.

جا بۆ به یانی که پیاو مه که رۆیشتنه وه بۆ خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای لئی بئی) فهرمووی: (به راستی خودای بالا ده ست و شکۆدار ئهم شه و، سه یری هات له کاری ئهم پیاو وه ژنه که ی، یافه رمووی: خودا پیکه نینی له کاری شیرین و جوانیان هات ئه و منده ی پئی خو ش بوو، جا خودای گه ورمیش ئه مه ی به م بۆ نه یه وه نارد ه خو اره وه: ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ (٩/٥٩) واته: هه رچه ند خو شیان نه دارا و که م ده ستن و ده ستیان کورته له گه ل ئه و مشا به رچاویان تیرو له پیاو متی و خیرکردن نه ترسا وه). (تاج/٧ ل/١٨٩ ز/٤٢ ف/٧- سوورمتی چه شر).

١٣٣١- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثِينَ وَمِائَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ مَعَ أَحَدٍ مِنْكُمْ طَعَامٌ؟» فَإِذَا مَعَ رَجُلٍ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نَحْوُهُ، فَعُجِنَ، ثُمَّ جَاءَ رَجُلٌ مُشْرِكٌ مُشْعَانٌ طَوِيلٌ بَغْنَمٍ يَسُوقُهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُبَيْعَ أَمْ عَطِيَّةٌ» أَوْ قَالَ: «أَمْ هِبَةٌ؟» قَالَ: لَا بَلْ يُبَيْعُ، فَاشْتَرَى مِنْهُ شَاةً، فَصَنَعَتْ، وَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَوَادِ الْبَطْنِ أَنْ يُشَوَّى، قَالَ: وَإِنَّمَا اللَّهُ مَا مِنَ الثَّلَاثِينَ وَمِائَةٍ إِلَّا حَزٌّ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُزَّةٌ حُزَّةٌ مِنْ سَوَادِ بَطْنِهَا، إِنْ كَانَ شَاهِدًا أَعْطَاهُ، وَإِنْ كَانَ غَائِبًا خَبَأَ لَهُ، قَالَ: وَجَعَلَ قَصْعَتَيْنِ، فَأَكَلْنَا مِنْهُمَا أَجْمَعُونَ، وَشَبِعْنَا، وَفَضَلَ فِي الْقَصْعَتَيْنِ فَحَمَلْتُهُ عَلَى الْبَعِيرِ أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ٥٣٣٢ = ٥٣٢٣. تجريد/٣، رقم: ١١١١ = ٢٦١٨، ٢٢١٦، ٥٣٨٢} : (١٣٣)

عه بدوره حماني كورپی نه بوبه کړی صه دیق (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: سه دو سیی کهس بووین، له سه فهریکا، له خرمه تی پیغه مبهردا بووین، خوراکمان هاته کزی و برسیمان بوو، پیغه مبهرد (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (کهستان خوراک پی ههیه؟) پیاوی مه نی خوراک پی مابوو، یا دموری مه نی دهبوو، شیلایان و کردیان به نان. جا کابرایه کی بته مرستی قز نالوزکاوی قووجی دریژ داهوّل، رانیکی به رهو نیمه هینا، به رهو شوینی لی دمحوری، پیغه مبهرد (دروودی خودای له سهر بی) پی فهرموو: (یا به فروشتن، یا به پیاومتی نازده لیکمان پی بده؟) یا پی فهرموو: (یا به دیاری و به خشین؟). کابرا گوتی: به فروشتن دمتاندمی، جا نازده لیک له رانه که ی لی کړی، فهرمانی فهرموو سهریان بری و پاکیان کرد، پیغه مبهرد (دروودی خودای له سهر

(١٣٣) تجرید/٣، ژماره: ١١١١ = ٢٦١٨. بخاری. پوخته ی موسلیم: ١٥٣٣ = ٥٣٢٢ شیخا (بخاری رقم

بئ) فەرمانیدا ناو سکه‌که‌یان برژاند، سویندم به‌خودا ئەو (١٣٠) سەدو سیی کەسە، پێغەمبەر خۆی، ھەریەکەى لەو ناوسکە، پارچەییەکی بۆ بپری و دای پێی، ئەگەر ھاوئەکە خۆی لەوئ بوايە دەیدایە دەست خۆی، خۆ ئەگەر لەوئ نەبوايە بۆی ھەڵدەگرت ھەتا دەھاتەووە دەیدا پێی. جا کاتى گۆشتى مەرکە کوڵا، کردی بەدوو قەرموانە، ئەوجا ھەموومان بەدەوری ئەو قەرموانەدا دانیشتین و ھەموومان بە بەرکەتى وجودی پێغەمبەر بە دەوریاندا جێمان بۆووە دەستمان کرد بە خواردن لێیان، ھەتا ھەموومان تەواو تێرمان خوارد، کەچی ھیشتا لەبەرمان مایەو، خودا پیت و فەرپکی ناشکرای وای خستە ئەو مەنە خۆراکە و گۆشتى ئەو تاقە ئازەلە، جا ئەومندە مابوو لەو خۆراک و مەرگەیی من خۆم بارم کرد لە وشتی، یا وەك راوی خۆی فەرمووی. {بەروانە: ژمارە: ١٣٨ بۆ زانینى صاع} + {ژمارە: ٨٦ = اوکما قال}.

روونکردنەوہ:

عەبدورەحمانی کورپی ئەبوبەگری صەدیقى کورپی ئەبو قوحافە خۆی و ئەبوبەگری باوکی و ئەبو قوحافەى باپیری لە ھاوئەلانی پێغەمبەر بوون، کورپکی بوو ناوی مومەممەد بوو، نازناوی ئەبو عەتیق بوو، کە ناسراو بە (أبو عتیق محمد بن عبدالرحمن بن أبى بکر الصديق) دادەنرئ لەریزی صەحابە بچکۆلەکان، چونکە لەپیش مەرگی پێغەمبەر لەدايک بوو، ئیبنو عەبدول بەر، لە ئیستیعا بە دەفەرموئ: (ئەم بەھرمیە کە چوار پشت صەحابەى پێغەمبەرین تەنیا بۆ ئەم چوار کەسە چەسپاوە و بەس: موحەممەدی کورپی عەبدورەحمانی کورپی ئەبوبەگری کورپی ئەبو قوحافە) کە ھەر چواریان بەخزمەت پێغەمبەر گەشتوون.

کوتوپر دهمری، تهرمهکهی ههڵ دهگرن و دهبهن بۆ مهککه لهوئ دهبینژن،
سالی پهنجاو سیی کۆچی دهبی. کاتئ عانیسه ههوالی مهرگی دهبیستی دهچی بۆ
حهج، لهمهککه دهچیته سههر گۆرهکهی و لهسههری دهگری و ئهم شیعهری
موتهممیی کوری نوومیره دهخوینتیهوه، که بهسههر مالیکی برابدا ههلی داوه،
له بههری طهویله:

وَکُنَّا کَنْدَ مَانٍ جُذَيْمَةَ حَقْبَةً
مِنَ الدَّهْرِ حَتَّى قِيلَ لَنْ يَتَّصِدَعَا
قَلَمًا تَقَرُّقْنَا، کَاتِی وَمَالِکَا
لَطُولِ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعَا

واته:

وهک دوو هاوهمی گیانی بهگیانی
روژگاری زۆرمان پیکهوه رانی!
گهردوون لهناکاو بی چاوهروانی
روژگاری دووری و جودایی هانی!
تهونی جودایی وههاته نیوه
ریگهس پهیههندی تهواو بریهوه
منی لهکاکم وا دابریهوه
دهلیس لهههوه بهیهکمان نه دیوه!

عهبدورهحمان له سههرمتاوه ناوی عهبدولکهعه بووه، پێغه مبههر (دروودی
خودای لهسههر بی) ناوهکهی گۆری و کردی به عهبدورهحمان، چهند
فهرموودمیهکی له سهحیحا ههیه، ئهم فهرموودمیهی ئیره (متفق علیه)یه،

شیخی بوخاری و موسلیم گئراویانه ته وه، سائی له پاش مهرگی عه بدوره حمان عائیشهی خوشکیشی دهمری (رمزای خودایان لی بی). {بروانه: ژماره: ۴۱ و ۱۲۳۷ و ۱۸۹} که له پئشه وه رابووردن، هه روا بو شانازی و سه رومریه کانی ئهم بنه مالهیه بروانه ئهم ژمارانه له ته جریدی بوخاری، بهشی کوردیه که ی:

۱- ژماره: ۲ ژياننامه ی خاتوو عائیشه ی کچی نه بوبه کرى صه ديق.

۲- ژماره: ۷۵ ژياننامه ی خاتوو ئه سمای کچی نه بوبه کرى صه ديق.

۳- ژماره: ۳۴۹ ژياننامه ی عه بدوره حمانی کوری نه بوبه کرى صه ديق لیژمدا ژياننامه ی نه بوبه کرى صه ديق، به تیرو ته سه لی تۆمار دمکه ی:

نه بوبه کرى صه ديق ناوی (عه بدوللای کوری عوئمانه) ناسراوه به نه بوبه کرى کوری نه بو قوحافه، له سه رده می نه زانیدا ناوی عه بدولکه عبه بوو، پئغه مبه ر گۆزی به عه بدوللای، نه بوبه کر قورمیشیه، ته میمییه، دایکی ناوی سه لای کچی صه خره، ناسراوه به ئوممولخه یر. له پاش سائی فیل به دوو سال و نیو له دایک بووه، له پئش هاتنی ئیسلام و له پاش هاتنی ئیسلام هاوړیتی پئغه مبه ری کردووه، له کاتی کۆچ و له سه فه ری کۆچدا هاوړتی پئغه مبه ر بوو، له هه ره موسولمانه پئشیننه کانه، له پاش مهرگی پئغه مبه ر، به هه لئزاردن نه بوبه کر بوو به یه که م جینشینی پئغه مبه ر، پیاوړکی سپیکاری له رکه له ی لاواز بوو، رووخۆش و نه رمونیان بوو، شارمزی زانستی بنه چه ی عه رب بوو، به تایبه تی رمگه زی هۆزی قورمیش، بازرگان بوو، رهفتاری زۆر جوان بوو، هه میشه خاومنی دیوه خان بوو، متمانه ی به هه رکه سی بکر دایه بانگه یشتی لی دمکرد بۆ سه ر ئیسلامه تی، زۆر که س له سه ر دهستی ئه ودا ئیسلام بووه، وهک: عوئمانی کوری عه ففان و طه لحه و زوبه یرو سه عدو عه بدوره حمانی کوری عه وف. به ده وله مه ندی موسولمان بوو، به لام کاتی مهرگ بوو به میوانی هیچی

لهپاش بهجئ نهما! چه ندين كۆيله لى له ژيانى خۆيدا نازاد كردوو، كه يهكئ لهوانه بيلال حه بهشى بوو، پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بئ) خۆى به فهرمانى خودا ناوى نا (صديق).

ئهبوبه كر ئهو صاحيبى غارميه، كه خودا له م ئايه ته دا باسى فاضلى دهكاو ده فهرموى: {إِلَّا تَنْصُرُهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا - التوبة}.

ئهبوبه كر رابه رى خيربوو له نيوانى خاتوو خه ديجه و پيغه مبه ردا، هه تا له ئه نجاما پيغه مبه ر مارميكرد بۆ خۆى. ئهو رۆژى كه پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بئ) وهفاتي كرد، ئهبوبه كر هه ئبژيرا كرا به يه كه م جينشيني پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بئ) ماوهى جينشيني يه كهى دوو سال و ده و رى (٣) سئ مانگ بوو، رۆژى هه ينى (٢١) بيست و يه كى (جمادى الآخرة) سالى سيازدهى كۆچى مه رگ بوو به ميوانى به هۆى نه خۆشى سيله وه، خۆى راي سپارد كه ژنه كهى بيشوات كه ئه سمائى كچى عومه يس بوو، عومه رى كورى خه تاب نويزى مردووى له سهر ته رمه كهى كرد، له هۆده كهى عائيشه دا، له پال گۆرى پيغه مبه ردا، به شه و ناشتيان، ته مه نى (٦٣) شه ست و سئ سال بوو، بۆ زانيني چمكى له كۆشش و هه ول و فاضلى ئهبوبه كر بۆ خزمه تى ئيسلام بره وانه ئه م شوينا نه:

١- تاجى كوردى به رگى سئ، زنجيره: ١٠٠، ژماره: ٣١٥٥ + زنجيره: ١٠١ به ته واوى + تاج/٣، زنجيره: ٣، ژماره: ٣٢٢٤، ٣٢٢٥، ٣٢٢٦، ٣٢٢٧، ٣٢٢٨، ٣٢٢٩، ٣٢٤٠، ٣٢٤١، ٣٢٤٢، ٣٢٤٣ + تاج/٣، زنجيره: ٤، ژماره: ٣٢٥٤ + تاج/٣، زنجيره: ٥، ژماره: ٣٢٥٨ هه تا ژماره: ٣٢٦٩ + تاج/٣، زنجيره: ٨، ژماره: ٣٢٧٤، ٣٢٧٥، ٣٢٧٦ + تاج/٣، زنجيره: ٨، ژماره: ٣٢٧٩، ٣٢٨٠ + ژماره: ١٥٣٤ له دواوه.

١٣٣٢- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا أَنَاسًا فَقَرَاءً وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامُ اثْنَيْنِ فَلْيُذْهِبْ بِثَلَاثٍ وَإِنْ أَرْبَعٍ فَخَامِسٍ أَوْ سَادِسٍ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ فَأُتِلَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَشْرَةٍ قَالَ فَهُوَ أَنَا وَأَبِي وَأُمِّي فَلَا أَذْرِي قَالَ وَامْرَأَتِي وَخَادِمٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لَبِثَ حَيْثُ صُلِّيتِ الْعِشَاءُ ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى تَعَشَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ وَمَا حَبَسَكَ عَنْ أَصْيَافِكَ أَوْ قَالَتْ ضَيْفُكَ قَالَ أَوْ مَا عَشَّيْتِهِمْ قَالَتْ أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ قَدْ غُرِضُوا فَأَبَوْا قَالَ فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ فَقَالَ يَا غُشْرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ وَقَالَ كُلُوا لَا هَنِيئًا فَقَالَ وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا وَإِنَّمِ اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا قَالَ يَعْنِي حَتَّى شَبِعُوا وَصَارَتْ أَكْثَرَ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ فَتَنَظَّرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ مِنْهَا فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا قَالَتْ لَا وَقَرَّةٌ عَيْنِي لَهَا الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثِ مَرَّاتٍ فَأَكَلَ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَعْنِي يَمِينُهُ ثُمَّ أَكَلَ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلَ فَفَرَّقْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنَاسٌ اللَّهُ أَعْلَمُ كَمْ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ أَوْ كَمَا قَالَ). (الحديث ٦٠٢ - أطرافه في: ٣٥٨١، ٦١٤٠، ٦١٤١): (١٣٣٢)

عبدالوديه حماني كورى نه بوبه كرى صهديق (رېمزاى خوايان لى بى) هه رمووى: دانىشتوانى ميوانخانهى صوففه خه لكىكى هه زار بوون، جارى بيغه مبهر (دروودى خوداى له سهر بى) هه رمووى: (نه وهى نانى دووكهسى ههيه

(١٣٣٢) تجريد/١، ژماره: ٢٤٩ = ٦٠٢ بخارى. موسليم: ٢٠٥٧ محمد فؤاد/ پوختهى موسليم: ١٥٣٤ =

بایه‌کی له‌م میوانانه له‌گه‌ل خۆی بباته‌وه‌و بیکا به‌سه‌یه‌میان، هه‌روا ئه‌وه‌ی نانی
 چوار که‌سی هه‌یه باپێنج هه‌م له‌گه‌ل خۆی بباته‌وه، یا فه‌رمووی: باپێنج
 هه‌م یاشه‌ش هه‌م له‌گه‌ل خۆی بباته‌وه) ئیتر ئه‌بویه‌گریش (پرمزای خوای لی
 بئ) سی که‌سی له‌گه‌ل خۆی هێنایه‌وه بۆماله‌وه، پێغه‌مبه‌ر خۆی (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌که‌سی له‌گه‌ل خۆی برده‌وه، عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووی: ئیمه
 من و باوکه‌م و دایکه‌م بووین، راوی فه‌رمووی: وایزانه‌م عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووشی:
 ژنه‌که‌ی من و نوکه‌ریکیشمان له‌گه‌ل بوو. نوکه‌رمکه‌ ه‌ی ئیمه‌و مالی باوکه‌م بوو،
 به‌لام ئه‌بویه‌که‌ر خۆی چوووه‌و بۆلای چه‌زمرت و له‌لای ئه‌و شیوی کرده‌وه،
 هاته‌وه ئه‌ومنده‌ی خودا مه‌یلی له‌سه‌ربوو له‌شه‌و رابووردبوو، جاژنه‌که‌ی پێ ی
 گوت: بۆچی درمنگ هاتیته‌و م‌بۆلای میوانه‌کانت؟ ئه‌ویش به‌دایکه‌می فه‌رموو:
 ناشی هه‌تا ئیستا شیوت بۆدانه‌نابن؟ دایکیشم فه‌رمووی: خۆلکیان کردن تانانیان
 بۆدابنرئ، به‌لام رازی نه‌بوون تاخۆت نه‌یه‌یته‌وه. عه‌بدوره‌حمان فه‌رمووی:
 جامنیش له‌ترسی باوکه‌م چووم خۆم شارده‌وه نه‌بادا له‌سه‌ر میوانه‌کان قسه‌م پێ
 بلی. جاباوکه‌م بانگی کردم و فه‌رمووی: خوێری! ئه‌وه له‌کوێ ی؟ ئه‌ی له‌ج و لیوت
 بکری، ئه‌ی واوالیکراو؟ ئه‌وه بۆنانت بۆئهم میوانانه‌ دانه‌ناوه؟ جا که‌له‌حاله‌که‌
 حالی بوو به‌میوانه‌کانی فه‌رموو: ده‌بخۆن، به‌نۆشی گیانتان نه‌بی، دياره سووچی
 خۆتان بووه، سابه‌وخودایه به‌هه‌یج جوێ نابی من لیی بخۆم، عه‌بدوره‌حمان
 فه‌رمووی: شتیکی سه‌یر رووی دا، به‌هه‌قی خوا هه‌رپاروو یه‌که‌مان
 له‌خواردمه‌نه‌یه‌که‌ هه‌لده‌گرت له‌بن پارووه‌که‌وه به‌رز ده‌بۆوه‌و پترو زۆرت‌ر
 ده‌بوو، ئیتر هه‌روا هه‌تا تیرمان خوارد، که‌چی نانه‌که‌ زیادی کردبوو، که‌می
 نه‌کردبوو، ئه‌بویه‌گریش به‌ووردی سه‌رنجیکی ئهم حاله‌ی داو فه‌رمووی: ئه‌ری
 که‌چه‌که‌ی به‌نی فراسی ئه‌وه چیه‌؟ دایکیشم فه‌رمووی: منیش وه‌ک توێ لی

دمزانم، بهلام سویندم بهووی کهبووه بهمایهی ئەم چاوو دل رۆشنی یەم نانەکه
نیستا سی قاتی پیشتریەتیو، لەپیت و فەری تۆو میوانەکانتەووە خودا پیتو
فەری تی خستوو، لەبەرئەووە ئەبووبەگریش (دروودی خودای لەسەر بی)
سویندمەکی خۆی شکاندو تیکەیهکی بۆ موفەرکی لەوانە موفەرکه خواردوو
فەرمووی: دیارە ئەو سویندمەکی کهخواردم لەم نانە نەخۆم ئەووە لەشەیتانەووە
بوو، چونکه نانی پیرۆزی وا حەیفە مروق لێی نەخوا، ئەوجا قەرموانەکهی
بەخواردمەمنییهکهووە هەلگرتو بردی بۆ خزمەتی حەزرت، لەوئ دای نا
بۆبەیان، عەبدورەحمان فەرمووی: لەوومویش لەنیوانی ئیمەو لەنیوانی
هۆزێکی تردا پەیمانی هەبوو، ماوەی پەیمانەکهمان تەواو بوو بوو، سوپاکە
کهاتنەووە بۆمەدینه؟، حەزرت (ڕمزی خۆی لێ بی) کردنی بەدوازدە بەشەووە
هەر بەشی لەوسوپایە سەرکردمیەکی بۆدانا، هەر سەرکردمیە مەگەر خودا
بۆخۆی بزانی چەند کەسی لەگەڵ دا بوو، لەگەڵ ئەومیشدا ئەو نان و چیشته
کەمە کەلەو قەرموانەدا بوو، لەسەرمتاووە بەبەرەمگەتی ئەبووبەگری صەدیقو
لەدوایی دا بەپیرۆزی حەزرت (ڕمزی خۆی لێ بی) بەرمگەتێکی ناشکرای وای
تی کەوت بەشی ئەو هەموو سوپایە کردو ئەوانیش گشتیان لێیان خواردو
بەسیانی کرد). (ریاض الصالحین/۳/۱۰۸۲/۱).

(٣٣) باب فضيلة المَوَاسَاةِ فِي الطَّعَامِ الْقَلِيلِ وَأَنَّ طَعَامَ الْإِنْسَانِ يَكْفِي الثَّلَاثَةَ وَنَحْوَ ذَلِكَ

باسی خیری زوری به خشین له کاتی که می خوارده مهنی دا، وه خوارده مهنی دوو کهس بهشی سئ کهس دهکا وه ههروهها

۱۳۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «طَعَامُ الْإِنْسَانِ كَافِي الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ». {الحديث: ۵۳۳۵ = ۵۳۲۶ فم. تجريد/ ۵/ ۸۱، رقم: ۱۸۰۴ = ۵۳۹۲. ابن ماجه. أطعمة: ۳۲۵۴. تحفة الأشراف: ۲۸۲۸}: (۱۳۳۳)

ئهبو هورميره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) دمفه رموی: (نانی دوو کهس بهشی سئ کهس دهکا، ومانی سئ کهس بهشی چوار کهس دهکا). {رياض/ ۲/ ۲۶۲، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۷۵۵ + ژماره: ۷۵۶ + تاج/ ۲/ ۲۱۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۲۶۹۵}.

(۳۴) باب المؤمن يأكل في معي واحد والكافر يأكل في سبعة أمعاء
موسولمان که مخوره به قنیاته، بیتاوه ری ناموسولمان چاوبرسی و تیر نه خوره ده لیتی ههوت ورگی ههیه

۱۳۳۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ». {الحديث: ۵۳۴۳ = ۵۳۳۴ فم}: (۱۳۳۴)

(۱۳۳۳) تجريد/ ۵، ژماره: ۱۸۰۴ = ۵۳۹۲ بخاری. بوختهی موسليم/ ۲، ژماره: ۱۳۱۰ = ۵۳۳۵ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ۷۰ رقم الباب/ ۱۱).

(۱۳۳۲) تجريد/ ۵، ژماره: ۱۸۰۵ = ۵۳۹۴ بخاری. بوختهی موسليم: ۱۳۱۲ = ۵۳۴۳ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/ ۷۰ رقم الباب/ ۱۲).

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئ) ھەرمووی: پیاوی ھەبوو زۆری دەخوارد، کاتی موسولمان بوو، کەمخۆر بوو، کە ئەمەیان عەرزی ھەزەرت کرد، ھەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ): (موسولمان کەمخۆرمو بە ھەناعەتەو خواردنی بەپیت و ھەرە، بەلام کافرو بئ بپروا چاو برسییەو سکہپرۆو سکدراوومو خواردنی بئ پیت و ھەرە، بۆیە ھەردەخواو ھەر تیر نابئ، وەك ھەوت ورگی ھەبئ وایە). {تاج/٣/١٩٧، زنجیرە: ١٦، ژمارە: ٢٦٥٤} + {تەجرید/٥/٨١، ژمارە: ١٨٠٥ - ٥٣٩٤، ٥٣٩٣، ٥٣٩٥}.

ئەمەیش گێرانی ھەوی ژمارە (١٨٠٥)ی تەجریدی بوخارییە بۆ ئەم ھەرموودمیە، بەھەری جوانی واتیادا:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُؤْتِيَ بِمِسْكِينٍ يَأْكُلُ مَعَهُ، قَالَ نَافِعُ الرَّائِي عَنْهُ: فَأَذْخَلْتُ رَجُلًا يَأْكُلُ مَعَهُ فَأَكَلَ كَثِيرًا فَقَالَ يَا نَافِعُ لَا تُدْخِلْ هَذَا عَلَيَّ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ. (الحديث ٥٣٩٤ - طرفاه في: ٥٣٩٣، ٥٣٩٥):

نافیع - پەحمەتی خودای لی بئ - ھەرمووی: دەستووری ئیبنو عومەر (رمزای خوای لی بئ) وابوو نانی بەتەنیا نەدەخوارد، ھەمیشە نانی لەگەڵ ھەزاراندا دەخوارد، ئەگەر کەس نەبوا، ھەزارێکیان بۆ پەیدا دەکرد، ھەتا نانی لەگەڵدا بخوات، جا جارێ ھەزارێکم برد بۆلای، نانی لەگەڵدا خوارد، بەلام زۆر زۆری خوارد. ھەرمووی: ئەمە نافیع! جارێ تر ئەمە مەھینە بۆم کەناتم لەگەڵدا بخوات، چونکە من لەپێغمەرم ژنەوتوووە - دروودی خوای لەسەر بئ - دەیفەرموو: (موسولمان کەمخۆرە و بەھنیاتە و خواردنی بەپیت و ھەرە، دەلیی لەچاو کافردا یەك گەدەمی ھەبە، بەلام بپروا چاو برسییەو سکہ پرۆو سکدراوومو خواردنی بئ پیت و ھەرە، بۆیە ھەردەخواو تیرناخوا و تیر نابئ، وەك لەچاو

پیاوی موسولماندا جهوت ورگی هه بی وایه). (تاج/ ٤ ل/ ٥٣ ز/ ١٦ ژ/ ١٩ + ٢٠ ش/ ت + م/ ت).

ئهمهیش گیرانه وهی ژماره (١٣١٣) ی پوختهی موسلیمه له م بارمیه وه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَافَهُ ضَيْفٌ وَهُوَ كَافِرٌ، فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ، فَحَلَبَتْ، فَشَرِبَ حِلَابُهَا، ثُمَّ أُخْرِيَ فَشَرِبَهُ، حَتَّى شَرِبَ حِلَابَ سَبْعِ شِيَاهٍ، ثُمَّ إِنَّهُ أَصْبَحَ، فَأَسْلَمَ، فَأَمَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ، فَشَرِبَ حِلَابُهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِأُخْرَى فَلَمْ يَسْتَتِمَّهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُزْمِنُ يَشْرَبُ فِي مَعَى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَشْرَبُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ». {الحديث: ٥٣٤٧ = ٥٣٣٨ فم}:

ئهبو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیاویکی بیباومر (کافر) بوو بهمیوانی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) فهرمانیکرد بزنیکیان بو دۆشی و شیرمهکیان هیئا بو، نهویش خواردیه وه، پاشان بزنیکی تریشیان دۆشی بو، نهویشی خوارده وه، تا لهسهه نهو حاله شیریه جهوت بزنی خوارده وه، بو سبهینی پیاومه ئیسلام بوو، پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) فهرمانی کرد بزنیکیان بو دۆشی، شیرمهکی خوارده وه، فهرمانی کرد بزنیکی تریشیان دۆشی بو، بهلام بو تهواو نهکرا، جا پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) فهرمووی: (موسولمان بو شت خواردنه وه یهک سکی ههیه، بهلام بیباومر (کافر) دهلیی جهوت سکی ههیه و ههه جهوتیان پردهکا). {تاج/ ٣/ ١٩٨، زنجیره: ١٦، ژماره: ٢٦٥٥}.

۱۳۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَأْكُلُ أَكْلًا كَثِيرًا ، فَأَسْلَمَ فَكَانَ يَأْكُلُ أَكْلًا قَلِيلًا ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ « إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ ، وَالْكَافِرَ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ »: (۱۳۳۵)
لهژماره (۱۳۳۴) دا به ته‌واوی رابورد.

(۳۵) باب لَا يَغِيبُ الطَّعَامُ

نهنگ له خواردن نلکیری

۱۳۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا عَابَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَعَامًا قَطُّ إِذَا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَلَا تَرَكَهُ. (الحديث: ۳۵۶۳، طرفه في: ۵۴۰۹): (۱۳۳۶)

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) هه‌رمووی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لی بئ) هه‌رگیز خراپه‌ی له خواردن و نان و ناو نه‌ده‌گرت، نه‌گه‌ر چه‌زی لی‌ی بوایه ده‌میخوارد، نه‌گه‌ر به‌دلیشی نه‌بوایه - وازی لی ده‌هیناو به‌س و نه‌نگ و په‌خنه‌ی لی‌نه‌ده‌گرت) (ریاض/ ۲/ ل/ ۲۵۳/ ز/ ۱۰۱/ ز/ ۷۳۶).

له‌ژماره (۱۳۳۴) ی پوخته‌ی موسلیما ناوایه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَابَ طَعَامًا قَطُّ، كَانَ إِذَا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِنْ لَمْ يَشْتَهِهِ سَكَتَ. {الحديث: ۵۳۵۱ = ۵۳۴۲ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۴۲۶ = ۳۵۶۳، ۵۴۰۹}:

(۱۳۳۵) بېروانه ژماره‌کانی پېشه‌وه (بخاری رقم الكتاب/ ۷۰ رقم الباب/ ۱۲).

(۱۳۳۶) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۴۲۶ = ۳۵۶۳ بخاری. مسلم: ۲۰۶۴، ترقیم محمد فؤاد = ۱۳۳۴ - ۵۳۵۱

شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۱ رقم الباب/ ۲۲).

ئەبو ھورميرە (رمزای خودای ئى بى) ھەرمووی: ھەرگیز نەمديوە کە پىغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بى) خراپە و نەنگ لەخواردن و نان و ئاو بگرئ،
دەستووری وابوو ئەگەر ھەزى لى بوايە دەپخوارد، ئەگەر بەدلىشى نەبوايە
وازی ئى دەھىناو بەسو نەنگ و رەخنەى ئى نەدەگرت). {رياض/۲، لاپەرە: ۲۵۳،
زنجیرە: ۱۰۱، ژمارە: ۷۳۶} + {تاج/۳، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۲۶۴۶}.